

JJ-32

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)

1st Floor, 1st Stage

(Museum Road)

Accession No.....

Page No......

Date of Issue : 15-4-1961.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT
OF THE
PROCEEDINGS OF THE FIRST DAY
OF THE
EIGHTH SESSION

FRIDAY, 4TH DECEMBER 1959

Vol. VIII—No. 1

Karnataka State Archives

(Departmental Library)

ಮಾಹಿತಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

(ಇ. ಕೆ. ಸಿ. ಸಂಘಟನಾ)

CONTENTS

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಕ್ರಮಾಂಕ Accession Page 478

ದಿನಾಂಕ Date 7.12.59

Member Sworn

Papers laid on the Table—

Statement of Bills which have received the assent of Governor or President

Starred Questions and Answers—Nos. 2, 4, 8, 11, 64, 24, 27, 33, 34, 40, 45, 59, 69, 74, 130 and 92

Questions for Answers on the day (but not taken up)—Nos. 18, 20, 52 and 93

Condolence Reference re: deaths of Sri M. S. Dyavegowda and Sri R. A. Das

Panel of Chairmen

Intimation of arrest and release of a Member

Adjournment Motion re: Strike Notice in the Kolar Gold Field

[P.T.O.]

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1961

Price: 25 nP.

CONTENTS—Contd.

Papers laid on the Table—

1. Amendments to the Mysore Ministers Medical Attendance Rules, 1958, issued under the Mysore Ministers Salaries and Allowances Act, 1956; ...
2. Notification No. HD 128(2) MVT 57, dated 28th March 1959 ...
3. Notification No. HD 166 MVT 58, dated 31st March 1959 ...
4. Notification No. HD 21 MVT 57, dated 12th May 1959 ...
5. Notification No. HD 60 TMT 59, dated 29th May 1959 ...
6. Notification No. HD 107 MVT 58, dated 2nd June 1959 ...
7. Notification No. HD 175 MVT 58, dated 2nd June 1959, issued under the Mysore Motor Vehicles Taxation Act, 1957 ...
8. The Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Mysore) Rules, 1953, issued under the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956 (Central Act 184 of 1956) ...
9. Notification No. GAD 32 MIR 58, dated 22nd July 1959 issued under the Mysore Ministers Salaries and Allowances Act, 1956 ...
10. Amendments to the Mysore Ministers Medical Attendance Rules (Notification No. GAD 20 BAM 59, dated 27th June 1959), issued under the Mysore Ministers Salaries and Allowances Act, 1956 ...
11. Notification No. HD 151 MVT 57, dated 1st June 1959 ...
12. Notification No. HD 151 MVT 57, dated 8th July 1959 ...
13. Notification No. HD 59(2) TMT 59, dated 28th August 1959 ...
14. Notification No. HD 53 TMT 59, dated 29th September 1959 ...
15. Notification No. HD 79 TMT 59, dated 30th September 1959, issued under the Mysore Motor Vehicles Taxation Act, 1957 ...
16. The Annual Report on the Administrative Structure of the Bangalore Ex-Servicemen's Transport Company, Limited, Bangalore, for the year 1957-58, in accordance with the Indian Companies Act, 1956 ...

Pages

22

Member's Representations.

22—25

Papers laid on the Table—

1. The Mysore Slum Areas (Improvement and Clearance) Rules, 1959, issued under the Mysore Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1958 ...
2. Amendment to the Mysore Housing Board Rules, 1956 (Notification No. LLH 142 HO 558, dated 7th July 1959) issued under the Mysore Housing Board Act, 1955 ...
3. Amendment to the Bombay Borough Municipalities Election Rules, 1950 (Notification No. LL 446 CAD, dated 14th July 1959) issued under Section 10 of the Bombay Municipal Boroughs Act, 1925 ...
4. Notification No. RD 224 STL 58, dated 7th April 1959 ...
5. Notification No. RD 14 C-L 59, dated 26th May 1959, issued under the Mysore Sales Tax Act, 1959 ...
6. Notification No. RD 47 AIX 58, dated 22nd April 1959 ...
7. Notification No. RD 9 C-X 59, dated 16th June 1959, issued under the Mysore Agricultural Income Tax Act, 1957 ...
8. Notification No. RD 2 CBX 59, dated 28th May 1959, issued under Section 8A of the Mysore Betting Tax Act, 1932 ...
9. The Mysore Sugar Cane Cess Rules, 1953, issued under the Mysore Sugar Cane Cess Act, 1953 ...
10. Amendments to the Mysore Sales Tax Rules, 1957, dated 20th October 1958, issued under the Mysore Sales Tax Act, 1957 ...
11. The Mysore Entertainment Tax Rules, 1959 dated 14th July 1959 issued under the Mysore Entertainment Tax Act, 1958 ...
12. Notification No. RD 94 STL 57, dated 10th September 1959, issued under the Mysore Sales Tax Act, 1957 ...
13. The Finance Accounts of the State of Mysore for 1957-58 and Audit Report 1958 ...
14. The Appropriation Accounts of the State of Mysore for 1957-58 and Audit Report, 1959 in pursuance of the Constitution of India ...
15. The Mysore Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1959, issued under the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Act, 1959 ...

25

Fifth Report of the Committee on Estimates—Presented

26

Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958

—Motion to suspend Rule 243—Adopted

26—29

—Motion to concur in the appointment of Joint Select Committee—Discussion not concluded

29—49

Date

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIRST DAY

Friday, 4th December 1959.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

Mr. Speaker (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

MEMBER SWORN

SRI K. P. KARUMBAYA.—(Virajpet).

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Statement of Bills which have received the assent of Governor or President.

SECRETARY.—Sir, I lay on the Table a statement showing the Bills which have received the assent of the Governor or the President subsequent to the Report made during the previous session.

STARRED QUESTIONS

(to which oral answers were given)

Restriction on the Movement of Food Grains in the Southern Zone.

*Q.—2. Sri E. NARAYANA GOWDA (Bangarpet).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether there are any restrictions for the movement of foodgrains in the Southern Zone;

(b) the number of cases detected by the Police in this regard (information to be furnished districtwise);

(c) the number of cases detected in Bangalore district for transporting foodgrains without licence?

A.—Sri K. F. PATIL (Minister for Forest and Transport).—

(a) There are no restrictions for movement of foodgrains within the Southern Zone except in respect of paddy and rice in the 5 miles belt area adjoining the State of Bombay in the districts of Belgaum, Bijapur, Gulbarga and Bidar in Mysore State.

(b) Information is being collected.

(c) Three cases.

ಶ್ರೀ ಎ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವಾಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಆವರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲೆಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಹೌದು, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನೂನಿದೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it in connection with rice or sugar that these three cases were detected?

Sri K. F. PATIL.—Paddy and rice.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is the quantity of rice or paddy that is seized by the Police?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮೊದಲನೆಯ ಕೇಸ್ ನಲ್ಲಿ ನೂರು ಚೀಲ, ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರ ನಾಲ್ಕು ಚೀಲ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತಾರು ಪೌಂಡ್.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—In what direction these foodgrains were moving?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅತ್ತಿಬೆರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮೊದಲ ನೆಯದು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಅನೇಕಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು ನರ್ಜಾಪುರದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯದು ಬಂಗಾರಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಕೋಲಾರದ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರನೆಯದು ಸೇಲಂ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟಿನ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know what is the opinion of the Government in relation to the distribution or otherwise of foodgrains?

Sri K. F. PATIL.—That is, a different question altogether.

Sri J. B. MALLARADHYA.—With respect to these three cases which have been booked, what is the Legislative enactment against which these offences have been committed?

Sri K. F. PATIL.—One is the Essential Commodities Act, 1955 and the other is the Mysore Foodgrains Dealers and Millers Licensing Order, 1958.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಎಚ್. ಮೊಹಸೀ.—ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಹೋಗಡೆಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜವೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಇದು ಅಫಿಷಿಯರ್ ಆಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅನ್ ಅಫಿಷಿಯರ್ ಆಗಿ ತಿಳಿದ ವೇರೆ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Has the Government stopped the compulsory purchase of foodgrains as a condition precedent to the movement of foodgrains?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿಂದ food procurement ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

Sri G. N. PUTTANNA.—Are the Government aware that the Police are restricting the movement of paddy even to the extent of 50 maunds and less for domestic purpose and thus harassing the public?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಇ. ಸಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಬತ್ತವನ್ನು ಪೋಲೀಸಿನವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇರೆ ಪಾರ್ಷ್ವಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆ ತೆರೆದುಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಪೋಲೀಸಿನವರು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಪಂಚನಾಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚನಾಮೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಧಾನ್ಯ ತರಿಸುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನರ್ಕಾರದ ಆದರ್ಶ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

Sri M. RAMAPPA.—Is it a fact that some cases were detected in Bijapur District?

Sri K. F. PATIL.—Material is being collected.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಬತ್ತವನ್ನು ಅಮಾನತ್ತು ಪಡಿಸಿ ಪುಡ್ ಗೋಡ್ಡಾಂಗಿ ಕೊಡುವಾಗ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಡೆಲಿವರಿ ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದೊಂದು ಚೀಲದಲ್ಲೂ ಐದಾರು ಸೇರು ಕಡಮೆ ಬಂದಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೂ investigate ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

Completion of Muntunuru Kondaiyanakere Tank in Bangarpet Sub-Division.

*Q.—4. Sri E. NARAYANA GOWDA (Bangarpet).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the estimated cost of Muntunuru Kondaiyanakere tank attached to Bangarpet Public Works Sub-division;

(b) the amount spent in this behalf;

(c) the number of years since the work is stopped;

(d) the reasons for the same;

(e) when the work will be started again?

A.—H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Rs. 35,200.

(b) Rs. 6,219.

(c) 3 years.

(d) Due to non-availability of good earth required for the bund in the vicinity, it had to be got from a distance and so the estimate required revision. The work had to be suspended till the revised estimate was sanctioned.

(e) The estimate has since been revised and is under sanction. The

work will be resumed after sanction to the estimate and after fixing up the agency to carry out the work.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಬರಿಜಿನಲ್ ಎಸ್ಪಿ ಮೇಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಣ್ಣು ಸಮೀಪವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

†Sri M. N. NAGHNOOR.—The element of fact which was subsequently placed was not found in the original estimate and it has proved a handicap.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ರಿವೈಸ್ಟ್ ಎಸ್ಪಿ ಮೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕೇ?

Sri M. N. NAGHNOOR.—The Executive Engineer visited the spot after one and a half years and to prepare the estimate took 8 to 10 months' time.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸುತ್ತೀವೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ?

Sri M. N. NAGHNOOR.—It will be taken up as early as possible.

Construction of new Tank on Thirthamadu Halla near Devarahosahalli Village.

*Q.—8. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether the people of Devarahosahalli Village in Holalkere Taluk, Chitradurga District, are urging to construct a new tank on Thirthamadu Halla ;

(b) if so, at what stage the matter is pending ?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Yes.

(b) The project is under investigation.

Sri G. SIVAPPA.—At what stage the investigation of the project is Pending ?

Sri M. N. NAGHNOOR.—Preliminary investigation has been conducted and it is estimated to cost Rs. 50,000. There is a separate investigation division and it is being investigated.

Sri G. SIVAPPA.—They took a very long time for the project being investigated.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Whether it is going to be a feasible project, is being investigated.

Distribution of Sugar in the State

*Q.—11. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) how sugar is made available to the people of the State by Government ;

(b) whether it has come to their notice that some of the sugar factories are not complying with the allotment order fixed by Government ;

(c) whether it has also come to their notice that a large quantity of sugar is smuggled to the Kerala State ?

A.—Sri K. F. PATIL (Minister for Forest and Transport).—

(a) Sugar is drawn from the sugar factories in the State against allotments made by the Government of India and got distributed through wholesale and retail dealers.

(b) No.

(c) There were no restrictions on movement of sugar between Mysore State and Kerala State till 5th November 1959. The question of smuggling does not arise.

Scarcity and Distribution of Sugar in the State

*Q.—64. Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Nelamangala).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the reasons for the scarcity of sugar in the State ;

(SRI ALOR HANUMANTHAPPA)

(b) the total production of sugar in the State ;

(c) the method and procedure adopted by them in allotting sugar quota to the distributors ;

(d) whether they are aware that this scarcity of sugar can be solved by proper distribution ;

(e) whether there is any proposal before them to start more sugar factories in the State ?

A.—Sri K. F. PATIL (Minister for Forest and Transport).—

(a) Consequent on the imposition of restriction imposed by Government of India on the movement of sugar into the Southern Zone from outside the Zone there was some dislocation in the supply position in some of the districts in the State.

(b) The estimated production of sugar in the Mysore State during 1959-60 season is 89,300 tons.

(c) & (d) The sugar quotas allotted to the different Districts are obtained through the nominees of the sugar factories and the wholesalers appointed by the Deputy Commissioners and got distributed through the Co-operative Societies, fair price shops and retail dealers. This system is working satisfactorily.

(e) Yes;

Sri G. SIVAPPA.—With reference to answer (c), am I to understand that there is now some restriction on movement of sugar between Mysore State and Kerala ?

Sri K. F. PATIL.—Yes, Sir.

Sri G. SIVAPPA.—Has it come to the notice of the Government that the large quantity of sugar that has been allotted to various districts in the Mysore State is going to Kerala via Mangalore ?

Sri K. F. PATIL.—Not after 5th of November.

Sri G. SIVAPPA.—Has it come to the notice of the Government that sugar is being smuggled to Kerala via Mangalore even after the 5th November ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—5ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ತನಕ ನದರನ್ ಜೋಸಿನ ನಾಲ್ಕು ಸ್ವೇಚ್ಛುಗಳಲ್ಲಿ

ಸಕ್ಕರೆ ಮೂವುಮಂಟ್ ಫೀಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟಿನಿಂದ ಅಂಧಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಆಗಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹೋಗಕೂಡವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೂ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that *bona fide* consumers of sugar find it impossible to buy sugar in the open market ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಇರುವ ಕೇಸನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA.—On what basis sugar is being distributed in various Districts ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸಕ್ಕರೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜತೆಗೆ ಸದ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Has it come to the notice of Government that scarcity of sugar is due to hoarding sugar by wholesale dealers ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನದರನ್ ಜೋಸಿಗೆ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛು ಉಂಟಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೋಲಿಸೇಲ್ ಡೀಲರ್ಸ್ ಸಕ್ಕರೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛು ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Under the existing arrangements, may I know what action the Government can take against the wholesaler or other retailers if there is a complaint that sugar is not available in a particular area where the Government have supplied it ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಯಾರಾದರೂ ಸಕ್ಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರಾಟಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೇ ಅದರೆ, ಅಥವಾ ಮಾರದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಹಳ ದಿವಸ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವರೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ ರೀಟೈಲ್ ಮಾಡುವವರ ಕಡೆಗೆ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಿಸಬಹುದು.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is stated that the estimated production of sugar this year will be 89,300 tons. What steps have been proposed to be taken to make up the deficit ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಎಸ್ಕಿಮೋಟೆಡ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ಮೇರೆ 89,300 ಟನ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀವೆ. 90 ಸಾವಿರ ಟನ್ಸ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಇದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware of a recent incident in Mysore City where a person was given more than 100 bags of sugar and the Deputy Commissioner seized them May I know whether that person is a bona fide salesman or whether it is a co-operative society and what action has been taken in the matter?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಯಾರಿಗೆ ರಫರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯಾ.—ಹೆಸರು ಹೇಳು ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

There was an incident in Mysore City recently of a co-operative society getting more than 100 bags and the individual concerned buying it and the Police seizing it. Is it true or not?

Sri K. F. PATIL.—I do not know.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—May I know from the Government when the movement of sugar from outside the Southern Zone was prohibited? Whether it is not necessary to prohibit the movement of sugar outside the State in view of scarcity?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿದೆ. ನವಂಬರ್ 5ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟಿನಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Hon'ble Minister said that he had no information. At least may I know whether the person who had smuggled sugar has been appointed by the Khadi Board on Rs. 250 very recently?

Mr. SPEAKER.—Order, order. The Hon'ble Member is going too far.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know whether under the existing arrangements, the wholesalers are permitted to sell by retail?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕಂಪನಿಯವರು ತಮ್ಮವೇ ಸಕ್ಕರೆ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಈ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಮತ್ತು ರಿಟೈಲ್ ಮಾರುತರಾರ್ಯವಿರುವ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಡೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ರಿಟೈಲರ್ಸ್ ಬೇರೆ, ಹೋಲ್‌ಸೇಲರ್ಸ್ ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I want to know whether the Deputy Commissioners have appointed wholesalers who are not nominees of the factories?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮೊದಲು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಏಜೆಂಟ್ಸ್ ಅನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಆ ಏಜೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಪುನಃ ಹೊಸ ಏಜೆಂಟ್‌ಸ್ ನೇಮಿಸಲಿಲ್ಲ ಆವರು ಇದ್ದವರೇ ಕಂಟಿನ್ಯೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಏಜೆಂಟ್‌ಸ್ ಅನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Sri G. DUGGAPPA.—May I know whether there is a restriction on the movement of sugar between District and City?

Sri K. F. PATIL.—No.

Sri G. DUGGAPPA.—May I know whether it is one of the reasons why sugar has been drawn to Mangalore and Cochin?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರತಿ ಬಂಧಕ ಇಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಪೇಟೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಿಂದ ಬರಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri M. RAMAPPA.—Is it not a fact that supply and distribution of sugar was quite alright before imposing these restrictions? May I know the reasons why these restrictions are imposed?

Sri K. F. PATIL.—It is an all-India policy.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Are the Government aware that in Belgaum District there is scarcity of sugar particularly in urban areas and towns and may I know whether the Government will be able to increase the quota of sugar for this District?

Sri K. F. PATIL.—In Belgaum District, we have supplied 6,300 bags in the month of September; in October, we have increased it to 6,738 bags and in November, we have still more increased it to 7,400 bags.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಪಾವಗಡ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೊನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆನಾದರೂ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Will the Minister clarify as to what he means by an 'all-India sugar policy'? What exactly is the policy of the Government of India which has led to this tragic catastrophe?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಕ್ಕರೆ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟೆಡ್ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಅಹಮದಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಕಾತಾದಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದು ಪೂರ್ಣ ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದ ಸಕ್ಕರೆಯ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಂಸ್ತಾನದಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಸಕ್ಕರೆ ಬರುವುದು ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಅದು ದರಿಂದ ಅಲ್ಪರಾಶಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಬಂತು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has this Government tried to remedy the situation? If it is the result of the policy adopted by the Government of India, what steps have this Government taken to fill the gap?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಮದ್ರಾಸ್, ಕೇರಳ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ರಾಜ್ಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಡಿಪಿಟಿಕ್ ಪರಿಯಾ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮೈಸೂರು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಹಂಚಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

Sri M. MALLIKARJUNA SWAMY.—In view of the shortage of sugar, why should Government distribute it to private merchants? Why not distribute it to co-operative societies themselves?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು, ಅನುಭವಸ್ಥರು ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

Sri G. SIVAPPA.—According to the Minister, production of sugar has increased. Allotment has also increased. May I know then why there is scarcity of sugar in the market?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈಗ ಸಕ್ಕರೆ ಧಾರಣೆವಾಸಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಬೆಲೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಂಟಾಗತಕ್ಕ ರಾಧವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ.

Sri M. RAMAPPA.—Is there any agreement between the Government and the sugar factories that some big dealers should be given the work of distribution of sugar?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಯಾರನ್ನು ಏಜೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿತ್ತೋ ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೂ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಂದವಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರು. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪೂರಾ ಕಡೆಬಾರದು ಎಂದು ಅದನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ 3 ಪೌಂಡುಗಳಂತೆಯೂ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ 1 ಪೌಂಡಿನಂತೆಯೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನಾದರೂ ನೋಡನೆ ಕೊಟ್ಟೀದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಕನ್ಸಮರ್ಷ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಾಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ಸಮರ್ಷ್ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. 1 ಪೌಂಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಿದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—If the figure of production of sugar is '9,000 tons then the per capita distribution in the State would only be 10 lbs. This figure is very low. Will the Government take steps at least to double the production of sugar in the State?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆ. ಸಮ್ಯಕ್ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕನ್ಸಮರ್ಷ್ 9.3 ಪೌಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 9.3 ಪೌಂಡುಗಳು, ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 4.8 ಪೌಂಡುಗಳು, ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ 8 ಪೌಂಡುಗಳು, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 6.5 ಪೌಂಡುಗಳು—ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕನ್ಸಮರ್ಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪರ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ತ್ರಿದ್ವಾರಿಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

Mr. SPEAKER.—Order, order.

Interim arrangements to look after the functions of the dissolved Panchayats.

*Q.—24. Sri T. TARE GOWDA (Sira).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that the village panchayats with a population of 500 and less are abolished in Mysore State from 1st November 1959;

(b) if so, who will look after the office correspondence and obligatory and legitimate duties and functions of such panchayats in the interim period till new panchayats are constituted?

A.—Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—

(a) The village panchayats with a population of less than 1,500 stand dissolved with effect from 1st November, 1959.

(b) The Tahsildars have been authorised to look after the work that was previously carried on by such dissolved Panchayats, until new Panchayats are constituted under the Mysore Village Panchayats and Local Boards Act, 1959.

ಶ್ರೀ.ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—(ಬಿ) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾದ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ 50—60 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗಿಂತ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ರಾದರೂ ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

†ಶ್ರೀ.ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಟಿಂಪೊರರಿ ಪೀರಿಯಡಿನಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಆ ಚಾರ್ಜಿನಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ.ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಈ ದಿವಸ 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಮುಖಾಂತರ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ.ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಶೇಕದಾರನ ಮುಖೇನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರ ಕೆಲಸಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ.ಕೆ.ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾದ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದ ಎಸ್ಸಿಮೇಟುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ತಹಶೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ.ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾದ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಯಾವ ಎಸ್ಸಿಮೇಟುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದು ಪೋಲಿ ಎಸ್ಸಿಮೇಟುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is the Government contemplating the constitution of panchayats even in the villages having a population of less than 1,500?

Sri T. SUBRAMANYA.—Yes. It is left to the discretion of the Government to declare such villages as "village panchayats" for special reasons.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Does the Government contemplate that by this process all the villages in the State would be covered by panchayats?

Sri T. SUBRAMANYA.—I expect that to happen.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the additional staff sanctioned to the several taluk offices to look after the work of the village panchayats?

Sri T. SUBRAMANYA.—According to me there is sufficient staff in the taluk offices themselves and in addition the staff of the District Boards would be allocated.

ಶ್ರೀ.ಜಿ.ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮೊದಲು ವಿರೇಜ್ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾದ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನೇನಾದರೂ ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ.ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ.ಜಿ.ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು?

ಶ್ರೀ.ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವರು.

ಶ್ರೀ.ಜಿ.ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹಾಗಾದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ!

ಶ್ರೀ.ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ದೇವರೇ ಗತಿಯಲ್ಲ; ಈ ಕಾನೂನು ಹೊಸ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ರಚಿಸಲ್ಪಡುವವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು; ಅದುದರಿಂದ ಅದುವರೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯವರೇ ಗತಿಯಾಗಬೇಕು.

Starting of Condensed M.B.B.S. Course in Mysore and Bangalore Medical Colleges.

*Q.—27. Sri T. TARE GOWDA (Sira).—

Will the Government be pleased to state :—

whether they propose to start Condensed M.B.B.S. Course in Mysore and Bangalore Medical Colleges for the L M.P. candidates from January 1960?

A.—Sri K. K. HEGDE (Minister for Health).—

Condensed M.B.B.S. Course will be started only in Mysore Medical College from next year.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ತಾವು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮೈಸೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಪಾಠ್ಯವಚನಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸೋಣವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಗಡೆ.—1960 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಮೊದಲು 25 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What sin has the Bangalore Medical College committed for not being permitted to start, the Condensed M.B.B.S. Course in Bangalore?

Sri K. K. HEGDE.—The Bangalore Medical College has not committed any sin but it is not eligible to start the condensed Course.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is it for want of facilities or are we inferior to the Mysore Medical College?

Sri K. K. HEGDE.—As I already stated, the Bangalore Medical College is not eligible to start the condensed Course. Condensed Course will be started in a College that has completed all its courses. Only in 1961 the Bangalore Medical College will complete sending out Medical Graduates and then it is eligible to start the condensed Course.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is it not a fact that for many years the

condensed Course is existing in the Mysore Medical College?

Sri K. K. HEGDE.—We have been taking, half a dozen L.M.Ps along with the regular Medical Graduates with 2½ years for their studies.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What are the conditions that are required to be fulfilled for starting the Condensed Course?

Sri K. K. HEGDE.—I have already mentioned that. Unless the Bangalore Medical College starts sending out Medical Graduates we cannot start the Condensed Course.

Health Unit at Bennur in Belur Taluk.

*Q.—33. Sri A. R. KARISIDDAPPA (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether the Health Unit was sanctioned for Bennur in Belur Taluk, Hassan District;

(b) whether it is a fact that Government has issued a stay order in this behalf;

(c) if so, the reasons therefor?

A.—Sri K. K. HEGDE (Minister for Health).—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) Stay order was issued on the representations of the public of Yamasandi Village.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know when the health unit for Bennur was sanctioned and when the stay order was issued by the Government?

Sri K. K. HEGDE.—Location of the health centre at Bennur was decided on 19th August 1959.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is it not a fact that all the considerations were taken note of before sanctioning the health unit for Bennur?

Sri K. K. HEGDE.—Yes.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know why only on the representation of the public of Yamasandi village the stay order was issued?

Sri K. K. HEGDE.—It was not only on the representation from the public

of Yamsandi village but the concerned M.L.A. also brought it to the notice of the Government that the B. D. C. also was in favour of Yamsandi village.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is it not a fact that the B.D.C. once unanimously passed a resolution regarding health unit to be located at Bennur?

Sri K. K. HEGDE.—That is the old committee.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Then why was the stay order issued?

Sri K. K. HEGDE.—Before a final decision of starting the Centre was taken, Government thought it advisable to respect the recommendation of the existing B.D.C.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—What is the criterion for sanctioning a health unit?

Sri K. K. HEGDE.—Being helpful to the public is the main criterion.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—When was the decision taken to start a health unit at Bennur?

Sri K. K. HEGDE.—19th August 1959.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—When was it sanctioned?

Sri K. K. HEGDE.—On 9th October 1959.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—What are all the conditions that people have to fulfil regarding the starting of a health unit?

Sri K. K. HEGDE.—Public contribution is one of the requirements.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Did the public of Bennur contribute?

Sri K. K. HEGDE.—Yes, about Rs. 5,000.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—When? Is it not after the public of Yamsandi Village deposited Rs. 13,000?

Sri K. K. HEGDE.—Yes; they deposited not Rs. 13,000 but Rs. 12,000.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is not this B.D.C. Advisory Committee a creation of Government?

Mr. SPEAKER.—That is not fair.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Are not the members of B.D.C. nominated by Government?

Mr. SPEAKER.—That does arise out of this question.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—When B.D.C. had passed a unanimous resolution that the health unit should be

located at Bennur and when the Government had decided it to start it there prompted the Government to change their decision?

Sri K. K. HEGDE.—Before the health unit was actually located at Bennur the public of Yamsandi Village represented that the existing Block Development Advisory Committee was in favour of Yamsandi Village.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know when that representation was made?

Sri K. K. HEGDE.—I have already answered that.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know the official and non-official members of the B.D.C.?

Sri K. K. HEGDE.—I want notice for that.

Construction of Bridge across Yegachi River near Paduvalalu in Belur Taluk.

*Q.—34. **Sri A. R. KARISIDDAPPA** (Arasikere).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether they have not sanctioned the construction of a bridge across Yegachi river near Paduvalalu in Belur Taluk, Hassan District;

(b) the reasons for not commencing the work so far?

A.—**Sri H. M. CHANNABASAPPA** (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) No estimate has been sanctioned for the work.

(b) Does not arise in view of the reply to (a) above.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is it not a fact that an estimate was prepared by Government for the construction of this bridge in 1957 and also included in the budget?

†**Sri H. M. CHANNABASAPPA.**—An estimate has been prepared and provision also made in the budget.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is it a fact that the Government was influenced to stop the construction of this bridge?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—There is no question of the Government being influenced or even changing but they depend on the merits of the case.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is it a fact that Government is proposing to construct a bridge across Yegachi river away from Paduvalalu?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—A bridge costing Rs. 212 lakhs has been sanctioned to be put up at Pura across Yegachi river.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is there a road called Bettagolalu road proposed to be taken up?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The new road is under construction by the P. W. D.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Government had sanctioned the construction of a bridge across Yegachi river near Paduvalalu. There is already a road which is 22 miles. Why has it not been taken up by the P. W. D?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The road from Madihalli to Bikkur is a District Fund Road and the construction of a bridge across Yegachi river will depend on its own merits. Government have not said that the bridge is not going to be constructed near Paduvalalu.

Enquiries into charges against Ministers.

*Q.—40. **Sri J. B. MALLARADHYA** (Nanjangud).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Chief Minister made a promise in the Assembly during the last session that he would arrange for enquiries being made in respect of specific charges made against the Ministers in his Cabinet if any complaints are received;

(b) whether such complaints have been received against any Minister or Ministers and if so, whether any enquiry has been initiated and if so, with what results?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) Yes.

(b) No.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In view of the action that my Party is taking I do not propose to put any supplementaries.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know whether, if not before the question was sent, at least after the answer was sent to the Speaker, there were any complaints made against some Ministers?

Sri B. D. JATTI.—So far I have not received any complaints.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not a fact that I made a complaint in writing against two Ministers about their practices outside and about their lawless behaviour with the officers and others?

Sri B. D. JATTI.—The question refers to corruption. If the Hon'ble Member wants to know about their practices outside regarding lawlessness, that does not come within the scope of this question.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Will not influencing an officer amount to corruption?

Sri B. D. JATTI.—No. If the Hon'ble Member makes any specific allegation against any ex-Minister or present Minister, I am prepared to inquire into it, but it is no use merely making vague allegations.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Have I not clearly said in my complaint that such and such a Minister has influenced such and such an officer by threatening him and so the Chief Minister must please hold an enquiry?

Sri B. D. JATTI.—It is only because the Hon'ble Member comes from another political party that he is making such vague allegations. It is not at all correct.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I belong neither to the P.S.P. nor to the Congress Party. I am an Independent here and I am putting this question from my experience. Is it not a fact that I have made specific complaints against two Ministers about their corrupt practices with officers?

Sri B. D. JATTI.—No allegation of corruption has been made against any Minister.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know whether it is necessary that a person should make a specific complaint against a Minister and then only enquiry will be made?

Sri B. D. JATTI.—I am quite sure that there is not a single Minister or Deputy Minister who is corrupt. The impression of the Hon'ble Member is absolutely incorrect.

Sri M. RAMAPPA.—Was it a complaint made against a political party or an individual member?

Sri B. D. JATTI.—I will clarify what I assured on the last occasion. I assured then that if there were any members who were prepared to make any specific allegations against any of my Ministers, I was prepared to enquire into them. So far, I have not received a single complaint about corruption against any of the Ministers past or present.

Sri G. N. PUTTANNA.—What does corruption mean?

Sri B. D. JATTI.—My Hon'ble friend was a police officer and so perhaps he knows it much better than anybody else.

Sri G. N. PUTTANNA.—Influencing also is corruption. I want to know whether you think that receiving money only is corruption or whether influencing also is corruption?

Sri B. D. JATTI.—That is not the definition of corruption. I know what is meant by corruption. I am also a lawyer.

Transfer of Deputy Commissioners

*Q. 45. Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Sirsi).—

Will the Government be pleased to state:—

the number of times the Deputy Commissioners were transferred from each district since May 1958; (up-to-date details such as duration of stay of each Deputy Commissioner in a particular district before he was transferred may be furnished with respect to all districts)?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

Vide statement appended.

STATEMENT

Names of Deputy Commissioners	Date of taking over charge	Date of handing over charge
1	2	3
<i>Gulbarga District</i>		
Sriyuths—		
M H Parthasarathy	17-5-1957	21-11-1959
I P Mallappa	21-11-1959	Continues
<i>Tumkur District</i>		
Nasiruddin Ahmed	19-2-1958	24-8-1959
V M Lingiah (in charge)	24-8-1959	30-9-1959
Nasiruddin Ahmed	30-9-1959	Continues
<i>Bangalore District</i>		
D R Channarudraiya, IAS	18-6-1957	14-2-1959
H G Halappa (in charge)	14-2-1959	5-3-1959
M S Shankara Rao, IAS	5-3-1959	13-7-1959
G H Adirajiah	13-7-1959	Continues

(SRI B. D. JATTI)

1	2	3
<i>Chitradurga District</i>		
Sriyuths—		
Baswappa Alur	... 6-8-1957	5-3-1959
M K Venkateshan, IAS	... 6-3-1959	24-8-1959
T H Ameer (in charge)	... 24-8-1959	30-9-1959
M K Venkateshan, IAS	... 30-9-1959	Continues
<i>Mysore District</i>		
N Narasimha Rau, IAS.	... 20-10-1957	18-5-1959
J S Venkata Rao (in charge)	... 18-5-1959	2-6-1959
A B Datar, IAS.	... 2-6-1959	Continues
<i>North Kanara District</i>		
M S Shankara Rao, IAS.	... 1-7-1957	4-2-1959
B G Kaujalagi (in charge)	... 4-2-1959	5-2-1959
Y Rupla Naik	... 5-3-1959	Continues
<i>Bellary District</i>		
M D Shivananjappa, IAS.	... 13-12-1957	8-9-1958
Jagannadha Rao (in charge)	... 8-9-1958	23-10-1958
S Ramanathan, IAS.	... 23-10-1958	Continues
<i>Kolar District</i>		
N Lakshman Rau, IAS.	... 16-10-1957	4-11-1959
L Kariappa Gowda (in charge)	... 4-11-1959	16-1-1959
K S Malle Gowda (in charge)	... 16-11-1959	Continues
<i>Chickmagalur District</i>		
A Viswanath, IAS.	... 16-1-1958	12-6-1959
Y C Hombalayya, IAS.	... 12-6-1959	18-11-1959
Siddayya	... 25-11-1959	Continues
<i>Bidar District</i>		
M K Venkateshan, IAS.	... 22-9-1957	5-3-1959
Baswappa Alur	... 6-3-1959	Continues
<i>Shimoga District</i>		
R Bharanaiah, IAS.	... 27-3-1957	24-11-1958
L Lingiah	... 24-11-1958	Continues
<i>Raichur District</i>		
P R Dubhashi, IAS.	... 8-2-1958	1-5-1959
M F Kamdod (in charge)	... 1-6-1959	25-6-1959
Samuel Appaji	... 25-6-1959	26-9-1959
M F Kamdod (in charge)	... 26-9-1959	2-11-1959
Samuel Appaji	... 2-11-1959	Continues
<i>Hassan District</i>		
Vasudeva Rao	... 1-8-1957	30-7-1958
Chandappa Patel, IAS.	... 30-7-1958	2-4-1959
V Hanumanthappa	... 2-4-1959	19-5-1959
Chandappa Patel, IAS.	... 19-5-1959	Continues

1	2	3
<i>Dharwar District</i>		
<i>Sriyuths</i>		
V S Hiremath	... 26-6-1957	28-3-1959
P R Nayak, IAS.	... 28-3-1959	7-11-1959
A M Shaikh (in charge)	... 7-11-1959	Continues
<i>Coorg District</i>		
I C Subbaiah, IAS.	... 1-11-1956	24-12-1958
C B D'Mello	... 24-12-1958	26-3-1959
A Muniswamy Gowda	... 26-3-1959	7-11-1959
Kalappa (in charge)	... 7-11-1959	Continues
<i>South Kanara District</i>		
Y C Hombalayya, IAS.	... 22-9-1957	4-6-1959
C J Padmanabha	... 4-6-1959	Continues
<i>Mandya District</i>		
B S Srikantiah, IAS.	... 6-1-1958	13-5-1959
C S Ramaswamy (in charge)	... 13-5-1959	20-5-1959
V Hanumanthappa	... 21-5-1959	27-9-1959
D Balagopalan, IAS. (in charge)	... 27-9-1959	2-11-1959
V Hanumanthappa	... 2-11-1959	Continues
<i>Belgaum District</i>		
K R Ramachandran, IAS.	... 20-6-1957	16-7-1958
S Ramanathan, IAS.	... 16-7-1958	15-9-1958
K R Ramachandran, IAS.	... 15-9-1958	10-9-1959
C S Seshadri, IAS.	... 10-9-1959	Continues
<i>Bijapur District</i>		
G H Adirajiah	... 14-3-1958	19-5-1959
P Arthur Roach (in charge)	... 19-5-1959	21-6-1959
N Narasimha Rau, IAS.	... 21-6-1959	Continues

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Are there any rules and regulations governing transfers of officers, particularly Deputy Commissioners?

Sri B. D. JATTI.—Regarding Class II and Class III Officers there are regular rules, but regarding I.A.S. Officers there are no regular rules. Generally Government will try to keep such officers in the same post for two years.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I find from the statement that no Deputy Commissioner is allowed to stay in a particular district for the full period of two years and in certain cases, particularly in Hassan, Mandya and

Bangalore Districts, the Deputy Commissioners are transferred within two or three months. May I know the reason for these transfers?

Sri B. D. JATTI.—Some of them were only in-charge and they are not actually transfers.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I may refer to Hassan District.

Sri V. Hanumanthappa was not Deputy Commissioner in-charge. Again, I refer to Mandya and Bangalore Districts. These Deputy Commissioners were there hardly for four months. In one case he was there only for two months. May I know the reason for the sudden transfers of these persons?

Sri B. D. JATTI.—In Hassan also the Deputy Commissioner was only in charge. He was promoted later on.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is the frequent disturbance of these officers from place to place not detrimental to efficient administration and progress of work?

Sri B. D. JATTI.—It is only when it is inevitable that we make the transfers. Normally we do not make such transfers. I may further explain the position. For instance, in Chickmagalur, Chitradurga, Raichur, Dharwar, Coorg and Mandya Districts in-charge arrangements were made for the reason that the Deputy Commissioners of these Districts were deputed for training in community development for five weeks. Such cases occur whenever officers are deputed for higher training.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—What about Bellary District?

Sri B. D. JATTI.—He is continuing.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, I did not get an answer for the first part of my question as to why no Deputy Commissioner was allowed to stay in a particular district for the full term of two years. I may quote one instance. In Bangalore District Sri Shankara Rao was posted as D.C. on 5th March 1959, but he was transferred from there on 13th July 1959. He was not in charge.

Sri B. D. JATTI.—He was in charge. He was to be deputed to the Settlement Department on promotion as Settlement Officer. If the intention of the Hon'ble Member is not to promote an officer, it is very difficult to understand.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Does Government realise that on account of these frequent transfers of Deputy Commissioners, the administration of the District will suffer and the public at large will also suffer?

Sri B. D. JATTI.—The impression of the Hon'ble Member is not correct.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Does Government not think that at least important districts like Mysore and Bangalore require experienced officers as Deputy Commissioners?

Sri B. D. JATTI.—All districts require experienced officers. No district can be neglected.

Sri B. RACHAIAH.—In Chickmagalur and Shimoga Districts, may I know what special circumstances prevailed upon the Government to transfer these officers so frequently?

Sri B. D. JATTI.—There were no frequent transfers in Chickmagalur.

Sri B. RACHAIAH.—In Chickmagalur Sri Y. C. Hombalayya was posted on 12th June 1959 and transferred on 18th November 1959. Why was he transferred so soon?

Sri B. D. JATTI.—Sri Siddayya who was included in the I.A.S., if he was to be confirmed, had to be put in an executive post. This change was necessary to help Sri Siddayya and so Government made this change.

Sri B. RACHAIAH.—Just to help one man you want to transfer a Scheduled Caste officer only and not others? Is this good?

Sri B. D. JATTI.—We do not make any such distinction between our officers if any postings are to be made. We consider them all alike.

Scheme for desilting of Minor Tanks.

*Q.—59. **Sri ALUR HANU-MANTHAPPA** (Nelamangala).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are considering any scheme under minor irrigation for 'desilting of minor tanks';

(b) whether they propose to chalk out a plan of five or ten years and provide sufficient funds for desilting of tanks in Bangalore District which has mostly 95 per cent of minor tanks?

A.—**Sri H. M. CHANNABASAPPA** (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Yes.

(b) Two works, viz., Hebbal Tank in Bangalore North Taluk and Sulebele Chikkere in Hosakote Taluk of Bangalore District have been taken for desilting-cum-Reclamation as an experimental measure. Further

programme of such works depends on the result of this experiment.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—What is the scheme adopted by Government regarding desilting of minor tanks? Is there any Expert Body constituted by the Government of India with regard to desilting of tanks?

†Sri H. M. CHANNABASAPPA.—There was a team appointed by the Government of India to study minor irrigation. It was headed by Sri N.V. Gadgil.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—In view of the importance of minor tanks in Bangalore District, will the Government consider taking up of all the tanks in all the taluks?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Desilting scheme is a scheme which is being examined and wherever it is found economical, Government will certainly take up those cases.

Formation of Village Communication Roads in Tiptur Taluk.

*Q.—69. **Sri K. P. REVANNA-SIDDAPPA (Tiptur).**—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of applications received in Tiptur Taluk requesting for the formation of village communication roads;

(b) whether it has come to their notice that inconvenience is caused to the public and vehicular traffic near the approach road between Kottige Halli, Karadalu on Turuvekere Road which reaches Banasandra, Turuvekere Taluk via Eachanur, Karadalu, Kottigehalli due to formation of ditch as a result of the breach of a tank?

A.—Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—

(a) Ten.

(b) Yes.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—(ಎ) ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಹತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳು ಯಾವುವು ?

†ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಆ ವಿಷಯಗಳು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ವರ್ಷ ಯಾವ ಯಾವ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಜನ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸ್ವೆಪರ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಇತರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇಳಿನಕೊಂಡಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾನೂ ರೋಕೋಪ ಯೋಗಿ ಶಾಪೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೋಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಇದರ ಪೈಕಿ ಸದರಿಘಟ್ಟ ಕೆರೆಗೋಡಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ವೆಪರ್ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಈ ಸಲ ಸ್ವೆಪರ್ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಹಂಚಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸದರಿಘಟ್ಟ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ನಾವು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

Repairs to the Temple at Vighnasathe in Tiptur Taluk.

*Q.—74. **Sri K. P. REVANNA-SIDDAPPA (Tiptur).**—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it has come to their notice that the temple at Vighnasathe in Tiptur Taluk is in a dilapidated condition ;

(b) whether it is a fact that the officers of the Public Works Department got some portions of the temple demolished and have not completed the work, thus allowing dust and water to fall on the image ;

(c) whether any estimate has been prepared for this work ;

(d) if so, with whom it is pending ;

(e) when the estimate would be sanctioned and work completed ?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA
(Minister for Public Works and Electricity).—

(b) Yes.

(b) No. The image has been got protected.

(c) Yes.

(d) Executive Engineer, Tumkur Division.

(e) Estimate is being sent to the Director of Archaeology very shortly. Work will be taken up after getting the estimate countersigned by the Director of Archaeology and receipt of allotment of funds for the same.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಡವಿಸಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದುವು ?

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ನಾಗನೂರ್.—1955 ರಲ್ಲಿ ಕಡವಿಸರಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಇದುವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ನಾಗನೂರ್.—ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಡವಿದ್ದು ಏಂದರೆ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಕಡವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ರಿಪೇರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮುಂಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಡವಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಎಸ್.ಮೇಟ್ ತಯಾರಾಗಿ 1955ರಲ್ಲಿ ಕಡವಿದ್ದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಯಾವಾಗ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ನಾಗನೂರ್.—ಮೊದಲು 1,100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಂದಾಜು ತಯಾರಾಗಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ Director of Archaeology ಅವರು ಬಂದು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಲು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ 11 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ದೇವರ ಕೆಲಸ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

Mr. SPEAKER.—Order, order.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದುವು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ದೇವಸ್ಥಾನವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಖ್ಯ. ರೋಕ್ಷಾಲಿಪಿಯಾಗಿ ಶಾಸನ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿತ ಅಂದಾಜು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹಣವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಡಬೇಕು ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Director of Archaeology.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಎಸ್.ಮೇಟ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಬೇಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗನೂರ್.—“ಎಗ್ಗುಹಕ್ಕಿ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಲೀಸರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ !

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ನಾಗನೂರ್.—ಸರಿಯಾದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ನೀರು ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ದೇವರ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕುತ್ತೀರಾ, ಸ್ವಾಮಿ ! ನಗು (ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ).

Conversion of Inter-District Roads into State Fund Roads in Tumkur District.

*Q.—130. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state :—

whether they propose to convert the following inter-district roads into State Fund Roads :

- (i) Patrehalli—Dasudi road via Peelali in Tumkur district ;
- (ii) Yalanadu road near Bhi-manabande Doddahulikunte in Tumkur District ;
- (iii) the road from Pitlali, Ikkanur to Hosur and Sira in Tumkur District ?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

These roads will be considered while examining proposals for the whole State for conversion of more roads into State Fund Roads.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಮುಂದೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ?

†Sri M. N. NAGHNOOR.—We have asked the Chief Engineer (General) to take up fresh roads to P.W.D. On receipt of his report they will be taken up.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅದು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಮೊದಲು 3,700 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪೆಟ್ ಫಂಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ರೋಡ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಕಾನೂನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆದಮೇರೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು, ಯಾವ ರಸ್ತೆಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ, ಸ್ಪೆಟ್ ಫಂಡ್ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಸ್ತೋತರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಬಂದಮೇರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಯಾವ ರಸ್ತೆಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದಾಗಿವೆ; ಯಾವ ರಸ್ತೆಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುವಾಗಿವೆ ಎಂದು ನೋಡಿ, ಕೆಲವು ನೀತಿಯುಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಸೆರೆಕ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಾನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ಎಂದಿನಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ತಾರೀಖು ಯಾವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಸೆಳೆದ ದಿವಸದಿಂದ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೇ ಅದರ ಗಮನ ಬಿದ್ದ ದಿವಸದಿಂದ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ pertinent ಆಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಏನೇನೋ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಎಂದು consideration ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊನೆಗೂ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. I want an answer to my question.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I will give you an answer. ಈಗ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪೆಟ್ ಫಂಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದಿವಸ ಕುಳಿತು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದುವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

Supply of Electricity to I. P. sets at Nagavalli in Chamarajanagar Taluk.

*Q.—92. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the date on which the completion report was submitted in respect of

I.P. sets at Nagavalli in Chamarajanagar Taluk;

(b) the action taken by the Electricity Board to supply required materials in order to give services;

(c) the date on which service will be given?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) 25th March 1959.

(b) All the materials required have been collected and 85 per cent of the work is completed.

(c) About a month after observing all the usual formalities.

Sri U. M. MADAPPA.—Whether all the necessary materials were available in the Executive Engineer's office or whether an indent was placed with the Central office?

Sri M. N. NAGHNOOR.—Sir, I think, 5 per cent of the work is over and it is possible to give them connection within a month's time.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Damage to Rabi and Groundnut Crops in Dharwar District.

*Q.—18. Sri A. J. DODDAMETI (Ron).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that damage has been caused to the rabi crops and groundnut crops this year on account of either untimely rains or pest menace in Gadag, Ron, Navalgund Taluks and Mundargi, Nargund Pethas of Gadag Division of Dharwar District;

(b) the names of villages thus put to loss;

(c) the steps taken by Government to redress the sufferings?

4.—**SRI KADIDAL MANJAPPA** (Minister for Revenue).—

(a) It is a fact that the groundnut crop and rabi crops in the Talukas of Navalgund, Gadag and Mahals of Nargund and Munlurgi have been affected by inadequate and untimely

rains but not by pest menace. Groundnut in some 10 villages situated in the eastern part of Ron Taluka was affected to some extent by 'Korihalla' pest. No crops in this Taluka are reported to have been damaged by untimely rains.

(b)—

Sl. No.	Taluka/Mahal	Names of Villages affected	
1	Nargund	1 Arishingodi	12 Bhairanhatti
		2 Sankthal	13 Ajagundi
		3 Karvinkop	14 Arban
		4 Chiknargund	15 Pet
		5 Benkop	16 Dandapur
		6 Khanapur	17 Kasba-Nargund
		7 Gangapur	18 Kurgovinkop
		8 Hadli	19 Hirekop
		9 Surkod	20 Somapur
		10 Raddernagnur	21 Halgop
		11 Madgurki	
2	Navalgund Taluka	1 Tirapur	12 Boganur
		2 Yamnur	13 Naiknur
		3 Morab	14 Khannur
		4 Nagnur	15 Shelvadi
		5 Gudisagar	16 Navalli
		6 Sotkanhal	17 Tuppadakurhatti
		7 Kadadhalli	18 Adnur
		8 Arahatti	19 Kittur
		9 Tadhal	20 Hallikeri
		10 Kongwad	21 Ibrahimpur
		11 Alagwadi	22 Amargol
3	Ron	1 Hirehal	6 Mushigeri
		2 Sarjapur	7 Kallignur
		3 Shantgiri	8 Nellur
		4 Chikkalgundi	9 Lakkalkatti
		5 Hirealagundi	10 Nagendragad
4	Mundargi	1 Meundi	16 Rati
		2 Haitapur	17 Budihal
		3 Bardur	18 Tippapur
		4 Tambargundi	19 Vithlapur
		5 Basapur	20 Bidarhalli
		6 Mundargi	21 Mundwad
		7 Shirol	22 Jyalwadgi
		8 Nandenhalli	23 Shingtalur
		9 Ramenhalli	24 Shiranhalli
		10 Hessur	25 Korihalli
		11 Kaktur	26 Gangapur
		12 Nagarhalli	27 Hammigi
		13 Bennihalli	28 Gungol
		14 Maktampur	29 Chaginkeri
		15 Byalwadgi	30 Beedinhal

Sl. No. Taluka/Mahal

Names of Villages affected

	31	Kalkeri	43	Venkatapur
	32	Virapur	44	Dambal
	33	Mustikop	45	Sankdodak
	34	Mailikarjunapur	46	Krdampur
	35	Hirewaddatti	47	Churchihal
	36	Harogeri	48	Bagewadi
	37	Attikatti	49	Murudi
	38	Shingatarayanakeri,	50	Guddadbudihal
	39	Jantli	51	Kelur
	40	Shirur	52	Chikkawaddatti
	41	Hallikeri	53	Doni
	42	Alur		
5 Gadag	1	Lingdhal	12	Neeralgi
	2	Kadadi	13	Nagasamudra
	3	Gawarwad	14	Narsapur
	4	Timmapur	15	Lakkundi
	5	Harlapur	16	Kotumachigi
	6	Hombal	17	Madagnur
	7	Balaganur	18	Belhod
	8	Kanginhal	19	Venkatapur H S.
	9	Huilgol	20	Hirekop
	10	Kiritgeri	21	Chikkop
	11	Benkankop		

(c) In Ron Taluka, the Agricultural Extension Officers, Community Development Block, Ron, treated crop with sulphur dust and advised the villagers to treat the crops in the same manner. The Gramsevak also gave demonstration and instructions in sulphur-dusting the crop.

Due to failure of groundnut crop and other rabi and kharif crops in the above Talukas and Mahals, the following relief works have been taken up and are in progress:—

- (1) Tirlapur—Byahatti road, Navalgund taluk.
- (2) Constructing a silting to the main tank at Amargol, Navalgund taluk.
- (3) Desilting the tank at Sankdhal, Petha Nargund
- (4) Desilting the tank at Arishin-godi, Petha Nargund.
- (5) Improvements to the road from Nargund to Alagawadi.
- (6) Construction of a road from Mundargi to Belgatti in Mundargi Petha.

The situation in the other areas is being watched and relief works to the extent necessary will be taken up.

Government Fallow Land fit for Cultivation in the State

*Q.—20. Sri A. J. DODDAMETI (Ron).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the total extent of Government fallow land fit for cultivation in the Mysore State (information to be furnished talukwise and districtwise);

(b) the action taken by them to bring under cultivation such fallow lands?

A.—Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—

(a) The total extent of fallow land fit for cultivation inclusive of gomal land is about 16,43,125 acres. District-wise details are given in the appended statement. Talukwise details are not readily available and it will take considerable time to collect them.

(SRI KADIDAL MANJAPPA)

(b) A team of special staff has been appointed in the districts of Shimoga and Chickmagalur, Mandya and Mysore, Tumkur and Chitradurga Bellary and South Kanara where large extents of land are available for cultivation.

Statement showing the total extent of Government fallow land fit for cultivation in the Mysore State. (Districtwise information including gomal).

District	Area in acres
1 Bangalore ...	46,974
2 Kolor ...	1,01,883
3 Tumkur ...	1,44,987
4 Chitradurga ...	1,07,129
5 Bellary ...	60,944
6 Mysore ...	2,66,295
7 Mandya ...	60,854
8 Shimoga ...	1,32,569
9 Hassan ...	2,09,144
10 Chickmagalur ...	2,15,571
11 South Canara ...	1,61,488
12 Coorg ...	39,594
13 Belgaum ...	2,519
14 Bijapur ...	8,472
15 Dharwar ...	4,862
16 North Kanara ...	18,621
17 Raichur ...	21,826
18 Gulbarga ...	13,452
19 Bidar ...	25,941
	16,43,125

**Completion of the Estimated Work
for the year 1958-59 of the
Sharavathi Valley Project.**

*Q.—52. SRI R. M. PATIL (Navalgund).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the estimated work to be completed during the year 1958-59 in respect of the Sharavathi Valley Hydro-electric project;

(b) the estimated amount to be spent in respect of manual labour concerning earth work;

(c) the schedule rate in respect of earth;

(d) at what rate the tenders are accepted and to what extent the extra expenditure has to be incurred by the State by accepting such tenders;

(e) whether it is a fact that the tenders in respect of manual labour have also been accepted for the years 1959, 1960 and 1961?

A.—SRI H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Rs. 2°0 lakhs.

(b) Rs. 39.90 lakhs.

(c) Vide statement appended.

(d) No tenders have been accepted for earth work.

(e) No.

SCHEDULE

Rate in respect of manual labour for earthwork.

Civil Side

1958-59.

1 Male Coolie (Ordinary)	1.75 to 2.00 day
2 Female Coolie	1.00 ..
3 Vodder Male Coolie	2.00 to 2.25 ..
4 Vodder Female Coolie	1.00 to 1.25 ..
5 Boy Coolie	1.00 ..
6 Malabar Coolie	2.00 to 2.25 ..

Electrical Side

1958-59.

1 Male Cooly	1.75 to 2.00 day
2 Female Cooly	1.00 ..
3 Vodder Male	2.00 to 2.25 ..
4 Vodder Female	1.00 to 1.25 ..
5 Stone Vodder	2.25 to 2.50 ..

**Supply of Electricity to Udigala
Village in Chamaraajanagar Taluk.**

*Q.—93. SRI U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the date on which the estimate to supply electricity to the street lights of Udigala village in Chamaraajanagar taluk, was prepared;

1959] ADJOURNMENT MOTION re: STRIKE NOTICE IN THE
KOLAR GOLD FIELD

21.

(b) the date on which it was sanctioned;

(c) if not sanctioned so far, the office in which it is pending;

(d) since how long it is pending?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) 15th September, 1959.

(b) Not yet sanctioned.

(c) Executive Engineer (Elec.), Electrical Division, Mysore.

(d) Two months.

2 P.M.

CONDOLENCE REFERENCE

re: Deaths of Sri M. S. Dyavegowda and
Sri R. A. Das.

Mr. SPEAKER.—I regret to have to inform the House the deaths of Sri M. S. Dyavegowda, an ex-member of the Legislative Assembly and Legislative Council, and Sri R. A. Das, an ex-member of the Representative Assembly and I desire, on behalf of the House, to express our sense of the loss we have sustained and our sympathy with the relatives of the deceased.

I request the Hon'ble Members to stand in silence for two minutes as a mark of respect.

(The Members stood in silence for two minutes).

PANEL OF CHAIRMEN

Mr. SPEAKER.—Under rule 9 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly, I nominate the following four members to form the panel of Chairmen for the current session :

1. Sri M. Y. Ghorpade
2. Sri B. Rachiah
3. Sri U. M. Madappa
4. Smt. Basavarajeshwari

INTIMATION OF ARREST AND RELEASE OF A MEMBER.

Mr. SPEAKER.—When the Assembly was not in session, I received a communication from the Police Sub-Inspector of Saundatti, District Belgaum, regarding the arrest and release of Sri S. B. Padaki, Member, Legislative Assembly.

As required by Rule 186 of the Rules of Procedure, I read it to the House.

“Dear Mr. Speaker,

I have found it my duty, in the exercise of my powers under section 54 of the Criminal Procedure Code, Act V of 1898, to direct that Sri Shankararao Bindurao Padki of Saundatti, Member of the Legislative Assembly, Mysore State, be arrested for house breaking and trespass in the godown of one Sri Vithal Balapa Lalage of Saundatti. (Vide Cr.No. 59/59 u/s 454, 457 and 448, I.P.C.)

Sri Shankararao Bindurao Padki, Member of the Legislative Assembly, Mysore, was accordingly arrested on 4th September 1959 at 12.00 hours in Saundatti in Police Station and was immediately released on his personal bond.

Yours faithfully,

L. M. DESHPANDE,

P.S.I., Saundatti,
District Belgaum.”

ADJOURNMENT MOTION

re: Strike notice in the Kolar Gold Field.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member Sri M. C. Narasimhan has given notice of an Adjournment Motion as follows:

“This Assembly do stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance, to wit, the serious situation arising out of the expiry of the notice of strike on the 4th December 1959,

(MR. SPEAKER)

issued by the Trade Unions of K.G.F. on behalf of the 20,000 miners working under the Kolar Gold Field Undertakings."

As Hon'ble Members are aware, strikes and lock-outs cannot form the subject-matter of adjournment motions. They are subject to the ordinary law and all matters relating thereto are governed by the provisions of that law.

In the circumstances, I hold that the notice is out of order.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—Sir, I re-lay on the Table:

1. Amendments to the Mysore Ministers Medical Attendance Rules, 1958, issued under section 15 of the Mysore Ministers Salaries and Allowances Act, 1956;

2. Notification No. HD 128 (2) MVT 57, dated 28th March, 1959;

3. Notification No. HD 166 MVT 58, dated 31st March 1959;

4. Notification No. HD 21 MVT 5, dated 12th May, 1959;

5. Notification No. HD 60 TMT 59, dated 29th May, 1959;

6. Notification No. HD 107 MVT 58, dated 2nd June, 1959;

7. Notification No. HD 175 MVT 58, dated 2nd June, 1959; issued under section 16 of the Mysore Motor Vehicles Taxation Act, 1957.

8. The Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Mysore) Rules, 1958 issued under section 23 of the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956 (Central Act 184 of 1956).

9. Notification No. GAD 32 MIR 58, dated 22nd July, 1959 issued under section 15 of the Mysore Ministers Salaries and Allowances Act, 1956.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—I lay on the Table:

1. Amendments to the Mysore Ministers Medical Attendance Rules (Notification No. GAD 20 BAM 59, dated 27th June, 1959) issued under section 15 of the Mysore Ministers Salaries and Allowances Act, 1956.

2. Notification No. HD 151 MVT 57, dated 1st June, 1959;

3. Notification No. HD 151 MVT 57, dated 8th July, 1959;

4. Notification No. HD 59 (2) TMT 59, dated 28th August, 1959;

5. Notification No. HD 53 TMT 59, dated 29th September, 1959;

6. Notification No. HD 79 TMT 59, dated 30th September, 1959; issued under section 16 of the Mysore Motor Vehicles Taxation Act, 1957.

7. The Annual Report on the Administrative structure of the Bangalore Ex-Servicemen's Transport Company Limited, Bangalore, for the year 1957-58, in accordance with sub-section (2) of section 639 of the Indian Companies Act, 1956.

Members' Representations.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪಡಕೆ (ಪರಾನ್‌ಗಡ್).—ತಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಈಗ ಬೇಡ. ನೀವು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಅರಿತಿ ಅರಿಯಬೇಕಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ರೂಲ್ಸ್ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಅರ್ಡರ್ ಅದು ಸರಿ ಇರಬಹುದು; ಸರಿ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಇದು ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದು ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸ್ ಅಫೀಸರ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ವರದಿ. ಅದನ್ನು ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳು ಸತ್ಯವೋ, ಅಸತ್ಯವೋ ನನಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಬಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದವರೇ ತಾವು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ತಮಗೆ ಇನ್ನೂ ರೂಲ್ಸ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—The Hon'ble Member himself is denying the very fact of arrest.

Mr. SPEAKER.—I have been telling the Hon'ble Members that whether the arrest was real or unreal, whether it happened or not; I am not concerned with that I am only concerned with the report of the officer. When the officer has made a report, in accordance with the rules I have to read it out to the Assembly.

Sri Y. VEERAPPA.—Can a Sub-Inspector directly write to the Chair?

Mr. SPEAKER.—Yes. Whether he has acted lawfully or unlawfully, I am not concerned with that. These are the rules and I have to act according to the rules. Rule 186 says:

"As soon as may be, the Speaker shall, after he has received a communication referred to in rule 184 or 185 read it out to the Assembly if in session or if it is not in session when it meets next."

Rule 184:

"When a member is arrested on a criminal charge or for a criminal offence or is sentenced to imprisonment by a court or is detained under an executive order, the committing judge, magistrate or executive authority, as the case may be, shall immediately intimate such fact to the Speaker indicating the reasons for the arrest, detention or conviction as the case may be, as also the place of detention or imprisonment of the member in the appropriate form set out in Schedule II."

Rule 185 states:

"When a member is arrested and after conviction released on bail, pending an appeal or otherwise released, such fact shall also be intimated to the Speaker by the authority concerned in the appropriate form set out in Schedule II."

184-185ನೆಯ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ದರೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ನಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರವನ್ನು ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸೆಷನ್ ಇದ್ದರೆ, ಆಗ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೆಷನ್ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮುಂದೆ ಸೆಷನ್ ನಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾದಕಿಯವರು ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ವರದಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸೌಂದತ್ಯ ಸಹ ಇನ್‌ಫಾರ್ಮೇಷನ್ ನನಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎನ್. ಬಿ. ಪದಕಿಯವರು ಶ್ರೀ ವಿಟ್ಟರ್ ಎಂಬುವರ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುರಿದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅಕ್ರಮ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 54ರ ಪ್ರಕಾರ ತಾ|| 4-9-1959ನೆಯ ಶುಕ್ರವಾರ 12ಗಂಟೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಎಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು!

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾರೀಖು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ. ಆಗ ಸೆಷನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ.

Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chicknakanahalli).—Are you satisfied that it is not political manoeuvring?

Mr. SPEAKER.—I am not concerned with the veracity of the case at all.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue).—Is there any rule which permits discussion on this matter?

Mr. SPEAKER.—No.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—One clarification from the Chair with reference to this. An officer of what rank should intimate this matter of arrest or release? Can any officer do it?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ.

Sri Y. VEERAPPA.—Even a constable is a Police Officer who can arrest?

Mr. SPEAKER.—The rule says that when a Member is arrested on a criminal charge, the committing judge, magistrate or executive authority shall immediately intimate the fact to the Speaker. Can a Police Officer arrest unless he is an officer of the Sub-Inspector's rank?

Sri G. VENKATAI COWDA (Palyam).—A senior constable can arrest. If it is a case of house-breaking or trespass, even a constable can arrest. Can he make a report to the Speaker?

Mr. SPEAKER.—Here the Sub-Inspector has arrested and made the report.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it befitting the dignity of the Chair or the House that an Officer of the rank of Sub-Inspector, or Jamedar, may arrest a person and make a report to the Speaker? There must be an amendment to this rule in this respect that the report must be made through the Head of the Department or the D.S.P. Can we receive a report from the Police Sub-Inspector?

Mr. SPEAKER.—I am not responsible for the rules. The rules have been adopted by the House and I am as much guilty of having accepted the rules as the Hon'ble Member is. After all, I have to interpret the rules as they are. If it is the intention of the Hon'ble Member that only a Magistrate and not a Police Sub-Inspector should report, I have no objection and he may suggest an amendment to that effect to the rules.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪಡೆ.—ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ; ಜಾಮೀನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ; ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಫೀ ನರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ; ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು.

Sri U. M. MADAPPA.—If the concerned authority gives false information, I think the Chair must take action immediately.

Mr. SPEAKER.—I am helpless in the matter.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ (ಬಿಜಾಪುರ).—ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಮೆಂಬರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅರೆಸ್ಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅರೆಸ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರು ಎಂದು. ನಿಜಾಂತ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇ. ರೂಲ್ಸ್-ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಇದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 148-185-186 ರ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ನಾಗೂರ ಅವರು ಅಫೀಸರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನುಳ್ಳು ಎಂದು ಕನ್‌ವಿನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

Sri U. M. MADAPPA.—The Hon'ble Member is making a statement on the floor of the Assembly that it is false.

Mr. SPEAKER.—I cannot take it. He will have to prove it.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—May I make a request to the Government through you? Now that the Hon'ble Member is refuting that he was not arrested, will the Government be pleased to get this information and give it to the House because it is a question of an important privilege of the Member? I hope the Government will be able to do so.

Mr. SPEAKER.—I put the question like this. After all, the Government is not concerned in this matter. It is only the Rules of Procedure which have to be enforced. If it is proved to me or if the Member makes a complaint to me that he was not arrested and that the report is false, I will see what action can be taken.

Sri K. PUTTASWAMY.—On the floor of the House he has stated so.

Mr. SPEAKER.—Let him give it in writing.

Sri Y. VEERAPPA.—Can the Speaker go into the question of investigation in order to find out whether it is false or true?

Mr. SPEAKER.—I have not said that I will go through the whole case. Supposing somebody makes a false statement to the Speaker, I will see under what law I can take action.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—May I submit that the matter is a very serious one? It has been discussed elaborately. The House is entitled to know the correct facts; in that light, the request made by Sri Puttaswamy deserves the attention of the Speaker and also the Government. Either the Speaker may direct the Government or the Government should take the initiative of its own accord and inform the House. It is the privilege of the Members to know the correct facts and then see what should be done.

Sri U. M. MADAPPA.—The Leader of the House himself holds that portfolio and I request him on behalf of the Members to make a statement tomorrow at least.

Mr. SPEAKER.—I am always very eager to protect the privileges of the Members. I am also very eager that the Members should not be defamed.

I am always mindful of the rights of the Members. If it is proved that the facts that have been stated to me by the Police Sub-Inspector of Savadatti are not correct, are not true, I will take suitable action. Please leave the whole thing to me because it is a question affecting the whole House and I shall see whether I should approach the Government or I should get a statement from the Officer Concerned. I have already said that it is better that the Member concerned should give it in writing.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—He has stated in the House.

Mr. SPEAKER.—No action can be taken on whatever he states in the House because he has the privilege. But if he gives me in writing that it is false, then some action will have to be taken by the House.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Does the Chair believe that what is written and said outside is more sacrosanct than what is said on the floor of the House?

Mr. SPEAKER.—I did not say any such thing. I only said that I should be sure of the facts before I intended taking any action.

PAPERS LAID ON THE TABLE

Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—I beg to lay on the Table of the House:—

1. The Mysore Slum Areas (Improvement and Clearance) Rules, 1959 issued under Section 40 of the Mysore Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1958.

2. Amendment to the Mysore Housing Board Rules, 1956 (Notification No. LLH 142 HO 558, dated 7th July, 1959) issued under section 61 of the Mysore Housing Board Act, 1955.

3. Amendment to the Bombay Borough Municipalities Election Rules, 1950 (Notification No. LLH 46 CAD, dated 14th July, 1959) issued under section 10 of the Bombay Municipal Boroughs Act, 1925.

L.A.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—I beg to re-lay on the Table:—

1. Notification No. RD 224 STL 58, dated 7th April, 1959;

2. Notification No. RD 14 CSL 59, dated 26th May, 1959; issued under section 38 of the Mysore Sales Tax Act, 1959;

3. Notification No. RD 47 AIX 58, dated 22nd April, 1959;

4. Notification No. RD 9 CAX 59, dated 16th June, 1959; issued under section 63 of the Mysore Agricultural Income Tax Act, 1957.

5. Notification No. RD 2 CBX 59, dated 28th May, 1959; issued under section 8A of the Mysore Betting Tax Act, 1932.

6. The Mysore Sugar Cane Cess Rules 1959, dated 11th May, 1959 issued under sub-sections (1) and (2) of section 26 of the Mysore Sugar Cane Cess Act, 1958.

7. Amendments to the Mysore Sales Tax Rules, 1957, dated 20th October, 1958 issued under sub-sections (1) and (2) of section 38 of the Mysore Sales Tax Act, 1957.

Sri T. MARIAPPA.—I beg to lay on the Table:—

1. The Mysore Entertainment Tax Rules, 1959 dated 14th July 1959, issued under section 18 of the Mysore Entertainment Tax Act, 1958.

2. Notification No. RD 94 STL 57, dated 10th September 1959 issued under sub-sections (1) and (2) of section 38 of the Mysore Sales Tax Act, 1957.

3. The Finance Accounts of the State of Mysore for 1957-58 and Audit Report 1958; and

4. The Appropriation Accounts of the State of Mysore for 1957-58 and Audit Report, 1959 in pursuance of clause (2) of article 151 of the Constitution of India.

Sri MALI MARIAPPA (Minister for Co-operation).—I beg to lay on the Table the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1959 issued under section 42 of the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Act 1959.

COMMITTEE ON ESTIMATES

Presentation of Fifth Report

Sri A. R. BADRI NARAYAN (Chairman).—I beg to present the Fifth Report of the Committee on Estimates relating to Community Development, National Extension Service, Local Development Works and Rural Development Works.

LAND ACQUISITION (MYSORE EXTENSION AND AMENDMENT) BILL, 1958.

Motion to suspend Rule 243

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—Before making a motion for reference of this Bill to the Joint Select Committee, I want to make a motion under Rule 322 of the Rules of Procedure of this House for suspension of a particular rule. Under our Rules of Procedure the number of members to be nominated from this House to the Joint Select Committee in proportion to the Legislative Council is 3 to 1. But under the Rules of Procedure of the Upper House the proportion is 2 to 1. Therefore there is need to suspend our Rule No. 243 which provides for membership of Joint Select Committees. Therefore I would seek the indulgence of the Chair and the House to move a motion for suspension of Rule 243. I may also add that the Rules of Procedure of the Upper House are under revision. A Committee is actually considering this question. Until the Council rules are suitably modified, our rule should stand suspended. Moreover I wish to clarify that this suspension is only in respect of this particular Bill.

I beg to move:

“That Rule 243 be suspended in its application to the motion for concurrence in the appointment of a Joint Select Committee to consider the Land Acquisition (Mysore) Extension and Amendment Bill, 1958.”

MR SPEAKER.—Motion moved:

“That Rule 243 be suspended in its application to the motion for

concurrence in the appointment of a Joint Select Committee to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958.”

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Sir, I would oppose the motion. The motion was not circulated to us in advance and we are not aware of what the position is. I would suggest that instead of the Assembly suspending the rules, the Rules of Procedure of the Council be suspended. (Laughter).

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Where the rules of both Houses conflict, the convention should be that the rules of the Lower House should prevail.

Sri KAD DAL M NJAPPA.—I would bring it to the attention of the Hon'ble Members that before we passed the new rules, the proportion was only 2 to 1.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—That is no consideration. This House has now fixed it at 3 to 1. That should stand.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The motion is very vague. We do not know for what period the rule should be suspended. The Revenue Minister may say that as long as the Council does not amend the rules, our rule should stand suspended. That is a vague proposition and anything vague should *prima facie* be rejected. Secondly, may I ask what is the particular reason for giving this Bill a discriminatory treatment, because, in respect of other bills we did not choose to alter the proportion. It is not as if this Bill is more important than the Land Reforms Bill itself.

2-30 P.M.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—After due consideration this House has agreed for the ratio 3:1.

MR. SPEAKER.—The motion is for the suspension of rule 243 for concurrence in the appointment of a Joint Select Committee to consider the Land Acquisition Bill, 1958. So this is only in respect of one Bill.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Why this speciality?

Mr. SPEAKER.—After the amendment of the rules it was thought that the proportion of the members in the Joint Select Committee should be 3 : 1 but under the old rules under which we were working it was only 2 : 1. The Upper House have not yet amended the rules but they have appointed a committee and that committee has to submit a report. The question of concurrence under rule 243 will come after they adopt their own rules. Now there is a discrepancy. We have new rules but they have old ones. So we have to make adjustment. Either we have to suspend our rule or they have to suspend their rule. Since the Bill has come before us from the Council for concurrence for the appointment of a Joint Select Committee.....

Sri C. M. ARUMUGHAM.—We will refer it back.

Mr. SPEAKER.—We have to suspend the rule in respect of this Bill only. So the members will find that there is nothing vague in this. Because, tomorrow we may have to send a Bill to the Upper House for reference to a Joint Select Committee they will have to suspend their rule. But since the request has come from them we have to suspend our rule.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—With your permission, Sir, I may inform the House that in connection with the Land Reforms Bill, the Council had to suspend their rule in order to agree to our proposal.

Sri G. VENKATAI COWDA.—At the time they considered the Bill they should have asked us whether in our rules the quota has been fixed as 3 : 1. Instead of asking us

Mr. SPEAKER.—I will make it clear. The rules of the Upper House are being amended and a Committee has been set up for that purpose. I am sure that there will be some conformity with our rules. Till then we have to agree to the request which they have made.

Sri J. VENKATAPPA.—This House consists of 209 members and the Council 63. So we should have preference. Recently we have passed the Rules of Procedure and it is better that the Council suspend their rules.

Mr. SPEAKER.—After all, I do not think there is a feeling in the House that the Council is not going to conform to the proportion that is fixed in rule 243 of our rules.

Sri M. C. NARASIMHAN.—If it is the feeling of Government.....

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is not the feeling of Government. A motion has been passed in the Upper House for referring the Bill to a Joint Select Committee consisting of 6 members of that House and 12 members of this House. It is not a question of agreeing to the proposal of Government but of the other House. When they have accommodated such a proposal in connection with the Land Reforms Bill, I think it is but fair that we should agree to their proposal.

Sri M. C. NARASIMHAN.—It is a question involving the rights of the two Houses.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is a transitional difficulty; we have to get over it by suspending the rule. I do not think it is necessary for us to raise a controversy between this House and that House.

Sri M. C. NARASIMHAN.—As the Hon'ble Member Sri Venkatappa pointed out, the question of numbers and representation does arise.....

Mr. SPEAKER.—I do not think any specific rights are involved in this. I only think it is a question of accommodation. The Rules of the Upper House do not permit the proportion 3 : 1. Since the request has come to this House, it is much better that we agree to it. It is for the members to say whether they agree to it or not. I understand from the Hon'ble Minister for Revenue that the other House accommodated this House at one time in such a manner.

Sri K. PUTTASWAMI (Mysore).—Of late a number of Bills are before the Upper House and they are passing resolutions requesting this House to agree to the appointment of a Joint Select Committee. According to their rules the proportion is 1 : 2 and according to our rules it is 3 : 1. This House consists of 209 members and that House 63. We are here in this House as direct representatives of the

(SRI K. POTTASWAMI)

people. Many legislative enactments are coming before this House affecting the rights of the people and as such we should have an effective voice in the passing of the legislation.

Sri K. HANUMANTHAIA (Ramanagaram).—That is a revising chamber.

Sri K. PUTTASWAMI.—I am grateful to the Hon'ble Member for pointing that out.

I have been requesting the Government to see that as far as possible Bills originate in this House, giving an opportunity to the Upper House to sit as a revising chamber. Instead of that, that House is becoming a Lower House and this House an Upper House. I do realise the inconvenience or the awkwardness with which we are faced. We cannot lightly brush aside a request made by the Upper House. But I would like the Government to see that these matters are regulated and that no room is given for further conflict.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—According to the Members' view this kind of contingency should not arise hereafter. In future we will try as far as possible to avoid this contingency but there are now three or four Bills for which motions to refer them to Joint Select Committees have been passed in the Upper House and it is but inevitable that we should agree to it. According to the rules in vogue a Bill can be introduced either in this House or in the Upper House. Their rules are under examination and we will see that the rules they are going to adopt are in conformity with the rules that are in force here.

Sri M. C. NARASIMHAN.—How is it that most of the Bills originate in the Council and not here?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—At that time this House was engaged in considering the Budget and other work and the Upper House had no work.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—No doubt we respect the wishes of the Upper House while referring this motion for our concurrence, but I fail to understand why they also should not have respect to the procedure that is in vogue in this House. They

should not bind us and restrict us to the proportion of 1:2. Nothing prevented that House from making the motion in such a way as to bring it in conformity with the rules of this House. They could very well have anticipated this difficulty and made provision for representation in the proportion of 1:3. Unfortunately we are now creating a very unhealthy precedent detrimental to the very interest of this House. It may be very easy for the Minister to say that that is not so and that this is only a contingency that has arisen. I do not see any reason for this extraordinary emergency or contingency to arise.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I do not think there is any need for me to explain further. We have revised our Rules, but they are engaged in the task of revising their Rules. Their new Rules will come into operation within a few months.

Sri M. RAMAPPA (Harihar).—If they do not revise their Rules in conformity with the Rules of this House, what happens?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Then it is for this House to vote down the motions coming from that House. There is actually no conflict now. According to the rules governing the conduct of business of that body they have made a motion and we have to adopt it as a temporary measure and tide over the difficulty. I am the Leader of that House. At the time of adopting this motion in that House there was no idea of creating any conflict.

Sri M. RAMAPPA.—That is a revising body. But it has taken up original legislation and that is the whole trouble.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—There is no restriction on their taking up original legislation. The trouble has arisen because there was no uniformity in the rules. Now we are trying to bring about uniformity in the new rules.

Mr. SPEAKER.—I think now all the Hon'ble Members are satisfied about the necessity to agree to the request made by the Upper House. At the same time I must disabuse the idea in the minds of some of the Hon'ble

BILL, 1958

Members that the Upper House is not entitled to consider any original piece of legislation. That House is entitled to do that. In England, the House of Lords takes up original legislation. The idea that the Upper House is a revising body is only to act as a check on the Lower House. If, however, it is suggested that Bills involving policy and are of great importance should not be introduced in the Upper House I can understand that position. It will be very difficult for this House also to take up every piece of legislation as an original measure and that is why the Upper House has come forward to take up some measures first and send them on to us. Instead of questioning that, we must be thankful to that House. If we say that they should not take up original legislation, then in course of time we will find that we are burdened with such an amount of legislation that it would be impossible for this House to go through them. It is for this very reason that the Upper House in England also takes up some original legislative measures. It is precisely for that very reason that our Upper House takes up original legislation.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—But this should not be treated as a precedent.

Mr. SPEAKER.—There is no question of this becoming a precedent.

The question is:

“That Rule 243 be suspended in its application to the motion for concurrence in the appointment of a Joint Select Committee to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958.”

The motion was adopted.

Motion to concur in the appointment of Joint Select Committee.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I beg to move:

“That this House concurs in the appointment of a Joint Select

Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members, 12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative Council, to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958, and that the following members of this House shall be the members of the Joint Select Committee:—

Sriyuts.—

- 1 D. Devaraj Urs
- 2 Dr. A. R. Karisiddappa
- 3 T. R. Parameswariah
- 4 J. Narayanappa
- 5 Basanna Gowda
- 6 P. G. Sidhanti
- 7 B. Vaikunta Baliga
- 8 M. P. Patil
- 9 Y. Veerappa
- 10 M. Ramappa
- 11 Putte Gowda
- 12 K. Kenchappa.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That this House concurs in the appointment of a Joint Select Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members, 12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative Council, to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958, and that the following members of this House shall be the members of the Joint Select Committee:—

Sriyuts.—

- 1 D. Devaraj Urs
- 2 Dr. A. R. Karisiddappa
- 3 T. R. Parameswariah
- 4 Basanna Gowda
- 5 J. Narayanappa
- 6 P. G. Sidhanti
- 7 B. Vaikunta Baliga
- 8 M. P. Patil
- 9 Y. Veerappa
- 10 M. Ramappa
- 11 Putte Gowda
- 12 K. Kenchappa.”

Sri T. PARTHASARATHY (Malle swaram).—May I know how these

(SRI T. PARTHASARATHY)

members are selected, and on what basis? Does it mean that the other members are absolutely useless?

Mr. SPEAKER.—If any member is not satisfied with the names contained in the motion, he may move an amendment. The members on the Joint Select Committee are not nominated or appointed by Government. It is for this House to agree to the names in the motion before it. If the Hon'ble Member does not agree to these names, he can give amendments. I am prepared to accept an amendment even at this stage.

The procedure after the motion is proposed to the House is that the whole Bill is before the House for consideration and Hon'ble Members are entitled to make whatever remarks they like on the Bill.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I wish to say a few words.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, before the Hon'ble Minister speaks, I would like to say something about the procedure.

Mr. SPEAKER.—The Bill is before the House for consideration. After it is considered, the motion will be adopted by the House.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—After the announcement of the names of the Members, is it not embarrassing for the members to make observations?

Mr. SPEAKER.—Not at all.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, this Bill seeks.....

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, is the Minister making a speech on this? What is the time allowed? We have got 32 Bills before the House.

Mr. SPEAKER.—He is only explaining briefly.

Sri M. RAMAPPA.—On a point of order, Sir. I would like to point out Rules 106 and 107. It is only after there is a motion, the Bill is taken into consideration. It is only after the Bill is considered and discussed that the motion for referring the Bill to the Joint Select Committee is made. Now there is a motion for referring the Bill to the Joint Select Committee before it

is discussed. Under Rule 107 it is said as follows:—

“On the day on which such motion for consideration is set down in the list of business, which shall, unless the Speaker otherwise directs, be not less than three days from the receipt of the notice, the member giving notice may move that the Bill be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—There is some misapprehension in the mind of the Hon'ble Member. The point is that there are two classes of Bills; one is the Council Bill which has been passed by the Council and the other is a Bill which has not been passed by the Upper House and which is sent here to concur to refer the Bill to a Joint Select Committee. We are at that stage. So far as the Bill passed by the Upper House is concerned, the procedure laid down in the Rules 106 and 107 applies. But, it does not apply to the Bills which come from the Upper House for concurrence to refer them to a Joint Select Committee. If Hon'ble Members refer to Rule 242, it would be found that the procedure now adopted is correct.

Sri M. RAMAPPA.—Under Rule 242, there is no provision for taking the Bill into consideration and discussing the principles of the Bill.

Mr. SPEAKER.—After all, when a request is made for the setting up of a Joint Select Committee, you do not do it without considering the principles of the Bill.

Sri M. RAMAPPA.—Under Rule 242, there is no provision for discussing the general principles of the Bill. There ought to have been a motion for taking the Bill into consideration.

Mr. SPEAKER.—I have already stated that when a Bill comes from the Council for concurrence to refer it to the Joint Select Committee, Members naturally will not concur unless they consider the Bill. That goes without saying.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjan-gud).—So far as Rule 242 is concerned, what is the procedure, Sir? Is it on a par with other Bills?

Mr. SPEAKER.—Now, it is at the consideration stage; that means, we

BILL, 1958

have to consider the Bill before we agree to refer the Bill to the Joint Select Committee as well as considering the Bill.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Should there not be a motion for consideration?

Mr. SPEAKER.—It is not necessary. I have already said that when such a motion for concurrence is made, there is an implied meaning that the Bill should be taken into consideration. It is not necessary to make a motion for consideration separately. Here, two stages are involved. The first stage is, you consider the Bill; then, after consideration, you concur or do not concur in the setting up of the Joint Select Committee.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it not open to this House to oppose the consideration itself?

Mr. SPEAKER.—Yes.

Sri J. B. MALLARADHYA.—How can that happen before the motion for consideration is taken up?

Mr. SPEAKER.—Let me put an end to this. I do understand the genuine difficulty of the Hon'ble Members. I have, therefore, made it clear that after this motion is made in the House, you get the full right to consider the Bill as if it is an original Bill. After consideration, the question of concurrence to set up a Joint Select Committee.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—This House has already agreed to the setting up of the Joint Select Committee.

Mr. SPEAKER.—No; it is only a proposal.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—Sir, I would like to point out Rule 109. It says:

“After the motion that the Bill be taken into consideration is carried, any member may (if the Bill has not already been referred to a Select Committee of the Council but not otherwise) move that the Bill be referred to a Select Committee and if such a motion is carried, the Bill shall be referred to a Select Committee.....”

Therefore, if Rules 109 and 242 are read together, it means that the motion

for consideration must come first. This is the motion for concurrence for the setting up of a Joint Select Committee.

Mr. SPEAKER.—I have already said what I had to say. I have nothing more to add. Let us proceed with the Bill.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Mr. Speaker, Sir, I was submitting that the Bill had been introduced with a view to enact uniform law on the subject of land acquisition. At present, there are different enactments in force in the different regions of the State. The Bill seeks to extend the Central Act throughout the State with the modifications mentioned in the Bill. The main modifications are those which relate to the award and those which relate to taking possession of the land during times of emergency and for some other educational and other purposes. Clause 6 of the Bill provides for prior approval of the draft award by State Government or officers empowered in this behalf.

This is with a view that the valuation is made correctly. Clause 8 of the Bill provides for rectification of clerical or arithmetical mistakes occurring in the award. It also provides for the recovery of excess payment made in connection with an award. Such recovery can be made as arrears of land revenue. Clause 9 enables Government to call for proceedings at any time before a final award is passed. Clause 10 of the Bill provides for acquisition in an emergency. Clause 11 deals with cases where any breaches occur or unforeseen events cause damages to rivers, roads, channels, tanks, etc. The same clause provides for acquisition for the purpose of libraries or educational institutions or for construction, expansion and improvement on

(SRI KADIDAL MANJAPPA)

any building or other structures in a village which are needed for any purpose of the village. It also provides for acquisition of land for construction of godowns.

Sir, at present we are facing a good deal of difficulty in initiating acquisition proceedings due to the prevalence of different enactments in the different regions of the State. I, therefore, hope that this measure would receive the sympathetic consideration of the House.

†Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—Sir, the Minister was pleased to say that the Government was facing difficulties in view of the prevalence of differing enactments in regard to acquisition in the various regions of the State. Such an Act is prevailing in the old Mysore State since a long time but we regret to note that the proceedings under the Act are prolonged, painful and inordinately delayed. I am sorry to see that no attempt has been made to simplify the procedure in order to ensure greater speed in the disposal of acquisition cases. I might point out cases where a proceeding started when a grandfather was alive could not be finally disposed of even during the life-time of the grandson. I find in this Bill provisions which have been borrowed from the Bombay and Hyderabad Acts. Things are to be done in the same old stereotyped manner and we see no hope of any improvement in respect of acquisition of land.

Coming to the main provision of the Bill, I find that Section 4 requires Government's prior sanction to be obtained before steps are taken to acquire a particular piece of land. Government takes an unduly long time to give sanction and Government is also obliged to publish their intention to acquire in the Gazette. Several other steps follow this publication. Section 5 is also defective. No provision is made for payment of compensation in respect of the standing crops in the field at the time of acquisition.

Only compensation for land is to be paid. This is inequitable. Again for the purpose of measuring the land to be acquired a number of persons belonging to the Survey party enter the land and cause considerable damage to crops. No attempt has been made in the Bill to prevent such abuses. Again the matter has to be published in the Gazette. I have heard of complaints that the number of acquisition proceedings being numerous, the existing space in the Gazette is inadequate and it has been stated that extra separate staff would be necessary for this purpose. This again leads to delay and I do not understand why repeated publication of the land acquisition proceeding is necessary.

If we proceed further we will find that the question is complicated because all these works have to be got done under the orders of Government. From the first to the last stage Government have to publish in detail and afterwards valuation of the property and the crop and of the damages that are expected, has to be made under section 11. If the Government were to do all these things, which would be the competent authority to judge? According to section 5 (a), an application should be presented. To whom should they present the application for the acquisition of the land? Notifying authority is the Government. Supposing for argument's sake the person feels aggrieved against the order of Government, whom should he approach? There is not a word in the whole Bill as regards that. We have to take recourse under Article 222 of the Indian Constitution and see to what extent the High Court can exercise superintending power and whether the powers exercised by the Government are vested in them or not. At least the orders of the primary authority must stand the scrutiny of some other authority and then it will be thrashed out properly. The entire Acquisition Act is silent about the fundamental principle as to who should enquire into the matter. If you proceed further, members will see that under clause 10 of the amending Bill a new section is introduced after section 15 as "15-A. Power of the

BILL, 1958

State Government to call for proceedings and pass orders thereon". After having the prolonged procedure from section 1 to section 14 adopted, even after assessing the value of the property, whether the Government can call for papers, whether they can exercise revisional power or an appellate power or what kind of power they can exercise is a matter which surpasses one's imagination. They are the authority to initiate; they are the authority to publish; they are the authority expected to scrutinise and they are the authority to whom according to one of the clauses an application for an award is made. Hitherto the Deputy Commissioner used to publish; but now he cannot notify. On the other hand he has to take orders of the Government under clause 7 of the amending Bill because section 11 is sought to be amended in this form. After the word 'award' in the earlier portion of Section 11 there is a proviso which runs like this:

"Provided that no such award shall be made by the Deputy Commissioner, without the previous approval of the State Government or such officer as the State Government may appoint in this behalf who in the case of an award made by an officer below the rank of the Deputy Commissioner of a district may be the Deputy Commissioner of the district."

Members while scrutinising this section will understand that once again the powers given to the Deputy Commissioner to fix award are taken away and given to Government to decide whether the award fixed by the Deputy Commissioner is reasonable or not as stated in the Statement of Objects and Reasons. I think, by the various provisions of this Act, the Executive are thinking in terms of taking all powers instead of behaving as executive officers. By this process justice can never be given to the public. On the other hand it will be the rule of man and not the rule of law. This has to be avoided. Unless these

processes are avoided there is no hope for India and more especially for Karnataka State which is formed for regional improvement. Such being the case, I respectfully submit that it will not augur well for introducing a reform or for introducing a Bill for the purpose of improving the condition of the people as early as possible and I doubt whether there is any attempt at all to see that the prolonged proceedings are cut short and the objects achieved sooner. Here, a peculiar circumstance is introduced. Knowingly or unknowingly there is something introduced which is not according to the provisions and cannot be operated at all according to me. I do not know but I am subject to correction. A part of the sentence runs like this: "such officer as the State Government may appoint in this behalf who in the case of an award made by an officer below the rank of the Deputy Commissioner", the intention conveyed by this is that if an award is made by any person below the rank of the Deputy Commissioner, then it must be the Deputy Commissioner who would accept the award after scrutiny. This presupposes that there is a provision in the Act to enable the Government to appoint a person who is below the rank of a Deputy Commissioner for fixing the award. But there is no provision in the entire bill enabling the Government to appoint a person whose status is below the rank of a Deputy Commissioner to fix the award. Such being the case, it becomes superfluous and it has no bearing on the intention of Government.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—May I bring to the notice of the Hon'ble member clause 6 (2) ?

SRI K. KENCHAPPA.—

"In clause (c) for the words 'Deputy Commissioner' the words 'an Assistant Commissioner in charge of a subdivision of a district' shall be substituted".

There is another anomaly here. I shall come to section 2 of the main Act.

(SRI K. KENCHAPPA)

4 P.M.

Section 3 (2) of the main Act says :

"The expression 'Deputy Commissioner' means the Deputy Commissioner of the District and includes the Assistant Commissioner in charge of a Revenue Sub-Division and any officer specially appointed by the Government of Mysore to perform the functions of a Deputy Commissioner under this Act."

Does this mean that the Assistant Commissioner has got the power to assess under different sections? Has he got to assess the value of the property and do certain other things under different sections? Where it is not specifically stated as "the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner" can the Assistant Commissioner exercise these powers? If Government gives to the Assistant Commissioner all the powers of the Deputy Commissioner under this Act, then various anomalies will arise. For instance, the Sub-Division Officer happens to be the acquiring officer, but we find that the Deputy Commissioner is the only person before whom statements regarding the value of the property, etc., can be recorded. Such a situation creates various anomalies.

Then, Sir, by clause 6 it has been sought to add that "the expression 'arable land' includes garden land." Arable land means land that is under cultivation as opposed to waste land. This definition of arable land was not to be found in the original Act. I do not know what is the idea behind this amendment. The definition of 'land' under section 3 (a) includes benefits to arise out of land attached to the earth or permanently fastened to anything attached to the earth. This excludes the conception of arable land which is now sought to be defined as to include garden land. It seems that they have sought to explain the term "arable land" because it has been in used section 17. The idea with which the term "arable land" is sought to be defined as to include

garden land has to be explained very clearly.

Then, Sir, in section 3 clause (d) is sought to be substituted by a new clause as follows :

"(d) the expression 'court' means a principal court of original jurisdiction and includes a court which the State Government may by notification in the official Gazette authorise to perform the functions of such court under this Act."

What is the idea in introducing this new clause (d)? Hitherto court meant the principal court of original jurisdiction which was the district court. People go to the court only after they feel aggrieved by the award of the Deputy Commissioner. If the Deputy Commissioner gives an award and if a person is not satisfied with that award he may apply to the Deputy Commissioner for permission to go in appeal to the District Court. What is the idea behind introducing this new clause (d)? Is it not their intention to establish a separate tribunal with an officer with or without experience who will act according to the wishes of Government so that these things may go on? We are experiencing many difficulties today which I do not want to narrate here. Suppose proceedings are drawn in an irregular manner and awards are not made properly. As I have already pointed out, there are two provisions, namely section 12-A and section 15-A, by which revisional and appellate powers have been reserved to the officers who initiate the proceedings. Under these provisions the persons who are aggrieved will have to seek a remedy from the officers who have promulgated the order or initiated the proceedings? Such being the case, how can they hope to get justice? That being the case, I do not understand the idea of Government in saying that the application shall be presented only to the Government and to nobody else. My suggestion is that it is better that the lower officers are empowered to a certain extent to act independently so that their action may be challenged by a proper process. Suppose the Deputy Commissioner seeks

BILL, 1958

to acquire a land for a purpose which is not genuine. He simply writes to Government and the Government sanctions it and then it becomes law. The parties who are likely to be affected will not even know what is happening about the acquisition of their land. They have to see that in the Gazette after the sanction of the Government and then they will have to start proceedings. Before whom? Before the same officer who recommended it. If he has initiated these proceedings with *mala fide* intentions and the further proceedings are instituted before the same officer, can the party hope to get justice from him? We were hoping that proper procedure would be prescribed by Government, that acquisition proceedings would be completed in the shortest possible time by competent authorities and that the law would give ample scope to persons who would be affected by the proceedings to get relief from the proper quarters by affording proper opportunities in a rational manner. That we do not see here. Therefore, my submission to the Hon'ble Members is that they have got to be careful because it is worrying so many people in the Mysore State as well as many outside the State, as we are adopting the Central Act making some additions here and some alterations there. This is not a small enactment though it contains only a few pages. It affects the fundamentals of the life and blood of the people, especially, when land is sought to be acquired for the development of the village or Harijan colonies. The protracted proceedings are absolutely offending the progress of development.

There is one more clause about which I have got to say something, and that is clause 6 (5) (2). Here it is said:

"acquisition of land for the purposes of development of areas from public revenues or any fund controlled or managed by a local authority and subsequent disposal thereof in whole or in part by lease, assignment or sale, with the object of securing further development."

I fail to understand as to what may be the object of it. Supposing, under the

provision of this, there is a proposal to acquire agricultural land for giving to some other purpose. Is it the intention of the Government that the land, whether it is a garden land or a land under cultivation, may be acquired? In an instance, about 8 acres of land on which fruit yielding cocoanut trees were standing, were acquired for favouring a person and over-night the entire trees were cut, and it became a barren land. What worse things can we expect? Such being the case, what is the intention of this clause? Therefore, I would say that the purposes must be specifically and clearly stated. If land is required for locating a machinery or a workshop, a fallow land should be acquired and not one on which fruit yielding cocoanut trees of 12 years age are standing. Here, this clause is capable of much mischief. It may be used for anything, for any purpose. If tomorrow I am not liked by an officer, my land may be acquired for the purpose of giving it away to somebody else for agricultural purpose itself under the plea of better development. What is the meaning of better development? Who will judge it? In one case it may be said that it is 'better development' and in another it is not. Such things are of daily occurrence. We cannot adopt such things which give scope for the vagaries of the officers. While legislating enactments, we should control their vagaries. If we do not control the vagaries of the officers, we do not understand whether we are moving and how long it will take to introduce proper enactments. When we are framing laws for the purpose of controlling the executive while operating them, we must be rational and they must be based on rational considerations. Reason should not conflict with logic. We are seeing several cases where reasons given are not at all logical. There will be as many reasons as there are human beings in this world.

Further, section 17 is also sought to be amended. Section 17 is an emergency acquisition. There have been very many decisions of the High Courts stating that the reasons for considering the acquisition proceedings as urgent are not acceptable. Therefore,

(SRI K. KENCHAPPA)

there is need for this Assembly to frame elaborate rules or elaborate conceptions in such a way as to say what may constitute urgency. To quote a hypothetical proposition: suppose all Harijans in a village remove all their huts relying on the promises made by the authorities that they would be given better and healthier places for the construction of their houses, and they seek the help of the provision to acquire land. At that time there would be a case filed against that and a stay order is brought and this proceeding will go on for years. The court issues stay orders only on one ground and that is, whether there is such an urgency for the acquisition. The result would be the poor persons would be put to a miserable plight. These are the things that should be taken into consideration when we frame such laws and the authorities who are responsible for framing these rules should not merely repeat in a stereotyped manner making an amendment here and an amendment there, taking some provisions from the Bombay Act or Hyderabad Act and continue it. That is not the way. We have to incorporate provisions to safeguard the interest of the poor. With all our experience, we have to make provisions in such a way as to see that all these things are curtailed and a proper method is adopted in order to secure the object as speedily as possible.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palayam).—Mr. Speaker, Sir, the idea of introducing the Central Act throughout the Mysore State and also bringing uniformity in respect of very many amendments prevailing in different parts of the State, is laudable. But when I went through the provisions of this Bill, I regret to find out that instead of being progressive, this has gone back against our expectations. We have had sufficient experience. We are facing innumerable difficulties in respect of land acquisition matters and also the complications involved therein. Instead of easing the tension, this Bill further complicates the matter. Why I have been holding that opinion is, instead of

liberalising the several provisions incorporated in this Bill, they are giving room for more complications and also they do not go to minimise the amount of time in respect of these proceedings. We have been saying that powers have to be decentralised and all that. What was hitherto being done by the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner, the Government now seeks to take power to itself and pass an award or give a finding in respect of these land acquisition matters. I wonder why the Government should have thought of calling for records from the Deputy Commissioner and examining those records or giving a finding in respect of that matter. The several amendments that have been suggested here go to show that the Government have no confidence in its own officers. We ourselves are complaining that matters are being delayed and reliefs are not given to us in respect of several orders. Such being the case, calling for these records and examining them, would it not further complicate the very proceedings themselves? I would even go to the extent of saying that the final authority should be vested in the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner. They have suggested an amendment to clause 7 of this Bill, which is: rather a mandatory provision "that no such award shall be made by the Deputy Commissioner without the previous approval of the State Government." In order to pass an award or give a finding, the Deputy Commissioner is asked to necessarily obtain the orders of the Government.

Secondly, under clause 15 A:

"The State Government may, at any time before an award is made by the Deputy Commissioner under Section 11, call for and examine the record of any order passed by the Deputy Commissioner..."

The Deputy Commissioner cannot by himself pass an order unless he seeks the opinion or the approval of the Government and there is no necessity for incorporating clause 15-A because before he could pass an award, the Government could call for the records. How

BILL, 1958

can he pass an award as per the provision incorporated in clause 7? That is my doubt. Under the proviso provided in clause 7, he cannot pass an award without obtaining the approval of the Government and the same thing is being repeatedly stated in clause 15-A that the Government can call for records before the Deputy Commissioner could pass an award. I do not know how they are consistent with each other. A provision has also been made in this Bill laying down that in emergency cases the Deputy Commissioner can acquire any waste or arable or garden land in order to meet a certain contingency. Will that emergency clause be consistent with the suggested proviso to clause 7? If it had been the intention of the Government to give powers to the Deputy Commissioner in emergent cases so as to facilitate easy acquisition, they could have stated "Notwithstanding any condition or provision incorporated elsewhere in the Bill, the Deputy Commissioner is competent to acquire or proceed with acquisition matters in emergent cases in respect of these things". They have not stated that. What they have proposed in clause 7 of this Bill is entirely inconsistent with the proviso they have included in clause 7. My submission is, that instead of making these matters easy and cheaper and settling them in a minimum given time, the Government seeks to make matters more complicated, more protracted, giving room for delay. I do not understand why the Government should think of calling for records from the Deputy Commissioner. If the Deputy Commissioner would not act impartially, then it is open to the party aggrieved to go in appeal before the Government or before any authority that is appointed for that purpose. There that grievance can be redressed. *Suo motu*, why should the Government take to its head to call for records and examine in each and every case? If that is to be done, I wonder how we can solve these matters easily and in a more beneficial and progressive way. Therefore, I submit that we should have some sort of confidence in the officers appointed

by the Government and the public, as we are seeing to-day, repose confidence in the findings of the officers. At least the officers will have moral fear not to go against the principles of social justice, and the principles of law laid down under the provisions of the Act. The Government can take a fancy in a certain matter and give its own finding. It may be detrimental to the interests of the parties concerned, but we cannot expect the same thing from the finding of an officer. At least he will have a moral fear not to contravene the provisions of law. Therefore, I submit that the Government seeking to take these powers to itself is not in any way progressive and it will be detrimental. I should say and it will further complicate the matter and we cannot hope that justice will be rendered to the parties in dispute. Instead of making a progressive legislation on this point, the Government has burdened very many clauses by means of amendments which would complicate matters and which would ultimately be detrimental and give room for all sorts of litigation. We have been pleading so many times that these rules and procedure covering matters of land acquisition should be liberalised; they should be relaxed, made easier. It should be seen that acquisition matters are disposed of very quickly and there need not be any complication in that respect. My submission is, that they must have a progressive idea in bringing such a Bill as this one and I request the Government to re-examine the whole issue at the stage of the Joint Select Committee and see that the rules are liberalised. Even if the Assistant Commissioner is invested with the power of giving a final finding, there can be no objection. Sri Kenchappa is perfectly correct in saying that the purpose for which land is acquired is to be made clear. For any reason, for the sake of one's own whims and fancies, land ought not to be acquired. People who have got influence seek to choose a particular piece of land, which will be detrimental to the interests of the society. I may be permitted to put it that way. Therefore, I once

(SRI G. VENKATAI GOWD)

again submit, Sir, that the entire thing has got to be re-examined once again at least at the stage of the Select Committee. We know that the Hon'ble the Revenue Minister is very progressive to the extent of bringing uniformity in respect of this matter. We want uniformity. But in the name of uniformity, all these complications should not be left unresolved. Therefore, I submit that the entire provisions of this amending Bill have got to be examined to see that a revised procedure is incorporated so that these matters are made easy.

4-30 P.M.

With these observations, I hope that the Government will relax this procedure in order to achieve the object with which this Bill has been brought before us.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಿರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಯಾವ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದೇ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಸುಲಭ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಗುರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಗೂ, ಎಂದರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೂ ಜಮೀನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವವರಿಗೂ ಸುಲಭ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೨೭ ರೀಜನ್‌ನಲ್ಲಿ 4-5 ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರೀಜನ್‌ಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಕ್ಲರಿಕರ್ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಸರಿಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೭ ರ ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾವುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಾವು ವಿಷಯವನ್ನು

ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

SRI B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).— I want to know whether he is opposing the Bill or supporting it?

SRI T. N. MUDALAGIRI GOWDA.— Please wait.

MR. SPEAKER.— Whether he opposes or supports the Bill, I am not concerned with it.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.— ಏನಾದರೂ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ನೂಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವವನು ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.— ಬೇರೆ ನೋಡಿದರೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. Is it not opposing? ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೇಳಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ನಗರೇ ಬಾರದೆ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.— ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೭ ರ ಫೋರ್ಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ರಾ ದಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ನೂಟಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ರಾಯರ್ ಅಲ್ಲದೆ ಇರುವವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎಂದರೆ, ಜಮೀನು ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಉಭಯತ್ರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಆತೆ ಇತ್ತು. ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾಮಿಟಿ ಕೇಷನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಂದಿತೆಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಅಕ್ವಿಷನ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಾಲರ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ, ದೀರ್ಘ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಯೂಜಿಯರ್ ಪೋಸಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪೋಸಿಡಿಂಗ್ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಸ್ವಾನುಭವ. ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಬೇಕು, ಅಥವಾ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಲು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ರೋಕರ್ ಅಫೀಸರ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಅದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಗೌರವೊಂಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿವಿಯನರಿ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಬರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಫೈನಲ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಬರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹೋದರೆ, ಪುನಃ ನಿಂತು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲದಾರರು, ಇನ್‌ಸೆಕ್ಯೂರರಾದರೂ, ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರ್ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಯೂರರಾದರೂ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಇನ್‌ಸೆಕ್ಯೂರರಾದರೂ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್ ಅಫೀಸರ್ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಯೂರರಾದರೂ, ಇವರೆಲ್ಲಾ ಒಪಿನಿಯನ್ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಅರ್ಜಿ ನರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರೆ, ಅವರು ಅಬರಪ್ಪ ಆಗಿಬಂದು, ಬೆಳಕು ನೋಡಿ ಅಥವಾ ಕತ್ತಲೆನೋಡಿ, ಇನ್‌ಸೆಕ್ಯೂರ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಟರ್ನಡ್‌ನ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದರೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇಟ್ಟು

ಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 7ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬೇಗಬೇಗ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೈಲು ಹೋಗುತ್ತಾ, ಇರುತ್ತದೆ ಬರುತ್ತಾ, ಇರುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಎಗ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್ರಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಧಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಹಾಕಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ; ಹೀಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅವಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಾರ್ಡ್ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಪನ್ ಕೊಡುವಷ್ಟೇಜ್, ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅರಿತಿ ಪೂಜಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ - ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪೈಲಿ ಸೀಡ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಕಮವಾಗಿ - ನಡೆಯದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಆ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಬಂಡಿತ ವಾಗಿ ಯೂ ಒಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವಾರ್ಡ್ ಆಗತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳು ನಮ್ಮ ತುಮಕೂರು ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಅಪೀಸ್ ರುಟ್ಟು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ನೋಡು ಎಕರೆ ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಲು ತಾಕತ್ತಿರುವವರಿಗೇನೋ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವ ರಾಗಿರುವವರು ಎರೋ ಕೆಲವರು ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆ ಯಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರು ಇಲ್ಲಿನ ಅವಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿ ದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಬಡವರ ಜಮೀನು 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆರೆ ಬಾಳುವಷ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಅವಾರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಾನು ಗಟ್ಟಲೆ ತಿರುಗಿ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರ ದವರು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ (7) ರುಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಕಾರವನ್ನು ಇಫ್ಲೈಯನ್ಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅಕ್ವೈಸಿಷನ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು, ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಆ ಮೇರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 12 (ಎ) ನಲ್ಲಿ:

“12A. Amendment of award:

(1) Any clerical or arithmetical mistake in an award or errors arising therein from accidental slips or omission, etc.....

ಎಂದಿದೆ. ಏನೋ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಅವಾರ್ಡ್‌ಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಕೊಡಬೇ

ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ರಾ್ಯಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಏಜೆಂಟ್ ವಸೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶ ಇರಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅತನಿಗೆ ಬರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಪ್ಪ ತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಿಸ್ಕಿನ್ನ್ ತುಂಗಾಡಲು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅವನು ಅವಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನೋ ನಾವುಗಳು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟರ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ಟಿ.ಎ. ಅಥವಾ ಡಿ.ಎ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ಬಡ ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಡನ್ನು ಈ ಅವಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿರು ತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲದಿತ್ತೀರಿ? ಅದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲದೇಡಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಏನೋ ಕೆಲವರು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜಮೀನು ಸುಮಾರು 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆರೆ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಅವಾರ್ಡ್ 250 ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಿಕ್ಕು ವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದಿಲ್ಲವನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 15(A)ನ್ನು ತಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

“15-A. Power of State Government to call for Proceedings and pass Orders thereupon.—The State Government may, at any time before an award is made by the Deputy Commissioner under section 11, call for and examine the record of any order passed by the Deputy Commissioner or of any inquiry or proceedings of the Deputy Commissioner for the purpose of satisfying itself as to the legality or propriety of any order passed and as to the regularity of such proceedings. If, in any case, it shall appear to the State Government that any

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ)

order or proceedings so called for should be modified, annulled or reverse, it may pass such order thereon as it deems fit."

ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟಿವಿಷನ್ ಪೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನಾಯಾಸವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸೆಕ್ಷನ್ನು ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರ ಪ್ರಕಾರ ಪೊಸೀಡು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಾಕಿ ಏನು ಸೆಕ್ಷನ್ನು ಗಳವೆಯೋ ಅವೆ ಸಂಕಾಗಿದ್ದುವು. ಹಿಂದೆ ಅಕ್ಟಿವಿಷನ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಟಲ್ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಕ್ಟಿವಿಷನ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಸರಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. 17ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ 'dwelling houses' ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಬಾವಿ ತೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇತರ ಸೆಕ್ಷುಗಳ ಸುಲಭತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ acquisition proceedings ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ, this is so emergent ಎಂದು ಅದರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಸ್ಟಾಪ್, ಅಕ್ಟಿವಿಷ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನ ಬಹಳ ತೊಂದರಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಆಗದವರು ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು, ನನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಯಾರು ಜಮೀನನ್ನು ಇದ್ದರೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬಂದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಮೋಕು ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ drastic ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವ ಭಾವನೆ ವ್ಯಕ್ತ

ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಮಾನವ ಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು complicationsನ್ನು ಕಡೆಮಾಡಬೇಕು. ಅಕ್ಟಿವಿಷ್ ಪೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಕ್ಟಿವಿಷ್ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗುವಾಗ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಪಡುವವರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆಯಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಮಾನವಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ - (ಗುಬ್ಬಿ) - ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಸ್ ಮಂಜಪ್ಪ - ತರಾತುರಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ; ಈ ಮನೋದಯ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ - ಇದಕ್ಕೆ ಏನೇನು formalities ಆಗಿ ಬೇಕೋ ಅವೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತವೆ. ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಆತುರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಮಾಡ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವಾಗ ಏಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮಾದತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ ಎಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬಹುದು. ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ಏನೇ ಇಲ್ಲದೆ ಜನರು ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅಕ್ಟಿವಿಷ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತರಾತುರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದ ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕು, ಅಕ್ಟಿವಿಷ್ ಕ್ರಮವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಉದ್ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮನೋದಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ವೇ ಮಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರವೇ ಎಲ್ಲ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದಂತೆ ಇದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಯಾವುದನ್ನೂ ತಡೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಕ್ಟಿವಿಷ್ ಕೆಲಸಗಳೂ ಕೂಡ ಸಬ್-ಡಿವಿಷ್ ಅಪೀಸರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ಬಂದು, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಪೈರಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕು, ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು, ಇವನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೇ ಬದಬೇಕೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೋದಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ Statement of Objects and Reasons

BILL, 1958

ನಲ್ಲರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಮನೂಬೆ ಯನ್ನು ಒದಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ dictator ಆಗಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಾತೆ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಲ್ದನಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಬೇಡದಾದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 1945 ರಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರ ಗೋಕಾಕ್ ನಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಪ್ರಾಡ್ಯೂಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅದರ 24 ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಜಮಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿದರು. ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು 65 ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನನ್ನು ವರ್ತಕರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರೂ ಸಹ ಪೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿರ ಬೇಕಾದರೆ ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಟಿತು. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯವೇನೆ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೇ? ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎನಿಕ್ಲೋ ಅದನ್ನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮನೂ ಬೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾನೂನಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೇ ತೆರಿಗಾದ ಕಾನೂನು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರಬೇಕು, ಏಕಮುಖವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ ಅದರ ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ಪಡೆಬಿಡತವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ದೂರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 1945 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್, 1956 ರಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ವೈಸೂರು ಆದಮೇಲೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದು, ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ರೆನೋವೇಷನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರೂ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರು? ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಒಂದು ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರ, ಒಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ, ಯಾವುದನ್ನು ಸರಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದು ಫೇ ಅದನ್ನು ಈ ಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಣ್ಣು ಪಾಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಲಂಗು ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿ ದ್ದೆ. ಇನ್ನು ಅರ್ಧ ಗಳಿಗೆಯೂ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ, ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜನ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದಳತವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನತೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿರುವ ಗೋಕಾಕ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಪ್ರಾಡ್ಯೂಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಇವರು ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಸಹಿಸ

ಲಾರರು. 1945 ರಲ್ಲಿ ಮೊರಾರ್ಜಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದ್ದಾಗ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇವರು ಈಗ ಒಂದು ಕುಂಟುನಪ ಹಾಕಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ?

5 P.M.

ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಾಳೆ ಇಂಥಕಡೆ ಎರೇಕ್ಷಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಉಮ್ಮೇದವಾರರಿಗೆ ಒಟ್ ಬುತ್ತದೆದ್ದೋ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂದಾಗ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಎರಡು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಲ್ ವಗೈರಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ದೇಶನಾಶ ವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯವಾ ದದ್ದಲ್ಲ ಅಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ರಾದ ಶ್ರೀ ಮೊದಲಗಿರಿಗೌಡರು "ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಜನೋಪ ಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹುವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದು ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಆಡತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳು ಸುಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಅಟಂ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟೇಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಏನೋ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಇವರೇಕೆ ಹೀಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅಕ್ಕತ, ಅಕ್ಕಮು, ಅಪರಾಧ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೊರಟಿದ್ದಾರೆನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದು. ಅದಾಗ ಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. 1937 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೆಲವು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗಿನ್ನೂ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆ ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ 1944-45 ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಜಮೀನುಗಳಿಗಿನ್ನೂ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಪರಿಹಾರ ದಿವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ತೀರ ಸಡಿಲವಾದ ಆಡಳಿತವಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇವರು ತರ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಂದೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಇವರು ಹೊರಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ! ಹೀಗೆ ಇವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೂ ಬದುತ್ವ ಹೋದರೆ ಇವರಲ್ಲಿಗೂ ಅಧಿಕಾರದಾಹ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತರಗಿರಿದೆ ಎಂಬುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು, ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲಕಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರಿಗಾದರೆ ಆರು ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ನೀಡಲು ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಬೇಡದಾದವರಿಗೆ ಕೇವಲ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳೇ ಪರಿಹಾರ! ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಂಥಕಡೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಎಲ್ಲವಾದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚರ್ಚಾರವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ!

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Can the Hon'ble Member point out a single case when the Government have enhanced the compensation?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೆ ಈ ಮನವಿ ಪಾಸಾದ ವೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಬತ್ರಳೆಯ ಕುರಿತು ಬಾಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುವು. ಈಗ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆ? ಮುಂದೆ ಜನರನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ! ಇಂಥ ನೀಚ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? I cannot understand the intention of the Government. Why should they amend this Act? If at all they want to do justice to the people, the amendment must be very specific and clear in its meaning. ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಈಗ ತಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದೇನು? The proceedings can be called for ಎಂದು ಮಾಡದೆ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಕಾರ್ಪಾರೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ಆ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್‌ಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ you can nullify the whole affair ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅರ್ಥವಿಚಾರ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೆ—ಅಂದರೆ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಗ ಕೋರ್ಟ್ ಮಾಡಲಾರದೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇವರೇಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? $6 \times 3 = 18$ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಾರದೆ $6 \times 3 = 24$ ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಇದು ನನಗಂತೂ ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. Why should you not ask the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner to make an award? ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ The Assistant Commissioner to build up records, the Deputy Commissioner to forward the records, the Government to take the final decision. ಇದ್ದು ನನಗಂತೂ ಒಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Even intelligent people like you commit such a mistake.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Intelligent people like you and Sri Jatti—Chief Minister of Mysore, have erred on the wrong side. You have not done good to the people. You are not willing to do it. That is my contention. What is it that you have done by amending this law? ಅದರೆ ತಾವು ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಜಾಣತನವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ತಮ್ಮ ಜಾಣತನವನ್ನು ಯಾವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಿಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರದಾಹ ಉಂಟಾಯಿತೋ ನಾನುಕಾಣೆ. ರಾಮ-ರಾಮ! ಶಿವ-ಶಿವ! ಆ ಬಿಸ್ತುಪ್ಪಿನವರಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರ ದೊರಕಿರಲಿಲ್ಲ! ಈ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಕ್ರಮವೇ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನೋ ಇತರನೋ

ರಿಂದ ಪಾರಂಭವಾಗಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಂದ ಹಿಡಿದು ನರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ನಡೆಯಬೇಕೇ? ಈ ವಿಷಮಯ ವಾತಾವರಣದ ಗಾಳಿ ನಾಳೆ ಎತ್ತ ಕಡೆ ಬೀಸುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಬೀಸಿದರೂ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲವೇ ಇವನ ಕಡೆಗೆ ಬೀಸಿದರೂ ಆಯಿತು. ಅಂತು ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ಯಾರು ಯಾರ ಮನೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಶ್ವಶಾನಗಳಾಗುತ್ತವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ನಾನೀಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ನಿಮಗೆ ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಡ. ನೀವು ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಜನರು ನಿಮಗೆ ಶಾಪ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ವಾಪ್ಸೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇವರೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಇವರ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆತುರಪಡತಕ್ಕ ಜನರು ಅನೇಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವಾಪ್ಸೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ—ಇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದರೆ ಮೊದಲು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿ, ತಂದು ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಾಗಿ ಆಗೇಕೆ ಇವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಒದಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಪ್ಪು ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದರೆ ತಾನೆ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇತ್ತೀಚೆ—ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಗಿರಲಿ. ಅದರ ಆಧಾರೋದನನಿಗೆ ಅಕ್ಕೋರಿ ಕಣ್ಣು ಸೈನ್ಯದ ಬಲ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ ನಿಮಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪಕ್ಷದ ಬಲವಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಯಿತ್ತಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ನಿಮಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನ ನಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದ ಪಂಚಪಾಂಡವರೇ ಕಪಟ ಗೆದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಆ ಅಕ್ಕೋರಿ ಕಣ್ಣು ಸೈನ್ಯದ ಕಡೆಯಿಂದ ಭೀಷ್ಮ, ಕರ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪ ಇತಾದಿಯವರೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಜೂರು ಜೂರಾದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಉಳಿಯದಂತೆ ಆಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರ ಶಾಪ ನಿಮಗೆ ತಟ್ಟದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದು ಪಡಿಗೆ ಆಳತೆ ಆಳವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಇವರು ಆ ಮೈನೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಯಾವತ್ತೂ ಯಾವ ನರ್ಕಾರವೂ ಮಾಡದೆ ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನರ್ಕಾರದವರು ಏನೋ ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಜತ್ತಿಯವರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಿಯಿಂದ ವೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಏನೋ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಏಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಜನರೇನು ಉದ್ಧಾರವಾದಂತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಯ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಉಪಕಾರದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಕೊಡಬಾರದು? ತಾವು ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹ

ದಿಂದಿರಲಿ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಕಮೀಷನರಾಗಿತ್ತು. ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರುಗಳಿಂದ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಆದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಮೀಷನರು ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಅವಾರ್ಡ್ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರು ಅದರ ಮೇಲೆ ಡಿಸ್ಪುಟ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಲಿ. ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಕಡಮೆ ಆಯಿತೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಥವಾ ಜಮೀನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ದೂರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಪಾವತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? Fertile lands should not be acquired for the purposes of extensions for the purpose of housing Harijans ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆ ತಂದಿಟ್ಟಾಗ ಇವರೇಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಸ್ ಮಂಜಪ್ಪ—ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಕ್ವಿ ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ—ಹಿಲ್ಟನ್ ಮತ್ತು ಹೋಗಿ ದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಯಾರೋ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ರಂತೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಭಾವನೆಯೇ ಇವರಲ್ಲೂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ವಿನಾ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಷ್ಣುಮೃನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ; ಮುಂದಾರೋಪಿಸಿಯಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಜನರ ವಿಸ್ತರಣೆ ಏಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಯವಾಗಿದೆ? ಗೊತ್ತಾ ಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ. ಒಂದು ಕಥೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ದಡ್ಡ ಅಳಿಯ ಮೊವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾ! ಅವನಿಗೆ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದಲ್ಲದ್ದು ಹಾಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರುವಾಕಾ! ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಾನಾಗಲೇ ಓದಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಆಗ ಮಲಗಿವೆ ಎಂದು ಖಾಲಿ ಹಾಳೆಗಳ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗಲೂ ಸಹ ಅವನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ ಇದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ಅದಾದರಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀವತ್ಸ ಮಂಜಪ್ಪನವನಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ: ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ಶ್ರೀ ಜಿತ್ತಯವ ರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ, ತಾವೇ ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ರಿಂದಾದರೂ ಮಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ತಾವು ಆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಚಿಕ್ಕೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಡಿವಾಣವಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆಮಂತಾಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಆಗಲೇ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೊಡಲಗಿರಿಗೇಡರು ಹೇಳಿದವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾಳೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ ಒಟ್ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಬಿಳುಪು ದಿ, ಈತನ ಜಮೀನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ, ನಮಗೆ ಒಟ್ ಹಾಕದವನ ಜಮೀನು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಡೆ, ಅದನ್ನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಅನಾಥನ ಹೊಲ ಗದ್ದೆ. ತೋಟಗಳೆಲ್ಲ ಏನು ಗತಿಯಾದವು? ಏನದು? ಎಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಇದು? ಇದಲ್ಲ ಆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸೈನ್ಯದ ಬಲವೋ! ಆ ನೋರೊಂದು ಜನ ಕಾರವನ. ಕಡಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸೈನ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಜನರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸೋಲಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಸರ್ಕಾರ ದವ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಆ ಜಂಟಿ ಸರಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳ, ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್‌ಗಳ ಗತಿಯೆಲ್ಲ ಏನಾಯಿತು? ನಾಳೆ ಆ ಸರಪಂಚ-ಉಪ ಸರಪಂಚರಿಗೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಾ ಏನಾಯಿತು! ಅತ್ತ ಕಡೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೀ-ಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇತ್ತ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠೀಕರಿಸಿದರೂ ಆ ಪಾರ್ಟಿಭಾರಂಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿರು ತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಏಕೆ? ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠೀಕರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದವರೇ ಅವರ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡಲಿ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಮಾಡ ಬಾರದು! The Deputy Commissioner is the uncrowned king of the District. ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಡಿ. ಸಿ. ಕೆಳಗಿನವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಚಿಫೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲ ದೇನು? ಆತನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ ವೇನು? ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟು ಅಧರ್ಮಿಗಳೇನು? ಇಲ್ಲವೇ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬೈಸ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ! At a stroke why not you dismiss them? Why do you keep such Deputy Commis sioners then? -Then, all your Secre taries are dullards. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ತರೆಯೇ ಇಲ್ಲ-ತರೆ ಇದರೂ ತುಂಬಾ ಜೇಡಿಮಾಣು. ಅಂಥ ವರಿಗಳೇ 1,500-2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದು ಹದ್ದಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದಾಯಿ ತಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೊಡಲಗಿರಿಗೇಡರು ನಾಳೆ ಇದುವನ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಸಾಕು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬಂತು ಗ್ರಹಚಾರ. Because you count him on his Vote; you do not want to see that this poor man suffers. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವನಿಗೆ ಈ 17ನೆಯ ಕಾ ಜಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಚಂಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಆಗಬಾರದು. ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರ ಶೈಕಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವಸ್ತುತ್ವದ್ದೇ ವೆಂಬ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಇವರು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ತರಲು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಒಂದು ಶ್ರೇಣಿ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಜಪ್ಪನವರು ನಾನು ರಾಯಂ ಆಗಿವೇನೆ ಇವನಿಗೆನು ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

“15-A. The State Government, at any time before an award is made by the Deputy Commissioner under section 11, call for and examine the record of any order passed by the Deputy Commissioner for the purpose of satisfying itself as to the legality or propriety of any order passed and as to the regularity of such proceedings. If, in any case, it shall appear to the State Government that any order or proceedings so called for should be modified, annulled or reversed, it may pass such order thereon as it deems fit.”

ಛೇ-ಛೇ ಇದೆಂಥ ವಿಚಾರ? ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಕೆಳಗಿನವರು ಮೊದಲು ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಜಪ್ಪನವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೋ ಆಗ ಇವರ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಮೂವತ್ತು ವರುಷ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ರಿಫೆಕ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶ ಇವನಿಗೆನು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಇಂಥ ನೋಟ್ ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನಗೆ ತುಂಬ ಅಪಮಾನಕರವಾದ್ದು ಎಂದು ಏಕೆ ಇವರು ತೀಸಲಿಲ್ಲ? ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿರಾ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಬಾರದು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲ್ ತರುವುದು ಎಂದು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಈ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೊಡಲು ಜಿರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಜನರಲ್ ಇದ್ದಾರೆ; ಇವರುಗಳನ್ನು ಕನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೇ ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ನನ್ನಂಥವನು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಆಗದವನಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮನೆ ಮಠ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಏನು? ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅರ್ಥಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಜಮಾನಿದೆ. ನಾಳೆ ನಾವಿಗೆ ಆಗದವರ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅಕ್ಯುಸ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ? ಇಂಥ ಅನರ್ಥಗಳು ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲರತಕ್ಕವರಿಗಾಗಲೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಆದರೆ ಅವರು ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅಂದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಿಕ್ಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಟ್ಟಿ. ಇಂಥ ಹೆತ್ತಾರು ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ

ಕಾರಿಯಾನ ಹೆತ್ತಾರು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಜಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಾಮಾಯಣ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಕಾರವಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸುವರ್ಣಕರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ರಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾಷಣಗಳನ್ನೇ ಉದ್ಭವಾಗಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೇನೂ ಮಾಡದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ತುಂಬ ಭಾಷಣ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?

ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಿದೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪಾಪನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಒಪ್ಪುವಂತಹದೇ? ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂದು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂದು ನಾನಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಥವೆನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವೆಂದಿಂಗ, ರಾಂಡ್ ಅಕ್ಯುಸಿಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯೂನಿಟಾರಂ ಆಗಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಚಂದಾಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟರೆ ಐದಾರು ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಹೊಲ ಗದ್ದೆ ಬರುತ್ತದೆ..... ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ political clique ಇದೆ.

When you retire to the Chambers, you coolly think over and apply your mind and you will see how dangerous this piece of legislation is.

ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು 148 ಜನರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನಕ್ಕೆ voice ಎನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನವಿದರೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರುವರೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬಹುದೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾಮೀ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಪ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ Statement of Objects and Reasons ನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

“any building or other structure in any village for the common use of the inhabitants of such village, or any godown for any society, registered or deemed to be registered under the Co-operative Societies Act for the time being in force”

ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ State Theatre ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಕೊಡಕೊಡದು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೊಡದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ Government of India ದಿಂದ

“They have absolutely no right. After all it is a State

Government. It cannot acquire to the State any godown."

ಹೀಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾನೂನಿಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ತಮಗೆ ಫನವಾದ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ವರೆನಾದರೂ ಅಧಿಕಾರ, ಅಷ್ಟು ದೂರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡ Detention ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮೂಲಕ ಪಡೆದು ನುಚ್ಚುನೂರೇಕಾಲು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನೀವೇನು ಬಿಲ್ಡು ತರ ತೀರೋ ಅದರ practical difficulties ಏನು? ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬರುವ ಕಷ್ಟಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ (ನಾದರೂ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಈಗ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಬೇರೆ ಆಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ Elected Members ನಿಮ್ಮವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಳದಲ್ಲರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಸಹ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

Influencing the officer amounts to corruption. The Chief Minister so oldly said that it would not amount to corruption.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟಾಗಿರುವವರು, ಮೈನ್ ಚೇರ್ಮನ್‌ವಾಗಿರುವವರು ನಿಮ್ಮ ವರೇ ಆಗಿರುವಾಗ ಅನಿಷ್ಟಂಟು ಕಮೀಷನರಾಗಿರುವವರು ಅಕ್ಟೆಸಿಷನ್ನು ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸ ಯಾಗಿ ಮಾಡುತಿದ್ದಾರೆ?

ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟರು ಈಗ ತಾನೇ ಹೇಳಿದರು. ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ Refund ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ

Is it not your duty to set the law in motion and see that the money is paid to the man from whom you have acquired the property?

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಡ್ತಿ ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತೇನೇ. ಇವರಿಗೆ ಬಡ್ತಿಯಾದರೂ ಕೂಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬೆಳಗ್ಗೆದ್ದರೆ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೂ Government of India ಕ್ಕೂ ಭಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ತಂದಿರುವ ಬಡ್ತಿಗೇ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಡು ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಂಪಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತಹ ನವರಂಗಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನಿರುವುದು ಸರ್ವಧಾ ಸರಿಯಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನು 11 ರಲ್ಲಿ ತಮಗಿರತಕ್ಕ vast powers ಏನಿವೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. You have got the Divisional Commissioner. At least let it lie over at a certain stage; why should it go to the Government? According to the present rules, the acquisition proceedings are delayed.

ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೇನೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. You will just telephone to the Deputy Commissioner and ask him to do it at once. Why should it come here? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಈಗಲೇ ಅವನ ವಿಚಾರ ಹೀಗಿದೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇದು open secret ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಷಿಯವರು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ಇದರೊಳಗೆ ಆದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಅವರನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿರಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನವರು ಶಾಶ್ವತಜೀವಿಗಳು.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೆಹ್ರೂವನ್ನು ಕತ್ತು ಹಾಕುವ ಥೈಯರ್ ಮಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀನಿವಂಗಪ್ಪ ನವರು ಹೋದರು, ಜತ್ತಿಯವರು ಬಂದರು. ಜತ್ತಿಯವರು ಹೋದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಜಿಸ್ ಆಟ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ನಾನು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗ ಬೇಕು ನಾನು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗ ಬೇಕು ಎಂದು ರೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕಡಿರಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಡಿರಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕೆಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅವರ ಹಿಂದಿ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವವರು ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಿಸಿ ನಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಳಿದೇನೆ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿರಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೇನೆಯೇ? ಹಾಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಾರ್ಗ ಕಂಡೆಯೇನೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಷಿಗೆ 18ಜನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಪಾರ್ಥವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಪರ್ಸನ್ ವೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕು. ಡಿವಿಜನ್ ಕಮೀಷನರ ಸ್ಪೆಷಿಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರಕೂಡದು. ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ತರುವುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ ಆದ ಮೇಲೆ 2½ ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಟಿಜಿಷನ್ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ತರುತ್ತೇನೆ. ದುರುದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬಾರದು, ಜನತೆಯ ಉಪಯೋಗ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಷಿಯವರನ್ನು ಪಾರ್ಥವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—I rise to support the Bill before the House. But by way of a preface, I wish to make one or two observations which might not be unhelpful. The stage at which we are considering is that the Bill was introduced in the Council and it has come here by way of concurrence for referring the Bill to a Select Committee. That gave rise to a certain amount of debate, I may not call it acrimonious, but where divergence of opinion was indicated. I would not have ventured to refer to it but for the circumstances that these remarks are likely to attract attention elsewhere and likely to generate certain amount of discussion. I attempted to catch the eye of the Speaker just to make the position clear that when the Bill was introduced in the Council, it has been deliberated upon by it and when it comes here, there is no question of re-introducing it and it has to be discussed at the stage when it comes here. It was thought that the Hon'ble Minister in charge sought the leave of the House and the Speaker put it in that manner and leave of the House was given. Sir, perhaps it might have been more appropriate to put it in the manner it has been sent by the Council without mentioning the name of the Members, because proposing the names of Members of the Select Committee comes at a little later stage when the concurrence is given, in which case, the scope of the Bill or the discussion before the House would not have been misplaced and all the principles that are there would have been open for discussion. Anyhow, we have proceeded on with the discussion of the Bill. The scope of the discussion before the House is that is not only deals with the question of extension but also with amendments. If we peruse the heading of the Bill, it can be seen that it is the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958. So, there are two definite components. One is that the entire Act is extended to an area where it was not in existence whatsoever and having introduced it, there, a sort of uniformity is tried to be brought about and further amendments are suggested. The scope of the discussion of the

entire Bill is not only on the entire Act but also on the modifications that are put in this Bill. So, we must remember that after the advent of integration, a particular kind of procedure for bringing about uniformity arises. Therefore, Sir, there is absolutely nothing wrong in the Council asking for the concurrence just as we would have asked for their concurrence if the Bill had been introduced here. There is nothing wrong in the procedure or approach they are making except that there is a certain amount of prestige or idea that is tried to be brought in now. After all, we are the two limbs of a body framing a legislation and we cannot afford to quarrel with each other. It is a question of accommodation, which has to be provided by one or the other. Under the circumstances, and that being for a short period till the new rules are introduced there to bring them into uniformity, it would be graceful for us to agree to the suspension of the rule which the Hon'ble Minister has asked for. We could have easily and that we agree and there should not have been the question of putting it to a vote. I am referring to it because they are bound to ask for further leave of this House with regard to other things also, so that at the time when further leave is asked for with regard to any other Bill, the Hon'ble Members may kindly bear with our brethren in the Council; there is nothing wrong in it and what is more, the opinion of the Select Committee is not going to be the last word on the point. The Report will again come before us and there will be time enough to deliberate upon that.

Now, coming to the Bill as it is, I find that there are some points which are controversial. Before I go serially may I point out that there are some verbal mistakes or at any rate failure on my part to comprehend. I refer to sub-clause (2) of clause 2, where it is said:

“As from the date appointed under sub-section (3) of section 1, the amendments made by the Acts repealed by sub-section (1)

(hereinafter in this section referred to as the repealed Acts) shall cease to continue."

I do not know whether the idea has been fully expressed. Am I to understand that the word 'continue' means 'continue in operation' or merely 'continue'. It does not appear to be happy. It is for the Hon'ble Minister to see whether appropriate wording is there or whether it requires recasting. Similar wording is used in the proviso to this section. The proviso says:

"Provided that in respect of provisions which cease to continue."

Does this also mean 'continue to be in operation'? Sir, I refer in particular to the clause 7 where an amendment of Section 11 of Central Act I of 1894 is sought to be introduced. I learn from the Statement of Objects and Reasons that this amendment is prevailing in Bombay area and it is an amendment carried out by the Bombay Legislature. We are not concerned whether it prevails elsewhere or not. We are perfectly at liberty and it is our legitimate duty and responsibility to see whether this proviso is wanted or not. Therefore, in that light I am saying that we must examine that provision. Clause 7 says:

"Provided that no such award shall be made by the Deputy Commissioner, without the previous approval of the State Government."

Now, Sir, we must remember the purpose with which the various clauses one inserted in the Land Acquisition Act and whether the purpose for which they are wanted by the particular bodies could be carried out by this amendment. It is in that light we that we have to see whether it would be proper to say that before the Deputy Commissioner does anything, he has got to obtain the previous approval of the State Government.

If the power given for acquisition is wrongly exercised it would stand good unless it is set aside by a civil court. If the idea is to safeguard against such contingencies, the wording of the Statute does not make it clear. If the

Acquisition Officer should submit the case to Government it would amount practically to a negation of the principle of independence that should be vested in the Officer. The Officer is rendered powerless. He can only give a preliminary report for the approval of the Government. Whether the Acquisition Officer should be compelled to submit the case to Government or not is a matter which the House has to consider seriously. If that is the position it means that the discretion is practically fettered. Under the Law his position is more or less analogous to a court exercising independent function and for this purpose he should be given full leg-room and his decision should not be subject to the approval of the Government. We should remember that by enacting compulsory acquisition of land, we are interfering with the fundamental rights of a citizen in regard to property. We should, therefore, consider the question carefully if the powers of the Acquisition Officer should be tampered with by the Government.

We also find that the Deputy Commissioner may almost sit as an appellate authority over the Land Acquisition Officer. He would be the final authority, not the Government. How can the Government then ensure that justice is done? The basic principle in deciding compensation is that it should be fair and proper. It should be remembered that we are compulsorily acquiring land and in order to compensate for the loss a man undergoes owing to the element of compulsion, 15 per cent solatium is normally paid. There should be no discontentment or frustration created in the minds of people whose properties are acquired. We should now ascertain if the provisions of the Bill have kept in view the accepted principles of jurisprudence. I feel that the Government should have power over the Deputy Commissioner in this respect.

In Clause 12 we find provision for correction of clerical error, accidental slips, etc. This is no doubt desirable but when it comes to the question of recovering from a party, the debt is treated as arrears of land

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

revenue. I would like to know from what assets it would be recovered. Are we going to leave it to the rules to be framed? I think recovery of a debt arrears of as land revenue is a debatable point. Such arrears are recoverable in various ways. The debt is a charge on that very property or over other assets belonging to the individual. There is no question of creating a charge on the very land acquired because it is already in the hands of the authorities. But if we are going to create a charge on other assets, I think it would be extremely unfair because the rights of other creditors would be defeated to that extent. Third parties are bound to resist. With regard to clause 15 (a) I think it is a wide power which the Government is taking into its own hands. An Hon'ble member was trying to say that it was inconsistent with clause (a). They are different. The State Government has the power to call for proceedings and pass orders Government's power is not limited. It may call for proceedings at any stage. I of course agree that the power given is wide. When an award had been made, Government should have no such power.

About clause 4, I do not know why the rate of interest should be reduced. When once an award is made, and the amount is deposited, where is the question of interest. Six per cent is certainly not unreasonable. Why are we mentioning $4\frac{1}{2}$ per cent. Is it because it is the rate at which Government securities are selling or is it because it is the bank rate. When a man is denied property, why should he be paid at $4\frac{1}{2}$ per cent? Unless he is a rich man I would certainly think that there is no ground at all to reduce the rate of interest from 6 to $4\frac{1}{2}$ per cent. I may say that there are instances where in the local bodies like Bangalore Corporation have put up proceedings that the estimate made is such that their budget does not provide for such a large amount. These are contingencies in which the person whose property is acquired is going to proceed against the Government. I feel that reduction from 6 to $4\frac{1}{2}$ per cent may not be the proper one.

Coming to clause 18, I really find that there is something which has been missed.

"If the charges of and incidental to such acquisition are not defrayed from such funds by a local authority after such time as may be fixed by the State Government, the State Government may by order direct the person in custody of such fund to pay the amount due in priority to any other charge against such fund and such person shall, notwithstanding anything contained in any law, so far as the fund to the credit of the local authority admit, be bound to comply with such order."

Very wide powers. This is a very serious provision that has been made. Let me put forward the reasons to support the view. We are aware that local bodies raise loans by debenture. Let us think the very Government has guaranteed payment of debentures and there is security created in favour of the third party. In case of land acquisition, if the charges incidental to such acquisition are not defrayed from such funds, the Government will direct the person in custody of the fund to pay the amount. If the amount is not deposited the Government shall have the right to direct the person in charge of the fund to pay. Government cannot do any such thing because they cannot interfere with the rights vested in debentures and the local body. By complicating the situation Government and everybody will be dragged to litigation.

Then I come to clause 19.

"If any difficulty arises in giving effect" This is a very strange situation. What is meant by "difficulty"? What is the power that is given if a situation arises where somebody or Government feels that there is a difficulty—What are the limits of that "application" of difficulties idea?

"If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, or of the principal Act, as extended by this Act in their

BILL, 1958

application to the territories of the State of Mysore or any area therein in consequence of the transition to the said provisions from the corresponding provisions of the Acts in force therein immediately before the commencement of this Act, the State Government may, by order published in the official Gazette make....."

We are delegating the power. What an amount of criticism there is against subordinate legislation or delegated legislation is a question on which much could be said on either side. It may be said that this delegation should be hedged in by a safety valve if this power is given "to an order published in the Official Gazette." It comes to this: Government feels there is difficulty. As it is we have no precise ideas of this difficulty. It may be from anything to anywhere. It is not practically delegating the entire power to amend the Act and in accordance with the rules passed and orders passed notifications will be good. But as to how far this is, in a court of law I am not competent to say. I am not at all unaware that difficulties arise but there are sufficient safeguards in law to solve them. Where is the difficulty in every step to bring in an amendment? I find such a provision is existing in two other Acts. There is a stimulant to these highly controversial matters. If powers are given would it solve the difficulty? If we have any difficulty let us know the nature of the difficulty and how it has to be dealt with. All these have to be done. A very wide power has been asked for by saying "the State Government may, by order published in the official Gazette, make such adaptations or modifications....." I really do not understand "modification".

Modification may be by plus or minus. It reads like this: "Adaptations or modifications of the said Act not affecting the substance or make such provisions as appear to it to be necessary or expedient for removing the difficulty." There is a proviso like this:

"Provided that the power conferred by this sub-section shall not be exercisable after the expiry of three years from the commencement of this Act."

The powers given are very wide and that is why the time limit is put. Is there anything to indicate for what purpose this period of three years is put? Clause 19, particularly the last sentence "make such adaptations or modifications of the said Act not affecting the substance or make such provisions as appear to it to be necessary or expedient for removing the difficulty" basically involves some difficulty. I attempted to make ideas clear that difficulties are to be faced in some other manner than by delegation. If this delegation is made it should be within certain reasonable limits. The House may take into consideration all these points and such amendments as are necessary may be brought.

As I said, generally I support the Bill.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 5th December 1959.

Karnataka State Archives
(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

ಖರೀದಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. 034788

ದಿನಾಂಕ Date.....

ಪ್ರಾಚೀನ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No.....
ದಿನಾಂಕ Date.....

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT
OF THE
PROCEEDINGS OF THE SECOND
OF THE
EIGHTH SESSION

SATURDAY, 5TH DECEMBER 1959
Vol. VIII—No. 2

CONTENTS

	Pages
Starred Questions and Answers—Nos. 9, 13, 14, 15, 21, 26, 29, 30, 31, 36, 37, 43 and 68 ..	51—67
Questions for Answers on the day (but not taken up)—Nos. 55, 72, 76, 99, 101 and 106 ..	68—69
Papers laid on the Table—	
Mysore Village Panchayats (Reservation of Seats for the Representatives of Scheduled Castes and Women) Rules, 1959 (Notification No. LLH 1 RPA 59, dated 14th October 1959) issued under the Mysore Village Panchayats and Local Boards Act, 1959 ..	69—70
The Madras Preservation of Private Forests Continuance Ordinance, 1959 ..	
Notification No. PWD 196 GTC 57, dated 9th October 1959, issued under the Mysore Irrigation Act, 1932 ..	
Replies to 234 starred questions of the previous sessions ..	
Report of the Business Advisory Committee—(Adopted) ..	70
Mysore Police Bill, 1959—Introduced ..	70
Member's representations ..	70
Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958—	
Motion to concur in the appointment of Joint Select Committee—(Adopted) ..	70—80
Mysore Rent Control Bill, 1959:—	
Motion to suspend Rule 243—(Adopted) ..	80—82
Motion to concur in the appointment of a Joint Select Committee—(Discussion not concluded) ..	82—93

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1961

Price: 25 nP.

QUESTIONS.

Q. No.

Subject

- 9 Categories of Contractors in the Public Works Department.
- 13 I.A.S. Officers deputed to Central Government.
- 14 Construction of pick-up on a halla near Hiriya in Holalkere Taluk.
- 15 Restoration of breached tank near Hanumali in Holalkere Taluk.
- 21 Assistant Commissioners posted for disposal of Darkhast lands.
- 26 Taking over of Tavarekere-Bevinahalli Road by the Public Works Department.
- 29 Increasing the capacity of Gayatri Reservoir in Hiriya Taluk.
- 30 Constitution of Famine Relief Board in the State.
- 31 Nationalisation of Road Transport in the State.
- 36 Proposed Expenditure for Major Irrigation Works in the Third Plan period.
- 37 Survey of Water Potential available in the State for Irrigation and Power Production.
- 43 Taking over of Sangeet Natak Academy by Government.
- 68 Drinking Water Wells in Tiptur Taluk.
- 55 Affidavit of the Chief Minister in the High Court in respect of Communal Government Order.
- 72 Steps taken to supply Essential Articles at Fair Prices to Public.
- 76 Production and Consumption of Sugar in the State.
- 99 Inter-State Seniority List of Gazetted and Non-Gazetted Officers.
- 101 Production and Consumption of Sugar in the State.
- 106 Powers of the Deputy Ministers.

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

SECOND DAY.

Saturday, 5th December 1959.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at Thirty Minutes past Eight of the Clock.

MR. SPEAKER (Sri S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

STARRED QUESTIONS

(to which oral answers were given)

Categories of Contractors in the Public Works Department

*Q.—9. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the P.W.D. contractors working in the Public Works Department are required to get themselves registered as such;

(b) the categories of such contractors in the P.W.D.;

(c) the required qualifications for each category or grade of contractors in the P.W.D.?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Yes.

(b) The contractors are registered in the following five classes.—

Class I: Qualified to tender for works up to any amount;

Class II: Qualified to tender for works whose estimated cost does not exceed Rs. 10 lakhs (ten lakhs);

Class III: Qualified to tender for works whose estimated cost does not exceed Rs. 2 lakhs (two lakhs);

Class IV: Qualified to tender for works whose estimated cost does not exceed Rs. 25,000;

Class V: Qualified to tender for works whose estimated cost does not exceed Rs. 5,000.

(c) Class I Contractors should have completed at least one work the estimated cost of which is not less than Rs. 5 lakhs within the preceding five years. Class II Contractors should have completed at least one work the estimated cost of which is not less than Rs. 1 lakh within the preceding five years; in the alternative; the average annual turnover on account of works executed by them within the preceding five years should be not less than Rs. 1 lakh. Class III Contractors should have completed at least one work the estimated cost of which is not less than Rs. 25,000 within the preceding five years; in the alternative, the annual turnover on account of work executed by them within the preceding five years should be not less than Rs. 25,000. Class IV and V Contractors should have completed at least one work the estimated cost of which is not less than

(SRI H. M. CHANNABASAPPA)

Rs. 5,000 and Rs. 2,000 respectively within the preceding five years.

In the case of a new contractor or a contractor who does not have the works qualification specified above for a class for which he applies, the Officer immediately superior in rank to the appropriate registering authority may, after satisfying himself about the financial ability and qualifications of such applicant, award one or two works to him and after he executes the work/works satisfactorily register his name in the appropriate class. The first registration in such cases will not be for a class higher than Class III.

Sri G. SIVAPPA.—May I know the reasons why the Government have categorised so many contractors?

†Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The object of introducing registration of contractors is to secure uniformity in procedure all over the State, and also to ensure that only persons of ability and means take up the works. With these two objectives we have introduced the system of registration of contractors.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಾರ್ವೇನ್ಸಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾರ್ವೇನ್ಸಿ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯ ಸಾರ್ವೇನ್ಸಿ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟು ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾರ್ವೇನ್ಸಿ ಬೇಕು ಎಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನ್ಯಾ ಅಧಿಕೃತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಜಿಲ್ಲಾ ಹಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಗದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಟೆಂಡರುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಜನಗಳು ಬಾರವೆ ಇರುವುದರಿಂದ ರೀಟೆಂಡರ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. Therefore every year 35 per cent of the Public Works Department amount is being allowed to lapse. I want to bring it to the notice of the Government.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವುದೂ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿರುವ ದೆಲೆಯಿಂದ ಒಹ್ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸನಿಕ್ಕದೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ದರ್ಜೆಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವವರಿಗೂ ಸಾರ್ವೇನ್ಸಿ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆಯಲು ಅನರ್ಹರಾಗಿರುವವರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Are the Government aware that by this introduction of registration, it has become the monopoly of a few, and thereby there are no contractors at all?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮನಾಪಾಲ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ದರ್ಜೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾರು ಯಾರು ಯೋಗ್ಯರೋ ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—In the last para of your reply, you have stated that in the case of a new contractor or a contractor who does not have the works qualification, the Executive Engineer or the immediate superior authority is to test him. Does this clause apply even to B. E. graduates?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಬಿ. ಇ. ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್‌ನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿದೆ? ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರದಿರುವುದರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Is it necessary to give exemption for technically qualified people?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಜುಕೇಷನ್‌ರಾಲ್ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಮೊದಲನೆಯದೂ ನಾರ್ವಜನಿಕ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಈಗ ಸಾರ್ವೇನ್ಸಿ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆದ ಹೊರಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ, ಸಾರ್ವೇನ್ಸಿ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು

ಬರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದರಿಂದ ಬರಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ವಂತರಿಗೇ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಬಂಡವಾಳ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಬಿಲಿಟಿ ಮುಖ್ಯವೋ ದೆಡ್ಡು ಮುಖ್ಯವೋ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಬಂಡವಾಳ ಇದ್ದರೆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಬಿಲಿಟಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸರ್ವೆಂಟರೀಜ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೆಳುತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know under what statute this Government Order is issued dividing the contractors into five categories?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸ್ಯಾಟ್ಯುಟ್ ಅನಾವಶ್ಯಕ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know what right the Government have got to divide these people into five categories? Under what provision of law have they done that?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಎರಡು ಪಾರ್ಟಿ ಗಳೂ ಸೇರಿ ಅಗ್ಗಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಆದುದರಿಂದ ನಾವೂ ನೀವೂ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಕೆಲಸ ಒಪ್ಪಂದ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಲೇಗಲ್ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಸ್ಯಾಟ್ಯುಟರಿ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿ ಗಳ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ 10-15ಸಾರಿ ಚೆಂಡರ್ ಕರೆದರೂ ಯಾವ ಬಾರದೇ ಇರುವಾಗ, ಹಳ್ಳಿ ಯವರು ನಾವೇ ಸ್ವತಃ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆಗ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇನು ತೊಂದರೆಯಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ರೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಭಂಧಕವನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಹಳ್ಳಿಯವರು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ without licence ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಕೆ ನ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಐದು ವರ್ಗಗಳ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರದು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ರೇಟ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚೆಂಡರ್ ಕರೆಯುವಾಗ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಚೆಂಡರಿನ ಎನ್ವಿಮೇಂಟ್ ಗಳ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಸ್ಪ್ಲಿಟ್ ಮಾಡಿ 3-4 ತರಹ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಆ ತರಹ ಸ್ಪ್ಲಿಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ, ಉತ್ಸಾಹ ಎರಡೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು ಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅಂತಹವರು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ, ಉತ್ಸಾಹ ಎರಡೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವಾಜೇಶ್ವರಿ.—ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿಗಳು ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಮನವಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಬಹಳವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ರಿಯಾಯಿತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸರ್ವಿಷ್‌ಕೆಟಿಂಗ್‌ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿ ಪಡಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಉತ್ಸಾಹ ಎದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆಸ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಬಂಧವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂತಹವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು; ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಂತಹವರನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದೆ ರಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಯಾವ ಕಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಯೋಗ್ಯರಾದವರು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕು.

Sri G. SIVAPPA.—Is it a fact that on account of this major-factor the P.W.D. works are not executed and implemented properly?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—On the other hand my experience is to the contrary. We have experienced and efficient contractors and things are moving very quickly.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು, ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿತ್ತು, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಯೂನಿಫಾರಂ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಈ ರೀತಿ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅವರು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—2ನೆಯ ವರ್ಗದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಾದವರು ಚಿಂಡರ್ ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಅಂದಾಜಿನ ಒಂದು ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಸಹ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳೇ ಸರಿಯಾಗಿತಿಳಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಚಿಂಡರ್ ಕರೆದರೆ, ಯಾರೂ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ, ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ

ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ, ಆಗ ಇರತಕ್ಕ ಚಿಂಡರಿನ ಕಾನೂನನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಚಿಂಡರ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ, ಅಂತಹ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಫೀಸ್‌ವರ್ಕ್‌ಮೇರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ವಿರ್ಬಾಡು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

I. A. S. Officers deputed to Central Government.

*Q.—13. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number and the names of Mysore State I.A.S. Officers deputed to the Central Government;

(b) the various places in which they have been working;

(c) since what date they are working?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a), (b) & (c) Vide statement appended below.

STATEMENT

List of Mysore State I.C.S./I.A.S. Officers deputed to the Government of India.

Name of Officer	Present post held	Date from which working under the Government of India.
Sriyuths—		
1 P. V. R. Rao, ICS	Adviser to Governor of Kerala.	25-9-1959
2 P. R. Nayak, ICS	Commissioner, Municipal Corporation, Delhi.	11-8-1957
3 V. Nanjappa, ICS	Joint Secretary, Atomic Energy Commission.	12-9-1949
4 Nagendra Bahadur, IAS	Joint Secretary, Ministry of Commerce and Industry.	20-9-1956
5 C. Narasinha Murthy, IAS.	Superintendent of Census Operations, Mysore State.	25-1-1957
6 B. Varadaraja Iyengar, IAS.	Deputy Secretary, Ministry of Defence.	20-10-1955

STATEMENT—(contd.)

Name of Officer	Present post held	Date from which working under the Government of India.
Sriyuths—		
7 G. S. Srinivasan, IAS ...	Chief Executive Officer, Coffee Board, Bangalore.	2-4-1958
3 M. A. S. Rajan, IAS ...	Deputy Secretary, Ministry of Defence.	1-9-1956
9 R. Ananda Krishna, IAS.	Deputy Secretary, Ministry of Works, Housing and Supply.	1-9-1956
10 M. Subramanyam, IAS ...	Secretary to Government of Pondichery.	1-9-1956
11 D. J. Balaraj, IAS	Deputy Secretary, Ministry of Health.	May 1957
12 C. B. Sankara Iyer, IAS.	Development Officer, Coffee Board, Bangalore.	24-4-1957
13 K. R. Ramachandran, IAS.	Deputy Secretary, Ministry of Education.	17-8-1959
14 P. M. Mujahid, IAS ...	Principal, Orientation Training Centre, Mysore.	11-10-1958
15 S. Varadan, IAS ...	Assistant Financial Adviser Ministry of Works, Housing and Supply.	June 1958
16 B. S. Srikantiah, IAS ...	Deputy Secretary, Ministry of Health.	1-8-1959
17 N. Lakshman Rau, IAS...	Deputy Commissioner, Municipal Corporation, Delhi.	Not yet taken charge..
18 V. Byrappa, IAS ...	Deputy Secretary, Ministry of Defence.	do
19 A. B. Datar, IAS ...	Under Secretary, Ministry of Commerce and Industry.	do

Sri G. SIVAPPA.—What is the principle adopted in the matter of deputing these persons?

Sri B. D. JATTI.—The Central Government should have on its staff experienced officers from the States. It is also our interest to see that our officers go to the Centre and work well there.

Sri G. SIVAPPA.—May I know the period for which these officers are lent?

Sri B. D. JATTI.—In the case of Under Secretaries the period is three

years and in the case of Deputy Secretaries it is four years.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಬಿ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಪೈಕಿ ಇಲ್ಲ ದಕ್ಷರಾದವರು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗುವುದು; ಅಲ್ಲ ದಕ್ಷರಾದವರು ಇಲ್ಲಗೆ ಬರುವುದು-ಕಠಿಣಿ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವೇ ?

Sri B. D. JATTI.—That is not the experience of Government.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is there any quota fixed for such deputations?

Sri B. D. JATTI.—We can send up to 20 officers.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is there any period fixed for I.C.S. officers for purposes of deputation ?

Sri B. D. JATTI.—Generally it is five years but in exceptional cases if both Governments agree the period could be extended.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—What is the total allotment for deputation for this State ?

Sri B. D. JATTI.—I have already stated that it is 20. We have sent 19. We can send one more.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is the Government aware that such deputations result in a loss to the State? Is it not a fact that the Madras Government has refused to do so ?

Sri B. D. JATTI.—According to me, it is in the interest of both the State and the Central Government.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it not a fact that this Government is committed to this scheme of deputation and receiving I.A.S. officers and that there is no question of any wastage involved ?

Sri B. D. JATTI.—The Hon'ble Member knows the position very well.

Sri T. HANUMIAH.—Are there any Under Graduates among IAS Officers ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಕೇಡರಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಐ.ಎ.ಎಸ್.ಗಳೂ ಮತ್ತು ಅಂಡರ್-ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಐ.ಎ.ಎಸ್.ಗಳೆಂದು ಇರುತ್ತಾರೆ. ರಿಯಲ್ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri Y. MANJAYA SHETTY.—I find that three I.C.S. Officers allotted to the State are in the Central Government Service. May I know when they are expected to come back to our State ?

Sri B. D. JATTI.—Those three are allottees to the Government of Mysore. If the Mysore Government wants them back, the Government of India are prepared to send them back.

Sri Y. MANJAYA SHETTY.—May I know when the Mysore Government would call them back ?

Sri B. D. JATTI.—I cannot say just now. If we want them back we can write to the Government of India.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If you want them they will come back. Will you please send them back also ? We do not want these I.C.S. Officers. Are the Government aware that there is a

feeling that these I.C.S. Officers are not required by the State and that the State can do without them ?

Sri B. D. JATTI.—They are all-India Government servants. They are prepared to go anywhere in the country. If the Government of Mysore wants they can send anybody but that question has not arisen so far.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—12-9-1949ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ವರೇಕೆ ಶ್ರೀ ನಂಜಪ್ಪನವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ ?

Sri B. D. JATTI.—Government has not felt so far and if the Government feels that his services are necessary here, we can write to the Government of India and they are prepared to send him back.

Sri S. D. KOTHAVALA.—May I know whether in the interest of efficiency the services of experienced I.C.S. Officers are not required for the Mysore State ?

Sri B. D. JATTI.—If necessary, we can call them back. There is no difficulty.

Sri C. J. MUCK ANNAPPA.—May I know whether apart from these 19 Officers any other I.A.S. officers are working in other States ?

Mr. SPEAKER.—That question does not arise.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Some names are omitted here ; for example the name of Sri Vijayaraghava Reddy.

Mr. SPEAKER.—This question relates to the I.C.S. and I.A.S. Officers deputed to the Government of India. You can ask only about officers deputed to the Government of India.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—In view of the reply given to Sri Mudalagiri Gowda may I know how many officers have been deputed to other States ?

Mr. SPEAKER.—I do not allow that Supplementary because this question is confined only to officers deputed to the Central Government.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ನರಸಿಂಹಗೌಡ.—ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ನಾಯಕ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎ. ನಂಜಪ್ಪನವರನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಮಗೆ ಇದೆಯೇ ?

Sri B. D. JATTI.—That does not arise.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Is it a fact that only such of those officers

whom Government did not want to retain are sent on deputation to the Central Government?

Sri B. D. JATTI.—It is absolutely incorrect.

Sri G. VENKATAI COWDA.—The Hon'ble Chief Minister was pleased to say that they could call back these I.C.S. officers whenever they wanted; May I know whether Government at any time insisted on getting back these two I.C.S. Officers Sri Nayak and Sri Nanjappa?

Sri B. D. JATTI.—It is very difficult to reply. This subject is under correspondence.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Chief Minister was jubilant when the Speaker did not permit me to put my question. I want to put this question. Is it in your opinion that the services of Sri C. B. Sankara Iyer and Sri N. Lakshman Rau are lent to the Government of India?

Sri B. D. JATTI.—They are on deputation. I may inform the Hon'ble Member Sri Muckannappa that I am not dejected as he thinks. (*Laughter*).

Construction of pick-up on a halla near Hiriyr in Holalkere Taluk.

*Q.—14. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether there is a proposal to construct a pick-up for a halla near Hiriyr in Holalkere Taluk in Chitradurga District;

(b) if so, at what stage the estimate is pending?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Yes.

(b) The estimate prepared for this pick-up is under scrutiny.

Sri G. SIVAPPA.—Since how long it is pending?

†Sri M. N. NAGHNOOR (Deputy Minister for Public Works).—Since 24th March 1959.

Sri G. SIVAPPA.—It is not a fact; it is a wrong date. May I know the estimated cost of this pick-up?

†Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am sorry for the remarks.

Sri G. SIVAPPA.—I know the facts.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Before you feel sorry you must answer his question.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Please have the patience to hear me. An estimate was prepared and submitted by the Assistant Engineer on 24th March 1959. Unless the contrary is proved I am sorry it will not be correct to say that it is incorrect.

Mr. SPEAKER.—Yes, he cannot say that.

Sri G. SIVAPPA.—As local people we know that. Since what time the estimate is being prepared?

Mr. SPEAKER.—What is the use of arguing? Please put a question.

Sri G. SIVAPPA.—May I know when this will be sanctioned?

Sri M. N. NAGHNOOR.—When it is found feasible.

Restoration of Breached Tank near Hanumali in Holalkere Taluk.

*Q.—15. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the people of Hanumali in Holalkere Taluk are urging to restore a breached tank near their village;

(b) if so, whether the estimate is completed;

(c) whether it is a fact that the Minister for P.W.D. visited the spot?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Yes; in respect of conversion of a breached Gokatte into an Irrigation tank.

(b) Yes.

(c) Yes.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether it is not a fact that when the Hon'ble Minister for P.W. visited this place told the local officer, "Yes, it may be taken up"?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is true that I visited the spot and asked the Executive Engineer to examine and send-up an estimate. (Laughter).

Mr. SPEAKER.—Sri Sivappa, this is not a stage. (Laughter).

Assistant Commissioners posted for Disposal of Darkhast Lands.

*Q.—21. Sri T. TARE GOWDA (Sira).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of Assistant Commissioners posted for disposal of darkhast lands to the landless persons, Harijans, political sufferers and insufficient holders and their jurisdictions of areas in the Divisions of new Mysore State ;

(b) the emoluments and facilities and other allowances given to them ;

(c) the total acreage of land each officer disposed so far in his respective jurisdiction ;

(d) the number of grantees, their names and the extent that each grantee received and the survey numbers and the village and taluk where they got may be furnished ?

A.—Sri KADIDAL. MANJAPPA (Minister for Revenue).—

(a) Three Assistant Commissioners have been appointed, one each for the districts of Tumkur and Chitradurga, Mysore and Mandya, Shimoga and Chickmagalur.

(b) They are given their usual pay and allowances. They have been provided with a jeep each.

(c)—

(i) Assistant Com- 36,063 03
missioner,
Tumkur and
Chitradurga.

A. G.

(ii) Assistant Com- 16,754 08
missioner,
Mysore and
Mandya.

(iii) Assistant Com- 5,323 07
missioner,
Shimoga and
Chickmagalur.

(d) The information called for is voluminous and its collection involves considerable time and labour.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು 3ನೆಯ ನವೆಂಬರ್ 1959ರಲ್ಲಿ. ತಾವು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಉತ್ತರ ತರಿಸಿರುವುದು 28ನೆಯ ನವೆಂಬರ್ 1959ರಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಂದೀಚೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಇದುವರೆಗೆ ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 72 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಸುಮಾರು 1,89,82 ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರದ ವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಂಚಿರಬಹುದು. ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದಂಥವಾಗಿವೆ. ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಈಗ ಸಭೆಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಈಗ ಒಟ್ಟು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ವಿಲೇವಾರಿ ಆದಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಪಲ್ಲ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೇ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರೇ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know why such a vast difference exists between these three divisions ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The Assistant Commissioners for Mysore and Mandya and for Shimoga and Chitaldrug were appointed earlier and for the other areas Shimoga and Chickmagalur two months later. According to my information the third officer has distributed about 8,000 acres.

9 A.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇ ಗೌಡ.—ಎಲ್ಲ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಗಳಿಗೂ ದರಖಾಸ್ತು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಿಲೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನಿಸ್ತೆಂಟು ಕಮೀಷನರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಗಳಿಗೂ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಎಲ್ಲ ಜಮೀನು ಎನ್ಲೀಫ್ ಜಾನ್ಸ್ ಇದೆಯೇ ಅಂತಹ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಹಂಚುವ

ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಂಚಬೇಕೆನ್ನುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ನೀತಾರಾಮ ರಾವ್.—ಈಗ ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ನು ಆಫೀಸರುಗಳಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ನು ಆಫೀಸರುಗಳಿಂದಲೂ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರುಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈಗ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಐದಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಹಾನನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡದೇ ಇರಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿ ಹಂಚುವಷ್ಟು ಜಮೀನಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತಮಹಲ್ಲು ಕಾವಲಿನ ಜಮೀನುಗಳ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ವಿಲೇ ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಲಾಗಿದೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I have no information just at present.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ತುಮಕೂರು ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಫೀಸರುಗಳು ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡದೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಟಿ.ಬಿ.ಗೆ ಬಂದು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಈಗ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತುಮಕೂರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಬಾರದಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮಿನಂತೆ ಬರಲು ಆಗದೆ ಅದು ಕ್ಯಾಣಸ್ಲಾ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಜಿನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ.—ಆಫೀಸರುಗಳು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾರು ರೈತರು ರೆಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಂತಹವರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರು ಮತ್ತೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೀಗ್ ಕ್ರಯವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕ್ರಯವಾಗದೇ ಇರುವಂತಹ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧಗಳೂ ಈ ಮನೋದಯಿವೇ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ನೀತಾರಾಮ ರಾವ್.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ, 5,323 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಹಂಚಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಮೀನು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನ ಅನಂತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವರದಿ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 8,000 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸಫರರುಗಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

Mr. SPEAKER.—That is outside the scope of the question.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I want to bring to your notice that this land is being distributed to political suffers also.

Mr. SPEAKER.—Your question pertains to Kolar district.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Then, I will put a general question. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸಫರರುಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾನವಿಗಳೇನಾದರೂ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is this new kind of sufference called political sufference?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಮಗೆ ಸಫರನ್ನು ಏನು ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ರೈತರು ರೆಪ್ಪೆನ್ನೂ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದಾದರೂ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಹರಿಜನರಿಗೇ ಮೊದಲು ಪ್ರಾಥಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಇತರರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಈಗ ಬಹು ಭಾಗ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Out of the total acreage of 36,063.03, may I know how much land has been distributed amongst Harijans and the landless?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Roughly 60 to 75 percent of the area has been given to the landless scheduled caste people.

Taking over of Tavarekere-Bevinahalli Road by the Public Works Department.

*Q.—26. Sri T. TARE GOWDA (Sira).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that the Tumkur District Board roads—(i) from Tavarekere to Bevinahalli, a distance of 11 miles connecting Sira-Changavara P.W.D. road and the Bangalore-Harihara-Hubli Highway in Sira taluk and (ii) Brahmasandra-Badavanalli road connecting Sira-Madhugiri P.W.D. road and Bangalore-Hubli Highway are proposed to be taken over by the P.W.D. for maintenance;

(b) if so, whether they will pass early orders in the matter?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) and (b) The question of taking over these roads will be taken up for examination while considering proposals for conversion of more roads into State Fund Roads for the whole State.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಯಾವಾಗ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ?

†Sri M. N. NAGHNOOR.—Proposals have been called for from the Chief Engineer and it may take about one or two months to decide the matter.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ರಸ್ತೆ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ. ರಸ್ತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂದ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇದ್ದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿದಾಗ ಇಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಅರಿತು ಮಾದುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಂತಹವರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

Increasing the Capacity of Gayatri Reservoir in Hiriya Taluk.

*Q.—29. Sri T. TARE GOWDA (Sira).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have received representations for increasing the capacity of the Gayatri Reservoir Project (Kariyala Tank) in Hiriya Taluk for supplying tank water to the dry lands of Ujjara Kunte and Maranagere in Sira Taluk extending the channel as the said tank has very good supply of water and large catchment area;

(b) whether the ryots of the said village have expressed their desire to have irrigated dry crops like ragi, nayan, jola, cotton and groundnut only and not wet paddy crops;

(c) whether it is not a fact that the Government had previously assured that about 1,400 acres in Sira taluk would be brought under the atchut of the said tank provided they raise only irrigated dry crops;

(d) if so, whether they will take immediate action in the matter and help the villagers?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) There was no assurance. It was contemplated in the preliminary estimate, for the project to irrigate 1,370 acres in Sira taluk.

(d) This will be kept in view when the question of extension of irrigation benefits under the projects is considered.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—(ಸಿ) ಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿರುವಂತೆ 1,370 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ತರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಅರ್ಥಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ?

†Sri M. N. NAGHNOOR.—It is not possible.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಕಾಲುವೆ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ಹಿರಿಯರು ವರೆಗೆ ತೆಗೆದು ಸಿರಾದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿತವಾಗಿ ಯಾವ

ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು 2,600 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಮತ್ತು ಸಿರಾದವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರತ್ನ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಪರಿಮಿತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not a fact, Sir, that this agitation for raising the capacity of this tank is from the absentee-landlords of this area?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I cannot say. The raiyats have asked for it. Whether they are absentee landlords or owner cultivators, we have not examined.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not a fact the local people who are actually living there have got very little land and the majority of the land is owned by people living miles away from the place?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—We are not bothered about who owns the land; we are only bothered about the supply of water to the lands.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಸಿರಾತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾಗುವಳಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ 780 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದ ಜನಗಳು ಅಜೂಬಾಜೂ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿನತಕ್ಕವರಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನ ಬಸಪ್ಪ.—ಜಮೀನು ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಆ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನೀರನ್ನೊದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗರೇ ಹೇಳಿದೆ. ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದು ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಹೊರತು ಜನಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ.

Constitution of Famine Relief Board in the State.

*Q.—30. **Sri T. TARE GOWDA** (Sira).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Revenue Minister issued a press statement recently that a "Famine Relief Board" will be constituted to advise the Government and the State Development Council to take suitable measures for mitigating frequent occurrence of distress and famine conditions in the dry and undeveloped areas of Mysore State;

(b) if so, the action taken by the Government in the matter?

A.—Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—

(a) Yes.

(b) The matter is under the active consideration of Government.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಈಸಲವೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಮುಂತಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಒದಗಿ ಜನಗಳು ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ.

Sri T. R. PARAMESHWARIAH.—While constituting this Famine Relief Board, will Government think of having this Board as an independent body unlike the Malnad Development Board which is a sub-committee?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We cannot have an independent body.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಫ್ಯಾಮಿನ್ ರಿಲೀಫ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋದ ವರ್ಷವೇ ಹೇಳಿದರು ಇನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ಬಂದಿದೆಯೇ ಹೇಗೆ?

Mr. SPEAKER.—Order, order.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಫ್ಯಾಮಿನ್ ರಿಲೀಫ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ದೇಶದ ನಾನಾಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that the Central Government has advised the State Government that while allocating funds, sufficient funds should be made available to meet these things on a permanent footing?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—There is no such direction from the Central Government.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೊದಲಗಿರಿಗೌಡ. ಫ್ಯಾಮಿನ್ ರಿಲೀಫ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ದೊರೆಯದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ expert body ಮತ್ತು ಆ ಭಾಗದ ಕೆಲವು ಜನಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಪ್ಪೋಚ್ ಮಾಡಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸರಿಹಾರ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Nationalisation of Road Transport in the State.

*Q.—31. Sri A. R. KARISIDDAPPA (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether they have not accepted the policy of complete Nationalisation of the Road Transport in the State ;

(b) whether they have not notified in the Gazette about the implementation of the above scheme ;

(c) if so, the reasons for not completing nationalisation of road transport in the State ?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) Nationalisation of Road Transport in stages is the accepted policy.

(b) Some Schemes have been notified.

(c) Nationalisation is proposed to be taken up under a phased programme.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know from the Government when this nationalisation of road transport would be completed ?

Sri B. D. JATTI.—Government's intention is to complete it by the year 1966.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know the phased programme that is under the consideration of the Government now ?

Sri B. D. JATTI.—Stage by stage we will have to publish the schemes in the Gazette and objections will have to be heard and final decision will have to be taken by Government.

Sri M. RAMAPPA.—Is it not correct that the entire Bombay Karnatak is under nationalisation of road transport ?

Sri B. D. JATTI.—Generally, the entire Bombay Karnatak area is under nationalisation. There are some pockets here and there and there also Government have published in the Gazette, objections have been heard and Government have already published in certain cases. Probably the Hon'ble member is not aware of it.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Can the Government tell us as to the

finances required for nationalisation in this regard ?

Sri B. D. JATTI.—According to the financial position Government is taking up phase by phase.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What is the amount required to be incurred by way of nationalisation ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, we have to work it out.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Government is pleased to say that this would be completed by stages. May I know what roads would be nationalised and in what areas ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, the schemes would be published as to what pockets would be taken.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Have Government not published in the Gazette that certain roads in Hassan would be taken up and have you implemented that order ? If not, why ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, certain roads in Hassan District have been published; objections have been heard and decisions would be taken very shortly.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it not a fact that these operators have applied for the renewal of licences and are running buses ?

Sri B. D. JATTI.—Whatever may be the position, Government would take a decision very early.

Sri H. S. RUDRAPPA.—Whether Government is aware of the statement made by the Transport Minister at Delhi that complete nationalisation is not the accepted policy of Government and only wherever private owners are not able to run buses efficiently, Government would nationalise the routes ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, officially this information has not been received by the Government of Mysore.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಬೆಂಗಳೂರು-ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ರೈಲ್ವೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ದಾವಣಗೆರೆ ಯಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರ ಮಾತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವು individual cases ಅಂಥವುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. If you want to put questions on individual case you may send a separate notice. I will not allow individual questions now.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಯೋಜನೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈಗಿರುವವರಿಗೇ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣಗಳೇನು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಇದುವರೆಗೂ ಆ ರೀತಿಯಾದುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ, “objections have been heard and decisions will be given” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೆ ಯಾವ ತರಹದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಅದು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ನನ್ನ ಮಾಹಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆನೆಕರ್ ಪಾಕೆಟ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಡಿವಿಜನ್, ಬಿಜಾಪುರ, ಬಿದರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಹಾಸನ ರಾಯಚೂರು ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆನೆಕರ್ ಪಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಡಿವಿಜನ್ ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವು ಅಪ್ರೂವ್ ಆಗಿ ಬೇಕಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿಪರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾವ ವರ್ಷ ಯಾವ ಯಾವ ಡಿಪ್ಲಿಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮನಾಪರ್ಟಿಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಆ ರೀತಿ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ರೆಡಿ ಆಗಿದೆ. But in view of the decision of the Supreme Court, we will have to revise and republish.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡೋಣವಾಗುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಕಾಲ ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ಆದರೂ ಬೇಗನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In view of the importance of this policy of nationalisation, will the Government take this House into confidence by affording an opportunity to discuss the subject ?

Sri B. D. JATTI.—That will be considered.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Has it come to the notice of the Government that in the schemes already drawn up, there are very many lacunae ?

Sri B. D. JATTI.—It is up to the operators to bring to the notice of the Government if there are lacunae and they will be taken into consideration.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is there an indication on the part of the Government to go back on the policy of nationalisation already accepted ?

Sri B. D. JATTI.—This policy was accepted by the Government of Mysore in 1946. We have no such idea of going back on the policy.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Government of Mysore have accepted the scheme of nationalisation. What is there for reconsideration ?

Mr. SPEAKER.—This is only an opportunity to discuss the point, and not the policy.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ನಿಲುವೇನು ? ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲ ಕಂಪೆನ್ ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ 50 ಪರ್ಮಿಟ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೆ 30-40 ಪರ್ಮಿಟ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೈರ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಮತ್ತೆ 10-20 ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನಂತರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಕಂಪೆನ್ ಸೇಷನ್ ಕಡಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sri Poona-cha, when he was a Minister, had assured on the floor of this House that Kolar District would be taken up first for intense nationalisation? Why is it dropped ?

Sri B. D. JATTI.—According to my information, he did not mention Kolar; he said that within a period they were going to nationalise.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—To a question of Sri Mallaradhyia, the Chair was pleased to say that the House would not discuss, if an opportunity was given, the accepted policy of nationalisation. I would like to know whether this House has no right to discuss, if necessary, in the light of the present day circumstances, the accepted policy of the Government and consider whether it should be reversed or amended.

Mr. SPEAKER.—The House has a right.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—The Chief Minister made a statement that the Government accepted the policy of nationalisation of road transport on the point of providing facilities to the public, not on commercial basis. If the private bus owners come forward to provide the same facilities as the Government intend, then will the Government think of going back on nationalisation ?

Sri B. D. JATTI.—If the policy has been accepted by the Government, they will have to go ahead.

Sri K. PUTTASWAMY.—Has it come to the notice of Government that indiscriminate grant of new permits is creating additional difficulties for nationalisation?

Sri B. D. JATTI.—In some cases it happens so, but it is dealt with by the R. T. A.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I know whether the Government have thought it proper to give definite instructions in this matter?

Sri B. D. JATTI.—Government will consider that.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—When are you going to implement the scheme for Hassan?

Sri B. D. JATTI.—As I have already replied, objections have been heard; decisions will have to be given. They will be given very early.

Proposed expenditure for major Irrigation Works in the Third Plan period.

*Q.—36. **Sri A. R. KARISIDDAPPA** (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the proposed plan expenditure in the III Five-Year Plan for major irrigation works in the State;

(b) the names of major irrigation projects that are under the consideration of the Government to be included in the III Plan;

(c) whether there are any major irrigation projects in Hassan District that will be included in the III Plan?

A.—**Sri H. M. CHANNABASAPPA** (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Rs. 4,575.04 lakhs.

(b) 1 Hemavathy Project
2 Upper Krishna Project
3 Bhima Project

(c) Yes. Hemavathy Project.

To the three projects mentioned in (b); Orangi-cum-Kammada Kada Project may also be added.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know the expenditure that will be incurred over each of these major projects and also the acreage of land that will be brought under irrigation under the Third Plan?

†**Sri H. M. CHANNABASAPPA.**—The Third Plan Irrigation Programme will consist of not merely major projects, but it will consist of medium projects and minor irrigation projects also. So far as major projects are concerned, under the Hemavathy Project, it is proposed to irrigate 35,500 acres and the cost is likely to be about Rs. 8.5 crores. In regard to Upper Krishna Project, the cost is Rs. 75.85 crores and it will irrigate 8.5 lakhs of acres. The Bhima Project will irrigate about a lakh of acres and it is estimated to cost about Rs. 10 crores. The Orangi Project is estimated to cost Rs. 6.62 crores and is likely to irrigate about 55,000 acres.

Sri S. D. KOTHAWALE.—May I know if the Government is not including the Malaprabha project and the third stage of Ghataprabha Project in the Third Plan?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—These are new projects and they will all come under the spill-over.

Sri C. S. HULKOTI.—Will the entire Malaprabha Project be included in the Third Plan?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is our object to take up the Malaprabha project during the Second Plan itself and therefore it is included in the spill-over; it does not come in the new schemes.

Sri U. M. MADAPPA.—Will the Government include the Suvarnavathi Project in Chamarajanagar Taluk in the Third Plan?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Suvarnavathi project does not come under the major projects and it is a medium project and the question pertains to only major projects.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಮದ್ರಾಸಿಗೂ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಅದ ಬಿಟ್ಟು ದಂಡಂತೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದಾದರಿಂದ ಈ ಸುವರ್ಣಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ top priority ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕಾರಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸೇರಿರುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ತೃತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಮೇಜರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ top priority ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Are the Government aware that the people of Hassan District are urging the Government to take up Yagachi irrigation project?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಯಗಚಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಜಿನಾಪುರದ ಬಳಿ. ಈಗ 7700 ಎಕರೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅರಸೀಕೆರೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮೇಜರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಾಗಿ ತಂದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಸಹ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಗುವ ಉಹ ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟ. ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೃಷ್ಣಾ ಬೇಸಿನ್‌ವರೆಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳಿವೆ. ಅದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಪರಾರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

9-30 A.M.

Sri J. B. MALLARADHYA.—From the answers given so far by the Hon'ble Minister for Public Works, am I to presume that all these works will be taken up or is it only a draft for inclusion in the programme of the Third Five Year Plan and these schemes will be taken up only if the State Plan is sanctioned?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The State Plan is of the order of 50 crores out of which about 45.75 crores will be for major irrigation projects and out of this about Rs. 28.75 crores will be spill-over and Rs. 17 crores will be for new projects.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The entire plan programme for Third Five Year Plan will depend upon the availability of funds either by way of loans or otherwise. The answer so far indicates that these items are going to be definitely included in the programme? Is my presumption correct or not?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Government's intention is to definitely include them.

Sri J. B. MALLARADHYA.—These are all pious intentions.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—They shall be pious intentions too.

Sri H. S. RUDRAPPA.—I want to know from the Government whether the Hon'ble Minister has not promised to take up the Dandavathi Project in Sorab Taluk under the Second Five Year Plan?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The question does not seem to be relevant. We are dealing with major irrigation projects, but the Dandavathi Project is only a minor irrigation project.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಸೇಲಮ್ ಬಳಾರಿ ರೋಡಿನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮೇಜರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಮೇಜರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಪ್ರಶ್ನೆ (ಬಿ) ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಉಪ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಸೇಲಂ, ಬಳಾರಿ ರೋಡಿನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಮೇಜರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಇವೆ.

Survey of Water Potential available in the State for Irrigation and Power Production.

*Q.—37. Sri A. R. KARISIDDAPPA, (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have made any survey of the quantity of water available in the State for irrigation and power production;

(b) if so, the quantity of water utilised and the quantity that remains unutilised?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) No comprehensive survey has so far been made.

(b) This information would be available after the comprehensive survey referred to under (a) above is made.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—With reference to answer (a), may I know why no comprehensive survey has not been made?

†Sri H. M. CHANNABASAPPA.—No survey has been made. We are making it. Why it has not been made is, we did not make it.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know if the Government have any idea of what the cost of such a survey would be approximately?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—We have sanctioned two circles at an estimated cost of about Rs. 16 lakhs per year and it is proposed that the work would be completed in about three years. The cost would be therefore of the order of a little above Rs. 50 lakhs.

Sri S. D. KOTHAVALA.—May I know whether the Government have thought of making the Ghataprabha Project a power project?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—We have that idea also.

Taking over of Sangeet Natak Academy by Government.

*Q.—43. Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Sirsi).—

Will the Government be pleased to state:—

whether the Deputy Minister for Home has stated during Dasara Celebrations at Mysore recently that the Sangeet Natak Academy will be superseded or taken over by the Government and if so, for what reasons?

A.—Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Minister for Education).—

Yes. With a view to vitalize the present set-up and to give more encouragement to artists.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—May I know who is the Chairman of this Sangeet Natak Academy?

†Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—The Director of Public Instruction is the Chairman.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—May I know from the Government what are the steps they are going to take to vitalize the present set-up and give more encouragement to artists?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—A Committee was set up. It has sent

its recommendations and those recommendations are being studied now.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—What are the main features of the recommendations?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—That report has not yet come to me. It has been sent to the Sangeet Natak Academy for comments and after it comes, I will see what recommendations have been made.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The Hon'ble Minister for Education said that the D.P.I. was the Chairman of the Committee. Would it not be better to appoint an independent Chairman to look after this work instead of tagging on this office to some busy officer?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I am told that there is a recommendation of this nature made by the Gundappa Committee and it is being considered by the Government.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it the opinion of the Government that the existing Sangeet Natak Academy is not functioning efficiently? Are you superseding it?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—It is a casual remark made by the Deputy Minister. It is not actually superseding.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—What are the reasons that prompted the Deputy Minister for Home to make these casual remarks?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—With a view to vitalize the present set-up.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I want to know from the Government definitely what are the reasons that prompted the Deputy Minister to make these casual remarks if they are casual?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—The present provision is not being utilised and because of that, a Committee was set up by the Government and the report is under consideration. The Finance Department and the Education Department have not taken action to release the development grants. Therefore, these remarks have been made, I suppose.

Drinking Water Wells in Tiptur Taluk

*Q. 68.—Sri K. P. REVANNA SIDDAPPA (Tiptur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of applications received for drinking water wells in Tiptur Taluk;

(b) out of them, the number of new wells taken up in the current year's grant;

(c) whether it is a fact that thirteen new estimates were sent to the district office;

(d) if so, the reasons for sending them back;

(e) the amount of grant sanctioned during the last year for wells;

(f) the date of sanction and the amount spent out of that?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister) [on behalf of Sri T. SUBRAMANYA, (Minister for Law, Labour and Local Self-Government)].—

(a) 54.

(b) 2.

(c) Yes:

(d) Inadequacy of funds.

(e) and (f).—

Name of the Schemes	Date of sanction	Amount sanctioned	Expenditure
		Rs.	Rs.
1 Rural Water Supply and Drainage Scheme	30-4-1958 16-6-1958 28-8-1958 21-2-1959	3,000 800 6,000 2,000	9,800
Total	...	Rs. 11,800	Rs. 9,800

1 Local Development Works Scheme.

Rs. nP.

1,171.50

Rs. nP.

1,171.50

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈಗ ಚಾಲ್ತಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನನ್ನ ಮುಖಾಂತರವೇ 50 ಅಪ್ಪಣ್ಣವನುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಏನಾದುವು? ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಧರ್ಮವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಧರ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕೆಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಬರಿಯ ಪಾಲಿಸಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಳಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಪಾಲಿಸಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಒಟ್ಟು ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಇದ್ದದ್ದು 20 ಲಕ್ಷ. ಈ ಸಲ 18 ಲಕ್ಷ ಇದೆ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ದಾಮಾಷದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೇನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇನ್‌ಫರ್ ಮೇಷನ್ ಕೇಳಿ; ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮವಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈಗ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾವಿಗಳು ಅರ್ಧ ಮರ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ನೀರಿನ ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ರೋಕರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು. ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಂದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಜಾಗೃತ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ತಾವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

MR. SPEAKER.—What does it matter? Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Affidavit of the Chief Minister in the High Court in respect of Communal Government Order.

*Q.—55. Sri R. M. PATIL (Navalgund).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether in a writ petition filed in this behalf in the High Court, the Chief Minister had offered his explanation on affidavit in respect of the propriety of this statement on the communal G.O. ;

(b) the steps they intend to take to decide the basis of qualification in respect of backward classes ?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) The Chief Minister's affidavit was not an explanation of the propriety of any statement on the communal Government Order. The statement published in the Press was not about the communal Government Order at all but it was about the Cabinet decision to constitute a Committee for suggesting criteria for determination of backward communities.

(b) The matter is under active consideration.

Steps taken to supply essential articles at fair prices to public.

*Q.—72. Sri K. P. REVANNA SIDDAPPA (Tiptur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware of the rise in the prices of foodgrains ;

(b) the steps taken by them to make available such essential articles of life at fair prices and without difficulty to the public ?

A.—Sri K. F. PATIL (Minister for Forest and Transport).—

(a) The index Nos. of prices of foodgrains had been lower than the corresponding numbers for other

essential commodities up to June 1958. From June 1958 onwards the rise in the prices of foodgrains has been steeper than the rise in prices of other commodities.

(b) Price control is an all-India problem and no unilateral action can be taken by the State Government. Arrangements have, however, been made for retail sale of rice, wheat, sugar and skimmed milk powder through fair price depots all over the State at fair prices fixed by the Government, with a view to stabilize the prices. The open market prices of foodgrains in this State are not higher than prices in the neighbouring States.

Production and Consumption of Sugar in the State.

*Q.—76. Sri A. J. DODDAMETI (Ron).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of tons of sugar produced annually in the Mysore State ;

(b) the quantity produced by each factory in the State ;

(c) the number of tons of sugar required for Mysore State ?

A.—Sri K. F. PATIL (Minister for Forest and Transport).—

(a) Varies from year to year. Estimated production for 1959-60 :— 89,300 tons.

	Tons
(b) Mandya ...	29,000
Hospet ...	15,000
Ugar ...	12,800
Munirabad ...	8,000
Shimoga ...	2,500
Kampli ...	12,000
Pandavapura ...	10,030

Total ... 89,000

(c) The actual consumption was as follows:—

	Tons
1956-57 ...	81,000
1957-58 ...	88,300

Inter-State Seniority List of Gazetted and Non-Gazetted Officers.

*Q.—99. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have finalised the Inter-State Seniority list of gazetted and non-gazetted officers of the State;

(b) if not, how long will it take for them to finalise the same?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) Government has taken a decision on the general principles for equation of posts and seniority. The finalised lists are being prepared in the light of the decision in the case of Gazetted Officers. Some have been published and the rest are under process of being finalised before publication.

(b) The finalised list in respect of all the Departments is expected to be completed by a date, very early in 1960.

Production and consumption of Sugar in the State.

*Q.—101. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the total quantity of sugar produced every year in the State;

(b) the total quantity consumed annually in the State?

A.—Sri K. F. PATIL (Minister for Forest and Transport).—

(a) Varies from year to year. Estimated production for 1959-60 is 89,300 tons:

	Tons
(b) 1956-57 ...	81,000
1957-58 ...	88,000

Powers of the Deputy Ministers.

*Q.—106. Sri M. RAMAPPA (Harihar).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the powers of the various Deputy Ministers in their respective

portfolios as defined by Government;

(b) why they are not given Government cars;

(c) whether any restriction is placed on their tours regarding days and mileage?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) In accordance with instruction 3 of the Mysore Government Secretariat Instructions, a Deputy Minister may pass orders in a case pertaining to subjects which have been allocated to him, except in the following cases:—

(i) Cases which under the Mysore Government Rules of Business are to be laid before the Council;

(ii) Cases which, under the Mysore Government Secretariat Instructions, have to be submitted to the Chief Minister before issue of orders;

(iii) Cases of appointments and postings, transfers and disciplinary matters in respect of officers requiring the orders of Government; and

(iv) Cases which the Minister-in-charge may, by special or general orders, direct to be brought to his notice before issue of orders.

(b) Deputy Ministers are not provided cars in the same manner as Ministers.

(c) No.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue [on behalf of Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government)]).—I beg to lay on the Table.

The Mysore Village Panchayats (Reservation of seats for the representatives of Scheduled Castes and Women) Rules, 1959 (Notification No. LLH 1 RPA 59, dated 14th October 1959) issued under section 210 read with sub-sections (1) and (2) of section 5 of the Mysore Village Panchayats and Local Boards Act, 1959.

Sri K. F. PATIL (Minister for Transport and Forest).—I beg to lay on the Table:

The Madras Preservation of Private Forests Continuance Ordinance, 1959 under Article 213(2) of the Constitution of India.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works).—I beg to lay on the Table:

Notification No. PWD 196 GTC 57, dated 9th October 1959 issued under sub-section (i) of section 30-c of the Mysore Irrigation Act, 1932.

SECRETARY.—I beg to lay on the Table:

‡ Replies to 234 starred questions of the previous sessions.

REPORT OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

(Presentation)

Mr. SPEAKER.—I present to the House the Report of the Business Advisory Committee.

Sri L. H. THIMMA BOVI (Deputy Speaker).—I beg to move:

“That the Report of the Business Advisory Committee be adopted.”

The motion was adopted.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—We do not have the Report with us. How can we agree to something of which we do not know?

Mr. SPEAKER.—The member may find the Report in the pigeon-holes.

(Several members rose and protested.)

Sri M. C. NARASIMHAN.—It should be made available to us in advance and then taken up in the House.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palayam).—It was not in the pigeon-holes till 8-30 A.M. when we picked up our papers. It must have been placed afterwards.

Mr. SPEAKER.—It was placed in the pigeon-holes. Members should see carefully.

Sri BADRINARAYAN (Thirthahalli).—I got the Report in time. It is a single sheet and probably members may have mixed it with other papers.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—We reiterate that it was not placed in the pigeon-holes in time.

MYSORE POLICE BILL, 1959.

Introduction.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—I beg to introduce the Mysore Police Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

Members' Representations.

Sri B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).—I had given notice of an adjournment motion.

Mr. SPEAKER.—It would be taken up on Monday.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajannagar).—The Police Bill has not been supplied to us.

Mr. SPEAKER.—It would be supplied only after introduction.

LAND ACQUISITION (MYSORE EXTENSION AND AMENDMENT) BILL, 1958.

Motion to concur in the appointment of Joint Select Committee (contd).

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇನ್ನು ಈಗ ಚರ್ಚೆಯಾಗತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಮುಗಿಯ ಬೇಕು. ಈಗ 10 ಗಂಟೆಗೆ 15 ನಿಮಿಷಗಳಿವೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು 15 ನಿಮಿಷಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವುದಿದ್ದರೂ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು 45 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಕಟ್ಟಣ).—ಠ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಜಷನ್ ಮಸೂದೆಯು ಬಹಳ

ದಿನಾಂಕ Date.....
1959]. LAND ACQUISITION (MYSORE EXTENSION AND AMENDMENT)

71

BILL, 1958

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳದ್ದು. ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗಂತೂ ಇದರ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿರತಕ್ಕವರೂ, ಮುಂದೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕವರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾತ್ರವೇ. ಆದುದರಿಂದ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಪುನಿಲ್ಲಮೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಅವರವರೇ ಕುಳಿತು ಇಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಗಣನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನಾನೇನೂ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—Representation has been given in the Select Committee to the Members of the Opposition as usual. There is no departure now.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I do not understand what ...

Mr. SPEAKER.—Please do not talk across the table.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮನೋದಯ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನೆಯಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ರ್ಯಾಂಡ್‌ಅಕ್ವಿರಿಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಒಂದು ಧೋರಣೆಯೇನಿದೆ ಯೆಂದರೆ ಆ ಧೋರಣೆ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಲೀ ಸಮಾಜದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಲೀ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆ ಒಂದು ಮಂದ ಸ್ವಭಾವದ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಯಾವ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದಂತಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ರ್ಯಾಗಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಗತಿಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನೂ ಅದು ಸಾಧಿಸುವಂತಿದ್ದರೆ ತರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತರಬಾರದು. ಆದರೆ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಪ್ರಸಕ್ತ ಮನೋದಯ ಅಂಥ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅಂಶಗಳೇನಾದರೂ ಇವೆಂದೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅಂಥಾದ್ದು ಒಂದೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್ಟ್ರಾಕ್ಟಿವ್ ಪವರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ನೀಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಈ ಅವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ

ಕೇಸುಗಳೆಂಬುದು ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ದೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ Fileನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವುದು.

ಈ ಧೋರಣೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಜನಗಳ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 19 (f)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಜನಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಸರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಜನಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಆದ ಮೇಲೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತು ಹೋಗಬಹುದು.

ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರ ರಾಡ್‌ವಿಷ್ ಮುಕ್ತಾಂಜನವರು ಒಂದು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ವೆಂಜಪ್ಪ ನವರ ಕಡೆಯ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲೇ ಆಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ಜನಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ಆ ಜಮೀನಿನ ಮಾಲೀಕರಾದವರು ಸರಕಾರದ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಸರಕಾರದ ಧೋರಣೆಯೇನು, ಈ ರೀತಿ ಸರಕಾರ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದುಡ್ಡನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕಾಲವಾದರೂ ಕೊಡದಿರಲು. ಕಾರಣವೇನು ಮತ್ತು ಜಮೀನನ್ನು ಅದಾಬು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಪುನಃ ಈ ಫೈಲನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗೆ ವಾಪಸು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ writ ಅರ್ಜಿಯೊಂದನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆದಾಖಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ Judicial Powers ಗಳನ್ನು curtail ಮಾಡಿ Executive Powers ನ್ನೇ ಸರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ-ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

SRI KADIAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—I want to know from the Hon'ble Member what is the action taken by Government in connection with the land referred to by him which is said to be situated in Shimoga Town. I am not aware of any such case pending before Government.

Sri Y. VEERAPPA.—I shall let you know the entire proceedings pending in the form of a writ petition before the High Court. Please give me some time. I am talking on the basis of facts.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಜನಗಳ ಹಿತಸಾಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊಂಬಾಯಿ, ಮದರಾಸು, ಕೊಡಗಿನ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅನ್ಯಾಯಸುವಂತಹ ಕಂಟ್ರೋಲಿಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಯ ವತೆಗೆ ಶೇಕಡಾ ಆರಂಭವಿರುವುದನ್ನು ಶೇಕಡಾ ನಾಲ್ಕು ವರೆಯಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ನೂಚನೆ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿತವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶೇಕಡಾ ಆರಂಭ ಬಡ್ಡಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮೂದು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಪಾರ್ಥನೆ.

ಚೆನ್ನಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಫೇರ್ ರೆಂಟನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಚನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರೊಳಗೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ವಕೀಲರೂ ಆಗಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದವರು. ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗಳ ಕಡಿತದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೂಚನೆಗಳಿವೆ. ಅಂತಹ ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗಲೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಂದಾಚಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜಮೀನಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಜನಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷೃರು ಮಾಡುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯಾದ ನೂಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್ 23 ರಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ನಿಗದಿಯಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂ. ವೀರಪ್ಪ.—ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೂಚನೆಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನೂಚನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೊಗುಮ್ಮಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ

ಮನೋದೇ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವಾದುದು. ಈ ಗ ಇರುವಂತೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ಷೃರು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಾಲೀಕನಿಂದ ಅನೇಕ ತಕರಾರುಗಳು ಬಂದು ಅಕ್ಷೃಜೀಷ್ಣಿನ ಪೈಸಿಡಿಂಗ್ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಂತೆಂತಹ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೂಚನೆಗಳಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟಕಮಿಟಿಯವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಮೂರನೆಯದು Executive Powers ಗಳನ್ನು ಜಾರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಾಧುವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಬಗೆ ಹರಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಆಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ನೂಚನೆ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತೆ Irrigated lands ಮತ್ತು Arable lands ಯಾವುದೆನ್ನುವುದು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷೃನಿಷ್ಠ ಅರ್ಪಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಗಿಡಮರಗಳು ಮತ್ತು ತೋಟಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಈ ನಾಲ್ಕು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೂಚನೆಗಳಿವೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡಾ ಆರಂಭದ್ದನ್ನು ಶೇಕಡಾ 4½ಯಷ್ಟು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡನ್ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಹೈರು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಏನೂ ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನೇನು ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿದೆ ನನ್ನ ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Ten of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Ten of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I rise to a point of order. Without supplying copies of the Central Act to us, how are we expected to discuss this Bill? I do not think it will be possible for us to discuss this without getting the Central Act

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no point of order in this. Perhaps, there is no provision for supplying the Central Act.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—Without knowing the Central Act will it be possible for us to give our views on this Bill?

Sri KADIDAL MANJAPPA, (Minister for Revenue).—Legislators are expected to know the provisions that are in force already in the Mysore State. The Library has got copies of the Central Act.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—The Library may have one or two copies. We are 208 members. All of us came to this city only yesterday and how is it possible for all the members to go through the Central Act when there are only one or two copies in the Library, and give their views on this Bill? I think it is the responsibility of the Government to supply us with the Central Act.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The Mysore Land Acquisition Act which is already in force is similar to the Central Act and hon'ble members are conversant with the provisions of that Act.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—You say that they are similar but there is no proof of that. There may be some difference between the two Acts. Without knowing the provisions of the Central Act is it fair on the part of the House to discuss this Bill?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—As I have already said, there is no point of order in this.

†Sri V. SRINIVASA SHETTY (Coondapur).—Sir, I thought this was a very non-controversial Bill and there would not be much difficulty in sending this Bill to the Joint Select Committee. *Prima facie*, I concede that this Bill is a necessary measure

in view of the fact that vast development works are held up because of the difficulties in land acquisition proceedings. Though I do not know the reasons which prompted the Government to bring this Bill, I believe the main reason is to facilitate the land acquisition proceedings for developmental works. So I thought that at least the ruling party on the other side would welcome this Bill, but the greater number of speakers who spoke from the other side seem to vehemently oppose certain provisions of the Bill and that put me on the track. Of course, I come from a District where usually the Opposition members are not made the targets of land acquisition proceedings. This is a new thing to me, but when I made certain enquiries and investigations I found that at least in certain parts of this State especially old Mysore, political vendetta was wreaked through land acquisition proceedings. It is not only the opposition members who gave this startling piece of information to me; but even the members of the ruling party seem to think that this Bill could be a very dangerous weapon in the hands of a very unscrupulous Government. I am not saying that the present government is a very unscrupulous government at all, but it is possible and time and again land acquisition proceedings have been used to wreak vengeance on political opponents. So, if past conduct is any guide, we must be very careful in framing a Bill which may give such a handy weapon in the hands of an unscrupulous government. I listened to the speech of the Hon'ble member, Sri Baliga, yesterday and I concur with most of the things that he said in the House.

The most obnoxious provisions of this Bill are one or two clauses. Clause 7 seems to me to be quite unnecessary. What the Government have done in this particular case is that they have picked up certain provisions from the Madras Act and certain provisions from the Bombay Act which suited their purpose. Possibly, these provisions are the most dangerous ones.

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

which, as I have already said, might be used to the detriment of certain opponents of the ruling party, whichever be the party that is ruling. For example, clause 7, to my mind, is absolutely unnecessary. It reads:

“.....Provided that no such award shall be made by the Deputy Commissioner, without the previous approval of the State Government or such officer as the State Government may appoint in this behalf who in the case of an award made by an officer below the rank of the Deputy Commissioner of a district, may be the Deputy Commissioner of the District.”

As the Hon'ble Member Sri Baliga said yesterday.....

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—How can this provision be used as political vendetta?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Then, why should the Government come into the picture in the matter of land acquisition proceedings? How the State Government has been working for all these days, we have been seeing. If a gentleman who has got political influence comes and wields his influence here, with the Government, anything could be got done. That we are seeing day in and day out. Even big political persons are coming and influencing the Government. When it is the duty of the local officers to do these things, they are being done at the State level. When I am not in the good books of Sri Kothavale, he may come here and ask the Government to acquire my lands. The best principle is that the man on the spot—Deputy Commissioner—should be given a free hand. Why the State Government should come every time in the way, I fail to understand. I am proud to say that we have inherited several good principles of administration from the British. British administration says that the man on the spot should be given certain independence in such matters. Why should the State Government come into this picture at all? Whether

good or not, we are having a party Government here and when the party seeks to take vengeance on any person, anything can be done. Yesterday, we heard that a police officer had reported that he arrested an Hon'ble Member, but the Member says that he was not arrested at all.

Sri S. D. KOTHAVALA.—It would be better if reference to that is not made. It is a serious matter.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—What I say is: why should we give a handle to the party government to do this mischief? Why should Government interfere every time in the land acquisition proceedings initiated by the Deputy Commissioner? I do not understand why this is necessary at all. The Central Act is already there without such a provision. It is an obnoxious provision here. It is unnecessary, unwanted and it is a dangerous weapon in the hands of the party Government.

The other clause is 15-A. Under clause 10. It says: “Power of State Government to call for proceedings and pass orders thereupon.—

“The State Government may, at any time before an award is made by the Deputy Commissioner under section 11, call for and examine the record of any order passed by the Deputy Commissioner or of any inquiry.....” etc.

I do not know why this provision is there. A civil award is subject to an appeal and the Deputy Commissioner, after all, is a subordinate of the Government. He can be influenced in so many other ways. Why this specific modification has been put in here, I fail to understand. I am not against Clause 11 which is a modification of the section 17. Certainly it is a salutary provision which is absolutely necessary. I am also taking part in the developmental works and I am very much interested that these developmental works should be hurried up. But, Government should not interfere in the day-to-day administration work. Government should not only be fair but they should be fair to the other persons who are not friendly

BILL, 1958

with the party in power. The only clause which I very much welcome is clause 11. Very many developmental works are held up because of the land acquisition proceedings. The Central Act is not so easy and it takes a lot of time. Therefore, I have several times cried myself hoarse that these things should be done more expeditiously. But, let it not be understood that I welcome all the provisions in the Bill which give a handle, as I said, to an unscrupulous Government to wreak vengeance on the opponents as it has been said time and again in this House.

One more thing I wish to suggest is that clause 11 is not all-comprehensive. I wish to suggest to the Select Committee to make it more comprehensive. For example, in sub-clause (b) it is said :

“Whenever in the opinion of the Deputy Commissioner, it becomes necessary to acquire the immediate possession of any land - (i) for the purpose of any library or educational institution, or (ii) for the construction, extension or improvement of any building” ... etc.

There are many other things for which it is absolutely necessary that the lands should be acquired in certain places. For, instance, construction of hospitals. If it is necessary, we should acquire land for the construction of libraries, etc. and also for hospitals and other institutions. So, I suggest that the clause may be made comprehensive to include libraries, hospitals and educational institutions and any others for which it may be found necessary to acquire land. In this clause it is said that lands may be acquired for the dwelling houses for the poor or any irrigation or drainage work or any well, or any road. I know recently the High Court have held that this emergency clause should be applied very cautiously. There should be some measure of caution also. Though it is worded that whenever in the opinion of the Deputy Commissioner, (the Deputy Commissioner also means the Assistant Commissioner) it becomes necessary...” generally, it is only the Tahsildar or the B.D.O. who will do this. How far the

Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner applies his mind to these things is a moot point. If you say that emergency clause should be applied to all and sundry, for several works in the village, then we do not know what happens. Suppose, this clause is applied on political lines. Friends here have given the instance of Shimoga.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, what is said is not correct. The person has not been paid compensation and he has filed a writ petition.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I personally do not know any of these things, but several allegations have been made here. I would not say whether this Ministry is going to do it or not. But, you should not create an impression that these things could be done.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—That is correct; but the allegations made have no basis at all.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I have not much grouse about the payment of compensation expeditiously or some delay in the payment or about the fixation of compensation. If it is 4½ or 5 or even a little less, I do not mind it. It is a question of a few rupees after all. It does not matter.

One more thing which I should take very serious objection to is that the Government have retained powers under clause 19. It does not even say ‘make rules’. There is what is called delegated legislation by way of rules. Though the legislators have no time or patience to go through the rules before they come into effect, at least there is a provision. Some member might look into the rules and point them out in the Assembly. It is not even a case of making the rules and placing them before the Assembly. It is a wholesale legislation by backdoor methods. The whole Act can be amended even without the notice of the members of the House.

“If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, or of the principal Act, as extended by this Act in their application to the territories of the State of

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

Mysore or any area therein in consequence of the transition to the said provisions from the corresponding provisions of the Acts in force therein immediately before the commencement of this Act, the State Government may, by order published in the official Gazette make such adaptations or modifications of the said Act not affecting the substance or make such provisions as appear to it to be necessary or expedient for removing the difficulty."

I believe as a humble lawyer that this may be subject to correction by a court of law, because there is one phrase here "not affecting the substance". The Court may come to the conclusion that it affects the substance of the provisions. Then how many of us are in a position to go to the High Court and fight the Government?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We have passed a similar provision in the case of a Bill passed recently.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—One mistake does not justify another mistake. I did not support that Bill. This provision is a very dangerous one. As delegated legislation it introduces a very dangerous piece of law because it introduces all sorts of mischievous elements into the legislation. This is an obnoxious piece of legislation which should be deleted. Even sub-clause (2) says a similar thing. I make an appeal to the Government not to retain this clause. At least modify and give ample opportunity to this House at least to say whether this is right or wrong. As you do in the case of other Bills, rule-making powers should be retained there and the rules may be placed before the House to say whether this is right or wrong. I agree with clause 17 relating to amendment of section 45 of the Central Act so that there may be expeditious acquisition of lands not for political vendetta but for development works which are absolutely necessary.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Mr. Speaker, Sir, in rising to support the

Bill and the general principles underlying the same, and before dealing directly with the subject proper, I would like to say a word or two in relation to certain remarks that were made by the Hon'ble Leader of the Opposition. I was very much surprised that he attributed motives which could never be attributed to any Government as such. According to him, political vendetta is the actuating motive while certain amendments have been proposed to the present Bill.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I said that these provisions had been used by certain Governments to wreak political vendetta. I never attributed any motive.

†Sri S. D. KOTHAVALA.—If that is the view expressed by the Hon'ble Member, that is something; but the point is, whenever Government is charged with administration, executive power is limitable. Any political consideration will not be liked by anybody. There are enough means at the disposal of the members of the Legislature to raise a debate and interpellations can be asked and explanations sought; there are so many ways of doing it. Therefore, to say that certain provisions are likely to be used for political reasons, for the purpose of attacking the provisions of the present Bill, is not correct and I think this idea may kindly be borne in mind while considering this Bill before the House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—What happened in Kerala? Your people attacked the then Government.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I need not reply to questions about Kerala. We have not sufficient knowledge of things which happened there. I think we are not sufficiently posted with facts relating to Kerala. I think my friend will see, that it is futile to raise such a discussion here and it is irrelevant. The position therefore is that we have to consider the major provisions on their own merits. I do not think that such controversy would be justified in the case of the present measure. If

BILL, 1958

the original Act I of 1894, the Land Acquisition Act had been studied properly, much of the debate that is taking place would have been avoided. Act I of 1894 deals with land acquisition and deals in two parts principally. One part is regarding the investigation of acquisition itself and the other part concerns with the compensation aspect. In regard to acquisition aspect, it is proper that the executive should enjoy certain powers that are envisaged in the Bill itself and I think that point will be conceded by all reasonable men. The point is whether the amendments that are sought to be made to the original Act, the Indian Land Acquisition Act, are justified or not. Much objection is taken to clause 7. The Leader of the Opposition said that this was not necessary. I was of course thinking on the same lines as the Leader of the Opposition but on second thought I have come to think that retention of this amendment is necessary. One reason is while estimating the compensation amount, the officer, whether he be the Deputy Commissioner, or the Assistant Commissioner sometimes overestimates the compensation. I am not attributing any motive but in certain cases it so happens that in order to favour the party, the compensation amount becomes inflated. Under such circumstances, there is no remedy available under the Act to rectify that aspect. I am speaking from personal experience. In my own taluk certain portions are sought to be acquired for the purpose of re-aligning the Poona-Belgaum Road. I do not think I should give out the names. It would be a surprising thing to know that a certain portion of land with a few mango trees is sought to be compensated by an amount of Rs. 25,000. I do not know whether this aspect was brought to the notice of the Minister for Public Works when he visited my taluk. I do not know what happened subsequently, whether any steps have been taken. Even then the party concerned is not satisfied, I am told. If a land with a few mango trees is worth Rs. 25,000 and more, I fail to understand how the party concerned can be aggrieved. In such a case, the private

party who is dissatisfied with the compensation amount might request the Deputy Commissioner to refer the compensation aspect to the Government.

11 A.M.

There is no power as it is for the Government to see that proper compensation is paid to the party concerned. Therefore, I think it is in the fitness of things that the amendment contemplated under clause 7 is necessary.

Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chicknalkanahalli).—You expect the Deputy Commissioner to overestimate the value. Cannot the same attitude be expected of the Government also?

Sri S. D. KOTHAVALA.—My learned brother should wait for that. This provision is an amendment to Section 11 of the Principal Act and it will meet such cases. The Hon'ble Member just now asked me a question as to what should be done if the compensation was under-estimated. This is an amendment to the main section of the principal Act. There is a provision that in case the interested party is dissatisfied with the compensation, he can request the Collector or the Deputy Commissioner to refer that point to the Court and a reference has got to be made. The court in that case may take into consideration all the factors which are mentioned in Sections 23 and 24 of the Principal Act. I think there will be thus no difficulty. If the party is still dissatisfied with the award made by the Court, there are provisions in the Act to permit an appeal to the High Court and also a second appeal.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Only 10 minutes are left for the Hon'ble Minister to reply.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I shall be brief. Section 54 provides for an appeal to the High Court and for a second appeal also. Therefore, no party is likely to be affected adversely by an award of the Collector in respect of compensation. Now, in respect of clause 9 which introduces Section 12A, I am rather very doubtful whether it is justified to correct a clerical or arithmetical error. If such a correction is needed,

(SRI S. D. KOTHAVALA)

under Section 15-A which is sought to be introduced by clause 10, that can be done. The power of revision is there, and necessary amendment can be made. But the provisions proposed under Section 12-A are not justified. Further, that provision does not provide for issue of notice to interested parties and in the absence of notice, it is not correct to correct the award. With regard to last clause 19, I am one with the Leader of the Opposition on this point. We need not give power as regards adaptations and modifications and any amendments. This House is there and the Government have powers of ordinance also. It is not proper that provisions under clause 19 should be thought of.

I think $4\frac{1}{2}$ per cent is reasonable. Yesterday, a plea was made that 6 per cent was necessary. Will it be possible for any man to get to the tune of 6 per cent? It is not a question of borrowing. It is a question of investment. The person is deprived of a certain property and the benefit he was getting from time to time as income. From immoveable property or land, it is not possible to get more than an income of $4\frac{1}{2}$ per cent. I think that should be the criterion and not a question of investment. Therefore the provision of $4\frac{1}{2}$ per cent interest is reasonable particularly in view of the fact that money is much inflated and prices of immoveable property have gone up. With these remarks, for want of time, I have got to close.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Mr. Speaker, I have followed the debate very carefully. I never expected that a harmless measure like the one before the House would generate so much heat as it did in the case of Sri Muckannappa. He made some irrelevant and unwarranted remarks against the Government. After listening to his speech, I came to the conclusion that Sri Muckannappa had something to say against the Government and he took this opportunity to condemn the Government. It is a harmless measure as I am pointing out presently.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it only Muckannappa? Did not Sri Baliga also point out defects?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—But he did not condemn the Government.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Your own partymen have criticised it.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I am on my legs. I am not yielding. We have not introduced anything which is not already in force in certain regions of the Mysore State. While considering a measure of this type, we have to bear in mind two important aspects. One is the need to minimise the delay in completing the acquisition proceedings. Another is the need for introducing certain safeguards so far as expropriated owners are concerned. These are the two main aspects to be borne in mind. Sri Kenchappa while speaking on the Bill was pleased to say that the Government had not done anything to reduce the delay in the disposal of these acquisition cases. Sir, as I was submitting yesterday, in the different regions of the State there are different enactments. Several provisions that you find in the new Bill are to be found in the enactment that is already in force in the Belgaum Division of this State. Sir, with regard to the two clauses which are described as obnoxious, I would like to draw the attention of the Hon'ble Members to Section 15A and Section 11 of the Bombay Land Acquisition Act. May I read with your permission the relevant Sections? I am reading from the Bombay Land Acquisition Act. Clause 11 of the Act reads as follows:

“Provided that no such award shall be made by the Collector without the previous approval of the State Government or such officer as the State Government may appoint in this behalf.”

You may find fault with the Government for incorporating the same provisions that are to be found in the Bombay enactment. You may differ from me. But it is wrong to say that the Government is anxious to retain power because it wants to exercise certain powers with regard to acquisition proceedings. Similarly I would

like to read Section 15A of the Bombay enactment:

"The State Government may, at any time before an award is made by the Collector under section 11, call for and examine the record of any order passed by the Collector or of any inquiry or proceedings of the Collector, for the purpose of satisfying itself as to the legality or propriety of any order passed and as to the regularity of such proceedings. If, in any case, it shall appear to the State Government that any order or proceedings so called for should be modified, annulled or reversed, it may pass such order thereon as it deems fit."

We are not anxious to retain the provision. I must say that in recent times political parties, political workers and leaders have begun to take an interest in the matter. Pure administrative matters are being converted into political questions. I do not want to mention instances or names where important persons have tried to take interest in these matters. In the interest of the man who is going to be deprived of his land on account of acquisition proceedings, I feel that the Government should retain certain powers. If members suspect the Government which the people have elected, which is responsible to the Legislature, there is no end for the matter. I am not keen on having these powers. Because similar provision is found to exist in the enactment in Bombay, we thought it fit to incorporate it here. If the House is not keen, we are not keen.

Recently I inspected a land which was acquired. The Land Acquisition Officer had awarded compensation at the rate of Rs. 1,000 per acre. A few days after the award, an adjoining land in the same survey number has been sold by the expropriated owner at the rate of Rs. 300 per acre.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What happened to the Gokak affair?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—No doubt acquisition proceedings were initiated in the case of the Gokak land

for the purpose of a market yard. After the proceedings started there was a loud complaint from the people that the land was not fit for a market yard because it was coming under submer-sion during some part of the year and the area was not sufficient. On account of such complaints acquisition proceedings had to be withdrawn.

Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—Who is to judge whether Government have exercised the power properly or not?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—You are there. I am not keen on retaining that power, if the House does not want it. We have made this provision with good intentions.

Some members had alleged that Government was issuing instructions through telephones and that there was interference. I have been in charge of the department for the last three or four months and I have not issued any telephonic or other instructions which would amount to an interference.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I did not say you did so. Some of your colleagues may do it. I will give instances. Why should the Minister get his feelings unnecessarily wounded? He has a conscience. Not so with some others. If all people are like the Minister, we have no objection for such powers.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I was speaking about my knowledge.....

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I said that there were colleagues of yours, who could pull the legs of officers.....

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Let there be no distinction made between me and my colleagues.

The other point raised by Sri Mudalagiri Gowda was with regard to Clause 11. I wish to draw attention to Section 17 of the principal Act which gives ample power to Government to apply the emergency clause in any particular case.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—My charge about the Gokak affairs has not been answered. I can prove the charge. The several notifications, etc. are now with me.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Soon after the issue of a notification under Section 6 of the Land Acquisition Act in that case, complaints were received by the Government against the acquisition. The main objection raised was that the site was not suitable for the market yard as there was the constant danger of floods and the market yard was not sufficient for a growing market. The acquisition proceedings were said to have been pushed through without having regard to local conditions. There is no room for further expansion of the present market yard. These were the objections raised by the local people. After listening to all the complaints, after consulting the important people who count there, Government took the decision to withdraw the acquisition proceedings.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The matter is before the High Court. A stay order has been issued.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—With regard to the question of interest, I must inform the House that the interest that is payable both in Madras and Bombay is 4%. We have proposed $4\frac{1}{2}\%$. At one time when Government securities were carrying interest at 7% we thought of 6%, but Government securities do not carry interest at 7% now.

Sri Kenchappa and a few others referred to the delay in the payment of compensation. It is true that in some cases there has been undue delay because of certain departments, particularly the local bodies, taking possession of the land without initiating acquisition proceedings. Therefore in order to avoid delay in the payment of compensation, Government have recently taken a decision to pay interim compensation pending final payment of compensation.

Sri MUDALAGIRI GOWDA.—No such provision is found in the Bill.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is unnecessary to provide for it in the Bill.

Sir, the very fact that Government have come forward with a motion for reference of the Bill to the Select Committee, would indicate that Government is not anxious to keep every

provision of the Bill as it is. Government is prepared to accept any reasonable amendment. I submit there is no need for so much heat as far as this measure is concerned. We do not propose to introduce a law, which is not already in force in other places.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“That this House concurs in the appointment of a Joint Select Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members, 12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative Council, to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958, and the following members of this House shall be the members of the Joint Select Committee :

Sriyuts :

- 1 D. Devaraj Urs.
- 2 Dr. A. R. Karisiddappa
- 3 T. R. Parameshwariah
- 4 J. Narayanappa
- 5 Basan Gowda
- 6 P. G. Sidhanti
- 7 B. Vaikunta Baliga
- 8 M. P. Patil
- 9 Y. Veerappa
- 10 M. Ramappa
- 11 Putte Gowda
- 12 K. Kenchappa”

The motion was adopted.

MYSORE RENT CONTROL BILL, 1959.

Motion to suspend Rule 243.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—Sir, I am obliged to make a motion similar to the one made by me yesterday. The same difficulty is there even with regard to this Bill. Yesterday I explained the difficulty. Sir, I move :

“That under rule 322 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly rule 243 be

suspended in its application to the motion for reference of the Mysore Rent Control Bill to a Joint Select Committee."

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, he should give the reasons once again.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I have already stated that according to the rules we have adopted in this House, the proportion of members to be nominated to a Joint Select Committee is 3:1. These rules were revised recently. Unfortunately the old rules are in force in the Upper House and action has been taken to revise them. A Committee has been set up and it is examining the whole question. It may take some time before the new rules are adopted in the Upper House. In the old rules that are already in force in the Upper House the proportion is 2:1. Therefore they have passed a motion in the Upper House to the effect that the Bill be referred to a Joint Select Committee consisting of 6 members of that House and 12 members of this House. My friend Sri Vaikunta Baliga yesterday was pleased to say that after all the Upper House is not an alien body and that it is a limb of the same Legislature. Therefore we must not make much of the matter that we are agreeing to a proposal inconsistent with the provisions that are in vogue in this House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—Yesterday there was a ruling by the Chair that it was only with regard to the Bill that was discussed and referred to a Joint Select Committee yesterday.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—How can you change the provisions?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Yesterday an assurance was given by the Speaker that this was only with regard to the Bill discussed yesterday. You please refer to the proceedings. How can the Government come now and then and make such motions?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The motion I made yesterday referred to that particular Bill and I also referred to the need for invoking the suspension of the clause for some other Bills. I

think I specifically mentioned that there were two or three Bills more of the same type where there was need for suspending the rule.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Before you give a ruling I humbly submit to the Chair to take out the proceedings of yesterday. It was a definite assurance given by the Chair and the Government that it was with regard to the Land Acquisition Bill; with what face do the Government come once again and ask for the suspension of the clause with regard to another Bill? That is why I humbly appeal that the Government should not go back on the promise made on the floor of the House yesterday.

[MR. SPEAKER IN THE CHAIR]

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The Hon'ble Member is trying to create a wrong impression in the mind of the House. I specifically said yesterday that there were two or three Bills more of the type of the Bill which was under consideration then. I mentioned the same difficulty yesterday.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Yesterday when this matter was considered there were only two reasons given and they are being repeated today. One objection which escaped our notice yesterday was, that no member was entitled to refer to any discussion that takes place in the Council. As a member of this House I am precluded from referring to the discussions that take place in the other House. If that is the rule in relation to a member, how is it that the Minister while introducing a Bill is permitted to refer to what transpired or what is likely to transpire or what may be the intention of the Council. We are not at all concerned with all those things.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I did not refer to any discussion that took place in the other House.

Sri M. C. NARASIMHAN.—You definitely referred to it. The only valid reason that was advanced was that the Legislative Council had not yet revised their rules in regard to the proportion and he made a reference to the fact that amendments were under contemplation and for that I have a

(SRI M. C. NARASIMHAN)

serious objection because a member is not entitled to refer to any matter that is going on in the Council. When that is so, how is the Minister specially competent to refer to what is being discussed or what is likely to be discussed in the other House? We cannot take cognisance of that. That is why I wanted the Minister to state the special considerations which enabled the Speaker to come to the conclusion that the rule should be suspended. The Chair gave a ruling in regard to the Land Acquisition (Amendment) Bill. What is the compelling reason to suspend the rule in regard to the House Rent Control Bill? This is really a fraud on our rules. Instead of that why not say once and for all that we shall suspend our rules in regard to each Bill till such time as the Legislative Council revises their rules to get over the difficulty? The procedure now adopted amounts to a fraud on our rules. Under these circumstances this ought not to be allowed.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—I have already submitted that the reasons that I mentioned yesterday hold good in this case also. I mentioned yesterday that there were three or four Bills which had been sent from the Legislative Council for which we would have to invoke special provisions and what I said yesterday holds good in respect of this Bill also.

MR. SPEAKER.—After hearing both sides I must make the position quite clear. Yesterday it was made clear that the rules had to be suspended not once in the case of the Land Acquisition Bill but also in respect of three other Bills. Really it is not a happy thing that we have been called upon to suspend the rules. But under the circumstances it cannot be helped. Otherwise these four Bills cannot be referred to a Joint Select Committee. As I have explained just now members will bear with the situation and agree to suspend the rule. I now put the motion: The question is:

"That under rule 322 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly rule 243 be suspended in its application to the motion for reference of the Mysore Rent Control Bill to a Joint Select Committee."

The motion was adopted.

11-30 A.M.

Motion to concur in the appointment of a Joint Select Committee.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—I beg to move:

"That this House concurs in the appointment of a Joint Select Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members, 12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative Council, to consider the Mysore Rent Control Bill, 1958, and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee:

Sriyuts:

- 1 H. V. Koujalgi
- 2 T. Hanumiah
- 3 Kumar Naik
- 4 F. H. Mohsin
- 5 D. T. Seetharama Rao
- 6 R. C. Patil
- 7 K. S. Suryanarayana Rao
- 8 Dr. T. Parthasarathy
- 9 T. D. Maranna
- 10 K. T. Jambanna
- 11 G. N. Puttanna
- 12 C. K. Rajaiah Setty."

MR. SPEAKER.—Motion moved:

"That this House concurs in the appointment of a Joint Select Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members, 12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative Council, to consider the Mysore Rent Control Bill, 1958,

and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee :

Sriyuts :

- 1 H. V. Koujalgi
- 2 T. Hanumiah
- 3 Kumar Naik
- 4 F. H. Mohsin
- 5 D. T. Seetharama Rao
- 6 R. C. Patil
- 7 K. S. Suryanarayana Rao
- 8 Dr. T. Parthasarathy
- 9 T. D. Maranna
- 10 K. T. Jambanna
- 11 G. N. Puttanna
- 12 C. K. Rajaiah Setty."

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, I want to raise a point of order in relation to the introduction of this Bill. Shall I do it now or after the Minister makes his remarks? My objection is to certain clauses contained in the Bill.

Mr. SPEAKER.—You can raise it after the Minister makes his remarks.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, this Bill is introduced with a view to enact uniform law on the subject of house rent and accommodation control. At present there are different enactments in the different areas of the new State. In the Bombay area the Bombay Rents, Hotel and Lodging House Rates Control Act, 1947, is in force. In the Madras area the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, is in force. In the old Mysore area, the Mysore House Rent and Accommodation Control Act, 1951, is in force. In the Coorg area the Coorg Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1951, is in force. In the Hyderabad area the Hyderabad Houses (Rent, Eviction and Lease) Control Act, 1954, is in force. This Bill seeks to repeal the aforesaid measures and at the same time enact uniform law on the subject.

The Bill has been divided into several Parts. Parts I and VII are applicable to the whole State. Parts II and III are proposed to be applied to the areas specified in Schedule I. Parts IV and V are applicable to the areas specified in Schedule II. Part VI of the Bill is applicable to the areas specified in Schedule III. There is also provision

in the Bill empowering the State Government to apply all the Parts of the Bill to any area by means of a notification.

Part II deals with leases of buildings and fixation of fair rent. Part III deals with provisions regarding rents. These two Parts are applicable to the areas specified in Schedule I. The areas which are specified in Schedule I are :

1. City of Bangalore and an area within a radius of two miles from the municipal limits of the city.

2. Cities of Mysore, Davangere and Bellary.

3. The towns of Arsikere, Bhadravathi, Chickmagalur, Chitaldrug, Hassan, Hospet, Kolar, Mandya, Malavalli, Mangalore, Shimoga, Tumkur and Udipi.

4. Kolar Gold Fields Sanitary Board Area.

5. Mercara Municipal Area.

6. Belgaum Municipal Borough and Belgaum Cantonment.

7. Municipal Boroughs of Bijapur, Dharwar, Gadag, Betegiri, Hubli and Nipani.

8. Karwar Municipal District.

9. Municipal Areas of Bidar, Gulbarga and Raichur.

10. Every area within the jurisdiction of the panchayats of Coondapur, Karkal, Puttur and Kollegal.

11. Every area within the limits of the non-Municipal areas of Mulki and Buntwal.

12. Mudabidri.

Parts IV and V are applicable to the areas specified in Schedule II. Schedule II consists of a big list of places to which these two Parts are to be made applicable. These two Parts deal with questions like deposit of rent in case of disputes between the landlord and the tenant or in case of doubt as to the identity of the person who is entitled to receive the rent. Part V deals with control of eviction of tenants and obligation of landlords. There are provisions in these Parts which afford protection to the tenants against eviction at the hands of the landlords.

(SRI KADIDAL MANJAPPA)

Part VI of the Bill applies to places mentioned in Schedule III. In Schedule III there are only 4 places, namely, Bangalore, Mysore, Belgaum Municipal Borough and the Gulbarga Municipal Area. This is an important Part in this Bill. In this Part provision has been made for fixation of fair rent, percentage of accommodation and number of lodges etc, in hotels. There is provision to control the rates charged by the hotel keepers to the customers. So far as the authorities which have to implement the law are concerned, there is provision for a Controller, there is provision for a Competent Authority to be appointed by Government; there is provision for appeals against the orders of the Controller and the Authority to the court and there is also provision for revision by the High Court. It is a law which is much wanted. As I submitted earlier, this measure is very welcome. There is need for enacting uniform law on the subject of house rent and accommodation control. I commend this measure for kind consideration of the House. I do not think there is much controversy on this. Of course, with regard to the details, there may be a difference of opinion. Anyway, the Bill is going to be referred to the Joint Select Committee and the Joint Select Committee may consider the provision in detail and make suitable modifications. With these words, I commend this measure for the consideration of this House.

†SRI M. C. NARASIMHAN.—Sir, my objection was, that firstly to the Authority i.e., the Controller, much power is given. But, according to the rules, the power given to the Authority must be printed in italics. That is not there. That apart, in section 6, 7, 14, 20 and 30 and all sub-sections therein, certain delegation of power to certain Authority is involved. I can make a general observation here that the delegation of power itself is opposed to the general canons under which delegation is customarily done. Is there any principle laid down on the basis of which this power ought to be exercised?

Secondly, apart from this, the other thing is that the whole structure of the Bill is that it should apply different criteria to different regions. It was explained by the Hon'ble Minister that certain parts of this Bill were not applicable to certain areas, for example, section 14 which seeks to fix fair rent. The very basis of fixing fair rent is not on any uniform basis but it is entirely on a different basis. I can straightaway say that it offends the principles of equal treatment before the eye of law. For instance, this is supposed to be a uniform law for fixation of reasonable rent. But, can you have different criteria for different regions? The moment a tenant in the Bombay area shifts to Coorg area, the whole basis of the rent is to be determined on an altogether different basis. When we are enacting a common law for all the citizens in the State, this is introducing unnecessary discrimination and different criteria without any rational basis or without any factor. I can understand if it is stated that different factors prevailing in different areas have been taken. But here, what is sought to be taken for fixation of rent is some unknown data in Bombay, some other data in Coorg and some other data in the old Mysore area. The introduction of the element of discrimination itself is opposed to the very idea of uniform legislation. For example, in section 20 you find a very extremely interesting thing.

There is delegation of power for two authorities—one is the court and the other is the 'other authority'. This is about protection of tenants against eviction. Here, both the court and the other authority can pass order. But, so far as the power of the court is concerned, it is restricted by the proviso of that section thereby a court while granting possession to any tenant, shall bear in mind certain provisions. But, so far as the other authority who is also competent to pass order is concerned, there is no principle. The other authority may pass an order in any manner. So, delegation of power is not at all respected. While the competent authority fixes rent in the case of hospitals

there is no criteria for that. He may fix in any manner he feels. At least in section 14, some sort of vague considerations are put in. But, in section 30, there is no such thing at all.

Therefore, firstly, based on our own rules, clauses where delegation of power is concerned, they should have been printed in italics which is not done. Then, so far as the principle of delegation is concerned, it is not respected. And so far as the citizens are concerned, the spirit of equality before the eye of law is not maintained.

Sri F. H. MOHSIN (Hubli City).—Sir, I rise to support the Mysore Rent Control Bill.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, I raised a point of order?

Mr. SPEAKER.—You spoke on the Bill.

Sri M. C. NARASIMHAN.—But all my objection is with regard to the procedure and not on the merits of the Bill. I will speak on the merits of the Bill later.

Mr. SPEAKER.—Can the point of order be so long? You have spoken not only on one clause, but on a number of clauses. You have spoken on the merits of the Bill.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, that is a customary procedure in the Bombay Legislature, which you are very well aware of. I will read the relevant clauses if you want. Such objections have been taken in respect of different clauses and discussion on that has gone on and some rulings were also given in that respect. I will read, for instance, on the Payment of wages Act objection was taken by Sri Barucha and the matter was gone into and it was there that the Speaker said that it was an objection.

Mr. SPEAKER.—Do you think Sri Barucha's speech was as long as yours? After all, I was under the impression that you were speaking on the clauses of the Bill. When you make certain remarks on the Bill, you are entitled to point out certain things which are said to have happened. It is not a point of order. The reply would be given by Government.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I submit, Sir, here on page 10 of the Bombay

Legislative Assembly debates, it definitely says that legislative objection on a particular measure can be raised. I have got a number of rulings here.

Mr. SPEAKER.—I do not want to prevent you from placing that before me. You will get the reply from Government afterwards. You should have taken this opportunity to make your other remarks also.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I thought I was right in making this remark because the Bombay Legislative Assembly has made this rule. Is it not a fact that according to our rules, it is required that those sections where delegation of power is there, should be printed in italics? I have not gone into all the sections of the Bill and I have not said anything on the merits of the Bill. I have only stated my views on the power vested in this House. This is not equity in the eyes of law. That is a procedural objection. I only meant it in that light. I only wanted you to give a ruling and to say that it is in order.

Mr. SPEAKER.—If you insist on a ruling, I will give it afterwards.

†Sri F. H. MOHSIN.—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Mysore Rent Control Bill, 1959. While doing so, I wish to make some observations. This Bill is a step in furtherance of bringing uniformity in the rent control law prevailing in different areas of the Mysore State. As it was made clear, such a law is prevalent in different parts of Mysore State, but more or less in certain details the laws prevailing in different areas vary. In regard to the Bombay areas there are two laws. One is the Land Requisition Act and the other is the Bombay Rents, Hotel and Lodging House Rates Control Act. Both Acts have been combined in this new Bill. Under Part II 'Lease of Buildings', similar sections were found in the land Requisition Act of Bombay. 'Intimation of vacancy by landlords, order for leasing of vacant building, order for leasing of occupied building and so on.' The Controller was given authority to lease out the vacant buildings and also to requisition buildings from the landlords for the use of Government or

(SRI F. H. MOHSIN)

local authority or any other person and that was only for a fixed period. Afterwards, the Land Requisition Act was not continued further. As regards this Part II, I may state here that it would be very difficult for the landlords if these sections are applied. As soon as a vacancy arises, the landlord is to intimate the vacancy to the Controller within seven days of the vacancy and the Controller then allots it to any authority or any person. So if this clause is there, it may bring in unhappy relationship between the tenant and the landlord. It may be that an undesirable man may get it allotted to himself and that may further bring displeasure and discontent in the locality itself. For this it is proper to look to the locality and the person demanding the accommodation; they are to be taken into consideration. I know in some parts of the town, in a locality where vegetarians live, they may not like to have a non-vegetarian in their midst. Such an unhealthy combination may only lead to disputes and there would be a lot of litigation in the courts. So it is better always to have a tenant to the liking of the landlord or with the consent of the landlord. We may fix a fair rent but we should not in any manner burden the landlord with any kind of tenant that the Controller may select. That may only give rise to displeasure and disputes rather than doing good to the tenant or the landlord.

Then, again, fair rent is to be fixed by the controller. This was tried by the Bombay State. Once the right of fixing fair rent was given to the Controller for some time, but that was not found feasible in that area and afterwards that right was given to the Civil Court. I would urge the necessity of giving this right of fixing of fair rent also to the Civil Court. Because for the fixation of fair rent as mentioned in clause 14, the criteria that were prevailing in the Bombay area have been retained; the criteria prevailing in different areas have been retained. That means they have to lead evidence before the Controller as

to what was the prevailing rent before 1940 and if the tenant had come after 1940, what is the rent prevailing after 1940, what are the prevailing rents in the neighbouring areas and so on; all these will have to be enquired into. The municipal assessment will have to be taken into consideration. I do not think the Controller would do all these things in a judicious manner. It would be better in my opinion if this right also is given to the Civil Court so that the landlord and the tenant may have justice in getting fair rent fixed.

About the fixation of fair rent, this is a Bill which is intended to bring uniformity in all the four reigons. In clause 3(f) 'fair rent' is defined as follows:

" 'fair rent' means the fair rent fixed under section 14 and includes—

(i) in the Bombay Area, the standard rent as defined under the Bombay Rents, Hotel and Lodging House Rates Control Act, 1947:

(ii) in the Madras Area, the fair rent as defined under the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949;

(iii) in the Coorg District, the fair rent as defined under the Coorg Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1951;

(iv) in the Mysore Area, the fair rent as defined under the Mysore House Rent and Accommodation Control Act, 1951;

(v) in the Hyderabad Area, the fair rent as defined under the Hyderabad Houses (Rent, Eviction and Lease Control) Act, 1954."

12 NOON.

So, in different areas, different criteria have been fixed in those respective Acts. But this will not be in conformity with our basic principle of having uniformity in law. As my friend Sri Narasimhan puts it, it will not be a step in bringing uniformity in rent control laws. I perfectly agree with him. We should have the same definition for fixation of fair rent.

That would not present any obstacle. Perhaps the Hon'ble Minister feels that in Bombay area fair rent might have been fixed in so many cases and in Hyderabad area fair rent might have been fixed in so many cases and he does not want to revise the order that has already been made by fixing new standard of fair rent in those cases. But anyway, if those things were to remain, that would not bring in any uniformity that we are now seeking today. In my opinion, fair rent ought to be defined so as to be able to be applicable to all those areas. Speaking for Bombay area, the rent prevailing before 1940 has to be determined. That would be the standard for Bombay area. As a practising lawyer, I would feel that it is a great hardship to the landlords. In these days when everything has become costly, and living has become very hard, persons who have got two or three spare houses and who have to maintain themselves by the rents of those buildings, will have to remain content with the rents that are fixed by the courts on the criteria of rent prevailing before 1940. Speaking of circumstances in Hubli, I may say that the municipal assessment has become double in some cases because the municipal assessment does not depend upon the standard rent or the fair rent fixed by the courts. The criterion for levying municipal assessment is only the present letting value and not the standard rent or fair rent that is fixed by the court. We are meeting with such cases every day. If this is the case where landlords should get rent from these tenements on the basis of rents prevailing in 1940, how can you hope for the landlords to build more houses? Of course, this law will not be made applicable to the new buildings. When the fair rent or the standard rent is fixed for new buildings, the rent prevailing for the neighbouring buildings will have to be taken into consideration.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is your suggestion?

Sri F. H. MOHSIN.—I will make my suggestion afterwards. I am now

explaining the present criteria. If the landlords were to get rents prevailing in 1940 in Bombay Area, or Hyderabad area or Madras area, it would not be an encouragement for the landlords to repair the buildings or to construct new buildings. I know that so many houses are being left to themselves; they were not cared for and they were not even repaired. They were allowed to fall down and get destroyed, because the landlords do not get any benefit out of it. We have to stop all this.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Do you know that there is *pagadi* system in Hubli whereby Rs. 20,000 to Rs. 30,000 are demanded?

Sri F. H. MOHSIN.—It may be in Bombay and elsewhere, but not in Hubli.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Even in Bangalore it is rampant. They demand even a lakh of rupees.

Sri F. H. MOHSIN.—We are hearing about it in Bombay and not in Hubli or Bangalore.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If the Hon'ble Member were to walk in Chickpet in Bangalore, he would know what they demand for each shop.

Sri F. H. MOHSIN.—This will not be a help or encouragement to the landlord for the construction of new buildings or for the repair of old buildings. So in my opinion, Sir, the definition of fair rent needs to be modified and the fair rent will have to be taken into consideration. For fixing the fair rent, the things that will have to be taken into consideration would be the rent prevailing in the locality and also the municipal assessment. As I have urged before, the authority to fix the fair rent should be given to the Civil Courts. Sri Narasimhan quoted Section 30 relating to fixation of fair rents, percentage of accommodation and number of lodgers. He has also made a reference to the point that no criterion has been fixed for fixation of fair rent. But there is already a criterion that is mentioned under

(SRI F. H. MOHSIN).

Section 14 of the Rent Contro Act.
Clause 14 (3) says:

“In fixing the fair rent under sub-clause (1) the Controller shall have due regard—

(a) in the Bombay Area,—

(i) to the rent at which the buildings were let on the first day of September 1940, or

(ii) where they were not let on the first day of September, 1940, to the rent at which they were last let before that day...”

So, the criterion has already been set down in Section 14.

There is also protection to tenant against eviction. If the tenant goes on paying the rent and deposits rent in court, there is always protection for the tenants. The tenants need not be baffled for anything else and this Rent Control Bill has come to protect the tenants from eviction. This is a Bill in furtherance of bringing uniformity in rent control Act and I commend this Bill for the consideration of this House.

Sri F. W. CORBETT (Nominated).—

Mr. Speaker, Sir, I rise to support this Bill. In doing so, I would like to draw the attention of the House to some of the definitions here. Clause 3 (a) refers to definition of ‘building.’ As Sri Mohsin very rightly mentioned just now, it is not right to have people of different ways of living in the same locality. It is even more dangerous if people of different temperaments are living in the same house. If you have objectionable people living under the same roof it will be difficult. There might be an obnoxious man living on the one side and a lady on the other side. One man may be a drunkard and another a sober man. Six months ago, there was even a murder committed because different people occupied the same house. So, I suggest that ‘part of a building’ should be removed from the definition. It should be only a full building. It is not a

question of ‘vegetarian’ or ‘non-vegetarian’. On the one side you might have a young man and on the other side you might have a man with two or three daughters. It is possible a lot of trouble will take place like that. I suggest therefore that so far as part of a building is concerned, it should be deleted from the definition.

Clause (g) of the same section says:

“hotel or lodging house means a building or a part of a building where lodging with or without board or other service is by way of *business* provided for a monetary consideration.”

This clause should apply strictly for hotels run on *business lines* but should not apply to such cases where anyone takes in a friend for two or three months. If that is so, it infringes the right of an individual to take in anyone he likes. If he is to comply with the provisions of the Bill he would have to take a licence and conform to the rules. I, therefore, suggest that people taking in up to three guests should not be considered as lodging houses.

Clause 4 (4), sub-clause (i) states that the section would not apply to a residential building the monthly rent of which does not exceed fifteen rupees. This limit of 15 rupees was fixed some 20 years ago. Since then rents of buildings have gone four-fold. I suggest that instead of Rs. 15 it should be raised to Rs. 50.

Section 5 empowers the Controller to allot a vacant house to a public authority or a person. I do not think such a power should be given. I suggest that the Controller should give it to any other person only with the approval of the landlord or the person letting the house. At present the Controller arbitrarily puts anybody in the building and that man gives endless trouble to the landlord. The landlord finds it difficult to recover rents. I know cases where people put into houses by the Controller refused to pay rent. When the owner goes to the Controller he says that it is “your business. Go to

the courts of law." If the Controller has authority to force a tenant on a landlord, equally so should it be incumbent on him to collect the rent and pay it to the owner.

I am glad to find that the Bill is merely called 'Rent Control Bill.' The word 'Accommodation' has been omitted. I do not know if that has been done deliberately but in any case I think it is time that we eliminated all sorts of accommodation control. Accommodation control was introduced in 1941 during the war period and at that time people in the essential services were given priority in accommodation. Today there is no war emergency and I do not see why in allotting houses, the Controller should first satisfy even a clerk working in the post office as against an executive working in a firm. The Controller should only fix a fair rent and there should be no question of control over accommodation. I have a case brought to me of a person who for the last 14 months applied for no less than 19 buildings and did not get even one because a clerk or a petty official in the postal or railway and other Government departments got them. They are no longer essential services. That may have been the case during the war period. I suggest that accommodation should not be controlled but only rent should be controlled and if the Controller puts in any tenant in a building he should do it with the consent of the owner or the person letting the place.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ (ಮುದ್ದಬಹಾಳ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ನಾನು ವಿರೋಧವಿದ್ದೇನೆ, ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಮತಿ ಇದೆ. ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆ ನಮಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿದೆ. ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಹೇರಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಾಯಿದೆಯು ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವವನಿದ್ದೇನೆ.

ಯಾರು ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಬದವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಬದವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಇರಾಜೆಯಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ದರದಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಾಸಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದ

ವಾಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಂತರು ಹೆಚ್ಚು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಬದಬ್ಬರಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಡಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಕಬೂಲ ಇದೆ; ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಿದೆ.

ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ, ಎರಡು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿರಿ. ಎರಡು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವನಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಈ ಕಾಯಿದೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬದಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇರಾಜೆ ಇದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಎಂದರೆ 1970ಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಒಂದೇ ಸಲ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ.

ಈ ಕಾಯಿದೆ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಧೇಯಕದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಭಾರಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಬೇಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು. ಈ ಅಂಶವನ್ನೂ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೊಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅನ್ಯೂಸಿಡ್ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮನೆಯನ್ನು ತೆತ್ತುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು, ಒಬ್ಬನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹಂಚುವುದು, ಅವನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲದ್ದು ಎನ್ನಲಾಗ ಕನಿಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಗೋಲ್ಡೆನ್ ರು ಕಾನೂನು ಏನೋ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ರೀತಿ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಬೇರೆಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಅಕ್ಕೈರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಟನೆಯ ಕಲಂಕಲ್ಲಿ "Procedure to be followed before ordering leasing of any building for a public authority or other person" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮನೆ ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಮನೆ ಕೊಡಿಸುವುದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.—ನೋರ್ ಬ್ಲಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು—ಇವೆರಡೂ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ—ಅವನು ಬಡವನಿರಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನಿರಲಿ—ಅಂಥವನಿಗೆ ಮಾಲೀಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿರುದ್ಧ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಡಿಸುವುದು ಅಕ್ಸಿಜಿಷ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಾಲಿಕರು ಕೆಲವರು ಬಡವರಿದ್ದು ಅಂಥವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಹಾಗಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.—ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಯಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಎಂದು ಠರಾಯಿಸಿರುವರು. ಆ ಠರಾವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟವು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಸಿಜಿಷ್ ಕಲಮುಗಳು ಒಪ್ಪಾಪುರ, ಜಮಖಂಡಿ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಧೇಯಕದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸಮ್ಮತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭಿಜಾಪುರದಿಂದ ಬಂದೆವು; ನಮ್ಮ ಭಾಗದವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತ್ರಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಕಲಂವಲ್ಲ ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಾಲ್ಕು ರಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಂದುಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಮಾಹೆಯಾನ ಬಾಡಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಲೀಕನು ಒಬ್ಬ ಬಾಡಿಗೆದಾರನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಿಡು ಕಂಟ್ರೋಲರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 15 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಡವರಿದ್ದು ಬಾಡಿಗೆದಾರನಾಗಲು ಮನೆಯನ್ನು ಮೊರಕೆನಲು ಕಂಟ್ರೋಲರ ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಲಂ (2) ಮತ್ತು (3) ನೆಯ ಉಪ ಕಲಂಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ವಿಧೇಯಕದ ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.—ನಾನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ (4) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 15 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಬಡಬಗ್ಗರು ಬಾಡಿಗೆದಾರರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕನು ಕಂಟ್ರೋಲರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವುದು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆಯುವಾಗ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಮನೆಗಳು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುವವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಡವನಾದವನು ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಲಿ ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಕಲೆಕ್ಟರನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ

ಕಂಟ್ರೋಲರನ್ನಾಗಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾವ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಲು ಶಕ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ. 15 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ. ಅದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ. ಭೇದಭಾವ ಬೇಡ. ಇದರಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನುಗಳು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು leasing of vacant buildings ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ಪೆಷಿಟರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು Statement of objects and reasons ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಏಕರೂಪವಾದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನುಗಳು ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ತರಹ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ. ಇರಕೂಡದು. ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹದ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯಾವ ತರಹ ತಕ್ಕರೂ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಮೊದಲು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್, ಮಾಮಲೇದಾರ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವೆಲ್ಲ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ್, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರ್, ತಹಶೀಲ್ದಾರ್ ಎಂದು ಒಂದೇ ತರಹ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ತರಹದ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ತರಹದ ಕಾಯಿದೆ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕಾಯಿದೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಬಾಡಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ನೋಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.—ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿವಸಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ? ಕೇವಲ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವೃಥಾ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏಕರೂಪವಾದ ಕಾಯಿದೆ ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

12-30 P. M.

ತಾವು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸಮ್ಪೂರ್ಣತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆ ಸಮ್ಪೂರ್ಣ ಉಳಿಯಲಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆ ಸಮ್ಪೂರ್ಣ ಉಳಿಯಲಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗ

ದಲ್ಲರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕಾಯಿದೆ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಲಿ ಎಂದನ್ನುವುದಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾಯಿದೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸರ್ವಧಾ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಅಂದರೆ, uniform ಆಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿಯೂ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನೊಂದು ಈ ವಿವರ ಇದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೊಹನೀನ್ ಅವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಮನೆಗಳಿಗೆ 1947ರಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು 20 ಅಥವಾ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಯಿದ್ದರೆ ಈಗ 1959 ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮನೆಗೆ ತಿಂಗಳು ಒಂದಕ್ಕೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಾಡಿಗೆ ಎಂದು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ 20-25 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯಿದ್ದ ಮನೆಯೇ ಈ ದಿವಸ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ತರಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಇಂಥ ಫಲಾನೆ ಮನೆ ಈ ದಿವಸ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಆ ಮನೆಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮನೆ ಮಾಲೀಕನೂ ಸಹ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗಳು ಆ ದಾಮಾಪದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬ ಅಪರೇಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಬಾಡಿಗೆ ಈ ಮನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಆ ಮನೆಗೆ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರೇ 1949 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗಿದ್ದಂಥ ಬೆರೆ 1959 ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ; ಆ ಬೆರೆ ಈಗ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದಿವಸ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳು ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 1949ರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಬಹಳ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಗಲೇನೋ 4 ಅಂಚಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ದುಬಾರಿಯಾಗಿದೆ; ಕಡಮೆ ತಿನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಆಗತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೋದರದಲ್ಲೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1949ರಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬೆರೆಯಿತ್ತು. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾವ ಯಾವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೋ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನ್ವಯ

ಮಾಡಿ ರೆಂಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಫೇರ್ ರೆಂಟನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇವಲ ಜನರ ಹಿತದ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಎಂದರೆ, ರೆಂಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರ ಕೈಕಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ. ಈ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದನ್ನು ಆ ದಿವಾನಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲೇ ಇರಲಿ; ದಿವ್ಯಿಕ್ಸ್ ಕೋರ್ಟನ್ನು ಅಪರೇಟ್ ಅಥಾರಿಟಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಮುಜೊತು ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ: ಬುಡದಿಂದಲೇ ಪುರಾವೆಗಳ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ವಹಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಆರೋಪವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಮಲ್ದಾರರು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಆರೋಪಣೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದಿವಾನಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲರತಕ್ಕವರಾದರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಜನರಿಗಿನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ—ಹಿಂದೆ 1949ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಏನು ಒಂದು ಅಂಗಡಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅತನು ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 1949ರಲ್ಲಿ ಅತನಿಗೆ 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯಿದ್ದು ಈ ದಿವಸ 3,000-4,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ಏರಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ರೂಪಾಯಿಯ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಯೆಂಬ ನೆಡದ ವೇರೆ ಪ್ರಾಪ್ತಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನವಿರುವ ಕಡೆ ಈ ದಿವಸ 4,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ಫಾಯಿದೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಾಯಿದೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಹಿಂದೆ 1949ರಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳಿಗಿದ್ದ ಬೆರೆ ಈ ದಿವಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇನೋ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಗಳವರಿಗೆ ಏಕೆ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದು? ನನಗೇನೋ ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. 1949 ರಿಂದಲೂ ಯಾರು ಯಾರು ಪ್ರಾಪ್ತರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ವರ್ತಕರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಚೈಪ್ತೇ ಆಗಿರಲಿ-ಇವರುಗಳಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಲೇಬೇಕು. 1949 ರಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವೆ ಆ ದಿವಸ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಬಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ)

ಮಡಿಮೆಮನ್ನು ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕ ಮನೆ ಮಾಲೀಕರ ಅಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಬೆರೆ ಏರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಅಂಗಡಿ ಮಳಿಗೆಗಳ ಮಾಲೀಕರ ಅಸ್ತಿ ಬೆರೆ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿದ್ದಷ್ಟೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೂ ಈ ದಿವಸ ವ್ಯಾಪಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಾಯಿದೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹೆಚ್ಚು ಫಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಲ್ವ ಭಾಗವನ್ನು ಏಕೆ ಬಾಡಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಬಾರದು? ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ 1949ರಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರತದೆಯೋ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಪೂಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ; ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಅದಷ್ಟೂ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಮನೋದೇ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಸಹ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಅವರಲ್ಲೂ ಸಹ ನನ್ನ ಈ ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಇದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ-ಬಾಡಿಗೆದಾರನಾಗಿರುವವನು ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಆನು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುವ Forfeiture Clause ನಮ್ಮಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಲೀಕನಾದವನು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಡಿಗೆದಾರನು ಇಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಕರಾರು ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಇಷ್ಟು ರೊಳಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅಪಿಲಮಾಡಲು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಧೇಯಕ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ Forfeiture Clause ನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೋರ್ಟಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ? ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಯಿದೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಅಮೆಲುಬಜಾವಣಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು? ಇದರಿಂದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿನ ಸಭಾಸದರು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಸರ್ವೆಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಮುಂಚೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಇರುವ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತಾರಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ principle ಮೇಲೆ ವಿಸ್ತಾರಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಊರು ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಿದಾಗ್ಯೆ ಏನಾದರೂ ವಿವರಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆಯೇ? ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವಾರು ವಿಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಬಂದು ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಈ ವಿಧೇಯಕದಿಂದ ಜನತೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಬಾಡಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚು ಕಮಿಷನರಿಂದ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್‌ಗಳೇನಾದರೂ ಬಂದಿವೆಯೇ? ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ವಿಸ್ತಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ? ಇಂತಹ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ, ಅಥವಾ ಇಂತಿಂತಹ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಟೌನು ಇದೆ ಅಥವಾ ಇಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು Principle ಮೇಲೆಯೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಧೇಯಕದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರವರ ಮರ್ಚೆಗೇ ಬಿಡಬೇಡಿ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮುಂಬಯಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಂತ 25,000 ಅಥವಾ 40,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು principle ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ವಿಸ್ತಾರಮಾಡಿ. ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಮಂತರೇ ಆಗಲಿ ಬಡವರೇ ಆಗಲಿ ಬಾಡಿಗೆದಾರನೇ ಆಗಲಿ, ಮಾಲೀಕರೇ ಆಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಾನಾಗದಂತೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್ (ಬಿಜಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮೂರೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೇ ಅದೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಯವರೇ ಹೇಳಿರುವುದು ಅಭಿಮಾನ ಪಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದ ಎಂ. ಎಂ. ಎ. ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಒಡಕು ಇತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ?

(ನಗು)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ನಾನೇನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ? ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದೇ ಇದೆ. ತಾವು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಯವರು ಎರಡು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ನಗರಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜಾನಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ನಗರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರು ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯುಟೋಪಿ ಜನರು ಒತ್ತಾಯತರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲತೆಯುಂಟಾಗಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಏನೋ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನೂತ್ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಈಗ ನೂಟಿಸಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಿಲ್ಲ. ಇವರು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಫಾಕ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಯೋ, ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬರ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಅನುಭವವಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾದರೂ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ

ಮೈಸೂರಿನವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಅನುಭವವಿದೆಯೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಉಳಿದಿವೆ; ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಂದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾದರೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House now rises and will meet on Monday at one P.M.

The House adjourned at Fifty Minutes Past Twelve of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 7th December 1959.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT
OF THE
PROCEEDINGS OF THE THIRD DAY
OF THE
EIGHTH SESSION

MONDAY, 7TH DECEMBER 1959
Vol. VIII—No. 3

CONTENTS

	Pages
Starred Questions and Answers—Nos. 12, 51, 57, 58, 77, 79, 81, 95, 98, 103, 105 and 112	95—113
Questions for answers on the day (but not taken up)—Nos. 56, 23, 3, 138, 123, 122 and 119	113—115
Leave of Absence	116
Bills introduced—	
(1) The Mysore Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Bill, 1959	...
(2) The Mysore Famine Relief Fund Bill, 1959	...
(3) The Mysore Tenancy Laws (Second Amendment) Bill, 1959	...
(4) The Mysore Rent Control Laws (Continuance) Bill, 1959	...
(5) The Robertsonpet Municipality (Formation and Miscellaneous Provisions) Bill, 1959	116
(6) The Madras Sugar Factories Control (Mysore Amendment and Validation of Levy of Cess) Bill, 1959	...
(7) The Madras Preservation of Private Forests (Continuation) Bill, 1959	...
(8) The Mysore Prohibition of Smoking in Show Houses and Public Halls Bill, 1959	...
Mysore Rent Control Bill, 1959—	
Chair's Ruling	116—118
Motion to concur in the appointment of a Joint Select Committee—(Adopted)	118—142
Member's Representation	142

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
1961

Price: 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.

Subject

- 12 Collective Co-operative Farming Societies in Holalkere Taluk.
- 51 Starting of High School at Magadi Road Extension, Bangalore.
- 57 Milk Supply Scheme at Bangalore.
- 58 Prevention of pests and diseases to food crops.
- 77 Supply of Electricity to some of the Villages in Ron Taluk.
- 79 Incidents of Power Shut-down at the Mysore Iron and Steel Works, Bhadravati.
- 81 Submersion of Areca Gardens under Sharavathy Project.
- 95 Disposal of Mutation Slips in Taluk Office, Chamarajanagar.
- 98 Collection of Agricultural Income-tax in the State.
- 103 Construction of new tank near Peresandra in Chikkaballapur Taluk.
- 105 Grant of lands to Political Sufferers in Kolar District.
- 112 Assignment of Amount to District Boards under Rural Development Fund.
- 56 Appointment of Principal of Gulbarga Teachers Training College.
- 23 Construction of building for Middle School in Hulikunte in Sira Taluk.
- 3 Distribution of Agricultural Implements in Bangarpet Taluk Multi-purpose Co-operative Society.
- 138 Supply of Power to I.P. sets in Kanakapura Taluk.
- 123 Housing Facilities to the people of some villages in Kollegal Taluk.
- 122 Construction of Women's Hospital with Maternity Ward at Agaramballi.
- 119 Border Dispute between Bombay and Mysore States.

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
BANGALORE

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

THIRD DAY

Monday, 7th December 1959.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at On of the Clock.

MR. SPEAKER (Sri S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

STARRED QUESTIONS

(to which oral answers were given)

Collective Co-operative Farming Societies in Holalkere Taluk.

*Q.—12. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of Collective Co-operative Farming Societies working in Holalkere Taluk and the

extent of land held and cultivated by each one of the above societies ;

(b) the various types of crops they have grown in all the above Collective Co-operative Farming Societies since five years and the average yield of each of such crop per acre in those farms ;

(c) what is the loss or profit since five years in each of those Societies (details to be given Societywise)?

A.—Sri MALI MARIYAPPA (Minister for Co-operation).—

(a) Three.

	Name of the Society	Lands held		Lands cultivated	
		A.	G.	A.	G.
1	Nehru Co-operative Farming Society, Arehalli Kaval	613	2	550	0
2	The Vallabhapura Co-operative Farming Society, Talikatte Kaval.	763	32	500	0
3	The Anjanapura Co-operative Farming Society, Vanakemaradi Kaval.	1,227	10	880	0

(b) (1) Anjanapura Farming Co-operative Society.—

		A. G.	
1	Kesavi Jola	200	00
2	Navane	200	00
3	Ragi	110	00
4	Paddy	20	00
5	Bili Jola	200	00
6	Bengal Gram Dhal	25	00
7	Groundnut	95	00
8	Cotton	295	00
	(Akkadi)		

(SRI MALI MARIYAPPA)

Name of the Society		Lands held	Lands cultivated
		A. G.	
(2) Nehru Farming Co-operative Society.—			
1	Coriander	120 00	4 bags
2	Navane	200 00	3 "
3	Bili Jola	230 00	3 "
4	Cotton	200 00	6 mds.
	(Akkadi)		

(c) Vallabhapura Collective Co-operative Farming Society.—

		A. G.	
1	Coriander	60 00	4 bags
2	Kesari Jola	60 00	3 "
3	Bili Jola	200 00	3 "
4	Ragi	60 00	2 "
5	Navane	60 00	2 "
6	Cotton	60 00	6 mds.
7	Gram	10 00	35 seers
8	Groundnut	30 00	15 mds.
	(Akkadi)		

(c) (1) Nehru Farming Co-operative Society, Arevalli Kaval.—

Year	Profit earned	Loss incurred
	Rs. nP.	Rs. nP.
1954-55	223 00	...
1955-56	...	47 00
1956-57	4,170 00	...
1957-58	...	468 64
1958-59	...	514 03

(2) The Vallabhapura Farming Co-operative Society, Thalikatte Kaval.—

	Rs. nP.	Rs. nP.
1954-55	...	649 00
1955-56	1,710 00	...
1956-57	58 00	...
1957-58	166 92	...
1958-59	717 67	...

(3) The Anjanapura Farming Co-operative Society, Vanakemara li Kaval.—

	Rs. nP.	Rs. nP.
1954-55	1,175 00	...
1955-56	1,955 00	...
1956-57	1,415 00	...
1957-58	...	435 86
1958-59	2,125 62	...

Sri G. SIVAPPA.—Is it a fact that the best available land in the taluk has been given to these societies?

Sri MALI MARIYAPPA.—Fairly good land has been given.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether it is a fact that three Ministers of the Cabinet, namely, Sri Mariappa, Sri Channabasappa and the Hon'ble Minister for Co-operation himself have visited the spot and did they find that the cultivation was being carried on collectively and also co-operatively?

Sri MALI MARIYAPPA.—I know only about my visit to the place. When I went there they said that in the earlier years they used to carry on collective farming, but subsequently they resorted to cultivation of land plotwise.

Sri G. SIVAPPA.—Is it a fact that lands are divided among the tenants, that there is neither co-operation nor collective farming and that the whole thing is only tenant cultivation?

Sri MALI MARIYAPPA.—That was what I was told. I was given to understand that they were cultivating by plots.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether from the inception of these societies any dividends were paid to the share holders?

Sri MALI MARIYAPPA.—I believe, they have paid dividends.

Sri G. SIVAPPA.—According to my calculation, in the first farm, i.e., Nehru Farming Co-operative Society, there had been a loss of one rupee; in the second, i.e., the Vallabhapura Farming Society, there had been a profit of one rupee per acre, and in the third society, i.e., the Anjanapura Farming Society there was a profit of Rs. 1-8-0. From these facts is it not clear that these societies are not functioning properly and that the whole scheme is a failure?

Sri MALI MARIYAPPA.—I am not prepared to agree that the whole scheme is a failure, but I do admit that there is scope for improvement.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕನ್ನಪ್ಪ.—ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಮಾಲ ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri G. SIVAPPA.—Is it a fact that the societies are not successful, because the very idea of collective farming cannot succeed?

ಶ್ರೀ ಮಾಲ ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಫೆಲ್ಯೂರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The yield per acre in the first farm of Kesayi Jola is only 3 bags. Why is the yield so low?

Mr. SPEAKER.—That involves matters of detail.....

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, I seek the protection of the Chair. It is.....

Mr. SPEAKER.—The Member cannot seek protection from the Chair against the Chair itself. (Laughter).

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know the amounts spent on this particular farm from which the yield is only 3 bags per acre?

Sri MALI MARIYAPPA.—There is no question of money being spent. There are a number of persons working and it is only their labour that is contributed.

Sri M. RAMAPPA.—What are the details of the scheme?

Sri MALI MARIYAPPA.—If a separate question is asked, it may be possible to answer. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲಿಗೇಡ್ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು 100 ಅಥವಾ 200 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಮನಂಟ್ ಆಗಿ ಎರಡು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪ್ರಪೋಜಲ್ ಇದೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂ ಡಿವೈಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯಲ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಪೋಜಲ್ ಇದೆ.

Sri GAJANAN PANDIT.—What is the type of land that is being cultivated by these societies?

Sri MALI MARIYAPPA.—Black cotton soil. It is proposed to give permanent irrigational facilities for 100 or 200 acres.

Sri M. Y. GHORPADE.—May I know on whose initiative these societies were started? Is it because of the desire of the people to come together or is it because of other reasons.....

Sri MALI MARIYAPPA.—It was at the desire of the various landless persons residing there that the society was formed.

Sri C. S. HULKOTI.—Whether the societies were formed with the idea of joint and collective farming or for separate tenant farming?

Sri MALI MARIYAPPA.—The original idea was only to develop it as a collective farming institution. There are in the State some other tenant farming societies also.

Sri S. D. KOTHAVALA.—What is the reason for such a low productivity and for the variation in profits?

Sri MALI MARIYAPPA.—The variation is according to the seasonal conditions.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಾಪನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಅಗ್ನಿಕಂಚರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೆ ವಿನಾದರೂ ಸರ್-ಸಿಡಿ ವಕ್ತರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸರ್-ಸಿಡಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಮಾಲಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್-ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಮಾಲಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಉತ್ತರ ಒದಗಿಸಬಹುದು.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether the cultivation in these farms, especially in Vallabhapura farm, is going on as well as in farms outside these areas?

Sri N. RACHIAH.—I shall answer.

Mr. SPEAKER.—Yes.

Sri N. RACHIAH.—That will be examined. (*Laughter*).

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂಗಳ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಖಾಸಗೀ ಜನರು 15-20 ಮಣ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಮಾಲಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅವರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಳೆಗೂ ಮತ್ತು ಈ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಬೆಳೆಗೂ ಅಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 20 ಮಣ ಹತ್ತಿ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—The Hon'ble Minister said that the Societies were Collective Co-operative Farming Societies. But now the tenants themselves are forming societies. Is there any difference between a Co-operative Farming Society and a Tenant Farming Society?

Sri MALI MARIYAPPA.—There is not much difference. Each Society is being aided according to its particular needs and according to the local conditions.

Sri G. SIVAPPA.—After the failure of the Collective Farming Societies they converted themselves into Tenants Farming Societies and

distributed land among themselves. The Hon'ble Minister knows it very well.

Mr. SPEAKER.—Please put a question.

Sri G. SIVAPPA.—Are the Government aware that the lands are being cultivated by individuals?

Sri MALI MARIYAPPA.—The Hon'ble Member knows the facts that at that time I was given information that cultivation was going on plotwar basis. I wanted the Assistant Registrar to go into the matter and I can say authoritatively only after I get complete information.

Starting of High School at Magadi Road Extension, Bangalore.

*Q.—51. Smt. NAGARATHNAMMA (Gandhinagar).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that the representatives of the Rate Payers' Association of Magadi Road Extension, Bangalore, had come to the Chief Minister to present a memorandum requesting to start a high school at Magadi Road Extension, Bangalore where about 40,000 Harijans and labourers reside;

(b) whether it is a fact that the Chief Minister told the representatives of the Rate Payers' Associations that he would neither touch the memorandum nor grant a high school to the Magadi Road Extension?

A.—**Sri ANNA RAO GANAMUKHI** (Minister for Education).—

(a) No.

(b) Does not arise in view of the reply given to (a) above.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೇಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ?

†**ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.**—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ನಾನು ಕೇಳಿರತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಮೊರಾಂಡಮ್‌ನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿ

ದ್ದೇನೆ. ಆ ವಿಚಾರ ನಿಜವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಳಿ ಈ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೇ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಆ ರೀತಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂದನಂತರವೇ ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸರಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಹಾಗಾದರೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಅಂಶ ನಿಜವಲ್ಲವೇನು?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ನನಗೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಕಾಗದವನ್ನೇ ಈಗ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ತಾವೀಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರದು ಸುಳ್ಳು; ಯಾರದು ನಿಜ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ತಾವು ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ತಕ್ಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ನಿಜ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಮೊದಲು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅನಂತರ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಕೊಡಿ, ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—It has not been in my nature to refuse any memorandum so far if I remember correctly. I am the last man to refuse any application. Even if I meet a poor man in the street I will be the first person to receive his application. I do not know how it is alleged.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಈ ವೆ ಮೊರಾಂಡಂ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳ ಜನರು—ಎಂದರೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೂ, ಮೈಸರ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೂ ಇಂಥವರೆಲ್ಲ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಶ ಸುಳ್ಳಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರು ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಸುಳ್ಳೆಂಬುದಾಗಿ ಏಕೆ ಒಂದು ಪ್ರೆಸ್‌ನೋಟನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಉತ್ತರವನ್ನೇಕೆ ಬರೆಯ ಬಾರದಾಗಿತ್ತು?

Sri B. D. JATTI.—It is not possible to go on replying to every question. If I may explain the correct position, some people came and asked me whether it was the intention of the Government to sanction a Government High School for Magadi Road. I said “It is not the policy of Government to start High Schools in places where they are already existing. In spite of that if you want to give the application, I will accept it.”

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಾವೇ ಕಡೆಯದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕವರು ನನ್ನ ಇದರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಈಗ ಅವರು ನನಗೆ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಪತ್ರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಾವೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ, ನೀವೂ ಅವರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ, ನನಗೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಜಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸ ಬೇಕು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Since how long this agitation to start a high school in Magadi Road is going on? What is the difficulty of the Government in the way of sanctioning a high school for that area?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—The difficulty is that we had sanctioned five schools for the whole State during 1959-60. There were more deserving places.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—My question has not been answered. Since how long the question has been pending?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—This is the first time that I received an application dated 27th June 1958 from Smt. Nagarathnamma.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—With reference to the clause (a) of the question, may I know whether it is the intention of this Government to say one thing and ignore the backward under-fed under dogs about 40,000 Harijans and labourers living in that area in regard to giving educational facilities? Is it the opinion of this benign Government, Majesty's Government, that the Harijans are so highly educated in that area that they want to refuse a high school?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—The policy of the Government is to start high schools where there are no high schools in a taluk. In Bangalore there are many high schools where Harijans, backward classes and every class can make use of. High Schools cannot be opened where the students reside. But, they have to go and attend wherever they are started.

Milk Supply Scheme at Bangalore.

*Q.—57. Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Nelamangala).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether there is any proposal before them to start milk supply scheme at Bangalore to facilitate the ryots of Bangalore District;

(b) how far the scheme has progressed and what is the total budget provided for this scheme and the percentage of financial aid from the Centre and the State for this scheme;

(c) whether they intend to take up this scheme very earnestly and start the milk producers co-operative societies in the taluks of Nelamangala, Magadi, Doddaballapur and Bangalore North for the current year?

A.—Sri N. RACHIAH (Minister for Agriculture, Excise and Social Welfare).—

(a) Yes.

(b) A scheme is in operation since January 1958, handling 12,000 lbs. of milk per day. The total budget provided during the Second Five-year Plan is Rs. 18,48,000 and the Government of India assistance is 60 per cent grant viz., Rs. 11,08,800 and 40 per cent loan, viz., Rs. 7,39,200. The recurring cost of Rs. 1,61,000 is borne by the State Government.

(c) Yes. But it may not be possible to form the Co-operative Societies during the current year.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—May I know from Government the progress of the construction work at Subashnagar, Bangalore, the foundation for which was laid by, Sri Jain the then Agriculture Minister of the Government of India?

†Sri N. RACHIAH.—With regard to putting up a building at Subashnagar, Government took a decision early in the year that the project should be located there. But recently about 2 months ago the UNICEF Engineer had come here and inspected the site. He did not approve the site because this was going to be a very big project and the site at Subashnagar would not be sufficient for this project.

He has selected 2 sites, one near the Mental Hospital and the other near the Hebbal Agricultural College. One of these sites will be finally approved by them and then the Government will take up the question of constructing the building.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—When there is a budget grant of Rs. 18½ lakhs of which 60% is to be met by the Centre and the rest by the State Government and since we are now coming towards the end of the Second Five-year Plan period, are we at all definite that we are going to utilise the entire amount within the Second Five-year Plan period?

Sri N. RACHIAH.—Much depends upon the availability of the building. For the information of the Hon'ble member, I may say that the cost of the scheme is not Rs. 18½ lakhs but it is going to cost Rs. 93 lakhs. This is a very big project by the UNICEF organisation. It will operate not only in the Second Plan but it will also operate during the Third Plan. After the site is finally selected, the State Government will take immediate action to put up the building.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—As this is a very important scheme which will facilitate both the ryots of Bangalore and also the population of Bangalore, are you going to start producers' marketing society for every taluk of this District?

Sri N. RACHIAH.—Within a radius of 25 miles we are going to form these co-operative societies and so the ryots will be benefited. The citizens of Bangalore also will be benefited and all concerned will be benefited and much more so the poorer section of the population will be given some concession and subsidy in the supply of milk.

Prevention of pests and diseases to food crops.

*Q.—58. Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Nelamangala).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether there is any programme of work in the Agriculture

Department with regard to prevention of pests and diseases to food crops and whether any propaganda work is carried out in the State and if so, the amount allotted for one year for prevention of diseases;

(b) whether they intend to increase the activities of the plant protection Department by allotting more funds to supply equipments and medicines to every village?

A.—Sri N. RACHIAH (Minister for Agriculture, Excise and Social Welfare).—

(a) (i) Yes.

Propaganda is also being carried out by the Agricultural Department.

(ii) The amount allotted during 1959-60 is Rs. 5,91,100.

(b) Yes.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—By way of supplementary to (a), may I know whether any facilities like equipment and medicine are afforded by the Department to the ryots and whether any concession is shown to the ryots of the taluks of this State?

†Sri N. RACHIAH.—In the NES areas there are jeeps provided to the Block Development Officers. In the NES areas and the Block areas the Block Development Officer and the National Extension Officer under the Agricultural Department take up propaganda. They have been intensifying this propaganda. We are also giving medicines for this purpose free of cost during the rabi and kharif seasons. We are also giving 50% subsidy with regard to their other medicinal requirements.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—Is it a fact that there is a lot of agitation in this matter in every taluka? Is it not a fact that the Farmers Forum also has complained that medicines are not supplied regularly by the Department to the taluks and that even the propaganda work is not adequate, keeping in view the importance of the food problem at present?

Sri N. RACHIAH.—It is not correct that the Department is not supplying their requirements. Actually we are

supplying the required quantity of these medicines and also other requirements, but there has been agitation that they want more and more of these facilities. Government will certainly consider this matter and will give them all possible facilities.

Sri M. R. PATIL.—Is Government aware that the Central Government is maintaining some Centres in this State for the prevention of pests and diseases to food crops?

Sri N. RACHIAH.—There are research stations maintained by the Central Government. The State Government is taking advantage of them.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಈ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರೇ ತರಿಸಿ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಹೆಂಡಬೇಕನ್ನು ವರ್ಯಾರ್ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

Sri T. R. PARAMESHWARIAH.—Has it come to the notice of Government that the implements available in certain areas are insufficient to meet the demands?

Sri N. RACHIAH.—Yes.

Sri T. R. PARAMESHWARIAH.—What action has Government taken in the matter?

Sri N. RACHIAH.—Government has taken action to see that the required quantities are made available.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಔಷಧಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ; ಕೆಲವು ತರಹದ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅದನ್ನೂ ಪಾಗ್ರತೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಬಹು ಪಾಗ್ರತೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿವರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri J. VENKATAPPA.—Has it come to the notice of Government that owing to the failure of Government to supply these medicines in time, the Team could not take up the work and stop the spread of this disease?

Sri N. RACHIAH.—It may be true in some parts, but it is not true in all parts of the State.

Sri G. SIVAPPA.—The amount allotted in 1959-60 is Rs. 5,91,100. It is possible that a similar amount was allotted last year also. May I know the percentage of lapse? Is it not a fact that more than 50% of the amount has lapsed?

Sri N. RACHIAH.—I do not know exactly. The question will be examined.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ರೋಗ ಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವಂತಹ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದ ರಿಂದ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಶೇಕಡಾ ಇಪ್ಪತ್ತೈದರಷ್ಟು ಭಾಗ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಿ ಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ರೋಗಗಳು ಹರಡಿ ಬೆಳೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿ ದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಯಾವ ಕ್ರಮಗಳೆ ನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನು?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನೂಕುವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಗನೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ನೂಕುವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಾಬಾಯಿ ಹೀರಾಚಂದ್ ಪಾ.— ಬಜಾರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ರೋಗಗಳ ವಿಚಾರವು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—The amount that is now allotted for this purpose does not work out to even a couple of nP. per acre, but Government gets nothing less than Rs.2 per acre as land revenue. May I know whether Government will be pleased to allot a little bit more in the next budget for this purpose?

Sri N. RACHIAH.—That will be considered.

Supply of Electricity to some of the Villages in Ron Taluk.

*Q.—77. **Sri A. J. DODDAMETI (Ron).**—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that the Mysore State Electricity Board has sent recommendations regarding the supply of electricity to certain villages of Ron Taluk, Dharwar District;

(b) if so, when it was sent and whether they have accorded sanction to the same;

(c) if sanction has been accorded when the work relating to supply of electricity to Ron Taluk would be taken up?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) No recommendation has been sent to Government.

Two estimates, one for running a 33 kV. Power and Telephone Line from Gadag to Ron, and another for the electrification of Ron, Naregal, Abbigere, Jakkali Sudi, Nidagundi and Gajendragad in Ron Taluk have been received in the office of the Mysore State Electricity Board and they are under scrutiny.

(b) It was sent to the Board on 6th October 1959. The estimate is not yet sanctioned.

(c) Does not arise in view of answer to (b).

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಂಜೂರಾತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

†**ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ನಾಗನೂರ್** (ರೋಕೋಪ ಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಎರಡು ಅಂದಾಜುಗಳು ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಂದೆ 6-10-1959 ರಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅನಂತರ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಈ ಎರಡು ಅಂದಾಜುಗಳ ಮೊತ್ತ ಎಷ್ಟು?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ನಾಗನೂರ್.—ಗದಗಿನಿಂದ ರೋಣದವರೆಗೆ ಇರುವ ಅಂದಾಜು ಸುಮಾರು 7,29,374 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ರೋಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೋಣ, ಸರೇಗಲ್ಲು, ಅಬ್ಬಿಗೇರಿ, ಜಕ್ಕಲಿ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗಿರುವ ಅಂದಾಜು ಸುಮಾರು 11,14,074 ರೂಪಾಯಿಗಳು.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ನಾಗನೂರ್.—ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಕೆ. ಕಂಬಳಿ.—ಅಂದಾಜನ್ನು ಅಕ್ಕೋಬರ 6ನೆಯ ತಾರೀಖು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು; ಇನ್ನು ಮಂಜೂರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದು ಯಾವಾಗ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ನಾಗನೂರ್.—ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

Incidents of Power Shut-down at the Mysore Iron and Steel Works, Bhadravati.

*Q.—79. Sri D. T. SEETHARAMA RAO (Bhadravati).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of incidents of power shut-down at the Mysore Iron

and Steel Works, Bhadravati, during the month of October 1959 ;

(b) which of the plants in the said Works had to suspend production on that account ;

(c) the details of plantwar loss of production and consequent loss incurred ?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) One.

- (b) 1. Electric Steel Furnace.
2. Steel Foundry.
3. Rolling Mill.
4. Strip and Rod Mill.
5. Two 1,500 KVA Ferro Alloy furnaces.

(c) The following are the details:—

	Shut-down period	Production loss in	Consequent loss in
	Days	Tons	Rs.
1 Electric Steel Furnace	28-33	378	25,596
2 Steel Foundry	24-33	56	1,00,096
3 Rolling Mill	28-33	2,361	2,44,408
4 Strip and Rod Mill	28-33	617	1,45,553
5 Two 1,500 KVA Ferro-alloy furnaces—			
1st. Furnace	31-00	75 }	67,373
2nd Furnace	32-00	80 }	
		Total Rs.	5,83,026

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಚಿ. ನಿತಾರಾಮರಾವ್.—ಒಂದು ಸಾರಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದ ದೋಷವೋ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿನವರ ತಪ್ಪೋ ?

Sri B. D. JATTI.—According to my information, the mistake is with the Electricity Board and not with the Department.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಚಿ. ನಿತಾರಾಮರಾವ್.—ಈ ರೀತಿ ಆಗದೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಚಾರ್ಜ್‌ಮಾನ್‌ಗಳನ್ನೇ ನಾವರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆ ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, there is already a stand-by equipment, but accidentally that could not work at that time. Therefore, there was delay.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Sir, the Hon'ble Member who is putting the question is a member of the Bhadravati Iron Works Board. Can he ask such questions here ?

Mr. SPEAKER.—He can.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The Chief Minister is the Chairman of the Board and the Member Sri Seetharama Rao is a member of the Board. They can discuss these things in the Chambers of the Chief Minister.

Mr. SPEAKER.—I am only concerned with the question. The Hon'ble Member, whoever he may be, is entitled to get the information.

Sri D. T. SEETHARAMA RAO.—I want the information from the Government, Sir.

Mr. SPEAKER.—You are perfectly right in asking for the information.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಪುನಃ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, the shut-down was on 6th October 1959 and again it was restored on 3rd November 1959.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—The Chief Minister was pleased to say that the mistake was on the part of the Electricity Board. May I now from Government what was the mistake that was committed by the Board and whether the Government has found after proper enquiry ?

Sri B. D. JATTI.—The stand-by equipment could not work in time. If they had been careful, this could not have happened. Therefore, Government is corresponding with the Board.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, in view of the fact that there was such huge loss to the Government of Mysore, would the Government think it proper and fit to hold an impartial enquiry so that such things will not happen in future ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, the situation has not gone to a stage of enquiry.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಫರ್ನಸ್ ಬರ್ನ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತಲ್ಲ, spare furnace ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಫರ್ನಸ್ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. Spare Transformer ಇತ್ತು, ಅದರ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಫೈಡ್‌ಕ್ಯನ್‌ನಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಕ್ಕುನಾಗಿರುವುದನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರೇ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕೇ ?

Sri B. D. JATTI.—That is a question which is being considered.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಗಜೀವನದಾಸ್ ಶೆಟ್ಟಿ.—5,83,026 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಚ್ಚರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು.

Sri U. M. MADAPPA.—What is the action taken by the Iron and Steel Works against the Board, Sir ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, this question was brought before the Board and it has been discussed and they have decided to refer the matter to the Government. Government is corresponding with the Board as to whether the loss is due to the Board and whether they should pay any compensation.

Sri U. M. MADAPPA.—Is there any representative of the Electricity Board on the Iron and Steel Works Board ?

Sri B. D. JATTI.—The Chief Electrical Engineer is also a Member of the Board.

Sri U. M. MADAPPA.—What is the report that you have received from him ?

Sri B. D. JATTI.—I have already said that it is under correspondence; we have not yet received the report.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know whether the Chief Minister has demanded any explanation from the concerned officers ?

Sri B. D. JATTI.—Sir, before examining the question, I cannot demand any explanation. It is only after the question is examined, that the question of calling for explanation or otherwise arises.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is there any agreement between the Electricity Board and the MISW with regard to supply of electricity ?

Sri B. D. JATTI.—Yes.

Submersion of Areca Gardens under Sharavathy Project

*Q.—81. **Sri D. T. SEETHARAMA RAO (Bhadravati).**—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the extent of areca gardens that would be submerged under the Sharavathi Project (village-wise details may be furnished) ;

(b) the action taken by Government to develop areca gardens in the localities chosen, if any ?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) 1013 acres. Statement given below.

(b) The displaced persons will be paid compensation according to law and rehabilitated, and lands will be given to them wherever possible so as to enable them to develop areca gardens. The question of allotting lands fit for areca cultivation to the extent possible is under consideration.

Statement showing the total extent of gardens that would be submerged under Sharavathi Valley Project of Linganamakki Reservoir as per aerial survey conducted.

Name of Taluk	Name of Hobli	Name of Village	Garden Lands A. G.
Hosanagar ...	Nagar ...	Muduguppa Basavan Byle Belluru Aremanekoppa Sharamathurvy Manju Galale Bise Kallode Rale	370.06
Do ...	Hemcha ...	Ramachandrapuram Thirmene Karagadi Geragoda Jala	
	Kasaba ...	Hosanadu Andagole Malali L. Guddekoppa Badenagara Horehthiga Manasetty Mulgadde Thankjle Neelakjuntan Kunga Hosa Koppa Biddaur Adagalli Kallur Katte Bomma Honekoppa Veerabhadruppara Basvapura Sidiyapura Keelakoppa Adagodi Thotada Koppa Amachi Baniga Gubbiga Majavanna Hagathuru Kollodi Kesare	57.11
			131.11

(SRI H. M. CHANNABASAPPA)

Name of Taluk	Name of Hobli	Name of Village	Garden Lands A. G.
Sagar	... Avinahalli ...	Avagalkoppa	167-03
		Benkatavalli	
		Chesur	
		Chickmathur	
		B. Gudavagere	
		Gulahatti	
		Genesinakuni	
		Hebbasi	
		Hirebasgar.	
		Hulakode	
		Hunalmakki	
		Hedathri	
		Endavalli	
		Kappimane	
		Kepadi	
		Karki	
		Kagarisu	
		B. Mila	
		Muttige	
		B. Madaru	
		Mattikoppa	
		Medamadaru	
		Nadamale	
		Nadavadhalli	
		Seethala	
		Shamagi	
		Setty	
		Eleva	
		Devasa	
		Elkode	
		Maradavalli	
		Nital Holekola	
Sagar	... Karur ...	Amaradla	92-19
		Araballi	
		M. Avadi	
		Bobbige	
		Onevi	
		Chamagonda	
		Chimale	
		Hatanalogi	
		B. Hosehalli	
		Hirekere	
		B. Heedur	
		N. Koppige	
		Keervasi	
		B. Kaleshavalli	
		Kattinnakere	
		Kattinakere	
		Kodenavalli	
		B. Kooige	
		Kunigere	
		Malur	
		Valagere	
		Madadur	

Name of Taluk	Name of Hobli	Name of Village	Garden Lands A. G.
Sagar	Bharangi	Kalalkalale Nadikalale Karumane Bannaumane Hebylu Honnemardu Hamse Malali B. Kooparge Hingere Aralgud Maradavalli Muppani Bankali Belegere Hookoppa Hebbur Linganamakki Sulelkalale Sirigalale	177-17
Do	Talaguppa	Bellanne Heramane	13-37
Do	Anandapura	Oyalagudi Heggattu Gejjaga Bebbrige	5-00
Total			1013-04

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಪಿ. ನೀತಾರಾಮರಾವ್.—1013 ಎಕರೆ ಗಳಷ್ಟು ಅಡಕೆ ತೋಟ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅಡಕೆ ಕೊರತೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸಹಸ್ರಾರು ಮಣಗಳ ಅಡಕೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಕಾರವಾರ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆಮಾಡಿ ಇಷ್ಟೇ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಯಲು ನೂಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ?

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನಾವು ತೋರಿಸಿದ ಕಡೆ ಜನ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—May I know the rate of compensation that is being paid to the affected people?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—As I understand it, it is not Government's job. Government only provides funds

and the Land Acquisition Officers fix the rate. I understand it is somewhere in the neighbourhood of six thousand per acre for a very good land.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—May I know if the present market rate is not less than Rs. 10,000?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If that is so, it is open to the aggrieved party to go to the court of law to secure justice.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—In view of the fact that large areas in North Kanara are under arecanut cultivation, will the Government consider the question of setting apart the required extent of land in North Kanara for this purpose for these people?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If people are prepared to go and settle down in North Kanara district and if lands are available, Government will certainly examine the question.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅಡಕತೋಟ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮೊದಲೊಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೇ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಅಡಕತೋಟದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಅಡಕ ಬೆಳೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆ ಏನು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಅಡಕ ಉಪಯೋಗಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನ ಜನಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅಡಕ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ.

Dr. K. K. HEGDE (Minister for Public Health).—Sir, the concerned Minister will be coming in a few minutes; Question No. 91 may be taken up later.

Mr. SPEAKER.—Then, we will take up the question tomorrow.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Sir, it is a question of joint responsibility here. When the Education Minister is not here to answer the question, the Deputy Minister for Education is there to answer or somebody else may answer.

Mr. SPEAKER.—Apart from the question of collective responsibility, the concerned Minister has just gone out for some urgent work. So far as the ministerial responsibility is concerned, I and everybody are aware that there is collective responsibility. But, you cannot force collective responsibility on the Government in a particular matter.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Apart from collective responsibility, if the Deputy Minister for Education is not able to answer, then what is the good of having the Deputy Minister?

Mr. SPEAKER.—It is going to be answered, if not to-day, to-morrow.

Disposal of Mutation Slips in Taluk Office, Chamarajanagar.

*Q.—95. **Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).**—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of mutation slips pending in the Taluk Office, Chamarajanagar;

(b) since how long they are pending;

(c) whether the existing staff is able to dispose of these pending slips along with current year's slips;

(d) if not, the action taken to dispose them early?

A.—Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—

(a)—

19,030 as on 1st November 1959.

(b)—

		Rs.
1950-51	...	336
1951-52	...	50
1952-53	...	295
1953-54	...	1,025
1954-55	...	1,160
1955-56	...	2,204
1956-57	...	3,280
1957-58	...	3,745
1958-59	...	5,868
1959-60	...	1,067

Total ... 19,030

(c) Proposals for additional staff have not been received so far and if received, will be duly considered.

(d) The Tahsildars have been instructed to visit the villages where there is heavy pendency of mutation cases and attend to their disposal in the villages themselves, as such a course is found to facilitate prompt and expeditious disposal on the spot, avoiding inconvenience to the parties in going over to the Taluk Offices for enquiry, etc. With a view to relieve the present congestion, the Taluk Sheristedars are also attending to the disposal of cases by camping in the Villages on holidays.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—1950-51ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಮ್ಯೂಟೇಷನ್ ನಿರ್ವಾಹಗಳು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಬರುತ್ತಾ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್, ಸ್ಟಾಫ್ ಕಾಂಪ್ಲೀಟಡ್ ಆಗಿತ್ತು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗನ್ನು ಈಗ ಸಿಂಪ್ಲಿಫೈ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಲಹೆ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ಆರಿ ಯರ್ಸ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳದ್ದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿವೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಸಲಹೆಗಳೂ ಇದುವರೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಸಬ್-ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸುಗಳ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಹೋದಾಗ “ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆ,” “Inspected and accounts found correct” ಎಂದು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಿ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ತಡ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಆಗಿರುವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—1950-51ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ 1959-60ರವರೆಗೆ ಆಯಾ ಫೀರಿಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಯಾವ ಯಾವ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳು ಇದ್ದರು, ಯಾವ ಯಾವ ಅವುರಾರ್ ಇದ್ದರು, ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಅರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನು, ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ ಒಂದು ನೂಡೆನ್ ಕೋಡು ವಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯೇ ಇತರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಲೇನ್ ಯನ್ನು ಕೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಜಾಸ್ತಿ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ.

Collection of Agricultural Income-Tax in the State

*Q.—98. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the amount of agricultural income-tax collected for the years

1956-57, 1957-58 and 1958-59 in the State;

(b) the amount of tax still due for the said years;

(c) the amount of expenditure incurred on the establishment including the pay of the staff, etc.?

A.—Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(a) Amount of Agricultural Income-Tax collected for the years:—

	Rs.	nP.
1956-57	28,83,940	99
1957-58	24,64,368	39
1958-59	1,03,63,191	00

	Rs.	nP.
1956-57	46,191	37
1957-58	3,55,616	16
1958-59	7,21,549	21

	Rs.	nP.
1956-57	30,969	30
1957-58	55,466	71
1958-59	1,58,475	00

Sri G. B. SHANKAR RAO.—May I know whether the amount of expenditure of D.A. and other expenses are also included?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮುರಿಯಪ್ಪ.—ಅದೇರಾ ಇನ್‌ಕ್ಯೂಡ್ ಆಗಿದೆ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—There is a sudden rise increasing the collection of tax. May I know the reason for such a great increase in the collection of tax?

Sri T. MARIAPPA.—Efficiency of the Department.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—It is not only with respect to collection of tax but also with respect to levy of tax. Why there is such a great increase in the levy as well as collection of tax during the year 58-59?

Sri T. MARIAPPA.—That shows efficiency in both channels.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it due to increase in the production of commercial crops or due to any other reason?

Sri T. MARIAPPA.—Good assessment, tightening of recoveries and efficiency of the Department.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—1956-57ರಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನದ ತಲೆಗೆ 1957-58ರಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿಯೂ 1958-59ರಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ವಸೂಲಾದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—1957-58ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಇನ್ನೂ 3 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ವಸೂರಾಗಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಇದೆ. 1958-59ರಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ತಿ ವರಮಾನಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನ್ಯೂ ಆಕ್ಟ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ದರ ಪಾಸ್ತಿಯಾದುದು.

Sri M. RAMAPPA.—Is it not true that it is entirely due to the increase in the rate of tax due to the new Act?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ದರ ಪಾಸ್ತಿಯಾದುದೂ ನಿಜ, ಎಫಿಷಿಯಂಟಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿರುವುದೂ ನಿಜ.

Sri S. D. KOTHAVALA.—May I know the figures for the Belgaum area as regards collection of tax and cost?

Sri T. MARIAPPA.—In 1958-59 Rs. 61,000 were collected. As regards cost, it is not here.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Will the Government consider re-classification of the commercial crops in the Second Schedule of Agricultural Income-tax Act in view of the prices of these crops fluctuating from year to year?

Sri T. MARIAPPA.—Even if prices fluctuate, it depends on the total income. Less price means less income. Therefore, they will not levy if it is below Rs. 3,600. It has nothing to do with the net income.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಕೆ. ಕಂಬಳಿ.—ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಾವು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ; ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯದಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಾಂಚೇರ್ಷ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್‌ಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ, ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಟೀ ತೋಟಗಳಿಂದಲೇ ಪಾಸ್ತಿ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ವಸೂರಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I would draw your attention to the figures given against the years 1957-58 and 1958-59 in answer to (b). While in 1957-58 the amount of tax still due was Rs. 3,55,616, it was Rs. 7,21,548 in 1958-59, that is, twice the amount of the previous year though you have spent in 1957-58 on staff three times the expenditure in 1958-59. Is it an indication of your efficiency?

Sri T. MARIAPPA.—You read (a). The total amount never exceeded Rs. 28 lakhs. Now it is in the region of Rs. one crore and odd. What is the comparison between Rs. 25 lakhs and

one crore and odd? You can calculate the ratio. This is the cheapest possible Department.

Construction of new tank near Peresandra in Chikkaballapur Taluk

*Q.—103. Sri S. MUNI RAJU (Chikkaballapur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) since how long there is a proposal to construct a new tank near Peresandra in Chikkaballapur Taluk;

(b) at what stage the estimate is pending?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Since 1950.

(b) The estimate is under scrutiny.

†Sri S. MUNI RAJU.—May I know the cost of the estimate and also the acreage that is to be irrigated?

Sri M. N. NAGHNOOR (Deputy Minister for Public Works).—The tank is going to cost about 3.0 lakhs and will irrigate about 143 acres directly and assure water supply to the present atchkat for the extent of 298 acres.

Sri S. MUNI RAJU.—May I know whether the estimates satisfy the conditions of the Department?

Sri M. N. NAGHNOOR.—I think it is likely to be a feasible scheme.

Sri S. MUNI RAJU.—May I know the difficulty in sanctioning the estimate earlier?

Sri M. N. NAGHNOOR.—It is now under the scrutiny of the Chief Engineer. There may not be any difficulty in sanctioning the scheme.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯ ಕೆಳಗೆ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟುವುದೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ನಾಗನೂರ್.—ಕೊನಕೆರೆಯ ಕೆಳಗೆ 143 ಎಕರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಇದ್ದರೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ 298 ಎಕರೆಗೂ ನೀರು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಾದರೂ ಬಂದಿವೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ನಾಗನೂರ್.—ನಮ್ಮ ಹೈಲಿವಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ರೈತರು ಬಂದು ಈ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಬಹಳ ಅನನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ; ಇದನ್ನು ಬದ

ರಾಯನಬೇಟು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಬಿಡುವುದು, ಜನರು ಬೇಡ, ಬೇಟು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ, ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ರೈತರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಕಟ್ಟುವುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ರೈತರು ಬೇಟು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನ ಜನರು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾವುದು ಸರಿ ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದನ್ನು ತಕ್ಕದಿ ಯಲ್ಲಿ ತೂಕಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ರೈತರು ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಬದರಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಪುನಃ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಕಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಾರ್ಕೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದರಂತೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

Grant of lands to Political Sufferers in Kolar District.

*Q.—105. Sri S. MUNI RAJU (Chikkaballapur).—

Will the Government be pleased to state.—

(a) whether any representation has been received during the past three years from the political sufferers of Kolar District for grant of land;

(b) if so, when the representation was received and at what stage it is pending?

A.—Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—

(a) Yes.

(b) Representations were received between the years 1956-57 to 1958-59 and up-to-date. Pending cases are under examination.

Sri S. MUNIRAJU.—May I know the number of applications that have been received so far ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—In the last three years 169 applications were received.

Sri S. MUNIRAJU.—May I know the number of applications that have been disposed of ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—76 have been disposed of.

Sri S. MUNIRAJU.—May I know the difficulty in disposing of the remaining petitions ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—They are at the various stages of disposal.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—76 ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರು ಕೇಳಿದಂಥ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I have not got those details. I will get the details and furnish them.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that the applicants to whom you have given lands, are landholders also ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Not at all. According to Rules, only landless persons and those that are poor have been given lands and not the landholders.

Sri G. E. HOOVER.—May I know whether those political sufferers have not been benefited by their political activities ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I do not think that people are benefited on account of their political activities.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದವರು ಗತಿಸಿಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಇವೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—In view of the large number of applications received from political sufferers, will the Government constitute a Board to look into their sufferings and also to look into the measures that should be adopted to relieve them from their sufferings ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—There is no need for constituting such a Board.

Assignment of Amount to District Boards under Rural Development Fund.

*Q.—112. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that Rs. 84,75,927-13-5 under Rural Development Fund remained undistributed and untransferred to respective District Boards under Section 105 (1) of Act IV of 1952, since 13th January, 1952;

(b) out of this amount the amount transferred since 1958 to any of the District Boards;

(c) whether they have not stated on many occasions that many of the District Board roads and other works could not be attended to due to slender financial resources of the respective District Boards?

A.—Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—

(a) Yes.

(b) Nil.

(c) Yes.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ 105, 106, 107ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಬರುವ ಒಂದು ಮೊಬಲಗು ಹೆಚ್ಚು; ಬಾಕಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ?

Sri T. SUBRAMANYA.—There is a point which I would like to clarify. These Rural Development funds no longer exist. That was closed in the year 1952-53. There was a book balance of Rs. 84 lakhs and odd in the year 1952-53. But it was not covered by security. The matter was brought before the House, the then Legislative Assembly, and they have accepted it. In the Financial Memorandum presented to the House in the year 1953-54, it has been noted like this. "There are certain reserve funds like special reserve, rural development fund, etc., which represent only book balances and have no cover in the form of security. The liquid securities in respect of these having been utilised on productive and other works in previous years, the above balances have to be treated as extinguished." There was some delay in extinguishing these heads and they

have been subsequently extinguished and there are no funds available under that head. Therefore, we have not distributed any amount. On the other hand, after the extinguishing of this head, we have spent nearly Rs. 150 crores on several rural development works in the State.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು 105, 106, 107ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು.

Sri T. SUBRAMANYA.—I am not able to say because I have not got the Act before me.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಮೊಬಲಗು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಉಂಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಕಾನೂನು ನೋಡಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ, ಅಥವಾ ನೋಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

Sri T. SUBRAMANYA.—At the time first answer was given, it was not found out that the funds had been dissolved, and that the fund did not exist. By the subsequent probe into the matter we understand that the fund no longer exists and therefore we are not in a position to distribute any funds.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಅಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 105 (1)ರ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು, ಇರುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರೊಸಿಡಿಂಗ್ ನೋಡ್ ಅದರ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಎಕ್ಸಿಟಿಂಗ್‌ವಿಶ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ನುಬ್ಬುಹಳ್ಳಿ.—ಫಂಡ್ ಇದರ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಫಂಡ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಫಂಡ್ ಇದೆ ಎಂದು ಮೊದಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ಟೇಟರ್‌ಶಿಪ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಬಹುದು.

I object to the use of the word 'dictator'. After all, during question time the Hon'ble Members should ask questions and elicit information. When a proper opportunity comes, the Hon'ble Member may say anything in the matter.

Sri K. KENCHAPPA.—It is a question which naturally arises out of the answers.

2. P.M.

MR. SPEAKER.—I must point out that it is not fair on the part of the

Member to have made such remarks at this stage. The Member can only elicit information.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I rise on a point of order. Is it in order for a Member of this House to characterise the Ministry as dictatorial especially when the Government has been elected by the Members of this House itself?

(Several Members rose and protested)

Mr. SPEAKER.—I am not concerned with the merits of the charge. I am only concerned as to whether a charge of this kind may be made at this stage when we have taken up questions and answers. The occasion can be utilised for eliciting information and not for making or meeting charges against the Ministry. There will be an occasion for Members to make such charges and for the Ministry to answer them.

Sri M. C. NARASIMHAN.—That would be true if the Hon'ble Member was trying to make an insinuation. But in this case the Member says that what he alleges is a matter of fact.

Mr. SPEAKER.—That cannot be so. If the Member is not satisfied with the reply, he can ask fresh supplementaries, but the question hour should not be used to make charges.

Sri K. KENCHAPPA.—I was only questioning the attitude of the Government in this respect. Would it be in consonance with the spirit of democracy not to obey the laws?

Sri T. SUBRAMANYA.—I must answer the charge. When the matter came before the Assembly for the dissolution of this fund, this very Assembly has accepted and I cannot go against the decision of this House—though not this House, its predecessor has accepted the dissolution of this fund and we have no fund under that head to distribute.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, can a Resolution, passed by the previous House, amount to an amendment to the Statute?

Sri T. SUBRAMANYA.—I am not prepared to answer that question.

Mr. SPEAKER.—Whether the Resolution was legal or not or whether it entails suspension of certain sections

of the District Board Act, is a different question altogether and that cannot be gone into now.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈಗ ತಾನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1957ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ಶಾಸನನುಭವ ಫಂಡನ್ನು ಡಿಸಾರ್ಸ್ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಡಿಸಾರ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇ ಅದವಾ ಹಾಗೆಯೇ ಅದನ್ನು ಡಿಸಾರ್ಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿತ್ತೇ?

Sri T. SUBRAMANYA.—In the Budget Memorandum of 1953-54, page 7 we find mention of certain reserves which are not covered by any liquid securities. The same thing is noted in the year 1952-53 also at page 8. There also we find that there are certain reserve funds like Rural Development, etc. which represent only book balances and have not been covered in the form of securities. Therefore we have no money to distribute under that head and that head does not continue to be in existence.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Appointment of Principal of Gulbarga Teachers Training College

*Q.—56. **Sri R. M. PATIL** (Navalgund).—

Will the Government be pleased to state:—

whether the High Court has made an observation in its judgement that in appointing the Principal of the Gulbarga Teachers' Training College the Government acted with malice?

A.—**Sri ANNA RAO GANAMUKHI** (Minister for Education).—

No. The question of *mala fides* was raised on behalf of the petitioner but the High Court observed that in view of the fact that the orders are liable to be quashed on other grounds it is unnecessary to express any final opinion on this point.

Construction of building for Middle School in Hulikunte in Sira Taluk.

*Q.—23. Sri T. TARE GOWDA (Sira).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the villagers of Hulikunte in Sira taluk, have deposited two thousand rupees for construction of a New Type Middle School in the village on 17-10-1959 at Sira Taluk Treasury;

(b) whether Patel Siddégowda of the said village transferred his one acre of land in S. No. 1 valued about 1,000 to the Department of Education on 24th September 1959 in C.R. No. 898, 1844/59-60 document registered in the Sub-Registrar's Office, Sira;

(c) whether they are aware that the present 200 students of the N.T.M. School are in a rented building temporarily from the past 3 years;

(d) whether they are also aware that the owner of the temporary school building is not willing to continue to allow for school purpose as he desires it for his family dwelling purpose;

(e) whether they will provide a new Government building very early?

A.—Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Minister for Education).—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) Yes.

(d) Yes.

(e) This is being examined.

Distribution of Agricultural Implements in Bangarpet Taluk Multi-purpose Co-operative Society.

*Q.—3. Sri E. NARAYANA GOWDA (Bangarpet).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the quantity of iron plough, cart tyres and zinc sheets supplied to the Bangarpet Taluk Multipurpose Co-operative Society during this year for distribution to the agriculturists;

(b) the instructions given regarding the mode of distribution;

(c) whether it is a fact that even though the indent is given by the Deputy Commissioner and the Assistant Director of Agricultural Department, the Society authorities have not distributed the zinc sheets?

A.—Sri N. RACHIAH (Minister for Agriculture, Excise and Social Welfare).—

(a) 34 tons of iron and steel comprising of M.S. Flats for plough points and cart tyres and 20 tons of zinc sheets.

(b) In the N.E.S. areas, the Block Development Officers issue permits for M.S. sections for Cart Tyres and Plough points, etc.; and in non-N.E.S. areas the Agricultural Demonstrators and the Revenue Inspectors issue permits. But in the case of the zinc sheets only the District Agricultural Officers of District issue permits.

(c) No.

Supply of Power to I.P. sets in Kanakapura Taluk.

*Q.—138. Sri M. LINGE GOWDA (Kanakapura).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of I.P. sets that are not functioning in Kanakapura taluk;

(b) the number of applications pending for I.P. sets in the taluk;

(c) the reasons for the delay in sanctioning power?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—

(a) Twenty-one.

(b) Thirty-five.

(c) (1) Deposits not paid by parties in time.

(2) Parties not showing the spot for locating the pump sets.

(3) Parties not executing agreements for night power.

(4) Estimates under preparation.

(5) Time required for scrutiny and sanction of estimates.

(6) Some of the schemes are found to be not feasible.

Housing Facilities to the people of some Villages in Kollegal Taluk.

*Q.—123. Smt. KEMPAMMA (Kollegal).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it has come to their notice that there are no housing facilities in Mullur, Hampapura and Dasanapura villages of Kollegal taluk owing to the rush of flood water of Cauvery river into the said villages;

(b) if so, whether they have thought of providing quarters to the villagers by shifting the abovesaid villages to a sperate place;

(c) if so, whether they propose to provide sites for quarters in order to provide facilities as requested by the abovesaid people.

A.—Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—

(a) There are housing facilities at all the places. The Cauvery floods affect only Hampapur and Dasanapura and of these again only the residents of Dasanapura vacate the village during floods.

(b) & (c) Proposal for acquisition of a village site is under consideration only for Dasanapura and for the Harijans of Hampapura.

Construction of Women's Hospital with Maternity Ward at Agara-Mamballi.

*Q.—122. Smt. KEMPAMMA (Kollegal).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that a Women's Hospital with a maternity ward had been sanctioned for the Agara-Mamballi village in Yelandur taluk;

(b) whether it has come to their notice that a suitable place for the construction of this hospital has been provided by the local municipality.

(c) whether it is a fact that the said Women's Hospital and maternity ward has not been opened till today;

(d) whether it has come to their notice that there is neither a maternity ward nor women's hospital in this village.

(e) whether any contributions have been collected from the people of the village and if so the reasons for not opening the hospital so far?

A.—Sri K. K. HEGDE (Minister for Health).—

(a) No.

(b) No.

(c) Does not arise in view of answer to (a).

(d) Yes.

(e) No.

Border Dispute between Bombay and Mysore States.

*Q.—1197. Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that the border question between Bombay and Mysore States has been referred to arbitration and if so, at whose instance;

(b) who are the persons on this committee and on what basis the personnel for arbitration are selected by the Government of Mysore;

(c) what is the sanctity and authority of the recommendations of this arbitration committee in relation to—

(i) the State Government and

(ii) the Government of India?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) No.

(b) Does not arise in view of answer to (a) above.

(c) do do do

Leave of Absence

Mr. SPEAKER.—I have received a letter from Sri Subbaya Naik, a member of the Assembly requesting for leave of absence from the House for the current session owing to ill-health.

Is it the pleasure of the Assembly that permission be granted to Sri Subbaya Naik for being absent from all meetings of the Assembly during the current session?

(The Members indicated their assent)
Permission to remain absent is granted.

Introduction of Bills.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—I beg to introduce:

The Mysore Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—I beg to introduce:

1. The Mysore Famine Relief Fund Bill, 1959.

2. The Mysore Tenancy Laws (Second Amendment) Bill, 1959;

3. The Mysore Rent Control Laws (Continuance) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bills are introduced.

Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—I beg to introduce:

The Robertsonpet Municipality (Formation and Miscellaneous Provisions) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—I beg to introduce:

The Madras Sugar Factories Control (Mysore Amendment and Validation of Levy of Cess) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

Sri K. F. PATIL (Minister for Forests).—I beg to introduce:

The Madras Preservation of Private Forests (Continuation) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

Sri B. BASAVALINGAPPA (Deputy Minister for Home).—I beg to introduce:

The Mysore Prohibition of Smoking in Show Houses and Public Halls Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

MYSORE RENT CONTROL BILL, 1959

Chair's Ruling.

Mr. SPEAKER.—Before we proceed further with the debate on the motion before the House, I would like to give my ruling on the points raised by Hon'ble Member Sri M. C. Narasimhan on Saturday. In effect, he raised two points. The first was that the Bill sought to delegate certain legislative power and as required by rule 69 the Bill had to be accompanied by a memorandum explaining these proposals and drawing attention to their scope. Though he actually stated that these clauses should be printed in italics, what he had in mind evidently is rule 69 which requires a memorandum. I might state that usually my Secretariat scrutinises every Bill received from the Government to satisfy itself that the rules of procedure are observed. In this case also I understand that it was done. Except clause 56 which relates to the power to make rules and which contains the usual provisions necessary to administer this law, there is no clause which provides for any delegation of legislative authority. Rule 69 is very clear that a memorandum is required only when the delegation is of legislative power as such. For instance, where a Bill seeks to authorise a local authority to levy a tax, cess, or fee that would properly be a delegation of legislative power. This is only by way of an illustration. Actually, the

clauses referred to by the Hon'ble Member are clauses which confer on the authorities the usual powers required to administer the Act, but none of them confers any legislative power. In this view I am of the opinion that the Bill does not go against the provisions of rule 69.

The second point urged by the Hon'ble Member is that different provisions are applied to different areas in the State and that therefore a sort of discrimination has been sought to be made by the Bill and different criteria are sought to be applied and the Bill therefore offends the provisions of equal protection of the laws conferred by article 14 of the Constitution. There is a long line of cases of the Supreme Court to the effect that equal treatment need not necessarily mean absolute uniformity and that even in cases where different provisions are applied to different classes or categories, this provision of the Constitution is not offended. However this point cannot be accepted on a more important and vital ground; the authority to decide whether any Bill offends against provision of the Constitution is a matter for the Courts to determine. If I were to hold that the Bill offends the Constitution and the Bill cannot be taken up in this House, the Courts are precluded from adjudicating on this issue. It may very well be that if the matter had gone to Court they would have taken an opposite view and the opportunity for the Court to decide this issue would be denied if I were to decide on this question. Similarly, if I were to hold that the Bill is in consonance with the provisions of the Constitution, it does not preclude the Courts from holding to the contrary, should the matter come up before them later. It is on this view that most Legislatures have taken the stand that the Chair should not disallow any Bill from being considered by the House on the ground that the matter offends the Constitution. This question has been the subject of several rulings in various Legislatures, but I need refer to only two of them in the Lok Sabha. In 1951 when the Code of Criminal Procedure (Amendment) Bill was before

the Lok Sabha, an Hon'ble Member contended that a particular clause of the Bill was *ultra vires* in view of article 14 of the Constitution. The Speaker observed that the Chair would not be willing to disallow any measure or clause being considered by the House on its own merits and the House coming to its own decision except in cases where the matter is obviously *ultra vires*. He added that it is properly the function of the Judiciary to decide on complicated points of this type and come to any conclusion as to whether a particular clause or a particular measure is *ultra vires* or is inconsistent with the Constitution. I may again refer to the Indian Power Alcohol Amendment Bill which was considered by the Lok Sabha in 1952 when the same point was raised and the Deputy Speaker observed that when such an objection is taken, it is not for the Chair to give a ruling but that the objection could be taken into consideration by the House for the purpose of throwing it away. The Chair refused to take the responsibility of giving a ruling on this matter. He stated that it was open to the House to consider this objection as an objection on merits which would persuade to vote one way or the other on the motion. Even in the old Mysore State when this identical objection was raised to the Mysore Motor Spirit Taxation on Sales (Amendment) Bill, 1953, the Chair ruled as follows:

"Considering all aspects of the question, I have come to the conclusion that when I am not free from doubt in my mind I should not hold that the matter is outside the scope of the State Legislature. I shall not by my ruling deprive the Assembly of the opportunity of discussing the Bill on its merits and then arriving at its own decision. The question whether the Bill is beyond the jurisdiction of the Legislature is a matter for the Courts of law to decide. Unless a Bill is manifestly beyond jurisdiction, the Chair should not rule out the Bill but should permit debate and leave the decision to Courts if and when the question is raised."

(MR. SPEAKER)

It is obvious that there may be cases where a Bill is so manifestly out of order that the Chair will have no option but to rule that the House is not competent to debate it. A legislation for instance seeking to legislate for the armed forces or matters which are patently inadmissible are the cases I have in view. In a question like the present one where there is not only no such manifest inconsistency but on balance of opinion it appears that the Bill is not patently out of order, it would not be proper for me to give a ruling on the merits of the objection.

Even the Bombay cases referred to by the Hon'ble Member, Sri Narasimhan, is against him because in that very case in which Sri Barucha raised a similar point of order, the Deputy Speaker who was in the Chair ruled as follows.

"I have heard the Hon'ble Member, Sri Barucha quite patiently. I am very sorry to say that he regards me as a Court. His point of order is whether the sales tax now proposed to be levied amounts to excise duty, or not. Now even though he has raised this point of order, this point is for the Court to consider and not for me. For our purposes we have got to go through the Bill as it is before us. I am sorry therefore I cannot uphold the point of order raised by the Hon'ble Member, Sri Barucha."

Later rulings of the Bombay Legislature are to similar effect.

I therefore hold that there is no substance in the two points of order raised by the Hon'ble Member.

Motion to concur in the appointment of Joint Select Committee.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, the Bill claims to protect firstly the tenants against the right of eviction by the landlords and secondly it seeks to justify itself on the footing that it fixes a fair rent. I

must straightaway say that it does neither. It is really a misnomer to call it Rent Control Bill because what it seeks to do is not to control rents in any manner but to allow the normal speculative activities of landlords in the field which we are discussing. In fact I was rather surprised when the Revenue Minister brought this Bill because I had some faith in him since he considers himself as one belonging to ginger group.

I was expecting that he would do something against speculative activities of landlords, and to see at least that the rents are fixed in a fair manner.

Since this Bill is going to be considered by a Joint Select Committee I shall make only a few suggestions. I hope that the Committee will take into account the various suggestions advanced in this House and draft a suitable Bill which will be a model one to the whole of India. It is not as if there are only very few enactments on the subject so that some new ground has to be struck. Any number of Acts on the subject were there already before the framers and the Ministry, but unfortunately the working of those enactments here and elsewhere has not been taken note of. For instance, let us take the question of fair rent. The object of the Bill is to fix fair rent. The clause that deals with this question is clause 14, but it does not lay down any reasonable or rational criteria in relation to the objective to be achieved. The only thing that the clause says is that the Rent Controller may take into account the rent that was prevalent in the year 1940 in the case of the Bombay area or any increases permitted subsequently by the 1947 Bombay Act, but there is no prescribed upper limit within which he could fix as the fair rent. It is customary in other legislations to fix an upper limit up to which the fair rent can go and beyond which it cannot go. If you take the Delhi Rent Control Act, which is one of the latest Acts passed by the Parliament on the subject, it definitely fixes the upper or ceiling limit within which the Controller can fix any rent that he likes, but that is not the position here. Here

it simply says that he may take into account the rent that was prevalent in 1940. On the face of it, it is really very difficult for any person to prove what was the rent prevalent in any particular locality or in relation to any size of buildings in the year 1940, because it is not very easy to obtain records for a poor man for a period as old as 1940. It is almost impossible to get all the facts in regard to a particular building or the size of buildings. It will lead to litigation. This cannot be questioned even in appeal, because there is no definite basis for determining the fair rent. You have not fixed a rational criterion which relates to the cost of construction or the increase in land value. It is in this context that I contended in the point of order that the criterion adopted was very vague. There is no proper or rational criterion adopted in this clause. In such a situation the Controller might fix any amount. Anything would be reasonable because there is nothing laid down in the clause. It does not even say that he should fix a reasonable rent. It simply says: "in fixing the fair rent the Controller shall have due regard....." Fair rent itself is not defined in the Bill. What is the policy to be followed in fixing the fair rent is not at all made clear in the clause. So I do hold that this clause is vague and it gives ample power to the Controller. He can do anything he likes. As a defence it might be said that the Rent Controller will not fix any unreasonable rent, but I have a serious doubt because nowhere is it laid down that the Rent Controller should be drawn from the judiciary. It is not that the person appointed as the Rent Controller is to be subject to the control and direction by the Chief Justice of the Mysore High Court. He may be any person, a lawyer or an administrative officer. Under the circumstances I do feel that the Rent Controller might fix any rent he pleases and we have no remedy against that. Even if we go in appeal, it cannot be proved that he has not acted within the ambit of his authority because the ambit of his authority in

relation to the fixation of fair rent, has not been laid down in the Bill.

Secondly, I hold, as I raised in my point of order, that the distinction sought to be made between different areas by adopting different criteria for different places is not correct. It is true that a strict application of Article 15 of the Constitution may not be of much help, but I feel that this clause does discriminate between places and places. There is a different criterion if I am in the Bombay area and a different criterion if I am in the Coorg area. My objection is, why adopt areas as the basis for determination of fair rent? Why not we say that there should be a general principle for determining fair rental? We are not doing that in this Bill. We are saying in this Bill that the Rent Controller may take any criterion. I do not think that there is any justification for this.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—May I know from the Hon'ble member the criteria which he likes to be adopted?

Sri M. C. NARASIMHAN.—As a student of economics I would only say that the scientific thing would be to take the net return into account. It is on the basis of the net return that the fair rent ought to be determined and not on any other basis.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—When my friend says 'net return' he is in a vicious circle. Net return means net income after repairs and taxes. What we want to fix here is only fair rent. So he is arguing in a vicious circle.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am very clear about one thing. I am not taking the municipal taxes into account. So far as taxes are concerned, they are taken care of separately. Here even the legislation does envisage that taxes ought not to be part and parcel of the rent. What I was saying was that net return was the reasonable return that one would expect in relation to one's investment. Unfortunately that may be a little difficult to arrive at immediately, but that is the only rational criterion which should prevail. In relation to old houses built in different periods, the formula should

(SRI M. C. NARASIMHAN)

be worked out differently because the old buildings would have already yielded the capital and so there is no point in providing the same return for old buildings also and the formula in their case has to be worked out differently. As the Bill now stands, it is my duty to criticise it and point out the defects.

2-30 P.M.

Secondly, I do not see any reason why the return in respect of houses should not be treated like the return on any other commodity. For example, take foodgrains. In regard to foodgrains there is no necessity for anybody to come and apply to Government to fix reasonable prices. What actually happens is that the Government, in the interest of the economy of the country, comes forward and says that the foodgrain prices should be so and so. So, *suo motu* the Government itself takes action. But, here the situation is there there is no provision or there is no authority vested with Government to take action *suo motu* even though the rent may be high. It is only on the basis of an application made by a tenant that action is taken. It is true that the tenant is free to make representation, but, in actual practice when he makes an application, he will have to incur the displeasure of the land lord and has to undergo so many difficulties. Instead of that, if the Government takes *suo motu* action, taking all necessary and customary ingredients into account it would be a very scientific thing. It would have ended the possibility of conflict and litigations. This Bill, as it is, is a paradise for Lawyers. The contending lawyers can go before the court and in certain instances, even the land-lord may not be able to get sufficient relief. The small land-lords would be put to a lot of hardship as the case may go on for two or three years or more. Even the tenant, for that matter, has to undergo a lot of hardship for this reason. But, if action had been taken *suo motu* by Government as in the case of other commodities, there would not have been occasion for this situation.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—What is the power that the Hon'ble Member wants the Government to have?

SRI M. C. NARASIMHAN.—The power that the Government should have is, if the Government feels that the rents are high in any place, or the rents are unreasonable or are not within the means of the ordinary tenants, then the Government must come forward and say that they have fixed the rent in that area.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—Then, you will say that Government themselves are fixing the rent arbitrarily.

SRI M. C. NARASIMHAN.—As if you are fixing prices for foodgrains, taking the opinion of the cultivator and each merchant! Do you do like that? When you fix the price with regard to foodgrains considering it as an essential commodity, why not in this case also? Housing is the concern of the State as any other thing. Sir, let us be very clear. Today, the old idea of contract and its sanctity has been amended considerably. If Sri Kadidal Manjappa were to say this, I am really surprised. This is the view of the Swatantra Party. I can understand the argument of Sri C. Rajagopalachari because he does not want any interference with contractual rights.

MR. SPEAKER.—For God's sake do not bring in the name of Sri Rajagopalachari here because he is not a member of this Assembly. This might lead other members also to make reference to this and then it would be very difficult for me to control this debate.

SRI M. C. NARASIMHAN.—Sir, when I referred to the Swatantra Party.....

MR. SPEAKER.—I do not want the Hon'ble Member to involve himself in this.

SRI S. D. KOTHAVALA.—Sir, will there be any time limit on the speeches? I understand, there are a number of members who are inclined to speak on this Bill.

MR. SPEAKER.—I have not fixed any time limit. The House has fixed a time limit that this Bill should be referred to the Joint Select Committee to-day.

Sri S. D. KOTHAVALE.—Suppose there are a number of Members desirous of taking part in this debate.

According to the time allotted by the Business Advisory Committee, the discussion on this Bill will close at 6 O' clock. Other members should also be given chance to express their opinions on the Bill.

Mr. SPEAKER.—Sri Kothavale is an old Member and so he knows that there is normally no time limit for a member to speak while a Bill is being discussed. Of course, a general appeal is already made to Members to be as brief as possible. I hope Sri Narasimhan will finish his speech as early as possible.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Yes Sir. My next point is this. I do not see any reason why buildings of Government should be exempted from this Act. This is an extra-ordinary thing. The Government may come in as a tenant or as a land lord, but the provision of this Act does not apply to them. It is possible that the Government may behave as a worst land-lord or as a worst tenant. Why should it not be subjected to this Act? Sir, suppose I, as a land lord, give my house to any Government agency. Then, suppose, the particular officer who is taking the house or coming in as my tenant puts a permanent construction on my house. Sir, if he was an ordinary tenant, I would have every right to get him prosecuted or get enough compensation from him for this act of his. But the moment the Government enters, I am not able to get any compensation. Is it fair? No; it is not at all fair. So, I want that the Government should not come into the picture.

Then, Sir, I pass on to the question of sub-tenancy. Clause 22 says that it shall not be lawful hereafter for any tenant to sub-let. Sir, I do not see any reason why there should be such hardship to the sub-tenants. As long as the Government is not in a position to solve the housing problem, it is not correct and it is not a proper policy to say that there should not be a sub-tenant. My opinion is, that it is better that there is provision for sub-tenancy. Even though clause 22 says that there cannot be sub-tenancy, I am afraid, it

cannot be avoided as the housing shortage is very serious. Sub-tenancies cannot be prevented and sub-tenants are likely to be exploited to a far greater degree. Therefore, as allowed in the Delhi Rent Control Act, it should be done here also and we should not be so stringent about it.

The next question is about a minor point and that is the transfer of tenancy. This may be permitted under this. In the Bombay Act it is permitted and I do not know why it should not be incorporated here. There may be certain safeguards in relation to bogus transfers and transfers in the name of bogus parties; this safeguard may be provided. This transfer of tenancy is important because of the housing shortage.

Then, Sir, I come to the most important question of eviction. Clause 20 provides for protection of tenants against eviction. Sir my one point raised the other day is this. Clause 20 (1) says:

“Notwithstanding anything to the contrary contained in any other law or contract, no order or decree for the recovery of possession of any building shall be made by any court or other authority in favour of the land-lord.....”

So, any court or even the other authority can make an order for recovery of possession. But, in actual effect, it does not look anywhere from the enactment that apart from the court, any other authority is really competent to issue such an order. If that ‘other authority’ is also competent to issue an order for evicting a tenant or for recovery of possession, then there must be certain reasonable restrictions in relation to the exercise of that power, because, in the case of court a certain reasonable condition is clearly laid down under the Act itself.

Whereas in relation to the other authority, there is no such reasonable restriction. Why exactly it is so I am not able to understand. Actually, it is either a mistake or the subsequent proviso must be properly changed. This is a very important clause which seeks to confer certain permanency of tenure if

(SRI M. C. NARASIMHAN)

I might put it in that language or protection of tenants from eviction by land-lords. I must say frankly that this is a clause which gives as much right as possible to the landlords to evict the tenants. In fact, to legalise or put the seal of constitutional authority over the activities of the land-lord is what this clause seeks. That is what I understand by just one or two clauses. The first clause refers to arrears of rent; on account of the said arrears, a person may be evicted. There can be no objection to it on principle, but my submission is that in the Delhi Rent Control Act, two months' time is allowed. I do not see any reason why it should not be two months here also.

Let us come to clause (b) : which seeks to facilitate eviction simply because the conduct of a tenant is supposed to cause nuisance or annoyance. 'Nuisance or annoyance' is a phrase which can be extended to anything. It is exceedingly vague. The very expression was discussed by the Mysore High Court and they felt that it was difficult to exactly lay down what is 'nuisance or annoyance'. In the face of such a decision, I am afraid that it might be misused. If it is the Controller who has to authorise eviction on this ground, it becomes an exceedingly difficult proposition.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Supposing a tenant stocks raw hides in the house.....

Sri M. C. NARASIMHAN.—I do not see any reason why one should object to it. Then hereafter we must say that by the side of a non-vegetarian, a vegetarian should not live. That is what it amounts to. I do respect the sentiments of the non-vegetarians as well as those of vegetarians. We cannot take all that into law. These are all social things that should somehow be adjusted. Why should it be laid down in the law itself?

Sub-Clause (g) refers to a tenant who was in the service or employment of the land-lord and whose services are terminated. We have a similar provision in the Plantations Act wherein after the termination of the services of

the employee, a reasonable time is given and secondly, if a dispute arises between the employee and the employer, he cannot be evicted till such time as the dispute is disposed of. In the Delhi Rent Act there is such a provision; where the matter is in dispute between the employee and the employer and there is a bona fide dispute pending before a court, he cannot be evicted till such time as the dispute is pending. At least some such safeguards can be provided here. What has termination of services got to do with my relationship with the land-lord as a tenant, I fail to see.

Sub Clauses (i), (j) and (k) refer to cases where a building is required for carrying out repairs or for demolition or erection of a new building and where the building is required for the immediate purpose of demolition ordered by any local authority or other competent authority. There should be a reasonable obligation undertaken by the competent authority to see that the tenant who is evicted secures a house. Even that safeguard has not been provided here. On the ground that the house is to be repaired, a person can be evicted. This is a very dangerous thing. It is very easy for landlords to secure the services of an engineer and say that the particular house is required for repairs and on that account, the tenant should be evicted.

In the Delhi Rent Act and also in the Bombay Act some safeguard is there in this respect. If the tenant is prepared to get the particular repairs done by any means whatever, at least he must have the right to reside in the premises. Even that reasonable restriction is not at all there so far as this clause is concerned.

No doubt there are certain improvements over the old Act. Where the building is pulled down, the land-lord is required to restore the tenant after the reconstruction. It is stated that the old tenant or the original tenant must be restored under the same terms, but I doubt very much if it is possible to enforce this right and secure real relief. My objection is, that while there are certain safeguards in relation to sub-clauses (i) and (j) of clause 20

in relation to other sub-clauses there is absolutely no safeguard at all. For example, a landlord might evict a tenant on the plea that he requires the ground appurtenant to a building for a new residential building. It is rather unreasonable. I do not see any reason why the landlord should evict the tenant on the plea that the ground adjoining a particular house is required for a new house. On the other hand, some restriction must be there in relation to this matter. But subsequent sections that follow do not impose any restriction in respect of that.

Sri S. D. KOTHAVALA.—The eviction is concerned with the ground only.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Actually here it does not say so. That is my objection. Eviction can be obtained on the ground of sub-letting or on the ground that it is not being used for the purpose for which it was originally allowed. This is a little dangerous. Suppose I get a particular house from a particular landlord and it is a residential building. I become a lawyer and try to continue my profession and as lawyer I get some clients to my house; then I am liable to be evicted easily on that ground. Am I not entitled to plead that the landlord is evicting me on the plea that the building is not used for the purpose for which it was originally meant?

Or take the case of a poor tailor. Suppose he gets a machine for repairs. Even then, he is entitled to be evicted. Suppose one is a poor Government official. If he does some small job, he is also entitled to be evicted on this ground. That is a rather extraordinary power. Why do you give this extraordinary power to the Controller and the court to evict a poor tenant under this plea is not at all clear to me.

Well, Sir, so far as eviction is concerned, there is one other thing. I do not see why such a thing should be there. If a land-lord wants to evict a tenant, he can easily do so by cutting off withholding essential supply or service, like water, etc. There is no protection for that at all. At least the tenant himself should be at liberty to have it restored. It is so, in other

enactments. If it has been possible to make it under the rule-making power, I will have no objection. Provision has to be made for relief against such mischief and relief ought to be given in this enactment.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May I draw the Hon'ble Member's attention to clause 41?

Sri M. C. NARASIMHAN.—If it is provided, I have no objection. But it only says that the essential supplies or service shall not be cut off. Can he get the remedy in the manner I have suggested? Supposing the land-lord cuts off essential supplies, what is the remedy? He has got to make an application to the Court? Instead of that, if you provide that the tenant is at liberty in the event of cutting off supplies, to make those repairs himself, then it will be easier. Supposing the tenant is able to get a municipal engineer to say that the repairs are necessary, he should be enabled to get the repairs done without any difficulty of going to the court and all that.

Then I pass on to the provision regarding hotels and lodging houses. It is extraordinary that nothing is laid down by the competent authority in relation to the manner of fixing a fair rate to be charged for board, lodging or other services. What is fair rate? anything may be fair rate. At least it should have relation to the rate prevailing in 1940. There must be some criterion, some basis. If a hotel charges more, there is no protection at all.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May I know what is the criterion we must definitely adopt here? What are the rates to be charged for Idli or Dosai?

Sri M. C. NARASIMHAN.—The Select Committee is there to suggest it. It is a very important question, because the Government is spending a good bit of money on tourism. Unless there are very good hotels, I do not see how they could promote tourism at all. In foreign countries there are better hotels. Even if you move to the neighbouring State of Madras, it is our experience that the hotels in Madras are hundred times better than those here.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I do not agree.

Sri M. C. NARASIMHAN.—You have not gone out of Mysore. I can give rates and I can give the standard of comfort available in relation to Madras. You go to any town in Madras State; you get things better than anywhere in the Mysore State; even Bangalore is not an exception. If anybody goes to Mercara, it is a hell to live in a hotel; if anybody goes to Chikmagalur, with due deference to Sri Basave Gowda, it is really a hell to live in a hotel. I do not think the situation is any better in Thirthahalli. It is very bad.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is a very picturesque area where people are hospitable and you must have the experience of how Malnad people entertain guests.

Sri M. C. NARASIMHAN.—In fact in Madras State I must definitely state, the standards are better so far as food is concerned.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What about Mangalore?

Sri M. C. NARASIMHAN.—Mangalore is worse.

I feel that the question of tourism depends upon standard hotels. While fixing a fair rate, there must be some basis to go by; they must fix rates in relation to boarding or in relation to the services including food and rooms. I shall not talk of rooms because everybody has experience of rooms. There is no basis at all for fixing the rate. It should bear some relationship to the rent fixed in the area or it must take into account the fair rent. For example, some hotels charge Rs. 45 and some hotels charge Rs. 2 per day. I do not see how all these variations arise. Part VI is really defective. I cannot quote these sections as anything which would maintain the *status quo*. I do not consider this to be any piece of social legislation. I will never agree that these sections will achieve the objectives as stated in the Statement of Objects and Reasons.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The Hon'ble Member may study the Bill more carefully.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I have spent more time in going through the various enactments. But unfortunately, I find there is nothing to commend itself in this Bill. My last point is, a stage will come, if not now, at least in future when the question of fixing fair rent will become difficult. Unless the Government comes forward boldly and tries to fix the value of the land or the price of the land as such, it would be exceedingly a big mess at a later stage. Today, the situation in Bangalore is not as bad as in Delhi or Bombay. Later on, it will assume much more importance than it is today. The population is likely to increase on account of a variety of reasons, commercial importance and otherwise. In view of the fact that Bangalore is going to be a very important city, a situation will certainly arise when pressure on land will increase and that situation will be seized by land-lords and by others to indulge in unprincipled speculation in land prices. This has happened in Bombay and Delhi. In order not to get into difficulties, it is necessary that this Government should attempt to put a ceiling on land values. A reasonable ceiling should be there. The State should interfere in the operation of speculation and see that prices are pegged down below a reasonable level.

Finally, I must say that this problem cannot be solved unless the Government comes forward to increase the housing activity and build houses on a large scale.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

†Sri S.D. KOTHAVALA (Chikodi).—Mr. Speaker, Sir, I am rising to support the Bill on the general principles. The Hon'ble Member Sri Narasimhan who spoke before me strongly

remarked that the Bill was not intended to confer any tenancy rights or permanent tenancy rights upon the tenants. That is not, I think, the intention of this Bill. If I were to say a few words about the history of the Rent Control Acts prevailing in various parts of the country, it would be this. It is a sort of a war-time measure intended to meet the emergencies created by war. What happened in those days was that new offices were created in metropolitan and district towns and Government took over buildings for housing the offices and their servants by making provisions. The landlords who were owning many buildings naturally wanted to exploit the situation to their advantage and to prevent these things and this legislation of controlling rent lease and eviction came into being.

Of course it may be seen from the previous Acts of India, that the Bills were enacted for a very short period, two years or three years, and they were extended from time to time by one year or two years. Therefore in the very nature of things, this legislation is meant to be temporary, to meet only the circumstances that have emerged in our State as a result of war and its aftermath. Let it be understood that this measure is definitely intended not only to protect the rights of tenants as such but also to protect the tenants against rack-renting and against evictions by avaricious land-lords who would be out to take advantage of the conditions of emergency prevailing in the State even at the present moment. Therefore the scope of the Bill is very limited and the provisions of the Bill have to be considered from this standpoint.

The point for consideration is whether the Bill should be for a period of 10 years as is sought to be made or it should be a shorter one. Of course the emergency may continue; in that case the Bill may be continued or extended from time to time. That would be another matter. In my view it is not very correct to legislate for a period of ten to twelve years as is contemplated by the present Bill. The period should be shorter. It should not exceed five years. My submission is

that it should be enacted till December 65 which will mean the end of the Third Five-Year Plan. Five-Year Plans are taking note of the housing conditions in India. Housing conditions are very bad. Efforts should be made to build houses for all classes.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—What is the harm in having the period as ten years?

Sri S. D. KOTHAVALA.—I shall explain. The housing problem should be solved in a different manner. If there is emergency, the Bill should be in force so long as the emergency continues. I do not think that people would like to be emergency-minded for a very long time. Let the Hon'ble Member Sri Muckannappa see the reasonability of the view that it is not proper to create that psychological crisis in the minds of the people who should have normal life. If it is to meet a war emergency that is another matter and nobody in this House will disagree with the idea that Herculean effort has got to be made to build houses and more houses. The Hon'ble Member might be quite aware that Government is aiding house building by Harijans by giving free sites and loans. With regard to loans they are encouraging House Building Co-operative Societies by making available the funds necessary and also materials at a fair price. I think, for middle class men efforts are being made to give loans at a reasonable rate of interest to be repaid in small instalments in the course of 20 or 30 years. Whether these steps are adequate or not is another matter. But it should be our endeavour to see that houses are built in as large numbers as possible so that it is possible to provide housing facilities to all and sundry. That idea should be very dear and near to our heart. It must be pursued with all the capacity and with all the resources at our disposal. That is a different problem. My learned friend Sri Muckannappa asked why the period should not be ten years. I shall give him the reason. Every legislation produces some psychological effects. Where an emergency continues building activity will be encouraged

(SRI S. D. KOTHAVALA)

In the present Bill, for instance, fair rent is fixed at the rate as was prevailing in Bombay from 1947 and in some other areas it is fixed according to 1954 Act. If fair rent is continued to be fixed according to 1947 Act as in Bombay and when now the cost of living has gone up by nearly 300 or 400 per cent the result is that the present houses will not be repaired. Houses cannot be compared to agricultural lands which can be cultivated from year to year. Houses require repairs and if they are not properly repaired their life becomes reduced. While thinking of such a legislation it should be our attitude to see that the owners of buildings look after their buildings in a proper manner and give them longer life. That is one of the motives which we should take into consideration while examining the provisions of this Bill.

What about new building activities? It may not be possible at all in spite of our best efforts to assign houses to all and sundry if we pass laws so as to discourage any incentive to capitalists or persons who want to invest on house building and get some reasonable return. We may not be able to get proper accommodation in spite of the best efforts by State Governments in India. I am not here stating that avaricious men should be encouraged to exploit the difficulties of others. Far from it and it is not the policy of the Congress Party also. But we must look at this question from a realistic point of view and try to see that all things are managed in an equitable manner.

With regard to the question of fair rent, the Hon'ble Member Sri Narasimhan said that there was discrimination. As pointed out by the Speaker while giving a ruling on the points of order, there cannot be any discrimination at all here.

I need not reiterate the reasoning given there, but by no stretch of imagination can the provisions regarding fair rent as stated in the Bill be said to be discriminatory. The question is, when we want to enact a

uniform law for the entire State whether it would be fair to allow different rents in different parts of the State. I am not saying that the idea of fair rent as contained in this Bill is discriminatory as alleged by Sri Narasimhan, but my view is that in the interest of uniformity it is better that there should be one uniform rule for fixing rent throughout the State. I hope the Joint Select Committee will take note of this fact and evolve a uniform rule for fixing rent throughout the State.

The next question arises: what should be the basis for fixing fair rent? Sri Narasimhan tried to say that fair rent should be fixed in relation to the net profit. It is a very difficult thing to work out. Profits differ from building to building. If we adopt the principle of net profit, then the municipal taxes, cost of repairs, etc., will have to be taken into consideration. The question is how to do all this and fix the rent in terms of net profit. I personally feel that this idea of fixing the rent on net profit is not quite happy and so some other basis has to be adopted. The basis adopted in the Bill is that the rent prevailing in a certain place at a certain time will be the fair rent. No doubt, that is a good principle, but I feel that the matter has to be worked out in a scientific manner. I think we must adopt some principle which must be stated with a certain amount of definiteness. In my view the capital value of the building should be the basis and a reasonable interest on the capital value should be allowed as rent. It may be argued that some buildings might have been constructed years and years before the present inflationary trend set in. In such cases the age of the buildings in question may be taken into consideration and the utility of those buildings also may be taken into consideration. These are matters of detail. We should start with a basic year and in my view the basic year should be either 1945 or 1950 for the entire State. In the case of a dispute between a landlord and a tenant as regards fair rent for a building, the proper basis is to find out the capital

value of the property as on the basic year and fix the rent allowing for a reasonable interest and allowance for repairs. In the case of very big buildings where the investment is very high, the allowance for repairs may be only 2 to 3 per cent, but in the case of ordinary land-lords having small buildings it may be a little more. We will have to make some distinction between land-lords and landlords in this respect.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The clause itself provides that in the case of a dispute, the rent should be fixed on the basis of the municipal valuation.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Municipal valuation may be a guide, but it cannot be a correct guide. There are good principles on which municipal valuation has to be made, but we know how such valuation is being managed to be made; sometimes it may be less, sometimes it may be more and sometimes it may be correct. It is, however, very risky to depend upon municipal valuation as the basis for fixing fair rent. The correct thing would be to take into consideration the capital value of the property itself.

Sri F. H. MOHSIN (Hubli City).—Does the Member mean capital investment at the time of construction of the building or the present value of the property?

Sri S. D. KOTHAVALA.—I mean capital value at the time when the valuation is made and not the amount invested thereon about 20 years ago when it was constructed. The value of the rupee has gone down very much since then. We should have a correct sense of the economic situation and that is why I say that we must first fix the base year and then find out the capital valuation as on that base year in the case of old buildings. I quite understand the fear of the Hon'ble Member Sri Mohsin that if the same principle is followed in the case of new and old buildings, the man who has spent much less in constructing a building some years ago will get much more than the owner of a new building. That is why in such cases, I say, the age of the building will have to be

taken into consideration for the purpose of arriving at the capital valuation and so the Hon'ble Member need not have any worry on that point. Even supposing the owner of an old building gets a little more than what he might have been getting in the year 1940, we should not really mind it much because he has to meet the cost of repairs which has gone up very high now a days. If he does not get sufficient return, he will not spend from his pocket to make any repairs or to make some renovations in the property. Therefore, if we strictly limit his income to the capital valuation as in 1940, we will be only adding to the housing problem. We must give him a proper return to meet the cost of the present day repairs also. One should be realistic in one's approach to this question. What is actually happening in many cases is that the rents are actually higher than the realistic rent. The object of the legislation is to put a stop to such things and to fix reasonable rent. Therefore, my suggestion is that we must fix a subsequent year as the basis to start. It may be 1945 or 1950 and not 1957. The fair rent as prevailing in the basic year should be taken into consideration and the scientific basis to do that is to find out the capital valuation of the property on that date.

Then, Sir, the different areas have been classified separately in two or three schedules. I do not know on what basis they have been classified. My suggestion is that residents in areas having a population of 25,000 and smaller towns having prosperous industries deserve protection under this Act.

4 P.M.

Therefore, there must be some basis for applying the provisions of this Bill to the various areas. It should be on population basis. Another point to be considered is whether it is a commercial centre or an industrial centre, because, it is to such places that people come in large numbers and housing difficulty is experienced. The Joint Select Committee may consider this aspect of the case also.

(SRI S. D. KOTHAVALA)

In respect of part II of the Bill which deals with lease of buildings, the Controller is given certain powers for the requisition of buildings for the use of public authority or any other person. Here, certain buildings have been excluded from the operation of this Part. The limit for the purpose of exclusion is a residential building the monthly rent of which does not exceed fifteen rupees or a non-residential building the monthly rent of which does not exceed 25 rupees. These limits are very small, Sir. Nowadays, even a small room may not be available for 15 or 25 rupees in a place like Bangalore. I suggest that a residential building with a monthly rent of 30 and a non-residential building with a monthly rent of 60 rupees should be excluded from the operation of clause 4. Then, in the absence of such a requisition by the Controller or public authority, some poor people might be able to get houses for their own residence. Therefore, this aspect can be kindly taken into consideration.

The other point is, in clause 5 (1) it is stated:

"The Controller may, by order in writing served on the landlord, direct that any vacant building, whether intimation of its vacancy has been given by the landlord under sub-section (1) of section 4 or not, be given on lease to such public authority or other person as he may think fit."

I do not quite understand what exactly 'or other person' means. Public authority, I can understand. In the interest of the public, it can be necessary to requisition a certain building. But, it should not be that the public authority may use that building either for housing some office or some factory or make a residence of the public authority in charge of the building. 'Other person' may mean a private individual. It may not be correct. Therefore, the provisions should apply only to the building which is required for the use of the public authority and public servants only. If these words 'or other person' mean to

include private individuals, then the Government would be taking upon itself an impossible task, because persons coming to Bangalore would be in hundreds and thousands. It would be very difficult for Government to meet their housing difficulty. So, I think Government would be well advised in this case not to undertake this liability. All that is needed is, in the case of necessity and if Government finds any difficulty in providing houses for public authority, only for that purpose the provisions of Chapter II can be used and not for accommodating any private individual.

Then, Sir, in respect of rent, the Hon'ble Member Sri Narasimhan, experienced some difficulty regarding the provisions of clause 14 which, of course, provides for fixation of rent. The various definitions given about fair rent and which are referred to in the definition clause 3 (f), make it sufficiently clear. There ought to be no difficulty for the purpose of defining the idea of fair rent and for deciding it also. Of course, as I suggested, if the capital value is accepted as the basis, I think, much of the difficulty will not be felt.

AN HON'BLE MEMBER.—Why not market value?

SRI S. D. KOTHAVALA.—Market value will depend on demand and supply. Suppose in a locality there is a building for sale. The price depends upon demand. The person may get the price even within the actual value. In another locality where there is much demand, the person may get more than the capital value. So, market value depends on the rule of demand and supply whereas the capital value may not. I say, capital value alone is not enough; that may kindly be noted. But, for some basis, 1950 or 1945 may be taken. Therefore, the question would be, what would be the cost of the building, what would be the value of site and what would be the durability and all that. There are various factors which would go to show the calculation of the capital value of the site and building.

Then, Sir, with respect to eviction, the Hon'ble Member Sri Narasimhan

tried to find out certain grounds of attack. He referred, for instance, to clause 20(1) (d). Well, Sir, it is impossible to define nuisance in so many words. 'Nuisance' and 'annoyance' could be defined in various ways. The matter is well-known in law and the civil courts know how to interpret it. Therefore, there should not be any difficulty about it and to detail we were what is meant by 'nuisance' and 'annoyance', we would be undertaking a very difficult task. So, it is better to leave it as it is and allow the law to interpret it.

Then, the point of discrimination was made out by Sri Narasimhan and I tried to point out that discrimination did not arise. In the interest of uniformity there should be one provision throughout the State. Sir, a complaint was made whether the sub-tenance and transfer of interest of tenancy could be allowed. There is no doubt about this point. This cannot be allowed. For emergency we are creating certain restrictions upon the owners of the building to lease out their property. These restrictions are placed in the interest of the tenant himself. The provisions here do not give him certain powers to create sub-tenancy or something to transfer. That is much beyond the scope of this Bill and it would not be proper also.

Therefore, since this Bill tries to protect the tenant from eviction and back-biting, the provisions are intended to protect only these poor tenants and it would be improper for us to confer upon them the right to create sub-tenancy and enable them to transfer the interest in the property as such. The provisions as they stand, are good and therefore, no changes need be made in this. With these reasons and the suggestions I have made, I support the principles of this Bill.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಕಾಯಿದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳು ಹೇಳಿ ರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು

ಮೊದಲು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕಾಯಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ನಡತೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಅದುದರಿಂದ ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅತಿ ಸಹಜವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಎಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮಾಜು ಜೀವಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮ. ಇದು Legal jurisprudence ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಈ ಅಂಶವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾನೂನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಬಂದಿದ್ದಿತು? ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲು ಇತ್ತು. ಹಣದ ಉಬ್ಬರವಿಳಿತ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾದಾಗ ಅಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರೆ, ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದುದು 1945-46ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ. ಈಗ ನಾವು 1959ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮಾರು 13-14 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ Statement of Objects and Reasonsನಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇನು, ಕಾರಣಗಳೇನು ಮತ್ತು ಯಾವ ತರಹದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂತ ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆಮಾಡಿದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏತಕ್ಕಿಂತ ಇಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಉಬ್ಬರವಿಳಿತಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಿತು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಲಾರರು. ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು, ಏನಾದರೂ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೇ, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ರೈಯಂಡು ಆಕ್ಟಿನಿಷನ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಯಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಂದಿದ್ದಾರೆ? ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ)

ಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಹತೋಟಿಯಾಗದೆ ಅದರ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚು ವುಡು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಈ ದಿನ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಏನಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಂಚೋಲು ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರ ಧೋರಣೆಗಳೇನು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ: It is closely associated with the psychology of the mob. It is on a par with the mob psychology ಕೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಅನಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿತ್ತು? ಅತ್ಯಾಪತ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದಿದೆ.

It is applied with reference to a fundamental which has got to be taken into consideration by enacting a law according to legal jurisprudence.

ಲೇಗಲ್ಲು ಜುರಿಸ್‌ಫ್ಯೂಡೆನ್ಸಿಗಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ? ಹೀಗೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಇದರ ಒಂದು ರೋಷವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿತಕ್ಕ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು? ಈ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲಾನು ಎರಡರಲ್ಲಿ 1, 2, 3 ಮತ್ತು 4ನೆಯ ಪ್ಯಾರಾಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 1 ಮತ್ತು 2ನೆಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಪಾರ್ಟ್ 2ರಂತೆ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಕೂಡದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು, ಅದು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಏನುಮೋಗವಾಗಬೇಕು, ಅದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮನೆಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನು? ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು?

ಇನ್ನು ಪಾರ್ಟ್ 3ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ 3ನೆಯ ಪಾರ್ಟಿನ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಮನೆ ಬಿಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ, ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಏಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರವೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ವಿಶದವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "Provided that the said parts shall not apply to a building constructed after

the first August 1957 for a period of five years from the date of construction of such building."

1957ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡದ 5 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಷನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಪದಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟ್ ಮೂರರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಲೀಕ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಡಿಫಾಲ್ಟರ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಡ್ಡು ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಅದರಿಂದ ಕಷ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಿಡಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಎನ್ನುವುದನ್ನು 5ನೆಯ ಪಾರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಎರಡನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಊರುಗಳಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೂ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಊರುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನು, ಈ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಈಗ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ: ಇದನ್ನು ತಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ನಮೂನೆಯ ಕಾನೂನುಗಳು ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆರನೆಯ ಪಾರ್ಟ್ ಹೊಟೆಲು ಮತ್ತು ರಾಡ್ಲಿಂಗ್.

What is the difference between hotel and lodging? ಹೊಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರಬಹುದು, ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆಯೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹೊಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಫೇರ್ ರೇಟ್ ಬೇರೆ, ಫೇರ್ ರೆಂಟ್ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಹೊಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ರೂಮ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಿಗೆ ಫೇರ್ ರೆಂಟ್! ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಊಟಕ್ಕೂ ರೆಂಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು? ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಹೊಟೆಲಿನಲ್ಲಿ

ಉಚಿತವಾದವರಿಗೆ ಒಂದು ಉಚಿತಕ್ಕೆ 1.25 ನ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಂತಹದು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಡೀಟೈಲ್ಸ್ ಬೇಕಾದರೆ ಸೋಮವಾರ ಇಷ್ಟು, ಮಂಗಳವಾರ ಇಷ್ಟು, ಬುಧವಾರ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ವಾರಗಳ ಮೇಲೆ ರೇಟನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ಲಂಬಿಸಿ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ವಿತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟೇ ಆಗದೆ ಇರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಾಡಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸೆಕ್ಷನ್ಸ್ ಇರಬಾರದು. ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಇರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮೀರಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರಬಾರದು. ಐದನೆಯ ಪಾರ್ಟಿನ ಹೆಡ್ಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ "Control of eviction of tenants and obligation of land-lords" ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬಾಡಿಗೆದಾರನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಚಾಪ್ಟರನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದರೂ ಈ ರೀತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ನೆಗಟಿವ್ ಹೊರತು ಪಾಸಿಟಿವ್ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹದು ಆಗದೆ ಹೊರದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನು ತಕ್ಕದ್ದಿಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Protection of tenants against eviction ನಲ್ಲಿ ಹಾಗಿರಬಾರದು, ಹೀಗಿರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ನಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು.

4-30 P.M.

ಇನ್ನು ನಾನು ಎರಡೇ ಎರಡು ಕ್ಲಾಜ್‌ಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಾಸವಾಗತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಜ್‌ಗಳು ತುಂಬ ಇವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಷಾರಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅವರು ಇದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡದೆ ಹೊರದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾವು ಚೇಳುಗಳಿವೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಒಂದು ಸಮುದ್ರದೊಳಗಾದಿರುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕ್ರೂರ ಜಂತುಗಳಿದ್ದರೂ ಅದು ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಮಸೂದೆಯೂ ಇದೆ.

14ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ Rent in excess of fair rent not recoverable ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಆಯಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಯಾ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು rent ಇತ್ತು ಅದನ್ನೇ fair rent ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಮೋಸ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಭಾವವಿದೆಯೇ? ಸ್ವಬುದ್ಧಿ

ಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಏನನ್ನೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 'ಪಂಚರಂಗಿ' ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ನಮೂನೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪಂಚರಂಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲದೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನಗಳು, ಅದರಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ತೊಡಕುಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟರ್‌ಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸಿ ಬಳಿದಿರಿ. The Legislators were not competent to frame such a rule. Therefore by judging the standpoint of natural justice and common law it is not enforceable. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ Motor Vehicles Act ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ರೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪೀರ್ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ The Mysore Government is incompetent to frame such a rule. Therefore it is void though it is a part of the rules ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ 64ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಪೀರ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. It will not have the binding nature of a Bill ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ಎಂತಹದು? ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಬರೆಯಬೇಕೋ, ಬೇಡವೋ? ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಇದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಾಜಿ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ 1952ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಲೆಕ್ಕ, ಒಂದು ಕಡೆಗೆ 1942ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಲೆಕ್ಕ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ತಾರೀಖನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಇದೆಲ್ಲ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು 17ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ವಿಚಾರ. ಈ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆರ್ಗುಮೆಂಟ್ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಯದು, ಇಲ್ಲಯದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

"17 (a) the land lord shall not claim, receive or stipulate for the payment of any premium or other like sum in addition to such fair rent or save as provided in sections 15 and 16 any rent in excess of such fair rent."

'Payment of any premium' ಎಂದರೇನು? 'premium or other like sum' ಎಂದರೇನು? ನಾನು ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಒಂದು ಸಿವಿಲ್ ಮಂಡಿರಿವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ)

ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕಡಮೆಬಿಡುತ್ತದೆ. 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ 2500 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕ್ರಾಪ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ the payment becomes void. Is it part of the transaction between the two parties or is it something else? How have you excluded that? ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? Premium ಎಂದರೆ ಏನು? ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕಟ್ಟುವ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಡಿಕ್ಟನರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆಲ್ಲ ಮರ್ಚೆಗೋಸ್ಕರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ಅಥವಾ unlawful bargain ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ವಿವರಿಸಬಾರದು? ಇಂಥಾ ಡಿಪಾಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? In excess of such rent ಎನ್ನುವುದರೊಳಗೆ what is the meaning of the word 'such'? How do you explain that? ಇದನ್ನು ತಾವು ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು.

"Provided that the land—lord may receive or stipulate, for the payment of an amount not exceeding two months' rent by way of advance."

You have no right to take more than two months' rent.

ಹಾಗೆಂದರೆನು? ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ನಾನು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಏನೋ ಒಂದು ರೋಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅದನ್ನು ವಿತರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ಪ್ರಿಟೇಷನ್ ಕೊಡಬಹುದು. ಇನ್ನು ಏನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನಿಮ್ಮ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳುಳ್ಳ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಈ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಷ್ಟು ಅನಾಮಲೇಸ್ ಇರುವಾಗ ಇನ್ನು ಇತರ ಸೆಕ್ಷನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾವು, ಚೇಳು, ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನುಂಗತಕ್ಕ ತಿಮಿಂಗಲಗಳು, ಬಾಯಿಂದ ಕಡಿಯುವಂತಹವು, ಬಾಲದಿಂದ ಕುಟುಕುವಂತಹವುಗಳು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಸೇರಿವೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

"(2) Where the fair rent of a building has not been so determined,

(a) the landlord shall not after the commencement of this Act receive or stipulate for the payment of any premium or other like sum in addition to the agreed rent;

(b) save as provided in clause (a) any sum paid in excess of the agreed rent under this Act in consideration of the grant, continuance or renewal of the tenancy of the building after such commencement shall be refunded by the land lord to the person by whom it was paid"

ಒಂದು ಫೇರ್ ರೆಂಟ್ ಡಿಟರ್ಮಿನ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಅಥವಾ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದರೆ ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೋಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ಅಂದರೆ ಅವನ ಮನೆ ಉಳಿಯಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ? ಅವನು ಏನಾಗಬೇಕು? ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಇರ್ಷ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ಇರುಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರವಾಗಿ ಈ ವಿಧೇಯಕದ ಪದಗಳು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿತರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇಕೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ತಾವು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಂದಲ್ಲ. ಏನೇನು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಾನುಭವ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಇರತಕ್ಕ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲಾರ್ಡ್ಸ್, ಮತ್ತು ಟೆನೆಂಟುಗಳು ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಿವಿರ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ಪ್ರಿಟೇಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ಪ್ರಿಟೇಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ.

"Any land-lord who contravenes the provisions of sub-section (1) or sub-section (2) and any tenant or other person who contravenes the provisions of sub-section (4) shall, on conviction, be punished with fine which may extend to five hundred rupees."

In case of doubt or an element of doubt the benefit is given to the accused in a criminal court. Where is the logic of it in a civil court?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಹ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ನಿಬಂಧನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆಯಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಇವೆಯೆಂದು ನಾನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏನೂ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿನದೊಂದು

ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲಿನದೊಂದು ಕಾನೂನು ಹಾಕಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಪಂಚರಂಗ ಕಾನೂನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಎಂದು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

Because of the bitter experience that all of us have got please reconsider so that you may redraft the Bill.

ಇನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ರೆಂಟನ್ನು ಅಡ್ಡಾನಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದುದನ್ನು ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಬಹಳ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನೆಂದು ಆಗಲೇ ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಧಾದರೂ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಾರದು. ನಾನು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತನಾದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನರಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಲೋಚಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಅನುಭವಗಳೆರಡನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ "ಹ್ಯಾಂಡಿಕ್ಯಾಪ್ಡ್" ಅಂದರೆ ಕರಕುಶಲತೆ ಆದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಬರೆದ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Whether it is a donkey or a horse because they are like animals (Laughter) ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಸಂಯುಕ್ತ ವಿಶ್ವ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಡಿಫಾರ್ ವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು, ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಈ ಕಾನೂನು ಇರಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಅದರಂತೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಹಿಂದೆ ಇಂತಹದೇ ಒಂದು ಮನೂವೆ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಈಗಾಗಲೇ ಅದೇ ನಮೂನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಲ್ಲು ವಾಸದ ಮನೆ ಮತ್ತು ದಾಡಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶಾಸನ ಕಡಿತಕ್ಕೇರಿತು. ಬಗ್ಗೆ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆಯಿಂದಲೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೈಸೂರು ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿಗೆ ತಿರೋನಾಮೆಯನ್ನು ಒದಿದಾಗಲೇನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆನು ಭಾಸವಾಯಿತೆಂದರೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ

ನಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಒಳಗಡೆ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಇದೊಂದು ಮರುಭೂಮಿಯ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು! ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ Lands to the tiller ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಾರಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಸುಬನ್ನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವಾಗ ಅದೇ ನಮೂನೆಯ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಇವರು ಎಲ್ಲಾ ಸೆಕ್ಟಾರುಗಳಲ್ಲೂ ತರಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳಿಂದ ಜಮೀನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ Lands to the tiller ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಹಾಗೇ ಈಗ ಈ ಮನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ Houses to the tenants ಎಂದು ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥವರಿಂದ ಆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಯಾರು ಯಾರು ಯಾವ ಯಾವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರವರೇ ಆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಮಾಲೀಕರೆಂದು ಅವರಿಗೇ ಆ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಮನೂವೆ ಕೇವಲ ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಪಾಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ನನಗೇನೋ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೂ ಸಹ ಇದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಪಾಯಮಾನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಕೆಲವು ಸ್ಪೆಷಿಟರು ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳೇ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳು ಇರಬೇಕೆನ್ನುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಹ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಸತಿ ಸಾಮಿತ್ರಿ ತನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಧರ್ಮದಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಬಂದಿದ್ದ ಯಮಧರ್ಮರಾಯನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ 10 ವರ್ಷ, 5 ವರ್ಷ, 3 ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಾಣದಾನ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಂಡಿತ ಸರಿ ಯಾದುದಲ್ಲ. ಈಗತಾನೆ ಇನ್ನೂ ಈ ಮೈಸೂರು ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಡಿಯ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಯಾರಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ 10 ವರ್ಷದ ಜೀವದಾನ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ಕೇಳಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯತೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೋತಾವರಯವರು ಈ ಅವಧಿ 5 ವರ್ಷಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಹೀಗೇ ಏಕೆ ಒಂದು ಅವಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಈ ಮಸೂದೆಯು “ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳನ್ನು” ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಕಾನೂನಿಗೆ ಜೀವಾವಧಿ ಕೇವಲ 1970ರ ತನಕ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೇವಲ 10 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಅದು ಸಾಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಮೈಸೂರು ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಅಂಡ್ ಅಕಾಮುಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಇಡಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಲ್ಲ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ಆಕ್ಟ್ ಕೇವಲ 10 ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಇದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ; ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾರೋ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ಏನೋ ಒಂದು ಬರೆದು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನೇ ಸರಿಯೆಂದು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ 1957ನೆಯ ಇಸವಿಯ ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಅಂಡ್ ಅಕಾಮುಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದೇನೋ “ಬೃಹದ ಗಂಡನಿಗೆ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು” ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳದೆ ಉದಾಸೀನ ಭಾವದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ನಾವೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಬಿದಾಸೀನದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಆರ್ಟಿ ನೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವೈಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ಅತೀರೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜನರಿಗೇನೂ ಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನೇನೋ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಯಾರು? ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೇ ಅಥವಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರೇ, ಯಾರು? ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕೈಕಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೇಸುಗಳ ಅಪೀಲನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೋರ್ಟುಗೆ ಅಪೀಲೇ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯವೋ ನಾನು

ಕಾಣ್! ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ಜುಡಿಸಿಯರಿಗೆ ವಹಿಸಬಾರದು? ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಭಾರಿ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜುಡಿಸಿಯರಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕಾನೂನು 1957 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1956ಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ಯಾರು ಯಾರು ದೇಶದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ತೆರಬೇಕಾದ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇವೆಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೊಂದು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆ, ಮಠ, ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಹಿನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

5 P.M.

1957ರ ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟದಂತಹವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೇನು? 1957 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೇನು? ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನೇಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? 1956 ರಿಂದ ಇಡಿಯ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ Tax Evader ಗಳಿಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿ? ಬಡವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಶ್ರೀಮಂತರ ಕಸೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಬಡಿಸಲಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದಕ್ಕೆ, ನೂರು, ನೂರರಿಂದ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರದಿಂದ ಲಕ್ಷ ಹೀಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವ ಶ್ರೀಮಂತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರಿ? ಇಂತಹವರ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕು, ಬಡವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬಡವರಿಗೇನೋ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗ ಚೆನ್ನಿಲಾ ಬೇರೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ 1957 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂತಹವರು, ಮುಂದಿನ ಮಾಹೆ ನಡೆಸುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆನಾದರೂ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಇಲ್ಲಯ ವರೆಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ Socialistic pattern of society ಎಂಬ ಪದ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಡಿಕ್ಷನರಿಯಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಯ ವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಪರವಾಗಿ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೇ ಎನಾ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ

ತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಮೂರು ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ Socialistic pattern of Society ಎನ್ನುವುದನ್ನು Dictionary ಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಸಮತಾಪಾದದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ? ಸಮಾಜ ಸಮತಾಪಾದದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಸಮುದ್ರ ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಜನೆಯ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾಟದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಕಪಲನೆಯೇ ನೋಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಏನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ನೀವು! ಹಾ ಪರಮಾತ್ಮ! ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಮಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಏನು ಬಾಯಿ ಕೊಟ್ಟನೋ? (ನಗು).

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಇದರಲ್ಲಿ: 15 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಬರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು Rent Controller ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ 25, 50, 70, 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ Rent Controller ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದಿದೆ. 15 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಹೇಗೋ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿರೋಣವೆಂದಿರುವ ಬಡವನಿಗೆ He need not report the vacancy to the Rent Controller ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನ ವಸವಾಸ ಪಡಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವವರು ಮಾತ್ರ ಇಂದ್ರಭವನ, ಚಂದ್ರಭವನ ಮುಂತಾದ ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಡ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚಟ್ನಿ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಲ ಹಾಕಬೇಕು. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ದಿನದ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾಹೆಯಾಸ ಸಂಬಳಬರುವ ಬಡ ನೌಕರರಿಗೆ ಎಂಟಾಣಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಜಿತ್ತಿಯವರು Finance Memorandum ತೋರಿಸಿ It is not possible ಎಂದು ಒಂದ ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಅಸಂಬದ್ಧ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಪಂಚರಂಗಿ ಚೋಖಿ ಧರಿಸಿರುವ ಬಡ ನೌಕರರಿಗೆ (peons) ನಲವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರಿಗಾಗಿ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಬಾಡಿಗೆ ಬರುವ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮನೆಗಳು ಬಾಲಿಯಾಗಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಇಂತಹವರಲ್ಲಿ ಊರಿನ ಹೊರಗಡೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೀಗಿರುವ ಮನೆಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇಂತಹ ಜನಗಳು ಊರಿನ ಹೊರಗಿಂದ ಬರುವುದರಿಂದ ನಾಳೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ರೂಮಿನ ಒಳಗಿನಿಂದ ಗಂಟೆ ಹೊಡೆದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೇ ಇಲ್ಲದೇ ಅವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮನೆಗಳ Vacancy ಗಳನ್ನೂ Rent Controller ಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು

ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಮತ್ತು ಸರಕಾರದವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಕಂಟ್ರೋಲರಿಂಗ್‌ನೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಜುಡೀಷಿಯಲ್ ಅಪೀಸರಾಗಿರುವವರು ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೇನೂ ಕಾನೂನಿಲ್ಲ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವಂತೆ ಸರ್ವೆ-ಡಿವಿಜನ್ನು ಅಪೀಸರು ಬರಬಹುದು, ಅವರು ಸರ್ಪಸ್ಸು ಮನೆಗಳನ್ನು ಯಾರಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ; ಅಂತಹ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಅವರಿಗೇನೇ Discretion ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ರೆಂಟು ಕಂಟ್ರೋಲರಾಗಿರುವವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿತ್ತಿಯವರು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ, ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಎಂದು ಮನೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಹಜಾರ, ವರಾಂಡಗಳಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಈ ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರಿಂದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು. Eviction ಎಲ್ಲಿಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ undue influenceಗೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು. ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ V ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ರುವವರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮನೆಯನ್ನು ಯಾವ purposesಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಟೆನೆಂಟ್ ಆಗ ಬಹುದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಟೆಲು ನಡೆಸಬಹುದು, ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಪೀಸುಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ಅದು Nuisance ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರೇನು ಬೇಕಾದರೂಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕವಕಾಶವಿರುವಂತಹ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಇದೇ ಕಾನೂನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ, ನಮಗೆ ಬೇರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿ. Equal opportunities for all ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಒಂದೇ ತೂಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ರೀತಿ ನೋಡುತ್ತೀಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರು ಟೆನೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ತಾನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ನಿಗೂಳವಾದ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದರಲ್ಲಿ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಂಡ್‌ರಾಡ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟೋ protection ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೂ ಒಬ್ಬ ರ್ಯಾಂಡ್‌ರಾಡ್. ಕುಮಾರ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂಥ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ಹತ್ತು ಭಾಗಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಬಾನಿಗೆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ರೀತಿ. ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ fair rent ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಗರೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸೇಕಡ ಕತ್ತರಂತೆ. ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಿಕ್ಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್‌ಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗ್ಯಾರೇಜ್‌ಗಳಿವೆ; ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಾನವನ, lawn ಎಲ್ಲ ಇವೆ. ಬಡವನಿಗೆ rent control ಬರುತ್ತದೆ. fair rent ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೋಟಲ ನವರಿಗೆ fair rent ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತು ಬೇಡ. ಆಯಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಣ್ಣ ಹಾಕುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಉದಾರವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಲ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವರ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ದೇಶದ ಜನ ನಗುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಇವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಕ್ಲಾಜ್ 15ರಲ್ಲಿ lawful increase of or addition to or reduction in fair rent in what cases admissible ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವನೆಯ ಮಾಲೀಕನು ಮನೆಗೆ ಸುಣ್ಣ, ಬಣ್ಣ ಬಳಸುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರೋಟೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಮಾಲೀಕನು ಜಾಸ್ತಿ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಬೈಸಿಕಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಪ್ರೋಟೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ ಬಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ improvements ಮಾಡಿದರೆ ಬಾಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದುವೇ ನ್ಯಾಯ! ಮನೆಯ ಮುಂದೆ expanded metal ಹಾಕಿದರೆ, ಏನಾದರೂ ಪ್ರೋಟೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ, ಕಳ್ಳ ಕಾಕರ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ expanded metal ಹಾಕಿದರೆ, for some improvement or addition, increase of rent is admissible ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ it is detrimental to the interests of the rural people and you are pocketed by the people who are living in cities and towns. ಬಡವರ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನೇ ನುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆಂದನ್ನು ಸುತ್ತದೆ. ಬಡವನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. "ಅಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಟ್ರಸೆ ನೆಂಟರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟ" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಳುವುದು ಎಲ್ಲರದೇ? ಬಡವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನುಮ್ಮನೆ lip sympathy ಏಕೆ ತೋರುತ್ತೀರಿ? ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ

ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯವಂತನಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ pull ಇರುವವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ Rent Control Act ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅದರ ಸೈಕಿ ಒಂದೆಡೆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಎಂದರೆ ಸಿರಾಡ್ಲಿ ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ತಹ ಸೀರಾರರು ಅಲ್ಲಿ ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್. ಈ ಊರನ್ನು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 15-20 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಇದ್ದ ಮನೆಗೆ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ 30 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾವನವರೇ ಈ ತಿಂಗಳು 25 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮನೆಗೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು 35 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೈನ್ಸ್‌ಲು ಟೀಚರ್, ವಿಲೇಜ್ ರೆವಲ್‌ವರ್, ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಇವರುಗಳೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಿರಾಟಾಸಿಗೆ ಏಕೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇ ಜನ ನಂಬಿ? ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಬಂಧವೇ? ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಧುಗಿರಿ, ಸಿರಾ, ಪಾವಗಡ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಭಾವವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ why do you limit it on population basis? ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಿಗೂ ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಹಣ ನಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಧನ ವಿಶಾಖೆ ಹಿಡಿದವರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಬಾಡಿಗೆ ದರಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಗೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪಗಡಿ ಕೇಳುವುದೂ, ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ರಾಯರ್ ಅಫೀಸಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪಗಡಿ ಕೇಳುವುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಯೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಗಡಿ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ತಾತಾ ಟೆಕ್ನಿಕ್ಸ್‌ನವರು ಒಂದು ಪೋರೂಂ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಗಡಿ ಕೊಟ್ಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಜನಗಳ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಯೆಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮೊನೆ ಪ್ರೆಸ್ ಪ್ರೆಸ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದರು; ಹೌಸಿಂಗ್ ಫೆಸಿಲಿಟಿ ಗೋಸ್ಟರ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಅಪಾಯಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಆಡ್ವೈಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರ್ಟನೆಂಟ್ ಎಗ್ಗಿಟ್ಟು ಟೀವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಪ್ ಅಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೌಸಿಂಗ್ ಫೆಸಿಲಿಟಿಗೋಸರ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಜನಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಬೇಕೆಂದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

[MR. SPEAKER in the Chair.]

ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥಾರಾ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಯವರಿಗೆ ಯಾವ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬೀದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ತುಮಕೂರಿಗೋ, ಕೋಲಾರಕ್ಕೋ, ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಬಂದು ವಾಸ ಮಾಡಲು ಮನೆ ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ಇದೆ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಮುಗಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಬೇಗನೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಯಾರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ವಿಶಾಲ ಆದ ಮೇಲೆ ಬಂದಂಥ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಫಸ್ಟ್ ಡಿವಿಷನ್ ಕ್ಲರ್ಕ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಷನ್ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ನೀವು ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಗಳು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಕೆ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ? ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇವೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತುಕೊಂಡರೆ ಅಧಿಕಾರ ನಕ್ಷತ್ರ ಎಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಟಿಪ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಲಿಂಗಿಗೆ ಎರುದ್ದವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ಸಮಿತಿಯ ನಡೆಸುರು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಎರಡು ರೀತಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ, ಎರಡು ಟೆನೆಂಟ್ಸ್ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾದಂಥ ಕಠಿಣವಾದ ಕಾಯಿದೆ, ಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಾಗ ಬೇರೂ ಶಕಾರ ಹೇಳದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Mr. Speaker, Sir, I have watched the debate very attentively, particularly, the speeches of my friend Sri Muckannappa and Sri Narasimhan. I propose to

deal with the remarks made by Sri Muckannappa first. He was pleased to say that the Government was devoid of intelligence. I do not want to say that the Hon'ble Member is devoid of intelligence. I only wish to say that he should have gone through the provisions of the Bill very carefully before he made that remark. He accused the Government that they were trying to help the well-to-do sections of the people and that the Government was in the pockets of the vested interests. I am sponsoring this Bill and so far as I am concerned, I might say I have not taken a single pie's help from any rich man till now for the last 15 or 20 years.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You should not forget that it is joint responsibility. I never ment that you were corrupt.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—When people accuse others, they must feel their own pulse and they must be satisfied whether they are behaving in an ideal fashion.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If there is anything that can be said on the floor of the House, I am prepared to face it. Why that 'mugam' business ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The accusation is that we are trying to help the richer land-lords.

Sri M RAMAPPA.—It is not a personal attack.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is an attack against the Government and a person sponsoring the Bill.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Even the other day I begged his pardon on the floor of the House. No one has begged the pardon of a person who piloted the Bill till now. Even now, I beg his pardon. I never made a single allegation against Sri Kadidal Manjappa. I say you were compelled to draft a Bill like that. It is not your own. If you had been a dictator, I could have admitted that what you said was all right. After all, you are compelled to draft it.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—There is no compulsion. I am in charge of Rent Control, and for very good reasons we have exempted certain houses constructed subsequent to 1957. The reason is this, that there should be

(SRI KADIDAL MANJAPPA)

incentive for constructing new houses. If the House is not in favour of giving that exemption, I am not personally in favour of giving that exemption so far as houses constructed subsequent to 1957 are concerned.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—What has to happen to the persons who have invested on such a house for which fair rent has already been fixed?

Sri K. PUTTASWAMY.—Am I to understand that the Hon'ble Minister is not in favour of retention of this clause?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If the House is not in favour, I am not keen on retaining it.

Sri K. PUTTASWAMY.—Am I to understand that the Hon'ble Minister is not in favour of it?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—When the Minister makes a proposal that the Bill should be referred to a Joint Select Committee, it means that the Minister is willing to accept certain amendments to be made by the Joint Select Committee.

Sri K. PUTTASWAMY.—Am I to understand that the Hon'ble Minister believes in what he is putting forward to the House?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We have believed that there should be exemption in the case of houses constructed subsequent to 1957 just to encourage new construction.

Sri K. PUTTASWAMY.—I wanted the Minister to defend it boldly and not yield.

Sri S. D. KOTHAVALA.—The Minister need not be apologetic.

Mr. SPEAKER.—After all, it is for the Minister to be apologetic or firm.

Sri M. RAMAPPA.—When the Minister is very frank, they do not want him to be frank about it.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I do not know why my friends on the Opposition side make much of it. Sri Muckannappa was pleased to say that the Government was bent upon helping the land-lords through several provisions of the Bill. I want to know the relevant clauses in the Bill which are going to benefit the land-lords excepting the one

that he mentioned, namely, the clause that provides for exemption. Which are the other provisions that are going to help the land-lords? On the other hand, if the Bill is carefully gone through, one should come to the conclusion that it is intended to help the poor tenants and especially the poor people. He was pleased to say that on the analogy of the land reforms Bill, this Bill did not provide for taking over the surplus houses. That is not the intention of this Bill. I would welcome such socialist measures which would usher in a socialist order of society very early.

Sri Kenchappa was pleased to say that there were several loopholes in the Bill. He was trying to draw my attention to certain words and phrases. I must humbly submit that there is nothing wrong with the several phrases and words to which he referred. It is for the Select Committee to consider his suggestions. If his intention is that the law should be simple and unambiguous, I agree with him.

Sri Kothavale was pleased to say that the legislation should be in force for only five years and not ten years. Government have thought that the measure should be in operation for a period of ten years in the interests of the tenants. Now-a-days there is scarcity of houses in urban areas. In order to protect the tenants against rack-renting and against arbitrary and unlawful evictions, a measure like this is very necessary.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Why fix a time limit at all?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—That is a matter for the House to decide.

Sri S. D. KOTHAVALA.—My view is that in the first instance it should be for five years and if the emergency continues it may be extended.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sri Kothavale said that the Act should be applied on the basis of population. This suggestion can be considered by the Select Committee. A similar point was made out by Sri Sidhanti also in his fluent Kannada speech which I appreciated very much. He said that it was not fair to apply the provisions of this Bill to rural areas.

Sri Kothavale also said that the exemption in the case of houses fetching a rent of Rs. 15 and 25 should be enhanced, so that houses getting a higher rent might also be exempted. This is also a matter to be considered by the Select Committee.

About business premises, I am not in favour of granting exemption to them.

Sri Narasimhan had raised many constitutional points on which the Speaker was pleased to give a lengthy ruling. I do not want to say anything further. Later on Sri Narasimhan spoke and referred to me as a ginger Congressman. Ginger is a good medicine for several ailments unlike chilly (laughter). Sri Narasimhan said that he did not expect any measure of this type to be sponsored by me, a revolutionary Congressman! I have some revolutionary ideas though I do not have faith in totalitarian methods. Sri Narasimhan went on to say that the several grounds on which the tenant could not be evicted were vague and ambiguous and were likely to be misused by influential and moneyed landlords. An application for eviction has to be filed before the court and the court will consider the grounds on their own merits. There is no reason for my friend to be very apprehensive about this provision. He was also pleased to say that the tenant was not given sufficient protection. He particularly referred to Clause 41 and suggested that the tenant had not been given protection against the high-handed acts of the landlord in cutting off essential services and supplies. A perusal of this clause is sure to convince anybody that the tenant has been given sufficient protection against the high-handed action of the landlords. The clause reads:

"No landlord either himself or through any person acting or purporting to act on his behalf, shall, without just or sufficient cause cut off or withhold any essential supply or service enjoyed by the tenant in respect of the building let to him.

(2) A tenant in occupation of the building may, if the landlord

has contravened the provision of sub-section (1) make an application to the Court for a direction to restore such supply or service.

(3) If the court on perusal of the application and affidavits, if any, filed by the tenant and after making such examination of the applicant as it thinks fit is *prima facie* satisfied that the essential supply or service was cut off or withheld without sufficient cause, the court may pass an interim order directing the landlords to restore the amenities immediately, pending the inquiry referred to in sub-section (4)."

This provision is sufficient to safeguard the interests of the tenant against the high-handed action of the land-lord in cutting off essential supplies and services.

Sri Narasimhan was telling that the tenant was not allowed to get the houses repaired when the land-lord neglected to repair the building. Clause 42 deals with this aspect.

"Repairs and improvements -

(1) Every landlord shall be bound to keep the building in reasonably good repair.

(2) If the landlord neglects to make within a reasonable time after a notice by the tenant is served upon him, by registered post, any repairs which he is bound to make under sub-section (1), the tenant may make the repairs himself and deduct the cost of such repairs from the rent or otherwise recover it from the landlord".

Coming back to the grounds on which a tenant can be evicted,—I wish Sri Narasimhan were here—I wish to submit a few words. He was pleased to say that nuisance or annoyance mentioned in sub-clause (d) was not very clear and any land-lord could take advantage of these ambiguous words to evict a tenant. The sub-clause reads like this:

"that the tenant or any person residing with the tenant has been guilty of conduct which is a nuisance or annoyance to the

(SRI KADIDAL MANJAPPA)

adjoining or neighbouring occupiers, or has been convicted of using the building or allowing the building to be used for immoral or illegal purposes ;'

Whether it is a nuisance or annoyance or whether it is used for immoral or illegal purpose are matters to be decided by a court and the court cannot be arbitrary in deciding these matters. So also with regard to other clauses. We cannot definitely say while making a law that such and such an Act will constitute either nuisance or annoyance. The Hon'ble Member Sri Narasimhan was suggesting that there should be no exemption in the case of buildings belonging to Government. A similar suggestion was made by my friend Sri Muckannappa. In the case of Government buildings, different considerations should apply. Government cannot be expected to harass its tenants. Mostly Government buildings are allowed to be occupied by their own servants. The servants are paying rent on the basis of the salary they get. Government cannot be expected to evict the tenants arbitrarily. Therefore the exemption provided in the Bill in the case of Government buildings is reasonable.

SRI K. PUTTASWAMY.—What about rooal bodies ?

SRI KADIDAL MANJAPPA.—There is no such exemption in the case of buildings of local bodies.

SRI K. PUTTASWAMY.—Till now, under this Act the local bodies also were given exemption and a section of the members felt that the same exemption must be continued.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—Government thought there was no need to exempt buildings belonging to local bodies. Anyhow the suggestion may be considered by the Joint Select Committee.

SRI K. KENCHAPPA.—What is the difference between "local body" and "local authority" ?

SRI KADIDAL MANJAPPA.—There is not much difference according to me.

Government is in favour of having a Controller appointed by them. The

system of appointing a Controller has been in vogue since 1942 in the old Mysore Area.

SRI C. S. HULKOTI.—Will the duties of the Controller be entrusted to the Revenue Department ?

SRI KADIDAL MANJAPPA.—At present an officer of the Revenue Department is functioning as a Controller and there is not much complaint against his decisions.

SRI C. S. HULKOTI.—There is a complaint that they have got too much work and that they cannot attend to this work.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—In cities like Bangalore there is need for appointing a full time Assistant Commissioner to function under the Act as a Rent Controller. But in other places there is no need to appoint a full time Assistant Commissioner ; it is enough if the Assistant Commissioner is made *ex-officio* Controller. Where there is heavy work it is quite possible for Government to appoint a full time Assistant Commissioner.

Several members have found fault with the provisions relating to fixation of fair rent mentioned in Part III. It was said that uniform principles were not proposed to be adopted for fixing fair rent in the different regions of the State. The principles that we propose to adopt according to the provisions contained in the Bill are not uniform. The idea is this: the rent that should be fixed should have some relationship with the rent prevailing at the time the Rent Control Enactment came into force in the different regions of the State. For instance, in the Bombay region, rent control came into force in 1940. It is stated that while fixing fair rent in the Bombay region, i.e. Belgaum division, the Rent Controller shall have due regard to the rent at which the buildings were let on the 1st day of September 1940 or where they were not let on 1st day of September 1940, the rent at which they were last let before the coming into operation of the Bombay Rent (Restriction) Act 1939 or the Bombay Rents, Hotel Rates and Lodging Rates (Control) Act, 1944. The purpose of adopting this

principle is to prevent undue enhancement in the rent so far as the buildings occupied at present are concerned. Suppose in the Bombay region some person is paying a rent of Rs. 100 per month. If capital value is taken as the basis and rent is determined, he may have to pay Rs. 300 for a house for which he was paying only Rs. 100. The principle for the increase of rent has been specified in the enactments that are in force in different regions. I refer to the clause which deals with fixation of fair rent in the old Mysore area.

“(2) In fixing the fair rent under sub-section (1), the Controller shall have due regard—

- (a) to the prevailing rates of rent in the locality for the same or similar house in similar circumstances during the twelve months prior to the first day of April 1942;
- (b) to the rental value as entered in the property tax assessment book of the local authority relating to the period mentioned in clause (a);
- (c) to the circumstances of the case, including any amount paid by the tenant by way of premium or any other like sum in addition to rent after the first day of April, 1942.

(3) In fixing the fair rent of residential houses, the Controller may allow—

- (i) if the rate of rent or rental value referred to in sub-section (2) does not exceed Rs. 25 per mensem, an increase not exceeding 33½ per centum on such rate or rental value.”

Therefore if a uniform principle is adopted for the purpose of determining fair rent the existing tenants will be put to very great hardship. Perhaps, they may have to pay twice or thrice the rent they are now paying.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—You can say that in no case the rent should be enhanced, as you have said in the tenancy legislation.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—That suggestion can be considered by the Joint Select Committee.

Sri S. D. KOTHAVALA.—All the rents throughout the State could be based on the rate prevailing in the respective areas in 1940. Let us take the Bombay model.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—That suggestion also can be considered by the Joint Select Committee.

Dr. Nagoor was pleased to say that white-capped people were influencing the decision of cases before the Rent Controller. I only want to say that even turbaned people also are capable of interfering in these matters.

Then he observed that Bijapur was not represented in the Joint Select Committee. We cannot give representation to all the districts while forming a Joint Select Committee. Members who are in the Joint Select Committee are expected to take into account the conditions prevailing in the different regions of the State. Responsible members have been proposed to be members of the Joint Select Committee and I am sure they will take into account the conditions prevailing in the different areas of the State.

I do not want to refer to the other smaller points referred to by Hon'ble members. Any how the Bill is being referred to a Joint Select Committee and that Committee will take into account the several suggestions made by Hon'ble members. On the whole the Bill is an essential piece of legislation. It seeks to enact uniform law on the subject of rent control. It is helpful to safeguard the interests of tenants. I commend this measure for the kind consideration of this House.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That this House concurs in the appointment of a Joint Select Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members—12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative

(MR. SPEAKER)

Council, to consider the Mysore Rent Control Bill, 1959, and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee :

Sriyuts—

- 1 H. V. Koujalgi
- 2 T. Hanumaiah
- 3 Kumara Naik
- 4 F. H. Mohsin
- 5 D. T. Seetharama Rao
- 6 R. C. Patil
- 7 K. S. Suryanarayana Rao
- 8 Dr. T. Parthasarathy
- 9 T. D. Maranna
- 10 K. T. Jambanna
- 11 G. N. Puttanna
- 12 C. K. Rajaiah Setty

The motion was adopted.

Member's representation.

Sri U. M. MADAPPA.—Sir, today morning the Minister for Law, Labour and Local Self-Government laid some papers on the Table of the House. Copies of the same are not available either in the pigeon-holes or on the Table. How can we send amendments to the same if we do not have copies of those papers with us?

Mr. SPEAKER.—They will be supplied.

The House now adjourns and will re-assemble at 1 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 8th December 1959.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT
OF THE
PROCEEDINGS OF THE TENTH DAY
OF THE
EIGHTH SESSION

TUESDAY, 15TH DECEMBER 1959

Vol. VIII—No. 10

CONTENTS

	Pages
Starred Questions and Answers—Nos. 113, 67, 86, 114, 149, 186, 223, 292, 300, 358 and 293	417—431
Condolence Reference re: Demise of Sri J. K. Praneshacharya	431
Member's representation	432
Bombay Public Trusts (Mysore Amendment) Bill, 1959—(Introduced)	432
Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly—(Motions to amend—Adopted)	432—455
Mysore State Aid to Industries Bill, 1958—(Passed)	455—463

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1961

QUESTIONS

<i>Q. No.</i>	<i>Subject</i>
113	Appointment of Commercial Tax Inspectors.
67	Grant of Land for the Construction of High School Building at Nonavinakere.
86	Complaints against Police Officers of Davangere Taluk.
114	Recruitment of Gramsevikas.
149	Expenditure for holding Elections to Village Panchayats and Taluk Boards.
186	Eviction of Unauthorised Cultivators in Machanahally Village, Turuvekere Taluk.
223	Distribution of Milk Powder in the Civil Hospital, Belgaum.
292	Purchase of Photos of National Leaders.
300	Setting up of Land Mortgage Banks in the Taluk Places in South Kanara.
358	Amount allotted and spent under the Second Plan period for Coorg District.
293	Purchase of Rathnakambli

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

TENTH DAY.

Tuesday, 15th December 1959.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

STARRED QUESTIONS

(to which oral answers were given).

Appointment of Commercial Tax Inspectors.

*Q.—113. Sri / J. L. KABADI (Indi).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of Commercial Tax Inspectors who have been recommended for appointment by the Public Service Commission ;

(b) the number of them from integrated areas and the number from the erstwhile Mysore including Bellary ;

(c) the number of them from each district and the number from Bangalore and Mysore Cities respectively ?

A.—Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(a) 115 candidates have been recommended to be appointed as Commercial Tax Inspectors.

(b) 34 are from integrated areas.
81 from erstwhile Mysore including Bellary.

(c) 12 from Mysore District.
12 from Bangalore District.
3 from Mandya District.
5 from Kolar District.
6 from Chitradurga District.
8 from Tumkur District.
7 from Bellary District.
1 from Shimoga District.
3 from Chickmagalur District.
1 from Hassan District.
8 from Mysore City.
15 from Bangalore City.

81 Old Mysore area.
8 Belgaum District.
2 Raichur District.
9 Dharwar District.
7 South Kanara District.
2 North Kanara District.
5 Bijapur District.
1 Gulberga.

115

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಡಾಡಿ.—ಹೋದ ಸಲ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಎರಿಯಾಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಅನ್ಯಾಯಪಾಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವ ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನದಲ್ಲಿದೆಯೇ?

†ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ಈ ರಿಕ್ಯೂಟು ಮೆಂಟುಗಳು ಆಗಿ ಹೋದದ್ದು. ಅಪ್ಪಿ ಕ್ಲೇಷನ್ನು ಗಣನಾ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಸ್ಪೆಷ್‌ಮೆಂಟಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿ ನೆರೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ರಿಕ್ಯೂಟು ಮೆಂಟನ್ನು ಏರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದ ಕಷ್ಟ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ರಿಕ್ಯೂಟು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಡ್ಡಜನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳು ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳುಗಳಾದರೆ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 19-3-59 ರಲ್ಲಿ ಎಂದಿರುವಾಗ ತಾವು ಹೇಳುವಂತೆ ಇದಾಗಲೇ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇದು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಆದದ್ದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ತಾರೀಖು ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇ ಗೌಡ.—ಈ ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ರಿಕ್ಯೂಟು ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್‌ನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಎಚ್. ಮೊಹಸಿನ್.—ಏರಿಯಾವೈಜು ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ನನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಆಶ್ವಾಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಏರಿಯಾವೈಜು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನವರ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೇ ಸೇರಿದುದು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗಡಗ.—May I know why the number of applicants from the integrated areas is far less than the number from the old Mysore area ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—It does not call for my opinion. The figures speak for themselves.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈಗಿರುವ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕನ್ನಪ್ಪ.—You were pleased to tell us that the P.S.C. had followed the rules. May I know

how the selections of persons mentioned against items 5, 6, 7, 8 and 9 were made and what is the principle they have followed ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—I respectfully submit that we cannot go into the method of recruitment. It is entirely the concern of the Public Service Commission. In fact, I had to request them to give the names of the Communities; otherwise they would not give even that.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕನ್ನಪ್ಪ.—I put this question because it is in accordance with the rules. What is the rule in this case that they have applied in selecting 5, 6, 7 and 8 ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—I can only guess as my friend can guess; it is on communal consideration.

ಶ್ರೀ ಗಿ. ವೆಂಕಟಾ ಗೌಡ.—Is it that the Brahmins are less than Jains in the State ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—It is for the Public Service Commission to determine.

ಶ್ರೀ ಗಿ. ವೆಂಕಟಾ ಗೌಡ.—You have stated that they are selected on communal basis. May I know whether Brahmins are less in number than the Jains ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—I do not want to hazard my opinion because I have no figures.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಎಚ್. ಮೊಹಸಿನ್.—Do the Government agree that the recruitment by the Public Service Commission is not fair and just ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—It is a matter of opinion.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಾಹುನ್ತಾ ಬಾಲಿಗ.—Community No. 33. Is there any community like that ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—That is the name furnished to us.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಾಹುನ್ತಾ ಬಾಲಿಗ.—If the name is furnished, will the Government not know whether it is right or not ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾರಿಪ್ಪ.—We will examine whether there is that community or not if you put that question.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಡಿ. ಗಾಂಕರ್.—May I know whether any instructions have been given to the Public Service Commission to safeguard the linguistic minorities

such as Marathas and such other communities!

Sri T. MARIAPPA.—Sir, linguistic minorities have got safeguards in the Constitution.

Sri S. D. GAONKAR.—I want to know whether any Mahratta has been recruited?

Sri T. MARIAPPA.—I want notice, Sir.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Even in the selection on this communal basis due consideration has not been given to merit.

Sri T. MARIAPPA.—I presume, even among communities merit is also taken into consideration. I do not want to hazard any opinion.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಮೇಜರ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಯವರಿಗೆ Percentage ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಸೀಟ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಮೈನರ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಯವರಿಗೆ, weaker ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಯವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Adequate representation ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು. Adequate representation ಇದ್ದರೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know whether Government is contemplating new rules after the High Court decision?

Sri T. MARIAPPA.—The matter is actively engaging our attention.

Grant of Land for the Construction of High School Building at Nonavinakere.

*Q.—57. **Sri K. P. REVANNA-SIDDAPPA (Tiptur).**—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the amount collected by the High School Committee for the Nonavinakere District Board High School building fund in Tiptur taluk;

(b) when land was granted by the Revenue Department for the said school building;

(c) whether they are aware of the hardship caused to the students for want of building;

(d) whether it is not a fact that the Revenue Minister has intimated to the member who has tabled the question, in writing, that the land is sanctioned;

(e) whether it is a fact that the L. S. G. Minister assured that the building would be got constructed within a year during the anniversary of the abovesaid High School in reply to the address presented by the committee?

A.—Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Minister for Education).—

(a) Rs. 25,000.

(b) The land has not yet been granted for the school building. The land required for the school is private land, which has to be acquired under the provisions of the Land Acquisition Act.

(c) Yes.

(d) The Minister for Revenue intimated the member that the land has been sanctioned. This has reference to the proposal to grant Government land out of Survey Number 4 in exchange for the land to be acquired for the school.

(e) No. The Minister said that the matter related to the Education and Revenue Departments and that these Departments would be requested to expedite the action and take up the building work during the coming year.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕಟ್ಟಡದ ನಿಧಿಗೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದುವು?

†**ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.**—1950ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯ ದರದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಹಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬೇಕಾದ ಜಮೀನು ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಕಟ್ಟಡ ಎಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಊರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುವಾಗ, ನೋಣವಿನಕರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬೇಕಾದ ಭೂಮಿ ಇನ್ನೂ ದೊರಕಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ದಾನಮಾಡಿರುವಾಗ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಬೇಗ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಸುಮಾರು 10-11 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಬದಲು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನೋಟೀನಕರೆಯಿಲ್ಲ ನ್ಯಾಯ ಕಟ್ಟಡ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಎನ್‌ಸಿಪೇಟ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ನೋಟೀನಕರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜವರು ತಮ್ಮ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಜಮೀನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಡಕು ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಖಾಸಗಿಯವರ ಜಮೀನು. ಅವರು ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Procedural difficulty ಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, Procedural difficulty ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ dictatorial powers ಕೊಟ್ಟರೆ, ರೂಲ್ಸ್, ಕಾನೂನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಈಗಾಗಲೇ land sanction ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಕ್ಸಿಜೆಂಟ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ preliminary notification ಹೊರಡಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ೧೫ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ final notification ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು, ಜಾಗ ಪಡೆದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಊರಿಗೆ ಯಾವ functionಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಾಗಿದ್ದು ನಹ ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

Sri T. SUBRAMANYA.—It is no good saying that he said so and so. ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಎನ್ನು

ವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ರುಜುವಾತು? Oath against oath ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಇಲಾಖೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಬೇಗ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಫೀಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ವಕಾಲತ್ತು ವಕೀಲುತ್ವೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನಾನು ನುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಅವರು ನುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ನುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ಸೆಸ್ಸರ್ ಮಾಡುವಾಗ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೋಗಸ್ ಮಾಡಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ಸೆಸ್ಸರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಕ್ಸೆಜೆಂಟ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ ಇನ್‌ವಿಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಿಕಬೂಲ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ತಡವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನವೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು, ಯಾವ ಒಂದು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಹೇಳೋಣವಾಯಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೇಕಾಗಬಹುದಾದಂತಹ ಜಮೀನನ್ನು ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಅಕ್ಸೆಸ್ಸರ್ ಮಾಡಿದಾಗ, ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಬೇರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ತನಕ, ಇಂಥಾ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಸೆಸ್ಸರ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ? ಇದು ಒಂದರಲ್ಲೇ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಶಾಲಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಜಮೀನಿಗೋಸ್ಕರ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅಕ್ಸೆಸ್ಸರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಾಲಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಎದ್ದೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಅರೇಂಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

Complaints against Police Officers of Davangere Taluk.

*Q.—86. Sri M. RAMAPPA (Harihar).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) since how long the present Police Inspector, Davangere Taluk, and the A.S.P. are at Davangere;

(b) whether there are allegations of corruption and inefficiency against them;

(c) how many times they have been transferred and the number of

times their transfer orders have been cancelled?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) The Police Inspector was in-charge of Davangere Taluk from 30th August 1956 to 23rd November 1959 and the present Deputy Superintendent of Police (A.S.P.) has been in-charge of Davangere Sub-Division from 16th December 1956.

(b) Two representations, of which one was unsigned, containing certain allegations of corruption and irregularities against these officers were received. These allegations were duly enquired into and found to be baseless and false.

(c) The Police Inspector was transferred in October–November 1959. The other officer is still in charge of this post. The question of cancellation of orders of transfer does not arise.

Sri M. RAMAPPA.—Is it not a fact that though myself and Sri K. T. Jambanna have written letters to you in respect of the local Police Officers yet no enquiry has been made so far by the proper authorities?

†Sri B. D. JATTI.—Whenever I received letters I have replied.

Sri M. RAMAPPA.—May I know who has made enquiries with regard to our letters?

Sri B. D. JATTI.—The D. S. P. of that District made enquiries.

Sri M. RAMAPPA.—Was there not a public agitation? A number of public meetings were held against the high-handedness of the Police Officer and even one local Editor wrote regarding corruption and inefficiency of the Police.

Sri B. D. JATTI.—Sri Guruprasad, Editor, Yugavani made certain complaints and they were enquired into by a higher police officers and not only did they prove to be incorrect but false as well.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರ್ ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಯಾವಾಗ ಪೊಲೀಸ್ ಮೇಲೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಬರುತ್ತದೋ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆರೋಪ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ತಕ್ಷಣ ಯಾರಾದರೂ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅಫೀಸರು ಧರ್ಮದಿಂದ, ಸತ್ಯ

ದಿಂದ, ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ತೋರಿದರೆ ಆಗ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Sri G. DUGGAPPA.—May I know whether it is not a fact that there was a complaint that the Police at Davangere set up goondas to man-handle one individual and on that complaint the Deputy Inspector-General of Police visited the place and made enquiries?

Sri B. D. JATTI.—Not only on this occasion, but on every occasion when complaints are received, we will enquire and on this occasion also we have taken action and enquired.

Sri G. DUGGAPPA.—If the D. I. G. of Police had made enquiries, may I know what were the findings?

Sri B. D. JATTI.—I have already replied that the complaints made were not true.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Two Hon'ble Members of this House have sent letters complaining against two Police officers and the Hon'ble Chief Minister was pleased to say that the D. S. P. of the District had made enquiries and reported. Were these two Hon'ble gentlemen who had sent letters complaining against these officers given any opportunity to prove their allegations against the officers or were they given notice of the enquiry?

Sri B. D. JATTI.—This is not the procedure.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—When serious allegations are made by the Hon'ble Members, were they called upon to produce any evidence in support of their allegations?

Sri B. D. JATTI.—I tried to avoid giving some information in the interest of M.L.As. themselves. If they insist, I will give that information if the Chair allows me to do so.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—I am not asking for information. I am asking whether they were given any opportunities to substantiate those allegations.

Sri B. D. JATTI.—There are certain matters involving one or two M. L. As. and if you insist I will disclose.

Sri M. RAMAPPA.—Has it come to the notice of the Government that almost all the Sub-Inspectors of Davangere are persons belonging to Davangere and that they have been there for the last 10 years? If I bring to the notice of the Chief Minister such cases, is he prepared to transfer them out of the District?

Sri B. D. JATTI.—In the Police Department, it is the general policy to transfer Police officers who have put in three years or more. In the case of Dy.S.P., since the question is put, he was not transferred. If there are any police Sub-Inspectors or any other officers who have been there for more than three years, such cases may be brought to my notice.

Sri M. RAMAPPA.—If I can bring to your notice that all the Sub-Inspectors of these places belong to Harihar and Davangere Town and they were in the District for over 5 years, at least will the Hon'ble Chief Minister transfer them?

Sri B. D. JATTI.—I will consider that if any Hon'ble Member gives me information.

Sri M. RAMAPPA.—Tomorrow it will be three years for the Dy.S.P. In view of the large number of complaints and public meetings held against him, will the Hon'ble Chief Minister be pleased to transfer him?

Sri B. D. JATTI.—Not because there are some complaints, I am going to transfer that Police Officer. If he has been three for, there years or more and his transfer is due, I will transfer him, because the complaints have not been proved.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is it not right on the part of the Government to transfer officers once in three years if they have been there for a period longer than that in a particular place? Will the Government see that such Police Officers are sent out of such places?

Sri B. D. JATTI.—Generally, the practice of the Police Department is to transfer Police Officers who have put in service of three years or more.

Sri G. N. PUTTANNA.—What were the charges against the Police Inspector and A. S. P.?

Mr. SPEAKER.—That cannot be asked.

Sri G. N. PUTTANNA.—Whenever there is any complaint against a Police Officer of and above the grade of a Sub-Inspector, is it not desirable in the interest of public peace, that an enquiry should be held by the Anti-Corruption or Judicial Officer for if an enquiry is made by the Police Officers, naturally the interests of the Police Officer come in the way of public peace and tranquility?

Sri B. D. JATTI.—We have to believe high-placed Police Officers. If I doubt, then I will have to send it to the Anti-Corruption Officer; otherwise not.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It is said that the D. S. P. enquired into the matter and arrived at the conclusion that the complaint was baseless. May I know who were all the people against whom the complaints were enquired into? I want to know how the D. S. P. arrived at the conclusion that the complaints made against the Police Officers were baseless?

Sri B. D. JATTI.—The allegations were enquired into and found baseless.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—This is a matter which involves peace and tranquility of the public of Davangere. It is a case of manhandling in the open area. Let me know at least who were the people against whom the complaints were enquired into and what is the evidence on the basis of which he has arrived at the conclusion that the allegations made against these officers are baseless?

Sri B. D. JATTI.—The allegation that a particular person was manhandled after enquiry was proved to be not true. So, it was not necessary to keep any record here.

Sri M. RAMAPPA.—Has it come to the notice of the Chief Minister that the local Editors are afraid of making allegations against the Police and even respectable people are afraid of making allegations even if they are true?

Sri B. D. JATTI.—Even the Local Editor himself was bold enough to make a complaint.

1-30 P.M.

Sri G. DUGGAPPA.—The Minister was pleased to say that the D.I.G. did hold an enquiry and that the allegations were proved false. May I know from the Government at least what are the allegations made?

Mr. SPEAKER.—No, you cannot ask; I have disallowed it.

Sri Y. VEERAPPA.—Is there no circular in the Police Department prohibiting the persons of the same area or taluk or district to serve as Police Officers in that area?

Sri B. D. JATTI.—As far as possible, they will not be kept.

Sri Y. VEERAPPA.—When it has come to the notice of the Government that the personnel of the same area have been there for the past three years, on what particular ground the Government have kept them there?

Sri B. D. JATTI.—Will the Hon'ble Member name one person who is there?

Sri Y. VEERAPPA.—If the Hon'ble Minister knows the name, let him say.

Sri B. D. JATTI.—If he is going to give names, I will consider.

Sri M. C. NARASIMHAN.—He has made it clear that the complainants were not called for enquiry; that is both members of the Legislature. May we take it that the D. I. G.'s enquiry was made without enquiring into the complainants themselves?

Sri B. D. JATTI.—There are no complainants as such; there are allegations that were enquired into.

Sri B. K. PUTTARAMIAH.—By tomorrow the Deputy Superintendent of Police will be completing a service of three years at Davangere. Will the Government assure this House that he will be transferred at least after he completes three years, as per rules?

Sri B. D. JATTI.—Not because there are complaints or allegations against him. In the normal course all officers who have put in a service of three years or more will be transferred; so that person also will be transferred.

Recruitment of Gramsevikas

*Q.-114. **Sri J. L. KABADI (Indi).**—Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they propose to recruit Gram Sevikas for the integrated areas;

(b) whether they have requested the Public Service Commission to select Gram Sevikas;

(c) whether it is a fact the Public Service Commission intend to call candidates to Bangalore for interview?

A.—Sri H. C. LINGA REDDY (Deputy Minister for Planning and Development).—

(a) Recruitment will be made for the entire State.

(b) Yes.

(c) The candidates were interviewed in three places, viz., Bangalore, Dharwar and Mysore.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಂ. ಕಬಾದಿ.—ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಯಾವ ಉಮೇದುವಾರರು ಬಂದಿದ್ದರು?

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಿಂಗಾರದ್ಡಿ.—ಆ ಪಟ್ಟಿ ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಅದು P.S.C. ಅವರಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಂ. ಕಬಾದಿ.—ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ. ಹೀಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಪಟ್ಟಿ P.S.C. ಅವರಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನಿನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇನಿದೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವೇನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಂ. ಕಬಾದಿ.—ನಾನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಬಂದಿದ್ದರೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ P.S.C. ಅವರಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನಿನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವುದಲ್ಲದೆ!

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬೇರೆ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ವಿಷಯ ಬೇಕೆಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಂ. ಕಬಾದಿ.—ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಂದಿದ್ದರು? ಆ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಿರಾಯಿತು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕಿಯರು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿವರಣೆ ಯೋಜನೆಗೆ ಅವರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಆ ಸದಸ್ಯರಿಗಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಿಂಗಾರದ್ಡಿ.—ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ಮಂಡ್ಯ ಈ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕಿಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೇಂದ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದರಲ್ಲೂ 40 ಜನ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕಿಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು P.S.C. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸರಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ. ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಗ್ರಾಮಸ್ಥವಕಿಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುತ್ತೀರಿ; ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ಆರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನ ಉಮೇದುವಾರರು ಬಂದಿದ್ದರು; ಆ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಾಳೆ ನಿಮಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

Expenditure for holding Elections to Village Panchayats and Taluk Boards.

*Q.—149. Sri B. S. SHANKARAPPA (Hosadurga).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have estimated the expenditure for holding elections to Village Panchayats and Taluk Boards in the State;

(b) if so, the estimated expenditure thereof;

(c) who will meet the expenses in connection with conducting the elections throughout the State?

A.—Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—

(a) Yes.

(b) The expenditure will be of the order of Rs. 10 lakhs.

(c) Government will have to meet the cost in the first instance; the cost will be recovered later from the Panchayats and Taluk Boards.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—(ಸಿ) ಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡೆಗೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಂದ ವಸೂಲಾಗಿದೆ ರಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದೆರಡು ಗ್ರಾಮಗಳು ಸೇರಿ 1500 ಪ್ರಜಾನುಪಮ ಲಗಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಹಣ ತೆರಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಆ ಬರ್ಚು ಯಾವ ರೂಪ ದಲ್ಲಾದರೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೇಬಿಳುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಎರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಾದರಂತೂ ಸರಿ; ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಹೊರೆ ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ

ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬರ್ಚನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಲು ಆಲೋಚನೆಮಾಡುವುದೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಹಾಗೇನೂ ಮಾಡುವುದ ಕ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—When are these elections likely to take place—both of them at the same time or separately?

Sri T. SUBRAMANYA.—The present proposal is to have the elections held at the same time; but there is some difficulty felt for the last three days with regard to the taluk boards. I am getting the whole thing examined; I am making a statement on the floor of the House some time later.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಈ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಅಂದಾ ಜುಮಾದುವಾಗ ಕಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡದೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಗಳನ್ನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲ ಕಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೂತಿಗೂ ಆಗತಕ್ಕ ಬ್ಯಾಲೆಟ್ ಪೇಪರು, ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವ ದನ್ನೂ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿವಾದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಈ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತಯಾರಿ ಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಈ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳ ಬಿ. ಎ. ಡಿ. ಎ. ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಹೌದು, ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೂ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದ ರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದ ರೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವು ದನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಆಖ್ಯೇರಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೇಳಿಕೆಯ ನ್ನೇಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳೂ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—What is the provision to enable you to recover any expenditure on account of election from panchayats and taluk boards? Where is it said that panchayats and taluk boards should themselves be responsible for the expenditure?

Sri T. SUBRAMANYA.—Who else is to be responsible? It is the primary duty of all village panchayats and taluk boards to bear election expenses and therefore we will be advancing moneys and recovering from them as and when they get moneys.

Sri M. C. NARASIMHAN.—What is the recent enactment in relation to this matter?

Sri T. SUBRAMANYA.— If the Hon'ble Member will kindly go through the various expenses in the enactment, he will see that election expenses also are included.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಕಂಚೆನ್ಸ್ ಅಗದೆ ಇರುವ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿನುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗೇ ಒಟಿಂಗ್ ಪೇಪರ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಕಂಚೆನ್ಸ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗಲೇ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಏಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯಾದರೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಚುನಾವಣೆ ಬಹುಭಾಗ ಅರ್ಜಾಂಚೆನ್ಸ್ ಆಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಈಗ 10 ಸಾವಿರ ಪೋಲಿಂಗ್ ಬೂತ್‌ಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು setting up of polling Booths, T.A and D.A of Polling personnel ಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಸ್ಟೇಷನರಿ ಮತ್ತು ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು; printing of forms, ballot papers, cost of manufacturing symbols, etc., 6 ಲಕ್ಷ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಮಿಸಲೇನಿಯಸ್ 83 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ಖರ್ಚು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಹತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಇದು ರಫ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟು. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾಡಿರುವುದು. ಆಕ್ಯುಯಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲ ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದು.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—As these bodies have to be constituted afresh, will it not affect seriously their revenue?

Sri T. SUBRAMANYA.—Government itself has allotted about 2 crores and odd rupees for these Village Panchayats and Taluk Boards. 10 lakhs out of this forms only a small proportion.

Eviction of Unauthorised Cultivators in Machanahally Village, Turuvekere Taluk.

*Q.—186. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that on 20th July 1957 the Minister for Revenue in reply to question No. 393 put by the member said, that the encroached area of Government road by the villagers of Machanahally in Turuvekere Taluk would be got vacated, as early as possible;

(b) whether they are aware that by blocking the road about 200 to 300 ryots have been prevented from going to their lands;

(c) whether they will order the concerned authorities to evict the unauthorised cultivators immediately?

A.—Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—

(a) It was stated that action would be taken as per rules.

(b) Only 5 ryots are put to inconvenience in going to their lands.

(c) Action is being taken as per rules to evict the unauthorised cultivators.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ನನ್ನ (ಬಿ) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಐದು ಮಂದಿ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. 10-15 ಮಂದಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ತಂತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಮಾಡಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

†Sri KADIDAL MANJAPPA.—According to the report I have received only five ryots are put to some inconvenience on account of the encroachments.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—1957ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೂತ್ನ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The Hon'ble Member knows that according to law an opportunity is provided by way of appeal, to the aggrieved parties. The Hon'ble Member is also an advocate and in fact he is appearing for one of the Respondents in this case. On account of a stay order issued by the appellate authority, the order could not be executed in time.

Sri G. N. PUTTANNA.—The Tahsildar, the Sub-Divisional Officer and the Deputy Commissioner have issued orders for immediate eviction and why is it that no action has been taken thereon ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We have already issued instructions to the local officers to give effect to the orders.

Sri G. N. PUTTANNA.—May I know whether the Government would take action against the officers who gave the information that only five persons are affected, if it is proved on enquiry that the information is incorrect ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We cannot treat it as wrong information. Generally the holders are the persons who are directly inconvenienced. The other persons who may have to go through the road may have been inconvenienced to some extent on account of the encroachment. We cannot hold an enquiry for a small mistake.

Distribution of Milk Powder in the Civil Hospital, Belgaum.

*Q.—223. **Sri S. P. TALWALKAR** (Raibag).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that three hundred tins of milk powder was donated to the Civil Hospital, Belgaum, in August, 1959 ;

(b) if so, by whom ;

(c) whether it is a fact that the said powder is being distributed

amongst the Class IV Government servants, daily ;

(d) if so, how many tins have so far been distributed ?

A.—Sri K. K. HEGDE (Minister for Health).—

(a) Yes. They were donated in June, 1959.

(b) by the Indian Red Cross Society Branch, Belgaum.

(c) No. Milk prepared from the powder was distributed to the children of Class IV Servants of the Civil Hospital, Belgaum, till 30th September 1959, and was discontinued from that date on account of misuse of the milk by the guardians.

(d) Does not arise in view of reply to clause (c) above.

(Supplementaries in Marathi put by Sri S. P. Talwalkar were translated into Kannada by the Hon'ble Speaker).

[ಶ್ರೀ ಎನ್. ಪಿ. ತರವಾರ್ಕರ್.—ನನ್ನ (ಎ) ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಹಾಲಿನ ಪುಡಿಯ ಡಬ್ಬುಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಜವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?]

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ತಿಳಿದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

[ಶ್ರೀ ಎನ್. ಪಿ. ತರವಾರ್ಕರ್.—ಈ 300 ಡಬ್ಬುಗಳ ಹಾಲಿನ ಪುಡಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಲನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಹಂಚಿದೆ ?]

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಈ ಡಬ್ಬುಗಳ ಹಾಲಿನ ಪುಡಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಲನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಹಂಚಿಲ್ಲ ; ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯ ನೌಕರರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಿದೆ.

[ಶ್ರೀ ಎನ್. ಪಿ. ತರವಾರ್ಕರ್.—ಈಗ ಎಷ್ಟು ಡಬ್ಬುಗಳು ಏರ್ಪಾಡಾಗಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಉಳಿದಿವೆ ?]

Sri K. K. HEGDE.—235 tins have been spent ; other 65 tins are unspent.

Purchase of Photos of National Leaders.

*Q.—292. **Sri B. N. BORANNA GOWDA** (Belur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of national leaders' photos purchased by the Government for the last three years ;

(b) the net price paid for each such photo ;

(c) the name of the agent employed for the supply of these photos ;

(d) whether it is a fact that Government has not granted money for the purchase of these photos ?

A.—Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) and (b) Information is not available.

(c) No agent is employed for the purpose.

(d) No. Clear instructions have been issued that portraits of national leaders should be put up at conspicuous places in the Government offices and that expenditure on that account may be met from the contingent grant of the concerned office.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈ ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಏಜೆಂಟರಾಗಳಿಂದ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರ್ಕ್ಯೂಲರ್ ಇಷ್ಯೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

Sri B. D. JATTI.—Instructions have been issued.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇಂತಹವರಲ್ಲದೇ ಈ ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಏನಾದರೂ ನೂತನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಇಲ್ಲ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Has the Government ascertained if the orders are being carried out by the departments concerned ?

Sri B. D. JATTI.—They have followed as far as possible. If there are some difficulties, they may not be purchased.

Setting up of Land Mortgage Banks in the Taluk Places in South Kanara.

*Q.—300. Sri V. SRINIVASA SHETTY (Coondapur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of Land Mortgage Banks in South Kanara which are actually working ;

(b) the reasons for the delay in setting up one Land Mortgage Bank in each taluk ?

A.—Sri MALI MARIYAPPA (Minister for Co-operation).—

(a) Three.

(b) Lack of adequate enthusiasm and response among the local public. But attempts are being made to start them as early as possible.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Which are the three Taluk Land Mortgage Banks working at present ?

†Sri MALI MARIYAPPA.—Mangalore, Puttur and Udipi.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Is it not a fact that the Udipi Land Mortgage Bank is intended to serve both Udipi and Coondapur taluks and that the bank has not been functioning for a considerable time ?

Sri MALI MARIYAPPA.—The complaint is that the general-body meeting has not been held and action is being taken to hold a meeting as early as possible.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Has Government made any attempt to establish a land mortgage bank in the district of South Kanara after Re-organisation ?

Sri MALI MARIYAPPA.—It depends upon local enthusiasm.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Have the Government made any attempt ?

Sri MALI MARIYAPPA.—The local officers are ever-ready to co-operate with the public to start such societies.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Am I to understand then that no bank has been established after Re-organisation in the District of South Kanara ?

Sri MALI MARIYAPPA.—No fresh bank has been established. That is correct.

Sri Y. MANJAYYA SHETTY.—Is there a proposal to bifurcate the Udipi Land Mortgage Bank and constitute a new bank at Coondapur and if so what action has been taken ?

Sri MALI MARIYAPPA.—If that is desired by the local people and if they come forward, Government will render all assistance necessary.

Sri Y. MANJAYYA SHETTY.—The people are willing to have the Land Mortgage Bank at Coondapur and they are very anxious, but what steps have the Government taken to implement that proposal ?

Mr. SPEAKER.—It is given in the reply.

Sri U. S. NAYAK.—Is the Minister not aware that the Land Mortgage Bank at Udipi is not functioning due to some technicalities?

Sri MALI MARIYAPPA.—I have already answered that the general body meeting has not been held. Steps are being taken to convene the general body meeting.

Sri C. S. HULKOTI.—Is it a policy to start a Land Mortgage Bank for each taluk?

Mr. SPEAKER.—That is too general a question.

Sri Y. MANJAYYA SHETTY.—Has any representation been received by the Registrar to call a general body meeting of the Udipi Bank and if so what steps has he taken to call the general body meeting?

Sri MALI MARIYAPPA.—Recently there was a representation to call the general body meeting and the local officers have been instructed to convene the general body meeting on their own initiative.

Amount allotted and spent under the Second Plan period for Coorg District.

*Q.—358. **Sri K. P. KARUMBAYYA** (Virajpet).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the total amount allotted under the Second Five Year Plan to the District of Coorg and the amount spent for the year 1956-57, 1957-58, 1958-59;

(b) the amount proposed to be spent in the current year;

(c) whether it is a fact that the Planning Commission approved of an expenditure of 3.5 crores under the II Five Year Plan to Coorg and whether the Government of India assured the erstwhile Government of Coorg at the time of integration that this amount would be spent for Coorg only;

(d) the amount budgeted to be spent for Coorg before the expiry of the II

Five-Year Plan under the revised budget, if any?

A. Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—

(a) Plan allotment is not made on District-wise basis. Hence the progress of expenditure of Coorg District is not available. However, from the figures collected by the Deputy Commissioner the total expenditure incurred for the 3 years comes to Rs. 1,54,91,094. This does not include the expenditure incurred by the Heads of Departments not booked in the District Accounts.

(b) The Plan Programme for the current is of the order of Rs. 35 crores. It is expected that the expenditure in current year will be made substantial than in the past years.

(c) The Second Plan was drawn up in consultation with Planning Commission. The Government is not aware, if Government of India have made any assurance referred to.

(d) The Budget is not drawn up on District-wise basis.

Mr. S. D. GAONKAR.—I rise to a point of order. This question was sent on 20-11-1959 before the member took his oath of allegiance to this Assembly. Is it in order?

Mr. SPEAKER.—He can send.

Sri K. P. KARUMBAYYA.—Supplementary to (c). From the reply I am not enlightened as to whether the expenditure of Rs. 3.5 crores was approved by the Planning Commission.

†**Sri B. D. JATTI.**—The Planning Commission gives us an indication regarding the size of the plan for the entire Mysore State and it will not give any idea regarding individual district.

Sri K. P. KARUMBAYYA.—My question is whether before integration of Coorg with Mysore the Planning Commission had approved the expenditure of Rs. 3.5 crores?

Sri B. D. JATTI.—It might have been so in the former Coorg State, but in the new Mysore State there is nothing on record to show that the Planning Commission approved so much amount to be spent in Coorg.

Sri K. MALLAPPA.—Are Government aware that according to the Second Plan of ex-Coorg State the plan programme was estimated to cost Rs. 3.5 crores?

Sri B. D. JATTI.—Not only Coorg State, but other areas forming new Mysore State like Bombay and Madras areas also had their own plans.

Sri K. MALLAPPA.—Was there a plan programme for the Coorg State and was the proposed expenditure Rs. 3.5 crore?

Sri B. D. JATTI.—The estimate of the Coorg plan was about Rs. 3.5 crores, something less or something more.

Sri K. MALLAPPA.—Was it included in the plan programme of the new State?

Sri B. D. JATTI.—This Government had no instructions that Rs. 3.5 crores alone should be spent and not less or more. All the assets and liabilities of the Coorg State were included in the new plan.

Sri K. MALLAPPA.—Has that plan programme of Coorg been implemented?

Sri B. D. JATTI.—We have done whatever was possible during the last 3 years.

Sri K. MALLAPPA.—Were there any complaints regarding the implementation of the programme?

Sri B. D. JATTI.—Yes, there are some complaints.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that the previous Chief Minister while discussing the question of the Second Five Year Plan in the Council had stated that while framing the plan for the new State all the various plans of the integrating areas would be taken together? That being so, how is Government casting some doubt about the Coorg plan?

Sri B. D. JATTI.—There is no doubt but the total amount to be spent was Rs. 146 crores and now it has been brought down to Rs. 136 only and so proportionately there will be cut everywhere.

Sri V. S. PATIL.—Supplementary to (c). Was there such an assurance by the Government of India to the previous Coorg Government?

Mr. SPEAKER.—The reply is there already.

Before I call upon the next question I would like to clarify one point and that is about the membership of the Hon'ble Member Sri Karumbaya. The law is that as soon as the election result is out and declared by the Returning Officer, the person elected becomes a member, but he cannot take part in the debate in this House unless he takes the oath. Now he has taken the oath and he can take part in the debate.

Purchase of Rathnakambilis

* Q.—293. **Sri B. N. BORANNA GOWDA** (Belur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that they have purchased Rathnakambilis to spread over in Vidhana Soudha and other guest houses;

(b) the net amount paid for these kambilis;

(c) the agency through which these kambilis were purchased;

(d) whether it is a fact that tenders were not called for, for the purchase of these kambilis and if called for how many tenders were received and who is the officer authorised to purchase these articles?

A.—**Sri B. D. JATTI** (Chief Minister).—

(a), (b) and (c) No Persian carpets have been purchased for the Vidhana Soudha and Government Guest Houses. Woollen druggets have however been purchased. (*Vide* statement given below).

(d) Quotations were called for in the three cases in which purchase

(SRI B. D. JATTI)

was made from a private agency. Two quotations had been received in each of the three cases and the lower follows:—

Under Secretary, General Administration Department.	Up to Rs. 250 at a time.
Deputy Secretary, General Administration Department.	Up to Rs. 500 at a time.
Chief Secretary	More than Rs. 500 at a time.

STATEMENT

Purchase of Woollen Carpets during 1959 for the Mysore Government Secretariat.

Sl. No.	Date	Carpet purchased for	Name of Agency	Amount
				Rs. nP.
1	24-2-1959	P. W. D. Minister's Ante-room	Superintendent, Central Jail	245 00
2	do	Visitors' Room	do	350 00
3	10-3-1959	Chambers of P. W. Minister...	do	720 00
4	19-3-1959	Chambers of Secretary, Commerce and Industries.	do	419 00
5	26-5-1959	Chambers of Education Secretary.	do	820 74
6	26-5-1955	Chambers of Additional Law Secretary to Government.	do	321 30
7	6-10-1959	Chambers and Ante-chambers of Excise Minister.	All India Agency	733 00
8	2-11-1959	First Floor Conference Hall...	do	3,300 00
9	13-11-1959	Deputy Minister's Chambers (3 carpets).	do	2,508 62

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—May I know what is the amount provided for subordinate offices for the purchase of woollen kamblis?

Sri B. D. JATTI.—I do not have the information on hand.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, on 13th November, 59 Rs. 2,508-62 was spent for furnishing a Deputy Minister's Chambers with 3 carpets. May I know who was this Deputy Minister who wanted his chambers to be furnished with such costly carpets?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆಲ್ಲ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದಿರುವುದು. ಅಫೀಸಿನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೋಸ್ಟರ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಗಳ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವವರು ಬರುವ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I wanted to know which is that chamber and who is the Deputy Minister who is having these costly carpets?

Sri B. D. JATTI.—At the moment I do not know the name. If necessary I will get it and furnish it to the House. In the record with me it is mentioned only as 'Deputy Minister's chamber'.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If it were in Bidar or Raichur then he could have pleaded his inability to supply the information on the spot. This is in the Vidhana Soudha itself.

Sri B. D. JATTI.—I do not want to keep back the name. I will tell you the name in 10 minutes. The

particular name is not there in the record with me here.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I seek the protection of the Chair. This is a question where pecuniary interest is involved.

Mr. SPEAKER.—He says that he will give the name in a few minutes.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I want to know which is that Hon'ble Deputy Minister who wanted these carpets.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಉತ್ತರ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಇನ್ನೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

2 P.M.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ 375 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ ರತ್ನಕಂಬಳಿ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—Specific question ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆ ವಿವರಗಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಕಂಬಳಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಿತೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ತರಿಸಿಲ್ಲ. ಅಫೀಸಿನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತರಿಸಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ನರಳವಾಗಿ ಕಡಮೆ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿರುವಂಥ ಕಂಬಳಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಂದರೆ ನಾನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Sir, on page 7 it is stated that the agency is Superintendent, Central Jail. I would like to know whether articles were prepared in the Central Jail at Bangalore or any other Central Jail?

Sri B. D. JATTI.—I think in the Bijapur Central Jail some of these articles were prepared; they were prepared in the Bangalore Jail also.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ವಿಧಾನಸೌಧದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಛೇದನಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಪ ಮೊಬಲಗಿನ ವಸ್ತುಗಳಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೇ?

(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ನಾರ್ಕಟ್ಟಿದು ಕೊಠಡಿಗಳಿಗೆ ರತ್ನಕಂಬಳಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು Coir Mats ಹಾಕಿದ್ದರೆ 500-600 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—Coir Mat ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನರ್ಕಾಠ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—Coir mat ಇದ್ದರೆ ಹಾಕಬಹುದು, ಹಾಕಲಾರದೆಂದಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಮಾರ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಒಬ್ಬ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಯಿತೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮೂರು ಜನ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಎಂದರೆ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥನ ಶಾಖೆ, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ರೂ. 2,508-62 ಖರ್ಚಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಮೊದಲು ಈ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೊಠಡಿಗಳಿಗೆ carpets ಇದ್ದುವೇ ಅಥವಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಾ? ಹಳೆಯವು ಇದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಹಳೆಯವಿದ್ದರೆ substitute ಮಾಡಿ, ಹಳೆಯವನ್ನು ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ವಿಧಾನಸೌಧ ಹೊಸದಾಗಿ ಆದದ್ದು. ಹಳೆಯವು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹಳೆಯವು ಇದ್ದುವೇ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹಳೆಯವು ಇದ್ದರೆ ಏನುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಹಳೆಯವು ಇದ್ದರೆ ರೂಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಲಾಖೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The cost of these articles is Rs. 5,800 Sir. The chief Minister is so wise and the P.W.D Minister is more wise, that he will call for tenders for even 500 rupees work. Are all these not to be purchased through the S.P.C.?

Sri B. D. JATTI.—After calling for quotations, if the rates are favourable, Government can purchase.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

CONDOLENCE REFERENCE

Re: Demise of Sri J.K. Praneshacharya

Mr. SPEAKER.—I regret to have to inform the House the death of Sri J. K. Praneshacharya, an ex-member of the Mysore Legislative Assembly, and I desire, on behalf of the House, to express our sense of the loss we have sustained and our sympathy with the relatives of the deceased.

I request the Hon'ble Members to stand in silence for two minutes as a mark of respect.

(Two minutes. silence was observed)

Member's representation

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, yesterday, I gave a letter about my short Notice Question.

Mr. SPEAKER.—I think, we have sent it to the Minister.

BOMBAY PUBLIC TRUSTS (MYSORE AMENDMENT) BILL, 1959.

Introduction

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—Sir, I beg to introduce the Bombay Public Trusts (Mysore Amendment) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER.—The Bombay Public Trusts (Mysore Amendment) Bill, 1959 is introduced.

RULES OF PROCEDURE AND CONDUCT OF BUSINESS IN THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Motions to amend.

Mr. SPEAKER.—Amendments tabled by Hon'ble Members, Sri Kothavale and Sri G. N. Puttanna be taken into consideration. I will read rule 327 :

“When the motion is reached, the Speaker shall read the draft amendments and ask whether the member has the leave of the Assembly. If objection is taken, the Speaker shall request those members who are in favour of leave being granted to rise in their places, and if not less than twenty members rise accordingly, the Speaker shall intimate that the member has the leave of the Assembly. If less than twenty members rise, the Speaker shall inform the member that he has not the leave of the Assembly.”

Have the amendments proposed by Hon'ble Members Sri Kothavale and Sri G. N. Puttanna leave of the House?

The motion was adopted.

The necessary leave is granted. The amendments would be taken up one by one.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—Sir, I beg to move :

“That after rule 15, the following new rule shall be added—

“15-A. At the commencement of every session and after the new members, if any, have taken their seats, the Secretary shall lay on the Table of the Assembly, a list of Bills which have received the assent of the Governor or the President.”

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved :

“That after rule 15, the following new rule shall be added—

“15-A. At the commencement of every session and after the new members, if any, have taken their seats, the Secretary shall lay on the Table of the Assembly, a list of Bills which have received the assent of the Governor or the President.”

Sri S. D. KOTHAVALA.—Mr. Speaker, Sir, the amendment proposed is a very simple one. It recognises the prevailing practice. Hon'ble Members know that at the beginning of every session, the Secretary lays on the Table of the Assembly, the Bills which have received the assent of the Governor. There is no rule authorising such action on the part of the Secretary. Hence, I propose this amendment. I request the Assembly to accept it.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That after rule 15, the following new rule shall be added—

“15-A. At the commencement of every session and after the new members, if any, have taken their seats, the Secretary shall lay on the Table of the Assembly, a list of Bills which have received the assent of the Governor or the President.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—There is an amendment to Rule 16.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move :

“That for sub-rule (2) the following sub-rule shall be substituted—

“(2) On the prorogation of a session, all pending notices shall lapse except those in respect of motions the consideration of which has been adjourned to the next session and Bills which have been introduced.”

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved :

“That for sub-rule (2) the following sub-rule shall be substituted—

“(2) On the prorogation of a session, all pending notices shall lapse except those in respect of motions the consideration of which has been adjourned to the next session and Bills which have been introduced.”

Hon'ble Members are aware that on the prorogation of a session all pending notices generally lapse. But in the present rule 16 (2) certain exceptions have been made. If the Hon'ble Members make a reference to sub-rule (2), they will find :

“On the prorogation of a session, all pending notices shall lapse except those in respect of statutory motions, motions for amending rules, motions the consideration of which has been adjourned to the next session and Bills which have been introduced.”

Under the present rule, statutory motions and motions for amending rules do not lapse. But the present amendment is meant to make statutory motions also lapse on the prorogation of a session. But there are certain motions which do not lapse and they have been mentioned in this amendment. Hon'ble Members will find that statutory motions and motions for amending

rules do not find a place in the Lok Sabha Rules. Hon'ble Members will be pleased to see that the old Legislative Assembly Rule 13 is also to the same effect. The reason is this : when statutory motions are made or motions for amendments of rules are made, it is likely that when the next session starts that circumstances may change and the members may not be in a mood or may not like those motions to stand. If they have any idea to move them, it is open to them to do so again. My amendment proposes a general rule which is recognised all over India and by all parliamentary institutions.

Sri G. VENKATAIGOWDA (Palyam).—So far as this is concerned, I am obliged to oppose it for the following reasons : the reasons advanced, by my friend are not convincing, namely, because the Lok Sabha Rules do not provide for it, let us not provide for such a contingency. If the changed circumstances do not warrant such motions to be moved, the members concerned will withdraw that statutory motion or the motion to amend rules. Why should we not provide for that ? The framers of the Rules thought it proper and incorporated these things and I do not see why those should be excluded now. Mere prorogation of a session should not allow the motions to lapse. Despite the fact that the session is prorogued, they should be made to survive.

Mr. SPEAKER.—The general idea in the amendment now proposed is that only those motions of which the Assembly is seized should survive and not others.

†Sri V. S. PATIL (Belgaum).—I should like to know the reason why these two special cases have been mentioned in the rules when they were framed. It appears that some distinction has been made between ordinary motions and statutory motions which seek to amend the rules. When special cases have been accepted in the previous rule, I think there is no reason why there should be again a modification of those rules. I think, there is absolutely no inconvenience caused to our Assembly so far as these two

(SRI V. S. PATIL)

categories are concerned. There is not even a single instance. The only argument that has been advanced by the mover is there is no such provision in the Parliament Rules and that is why he wants to change it. I think, Sir, if the statutory motions are allowed to lapse, it will be merely a repetition in the next session. At least the statutory motions should be made to survive even after prorogation. So, I will submit that the arguments advanced by the Hon'ble Member are not at all convincing, but on the contrary, the statutory motions must be made to survive.

MR. SPEAKER.—There is no question of reply. I will put the amendment to the House. As I have already explained the point is that those motions of which the House is not seized but only notices have been served should lapse and those motions of which the House is seized and motions the consideration of which has been adjourned, and Bills which have been introduced should not lapse; in other words notices of all motions of which the House is not seized under Rule 17 should lapse.

MR. SPEAKER.—The question is :

“That for sub-rule (2) the following sub-rule shall be substituted:

“(2) On the prorogation of a session, all pending notices shall lapse except those in respect of motions the consideration of which has been adjourned to the next session and Bills which have been introduced.”

The motion was adopted.

SRI S. D. KOTHAVALA.—Rule 18. I beg to move:

“That the present rule shall be numbered as sub-rule (2) and the following added as sub-rule (1) —

“The Speaker shall report to the Assembly that the Governor was pleased to address the Legislature and place a copy of it on the Table of the House.”

MR. SPEAKER.—Amendment moved

“That the present rule shall be numbered as sub-rule (2) and the following added as sub-rule (1).—

“The Speaker shall report to the Assembly that the Governor was pleased to address the Legislature and place a copy of it on the Table of the House.”

†SRI S. D. KOTHAVALA.—The amendment is a very simple one. The point is, at the commencement of the first session of every year, the Governor will be pleased to address a joint meeting of both the Houses and after that is over, the Hon'ble House proceeds to debate on the Governor's Address but no record is made as such. Unless there is some provision to show in the record that the Governor has addressed the Assembly, it becomes difficult for the Hon'ble Members of this House to proceed with the debate. Hence a formal amendment is needed and that is what I have moved. After amendment, Rule 18 will stand thus.

“18 (1) The Speaker shall report to the Assembly that the Governor was pleased to address the Legislature and place a copy of it on the Table of the House.

(2) The Speaker shall, in consultation with the Leader of the House, allot time for the discussion of the matters referred to in the Governor's Address to the Houses under article 176 of the Constitution.”

The purpose of my amendment is to have a formal record and enable the Speaker to make a report to the Assembly regarding the Governor's Address. I think the House will please accept the amendment.

†SRI G. VENKATAI GOWDA.—I have to submit that this amendment also is not necessary for this reason. Under article. 176 of the Constitution the Governor would be addressing the Legislature and after that, under rule 18, the Speaker, after consultation

with the leader of the House would fix up the time for taking up discussion on the Governor's Address. So the Governor is to address the Legislature as per the provision incorporated in the Constitution. Whether the Governor has to address the Legislature or not is in the provisions of the Constitution and after he delivers the address, it becomes a fact. Then this House is seized of that matter and there is no necessity for the Speaker to report the same to the Assembly and place a copy of it on the Table of the House inasmuch as a copy of the very address itself will have already been circulated or delivered to each of the members of the House.

Mr. SPEAKER.—According to the amendment proposed, the Speaker has to report; that is all.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—There is no necessity, because the House is already seized of that matter. As soon as the Governor under article 176 of the Constitution delivers the address, this House becomes seized of the subject. Therefore, there is no question of again our being made known about the address having been delivered by the Governor. Therefore, I submit there is no necessity for the Speaker again to report to this House.

Mr. SPEAKER.—This is in the old rules.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—It might be. As soon as the Governor delivers the address, are we not taking it for granted that the address is delivered? There is no necessity of our being made known again by the Speaker that the Governor has delivered the address; so there is no necessity of the Speaker making any report of a fact which is already within the knowledge of all these members. No useful purpose would be served at all by incorporating this amendment; it is superfluous.

Mr. SPEAKER.—The Governor's Address is an address to both Houses of Legislature and unless the Speaker reports to the Assembly that His Excellency the Governor was pleased to address the Assembly his speech will not form part of the proceedings of this House.

Sri S. D. KOTHAVALA.—The purpose is to have a permanent record and I do not know why the Hon'ble Member is objecting to have only a formal record of the whole thing.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—The moment the Governor delivers the address, the House becomes seized of it.

Mr. SPEAKER.—There will be no record unless the Speaker reports to the House.

Sri V. S. PATIL.—I know that this rule has been brought for being included in the rules. There is no rule to this effect. I do not know whether there is any such rule either in the British Parliament or any other Parliament that the Speaker has to report when the Parliament was addressed by the King.

Mr. SPEAKER.—There is. After Her Majesty the Queen addresses both the Houses, the Speaker of the House of Commons reports saying that Her Majesty the Queen was pleased to address both the Houses of Parliament.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—It relates to the question of debate on the Address of the Governor; so we cannot debate the Governor's Address unless the Speaker makes a further report. If that is the position, that will be a restriction which is not contemplated in the Constitution. If the Speaker's report thereon is to be deemed necessary, would it not amount to an unnecessary restriction?

Mr. SPEAKER.—Unless the Speaker reports that His Excellency the Governor was pleased to address members of this House, it will not form part of the proceedings; and the address of the Governor cannot be printed in the proceedings of this House. It is more a formal affair in order to facilitate the recording of his speech in the proceedings.

Mr. SPEAKER.—I will put the amendment to the House. The question is:

"That the present rule shall be numbered as sub-rule (2) and the following added as sub-rule (1).—

"The Speaker shall report to the Assembly that the Governor

(MR. SPEAKER)

was pleased to address the Legislature and place a copy of it on the Table of the House."

The motion was adopted.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Sir, I move:

"That after rule 31 the following rules shall be added as rules 31A and 31B.—

"31A. A resolution of congratulation or condolence may, with the permission of the Speaker and subject to the provisions regulating the discussion of resolutions, be moved at any time.

"31B. The Speaker or a Minister or a member with the permission of the Speaker may make a reference of congratulation or of condolence, and the Assembly may approve the reference without a formal resolution duly placed before the Assembly."

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That after rule 31 the following rules shall be added as rules 31A and 31B.—

"31A. A resolution of congratulation or condolence may, with the permission of the Speaker and subject to the provisions regulating the discussion of resolutions, be moved at any time.

"31B. The Speaker or a Minister or a member with the permission of the Speaker may make a reference of congratulation or of condolence, and the Assembly may approve the reference without a formal resolution duly placed before the Assembly."

†Sri S. D. KOTHAVALA.—These are new rules and need hardly say anything in support of these rules. On the floor of the House many occasions arose when members wanted to make reference or table a resolution of condolence, but there was no provision and difficulty was felt. It appears on several occasions such resolutions, congratulations and references have been moved and

representations have been made. It is better there are definite rules regarding the subject and hence I move that the new rules 31A and 31B be added to the rules.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I want to know in which cases congratulations are sent. We cannot exclude opposition, condemnation of things; even those things can find a place.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Probably the Hon'ble Member wants to suggest that this rule and the power given by this rule may be abused; but I do not think the Hon'ble Members will abuse it. Supposing resolutions are to be moved and references are to be made with the permission of the Speaker; there will be a check.

2-30 P.M.

The necessity for these rules have been felt. Therefore I would request the House to accept the amendment.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I do not see any purpose behind the amendment. The position is that for condolence, there is no necessity

Mr. SPEAKER.—There is a difference. One is a Resolution and the other is a Reference.

Sri M.C. NARASIMHAN.—There are two definitions. There are the ordinary rules for Resolutions like giving notice, etc. Under rule 133 in the case of a Member moving a Resolution, fifteen days notice is needed but in the case of a Minister moving a Resolution, there is no necessity of notice. Therefore a resolution of congratulations can be moved by a Member with great difficulty, whereas on the spot a Minister can move such a resolution. I do not see why a resolution by a member should be subject to the ordinary rules of procedure. I feel that this introduces an element of invidious distinction between a Member and a Minister in the case of a congratulatory and condolence resolutions. Therefore I object to the amendment.

Sri K. PUTTASWAMY.—Ordinarily these things are guided by conventions. Now the conventions are sought to be reduced in the form of rules. Is it

because we have lost regard for conventions?

Mr. SPEAKER.—I agree that they were observed as conventions. It would be convenient if such conventions are incorporated in the rules. I do not think there need be any objection to this.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That after rule 31 the following rules shall be added as rules 31 A and 31 B.

“31 A. A resolution of congratulation or condolence may, with the permission of the Speaker and subject to the provisions regulating the discussion of resolutions, be moved at any time.

“31 B. The Speaker or a Minister or a member with the permission of the Speaker may make a reference of congratulation or of condolence, and the Assembly may approve the reference without a formal resolution duly placed before the Assembly.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Rule 45.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move:

“That for rule 45 the following rule shall be substituted:

“45. Answers to questions which Ministers propose to give in the Assembly shall not be released for publication until the answers have actually been given on the floor of the Assembly or laid on the Table”.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That for rule 45 the following rule shall be substituted:

“45. Answers to questions which Ministers propose to give in the Assembly shall not be released for publication until the answers have actually been given on the floor of the Assembly or laid on the Table”.

Sri S. D. KOTHAVALA.—The present rule prohibits prior publication of a

question, but does not prevent publication of an answer. The purpose of the amendment is to ensure that answers are not published before they are given to the House. After all, the answers are more important than the questions.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I am surprised at the amendment. Unless the question is published, the answer cannot be published. How can anyone publish an answer without the question?

Sri S. D. KOTHAVALA.—The question may be published by the member himself who tables it.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I do not think that a person who asks a question would publish the question, and the question is valueless without the answer. Nor can the Minister know the questions to be asked and then publish them. The amendment is, therefore, unnecessary and unwarranted.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Under the present rules for publication of a question beforehand the member who asks the question is responsible. By the amendment no one would be held responsible but only the office.

Mr. SPEAKER.—The idea of the amendment is that answers should not be published before the question is answered in the House or the answer has been laid on the Table of the House.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is there any such instance?

Mr. SPEAKER.—Yes. There were one or two instances in Bombay. The amendment would have the effect of giving more scope for the publication in press of the question itself, but the answer cannot be published in advance. That is the case today in respect of the Resolutions, which may be published before balloting.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That for rule 45 the following rule shall be substituted:

“45. Answers to questions which Ministers propose to give in the Assembly shall not be released for publication until the answers have actually been given on the floor of the Assembly or laid on the Table”.

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—New Rule 45-A.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move:

“That after rule 45 the following rule shall be added:

“45-A. Where the form or the subject matter of a question is, in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules, he may amend the question to secure its compliance with the rules and inform the member concerned accordingly”.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved;

“That after rule 45 the following rule shall be added:

“45-A. Where the form or the subject matter of a question is, in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules he may amend the question to secure its compliance with the rules and inform the member concerned accordingly”.

Sri S. D. KOTHAVALA.—This practice is already in vogue and the Speaker is already exercising such power, but such power is not specifically granted under the Rules. Hence by this amendment I have sought to make an existing practice recognised by the Speaker a rule.

Mr. SPEAKER.—The proposed new rule only confirms the practice which is adopted by the Speaker and it is in the interests of the members. Otherwise there is the possibility of the Speaker rejecting a question instead of amending it so as to conform with the rules. The new rule gives the Chair more power.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That after rule 45 the following rule shall be added:

“45-A. Where the form or the subject matter of a question is, in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules he may amend the question to secure its compliance with the rules and inform the member concerned accordingly”.

— *The motion was adopted.*

Mr. SPEAKER.—Rule 76.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move:

“That in the proviso to item (a) of sub-rule (1) for the word ‘report’ in line 5, the word ‘Bill’ shall be substituted”.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That in the proviso to item (a) of sub-rule (1) for the word ‘report’ in line 5, the word ‘Bill’ shall be substituted”.

Sri S. D. KOTHAVALA.—This is only a verbal amendment. It seeks to use a correct expression where it is not so used.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That in the proviso to item (a) of sub-rule (1) for the word ‘report’ in line 5 the word ‘Bill’ shall be substituted”.

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Rule 98.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move:

“That in item (iii) after the words ‘as reported by’ the words ‘a select or’ shall be added.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That in item (iii) after the words ‘as reported by’ the words ‘a select or’ shall be added.”

Sri S. D. KOTHAVALA.—Sub-rule (iii) reads as follows:

“that the Bill as reported by Joint Select Committee be taken into consideration;”

It only refers to Joint Select Committee. It should also include “the Bill as reported by a Select Committee”. So by this it is sought to add the words “a select or”.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That in item (iii) after the words ‘as reported by’ the

words "a select or" shall be added."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Rule 136.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move :

"That the present rule shall be numbered as sub-rule (1) and the following added as sub-rule (2)—

"(2) Where the form or the subject matter of a resolution is, in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules, he may amend the resolution to secure its compliance with the rules and inform the member concerned accordingly."

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved :

"That the present rule shall be numbered as sub-rule (1) and the following added as sub-rule (2)—

"(2) Where the form or the subject matter of a resolution is, in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules, he may amend the resolution to secure its compliance with the rules and inform the member concerned accordingly."

Sri S.D. KOTHAVALA.—This amendment also seeks to confirm the practice in existence now.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—Cannot this be done by making the necessary alteration in the present rule 136 itself without adding a separate sub-rule (2) ?

Sri S.D. KOTHAVALA.—No. The present rule 136 empowers the Speaker to disallow a resolution whereas the amendment seeks to empower the Speaker to amend the resolution to make it admissible.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the present rule shall be numbered as sub-rule (1) and the following added as sub-rule (2)—

"(2) Where the form or the subject matter of a resolution is,

in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules, he may amend the resolution to secure its compliance with the rules and inform the member concerned accordingly."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Rule 187.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move :

"That for sub-rule (3) the following shall be substituted.—

"(3) The Secretary shall, as soon as may be, after the Speaker has received such intimation from a member resigning his seat in the Assembly, cause the information to be published in the Gazette and forward a copy of the notification to the Election Commission in the case of an elected member and to the Governor in the case of a nominated member for taking steps to fill the vacancy thus caused".

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

"That for sub-rule (3) the following shall be substituted.—

"(3) The Secretary shall, as soon as may be, after the Speaker has received such intimation from a member resigning his seat in the Assembly, cause the information to be published in the Gazette and forward a copy of the notification to the Election Commission in the case of an elected member and to the Governor in the case of a nominated member for taking steps to fill the vacancy thus caused".

†Sri S. D. KOTHAVALA.—This makes a very small amendment in the old rule as it stands. The old rule only provides that the Secretary shall forward a copy of the notification to the Election Commission in the case of an elected member. As the House knows, there is a nominated member also in this House and so there ought to be

(SRI S. D. KOTHAVALA)

some provision regarding the resignation of a nominated member also. So this amendment seeks to add that a copy of the notification shall be sent to the Governor for filling up the vacancy in the case of the resignation of a nominated member. This is only a formal amendment and it may be accepted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

‘That for sub-rule (3) the following shall be substituted.—

“(3) The Secretary shall, as soon as may be, after the Speaker has received such intimation from a member resigning his seat in the Assembly, cause the information to be published in the Gazette and forward a copy of the notification to the Election Commission in the case of an elected member and to the Governor in the case of a nominated member for taking steps to fill the vacancy thus caused”.

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Rule 189.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move :

“That for sub-rule (2) the following shall be substituted :

“(2) If the motion referred to in sub-rule (1) is carried, the Secretary shall cause the information to be published in the Gazette and forward a copy of the notification to the Election Commission in the case of an elected member and to the Governor in the case of a nominated member for taking steps to fill the vacancy thus caused.”

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved :

“That for sub-rule (2) the following shall be substituted :

“(2) If the motion referred to in sub-rule (1) is carried, the Secretary shall cause the information to be published in the Gazette

and forward a copy of the notification to the Election Commission in the case of an elected member and to the Governor in the case of a nominated member for taking steps to fill the vacancy thus caused.”

†Sri S. D. KOTHAVALA.—No special reasoning is necessary in support of this. It is the same as the amendment that was accepted just now by the House.

Mr. SPEAKER.—The question is :

That for sub-rule (2) the following shall be substituted :

“(2) If the motion referred to in sub-rule (1) is carried, the Secretary shall cause the information to be published in the Gazette and forward a copy of the notification to the Election Commission in the case of an elected member and to the Governor in the case of a nominated member for taking steps to fill the vacancy thus caused.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—There is an amendment to Rule 202 in the name of Sri Puttanna. He is not here.

Amendment to Rule 243.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Sir, I do not propose to move that amendment and also the one to Rule 243. 242 can only come if 243 is there.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Rule 246. Sir, Hon'ble Members may know that rule 246 is with regard to quorum of a Joint Select Committee. It reads thus :

“The presence of one-fourth of the members of the Committee shall be necessary to constitute a meeting of the Joint Select Committee.”

This rule is unnecessary and superfluous in view of Rule 197(1) which reads thus :

“Except where otherwise provided the quorum to constitute a sitting of the Committee shall be, as near as may be, one-fourth of

the total number of members of the Committee."

As this is a general rule, it applies to all committees under Chapter 23. Hence, I suggest that this rule may be noted down.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Rule 246 stand part of the Rules."

The motion was negatived.

Mr. SPEAKER.—Rule 255.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move :

"That in rule 255 sub-rules (2), (3) and (4) shall be omitted."

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved :

"That in rule 255 sub-rules (2), (3) and (4) shall be omitted."

Sri S. D. KOTHAVALA.—This Amendment is a very formal one. Hon'ble Members will find the provisions incorporated in these sub-rules are contained in rules 219 and 220. Hence, there is no necessity for these sub-rules. They are superfluous and that is why I am moving for their omission.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in rule 255 sub-rules (2), (3) and (4) shall be omitted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Rules 267A, 267B, and 267C.

Sri S. D. KOTHAVALA.—I beg to move :

"That after rule 267 the following rules shall be added as rules 267A, 267B and 267C.—

"Committee on Private Members' Bills and Resolutions.

267A. (1) There shall be a Committee on Private Members' Bills and Resolutions and shall consist of the Deputy Speaker who shall be the

Chairman of the Committee and ten other members who shall be elected by the Assembly from amongst its members according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote.

(2) The Committee shall hold office for one year or until a new Committee is constituted whichever is earlier.

(3) The functions of the Committee shall be—

(a) to recommend the time that should be allocated for the discussion of the stage or stages of each private member's Bill ;

(b) to examine every private member's Bill which is opposed in the Assembly on the ground that the Bill initiates legislation outside the legislative competence of the Assembly, and the Speaker considers such objection *prima facie* tenable ;

(c) to recommend time limit for the discussion of private member's resolutions and other ancillary matters.

(4) The Committee shall perform such other functions in respect of private members' Bills and resolutions as may be assigned to it by the Speaker from time to time.

267B. At any time after the report has been presented to the Assembly a motion may be moved that the Assembly agrees or agrees with amendments or disagrees with the report :

Provided that an amendment may be moved that the report be referred back to the Committee either without limitation or with reference to any particular matter :

Provided further that not more than half an hour shall be allotted for discussion of the motion and no member shall speak for more than five minutes on such motion.

267C. At the appointed hour, in accordance with the Allocation of Time Order, the Speaker shall forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connection with the completion of a particular stage of the Bill or the resolution."

3 P.M.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That after rule 267, the following rules shall be added as rules 267A, 267B, and 267C.—

267A. (1) There shall be a Committee on Private Members' Bills and Resolutions and shall consist of the Deputy Speaker who shall be the Chairman of the committee and ten other members who shall be elected by the Assembly from amongst its members according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote.

(2) The Committee shall hold office for one year or until a new Committee is constituted whichever is earlier.

(3) The functions of the Committee shall be—

(a) to recommend the time that should be allocated for the discussion of the stage or stages of each private member's Bill;

(b) to examine every private member's Bill which is opposed in the Assembly on the ground that the Bill initiates legislation outside the legislative competence of the Assembly, and the Speaker considers such objection *prima facie* tenable;

(c) to recommend time limit for the discussion of private members' resolutions and other ancillary matters.

(4) The Committee shall perform such other functions in respect of private members' Bills and resolutions as may be assigned to it by the Speaker from time to time

267B. At any time after the report has been presented to the Assembly a motion may be moved that the Assembly agrees or agrees with amendments or disagrees with the report:

Provided that an amendment may be moved that the report be referred back to the Committee either without limitation or with reference to any particular matter:

Provided further that not more than half an hour shall be allotted for discussion of the motion and no member shall speak for more than five minutes on such motion.

267C. At the appointed hour, in accordance with the Allocation of Time Order, the Speaker shall forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connection with the completion of a particular stage of the Bill or the resolution.”

†Sri S. D. KOTHAVALA.—Sir, the three sub-rules deal with the constitution of a Committee on private Members' Bills and Resolutions. Hon'ble Members know that there is a Business Advisory Committee constituted under rules 224 to 230 for purposes of Government business. Those rules do not apply to Private Members' Bills and resolutions. It is expedient to have a Committee on Private Members' bills and resolutions at the present time. The Hon'ble House may be pleased to note that similar provisions exist in the rules of procedure of Lok Sabha and they are dealt with under rules 294 to 297. Therefore, it is expedient to have a Committee of this type. The other day when the Hon'ble Members of this House were discussing a resolution regarding the change of name, i.e., whether our State should be called Mysore or Karnataka, a complaint was made by many Hon'ble Members as to how long the resolution would be continued, whether for 2 days, 3 days or 4 days. Really, there was difficulty. But under the existing rules, there is no provision for regulating the time when resolutions or Bills are moved by private members. Therefore this Committee will enable the House to regulate the consideration of private Members' bills and resolutions. I think the Hon'ble Members will please accept this resolution.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—I do not feel that one more committee is necessary. The constitution of the committee contemplates elections also. If he is serious about it he can ask the present Business Advisory Committee to deal with this matter. I do not know why there should be a second Committee. The second difficulty is this: as it stands,

rule 226 does not rule out the possibility of the Business Advisory Committee discussing even private member's Bills. It does not state clearly and explicitly that the Business Advisory Committee cannot allot any time to private Members' Bill, or various stages of the Bill. Sub-rule (3) says that "the Committee shall have such other functions as may be assigned to it by the Speaker from time to time." That gives ample power to the Business Advisory Committee to deal with the question of Private Members' Bill or any other matter that the Business Advisory Committee might consider. No where it has been specifically excluded. The other difficulty is this: the wording of 267A (3) (b) is a little unhappy. It states "to examine every private member's Bill which is opposed in the Assembly..."; the wording is also too much complicated.

Mr. SPEAKER.—Before I put the motion to the House, I will draw the attention of the Hon'ble Members to Rule 226 Explanation. It says: "The expression 'other business' referred to in this rule and rules 229, 230 means business other than private members' Bills under rule 65 and private members' resolutions under rule 133." That means, private Members' bills and resolutions are excluded from the purview of the functions of the Business Advisory Committee. That is why a new Committee has to be constituted.

The whole of rule 226 (3) will have to be read in consonance with the Explanation.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Under Rule 226 (1) and (2), functions are clearly defined; it can only be functions other than what is contemplated in (1) and (2).

Mr. SPEAKER.—It is quite clear according to the Explanation that private members' Bill and resolutions cannot be taken into consideration by the Business Advisory Committee. The functions and powers of the Business Advisory Committee cannot in any way cover the private members' Bills and resolutions. That is why this Committee is necessary. I will put the

amendment to the House. The question is:

"That after rule 267 the following rules shall be added as rules 267A, 267B and 267C:

Committee on Private Members' Bills and Resolutions.

267A. (1) There shall be a Committee on Private Members' Bills and Resolutions and shall consist of the Deputy Speaker who shall be the Chairman of the Committee and ten other members who shall be elected by the Assembly from amongst its members according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote.

(2) The Committee shall hold office for one year or until a new Committee is constituted whichever is earlier.

(3) The functions of the Committee shall be—

(a) to recommend the time that should be allocated for the discussion of the stage or stages of each private member's Bill;

(b) to examine every private member's Bill which is opposed in the Assembly on the ground that the Bill initiates legislation outside the legislative competence of the Assembly, and the Speaker considers such objection *prima facie* tenable;

(c) to recommend time limit for the discussion of private members' resolutions and other ancillary matters.

(4) The Committee shall perform such other functions in respect of private members' Bills and resolutions as may be assigned to it by the Speaker from time to time.

267B. At any time after the report has been presented to the Assembly a motion may be moved that the Assembly agrees or agrees with amendments or disagrees with the report:

Provided that an amendment may be moved that the report be

(MR. SPEAKER)

referred back to the Committee either without limitation or with reference to any particular matter :

Provided further that not more than half an hour shall be allotted for discussion of the motion and no member shall speak for more than five minutes on such motion.

267C. At the appointed hour, in accordance with the Allocation of Time Order, the Speaker shall forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connection with the completion of a particular stage of the Bill or the resolution."

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The House now rises and will meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Fifteen Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Fifty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

MR. SPEAKER.—Rule 307.

SRI S. D. KOTHAVALA.—I beg to move :

"That for sub-rules (3) and (4) the following sub-rules shall be substituted :

"(3) If the opinion of the Speaker as to the decision of a question is challenged, he shall arrange to have the division bell rung for two minutes.

(4) After the lapse of two minutes he shall have the doors closed and shall put the question a second time and invite those who are in favour of the motion to say "Aye" and those against the motion to say "No".

(5) If the opinion of the Speaker as to the decision of the question is again challenged he shall ask the members who are for "Aye" and those who are for "No" respectively to rise in their places and, on a count being taken, declare the determination of the Assembly. In such a case, the names of the voters shall not be recorded.

(6) If the Speaker does not adopt the course provided for in sub-rule(5), he shall order a division to be taken in such other manner as he may determine."

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

"That for sub-rules (3) and (4) the following sub-rules shall be substituted :

"(3) If the opinion of the Speaker as to the decision of a question is challenged, he shall arrange to have the division bell rung for two minutes.

(4) After the lapse of two minutes he shall have the doors closed and shall put the question a second time and invite those who are in favour of the motion to say "Aye" and those against the motion to say "No".

(5) If the opinion of the Speaker as to the decision of the question is again challenged he shall ask the members who are for "Aye" and those who are for "No" respectively to rise in their places and, on a count being taken, declare the determination of the Assembly. In such a case, the names of the voters shall not be recorded.

(6) If the Speaker does not adopt the course provided for in sub-rule (5) he shall order a division to be taken in such other manner as he may determine."

SRI S. D. KOTHAVALA.—Rule 307 deals with the question of division. The present rule governing this aspect is found to be insufficient to meet some of the situations which might arise. A situation arose in this House. Members may recall that on that

occasion the bell was rung, members entered the House afterwards and then the doors were closed. Some Hon'ble Members took objection to the procedure on the ground that the ringing of bell for two minutes was unnecessary and if that was done, it would frustrate the aim of the person who demanded a division. Therefore there is need to regularise the procedure in this regard. It will be of interest to the House to know that a similar provision exists in the Rules of Procedure of the Lok Sabha in Rule No. 367, sub-rule 3 (a) and (b). The rules of old Mysore Legislative Assembly also contained a similar rule. Our present rules do not contain such a provision and the prevailing practice is in accordance with the amendment proposed. Therefore I request the Hon'ble Members to adopt the amendment.

†Sri G. VENKATAI GOWDA.—I rise to oppose the amendment. I feel that the provision contained in Rule 307 is comprehensive. The Speaker has ample powers under sub-rule 4 to deal with any situation. We are Members of this House and we are expected to be present when important issues are raised. When a bell is rung the Members who enter may not have heard the arguments advanced by both sides and may not be aware of even the points at issue. Blind voting should not be encouraged. If such a member had probably heard the other point of view, he might be inclined to change his mind. Members should not come to the House merely for the purpose of exercising a vote, that too after a bell is rung. I reiterate that it is the duty of the Members to be present in the House when important issues are raised, hear the arguments of both sides and come to an intelligent decision. This would not be possible under the amendment now proposed. Hence I oppose the amendment.

4 P.M.

†Sri M. C. NARASIMHAN.—There is another aspect to this question and it relates to the absence of members from the House. As in the Parliament we do not have a Committee on Absence

of Members. If there had been a Committee to check the absence of members I could have understood such an amendment. Members are expected to be present when important matters are discussed in the House. I am not suggesting for a moment that exigencies will not arise when members will not be in a position to be present. In an Assembly like ours where there is an extraordinary majority for the ruling party I do not see any need for such an amendment. All these precautions are necessary where the ruling party has only a slender majority as in the case of the previous Kerala Government. Even there the Kerala Assembly did not have this procedure. So my submission is that the existing procedure is quite adequate and these extraordinary precautions are not necessary.

Then, Sir, no occasion has arisen where the Government was defeated on any issue as a result of a division. In spite of the best efforts of the Opposition several times our experience in the past has been that we have never succeeded in defeating the Government and so there is no question of this amendment being brought on account of the present provisions of the rules being inadequate. On the other hand I would say that the existing rules are quite adequate. The present procedure makes it incumbent on them to see that a minimum number of members are always present. The tendency to be absent from the House should be discouraged and not encouraged. That is why I oppose this amendment.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).— I am also opposing this amendment particularly the amendment to sub-rule (3). It says that "if the opinion of the Speaker as to the decision of a question is challenged, he shall arrange to have the division bell rung for two minutes". I oppose this. As my friends have already submitted, all the members in are expected to be present in the House when important matters are discussed. I cannot understand why there should be an invitation to the absentee members by ringing the bell for two minutes. The existing provision is quite sufficient and there is no need to make these

(SRI Y. VEERAPPA)

amendments. If the proposed amendments are adopted then the object of our being legislators will be frustrated. Therefore I submit that these amendments are unnecessary.

†ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಇದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದಾಗ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟ ಉದ್ಭವಿಸಿತು ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿರುಪಡಿಯನ್ನು ಈಗ ತರಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅದೃಷ್ಟಪಕ್ಷದಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾರ್ಟಿಯವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಡಿವಿಜನ್‌ಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ಬಂದಾಗ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಇರಬೇಕೇ ಬದಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ಭಯ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಪಡಿಯಿಂದ. ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ staff ಅದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, whip ಇವರೆಲ್ಲ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. Whip, Secretary, ಮತ್ತು Leader of the House ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇರುವಾಗ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ವಿಚರಣೆಗಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುವ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚುಗೂ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು? ಇಷ್ಟೊಂದು Complicated process ಅದರ ಬಳಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಂದಲಗಳಾಗಲು ಅವಕಾಶ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು? ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

†Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavana-gudi).—Sir, this is a common practice everywhere. My friend Sri Kothavale has brought this amendment well in time. If such a warning is unnecessary, then where is the need for ringing the bell after interval? Members know their duty and they can as well come and get themselves seated in proper time. If a warning bell is necessary after interval, then a warning of the type contemplated by this amendment is also essential. It is not as if something new has been found out today. By practice elsewhere they have come to the conclusion that such a warning is absolutely necessary. I do not know

why my friends there should think that the Congress is going to rule always. Today the Congress may be in a majority. Tomorrow they may be in a majority. Does it follow that it is only the majority that always brings such amendments with a selfish motive behind it? Absolutely not. This is for the good of all. Why should one imagine that this amendment has been brought because the ruling party had some inconvenience in the past? That is not correct. Whatever amendment is brought on the floor of the House, we must view it in its real perspective and we should not go on imagining as to why and for what purpose it has been brought. Let us be clear in our minds that this has been brought for the convenience of all members. This is a warning that is essential. That is the main object with which my friend Sri Kothavale has brought this amendment. It is quite correct and quite essential in my opinion and hence I support it.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ಪೀಕರ್, ಇದುವರೆಗೇನೋ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅಮೆಂಡುಮೆಂಟುಗಳು ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ರೂಲು 307ಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಅಮೆಂಡುಮೆಂಟನ್ನು ಏಕೆ ತರುತ್ತೀರಿ? ತಾವೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅದೃಷ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಎಣಿಸಿದರೆ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೃಷ್ಟ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅದೃಷ್ಟ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾರ್ಟಿ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀವೇ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಬಡಿಯಬೇಕು! ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಕಂಪಾರಿಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. “ಇಮಾಂ ಸಾಬಿಗೂ ಗೋಕುಲಪ್ಪಮಿಗೂ” ಏನು ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೋ ಇದಕ್ಕೂ ಅಕ್ಕೇ ಸಂಬಂಧವಿದೆ.

For example—it is announced as ‘Mr. Speaker’ so that we may be alert and we may stand up in honour of the Speaker.

ಗಂಟೆ ಏಕೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ 12-55 ಆಯಿತು, this is the time to enter into the Assembly hall ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಡಿವಿಷನ್ ಕೇಳಿದಾಗ ನೀವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪೋಟು ಕೂಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. Sence of responsibility and

sense of duty ಇರಬೇಕು. It is absent among the members of the Treasury Benches. ಆದಳತ ಪಕ್ಷದ whip ಆಗಿರುವವರು ಅವರ ಕಡೆಯವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾವುಗಳೇನಾದರೂ ಎದ್ದುಹೋದರೆ ಕುಳಿರಿಂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನನುಕೂಲವಾಯಿತೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಗಂಟೆ ಬದಿಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ, ಅಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೂ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ತಾವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಅವೇ ರೀತಿಯನ್ನು ನನರಿಸಿ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಜರಿರಬೇಡವೇ? ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ನಾವು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ Deputy Minister also forms part of Government ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೊಠಾವಳಿ ಅವರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಗಂಟೆ ಬದಿಯಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ ಡಿವಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಆರುಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾದುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಒಟಗಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಆದಳತಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಜರಿಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದಾಗ you are failing in your duty ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ವಿರುತ್ತದೆ, ಮುಂದಿನ ಸಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇರಲಿ. ಈಗಿರುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ದಿನ ಅಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಏಕೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ protection ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ. ಇದು ವರೆಗೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದಿರಿ. ಅವುಗಳ ನೈಲ್ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥ dangerous rule ತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸರ್ವಧಾ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ? ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧು ಎಂದು ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಬೇಡವಾದುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ರೂಲ್ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥ

ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಈಗ ಇರುವಂತೆಯೇ ಇಡಿ. ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು contingency arise ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದದ್ದು ತಾವು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣಮಾಡಿದಾಗ, ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಇಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂತೋ ಏನೋ ಅನ್ನುವುದು. ಈಗ let us follow the old rules. ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡೋಣ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವಾಯಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. It is open to the House to accept it or reject it. ನನಗೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಪೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಬೇಜಾರು ಆದಾಗ ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಾಬಿ ಇರುವುದು; ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಏಳು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ರಾಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಸ್ಕೂಲುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಂಟೆಹೊಡೆದು ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಟೈಟ್ ಆಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗಂಟೆಹೊಡೆಯುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿ. ಈಗ ಹೇಗೆ ಇದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಟೈಟ್ ಆಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ತಾದಿರತಕ್ಕ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ವಂಶಸ್ಥತೆಗೆ ಮೆ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ಈ ರೂಲ್ಸ್ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಏನು? ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪಾಪನ್ನು ಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಪ್ರಸನ್ನರು ವಿರೋಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಠಾವಳಿಯವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟೇರಿಯನ್ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದವರು. ಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈಗ ಏನು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಶಾಸನ ಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಘನತೆಗೆ ಚ್ಯುತಿಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅದೇಶ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಜನಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಬೆಲೆಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆದರೆ ಶಾಸನಸಭಾಸದಸ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಘನತೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನನುಕೂಲಗಳು ಆಳತಕ್ಕ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟರ ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತರಹ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ದಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಪೆನ್ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದಿವಿಜನ್ ಬೇಡ, ನಾವು ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇದ್ದೇವೆ, ಆಳುವ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇರುವಾಗ ಎರಡು ಜನ ಇರಲಿ, ಮೂರು ಜನ ಇರಲಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಬಂದಿತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅವರೇನೋ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಜ. ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದು ಏನು ಎಂದರೆ ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದು ಅಪೋಜಿಷನ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ತಮಗೆ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇದೆಯೆಂದ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಪೋಷಿಸುವುದಾದರೂ, ನಮಗೆ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿರೋಧಿಸಿ. ಏನು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಶಾಸನ ರೀತ್ಯಾ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಖಡಾಯಿತವಾಗಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇದೆ, ಪೋಷಿಸುವುದಾದರೂ ಎಂದು ಇತರ ಪಕ್ಷದವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಡೆಮಾಂಡ್‌ನಿಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ, ಹೀಗಿದೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಹೀಗಿದೆ, ಎಂದು ಅವರಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಭಾ ಭವನದ ಅವರಣದಲ್ಲಿ ಇದೆಯು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ಏನು ಇದೆಯೋ ಈ ಬಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರ ಅಧಿಕಾರದ ಸರಮಾಪದಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದಾದಂತಹ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕನ್ನು ಕನಿಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಯಾವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರೀತಿ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅಪೊತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು, ಎಂದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಳರಸರಲ್ಲ. ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇದೆ ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಓಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡು

ತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ವಾಕ್ ಬಿಟ್ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕಕೂಡ ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಕಲ್ವ ಹೊಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಶಾಸನ ಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ವಿಪ್ರೀದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಅದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಶಾಸನ ಸಭಾಸದಸ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಮುರಾದಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೆಲ್ವ ಹೊಡೆದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮುರಾದೆ ಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಬೆಲ್ವ ಹೊಡೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಒಟ್ಟು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡರು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಓದುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿ.

†Sri F. H. MOHSIN (Hubli City).—

My friends on the opposite side seem to think that the amendment sought is only to the advantage of the Ruling Party. But I might say that it is more advantageous to the minority party than to the majority party because the Congress group is always in big numbers even inside the House whereas on the opposite side, we find hardly a few members. They can also take better advantage of the ringing of the bell. After all; the members who are seen in the lounges cannot be said to have no interest in the proceedings. Sri Muckannappa pointed out that many of us were seen in the lounge without taking any interest in the Assembly proceedings. But that is not a fact. We have got a discipline, a Whip and a Leader. We are a disciplined party. But after hearing long and monotonous speeches, it has become rather compulsory for us to go out and have some recreation.

4-30 P.M.

Many a time we see Sri Muckannappa and Puttaramiya going to the Lounge and taking rest for some time.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I am the Whip of the Party. I must consult the members.

Sri F. H. MOHSIN.—We should think that members on this side are sometimes busy; they also will have some work in the Lounge. If they have no interest in the proceedings,

why should they come here at all? We cannot conclude that those who sit in the Lounge will have no interest at all. While in the Assembly we are subject to some control, we are not allowed to have a cup of coffee or smoke here in the Assembly Hall, some of us who are addicted to these habits will have to go out and enjoy all these things. If, for these reasons, the members who have got real interest in the proceedings, sit in the Lounge, it is the ringing of the bell which will bring them in. This advantage may be appreciated by the Opposition members. I do not see any reason why the opposition members are arguing against this amendment. Such a provision is made in almost all the Rules of Procedure of the Legislatures of other States; it is also found in the Lok Sabha Rules.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—After 1962 you will experience what it is.

Sri F. H. MOHSIN.—We know what our position is and what it would be in 1962. The rule is meant for all parties. I find absolutely no reason for opposing this amendment. I wholeheartedly support this amendment.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗಲೇ ಜನಗಳು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತರ್ಕವನ್ನು ಎಷ್ಟು ರಮಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡುಗಳಲ್ಲೂ, ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಹೋಟಲುಗಳಲ್ಲೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೋಟು-ಟೋಪಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೋಟು-ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಚೆ ತಿರುಗಾಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತರ್ಕವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲ. “ಮಾನ್ಯರು ನಿಂತುಕೊಂಡು” ಎನ್ನೋ ಮಾಡಿದರೆ ಹುಡುಗರೇನೋ ಮಾಡಿದರಂತೆ” ಎನ್ನುವಂತಹಾ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಾವು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತರ್ಕವುಗಳನ್ನೆ ನಿರತರಾಗಿ ರದ್ದು ಮತ್ತು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ದಿನ ಎನ್ನೇನು ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಡೆಸದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಎನ್ನೇನೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿ

ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಲಹರಣೆ ಮಾಡುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪದೇ ಪದೇ ರೂಪಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು, ನಾವು ರಿಕ್ಯುಯೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಅದೇತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಕ್ಯುಯೇಷನ್ ದ್ರಾವಣ ದ್ಯಾನಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರವರ ಚುನಾವಣಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಅನೇಕ ಒಪ್ಪನಿಂಗ್ ಸೆರಮನಿಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆಲ್ಲಾ ಆಗ ಆ ಚಟವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹಾಗೂ ಯಾರಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಯಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ರಜಾಗತಕುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ರೂಲ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಇದೆ. If not let them retire from politics if they are so much disgusted. ಅದೇತಪಸ್ಸು ದಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಲೇ 10-12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಕಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ ನಾವೀಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ರಾಜೀನಾಮೆ ದಿಂದ ರಿಟೈರ್ ಮಾಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲು ವೇಳೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಗಳ ಮೇಲೆ ಭದ್ರಗುವ ಭಾರದ ಹೊರೆಯನ್ನಿಳಿಸಲು ನಾವೂ ಸಹ ಎದರುಪಟ್ಟದವರು ಕಾತುರವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರೂ ಜಹಗೀರು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅವರೇನೂ ಖಾಯಿಂದಾರರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಜಹಗೀರುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ರದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯ ಕಾಲ ರದ್ದಾಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಎದುರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ 32 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರೆ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಕಡೆ ಕೇವಲ 28 ಜನಗಳಿದ್ದರು ಕಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗ ಗಂಟೆಬಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಆ ದಿವಸ ಅವರು ಬೆಳೆಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಸೋಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಂದ ದೇಶದ ಜನರು ಬಹಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿರಾಸರಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ದಿವಸ ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಆಡಳಿತವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಈ ರಾಜೀನಾಮೆ ಯಾವ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ನಾನೊಂದು ಕ್ರಿಯಾಲೋಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗತಾನೇ ಎದುರುಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರೂಲಿಂಗನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು 32 ಜನಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಕಡೆ 28 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದ ಹಾಗೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಫ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ)

ತೀರ್ಪನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಇದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ?

Mr. SPEAKER.—There is no point of order. ಡಿವಿಜನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಒಟಿಂಗ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಎಣಿಕೆಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಆ ದಿವಸ ತಾವು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಈ ಸಭೆಯ ಗೌರವ-ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗಾಗಲೀ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದೃಶಪಕ್ಷದವರಿಗಲ್ಲ ಮೇಲಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮ ನಾದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರ್ಣನೆಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಪ್ರಶಂಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೈಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ನಾನೊಂದು ಕ್ರಿಯಾರೋಪವನ್ನು ನೂಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. “ಆದಿತಿ ಪಕ್ಷದವರಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋಪಾಲು ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟರಿಯೇ! ಅವರು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದು ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾ ರೋಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri T. HANUMIAH.—In what respect he is better, let him say it, Sir.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಔಟ್‌ಫಾರಂಗ್ ಬರಲಿಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದವರು, ನಾಳೆ ದಿವಸ ನಮಗೆ ನೂಟಿಯಿಂದ ಚುಟ್ಟಿ ಕರೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು! ಅಂಥ ನಿರ್ಬಂಧವೇಕೆ? ಅಂಥ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಅವರು ಇಲ್ಲಗೆ ಬಂದು ಒಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವೇನಿದೆ? ಅಂಥವರು ಒಟ್ ಮಾಡುವುದೇ ಬೇಡ. ಒಟ್ ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ಅವರಿಗೊಂದು ಕಷ್ಟದ ಬದುಕು, ಅವರಿಗೆ ಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪೊಂದು ಅಭಿಮಾನ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಅವರವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇರಾಡೆಯಿದ್ದರೆ ದೇಶೋನ್ನತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದರೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀ ಕೋಥಾವರೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ ಮಾರಣ್ಣ (ಮಾಗಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭಾಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ

ಪಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೇಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಅಗಲಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಯಾವ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಾಗಲೀ ಇಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಸಹ ಎರೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—These allegations are very offensive and cannot be tolerated. Like a professor of politics he is attempting to teach us fundamentals. We are responsible members and do not want to hear such sermons.

Sri M. RAMAPPA (Harihar).—The member should not be so conceited.

Sri M. C. NARASIMHAN.—He has meant dis-respect to the whole House, not excluding the Speaker.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕು? ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ; ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲವೇ? You must learn to enjoy a situation. Members should have sense of humour. If something is said that hurts a Member, he should know how to hitback when his opportunity comes. After all, the Member was speaking humorously. I have seen such scenes happening in the House of Commons and there I know Members speak cuttingly against each other. Yet no one takes offence and yet must be some sort of restraint.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—Is Sri Puttaramiya the guardian and protector of the Chair?

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—It is as much my responsibility. The member need not teach me.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಪಣೆಮಾಡುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೂಟಕರು ತಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಇತರ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್‌ನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಆಳವಡಿಸಲಾಗಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾದವರಿಂದ ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು

ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆಂತ ಕಡಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಸನಸಭೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಅಥವಾ ಪೋಸಿಟಿವ್ ಇಲ್ಲಿ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಚಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಚಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಅವಮಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಅರ್ಥಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ತನದ ಗೌರವವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಅಗೌರವ, ಅವಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು. ಈ ಸಭಾಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಅವಮಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ನೂಕುವಾಗಿವೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ನಿಜವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು "ಅಪಧ್ಯಕ್ಷ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹೇಳಿದರು" ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಆದರಲ್ಲ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಈಗಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—"ಅಪಧ್ಯಕ್ಷ ಅಪ್ಪಣೆ" ಎಂದರೇನು? ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ "ಅಪಧ್ಯ" ಎಂದರೆ "ಸುಳ್ಳು" ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. It is a reflection on the Chair.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore city).—The Speaker knows his job and can protect himself.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—The Hon'ble. Member may perhaps be quiet and not try to give rulings on behalf of the Chair. He should learn ordinary things first. ಇದನ್ನೂ ಇನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡುವುದು ನನಗೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು "ಅಪಧ್ಯಕ್ಷ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಪಧ್ಯ ಎಂದರೆ "ಸುಳ್ಳು" ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಳ್ಳು ಇಲ್ಲಿ ಆದುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಯಾವುದು ಎಂದು ಅದರ ಅರ್ಥ. ಇದು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಮುಂಟರಿ ಹೆಂಡೋ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಹೇಳಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—I do not think it is unparliamentary. I do not think that the word 'Apadha' means a lie... ಅಪಧ್ಯ ಎಂದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಸುಳ್ಳು ಎಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕರಿಸಿ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವರಿಫೈಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಈಗ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಕನ್ನಡ ಡಿಕ್ಷನರಿ ತರಿಸಿ ನೋಡಿ. ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್ (ಬಿಜಾಪುರ).—ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎನು ಅರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಒಂದು ವಿಶದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri M. RAMAPPA.—Sir, the member who spoke just now, is a man of high culture and he is an Assistant Editor, but I am so sorry that he made such a very sarcastic remark. I would request him not to use such expressions hereafter.

While opposing this amendment I would like to say that it is not proper to compare the working of parliamentary democracy in England with what prevails in our country. It is within the knowledge of every one of us that the political parties in India are not developed to such an extent as the political parties in other countries. The ruling party here is like an octopus. Even if 50 per cent of the members of the ruling party are absent, they will be more than the members of the opposition party. The contingency of ringing the bell would arise only if the difference between the ruling party and the opposition is not very much. That is the reason why such a provision has been made in the House of Commons and in the other Legislatures also. I would ask them one question. If this rule is to be found in the rules of other Legislatures, why did they not incorporate it when the new rules were framed by this House? It only means that when a contingency arose in the past they were helpless and so they now want to make this new rule. We know that the price of liberty is eternal vigilance and that is all the more so in democracy. The Assembly members are not automatons. We have not come here just to vote in favour of or against a proposition. We are here to

(SRI M. RAMAPPA)

participate in the deliberations of the House. If you adopt this amendment in our Rules of Procedure it will make the members mere automatons. So my appeal to the Chair is this: please do not make such a provision in the rules. Of all members I never expected a very experienced parliamentarian like Sri Kothavale to encourage this sort of absence by making this relaxation in the rules. If members were to take a little bit of interest, there would be no necessity for this amendment at all. Really we are not opposing this with any ulterior motive. We are opposing this with a sincere desire that members should be present in the House and take part in the deliberations. With that object in view we oppose this amendment.

†Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore South).—Sir, I find from the speeches that have been made opposing this amendment that these friends have taken a different view altogether in this matter and they seem to think that at the time of voting on a particular matter in this House the bell should not be rung. This leads to a more fundamental point which all of us have got to consider before we offer our views in this matter. All of us are here to carry out the responsibility cast on us by the people of the State. We have not come here merely to pass a particular Bill or resolution that comes up before us for voting, but we are here to take decisions as and when occasions arise. If the members who oppose this amendment think that this amendment has been brought in with a view to affording an opportunity to the members of the ruling party to defeat the motions of the opposition, then I submit they are not thinking constructively. More than sitting here as members of the Treasury Benches or as members of the Opposition, all of us are here to shoulder the responsibility of enacting laws and passing resolutions that are of fundamental importance to the people in providing various amenities to the people whom we are representing in this House. I appeal to the members of the Opposition to view this

amendment from that responsibility of the members. We have got to take decisions in a constructive manner after a full debate in the House. We should not look at this from a negative point of view. This is a rule which is prevalent in the other Legislatures in the various States in this country and also in our parent House the Lok Sabha. We are anxiously awaiting to hear from you as to the practice that is prevalent in the House of Commons. We feel that this Rule must be prevalent in the House of Commons also. Therefore, nothing new has been sought to be incorporated in our Rules of Procedure. I hope members of the Opposition will look at this from a constructive point of view and co-operate with us by accepting this amendment.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—

Mr. Speaker, Sir, it may be a very salutary procedure to adopt what is in vogue in the House of Commons and the Lok Sabha, but there are occasions when we can also create a certain procedure as precedent which can be followed in the other parts of the world also. Time and again it is repeated that the price of democracy is eternal vigilance. I would like to ask Sri Ramappa, is it eternal vigilance if a decision is taken when most of the members are outside and they do not know what is happening? Unless you bring home to all the members the issue under discussion and take a decision when they are present by ringing the bell to enable them to be present in the House for taking the decision, it will not be a proper decision. It will be merely a snap vote and it will not be conducive to a healthy procedure in democracy. It would not also be in the interests of democracy as they put it if the procedure which is sought to be incorporated by this amendment is not adopted.

5 P.M.

We had an experience and a bitter experience about it. We had a controversy also about it. Here, this is only to avoid any such further occasions coming up and it is very necessary that

we adopt this procedure. It may be in consonance with the procedure in other parts. Even if it is not in vogue in other parts, I go a step farther and say that this should be adopted.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—Sir, I shall say a few words because my Hon'ble friends have raised a very important issue. It is rather surprising to hear that a division bell is not necessary. The intention of a Constitution and all procedural rules is to have a correct procedure in the House. It is no use taking a snap vote. Constitutionalists have stated that snap votes do not carry any weight. Therefore, it should be our duty to reflect in our decisions, the correct opinion and the correct vote of the House should be taken. It is no use taking the House by surprise. By doing so, nobody's purpose is served.

It was made out that Hon'ble Members should be vigilant and that they should be careful. I very well agree. But, it does not mean that the Members should be always here in the House. Some reference was made that members went out for relaxation. It would not be fair for members to simply sit here when the subject under discussion is not of any particular interest to him. He may as well go to the library and collect materials to speak on a subject in which he has more interest. He may read there useful things and equip himself with more knowledge about a particular subject which he desires to speak upon. Therefore, it is not a correct conception to say that every member should be present in the House all the time; that is wrong. Simply because a Member is not in the House, we cannot call him negligent; it is wrong. Therefore, it is necessary that such a Member should have the advantage of the division bell. One point was made out that a Member who was sitting out and who came into the House when such bell was rung, would not be aware of the subject under discussion. This is absolutely incorrect and unwarranted. Whether he is here or not, every Hon'ble Member has the right to vote on all the subjects when a division is challenged.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What I said was, he might have been convinced by our arguments and he could have changed his opinion.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Sir, is it necessary that the member should listen to the debate to qualify himself to vote? This is not a question to be debated upon. My friend forgets another thing. This is, after all, a parliamentary type of Government. The party decisions have the major part. Some Members may feel interested in some measures and some other members may be interested in some other measures. Therefore, the question of listening to the debate is mostly irrelevant.

One important argument was advanced by the Whip of the Opposition namely, that the dignity of the Members is going to be touched by this. It is a very funny argument. If a Member is in the library or in the lounge and if he is told that there is a division and is asked to come into the House, it is only a sort of request, a sort of reminder. It is not a question of doing anything contradictory to the dignity of the Members concerned. If the question of dignity arises, I would like to say that this method is adopted in all legislatures. I hope, with these remarks, they would give up their opposition to this and vote for this amendment.

Sri M. RAMAPPA.—I request the Chair not to express any opinion before it is voted, because a request was made that the Chair should give its opinion.

Mr. SPEAKER.—No, no. I know it; I will simply put it to the House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, hitherto, you were offering some explanation to convince us.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore city).—Can we have the experience of the Speaker about the House of Commons?

Mr. SPEAKER.—I have made up my mind whether I should say something or not. After it is voted either this way or that, I will say something. I will put the amendment to the House.

(MR. SPEAKER)

The question is :

"That for sub-rules (3) and (4), the following sub-rules shall be substituted :

"(3) If the opinion of the Speaker as to the decision of a question is challenged, he shall arrange to have the decision bell rung for two minutes.

(4) After the lapse of two minutes he shall have the doors closed and shall put the question a second time and invite those who are in favour of the motion to say 'Aye' and those against the motion to say 'No'.

(5) If the opinion of the Speaker as to the decision of the question is again challenged he shall ask the members who are for 'Aye' and those who are for 'No' respectively to rise in their places and, on a count being taken, declare the determination of the Assembly. In such a case, the names of the voters shall not be recorded.

(6) If the Speaker does not adopt the course provided for in sub-rule (5) he shall order a division to be taken in such other manner as he may determine."

The motion was adopted.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇರಬಹುದಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೊಟ್ಟಕು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಮೆಜಾರಿಟಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಒಟುಮಾಡಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. We protest vehemently against this attitude. We stage a walk out and we do not participate in the discussion any further.

(At this stage, the Members of the Opposition Party withdrew from the House.)

Sri S. D. KOTHAVALÉ.—Rule 309. I beg to move :

"That the following words shall be added at the end of the sub-rule (2) and before the proviso—

"Or such part thereof as the Speaker may specify in the question".

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the following words shall be added at the end of the sub-rule (2) and before the proviso—

"Or such part thereof as the Speaker may specify in the question".

The motion was adopted.

Sri S. D. KOTHAVALÉ.—Sir, Rule 323 is unnecessary. I, therefore, suggest that the same may be voted down.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Rule 323 stand part of the Rules."

The motion was negatived.

Sri S. D. KOTHAVALÉ.—I am not moving amendment to Rule 332. I beg to move the next amendment which is as follows :—

"That in 1 in Schedule I—

(i) the following shall be inserted as rule 1 and the other rules re-numbered:—

"(i) A member shall give notice of his intention for leave to introduce a Bill or move a Resolution fifteen clear days before the day, set apart for that class of Private Members' business on which he wants the motion to be taken up."

(ii) in rule 5 for the words 'commencement of the session' the words 'day on which he wants the Bill or the resolution to be taken up' shall be substituted.

"(iii) the illustration at the end shall be omitted.

2. This amendment shall be deemed to have taken effect from 1st February 1959."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in 1 in Schedule I—

(i) the following shall be inserted as rule 1 and the other rules re-numbered :

"(i) A member shall give notice of his intention for leave to introduce a Bill or move a Resolution

fifteen clear days before the day, set apart for that class of Private Members' business on which he wants the motion to be taken up."

(ii) in rule 5 for the words 'commencement of the Session' the words 'day on which he wants the Bill or the resolution to be taken up' shall be substituted.

(iii) the illustration at the end shall be omitted.

2. This amendment shall be deemed to have taken effect from 1st February 1959."

The motion was adopted.

MYSORE STATE AID TO INDUSTRIES BILL, 1958

Motion to consider.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—
I beg to move:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, as reported by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, as reported by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

†Sri B. D. JATTI.—Sir, there are different laws relating to State aid to industries in force in the Mysore State. In order to have uniform legislation, the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958 was introduced in the Legislative Assembly last time and after discussion on the Bill, this Bill was sent to a Joint Select Committee. The Bill was considered by the Joint Select Committee and it has approved the Bill with certain changes as indicated in the Report of the Select Committee. Sir, in clause 2 of the Bill, the Committee inserted definitions of 'Board' and 'Industry'. Clause 4 of the Bill relates to State Aid to Industries Board. The Committee has modified sub-clause (4) of this clause and made provision for filling up casual

vacancies in the Board. Similarly, the Committee amended clause 9 which requires Directors to call for objections if the extent of aid applied for is Rs. 25,000 and more instead of Rs. 50,000. Similarly the Committee amended sub-clause (4) of this clause to make it clear that no aid should be granted if by a resolution supported by not less than 9 members of the Board rejection of the application was advised. Under clause 21, where the aid is given otherwise than by loan and is terminated, interest at 12½ per cent on the money value of the grant is realisable under the original Bill. The Committee has reduced this rate to 9 per cent. Similarly, the Committee has suggested other verbal amendments and all these verbal amendments and other amendments are before the House and they may be considered.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, as reported by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clause 2. There is an amendment.

Sri B. D. JATTI.—I beg to move:

"That for sub-clause (a), the following sub-clause shall be substituted, namely:—

"(a) 'Corporation' means the Mysore State Financial Corporation established under the State Financial Corporations Act, 1951 (Central Act 63 of 1951);

For sub-clause (f), the following sub-clause shall be substituted, namely:—

"(f) 'small scale industry' means an industrial business or enterprise in which the capital invested does not exceed five lakhs of rupees;";

Mr. SPEAKER.—Amendment moved

"That for sub-clause (a), the following sub-clause shall be substituted, namely:—

"(a) 'Corporation' means the Mysore State Financial Corporation

(MR. SPEAKER)

established under the State Financial Corporations Act, 1951 (Central Act 63 of 1951);

For sub-clause (f), the following sub-clause shall be substituted, namely:—

“(f) ‘small scale industry’ means an industrial business or enterprise in which the capital invested does not exceed five lakhs of rupees;”.

†Sri B. D. JATTI.—Before I make some observations, I wish to bring to the notice of this Hon'ble House that in the year 1959, the Mysore State Corporation has advanced loans to various factories and joint stock companies and in view of that, the responsibility of the State Industries Board will not be much and it will be reduced. So, the State Government will have to advance loans to various individuals and bodies on the recommendations of some of the boards like Khadi and Village Industries Board. The Khadi Board will be advancing a loan up to the extent of Rs. 10,000. We have made certain suggestions and amendments. So, from that point of view it is necessary to move the amendments. Sir, so far as the first amendment is concerned, there was no need to have the definition of the word ‘corporation’, but as it is proposed under new clause 8 for granting aid through the Corporation, it is necessary to have the definition of Corporation here. This definition has, therefore, been proposed. Since it has been decided that small industries should include all industrial business and enterprises in which capital invested does not exceed Rs. 5 lakhs, irrespective of the persons employed in such factories or industry and in conformity with the decision taken by the Small Industries Board, this second amendment has been moved.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That for sub-clause (a), the following sub-clause shall be substituted, namely:—

“(a) ‘Corporation’ means the Mysore State Financial Corporation

established under the State Financial Corporations Act, 1951 (Central Act 63 of 1951);

For sub-clause (f), the following sub-clause shall be substituted, namely:—

“(f) ‘small scale industry’ means an industrial business or enterprise in which the capital invested does not exceed five lakhs of rupees;”.

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That clause 2, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—Clause 3.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, I beg to move:

“That for the words ‘or other person,’ the words ‘technically qualified’ shall be substituted.”

MR. SPEAKER.—Amendment moved:

“That for the words ‘or other person,’ the words ‘technically qualified’ shall be substituted.”

†Sri G. VENKATAI GOWDA.—Here, what the Government intends to do is to appoint any other person as Director. My amendment is very simple. I request the Government by this amendment to appoint only officers who are technically qualified. Now it does not exclude the Government from appointing any other man, even a non-official. Therefore to avoid such a contingency, I request the Government to include the words ‘technically qualified’, so that the Government may appoint any officer technically qualified to perform all or any of the functions of the Director of Industries under this Act.

The Government may appoint any non-official also as Director of Industries; that man may not be suitable and the intention with which this Bill has been brought might be defeated. Therefore, I have suggested this amendment. It is very simple and

it suits any officer technically qualified being appointed to that place.

Sri B. D. JATTI.—Since clause 3 is proposed to be deleted, I oppose this amendment.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Then I beg leave of the House to withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That clauses 3 and 4 stand part of the Bill.”

The motion was negatived.

Clauses 3 and 4 were deleted from the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That clause 5 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 5 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 6.

Sri B. D. JATTI.—Sir, I move :

‘That for the second proviso to sub-clause (1), the following proviso shall be substituted, namely :—

“Provided further that aid shall not be given under this Act to—

(i) any industrial concern to which financial assistance may be given by the Corporation to the extent to which such assistance can be given under the State Financial Corporations Act, 1951 ;

(ii) any industry which is a village industry as defined in the Mysore Khadi and Village Industries Act, 1956, and for which assistance is provided for by the Khadi and Village Industries Commission constituted under the Khadi and Village Industries Commission Act, 1956 (Central Act 61 of 1956) ”.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved

‘That for the second proviso to sub-clause (1), the following proviso shall be substituted, namely :—

“Provided further that aid shall not be given under this Act to—

(i) any industrial concern to which financial assistance may be given by the Corporation to the extent to which such assistance can be given under the State Financial Corporation Act, 1951 ;

(ii) any industry which is a village industry as defined in the Mysore Khadi and Village Industries Act, 1956, and for which assistance is provided for by the Khadi and Village Industries Commission constituted under the Khadi and Village Industries Commission Act, 1956 (Central Act 61 of 1956) ”.

Sri B. D. JATTI.—This is only clarify the position of the Government and make it clear that Government need not advance any loan where the Corporation is advancing loans and similarly where the Khadi and Village Industries Commission is advancing loans.

Mr. SPEAKER.—The question is :

‘That for the second proviso to sub-clause (1), the following proviso shall be substituted, namely :—

“Provided further that aid shall not be given under this Act to—

(i) any industrial concern to which financial assistance may be given by the Corporation to the extent to which such assistance can be given under the State Financial Corporations Act, 1951 ;

(ii) any industry which is a village industry as defined in the Mysore Khadi and Village Industries Act, 1956, and for which assistance is provided for by the Khadi and Village Industries Commission constituted under the Khadi and Village Industries Commission Act, 1956 (Central Act 61 of 1956) ”.

The motion was adopted.

Sri B. D. JATTI.—Sir, I move :

“That sub-clause (2) shall be omitted, and sub-clauses (3) and (4) renumbered as sub-clauses (2) and (3) respectively.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That sub-clause (2) shall be omitted, and sub-clauses (3) and (4) renumbered as sub-clauses (2) and (3) respectively.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That clause 6, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 6, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 7.

Sri B. D. JATTI.—Sir, I move :

“That sub-clause (e) shall be omitted, and sub-clauses (f) and (g) shall be relettered as sub-clauses (e) and (f) respectively.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That sub-clause (e) shall be omitted, and sub-clauses (f) and (g) shall be relettered as sub-clauses (e) and (f) respectively.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That clause 7, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 7, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 8.

Sri B. D. JATTI.—Sir, I move :

“That for clause 8, the following clause shall be substituted, namely:—

“8. Grant of aid through the Corporation.—The Government may subject to such terms and conditions as the Government may

deem fit, enter into contract with the Corporation for purposes of the Corporation acting as an agent of the Government in the transaction of any business with an industrial concern in respect of loans or advances granted, or debentures subscribed, by the Government.

Explanation.—For purposes of section 6 and this section ‘industrial concern’ shall have the same meaning as in the State Financial Corporations Act, 1951 (Central Act 63 of 1951)”.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That for clause 8, the following clause shall be substituted, namely:—

“8. Grant of aid through the Corporation.—The Government may subject to such terms and conditions as the Government may deem fit, enter into contract with the Corporation for purposes of the Corporation acting as an agent of the Government in the transaction of any business with an industrial concern in respect of loans or advances granted, or debentures subscribed, by the Government.

Explanation.—For purposes of section 6 and this section ‘industrial concern’ shall have the same meaning as in the State Financial Corporations Act, 1951 (Central Act 63 of 1951)”.

Sri B. D. JATTI.—Since the Corporation is giving loans, etc., to the Joint Stock Companies and other industries, the Corporation will have to act as an agent of the Government of Mysore. So it does not require any more explanation.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That for clause 8, the following clause shall be substituted, namely:—

“8. Grant of aid through the Corporation.—The Government may subject to such terms and conditions as the Government may

deem fit, enter into contract with the Corporation for purposes of the Corporation acting as an agent of the Government in the transaction of any business with an industrial concern in respect of loans or advances granted, or debentures subscribed, by the Government.

Explanation.—For purposes of section 6 and this section 'industrial concern' shall have the same meaning as in the State Financial Corporations Act, 1951 (Central Act 63 of 1951) "'

The motion was adopted.

5-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—The amendment tabled by Sri G. Venkatai Gowda does not survive.

The question is :

"That Clause 8, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 8, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 9.

Sri B. D. JATTI.—I beg to move :

"That for clause 9, the following clause shall be substituted, namely :—

"9. Procedure relating to grant of State Aid.—Applications for grant of State aid shall be made to such authorities and shall be considered and dealt with in such manner as may be prescribed."

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

"That for clause 9, the following clause shall be substituted, namely :—

"9. Procedure relating to grant of State Aid.—Applications for grant of State aid shall be made to such authorities and shall be considered and dealt with in such manner as may be prescribed."

Sri B. D. JATTI.—The existing clause does not make provision for

regulating procedure by rules. Such a provision is necessary and hence this amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That for clause 9, the following clause shall be substituted, namely :—

"9. Procedure relating to grant of State Aid.—Applications for grant of State aid shall be made to such authorities and shall be considered and dealt with in such manner as may be prescribed."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 9, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 9, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 10 to 13. The question is :

"That Clauses 10 to 13, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 10 to 13, both inclusive, were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 14.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I beg to move :

"That for the words, 'unless the Government shall, by general or special order, extend the same' the words, 'or such period as the Government may by notification fix' shall be substituted."

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

"That for the words, 'unless the Government shall, by general or special order, extend the same', the words 'or such period as the Government may by notification fix' shall be substituted."

Sri G. VENKATAI GOWDA.—My amendment is simple. Government is entitled to fix a period of ten years for

(SRI G. VENKATAI GOWDA)

repayment of the loan. But Government, under the Bill, has also been vested with the power of extending the period of repayment in certain cases. I am afraid that such discretion in the hands of Government may lead to abuses. They may favour certain industrialists to the prejudice of others. This would lead to undesirable favouritism. Let the Government fix a definite period and adhere to it strictly in all cases. May be the period is long; it may be fifteen or even twenty years. But my idea is that the Government should have no powers to discriminate one as against the other.

SRI B. D. JATTI.—This amendment seeks to restrict the power of Government in the matter of extending the period of repayment of loans. Sir, I submit there are really hard cases where some difficulty may be felt in the repayment. The difficulties may be genuine and beyond the power of the industry concerned. Government should therefore have the discretion to give assistance to industries in deserving cases.

MR. SPEAKER.—The question is :

“That for the words, ‘unless the Government shall, by general or special order, extend the same,’ the words, ‘or such period as the Government may by notification fix’ shall be substituted.”

The motion was negatived.

MR. SPEAKER.—Clauses 15 and 16. The question is :

“That clauses 15 and 16 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 15 and 16 were added to the Bill.

MR. SPEAKER.—Clause 17.

SRI B. D. JATTI.—I beg to move :

“That in the heading, the words ‘or guarantee of a minimum return on capital’ shall be omitted.”

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in the heading, the words ‘or guarantee of a minimum return on capital’ shall be omitted.”

SRI B. D. JATTI.—This is merely consequential as a result of the amendment accepted to sub-clause (e) of Clause 7.

MR. SPEAKER.—The question is :

“That in the heading, the words ‘or guarantee of a minimum return on capital’ shall be omitted.”

The motion was adopted.

SRI B. D. JATTI.—I beg to move :

“That in the clause, the following shall be omitted, namely :—

(i) “or the guarantee by the Government of a minimum return on the capital of a joint stock company.”

(ii) proviso (b).’

MR. SPEAKER.—The question is :

“That in the clause, the following shall be omitted, namely :—

(i) “or the guarantee by the Government of a minimum return on the capital of a joint stock company.”

(ii) Proviso (b).’

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is :

“That clause 17, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 17, as amended, was added to the Bill.

MR. SPEAKER.—Clause 18.

SRI B. D. JATTI.—I beg to move :

“That the words ‘or of any payment under guarantee of a minimum return on the paid up capital’ shall be omitted.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

‘That the words “or of any payment under guarantee of a minimum return on the paid up capital” shall be omitted.’

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

‘That clause 18, as amended, stand part of the Bill.’

The motion was adopted.

Clause 18, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 19 and 20. The question is :

‘That clauses 19 and 20 stand part of the Bill.’

The motion was adopted.

Clauses 19 and 20 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 21.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I beg to move :

‘That in sub-clause (1), after the words “the Government”, the words “after hearing” shall be inserted.’

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

‘That in sub-clause (1), after the words “the Government”, the words “after hearing” shall be inserted.’

†Sri G. VENKATAI GOWDA.—Clause 21 is intended to lay down the grounds on which Government could terminate aid. Under the Bill Government is empowered to terminate aid for reasons to be recorded in writing. It is an accepted principle of natural justice that any party against whom an allegation is made should be given an opportunity to explain and plead his case first, before the proposed action is taken. If after hearing the party, Government is satisfied that it should terminate such aid, let it do so. But

no such termination should be allowed before the party concerned has explained his case.

†Sri B. D. JATTI.—Before Government comes to a conclusion to terminate aid, Government will necessarily enquire into the working of the industry concerned. The amendment is, therefore, unnecessary.

Government will record in writing the reasons for terminating the aid. Before the officers who are working in the Industries Department go and see the working of the industry they will not come to such a conclusion. Finally, without recording the reasons for terminating the aid, the aid will not be terminated. Hence I oppose this amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

‘That in sub-clause (1), after the words “the Government”, the words “after hearing” shall be inserted.’

The motion was negatived.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, Is it permissible for any member in the official gallery to carry with him an umbrella and a walking stick? I saw a member in the official gallery carrying an umbrella and a walking stick. Is it permissible?

Mr. SPEAKER.—It is not permissible. I thank the Hon’ble Member for drawing my attention to it.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, I beg to move :

‘That in sub-clause (2) (b) of clause 21, for the words “at a rate not exceeding nine per cent,” the words “at such rate the Government may determine”, be substituted.’

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved :

‘That in sub-clause (2) (b) of clause 21, for the words “at a rate not exceeding nine per cent,” the words “at such rate the Government may determine”, be substituted.’

†Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, whenever Government grants loans under the provisions of this Act I do not know what rate of interest they are going to charge. Probably, it may not exceed 6 per cent. The intention of this Act is to give aid by way of granting loans and subsidy to these industries. Such being the case, even when a loan is given, the interest will not exceed 6 per cent. Suppose a man who takes a subsidy failed to make use of that subsidy for the purpose for which it was taken, then Government is entitled under section 21 to terminate the aid. In such a case, is it justifiable to charge interest at 9 per cent which we are not charging even on the loan that we advance. Therefore, my suggestion is that whatever be the rate at which interest is charged on the loan, the same rate of interest should be charged for the amount of subsidy that is misapplied by the person. If Government are going to charge 12 per cent for the loan, then let them charge 12 per cent for the amount of subsidy misapplied also. Both the rates should be the same and that is why I have said "at such rate as the Government may determine."

†Sri B. D. JATTI.—Sir, the rate of interest that is mentioned in the clause is the maximum that can be charged, but the rate of interest that may be actually charged may be less than the maximum fixed depending upon the circumstances of the case. If the amendment is accepted, then the interest may exceed 12 per cent instead of the maximum of 9 per cent which is mentioned in the clause. Perhaps, that is not the intention of the Hon'ble Member. If this amendment is accepted it will give more power to Government to fix the rate of interest exceeding even 12 per cent. Hence I oppose this amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

'That in sub-clause (2) (b) of clause 21, for the words "at a rate not exceeding nine per cent," the words "at such rate the Government may determine", be substituted.'

The motion was negatived.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, I beg to move:

"That sub-clause (3) shall be deleted."

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That sub-clause (3) shall be deleted."

†Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, this amendment takes me back to the other amendment to give a hearing to the grantee, which I had moved to clause 21. To that amendment, the Chief Minister was pleased to say that the officers would inspect the factory and record in writing the reasons for terminating the aid. But my submission is that sometimes by a wrong presumption they might come to certain conclusions and assign some reasons for terminating the aid. That is why I had said that an opportunity should be given to the grantee to explain his case. You have not only not provided for that, but you have prevented him from going to a court of law to vindicate that he has got a *prima facie* case. If you had agreed for granting him a hearing by issuing a show cause notice, then I would not have pressed for the deletion of this sub-clause. Now that you have not given him an opportunity to explain, I submit that this sub-clause should be deleted.

†Sri B. D. JATTI.—Sir, the intention of the Government is always to help new persons who want to start new industries. It is the intention of Government to revive the industries. It is always in the interest of the industrialists that the officers should go and examine the working of their industries. So there should not be any doubt in the mind of the member that Government are interested in discontinuing the aid which has been already given. The present sub-clause will have to be retained as it is and hence I oppose the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That sub-clause (3) shall be deleted."

The motion was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 21 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 21 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clauses 22, 23 and 24 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 22, 23 and 24 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 25.

Sri B. D. JATTI.—I beg to move :

“That in sub-clause (2), items (ii) and (iv) shall be omitted ; in item (v) the words ‘and the powers to be exercised by the Director of Industries conducting such inquiries’ shall be omitted.”

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved :

“That in sub-clause (2), items (ii) and (iv) shall be omitted ; in item (v) the words ‘and the powers to be exercised by the Director of Industries conducting such inquiries’ shall be omitted.”

Sri B. D. JATTI.—As there will be no State Industries Board there is no need to have item (ii) of sub-clause (2) which relates to the Board. With the deletion of a portion of clause 9, there is no specific provision in the Bill relating to publication of notice of application for State aid. There is, therefore, no need for item (iv) of sub-clause (2). These two items are proposed to be deleted.

With the deletion of clause 3 there will be no appointment of Director of Industries under this Bill. There is, therefore, no need to have in item (v) the provision relating to the Director of Industries. Item (v) is, therefore, proposed to be suitably amended.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in sub-clause (2), items (ii) and (iv) shall be omitted ; in

item (v) the words ‘and the powers to be exercised by the Director of Industries conducting such inquiries’ shall be omitted.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 25, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 25, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 26 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 26 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri B. D. JATTI.—I beg to move :

“That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, as amended, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, as amended, be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House now adjourns and will meet at 1 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Fifty Minutes past Five of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 16th December 1959.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT
OF THE
PROCEEDINGS OF THE FORTY-FIRST DAY
OF THE
FOURTH SESSION

SATURDAY, 19TH APRIL 1958

Vol. IV—No. 41

CONTENTS

Budget for 1958-59—Demands for Grants—

No.		Pag
29.	Civil Works.	
50.	Appropriation to Irrigation and Power Development Fund.	
51.	Capital Outlay on Civil Works.	
53.	Capital Account of other Works outside the Revenue Account.	
42.	Working Expenses—Irrigation Works—(Commercial)	Voted ... 1913—1971
46.	Capital Outlay on Irrigation.	
47.	Irrigation (Non-Commercial)	
10.	Irrigation.	
48.	Capital Outlay on Improvement of Public Health.	

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY
AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FORTY-FIRST DAY

Saturday, 19th April 1958

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, a
One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

BUDGET FOR 1958-59—DEMANDS FOR GRANTS

Demand No. 29—Civil Works.

50. *Civil Works.*

MR. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 9,01,92,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Civil Works.’ ”

Demand No. 50—Appropriation to Irrigation and Power Development Fund

80-B. *Appropriation to Irrigation and Power Development Fund.*

MR. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 33,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Appropriation to Irrigation and Power Development Fund.’ ”

Demand No. 51—Capital Outlay on Civil Works.

81. *Capital Account of Civil Works outside the Revenue Account.*

MR. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 4,04,45,800 be granted to the

Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Capital Account of Civil Works outside the Revenue Account.’ ”

Demand No. 53—Capital Account of other Works outside the Revenue Account.

82. *Capital Account of other Works outside the Revenue Account.*

MR. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 37,37,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Capital Account of other Works outside the Revenue Account.’ ”

Demand No. 42—Working Expenses —Irrigation Works—Commercial.

XVII. *I.N.E. and D. Works (Commercial)—Working Expenses.*

MR. SPEAKER.—Motion moved :

That a sum not exceeding Rs. 85,68,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘I.N.E. and D. Works (Commercial)—Working Expenses.’ ”

Demand No. 46—Capital Outlay on Irrigation.

68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial)

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 6,31,90,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial).’”

Demand No. 47—Irrigation (Non-Commercial)

68-A. Construction of I.N.E. and D. Works (Non-Commercial.)

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 1,20,52,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Construction of I.N.E. and D. Works—Non-Commercial.’”

Demand No. 10—Irrigation.

18. Irrigation—Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues.

Mr. SPEAKER.— Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 91,72,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues.’”

Demand No. 48—Capital Outlay on Improvement of Public Health.

70. Capital Outlay on Improvement of Public Health.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 59,83,000 be granted to the

Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Capital Outlay on Improvement of Public Health.’”

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—
ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡನೆ ಆದನಂತರ ಮರಾ ಮತ್ತು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಮತ್ತು ಅನಹಕಾರ ಉದ್ಯಮಿಸಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದರೆ ಇಂಟರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ನೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಈ ಒಂದು ಇರಾಖೆ ದೇಶದ ಒಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇರಾಖೆ. ಇಂಥಾ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಬೆಳೆದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಗಂಡಿರಬೇಕು.

ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಇರಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಪರ್ಮಾನೆಲ್ ಬಹಳ ಜನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಸೌತ್ ಕನ್ನಡಾದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಪರ್ಮಾನೆಲ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಾವ ಇತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಪರ್ಮಾನೆಲ್ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಪರ್ಮಾನೆಲ್ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು. ಈಗ ಉದ್ಯಮಿಸಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಗಿರುವುದೇ ನೆಂದರೆ, 20-25 ವರ್ಷ ಸ್ಟ್ರೋಸ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅತ್ಯಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಇದೆ. ಇದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಸ್ಟ್ರೋ ಅಫ್ ಪೇ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. Equal pay for equal work ಎನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ತೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ತೊಡಕುಗಳು ಬರುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಆದರೆ ಜಾಗೃತೆ ಇದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಯ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕೇಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಇದೆ

ಎಂದರೆ, ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರ ಕೇಡರ್‌ನಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೀಗಿದೆ:—63 ಜನ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು 1949ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯರ್ ನೂಪರ್‌ವೈಸರ್ಸ್ ಗ್ರೇಡ್‌ನಿಂದ ಸೀನಿಯರ್ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಪಾರಿಸು ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. 1949ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಅವರನ್ನು ಚೆಂಪೊರೆ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮರಾಮತ ಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಹಾಗಲ್ಲ. ಆಗ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ನೂಪರ್‌ವೈಸರ್ಸ್ ಎಂದು ಇದ್ದರು. ಆ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ನೂಪರ್‌ವೈಸರುಗಳನ್ನು ಹಂಗಾಯಿ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹೌದು. ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ನೂಪರ್‌ವೈಸರುಗಳನ್ನು ಚೆಂಪೊರೆ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನಂತರ ಅವರನ್ನು ಆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು 1956ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಫನರ್ ಎಂಗಡಣ್ ಆಗುವ ತನಕ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಗಿದ್ದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಫನರ್ ಎಂಗಡಣ್‌ಯಾದ ನಂತರ ಇತರರಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವೋ ಅವು ಇವರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಆ ದಿವಸ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾದ ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇವರನ್ನು ಯಾವ ಡೇಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಯಿತೋ ಆ ಡೇಟಿನಿಂದಲೇ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿರುವಂಥ ಪ್ರಮೋಕ್ಷಣಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾದನಂತರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಸರ್ವಿಸಾಗಿದ್ದರೂ ಇವರು ಹಳೆಯ ಮೈನೂರಿನಲ್ಲಿ 15-20 ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—1947ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ 15-20 ವರ್ಷಗಳ ಸರ್ವಿಸ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ? ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಾನೀಗ ಜನರಲ್ ಆಗಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅವರ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಕೆಲಸ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅವರೂ ಇವರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹಳೆಯ ಮೈನೂರಿನ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಈ ದಕ್ಷತೆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈನೂರಿನವರ ದಕ್ಷತೆ ಒಂದು ಹಿರಿಮೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಇವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಿ ಎಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ಆಗಲೂ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದುವಾ ಹಾಗೆ ಖಾಯಂ ಮಾಡದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರಾದರೂ ಏನೋ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾದನಂತರ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಒಂದು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಗರಾಟೆ ವಗೈರಿಗಳೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ದಿವಸ ಇವರೇನೂ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂಬ ನೆಪದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇವರು ಯಾವ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ತಾರೀಖಿನಿಂದಲೇ ಇವರನ್ನು ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ಮಾಡುವಂತೆ ತಾವು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆಯೇ ಈ ದಿವಸ ಇವರಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅನಮಾಧಾನ, ಅನಹಕಾರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಇಲಾಖೆಯು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಆರು ಜನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಹುದ್ದೆಗಳು ಜನರಲ್ ಬ್ರಾಂಚಿಗೂ ಎರಡು ಹುದ್ದೆಗಳು ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಾಬಿಗೂ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಹುದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ಭರ್ತಿ ಆಗದೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಆರು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅವರದೇ ಆಪ್ತರು ತೀರ್ಮಾನ. ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಆ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೆಡುಕೊಳ್ಳಲು ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಕೇವಲ ಟಪ್ಪರ್ ಮಾನ್ಯರುಗಳಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಯಾವತ್ತೂ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಳ ದರ್ಜೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಎನ್‌ಸಿಮೇಟ್, ಪ್ಲಾನ್, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಟಿನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ದಿವಸ ಈ ನೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹುದ್ದೆಗೂ ಮತ್ತು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹುದ್ದೆಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬೇಗ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಡಿ ಯಾಗಿದೆ. ಈ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೇಗ ವೀಲೆವಾರಿಯಾಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬ ಅಡಚಣೆ ಮಾತ್ರ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೇ ಶಿವಾಯ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಬೇಗ

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ)

ಬೇಗ ನಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಿತವ್ಯಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ತೀರಾ ಅಗತ್ಯವೆಂದರೆ ಜನರರ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಈ ಎರಡು ಬಾಟಿನಿಂದಲೂ ಒಂದು ಈ ಸ್ನಾನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಈಗ ಎಷ್ಟು ಈ ಸ್ನಾನಗಳು ಬಾಲಯಿರುತ್ತವೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಭೇದ ಮಾಡಿಕೊಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವಂಥ ಅನೇಕ ಎನ್‌ಮೇಟುಗಳು ಹಾಗೇ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೇಷನಲೈಸಂಟ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವರು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಲಂಚ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೊಂದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಭಾಗ ನಿಜವಲ್ಲ. ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವತೂ ಈ ತೊಂದರೆ ತಾಪತ್ರಯಗಳು ಕೇವಲ ದುರ್ಜನರಾದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಬ್ಬರಿಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ದಕ್ಷರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಲಂಚ ರುಪಪತ್ರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರಮೋಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆನ್ಯಾಯ ನಡೆದು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲೂ ಅಶಾಂತಿ ಅತ್ಯಲ್ಪಗಳು ಮೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಲಂಚದ ವಾಸನೆಯೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಕಟ್ಟಾಕ್ಷರುಗಳಿಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯೆ ದರೌಳಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ವರ ಕೈವಾಡ ಕೆಲವುಕಡೆ ಉಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಯಾರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ದಕ್ಷರಾದವರೂ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದರೆ ಮೂಲಕ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬೇಗ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಇಂಥ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅವರವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನ ಸೂ ಯಾರ್ಯಾದಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವಂಥ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಒಂದು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ

ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಚೆಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಇಂಟಿಷ್ಟ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಗದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಮನುಷ್ಯಮರ್ಶೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒರ್ಬು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಭಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್, ಹೈನರ್ ಮತ್ತು ಫಾದಿಯಂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೂಡ ಬರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗಾದರೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ—ಈ ಮೊಬಲಗು ಬಂಡಿತ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಸರ್ಕಾರದವರೇನಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಪ್ಲನ್ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೇನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೊಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ದುಡ್ಡೆನ್ನೇನೋ ಅಥವಾ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತನಿಯಾಗಿ ತನಿ ನೆಪನುತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋಕಡೆ ಕೆಲಸಗಳೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ಯಾಲಿಬರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಟೂರು ಹೋಗಿರುವವರು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಎನ್‌ಮೇಟಿನ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳೂ ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ನಿನಿಂದ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಂಜಿನಿಯರು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಫೈಲುಗಳು ಹೋಗುವುದು ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಫೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫೈನಾಲಿಟಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿ ಕನ್‌ಫ್ಯೂಷನ್ನು ಆಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಹೊಳೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಇದಾದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಇಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ನುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಆಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 1956 ರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವೇನ್ನು ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವೇನೋಡಿ. ಇದರ ಎನ್‌ಕ್ಯಾಬ್ಲೆ ಮೆಂಟು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಬರ್ಚು ಆಗುತ್ತೇ ಇದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲಸವೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು “ಜನರಲ್ ಡಿಸ್ಪನ್ಸರಿಲಿಫು ವರ್ಕುಗಳು” ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎನ್‌ಮೇಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರುಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು

ಅಭ್ಯರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಬೆಂಚ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ಒಂದು ಮುಂದಾಗಬೇಕಾದ ನೀತಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊಳಿಸುವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಕೆ. ಪೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ತಹಶೀರುಗಳು ಇರುತ್ತವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ದೇನೂ ತಹಶೀರುಗಳು ಸ್ವಾಮ್ಯ. ಎಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ನೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗು ಎಂಜಿನಿಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೆಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ “ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್ ರೂಂ” ಎಂದು ಒಂದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಸಾಲದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಬಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇದುವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಬಾಕಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಲ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂತಿದೆ.

ಸ್ಟೆಪರ್ ಮೈನರು ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಬ್‌ವೆನ್‌ಷನ್ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು Construction of New Minor Tanks and other things, ಗೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. For Special Irrigation, special interest is needed and special attention is also needed. ನಾವು ಹೋದವರ್ಷ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಹಣ ಇನ್ನೂ ಬಿಡಾರ್‌ನವುಡಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಂಜನಗೂಡು ಕಡೆ ಇರುವ ಒಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟು ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಅನುಹಕಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟು ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಾಮೂಲುಗಳು

ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಎಸ್ಸಿಮೇಟು ಮಾಡಿ ಚಿಂಡರುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಮತ್ತಿತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ನಣ್ಣು ಪುಟ್ಟ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸ ಬೇಗನೆ ಆಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಕೊಡುವ ಹಣ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಖತ್ಯಾಯಿವಂತನಿಗೆ ಸಿಗುವ ಬದಲು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಜನಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಸ್ಸಿಮೇಟುಗಳು ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಚಿಂಡರನ್ನು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈ ಸಾರಿ ಬೆಂಚ್ ಇಂಜಿನಿಯರವರು ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್‌ನ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಂದ ಆದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಈಗ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಸ್ಸಿಮೇಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಚಿಂಡರ ಕರೆದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್‌ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛುಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೋಡುಗಳ ವಿಷಯ. ಈ ರೋಡುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ವೈಸರೊಲಿಸ ಒಂದು ಮೈಟಿಂಗ್‌ ವನ್ನು ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಎಂದರೆ, ಸುಮಾರು 1952ರೇ ಇಸವಿಗೂ ಹಿಂದೆ, ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳೂ ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳು ಇದ್ದವು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಡಾಡಲು ಕೂಡ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಒಡಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ರೋಡುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೇಕೋ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ 1952ರ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹಿಂದಿನ ಗತವೈಭವಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ-ರೋಡು ಮತ್ತು ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ತಾವು ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಷನ್‌ನನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಷನ್‌ಗೂ ನೀವು ಕೊಡುವ ಆರಾಟ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಆಶಾಂತಿ ಮೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛುಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೋಡುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಗು ರೋಡುಗಳಾಗಿ “ಎ” ಕ್ಲಾಸ್ ರೋಡುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ)

ಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ರಿಪೋರ್ಟಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮೇಂಟೆನನ್ಸ್ ಕಡಮೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಡುಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು "ರೋಡು ಫಂಡು" ಎಂದು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಈ ಫಂಡನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ರೋಡು ಸೆನ್ನು ಎಂದು ವಸೂಲುಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ಒಂದು ಫಂಡುಮಾಡಿ ಏತಕ್ಕೆ ಈ ರೋಡುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು? ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಆದ ರೋಡು ಫಂಡು ಇರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಫಂಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಖಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ರೋಡಿನ ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ? ಯಾವ ಒಂದು ಪಾನ್ಸೂ, ಕ್ರಮವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ.

ಇನ್ನು ಬಿಲ್ಯಂಗುಗಳ ವಿಚಾರ. ಬಿಲ್ಯಂಗುಗಳನ್ನೇನೋ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಈಗೇನೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಯಂಗುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಬೆರೆಬಾಳುವ ಬಿಲ್ಯಂಗುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಎಸ್ತಿಮೇಲು ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ಕೂಟಿನಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ನಿವು ಗೋಮೋರ್ ಫಂಡ್ ಎನ್ನುವ ಸ್ಕೋಗ್ ನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

1-30 P.M.

ಸರ್ವೆ ಶಾಖೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವೆ ಶಾಖೆ ಇದೆ. ಅದು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಚಾವುಟಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಾಲುವೆಗಳು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತೊರೆಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸರ್ವೆ ಇಲಾಖೆಯವರು, ಅರ್ಜಿ ಬರಲಿ, ಬಾರದೆ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಹೋಗಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥಂಥ ಕೆಲಸ pick ups ಹಾಕಬೇಕು, ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತ ಇರಬೇಕು. ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ, independence ಇರತಕ್ಕ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿರತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತಾವು

ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬೇಕಾದರೆ ಇದರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದೇ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಸಬೇಕು, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಚರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಯಡಿಯೂರು ಹತ್ತಿರ ಹರಿಯುವ ಒಂದು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ರೈತರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ರೈತರು ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಜಿ ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತೋ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದವಾತು ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತೋ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಎನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಆಶ್ಚರ್ಯನಗೊಳ್ಳುವ ಕೊಡು ತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಗುರ್ತುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವರು ಪ್ರವಾಸದಿಂದ ವಾಪಸು ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಪ್ರವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆಶ್ಚರ್ಯನಗೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ progress report ತರಿಸತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಇರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಲು ಹೋದರೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಮತ್ತೆ ನಮಗೇ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ, ಯಾರು ಕೇಳುವವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿವಾರವೂ progress report ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆಕೊಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಯನ್ನೇ ಅವರು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ, ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದಿರತಕ್ಕ ರೈತ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಗತಿ ಏನಾದೀತು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಮೇಲೆ ಅದರ ಸರ್ವೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ವೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗೆ ಸರ್ವೆ ವಿಭಾಗವಿದ್ದರೂ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಎಕ್ಸಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಸರ್ವೆ ಇಲಾಖೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೇಗೆತಾನೇ ಅವರು ಸರ್ವೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಎಕ್ಸಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಏನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮಾತು? ಸರ್ವೆ ಇಲಾಖೆ ಇರುವುದು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಎಕ್ಸಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ

ಆರ್ಜಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದರ ಅರ್ಥವೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಮತ್ತು ಅನಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ equal pay for equal work ಎನ್ನುವುದು ಇರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸ್ಕೇಲೂ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸ್ಕೇಲೂ ಇತ್ತು. ಆಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಹಕಾರವಿತ್ತು. ಈಗ ಒಂದೇ ಆಳಿಸಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ scales of pay ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಮತ್ತು ಅನಹಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೊನೆಗಾಣಬೇಕು, ಇದು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿರುವವರು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಬಡ್ತಿಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಅವರು 800 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ start ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಬೊಂಬಾಯಿ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ನೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ start ಆಗುವುದು 1,300 ರಿಂದ ಮತ್ತು 1,600 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ದಕ್ಷತೆ ಇದ್ದು, ಸರ್ವಿಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದ್ದು ಕಡಮೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ ಯಾರಿಗೆತಾನೆ ತೃಪ್ತಿ. ರುತ್ತದೆ, ಯಾರಿಗೆತಾನೇ ಅನಮಾಧಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹೇಳಿ. ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರದೂ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಭಾಗದವರ ಸ್ಕೇಲಗೂ, ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನವರ ಸ್ಕೇಲಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಜಗಜಾಂತರವಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—What is the remedy suggested for equalising it? It requires higher taxation. Are you ready to pay higher taxes?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಎರಡಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದಳಿತದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು? ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಅನಹಕಾರಕತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ನಾವು ಏನು ಹೇಳುವುದು? ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ, ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು huge machinery ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹೇಗೆಮಾಡುವುದು, ಯಾವರೀತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಾವು ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾಡಿತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಒಬ್ಬ ನವಸರು.—ಕೂಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಅದು ಮುಂದೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಹೊರಟರೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ (ನಿರಗುಪ್ಪ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎನ್‌ಸಿಮೇಟ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದುವರ್ಷ, ಎರಡುವರ್ಷ ಮೂರುವರ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಾವಿಷಯಗಳು ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡವಿವೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪುನರ್ರವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಿರಗುಪ್ಪ ಹತ್ತಿರ ತುಂಗಭದ್ರ ನದಿಗೆ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈವರ್ಷವಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪುರುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಸ್ಥಳವಾವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೂ, ಎರಡುವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ investigation ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಇಂಥಲ್ಲೆಯೇ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮಾಡಿ, ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪುರುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಬಿದರಿ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜನರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಬಹು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ರಾಯಚೂರುವರೆಗೆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿ, road bridge ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಮಾಡಿದರೆ, ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ national highway ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಜಾಗೃತ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು, ಇದೇ ವರ್ಷವೇ ಸೇತುವೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪುರುಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಒಂದು ಹೊಸರಸ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಹೊಸದಾಗಿ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ 1953ರಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿತು. ಆಗಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸವೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡ್ತಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲಾಟ್ ಆಗಿರುವ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತಕ್ಕದೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ತುಂಗಭದ್ರ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಿರಗುಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ 90ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ)

ಬಂದಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏಕೆ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಆಯಕಟ್ಟು develop ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ತುಂಗ ಭದ್ರ ದೆವಲಪ್ಪಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೂಡ 50 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ದೆವಲಪ್ಪಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು inter-village communicationಗಾಗಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ವರ್ಷವೇ ಇದನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಆಯಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇರೆ, ಸಿರಗುಪ್ಪ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬುದ್ದಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಚ್‌ವು ಎಂಬ ಫಿರ್ಕಾ ಇದೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲೂ ನೀರು ನಿಂತು ಒಂದು ದ್ವೀಪಂತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನವರು ಕೆಲವರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿದ್ದೀವೆಂಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶ ಅದು. 1942ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚ್‌ವು ರಸ್ತೆ ತಯಾರಾದ್ದು ಇಲ್ಲಿನವರಿಗೂ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ರಿಪೇರಿಯಾಗದೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈಗ ರಿಪೇರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ 50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ 10,000 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣಾ ರಸ್ತೆ ಅದು. ಈಗರಾದರೂ ಅದನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಊರು ಫಿರ್ಕಾ Headquarter ಆಗಿದ್ದರೂ ಜನ ಹೋಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಂಪಿಯೆಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಊರು. ಅದು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವ ಮುಖ್ಯ ಕೇಂದ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೊಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಚ್ಚಳಿಯಿಂದ ಬೀರಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯಿದೆ. ಇದು 1942ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈಗ ತೀರಾ ಕಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಕ್ಷಾಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಈಗರಾದರೂ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಿರಗುಪ್ಪಾ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಆಗು ಬಷ್ಟು ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟರೆ ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ 300-400 ವರ್ಷದಿಂದ ನೀರು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಿನೂರನ್ನಲ್ಲಯೂ ಇದೇರೀತಿಯಿದೆ. ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು equation of posts ಮತ್ತು seniority ಲಸ್ಟ್ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ P.W.D. ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿ-ನೌಕರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು

ಮೂರುವರ್ಷ ಮೊದಲು ಸೇರಿದವು. ಇಷ್ಟುದಿನವನಗಳಾದರೂ ಅಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳನ್ನು ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್‌ಗಳೆಂದು ಮಾಡಿ confirmಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಅಂಥವರನ್ನೇಗ ನಡೆಸಬರಿಯರುಗಳೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ಅನುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಬೇಕು, ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ. S.R.C ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ, ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು. ಈಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಜಿಲ್ಲೆ. ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಡಿವಿಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎರಡಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

T.V.P. ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಿಂದ 60,000 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈಗ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ 30,000 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಜಾಗೃತಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನೀರುಸರಬರಾಸು ಮತ್ತು ಡ್ರೈನೇಜುಸ್ಟೀಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ತಾವು ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನೇ ಮರೆತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1958ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರ ವಿಚಾರವೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ estimate ಕೂಡ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 15 ಗ್ಯಾಲನ್ ಸರಬರಾಸು ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಅಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಸು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹೊಸಪೇಟೆಗೆ ಕೂಡ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ (ಹೆಬ್ಬಾರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈದಿವನ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಸುಮಾರು 18ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಡ್ಡಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಸ್ಟ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. 63ಜನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದು ಬಹುಶಃ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಟ್ಟಿರುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಇದೇ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೂ ಅದೇ; ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದೇ. ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ “ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂಬುದು ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಾಗೆ ಮ್ಹಾಳುವವರು ಹೋಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ನ್ಯಾಯವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸೋಣ. ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ರೀತಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 1946ರಿಂದ 1949ರವರೆಗೂ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ ಇನ್‌ಚಾರ್ಜ್

ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1948ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು confirm ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. 1950ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಿನಿಂದ confirm ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇನಾಯಿತು? ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ಬಂದಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಜನರು—ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದ ವರು—ಇವರಮೇಲೆ ಬಂದರು. ಮೇಲೆ ಬಂದರೇನೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೂಡಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅನ್ಯಾಯ ವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ವಾಗಿ, ಈ 63 ಜನರನ್ನು confirm ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಸಂಬಳವೇನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಕಡೆ ಗಣಿಸಕೂಡದು. ನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದು ದನ್ನು ನಾವೂ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗೃತೆ ಇದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರೆಂದು integration ಆದಮೇಲೆ ಕೂಡ confirm ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೊಂದು ಇವರಿಗೊಂದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮನೆ ಇವರನ್ನು ವಜಾಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಮುಂದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಸಿಮ್ಮನೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಒಡಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇವೊತ್ತು P.W.D. ಡಿವ್ಯಾಂಡ್ ಇದೆ. ಇಂಥ ದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಇಲಾಖಾ ಎಂಜಿನಿಯರು, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡವೇ? ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ P.W.D. ಎಂಜಿನಿಯರೂ ಇಲ್ಲ, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿರುವ ಅನಂತ್ಯವಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದಲೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಸರ್ಕಾರದ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಅವರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಜಾಗೃತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತೆ ಮಾಡಿಸಲು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್, ವೆಗೈರೆ ಕಾಗದ ಗಳೂ ಬೇಗ ಮುಖ್ಯವೆ. ಇಲ್ಲದಹೋದರೆ ಕಾಗದ ಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ವೆಳಂಬವಾಗುತ್ತೆ.

ಸ್ಯಾಂಕ್ಷ ಆದ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಟೆಂಡರು ಕರೆಸುತ್ತೀರಿ. ಘಂಟೆಗೆ ಇಷ್ಟು, ಘಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಕಡಮೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಪರಸೆಂಟೇಜ್ ಮೇಲೆ ಕಡಿಮೆ ಹಾಕಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೊಡೀಷನ್‌ಗಳಮೇಲೆ ರಗಳೆ ರಾಧ್ಯಾಂತವಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪರಸೆಂಟೇಜ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಕಿಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಎಕ್ಸಕೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ, ಗುವಾನರರು ಇವರುಗಳಲ್ಲೇ ಕಾಗದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒಡಾಡುತ್ತದೆ.

ಸ್ಟೆಪರ್ ಮೈನರ್ ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ 12½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು, ತುಮಕೂರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಟೆಪರ್

ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ; ಸಬ್ ಒವರ್‌ಸೀಯರಗಳು, ಸೂಪರ್‌ವೈಸರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಜಾಗ ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಯಲ್ಲಿರುವ ಸಬ್ ಒವರ್‌ಸೀಯರ ಕೆಲಸ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಯೊಡನೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ಟೆಪರ್ ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಇದ್ದೂ ಏನೂ ಕೆಲಸವಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ 8,000 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದ ಕ್ಯೋನ್ಸರ್ ಒಂದು ಸ್ಟೆಪರ್ ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಅಂದರೆ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಹೋದರೆ ದುಡ್ಡು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ಪೆಷಿಲರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸರ್ವೆಯರನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ತುಮಕೂರು ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸರ್ವೆ ನಡೆದು ನಾರ್ಕಟ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಸರ್ವೆಯರು ಕೂಡಾ ಎಲ್ಲದ್ದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆಯರು ಇರ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಷ್ಟೋ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಇಲಾಖೆ ಸಮುದ್ರ ವಾಗಿದೆ. ಮೈದಾಳ ಕರೆಯ ಸರ್ವೆಕೆಲಸ ಆಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದ ರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಟೆಪರ್ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದ ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಹಂಚಿಕೊಡಿ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ನು, ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಕೂಟಿನಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಕೊಡಿ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ನು ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಬೈಫರ್‌ಕೇಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ವಾಗುತ್ತೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕೆರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಕಡೆಯೂ ಕೆರೆ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹುರಿ ಹೊಸೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಹುರಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋದಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಹೂಡಿದರೆ ಏನಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಏನೋ. ಬರೆದೂ ಬರೆದೂ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈದಾಳ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಚರಿತ್ರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೂ ತುಮಕೂರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರಿಗೂ ಒಂದು ಡೊಡ್ಡ ಫರ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ನೀರು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಐದನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈದಾಳ ಟ್ಯಾಂಕ್ ಎನ್‌ಕ್ಯೆಪ್ಚರಿ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಡಿಸಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆ ಬಣಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡಿಸಿ, ಅದೂ ಇಲ್ಲ, ಇದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ)

ಯಾಗಿದೆ. ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ ನೀರು ಸಾಲುತ್ಪಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಜಮಾನುಗಳ ಬೆರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಒಂದೂ ಡಿಸ್ಟ್ರಿ ಬ್ಯೂಟರಿ ಚಾನಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೂ ಧಾನಲ್ಲಗಳನ್ನು ಗೇಯಕೊಂದು ರೈತರು ಇಲ್ಲದಹಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾರೂ ವಿಚಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರವನ್ನೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಅವರು ನಮ್ಮದು ಅಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನವೆ ಇರಾಖೆಯವರು ನಮ್ಮದು ಅಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿ ನುಡ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರೇ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇರಾಖೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿರುವ ವಿಷಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಕೆಲಸಗಳು ಹಿಂದೆದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ದಕ್ಷತೆಯೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಜುಕೇಷನ್, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್, ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳು ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಾಕಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಇದೆ. ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹುದ್ದೆಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕು. ಅವರುಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರು ಅಸ್ಪತ್ರೆಗೆ 30,000 ರೂಪಾಯಿ ಹೋದವರ್ಷ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಲ್ಲದೆಯೇ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಇದ್ದು ಅವರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅವರು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಡ್ಡಿ ಅಡಚಣೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಯಲ್ಲಿ ರೀಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು. ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಒಂದು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಒಂದೆ ನಿಗದಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನ್ನು ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ

ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಗೃತ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಎರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇರಾಖೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜು ತಯಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇರಾಖೆಗೆ ಬರಬೇಕು.

ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಯಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಮಾನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಲಿ. ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಬಾರದು, ಒಂದೇರೀತಿ ಇರಬೇಕು.

West coast communicationsಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 47 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಳಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮರೇನಾಡು ಮತ್ತು ಬೈಲು ನೀವು ಎರಡರಲ್ಲೂ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಮೈಲಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮರೇನಾಡಿನ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 250 ಮೈಲಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಈಗ 100 ಮೈಲಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ 200 ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಮರೇನಾಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಳು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಮಾಡಿದ್ದು ಮರೇನಾಡಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮರೇನಾಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಅವಮೊಗ್ಗ ಒಂದೇ ಮರೇನಾಡು ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಹಾಸನ, ಸಕರೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಡಾಬಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪರಿಸ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಆರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು, ನಿಧಾನವೇಕಾಯಿ ತೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಕರ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಸೈಟಿವ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿದ್ದ ಮುಂತಾದ ಕಾರಣ ಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ, ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯು ನಾನಾ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ 9,90,06,000 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತು, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗದೆ ರೈಲ್ವೆ ಆಯಿತು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ಜೊತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣ ರೈಲ್ವೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 1949ರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಖಾಯಂಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ? 200 ವೇಕೆನ್ನಿಗಳು ಇರುವಾಗ 63 ಜನರನ್ನು ಖಾಯಂಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಷ್ಟ? ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇವರನ್ನು ಖಾಯಂಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರೊಬ್ಲೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಬೇಗ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದವಾಗೆ ಚೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಪೀಸ್ ಮೀಲ್ ಕೊಡುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಟ್ಟು ರೀಗ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪೆರ್‌ಪೆಕ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಚೆಂಡರ್ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಅಬ್ಸಕ್ಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ ಟೆಕ್ನಿಕ್ ನ್ಯೂರಿಗೆ 45,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬೇಗಕಟ್ಟಿ ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

Unsanctioned worksಗೆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೋ ಅಥವಾ ಯಾರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Water supply ಅಥವಾ ನೀರು ಸರಬರಾಜಿಗೆ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬರು ವಿಶೇಷ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಿನ ಅಭಾವವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಂದಾಜು ಮಂಜೂರಾಗಿರದೆ, ಚೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಒಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿನ ಚೆಂಡರ್‌ನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಆತನಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಬ್ಬರ ಪರ್‌ಪೆಕ್ಟು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಶಾಖೆಯನ್ನೇ ಬೇರೆಮಾಡಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಡಿವಿಜನ್ ಮಾಡಿ, ಒಬ್ಬ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ

ನ್ನಾದರೂ ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವುದು ಬೇಡ ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಸಮಿತಿಗಿರಬೇಕು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಒಂದು planned basis ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹೆಸರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮೂರು ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇನ್ನು ಮೂರು ಮೈಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ inter-hobli communications ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ (ಮಾಗಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಂಬಂದಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಾದರೇ ಒಂದು ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಇಲಾಖೆ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿನ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದಲೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲೂ ಸತ್ಯಸಂಧತೆಯಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಥವಾ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಾಗೂ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರ ಸಹಾಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವಪೂರಿತ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಲೋಕೋಪಶೋಕಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನೂರಂಟು objections, querriesಗಳು ಒಂದು ಗಂಟು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗುವುದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

2 P.M.

ಇದು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕುದೂರು ಹೋಬಳಿ, ಕನ್ನನಂದ್ರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್. ಮಿರ್ಜಾರವರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟರು. ಆ ರಾಗಾಯ್ತು. ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಕೆರೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಪಟೇಲ ಸತ್ತುಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಟೇಲ ಬಂದ. ಆ ಕೆರೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಸರ್ಕಾರದ ಎದುರಿಗೆ ನಾಲ್ಕುಸಲ ಬಂದು ವಾಪಸು ಹೋಗಿ, ಈಗ ಎಗ್ಗಿ ಕ್ಯಾಪ್ ಇಂಜಿನಿಯರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ಕಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ)

ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯುವ ಆದಳಿತ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದೆ ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಸರ್ಕಾರ ಎದ್ದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿಯದೆ, ಕಾರ್ಯನುಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇಂದೂಕೂಡ ಇದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಾನುಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದ ಹೊರತು, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದ ಹೊರತು ಜಾಗೃತ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ, ಇಲಾಖೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಟೀಕೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹುಳ್ಳೇನಹಳ್ಳಿ, ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಸುಮಾರು 200 ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗುವುದರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ನೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರು ಬಂದು ನರ್ವೆಮಾಡಿ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಮಂಜೂರಾತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ರಾಕಿ ಪೈಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬೇಕು; ಎಸ್ಪಿ.ಮೇಟ್ ಪುನಃ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹುಳ್ಳೇನಹಳ್ಳಿ ಏಕಪ್ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತಿಪ್ಪನಂದ್ರ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ನಲವುಂಗಲ ಮಾಗಡಿ ಬಾರ್ಡರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹದೇವಪುರದ ಕೆರೆ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗುವುದರಲ್ಲೇ ಇದೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಕ್ಕಲು ತುಂಬಿ ನಿಂತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಅಥವಾ ನಿಪುಣ ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟನೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಚೀಕ್ ಕರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೆರೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಬರುವ ನೀರಿನಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ತೆಗೆದ ಮಣ್ಣು ಪುನಃ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಶ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಸಿರ್ಟ್ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರೆ ಅಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಈಗ ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಿರ್ಟ್‌ಚ್ಯಾಪ್ಸ್ ಕಟ್ಟುವುದು, ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ನಹಸುಬಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಲಕ್ಶ್ಯ ಗಿಡ ನೆಡುವುದು ಸುಲಭ, ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರುವ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಯಾವ ಕೆರೆಯಲ್ಲೂ ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಹಣ ಪೋಲುಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲಾರ್ಕುಗಳು 15-20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಣಿವೆಮೇಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಣಿವೆಮೇಷನ್

ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ, ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಫೈನನ್ಸ್ ಟ್ರಾಂಕ್ ಮೈಂಟೆನೆನ್ಸ್ ನಮಾಪ್ಪೆ. ಒಂದು ಸಲ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮೈಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಿದರು. ಈ ದಿವಸ ಕೂಡ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಆ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಾಖಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಮಲ್ದಾರರು, ನೆಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರು ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರರು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಪುರಸೊತ್ತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಾಡುವುದು ಬೇರೆ. ಇದೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೆರೆ ಸಾರಾಬಾದು ಕಾಂಗೊ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ಪೇಜನಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದು ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಕೆಲಸ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಮೈಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು ನಿಂತು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಕೆರೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ರೈತರಿಂದ ಅರ್ಜಿಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಣವನ್ನು ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲಿಮಾಡುವುದು ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೊಡಲು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪ್ಪವಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿದರೆ ಅಗಾಧವಾದ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಮಾಡಿದರೆ ಇರುವ ಹಳೆಯ ಕೆರೆ ಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಕೆರೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಕಾಲದಲ್ಲಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇರುವ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮೈಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ತ್ತೇನೆ.

ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಮೀನುಯಿಲ್ಸ ಮತ್ತು ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರ ವಿಚಾರ. ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ನೌಕರರು ಕೆಲಸ ಬಾಯ್ಲು ಆಗದೆ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಕಣಿವೆಮೇಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಚಿಂಪೋರೆ ಸ್ವಾಫ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಾಬಿನಿಂದ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಿನಾದರೂಮಾಡಿ ಗ್ಯಾಚ್ಯುಯಿಟಿ, ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಸೌಕರ್ಯ ಅಥವಾ ಖಾಯಂ ನೌಕರರಿಗಿರುವಂತೆ ಪೇಷನ್ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪುನರ್ರಚನಾ ಕಾರ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೃಹದ್ಯೋಜನೆ, ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆ, ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ

ಪಟ್ಟಿಕ್ ವರ್ಕ್ ಇಲಾಖೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮಹತ್ವವೇ ನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಒಂದು ಧರ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸ ಬೇಕು, ದೇಶದ ಪುನರುತ್ಥಾನಗಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉದಾರ ಬುದ್ಧಿ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳಿಗೆ ಇವರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ವಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಜನೋಪ ಕಾರಿ ಖಾತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮೊದಲು ತಳಪಾಯದಲ್ಲೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದೆ. ಇಂಜಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವೂ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರ ಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವೊಂದು ಭಾಗವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟಿಟ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೆಲಸಮಾಡು ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿ ನಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೆ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಎದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸದಿಂದ ಜನ ನಿರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದಂಥ ಪದ ದೇರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ ಜನಗಳಿಗೆ ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ದಷ್ಟು ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ದಕ್ಷರು, ಜನ ಪ್ರೇಮಿಗಳು, ನಮ್ಮಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗು ತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾಗಿ ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರು ತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ. ಈಗ ನೀವು ಮಾಡತ ಕೆಲಸ, ಹೇಳತಕ್ಕ ವಚನ ಇವುಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಫಲ ದೊರೆಯದೆ ಅವರು ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಅದೇಶ ಯುಕ್ತದಲ್ಲಿ ತೊಡ ಕಿದೆ. ರೋಪವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿ ದ್ದೇನೆ. ಹೋದಸಾರಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಲಂಚರುಪುವತ್ತು ಇದೆ ಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಲಂಚ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಅಂತಹ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ ವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಸನ್ನಾಹ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಖಾತೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟ ಹಸರನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡು ತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ. ಮಾತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಸರಿ. ತಾವು ತರು. ರೈತನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. ಔಂದು ಸಮಾಜ ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲಂಚಕೋರತನವನ್ನು ತಾವು ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರೆ, ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಚಿರಬುಣಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ತಮಗೆ ಇರುವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾರ್ ಅಡಿ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿ

ದುಡ್ಡನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗ ಈ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಫಲ ಸಾಧನೆಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೈಯನ್ನು ಕಲುಷಿತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು. ಕೈಗೆ ಕಲ್ಪಿಷ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಈ ಮರಾ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಸಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಚಾರಿ ಯವರು 'ಎರಡನೆಯ ಎಸಿಎ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಅದು ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಯಲ್ಲ; ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಹಸರನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—ಮರಾಮತ್ತು ಎಂಬ ಪದ, is it parliamentary ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿ ಮೆಂಟರಿ, ಆಫ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಳಂಕವನ್ನು ಇವರು ಹೋಗಿ ರಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಎಸ್ತಿ ಮೇಳನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಜಾಡ್ಯ ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಲಂಚ ರುಪುವತ್ತುಗಳ ಜಾಡ್ಯ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋದ ಸಾರಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್ತಿ ಮೇಳುಗಳನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೋಗವನ್ನು ಈ ಖಾತೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಎಸ್ತಿ ಮೇಳುಗಳು ರಿವೈಜ್ ಆಗಿವೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಆ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್ತಿ ಮೇಳುಗಳನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ತ್ವರಿತ ತ್ವರಿತ ವಾಗಿ, ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ಬೆರೆಗೆ ಬದ್ಧ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಎಸ್ತಿ ಮೇಳುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಡೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಗಳಲ್ಲಿ ನುಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಮಾರಣ್ಣನವರು ಒಂದುಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಈ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಂಥ ಎಸ್ತಿ ಮೇಳುಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಅನೇಕ ಎಸ್ತಿ ಮೇಳುಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಗಳು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನಿಜ. ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ತಮ ಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದಿವಾನ್ ಮಾಡುವರಾವ, ಸರ್ ಆರ್ಕಾಟ್ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಯಾರ್, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ರೆಡ್ಡಿಯವರು, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ ನವರು—ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆರೆ ಕೊಡುವುದು, ಪಿಕ್ಪ್ ನಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯದೆ ಇವತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ. ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ದೂಷಣೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ದೂಷಣೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಂತಿವೆಯೋ ಅಂತಹ ಕಡೆ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಳ ಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸ್ನೇಹರೂ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಹೆಸರನ್ನು ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜನಾದರೂ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬರೆದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಂಥಾದ್ದು ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದುದು ಜನರ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೂಷಣೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಏನಾದರೂ ನಡೆದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಡಿ. ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರವೂ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ರಾಜ್‌ಮಾನ್ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಚೇಂಬರಿನಲ್ಲಿ ವಸೂಲಿ. ಬಾಜಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು, ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿವೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂತಹ ಮನಸ್ಸನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು; ಆ ರೀತಿಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಾವೇ ವಂಚನೆಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋದವರು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಭಾಷಣಮಾಡುವಾಗ ಎಂಟ್ರಿಕ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಬೇರೆ ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ಮಾಡಬೇಡಿ; ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ರೋಪ ದೋಷಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಅಮಲ್ ಮೇಟ್ ಮಾಡಿ. ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಜಿಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆರಮನಸ್ಸಿನಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಂಟ್ರಿಕ್ ಡಿವಿಜನ್ನಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಟ್ರಿಕ್ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಸುಣ್ಣವನ್ನು 3 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಳಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತಳವಾಯಿ ಹಾಕಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಈಡೇರಲಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಂಟ್ರಿಕ್ ಡಿವಿಜನ್ ಎಂದು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಡಿವಿಜನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗೃತ ನಿರತರಾಗ

ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಡಿವಿಜನ್ re-organise ಮಾಡಿ; Executive Division re-organise ಮಾಡಿ; ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಒಂದು Sub-Division ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ. ಏನೇಕಾರಣ ಇರಲಿ ರಿಟೈರ್ ಆದವರನ್ನು ಪುನಃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯುವಕರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಯುವಕರಾದವರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟು ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಹೀಗೆ ಸಿ. ತಿ. ಬರುತ್ತದೆ. ಯುವಕರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಈ ರಿಟೈರ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವದೇ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಫೈಮೋಷನ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಫೈಮೋಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಈ ರಿಟೈರ್ ಆದವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೂರು ಸಾರೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಹಾಗೆ ಯುವಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇರಾಖೆಯನ್ನು revitalise ಮತ್ತು reorientation ಮಾಡಬೇಕು. ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಮೈಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪೈಕಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರದ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ low level channel ಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯ ನಾಲಾ, ರಾಮಪುರನಾಲಾ, ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ನಾಲಾ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ನಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದ ಈ ನಾಲೆಗಳು ದುರಸ್ತಿಯಾಗದೆ, ಎಷ್ಟು ದೂರದವರೆಗೆ ನೀರು ಹರಿಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ನೀರು ಹರಿಯದೆ, ಹೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಒದಗದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯನ ನಾಲಾದ ಮೇಲೆ ಬನ್ನೂರ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರೀಪೇರಿಂಗ್‌ಗೆ ನಡೆಯದೆ ಅದರ ನೀರು ಹಿಡಿಯುವ capacity ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಳಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಅದರ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಒದಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಇತರ low level channel ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ರಾಮಪುರ ನಾಲಾದಿಂದ ಕಮಿ ನದಿಯ ಎಡ ನಾಲೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ

ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೀರು ಒದಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಫಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಈ ನಾಲಾಗಳ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವರುಷ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಕಾರಣ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಾಲಾ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನೋ ಇದೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಹರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲೆ ಗಳ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀರು ಸಾಕಷ್ಟು ದೊರೆಯದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ low level channel ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ಸಾರಿಯ ಅಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಎನಿತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ ನಾಲಾ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. ಪರಿಣತರು ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಈ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಲ; ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ; ಪರಿಣತರೂ ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಇದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಬದಲಾ ವಣಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವ ಈ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. 1945 ರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದಲ್ಲಿನ ನೀರು ಬಣಗಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಅದರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಗಾಗಿ ಆಗ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಒಪ್ಪಂದವು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರತಿ ಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. 1924ರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಈ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು 50 ವರ್ಷಗಳಂತರ ಅಂದರೆ 1974ರಲ್ಲಿ ಫುನರ್ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ 1924ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಇಂದಿಯಾದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಗೂ, ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ನೆರ ಪಾಂತವಾದ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತ ಇತ್ತು. ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ಬಗ್ಗೆ 1974ರ ವರೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಾ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಅಂತಿಮತಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಯಾವದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನು

ಕೂಲವಾಗದಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ನೀರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಲು ಇಂದಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಮಧ್ಯೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಣತರು ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

2-30 P.M.

ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದಿಂದ 1 ಲಕ್ಷ 20 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಸಾಗರದ ಹಂತ ಅಲ್ಲದೆ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ಹಂತ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆವರೆಗೂ ಕೂಡ ನೀವು ಹೊಸ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಹೊಸ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಾಕಿ ನೀರಾ ವರಿಗೆ, ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ 1974ರ ಹೊತ್ತಿ ಗಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆಗ ಫುನರ್, ನಮಗೂ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ತರೀ ಜಮೀನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ, ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ನನಗಾದರೂ ತಿಳಿಯದು. ಆಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ 35-40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿರಲಾರದು, ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕು, ಮೊದಲನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಿಂತ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಪಿ ನಿ ಜಲಾಶಯದ ಏನಾ ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಜಲಾಶಯ ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿಮಾಡಿ ತರೀ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಾರದವರು ಶಿಸ್ತು ವಾಗಿ ಆರೋ ಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನೊಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಅದಮೇರೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಅದು ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಸಾಗರದ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ನೀರಾವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣಕ್ಕೆ ನೀರು ಒದಗಿಸಿ ದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ನೀರಾವರಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 27-28 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಎಷ್ಟಿತ್ತೋ ಇವತ್ತಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಮಾತ್ರ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಸಾವಿರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಇರಬಹುದು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಸರಿ ಯಾದ ಅಂಕಿಅಂಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. 1927ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಾನ್ಯರಾದಂಥ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ರಿಪೋರ್ಟು, ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ಇವತ್ತು ಇರತಕ್ಕ ವಾಸ್ತವವಾದಂಥ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಮೇಲೆ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಈ ಹಿಂದೆ ಒಂದುದಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಚಿವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದೆ. 16 ತಿಂಗಳು, 17 ತಿಂಗಳು, 18 ತಿಂಗಳು ಕಮ್ಮಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು. 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕಮ್ಮಿ, 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಬತ್ತ, 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಡೈಕ್ಯಾಪ್—ಒಟ್ಟು 120 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು 16 ತಿಂಗಳು ಕಮ್ಮಿ ಹಾಕಿ ಅಮೇರಿ semi-dry crop ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಉಳಿದ ಏಳು-ಎಂಟು ತಿಂಗಳು semi-dry crop ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕಮ್ಮಿ, 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ತರೀ ಮತ್ತು 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ semi dry crop ಹಾಕ ಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ, ಅದನ್ನಷ್ಟು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸ್ಥಳದ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಬೆರೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಬೆಂಗಾಡಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

DR. K. K. HEGDE (Karkal).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demands for Civil Works. While going through the budget, I was very happy to note that there had been an increase in allotment under this head and for that I congratulate the Hon'ble Minister for Public Works and the Engineering Department for impressing upon the Finance Department the need for an increased allotment. I am also told that the Central Government have provided us ample grants for the West Coast roads, for which I thank the Central Government too. As the House knows, communications are the backbone of industrial development. We have in our State vast resources of mineral and forest wealth waiting to be exploited. To facilitate industrial progress and agricultural development and the exploitation of the numerous other resources, a good net-work of

roads and a good mileage of railways are necessary. I am confident that the Government will bear this point in mind and draw up a plan to have a fine net-work of roads and also form new roads.

At this juncture, I would like to bring to the notice of Government that the old classification of roads are out-moded and require revision. I hope the department will make a new code and have a fresh classification. Further, looking to the statistics that are placed before us, we find that there are some districts which are having a few mileage of roads. For instance, there are 5 or 6 districts having less than 500 miles of roads. So, while drawing up an overall plan for the State, I would request the Department and the concerned Minister to bear these things in mind.

Coming to my district, I am reminded of an eminent physician whose junior asked him what all things are necessary for the treatment of diseases. He informed his junior that three things are necessary, namely, first diagnosis, second diagnosis and third diagnosis. About the needs of my district also, I may say that three things are necessary, namely, communications, communications and communications. I say this just to impress upon the Hon'ble Minister the necessity for improving the roads. Though my district is a coastal one it has got two areas, namely, the coastal area and the Malnad Area. It is traversed by 20 big rivers which have got tributaries when we approach the ghats. These tributaries or rivulets divide the vast stretch of land into small islands which are cut away from outside for more than 6 months in a year. Though we have a vast stretch of land which can be cultivated, it is left uncultivated. I am saying this just to impress upon the Minister for Public Works the need for communications in my district. Further, I am glad to note that the Government have set up a Malnad Board. I am yet to know the duties and functions of that Board. Anyway, I am sure that that Board will take into consideration the importance of communications in that area. Further, my district has got

about 100 miles of coast with 5 or 6 fairly good ports which form an outlet for our State. Such being the case, I personally feel that it is all the more necessary that communications should be developed in my district. In this connection, I am glad to learn that almost all the rivers along the coast are to be bridged sooner except perhaps the two rivers, namely, the Netravati and Gangotri. I understand that even the bridge over Netravati has been sanctioned. I would, therefore, request the Minister for Public Works to press Central Government to expedite the sanction of the estimates for Gangotri. I am also thankful to the State Government as well as the Central Government for sanctioning the Sankalikariya and Shirthadi Bridges. I would, however, like to know the fate of the Alevoor Bridge that was taken up long ago about 5 or 6 years ago. This has been recommended under the Central Road Fund. I do not know in what stage it is. I request that I may be enlightened about it. I would also bring to the notice of the Minister two important roads that go almost through the heart of the Malnad area in my district, namely, Guruvayinkera-Naravi-Hosman Mala-Kervasee-Ajekar Road and the Malur Ghat Road.

If these two roads are taken up, I can tell the Hon'ble Minister that almost half the Malnad Area will be opened up and developed. I am glad that a token grant has been provided for in the lump sum allotment. Though it is a token grant, I hope Government will take it up in right earnest and complete it in the near future and thus come to the aid of the Malnad people.

Coming to the conditions of roads in my district, I do not say that they are bad. About 800 miles of roads that are under the Highway Department are really good, but about 700 and odd miles of roads under the district boards are really bad. I do not say that the Administration is so bad as to bring about that condition, but the allotment of Rs. 2.25 lakhs to the local boards for this purpose for looking after 700 and odd miles of road is very meagre as compared with the yearly recurring expenditure of Rs. 7 lakhs incurred by

the Highway Department. Under these circumstances, I request the Government to take over as many miles of roads as possible and give ample grants to the local bodies to maintain these roads in a good condition. I am glad to know that the Government are taking over 100 and odd miles in my district for which I thank the Government.

There is another class of roads in my district 300 to 400 miles in length which are constructed by the villagers. The bridges across them have been constructed under the Local Development Works, N.E.S. and Community Development Project. I do not know under whose care they are now and who are their guardians. I would like to draw the attention of the Government to these roads and see that they are properly maintained.

Though I am confident that the Engineering Department will never allow even a naya paisa to lapse, so far as my district is concerned which has got only 7 working months because of heavy rains, I am afraid some amount may lapse. But I am sure that with timely allotment of funds and with the allotment of proper personnel, they will do their best and see that every pie is availed of and that want of personnel or any such thing will not come in their way.

I want to impress upon the Minister for Public Works that he will have to use his good office and see that ample railway mileage is given to us and that the Hassan-Mangalore Railway is taken up soon.

I also request the Public Works Minister to prevail upon the Finance Department to make bigger allotments next year and take up more works in the years to come. I am sure that, realising the importance of communications, the Finance Department will never fail in this respect. With these remarks, I thank the Speaker for permitting me to speak for a few minutes.

3 P.M.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ವಾನ್ಯ ಅದೃಷ್ಟರೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ದಿವಾನ್

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ)

ಮೆಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಎಂದರೆ ಈ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ತಪ್ಪೋ, ಸರಿಯೋ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಇಲಾಖೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ P.W.D. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಲ್ಲ; ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರವರೇ ಬಂದು ಒಳ್ಳೆ ಗಣಪತಿಯ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೊಡುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.

ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಇಂಜಿನಿಯರೂ ದಿವಾನರೂ ಆಗಿದ್ದ ಮಹಾನುಭಾವ ಶ್ರೀ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೆನಪಿರಬಹುದು. ನಾವೆಲ್ಲ ನೋಡಿದಂತೆ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳಂತೆ ರಾಗಿ ಕಾಳಿನ ಮುದ್ದೆ ತಿಂದು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ನಾರಾಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿ ಚಿನ್ನದ ಹೊಗೆಯಂತೆ ಪರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು. ಇಂತಹ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ "Photo" ವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯೇಷನ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ರಾಂಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರ ಪೋಟೋವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು.

ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನಾ ತೀರಣಗಳಿವೆ. ಈಗ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕಟ್ಟಲು ಒಂದೊಬ್ಬರ ಕೊಟ್ಟ ಮಾಯುಗಳ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಎಸ್ತಿಮೇಲಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಸ್ತಿಮೇಲಿನ ಫೆಡೊರ್ ಅಥವಾ ರೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿ, ಅನಂತರ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಶೇಕಡ 5 ಹದಿನೈದರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸುಳ್ಳೋ ನಿಜವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಮಾಡಿ, ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

P. W. D. grant ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ "ವಶೀಲಬಾಜಿ" ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಲ್ಲ ಜನರಿರುತ್ತಾರೋ ಆ ಕಡೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರಕಾರ ಎಂದರೆ ಸರ್ವರನ್ನೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಂದಲೂ ಒಂದೊಂದು ನಯಾ ಪೈಸಾ ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುರಿದು ಕಪ್ಪುಪಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತರಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಈ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ

ತಪ್ಪಬೇಕು. ಈ ತರಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಪೂಜಾರಿಗಳ ಹಾವಳಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅಫೀಸರುಗಳಾಗಿರುವವರು ಇವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ ಹೋದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಫೀಸರುಗಳು ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಅಫೀಸರುಗಳಾಗಿ ಏಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಂಗೇ ಹಳ್ಳಿ ಅಮಾನಿ ಕೆರೆಯನ್ನು 1888ರಿಂದಲೂ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮೂರು ಕಾನೂನು ಬೆಳೆಯಲು ಆಗಲು ಸಹಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳು, ಕೊಂಡಜಿ, ಸೋರೆಕುಂಟೆ, ಅಚ್ಚುತನಹಳ್ಳಿ, ಶಂಬೋನಹಳ್ಳಿ, ಮೊಳಕೋಟೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಕುಂತುಪನಹಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಎಸ್ತಿಮೇಲಾಗಿದ್ದರೂ ಈಗೇಕೋ ಇವೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿವೆ. ಕೆಲಸವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

[SRI N. HUCHMASTI GOWDA went to the dais.]

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I rise to a point of order, Mr. Speaker. Is it permissible for any member to go to the dais when the Assembly is in Session except the officials concerned? Except the Secretary and the officials concerned, none is allowed to the dais; because once the Speaker in the Lok Sabha observed that it was wrong for even the Secretary to go to the dais. Even the Leader of the House cannot go to the dais. Unless the Speaker permits the Secretary, even the Secretary should not go to the dais. It has got such a sanctity. I request the Chair to give a ruling regarding the Point of Order raised. I know that no member of the House has access to the Chair when the Assembly is in session.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Yes, I agree with the Hon'ble Member that no member of the house should have access to the Chair while in Session.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—We have followed many practices of Lok Sabha here.

Sri G. N. PUTTANNA.—I venture to request the Government that all minor and major tanks must be taken over under P.W. management, because the Revenue Officers are incapable of managing and getting the maintenance work done regularly. I must say in

in this respect that every tank is neglected. Therefore, the country has been neglected. The P.W. Department cannot manage these things and the Revenue Department is incapable of managing. The country is ruined and the Government is responsible for not managing the affairs of the P.W.D.

ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, 65 ಜನ ಸೀನಿಯರು ಸೂಪರ್ ವೈಜರುಗಳು 1949ರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ರಾಗ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೂ Confirm ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ 185 ಜನ ಸಬ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತರಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಗೋಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಲಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಈ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿವೇಶನ ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ರೋಡುಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರೋಡು ಮೆಟಲುಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಪುನಃ ಮೆಟಲುಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದಿದ್ದ ಗುಡ್ಡೆಗಳನ್ನೇ ತೋರಿಸಿ, ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸಮಾಡಿ ಸರಕಾರದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳ್ಳಾವೆ ಬಳಿ ಈ ಮೆಟಲುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರೆಂತ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದೊರು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಬಂದರು; ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು ಅಷ್ಟೇ. ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ N.E.S. Block ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗಿದೆ ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತ!!

ಇನ್ನು ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟಿನ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸರಿ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗಲೂ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಎಂದು ಮಾಡಿ ಬೇರೆಯವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಳೆದರು. ಏನೋ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಏನೋ ಪಾಪ ಮಾಡಿ ಸೇರಬೇಕು. ಎಂದು ಈ ಜನ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಇವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವೆ; ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು, ಯೋಗ್ಯರಾದವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಏಕೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ಇನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಫೀಸುಗಳಿಗೆ. ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ. ಸುಳ್ಳು ವರದಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬರೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ದನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. 'ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ' ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದೆ ಸರಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಎನ್ನುವುದು!!

ಹಿಂದೆ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾರಿ, ಜೀಪುಗಳು, ವ್ಯಾನುಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ರಾರಿ, ವ್ಯಾನು ಜೀಪುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಲ್ಲ. ಹಾದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳೂ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. Some of the Engineers are contractors, contractors indirectly are M.L.As. and some M.L.As. are contractors indirectly. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ತಾನೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರು ಯಾವುದೋ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಟಲುಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ದೊರು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಬ್ಬ ಪುಡಾರಿಗಳು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಸರಿ, ಆ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತು dead stop ಆಯಿತು.

ಸಂಗೇನಹಳ್ಳಿ, ತುಷ್ಕದ ಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದರಿಂದ 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೂ ಆದವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕಾದುದು ಸರಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ' ಪ್ರಭಾವ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ವರನ್ನು ಬಂದಿರುವಾಗ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸಬೇಡಿ. ಹಾಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ತಾನೇ ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುವುದು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತೂಕದಿರುವವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಾನಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಪೆಡು ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಸ್ಸಿ ಮೇಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆದು ತಾವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ slow progress ಇರುತ್ತದೆ. ವಿಧಾನ ಸೌಧದಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಕಟ್ಟಡವು ಏನು ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡವಾಗಲು ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಯವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ

(SRI G. N. PUTTANNA)

ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರದವರು Well subsidy ಎಂದು 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಮಲ್ದಾರರು ಈ ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. Well grant ಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಶಾಖಾಯಿ ಲವಣಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಆ-ವಿಟಾರ refer ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ನೋಡಿ ಬಾವಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಬರೆದರೂ ಸಹ, ಅವರಿಗೆ ಭಾಗ ಬರದೆ ಇದ್ದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಳ್ಳಿಯ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಿತವಾದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಿ; ಅವರ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೇಳಿದ ಮಾತು, ಕಟ್ಟಿದ ಬುಟ್ಟಿ ಬಹಳ ದಿವಸ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ನೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಎನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. Recommendation ಮತ್ತು influenceಗೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಈಗ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಭಾಗಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ, ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ರೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ, ಆ ವಿಷಯ ನಿಜವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಾವೇನಾದರೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತಾಗಿದೆ. I.A.S. ಮತ್ತು Non-I.A.S., I.P.S. ಮತ್ತು non-I.P.S., ಹೀಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಕಿ ಇಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. 10-15 ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಸಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇರುವವರನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆದವರ ಅಥವಾ ದಿವಾನರಾದವರ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಥವಾ ಕೌನ್ಸಿಲರ್ ಆದವರ ಮಗನಿಗೋ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೋ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿ

ನಿಯರ್, ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರ್ ಮುಂತಾದ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ 10-15 ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ಅನಮಾಧಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ co-ordination ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿನುತ್ಪನ್ನ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್ (ಭದ್ರಾವತಿ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ದಿವಾಂಡುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಡಿತ್ಯಾಪಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 165 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ 750 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮೂದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ 250 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಪುನಃ ಕೊಡುತ್ತ O-D ಬ್ಯಾಕ್, ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆಯೂ N.E.S. ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನಂತೆಯೂ ಕೊಡುತ್ತ 25 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಭಾರ ಇವರ ಮೇಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರೇ ದೇಶ ಸೇವಕರು, ಅವರೇ ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಗೆ ಕಂಕಣ ಬದಲಾಗಿ ದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಇವರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ, ತನ್ಮೂಲಕ ದೇಶದ ನಾನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಕೆರೆಗಳು ರಿಪೇರಿಯಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಮೊನೆ P.W.D. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಟೆಷನ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಸರ್ವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ, ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜನರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅರ್ಜಿ ತಂದು ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜನರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು ನಡೆಸಿದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ರಾಮರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸ್ಟೆಷನ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರು ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಸರ್ವೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು

ತಿಳಿಯಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕೆಲಸ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳು ದುರಸ್ತಿಯಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಉಬ್ಬಾಣಿ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದುರುವೇಗೆರೆ ಯು ಗ್ರಾಮದ ಸುಮಾರು 11 ಕೆರೆಗಳು ರಿಪೇರಿಯಾಗದೆ ಆ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಇವೊತ್ತು ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಜನಗಳು ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆಹೋದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಜನರು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕನಕಚಟ್ಟಿ ಕೆರೆ, ಒಡಿ ನಹಾಳು ಕೆರೆ—ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ತೂಬುಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆರೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಡೆದುಹೋಗಿದೆ.

ಅಮೇರೆ ಹರಕಕಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಫೀಡರ್ ಚಾನಲ್ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಎಂಟುಕಡೆ ಒಡೆದುಹೋಗಿದೆ. ಮುಂಚೆಯೇ 50 ರೂಪಾಯಿ ಒರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥಾದ್ದು ಈಗ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಾಗೆಯೇ ಹರಕಕಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಳಿ ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಫೀಡರ್ ಚಾನಲ್ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಗರ್ಬನಹಟ್ಟಿ ಊರಮುಂದಲ ಕೆರೆಯನ್ನು 1950ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸದೆ ಅರ್ಧಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ಮಾತ್ರ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ 12 ಅಣಿಯಷ್ಟು ಭಾಗ ಕೆಲಸವಾಗಿ ನೀರು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೀರು ಕಂದಾಯ ಪಾವತಿ ಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ರೋಗಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಆಗುವ ನಷ್ಟ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ರಸ್ತೆಗಳ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ, 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು Provide ಮಾಡಿದ್ದರು. ಭದ್ರಾವತಿ ಹೊಳೆ ಹೊನ್ನೂರು ರಸ್ತೆ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಆಗಲಿವಾಡಿಸಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ಸೇತುವೆಗಳ ಅಗಲ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು ಅಪಾಯಕರವಾಗಿದೆ.

ಕಾಗೆಹಳ್ಳಿ ಸೇತುವೆ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ K. K. Road ಗಳು. ಇದನ್ನು P.W.D.ಗೆ ವಹಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ಬೇರಾವ ದಿವಾನ್‌ರಮಂಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು, Maintenance ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದದೆ, ಸಾಸುವ ಹಳ್ಳದ ಸೇತುವೆ ಕೂಡ ಆಗದೆ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿ ನಗರದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೇತುವೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. Sugar Cane Cess Fund ಬೇರೆ ಈಗ ಬರುತ್ತಿರು

ವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಸೇತುವೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪೌರಸಭೆಯವರು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಿಂದ ನೀರು 12,000 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಚಾನಲ್ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀರು ಹಾಯುವರಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚಾನಲ್‌ಗಳಿಗಾದರೆ maintenance, silt clearance ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಲಾದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಈ ಚಾನಲ್‌ನ ರಿಪೇರಿ, ನಿರ್ವಹಣೆ clearance ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಭದ್ರಾ ರಿಸರ್ವಾಯರ್ ಕೆಳಗೆ ಎಡ ನಾಲೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಗಳವರ ಕಷ್ಟ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅವರ Rehabilitation ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಸೈಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ದೊಡ್ಡ ಸೈಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏಕೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು Works-charged Employeesಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಗದ ಜನ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವರ್ಗದ ಜನ; ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿರಬೇಕು. ಬೇರೆ ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸರ್ಟಿಸ್‌ನವರಿಗೆ ಇರುವ ಅನುಕೂಲವೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ 63 ಜನ Confirmation ಆಗದಿರುವ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಂಜಿನಿಯರ ವಿಷಯ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇರೆ, ಜನ್ಮಾಪುರದ ಬಳಿ ಭದ್ರಾ ಎಡನಾಲೆ ಚಾನಲ್‌ನಿಂದ 300 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ತರೀ ವ್ಯವಸಾಯದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಭಾಗದ ಎಡನಾಲೆಯಿಂದ ಒಂದು Branch Channel ಮಾಡಿ ಈ 300 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಬ್ಬಾಣಿ-ಶಿವನರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಶಿವನ ಸ್ವೇಷನಿಗೂ, ಭದ್ರಾವತಿ ಸ್ವೇಷನಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರಸ್ತೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪುರ, ಶಿವನಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಂಡಿತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೂ ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ Irrigation development fund ನಿಂದ Inter-communication ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಎಸ್ಸಿಮೇಟಿಂಗ್ ಬಂದಿಲ್ಲದೆ, ಸೂಪರಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಹುದ್ದೆ-ನೇರಳೆ ಕೆರೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆ ಕೂಡ ಭದ್ರಾ ರಿಸರ್ವಾಯರ್ ಫಂಡ್ ಮೂಲ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಬಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್)

ಕವೇ ಮಾಡುವುದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಛದ್ರಾವತಿಗೆ ನೀರು ಪೂರೈಕೆಯ ವಿಷಯ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. Water tank ಆಗಿದೆ. ಬಾಕಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು Sanitary ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಬೇಕೋ ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧ. ಪಟ್ಟಿ ವರು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಂದನೆ ಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekurur).—Mr. Speaker; Sir, I support all the demands. The time at our disposal is short and the subject under these Demands is vast. I will confine myself to one or two Demands. There is a provision made in the Budget estimates for minor irrigation: Rs. 50 lakhs includes Central aid also. The amount is intended for carrying out minor works and improvement of all minor irrigation tanks. It is intended by the Central Government and by our State Government also to utilise the amount in carrying out smaller works so that the food problem in our country may easily and within a short period be solved. Once when I spoke on the floor of the House, I made a remark that the amount provided for Public Works might be equitably distributed in all districts.

3-30 P.M.

But now so far as this scheme is concerned, I think, it needs special considerations as far as the integrated areas are concerned. So far as you know, the tanks in old Mysore State are repaired early. They are in a better condition when compared with the tanks of the integrated areas. There are a good number of tanks in Bombay Karnatak area especially in Belgaum and in the western parts of Dharwar District. They badly need repairs. The amount set apart for this work can better be utilised for carrying out small repairs so that within a shorter period and at minimum cost, greater area can be brought under irrigation and food production can be enhanced with quick results.

Sir, irrigation projects are investigated for inclusion in the Third Five-

Year Plan. The State Government is sending recommendations now and then for irrigation projects which have been investigated for inclusion by the Central Government in the Third Five-Year Plan. There is such a scheme in the southernmost corner of the Dharwar District. It is an old Tank constructed by the Vijayanagar King, the celebrated ruler Krishnadevaraya in 1442. The tank was constructed by putting up a dam across the river Kumadwathi. This massive tank was designed to store about 40,000 million cubic feet of water. But there was no arrangement for surplus water to be stored in course of time. The dam was washed away and it is now reduced to the size of a small tank with a capacity of only 55 million cubic feet of water. About 70 years back two channels were dug up, the right bank canal extending up to 8½ miles and the left bank canal extending up to 5 miles. By this scheme, it was designed to irrigate 2500 acres of land. Now, the possibilities of extending the right bank canal of Kumadwathi river have been investigated. According to the information, if the right bank is extended up to 25 miles, it can irrigate about 10,000 acres of paddy and about 12,000 acres of rabi crops. According to the expert opinion, it may cost about Rs. 86 lakhs including compensation money that can be allowed for submersions. It is a feasible scheme according to them. It can irrigate nearly more than 25,000 acres of land. This can be done by raising the waste weir of the tank of that river to a height of about 13 feet making provision for impounding water to the extent of 550 million cubic feet of water. When the Hon'ble Minister for Public Works paid a visit to our constituency and visited this tank, I urged him to see that this scheme is recommended for inclusion in the third five year plan.

Lastly, Sir, the Sharavathi Valley Project is taken up for execution. The road connecting the Sharavathi valley Project to the nearest Station is Ranibennur. There is already heavy traffic and there are a number of nalas on this road. In order to make the traffic easy and smooth, I request that

causeways may be constructed on these nalas, Sir, as I already stated, this road is an important means of communication. I also request that this road may be asphalted. I once again request the Minister for Public Works to take up Mesur Tank Project and also take up this road work connecting Ranibennur and Sharavathi Project.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ (ಮಂಡ್ಯ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶ. ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಮರಾಠತ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮಾನವೀಯತೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂಬ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಿದ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಹಿರಿಯರೂ, ಪೂಜ್ಯರೂ ಆದ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನವರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದುದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ; ಹಾಗೂ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೂ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಲಂಚಗೊಳಿತನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಯಾವ ಜಮೀನಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಏನು ಕೂಡಲೇ ಬೆಳೆ ಬಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಳೆದಲ್ಲರೂವ ಕಳೆ ಕೀಳಬೇಕಾದರೆ ಆದಳಿತ ನಡೆಸುವವರು ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಾವು ಸಹಕರಿಸಿ ಈ ಕಳೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇಲಾಖೆಯ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು. ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಇಲಾಖೆಯ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ, ಅವರು ಸೂಕ್ತ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು

ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಗೊಳಿತನವು ಎಂಬ ಕೊಗು ಕೆಲವೆಡೆ ಇದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ತರಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ ಆಶಾಭಾವನೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳಿರುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಆಗಾಗ ಅಭಾವ ಕೊಳ್ಳಗಾಡಾಗ, ಯುದ್ಧ ಕಾಲೇಶಸ್ವಾಭಾಸ; ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆರೆಗಳ ಹೊಳೆ ತೆಗೆಯಿರಿ, ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅದು ಮಾಡಿ, ಇದು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಪ್ರತಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವೆ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ, ಅವರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ವಿದೆಯೋ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಆಗ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು. ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶ ಆಗಾಗ ಅಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೆರೆಗಳು, ಕಟ್ಟಿಗಳು, ಪಿಕ್‌ಅಪ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೆಲವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಯಾರು ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ಧರ್ಮ, ಸತ್ಯ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಉದ್ಧಾಮ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಬರೆಯುತ್ತಾರೋ, ತಾವು ನಾಯಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥವರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರ ಅಥವಾ ಅವರ ಕಡೆಯವರ ಜಮೀನು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅಥವಾ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಜಮೀನಿನವರು ಬಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಚಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೋ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೋ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆದಳಿತ ಕಡುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಕೃಷ್ಣರಾಜ ನಾಗರ ಅಣೆಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಮುಳುಗಡೆಯಾಯಿತು, ಆದರೆ ಇಂದು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಜಗದ್ವ ನಗರವೇಕಾದರಾದರೂ ರಳಬೇಕು ಎಂಬ ಪೂಜ್ಯ ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಬಹುಜನಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಜನರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೇವಲ ಉದ್ಧಾಮ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಕಟ್ಟುವಾಗಿಯೇ ಒರಟಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಲಿ, ಆದಳಿತ ನಡೆಸುವವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯ, ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮಾತನಾಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತತ್ವಗಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ಅದನ್ನು ಹೃದಯಕ್ಕೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಹವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಕಾರ್ಡುಗಳ ವಿಲೇವಾರಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೂ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ)

ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ನಿಧಾನವಾದ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯವೂ ಬರುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೆಲವು ಜನ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಒಂದು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ರಾಜ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿ ಆ ವರದಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಲೀಗ್ಲೆ ಮಾಡಿದರೆ ವ್ಯಥಾ ಕಾಲಹರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಬಡತನ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಉನ್ನತಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಜನ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಬೇಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕು, ಕೆಲಸ ಚುರುಕಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 1,200,000 ಎಕರೆ ತರೀ ವ್ಯವಸಾಯವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆಗಲ್ಲ, ಕಾರಣ ವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿ ಬಂತು. ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು ಎಂಬ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಸಹ ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಾಲೆ ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಪದಿಸಲು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು V.C. ಏರಿಯಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದೂ ಅಪರಿಚಯಸ್ತರಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಾಗ ಮೂವತ್ತು ಮೂವತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ತರಿ ಆಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕ್ರಮೇಣ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಹಿಂದಿನ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಒಂದೇ ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತರಿ, ಖುಷ್ಕಿ, ಬಾಗಾಯಿತು ಎಂದು ಬ್ಯಾಕ್ ವಿಂಗಡಿಸಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸದಾ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬೇರೆ ದಿಸಿ ಬ್ಯಾಕ್ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದೆಂದು ಕಂಡ ಈಗಿನ ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖಾ ಸಚಿವರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿರೇಣ್ಣ ಗೌಡರೂ ಮತ್ತು ಇತರ ರೈತ ಮುಖಂಡರೂ ಸಹ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯವರೂ ಸಹ ಇದ್ದರು. ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಏನೂ ಅರಿಯದವರಂತೆ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗದಂತಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬ್ಯಾಕ್ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೀರು ಒದಗಿಸಲು ಇರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಹಾಲಿ ಇರುವ V.C. ಏರಿಯಾ ಬೋರ್ಡ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ವಿಷಯ ಪರ್ಯಾಯವೇನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಏಕಾರವೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಏಕಪ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಗ್ರಾಮ

ಸ್ವರೂ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಸಚಿವರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನೀರು ವ್ಯಥಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದದೋ ಅದನ್ನು ತಡೆದು ಕಳಗಿನ ಜಮೀನಿಗೆ ಆ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ದೇಶಾಯಿ (ಗಂಗಾವತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂಭತ್ತು ಡಿವ್ಯಾಂಡುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಮೊತ್ತ 23 ಕೋಟಿ 66 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ 23-24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವಾಗಿ, ಕೆಲವು ಡಿವ್ಯಾಂಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ, ಜನತೆಯಿಂದ ಬಂದ ಹಣ; ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ವಿವೇಕದಿಂದ, ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. I.N.E.D. Commercial and Non-commercial ಮತ್ತು Irrigation and Power Development ಈ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. Irrigation and Power ಈ ಎರಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ Capital outlay ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕ ಖರ್ಚಿನ ಖಾತೆ ಇದು. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಶಾಖೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ river valley projects ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಬರಿಯ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ; ಇನ್ನು ಕೆಲವು multi-purpose ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಮೀಡಿಯಮ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರ್ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಫಲ ದೊರೆಯುವುದು. ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದರೆ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಂಗಡಿಸುವುದೂ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಜನರಲ್ ಎಂದು ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನಾವು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ನಕಾಸೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕ್ವಿಯರ್ರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಕೆಲವೊಂದು ರಿವರ್ ವ್ಯಾಲೀಸ್. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ವ್ಯಾಲಿ, ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಣ್ಣ ದಿನ್ನಿ ಬ್ಯೂಟರಿಗಳು ಮತ್ತು ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರ್ ನಾಲೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಾಲಿ ಇರುವ ಕಡೆಯೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನೀರು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಅದರ ಸಮಪಯೋಗ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆ ಶಾಖೆ ಮಾಡಿ ಆ ನೀರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಕಲ್ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ, ಮಹಾನದಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ನದಿಗಳಿರುವ ಕಡೆ. ಹೆಚ್ಚು ಇರಿಗೇಷನ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಷವರ್ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು

ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ
ವಿದೆ, ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ.
ಕೆಲವು ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ರಿವರ್ ವಾಲ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿವೆ,
ಅವುಗಳಿಂದ ಪವರ್ ಮತ್ತು ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗ
ವಿದೆ. ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಮಗೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವ 24 ಕೋಟಿ
ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಪಡಿಸಿಯೋಗ
ಮಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ
ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಿಂದ ಆರು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ
ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷವೇ ಇದನ್ನು
ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಡ್ಯಾಂನಲ್ಲಿ ನೀರು
ತುಂದಾ ಇದೆ, ಕಾಲುವೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಮೈನ್ ಕನಾಲ್,
ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರಿ, ನಾಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. 1957-
58ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೂ
ನೀರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ಯಾರು, ಏನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟ
ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.
ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇ
ಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪರ್ಸನಲ್
ನೂಪರ್‌ವಿಷ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೂರವಿದೆ, ಆ
ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು
ಅಫೀಸರಿಗಳಮೇಲೆ ಗ್ರಿಪ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ
ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಈ
ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಿರುವುದರಿಂದ
ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ವಿಡ್ಯುಟ್ ಬಾಬಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ
ಬೇರೆ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿ
ಬೇರೆಬೇರೆ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರು
ತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೂ ಮಾತ
ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಎರ್ರಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ
ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ
ವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವಯನ ತ್ತೇನೆ.
29, 50, 53 ಮತ್ತು 47 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ
ಒಟ್ಟಾಗಿ 24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ
ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ 57 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ
ಇರಿಗೇಷನ್, ರಸ್ತೆ, ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್, ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್
ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು
ಬಹು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಬೋರ್ಡ್ ಬಳಗಿರಾ ಯು
ಚೂರು ಎರಡೂ ಕೂಡಿಸಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ
ಕೊಡುವುದಿದೆ. I.N.E.D. ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಆರು
ಕೋಟಿ 39 ಲಕ್ಷ 91 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ.
ಇದರಲ್ಲಿ 26 ಲಕ್ಷ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲವೊಂದು
ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಇದೆ. ರಾಜಲಬಂಡೆ ಸ್ಕೀಮು
ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಕೀಮು ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿ
ಹರಿಯುವ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಂದರೂ
ಮತ್ತೊಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಹಾಕಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಕಾಲುವೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಡ್ಯಾಂ
ತಯಾರಾಗಿದ್ದರೂ ಕನಾಲ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ರಾಜಲಬಂಡೆ
ಕನಾಲ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕು
ತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಗಿದ್ದಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾತ್ರ
ಕಾರಣವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ, ಈ ದಿವಸ ಆ
ಸ್ಕೀಮು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ಆದರಿಂದ ಅನುಕೂಲ
ಪಡೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಥ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಅಂಥಪ್ರದೇಶದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ
ಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವರೇಡ್ಡಿಯವರು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ

ಮಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ
ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅಂಥದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಭೇಟಿ
ಯಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾವರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ
ವಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ
ಮಂಟನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ನೂಜನೆ
ಯಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ
ಪ್ರದೇಶ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಚಳುವಳಿ
ಬಹಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಡ್‌ವರ್ಕ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸ
ವಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಥದವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆಂದು
ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ರಸ್ತೆಗಳು
ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ರಸ್ತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಪಂಚವರ್ಷಿಕ ಯೋಜ
ನೆಯಲ್ಲಿ 1958-59ಕ್ಕೆ B ಮತ್ತು C ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆ
ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ B
ಮತ್ತು C ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಆಕ್ಕಾಯಲಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ
ಆಕೆ ಅಂತ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯಾವ
ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಹಳೇ
ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ, ಅದೂ ನಾಲ್ಕುಸಲ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಜಮಾ
ಯಿಸಿದ್ದ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆನ್ಸಾಲ್ಟ್‌ಗೆ
ವಿಚಾರ ನೋಡಿದರೆ ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ
ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಆ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಸ್ತೆಗಳು ಡೆವಲಪ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅದ್ಲಿ
ರಿಂದ ಆನ್ಸಾಲ್ಟ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ
ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ
ವಿಷಾದವಿದೆ, ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ಮುನಿರಾ
ಬಾದಿಗೆ, ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ಕನಕರೆಗೆ ಹೋಗುವ
ರಸ್ತೆಗೂ, ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ಗುಲ್ಬರ್ಗದವರೆಗೂ
ಆನ್ಸಾಲ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹಾಗೆಯೇ
ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಹೊಸಪೇಟೆವರೆಗೂ ಆನ್ಸಾಲ್ಟ್
ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಸಪೇಟೆಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರೆಗೆ
ಚಾರು ರಸ್ತೆಯಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಿರಿಗುಪ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಫೇತುವೆ
ಅಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿತ್ತು. ಆ ರಸ್ತೆಗೂ ಆನ್ಸಾಲ್ಟ್
ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳು
ವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ತಯಾರಾಗಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ
ಆನ್ಸಾಲ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೀ-ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್
ಮಾಡಿಯಾದರೂ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ 12 ಲಕ್ಷ 39 ಸಾವಿರ
ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಂಜೂರಾಗಿವೆ. ಹೋದವರ
ಗಂಗಾವತಿ, ಕೊಪ್ಪಳ ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಒಂದೆರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ
ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಹಣ
ಮಂಜೂರಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ರಾಪ್ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ
ಅದೇ ಹಣವನ್ನೇ ಈ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ
ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಗೂ, ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಗೂ ಯಾವ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು
ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾವ ಹಣ ಎಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ
ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಅದಷ್ಟು ಬರ್ತುಮಾಡಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸು
ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

4 P.M.

ಕೊಪ್ಪಳದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚೆಂಡುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ
ದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕೊಟೇಷನ್
ಯಾರಿಂದಲೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಗಂಗಾವತಿ ವಾಟರ್ ವರ್ಕ್
ಗೋಸೈರ ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗೆ ಬರೆದರೂ ನಮಗೆ ಕೆಲಸ
ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ದೇಶಾಯಿ)

ಅದರಂತೆಯೇ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ, ಬಿದರೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಗಳೂ ಕೂಡ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ತಿಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ವಾಟರ್‌ವರ್ಕ್ ಬಗ್ಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ (ಮೊನ್ನೆ).—ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ವಿಶಾಲವಾದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸುಮಾರು 13 ಲಕ್ಷ 789 ಸಾವಿರ ಚದರಮೈಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 1130 ಮೈಲಿಗಳ ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಇದರಿಂದ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳಾದರೂ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಪೂರಾ ಕೆಲಸಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತು ಹೋಗಿವೆ. ಕಾರಣ 'ಬಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಯವರು ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಅವರದಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಯಚೂರು ರೋಡ್ ಬಹಳ ಮಹತ್ವರವಾದಂಥ ರಸ್ತೆ. ಇದು ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಏಳು ಮೈಲಿಗಳ ವರೆಗೆ ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ಟಾರ್ ರೋಡ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟು ನಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೋಟ್ ಟಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಬಿ' ಕಾಸ್ ರಸ್ತೆಗಿಂತ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪೂರಾ 'ಬಿ' ಕಾಸ್ ರೋಡ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಲಂಗುಸಗೂರಿನಿಂದ ರಾಯಚೂರವರೆಗೆ ಇರುವ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾಕ್ ಟಾಪ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಸಂಚಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಫರ್‌ವರ್ಡ್‌ಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಮಲ್ಲಾಟ್ ಮತ್ತು

ನವಕೋಲಿಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಒಂದು ಸೇತುವೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಈಗ್ಗೆ ಎಂಟು ತಿಂಗಳಾದುವು. ಇವತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಹೊಳೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ಸೇತುವೆ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸೇತುವೆಗಳು ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮೂಲಕ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕರ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಒಡೆದುಹೋಗಿ ಹೋದ ವರ್ಷ ಐದಾರು ಅಪಾಯಗಳುಂಟಾದುವು. ಸುಮಾರು 25-30 ಕರ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಗಿರತಕ್ಕ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಡೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಬನ್ನೆನ್ನುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಟ್ಟಿ-ರಾಯಚೂರು ರಸ್ತೆಯ ವಿಷಯ. ಈ ರಸ್ತೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆ. ಹೆಬಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಇರುವ ರಸ್ತೆ. ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳು ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನೀರಿನ ಮೇಲೆಯೇ ತಿರುಗಾಡಬೇಕು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ. ಎಲ್ಲ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಿದೆಯೇ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುನ್ಸಿ-ಕಾತರ್ ರಸ್ತೆ ವಿಷಯ. ಈ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು 30-35 ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು 15 ಮೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಇತ್ತು. ಪ್ಯಾಮಿಟ್‌ಟಿಯನ್ನಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ರೋಡ್‌ನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣವಾದುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇವಲ 5-6 ಮೈಲಿಗಳ ಅರ್ತ್ ವರ್ಕ್ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ನವಿೂಪದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಸ್ತೆಗಳು ಬಹಳ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರೇ ಒಂದು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆಭಾಗ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ತ್ ಹಾಕಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕ್ಯಾಸ್ 'ಎ' ರೋಡಿಗೆ ಕರ್‌ವರ್ಕ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಡ್‌ಮೆಂಜರಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ. ಆ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮಿಟಿಂಗ್‌ಗಳು ಎಷ್ಟೋ ನಡೆದು ಅನೇಕ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಯಾವ ತರಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಎಡಭಾಗದ ದಡದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದಾದರೂ ನೀರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೆಯಿನ್ ಕೆನಾರ್‌ಗಳು ಇರುವ ಕಡೆ ಪೂಟ್‌ಪಾತ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ 5-6 ಮಿಲಿ ಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪೂಟ್‌ಪಾತ್‌ಗಳು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತ ಕೆರೆ ಇದೆ. ಈ ಕೆರೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಲ್ಲ 300 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು 500 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಆಂದಾಜು ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಇದರಿಂದ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಹೀಗಿರುವುದು ಕೆರೆ ಒಂದು ಅದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕೆರೆಯೂ ಸಹ ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಈ ಕೆರೆಯ ರಿಪೇರಿಯನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಇನ್ನು ರಾಯಚೂರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಚಂದ್ರಬಾಂದಾ ಕೆರೆಯೂ ರಿಪೇರಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪುಡ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಯ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಸೇತುವೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಆರ್ತ್ ವರ್ಕ್ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗವಾಗದೆ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸದುಪಯೋಗವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯ ಡಿವಾಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾನು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ P. W. D. Enemy No. 1 ಎಂದು ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದರ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಾದ ನಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಧೇಯ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಕದಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ-

ದರೆ P. W. D. Friend. No. 1 ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೋಷ ದೋಷಗಳು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ, ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವವೆನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು P.W.D. ನೆರವು ಇರಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯ. ಆದರೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ನೆರವು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭೋಗತಿಕ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಏನಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಏನು ಯೋಗಿಸಿದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆದ್ದಲ್ಲ. ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ? ಇನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪುಸ್ತಕದ 497 ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಇದೆ. ಅರಕಲಗೂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹೊಳೆನರಸೀಪುರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಮಗ್ಗೆ ಸ್ಕೂಲಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಮತ್ತು ಅರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮ ದೇವರ ಕಟ್ಟೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹುಣಶೇ ಕರೆ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ನಾಲುವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅನಿಮೇಷನ್ ಆಗಿತ್ತು. ಮರೇರಿಯಾ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆರಾಳಿಸರರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು ನೋಡಿ ತಿಳಿಸಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ಇನ್ನು ಕೆಲಸವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಕೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹುಣಶೇ ಕರೆ ಮರನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೆರೆದುರನ್ನಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಆದರೆ ಆಹಾರ ಅಭಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸ ಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಟೇನಹಳ್ಳಿ ಪೊಜೆಕ್ಕಿನಿಂದ 750 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ನೀರಾವರಿಯಾಗಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಟುವರೆ ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಮಂಜೂರು ಆಗಿದೆ. Administrative sanction, technical sanction ದೊರೆತಿದೆ. ಪರದೇಶದಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ತರಿಸಲು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಇಲ್ಲಿಯ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು technical education ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಯುವಕರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇದ್ದರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗು-

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ವುದ್ದಿ. ಮೂರು ವರ್ಷ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು ವಾಪಸು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವೆರೊಬ್ಬರನ್ನು ಇನ್ನು ಸುಪರವೈಜರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಗಜೆಟಡ್ ಆಫೀಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತೌತ್ತಾರ ಮನೋಭಾವನೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಧೈಯದೊಳಗಣೆ ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಲು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು, ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಬ್‌ಡಿವಿಜ್ ಆಫೀಸರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜೇರೆ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪರಿಣತರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಜನ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷಣ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ, ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗೊರೂರು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಒಂದು ಇದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರ್ವೆ ಆಗಿ ಬಹಳ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೂರು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಜ್ಞರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಆಹಾರ ಆಭಾವವನ್ನು ನೀಗಲು ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಸನ ಮಂಗಳೂರು ರೈಲ್ವೇ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಜಾಗೃತೆ ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).-ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಬೇಡಿಕೆ

ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲೇ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆದಳತೆಯಂತೆ ಬಹಳ ಪರಿಶುದ್ಧೀಕರವಾದದ್ದೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆದಳತೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಸುಭದ್ರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವವೆ. ನಾವುಮೊದಲನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ, ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿ ಹಣ ವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ನೀರಾವರಿ ಆಶ್ರಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಏಕ ರೀತಿಯಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವಯಾವ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥಕಡೆ ಫಲದಾಯಕವಾಗತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರೀತಿ ಸರಾರಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಕೂಡ ಇವೆ. ಅಂಥ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಈ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರಬಹುದು. ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಕ್ರೆಂಟ್ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮೂರುವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಬರುವಾಗ ಯಾವುದು ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು, ಯಾವುದನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಪರಾಂಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೇರಿದಂತೆ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದಂಥ ತರೀ ಕಂದಾಯ ಇಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ತರೀ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗಟ್ಟಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಕೂಡ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು

ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಯಾವ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆಯೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಎಂದರೆ ನೀರಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ, ಅದು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದೇ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ P.W.D.ಗೆ ಸೇರಿರುವ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಈ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಸಾರಾಬಾದು ಕಾಂಗಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಟ್ಯಾಂಕ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರೂಲುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಜನರು ಅಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಕೆರೆ ಕೆಳಗಿನ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರಿಗೆ ಈ ಸಾರಾಬಾದು ಕಾಂಗಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆರೆಗಳ ಸಾಲಬಾದು ಕಾಂಗಾರಿಯನ್ನು ಈ P.W.D. ಅವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳ ಸಾರಾಬಾದು ಕಾಂಗಾರಿ ಬಗ್ಗೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರ ಮೇಲೆ ಏನೊಂದು ಚಾರ್ಜ್‌ನ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇವರ ಮೇಲೂ ವಿಧಿಸಿದರೂ ಪರವಾಇಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆರೆಗಳ ಸಾಲಬಾದು ಕಾಂಗಾರಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು P.W.D.ಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ವಾಟರ್ ಸ್ಟೇಷಿಂಗ್ ಏರಿಯಕ್ಕೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಜಮೀನನ್ನು ಜೋಲಿನಲ್ಲಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೂಳುತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆರೆಯ ಅಂಗಳಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕಾನೂನಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲ ಹೂಳು ತುಂಬಹೋಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಳಗಿನ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರಿಗೆ ನಾವು ಬಹಳ ಆನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆಂದು ನನಗಿಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಯಾವ ಕೆರೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅಂಗಳದ ಜಮೀನಿರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜಮೀನು ಆ ಯಾವ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಇದ್ದೇ ತೀರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ಕೊಡಲೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈ ಗೊಂಡು ಈ ಕೆರೆಗಳ ಆಚು ಬಾಚಿನಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರು ಏಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಆಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎವಿಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ತಮ್ಮ ಅದ್ವೈತ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇನ್ನು ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್ P.W.D. ರಸ್ತೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ರಸ್ತೆ ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಮೈಲಿ ನಿಮಿಷ ಕಾಣ್ಕೀಟ್ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಮಾರು 70 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಒಂದು ಮೈಲಿ ಟಾರ್ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 25-30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಒಂದು ಮೈಲಿ ಜಲ್ಲ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮಿಷಕಾಣ್ಕೀಟ್ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕ 70 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು 70 ಮೈಲಿ ಜಲ್ಲ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವಿರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇನ್ನೂ 10-12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮೇಲೆ ಖರ್ಚಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದಂತಹ ದೇಶ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ - ಕಡೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯ ರಸ್ತೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಅಸದೃಶ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಮಿಷ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜಲ್ಲ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು; ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ N.E.S. ಬ್ಲಾಕ್, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲ ಈಗ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ರಸ್ತೆಗಳೆಂದು ಇರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತೋಳುಮರಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿವೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ರಸ್ತೆಯ ಕಾಂಗಾರಿಯಲ್ಲಿ 250 ಮೈಲಿಗಳನ್ನು P. W. D. ಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ, ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ 250 ಮೈಲಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ 150 ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ತೀರ್ಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು P.W.D. ನೌಕರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ, ಅಸಮಾಧಾನಗಳು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಮೂಡಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ವಿಧಿಗಳನ್ನು 1942ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತೆ 1949ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಪ್ರಮೋಷಣಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 100 ಸ್ಥಾನಗಳು ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದರೆ 50 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೌಕರರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷಣ ಮೂಲಕ ಭರ್ತಿಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ 50 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೂಲಕ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಾಗಿ, ಅಷ್ಟೇ ದೇಶಭಕ್ತರಾಗಿ, ದೇಶ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ, ಅಷ್ಟೇ ಯೋಗ್ಯತೆ, ವಿದ್ಯಾ, ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ಜನರಿಗೆ, ಅಷ್ಟೇ ದೇಶ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿ ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾವೇಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ನಾನು ಬೇರೆ ಕಾಣೆ. ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಥದರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ನ್ಯಾಯವಿದೆ? ಸರ್ಕಾರದವರ ಈ ಒಂದು ನೀತಿ ಖಂಡಿತ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು, ಸರ್ವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನವಿವಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಪಾಟೀಲ್ (ತಾಳೀಕೋಟೆ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವಂಥ P.W.D. ಬಾಬು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಿದೆ. ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ ಹೋದಸಾರ್ತಿ ಈ ಬಾಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಹತ್ತಾರು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಮನವಿವಾಚಿಕೆಯಿದ್ದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ನನ್ನ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ಬಾಬಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಖಾತೆಗೂ 2-3 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ ಆಗ ಇದೊಂದು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್

ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಾಬಿಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಘಟ್ಟಗರು ಎಂಬುದು ಅವರ ಮುಖದ ವರ್ತಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಅವರ ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸಲ ನನ್ನ ಭಾಗದ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಣಿ ನದಿಗೆ 60 ಮೈಲಿ ರೋಡ್‌ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ನಮ್ಮ ಭಾಗವೆಲ್ಲ ಬರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಯಿರ್. ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಎಲ್ಲವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಶಾರೆಯಾಗಲಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಾಗಲಿ, ಯಾವುದೊಂದು ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೊದಲು ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯ ಅಗತ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೀಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ರಸ್ತೆಗಳ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಅನಾವರಣೋತ್ಸವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲ ಅವರು ಬರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಅಯಾಯ ಭಾಗಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು. ಅದರಿಂದ ಈ P.W.D. ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸದ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಮೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಬರಬೇಕು. ಮೇ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮಳೆಗಾಲ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಜೀಪ್ ಸಹ ತಿರುಗಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ನಮ್ಮ ತಾಳಿಕೋಟೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿದೆ. ಹೋದ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಅದೇ, ಅಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಲವಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಶೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶಂಕರಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಈ ದೋಣಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಗೌಡರು ಹೇಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅವರು ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೇ ನಾನು ಸಹ ಅದೇ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಇಂದ ಬಂದವನೂ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಈ ದೋಣಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ನೀರಲ್ಲ ಉಪ್ಪಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುವಂತಹವು. ಇಂತಹ ಯೋಜನಾಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಜನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸಹ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಳೆಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ನೀರು ಎಲ್ಲವಾಗ ಈ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರು ಹರಿದುಹೋಗಿಬಹುದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಇರಬಹುದು, ಅದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ದೋಣಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಈ "ನಳಾಯೋಜನಾ" ಎಂದರೆ Pipe Water Scheme ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ನೀರು ಬಹಳ ಉಪ್ಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರನ್ನು ದನಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಕುಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ನೀರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜನ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ನಳಾಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮತ್ತು ಮೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಬಡ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ನೀರಿಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗಲಾದರೂ ಸರಕಾರ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ Pipe Water Scheme ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅದೆ.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಒಂದು ಬಾವಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗೇನೋ ಹರಿಜನರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಈ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಮಾಡಿಗರು ಎಂತಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಹೊರೆಯರವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರು ಮುಟ್ಟಿದ ನೀರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕುಡಿಯಲಾರರು. ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರು ತುಂಬುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಆ ಬಾವಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಜನಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹರಿಜನರಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಹೋಗಿ ತರಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವರು ನೀರಿಗೇನು ಮಾಡಾರು? ತಾವೇ ಯೊಚಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಾಂತ ನೈಜಾಂ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾವೂ ಕೂಡ 50.60 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಹೊರೇರಿಗಾಗಿ, ಅಥವಾ ಮಾಡಿಗಿಗಾಗಿ ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಈ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿ ತೋಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತರೇ ಬಂದೆವು. ಆದರೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಹರಿಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಯಾದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲು ನೀರು ತುಂಬಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಸೇರಿನರೊಲ್ಲರು. ನಾನು ಆಗ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಹೋಗಿ ನೀರನ್ನು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಆಕೆ ಹೋಗಿ ರೊಲ್ಲಳು. ಹೀಗಿದೆ ಹರಿಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ. ಆದರಿಂದ ಈ ಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಾಗಿರುವವರೇ ಮಿನಿಸ್ಟರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ದೋಣಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈಗ "Scarcity Works" ಎನ್ನುವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈ ಭಾಗಗಳು

ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಉಳುವೆ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಉಳುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ನಿರುಪಯೋಗಿ ವಾಗಿವೆ. ಹೀಗಿರುವ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ "Scarcity work Scheme" ಎಂದು ಕೆಲವು ಯೋಜನಾಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಂತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ದೋಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಉತ್ತಮವಾದ ರಸ್ತೆಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಎಲ್ಲ ಇಂತಹ ಸೌಕರ್ಯಗಳಲ್ಲಿವೋ ಅಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಯಷ್ಟು ಖರ್ಚಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವೇನೋ ಇಲ್ಲ ಬಂದು ಹಗಲೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯ ನಲು ವಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸೇತುವೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನರಿಪಡಿಸಲು ಒಂದು District Development Board ಎಂದಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಈ ನೀರಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಆಶೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲ, ಪೂಲುಗಳೂ ಸಹಾ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಹಿಟ್ಟೆಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಣಿಯ ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ. Between Bagewadi and Bijapur, and Bijapur to Thalikote ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರೋಡು ಗಳಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲೇನೋ ಕೆಲವು ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ S.T. ಬಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಇತರ ಬಸ್ಸುಗಳು ಎರಡೆರಡು ಮೂರು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ದೋಣಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಯಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿವೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ನೀರು ಬಹಳವಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನೀರು ಇಳಿಯುವವರೆಗೂ ಆ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡಾಡಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಈ ಭಾಗಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನಾ ಹಾಕಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಒಂದೊಂದು ಬ್ರಿಡ್ಜ್ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ 500 ಜನಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲ ತಕ್ಷಣ ಈ ಕುಡಿಯುವ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತ ವಾಗಿಕೊಡುವ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅರ್ಧ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಕಾರ ಅರ್ಧ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಕೆಲವೆಡೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಪಾಟೀಲ್)

ಮೂರು ಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಅರ್ಧ ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಇರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಛಾವಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು "ಪೂಲನ ಸಲುವಾಗಿ" ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಹಣ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಬಳಿ—ಹುನಗುಂದದ ಬಳಿ (ನಮ್ಮ ಸ್ಪೀಕರ್ ರವರ ಊರು) ಒಂದು ನದಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬ್ರಿಡ್ಜನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಒಂದು ನೂರು ಮೈಲಿ ರೋಡುಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬಸ್ಸುಗಳು ಜನಗಳು ಓಡಾಡಲಕ್ಕೆ ಈ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಡುಗಳಿಗಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಬೇರೆ ವಸಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಉಕ್ಕಲಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಗೆವರೆಗೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅದರ ಸುತ್ತ ಇರುವ 15-20 ಗ್ರಾಮಗಳ ಜನರು ಓಡಾಡಲಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು, ಮಾರ್ಗವಾರ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಸಾಲವಾದಗಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುವುದು, ವಡವಡಗಿ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ತಾಳಿಕೋಟೆ ಬಾಗೆ ವಾದಿ ರಸ್ತೆ ಕೂಡಿಸುವುದು ಮುನಿಬನಾಳ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಾಗೇವಾಡಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುವುದು ಇಂಗಳೇಶ್ವರದಿಂದ ಬಾಗೇವಾಡಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುವುದು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ. ಉಕ್ಕಲಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಐದುಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. 21 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ರೋಡ್ ಕ್ಲಬ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೈಸ್ಕೂಲಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿಮೆಂಟಿನ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಶಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ Rural Development Schemes ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹದಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಹೋದಸಾರಿ ಕೂಡ ನಾನು 12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ನಿಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಡೋಣಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪುನೀರಿನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು.

ಈ Scarcity work ಎಂದು ಹಾಕುವಾಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಎಂದು ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿಕೆಲಸ ನಡೆ

ಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗು ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ District level Committee ಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಶೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಾನು ಹೇಳಿರುವ ಹತ್ತು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವ ಆಶೆಯಿದೆ. ನಾವು ಹೇಳುವುದಾಗುತ್ತದೆ ಅವರೂ ಕೇಳುವುದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದಿನ ಸಲ ಬರಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹದಿನೇಳುಮರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಮಾಂಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ಹೋದವರ್ಷ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ: ಈ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ಸಿ ತಿಗಳಿಗನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ 'Crying baby gets more milk' ಎಂದು ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಚನವಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಅತ್ತು ಬಿಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅವರು ಅಷ್ಟು soft hearted ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರಾ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದು. ಮೊನ್ನೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಅದು feasible ಅಲ್ಲವೆಂದು 1953ರಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಜಯಪುರದ ಅಮಾನಿಕೆರೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಖಂಡಿತ ಸುಳ್ಳು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಜಮೀನಿನ ರೈತರು ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷೆಯೊಳಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ—ಅವರ ವಕ್ರೀಯ ಬಾಚಿಯಿಂದ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪುರಾತನವಾದ ಭಾರಿ ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮಂಡ್ಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಫಲವತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಧೃಢವಾಗಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಿಗಾ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿರುವ

ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಗುಂಡುಪೇಟೆ ಟೌನ್ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಂಬರ್ಡ್ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಟೌನ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಈ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ transfer ಆಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಬೇಗ ಪುರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಗುಂಡುಪೇಟೆ ಟೌನ್ ಟ್ರಾವಲರ್ಸ್ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸೆಕಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಟ್ರಾವಲರ್ಸ್ ಬಂಗಲೆಯಾಗಿದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ distinguished guests ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆವರು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಂಡೀಪುರ, ಉಡಕ ಮಂಡಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ತಂಗುತ್ತಾರೆ ಇದನ್ನು first class T.B. ಆಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗುಂಡುಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಪರಮಪುರ-ಚಿಕ್ಕತುಪ್ಪೂರು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಜನರು ಹೇಳಿದರು, ನಾನೂ ಹೇಳಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದು ನೂಕುವಾದದ್ದು, ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಾಗಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಾದುವು. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲಸಾಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ನೂಕುವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಾದ ವಿಚಾರ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೇಡಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಆಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು lavatory ಇಲ್ಲವಂತೆ! ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂಥ ಅಪಜಾರ! ಈ ತರಹ ಅಪಜಾರ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ನೋಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೀನಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾದಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ವರದಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಐ. ಪುಂಡಲೀಕಪ್ಪ (ಕುಪ್ಪಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮರಾಮತ್ತು ಖಾತೆಯ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಳಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಸ್ತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ

ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೋದ ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಏನು ಇದರೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮತದಾರರ ಸ್ಥಾನವಾದ ಕುಪ್ಪಗಿಯಿಂದ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನೂರು ಮೈಲಿ ಬಂದರೆ ನಂತರ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವುದೂ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗ ಎಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಕುಪ್ಪಗಿಯಿಂದ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕೊಪ್ಪಳ 36 ಮೈಲಿ ಯೊಳಗೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ 36 ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಯೊಳಗೆ ಹಿಂದಿನ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ 14-15 ಮೈಲಿ ಭಾಗ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ 19 ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಲ್ಲುಗಳಿವೆ, ಮಣ್ಣು ಬಿದ್ದಿದೆ, ಮತ್ತು ನಾರ್ಕಾಟ್ ಭಾಗ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಕ್ಕೆ ಹತ್ಯಾರೆ, ಮಣ್ಣು ಸಹ ಕದ್ದು ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಪತ್ರ ಕೂಡ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಏನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಈ ವರ್ಷ ದೊಳಗೆ ಉಳಿದಿರುವ 19 ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಒಂದು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಸಮೀಪವಾದಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಕುಪ್ಪಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಆದರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಕುಪ್ಪಗಿ, ಕಡಗುಪ್ಪೆ, ಇಲಕರ್ ರಸ್ತೆ ವಿಚಾರ. ಇಲಕಲ್ಲು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 25 ಸಾವಿರವಿದೆ, ಕುಪ್ಪಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಏಳು, ಎಂಟು ಸಾವಿರವಿದೆ. ಇಲಕಲ್ಲುಗೂ ನಮಗೂ ಬಹಳ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ರಸ್ತೆಗೆ ಎಸ್ಕಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಪುರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು, ಗುತ್ತೇದಾರರು ಕೆಲಸ ಪುರುಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಫೂಲುಗಳು ಕೆಲವು ಭಾಗ ತಯಾರಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಬಂದು, ನ್ಯಾಯ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ರೋಡ್ ಕೆಲಸ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡು ಕೊಂಡಿದೆ. ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸವಾದಲು ಬಂದೆಂದ ಕೂಲಕಾರರಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ್ಗೆ ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈವರೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ವರ್ಷ ಈ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಇ. ಪುಂಡಲೀಕಪ್ಪ)

ರಾಯಚೂರು, ವಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಾಗದವರಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ರಸ್ತೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಐದಾರು ಮೈಲಿ ಉದ್ದದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿದರೆ ವಿಜಾಪುರ, ರಾಯಚೂರು ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆದು ವ್ಯವಹಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇತರ ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಈ ಮೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಣ್ಣ ರಸ್ತೆಗಳ ಉದ್ದ ಒಟ್ಟು 20-25 ಮೈಲಿ ಇರಬಹುದು ರಸ್ತೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸವಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಅಮೇಲೆ, ಇರಾಳಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಕ್ಕಲ್ಲವಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆ ನಮ್ಮ ಹದಿನೆಲ್ಲ ಐದಾರು ಮೈಲಿ ದೂರ ಆಗುವುದಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಯಿಂದಲೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಹಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಗೂಡೂರು ನೂಡಿ, ಇಲ್ಲಕ್ಕ ಹನುಮನಹಳ್ಳಿ ರಸ್ತೆಗಳು ಇವೆರಾ 25-30 ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ಉದ್ದದ ರಸ್ತೆಗಳು. ರಿಹೇರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಈ ರಸ್ತೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅರ್ಧಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಂದಾಗ ಅವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಳಿಕೋಟಿ ವಿತ್ತರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾವರರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಕೆರೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವು 300-400 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಈ ಕೆರೆಗಳು ಮುಟ್ಟಿಹೋಗಿ ನಿರಾವರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಜರೂರಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದಾಗುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಡೆ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಇದೇ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಕುಪ್ಪಣಿ ಹನುಮನ ಸಾಗರ ಗಂಜೇಂದ್ರಗಡ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ವಿತ್ತರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸೋಣವೆಂದು ಮುಂದೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ರಸ್ತೆಯ ಸೌಕರ್ಯ

ವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಜಿಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳು ಅಗತ್ಯವಾದುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY (Malavalli).—Sir, I rise to support this Demand. At the very outset, I would like to say that the importance of the Public Works Department in an underdeveloped country like ours which has embarked upon loftier and laudable plans like the First Five-Year Plan and the Second Five-Year Plan, can hardly be over-exaggerated. In this connection I would like to say that our First Five Year Plan was not only an agricultural fundamentalism but many developmental projects were undertaken and lakhs and crores of rupees were entrusted to the department, to which they are to be entrusted; even now, the Second Five-Year Plan is also well on the way. But, as we know, this planning is much more than necessary and much more difficult to implement in backward countries than in advanced countries. I, therefore, say, this requires a strong, efficient and incorrupt administration. But, to-day, as we know, there is lack of efficient and incorrupt administration. If at all we want to realise the ideals and the objectives of our ambitious plans, the Public Works Department should play its role in a very befitting manner. In this connection I would like to say that we are lacking these efficient and incorrupt administration in our country, especially it is more so in our State. As we know, corruption, especially in the Public Works Department, has become the order of the day. I am pained to say this. If at all we want to realise the objectives of the welfare state, to build up a socialistic pattern of society, we must work with a socialist view. I am reminded about the saying of a Swedish King to one of his Ministers: 'If you are not a socialist, within 25 years, you have no heart; if you want to be a socialist even after 25 years, you have no head' Therefore, I say, we must put our heart to this problem. The success of

our plans invariably and ultimately depends upon the Public Works Department. As we know, the role of a Sub-Overseer is something like a king pin in the department. Right from the Sub-Overseer to the Executive Engineer, there is rampant corruption. We know that roads, buildings and bridges were built up in the olden days used to withstand the canon shot. But, now if there is small down-pour of rain, they give way; they cannot withstand even slight down-pour of rain. Even the metal roads are also of the same type. They will be all right in the morning, in the day time; but if there is rain in the night, the next day we see pits in the centre of the road. We pay lakhs of rupees for patch works. It is a colossal waste of public funds and nothing else if works are done in this way.

As we are experiencing food scarcity, minor irrigation works should be implemented and carried on still more vigorously and with more magnitude. In this connection I would like to say that to step up food production and tide over the food scarcity, tanks also should be restored.

I would like to say a word with regard to tender rules. Sir, as you know, the Scheduled Castes people are not allowed to run hotels; even if they do so they will not be encouraged by the general public. I, therefore, say that these Scheduled Caste people should be encouraged by way of giving small contracts and things like that. Then only we can think of bettering their economic lot. I request the Government at least to do this.

Our needs are many and unlimited and our resources are strictly limited; I would like to say that we must so arrange them as to meet our urgent needs and apply our limited resources to realise the maximum benefit out of minimum cost, when we are not having a sound economic system. We must work it on the proper line.

Coming to the permanent planting programme contemplated by Sir M. Visvesvaraya, the nation builder engineer statesman, I would like to say that it should be implemented with block system. My friend Sri K. Puttaswamy

has spoken on that sufficiently and so I do not want to dwell on that point at length.

I would like to say that in political science there is a phrase known as 'graft system'. We legislators representing various constituencies want to see that something is done to our constituencies, whether productive or unproductive and whether it is reasonable or unreasonable. Productive works should be taken up first. At the same time as a protective measure here and there some other works also should be taken up. In this way we must build up some permanent assets. Here our idea should not be of the type what is it after all our ancestry has done to us to do so much to the posterity!'

Coming to the work of the Ramaswamy Channel, a comprehensive survey in the area between Mandya District and Mysore District should be taken up, improvements should be effected and water should be supplied even to the tail end.

I am very much pained to say that there is corruption in the Department. I referred to it only before. Once again I would like to lay great emphasis on the need to put down corruption. Be a chaprasi or Chief Secretary, if he is found corrupt he should be mercilessly weeded out. In this connection I recollect the bold step taken by Sir C. P. Ramaswamy Iyer ex-Dewan of Travancore. He conducted a survey and scrutinised the household assets of all employees and in this way he was able to trace the criminals who were guilty of corruption and he punished them all. Why does not the present Government also do the same thing? It should conduct a survey about the assets of the employees before their appointment and their present assets. In this way we can root out corruption. This is the work of the Efficiency Audit Department.

Lastly, I would like to say that it is up to every educated man and woman, be he or she matriculate or under graduate, or double-graduate or triple-graduate, miner or Minister, proletarian parliamentarian, Grihastha or Sanyasi, that they should consider it as their second duty see that corruption is put

(SRI M. MALLIKARJUNASWAMY)

down at all costs. If we mind it, it is possible. We must re-educate the people for this purpose and the people must take up this problem very seriously. People may say that this is too deep a problem which cannot be solved. I do not agree with that view. If we sincerely mean it, we can see that corruption is suppressed.

With these remarks I support the demands before us. Thank you.

*ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ (ನೆಲಮಂಗಲ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಗಳಿಲ್ಲಾ ಮರಾಮತ ಇಲಾಖೆಯ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಧಾನವಿತ್ತು. ಅವುಗಳು 3-4 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಸಹ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಹಾಕಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ನುಮಾರು 8-10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ಮತ್ತು ಜಲಾಶಯಗಳ ಉಪಯೋಗ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ, ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು. ರೈತರ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾವಿರಾರು ಕೆರೆಗಳು ಶೋಷನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಕೆರೆಗಳ ರೆಸ್ಟೋರೇಷನ್ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಎರಡು ತೊಡರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದರೂ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಾಗದೆ ಇರುವ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಆಫ್ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂಡನ್ನು ಅರ್ಧ ಅಡಿ ಎತ್ತರಿಸಿ, ಹೂಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಕೆರೆಗಳ ಹೂಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಕೆರೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲೆಂದು ಸಾಧ್ಯ. ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ವಿಷಾದಕರ. ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಲಿ, ಅತಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಹರಿಜನರಿಗಾಗಲಿ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು

ನಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಡೀಸಿಲ್ವಿಂಗ್ ಆಫ್ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೆಲಸ ನುಮಾರು 6-7 ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈಗಲೂ ನುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವೆನಿಸಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟು, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಜರೂರು ಸ್ಕ್ರೀಮನ್ನು ಹಾಕಿ ತಾವು ಇಂಪಿ.ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆ ಆಹಾರಾಭಾವಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು, ಫುಡ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜೊಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳುತೆಗೆದು ಅವುಗಳ ಆಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಕೆರೆಗಳ ಹೂಳು ತೆಗೆದು ರೆಸ್ಟೋರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆರೆಗಳ ಹೂಳು ತೆಗೆಯುವ ವಿಚಾರವು ನಿರ್ಲ್ಯಾಪ್ ಕಾಂಟೂರ್ ಬಂಡ್ ಮೈಸರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಲ್ಯಾಪ್ ಕಾಂಟೂರ್ ಬಂಡ್ ಮೈಸರ್ ರವಿನ್ಯು ಇಲಾಖೆಯವರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಕೆರೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಆದಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಗೂ ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯು ಇಲಾಖೆಗೂ ಸೇರಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಕೆರೆಗಳ ದುರಸ್ತನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅತಿಜರೂರಾಗಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಾಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲ್ಯಾಪ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಕ್ರೀಮ್‌ಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೊಂಡೆಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೇತುವೆ ಆಗಬೇಕು ಅನೇಕವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅರ್ಕಾವತಿಗೆ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ನೂರಾರು ವಾಹನಗಳು ತಿರುಗಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಅದು, ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳು ಲಿಂಕ್ ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಜನಗಳು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ನುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮುಲ್ಕುನಿಂತಿರುವುದನ್ನೂ ಜಾಗೃತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಏನೇನು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿ ದ್ವೇಷೋ ಅವುಗಳು ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿಗೊಳಪಡದೇ ಯಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಜ್ಞರು ಖುದ್ದು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯಗತ

ವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ಈಗ ಅವು ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳ ರಿಪೇರಿಯನ್ನು ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಮಾಡದೇಯಿದ್ದರೆ ಹಿಂದೆ ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕ ಕಡೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡದೆಯಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಇಲಾಖೆಯೇ ಬೇರೆ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಇಲಾಖೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಸಂಪುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡದೇಯಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಎರಡನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹೆನುಮಂತಪ್ಪ.—ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಫುಡ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆಡಳಿತವಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸ್ಯಾ.ಬಿ. ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಖಾತೆ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಯಾರ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆ ಇಷ್ಟು ಮರಾಮತ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಿಜವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾದ, ಭಗವಂತನು ದಯೆ ಪಾಲಿಸುವ ಮಳೆ ಎಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಆ ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಲು ವಿರ್ವಾಡು ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮೆ, ಬರಬತ್ತ—ಎಂದರೆ ತಾವು ತಿನ್ನುವ ಅಕ್ಕಿಯಿಲ್ಲ, ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಅಕ್ಕಿ—ಇವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೆಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ಮೂರು ಎಕರೆ, ಐದು ಎಕರೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಣೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಬ್ಬ-ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ

ಯೇನೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಹಮದ್ ಬೀ ತೋಗಲಕಾನ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನರು ಎಲ್ಲದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ; ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಜನರೇ ಬೇರಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಡ್ಡಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಬುಕ್ ಡಿಪೋನಿಂದ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ದೊಡ್ಡ ಬಡ್ಡಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇಕೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಮುದ್ರಿಸಬೇಕು? ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಶಪ್ಪಿಸಿ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸದೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪುಬೇಕು. ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಬಂದರೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಆಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಾಲ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ನೀವು ಅದು ಅಂಗುಲ ಪೈಪ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ, ಒಂಬತ್ತು ಅಂಗುಲ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ; ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟಡ ಮೂಲಕರಮಕ್ಕಾಲ ಅಡಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ, ನಾಲ್ಕೂಕಾಲ ಅಡಿ ಏಕೆ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಾರದು. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಗಣಿ ಮಾಲೀಕರುಗಳಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ರಾರಿಗಳ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬೇರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕರು ಹಳೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದು ಹಾಕಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ, ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು.....

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆಷ್ಟು ಎಂದು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ಹಳದಿಯ ಕಾಮಾರೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವ ವಿರ್ವಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್, ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಕರೆಂಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತರು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕು?

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಆಗಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ)

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಕಾಗದ ಜನರಿಂದ ಅಥವಾ ಕೆಳಗಿನ ಕಚೇರಿಗಳಿಂದ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಅಥವಾ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಿಪಟೂರು ಬಾಲಕಿಯರ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಬಡ್ಡೀನಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಏಕೆ ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಧರ್ಮ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಖುದ್ದು ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾದಿರರೆ ಹೇಗೆ? ಆ ದಾನಿ ನತ್ತು ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಬ್ಬರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ತಾವೂ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಏನೋ! ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಾಗಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮಣ್ಣು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸ್ತಿಭಾರ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೈಕೆ ಕರಣೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಬಹುದು, ಅಷ್ಟೇ. ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಕಡೆ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂಟು ಮೂಟೆ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಏಪ್ಪು ಮೂಟೆ ಪುರಳು ಹಾಕಿದರೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಬಹುದೇ ವಿನಾ ಅವರೇನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

5-30 P.M.

ಬಜಾರು, ಹೈದರಾಬಾದು ಕಡೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕಡೆಇದಾಗಬೇಕು, ಅದಾಗಬೇಕು, ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇನು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಧಿಸೋಣ, ಏಕದಂ ಆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳು ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಆ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗಿದ್ದರೂ ತರೀ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜಾಗೃತ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಗೊರೂರು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರೆ ತುಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು, ಮಂಡ್ಯ, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಜದೂರು ಫೀಡರ್ ಧಾಸರ್ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳ ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದು 10-15 ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಅವನ್ನು ಬೇಗ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತಿಪಟೂರು-ಕೊಡಗಿಹಳ್ಳಿ ರಸ್ತೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಿಪಟೂರಿನಿಂದ ಹುಳಿಯಾರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಿದೆ. ಅದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸೇರಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಆ ರಸ್ತೆಯ ಕೆಲಸ ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಕಾಲದಿಂದ ನಿಂತುಬಂದಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ

ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಜಾಗೃತ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿಸಿ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. SPEAKER in the Chair]

* SRI S. D. KOTHAWALE (Chikodi).—Mr. Speaker, Sir, I am rising to support the demand made by the Hon'ble Minister for Public Works. While doing so, I want to make a few suggestions. It is the privilege and honour of this Department to handle about Rs. 22 to 23 crores, a very large sum indeed and the Minister in charge of this Department has tried to conceive certain schemes and wants to execute them in the course of this year. From the speeches delivered so far by the Hon'ble Members I see that the Minister has not been able to satisfy all the members with respect to the needs of areas or to the constituencies from which they come. We are living in an age where planning is the rule. Instead of conceiving of a work here or there in a spirit of selection, it would be better to have a sort of planning. May I suggest that a plan should be prepared with the help of the engineering personnel in the State regarding the road requirements, irrigation requirements and other requirements and have a sort of priority and after doing this it is better to allot works to various constituencies or districts or areas with a sense of equity so that it will be possible for the Hon'ble Members to expect that some work will be assigned to their districts or areas today or tomorrow. If we proceed in that way, it will be possible to do much work. After having made provision in the budget, it would be one of the functions of the Minister and the engineering personnel to see that the entire amount is spent. It is found that sometimes the amount sanctioned is not spent and at the end of the year is allowed to lapse.

After making a suggestion of this nature, I want to bring to the notice of the Hon'ble Minister and the Hon'ble House one important fact. There is the Ghataprabha River Development Scheme in the Bombay Karnatak and the entire scheme is estimated to cost about Rs. 35 crores. Now, the first

stage is over and about Rs. 5 crores have been spent. The second stage is included in the Second Plan and the amount to be spent is nearly Rs. 9 crores. It appears that only a very small amount of Rs. 16 lakhs is provided for during this year 1958-59. I see from the documents supplied to us that last year only a small amount of Rs. 12½ lakhs have been spent. If we proceed in this manner, I think it is very doubtful whether we shall be able to complete the second stage even within the next 50 years. I quite agree with my learned friend Sri Jatti that even a 50-year period may not be sufficient at this rate. There might be some difficulty in the way of the Public Works Minister making an adequate provision, but I think the matter deserves to be considered and I hope the Ministry will try to complete the second stage by spending the Rs. 9 crores that is provided for in the Second Plan.

Secondly, there is one difficulty. Unless we complete the second stage which includes the reservoir at Hadalgi, the irrigation facilities will not be adequate. The irrigational facilities provided by the Left Bank Canal are not adequate. It will only provide monsoon irrigation and people are not willing to take to monsoon irrigation. Therefore, we should enable them to have non-monsoon irrigation, a sort of perennial irrigation. It is no use simply providing a sort of seasonal irrigation. If that is to be accomplished, it is necessary to have a reservoir at Hadalgi and if the Bombay Government is not co-operating, as it seems it is not, then it is better to find out an alternative site. I understand the engineering personnel have already completed the survey at Hidnad and it is said to be a better site and a site which is more economical. If such a reservoir is constructed, it will give a sense of satisfaction to the cultivators who are sought to be served by the Left Bank Canal.

There is one more thing and that is that the cultivators were so anxious to have irrigation facilities that they were generous enough to offer their lands for this purpose. It appears

that so far the Government have not tried to give them concessions either in respect of rent or in respect of valuation. It appears they are hard pressed for money. The irrigation facilities cannot be utilised without manuring and unless the Government gives them the necessary compensation it may not be possible for them to take full advantage of the irrigation facilities. I request the Hon'ble Minister to take note of this and do the needful.

May I suggest one more thing regarding border areas, particularly in respect of areas where linguistic disputes are existing? I am referring to the Chikodi Taluk, Belgaum Taluk and certain other taluks. What we find in the neighbouring District of Kolhapur is that works are taken up very vigorously and executed and a feeling is created in that area that it is better to be in Bombay than in Mysore. Therefore, my request to the Ministry, in order to counteract this feeling is to conceive of works of public utility and execute them. I am grateful to the Minister for having made some provision for a few works in Chikodi Taluk but that does not appear to be adequate. I hope it will be possible for the Hon'ble Minister to provide some more amount out of the lumpsum grant available and see that those works are properly executed to the satisfaction of the people concerned and thereby create a feeling in the minds of those people that the Mysore Government is also equal to the task of taking up public utility works and serve the people well.

A reference was made by some Hon'ble Members to the existence of corruption so far as this Department is concerned. May be that there is some amount of corruption. But I do not think that the observation of Sri. Mallikarjunaswamy is true when he said that corruption was rampant. There are ways of eradicating it. May I suggest that labour societies may be organised in these various areas and the work entrusted as far as possible to these co-operative societies for execution of the work on a co-operative basis. That may be one way of checking corruption to a certain extent.

(SRI S. D. KOTHAWALE)

With reference to irrigation, I would like to make a suggestion. There are certain areas, where large scale irrigation is not possible. For instance there is my taluk, where big irrigation projects may not be possible. But it is possible to construct big tanks and cretenala facilities for irrigation. My taluk is rather hilly and it is possible to develop a sort of tank irrigation there. One is pleased to see while coming from my place to Bangalore, a number of irrigation tanks in the old Mysore area. Therefore, if it is possible to think of a scheme of creating big tanks in such areas and create medium size irrigation, I request the Hon'ble Minister to examine the whole question from this stand point.

I think my time is over, Sir. With these suggestions, I support the Demand that is brought up by the P.W. Minister.

Mr. SPEAKER.—I reduce the time to seven minutes.

Sri F. X. DENIS PINTO (Kaup).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the various Demands that are before the House. At the same time, I wish to make some constructive suggestions.

At the outset, I have to mention that there is a lacuna in the Budget presented to us because we could not get a true picture of the financial position of our State since the actuals for the previous year are not given. I hope that in future budgets, the Finance Minister will supply us figures of actuals for the previous year.

Now, coming to the Demands before the House, we have today demands relating to Embankment, Irrigation and navigation—commercial and construction of Embankment, Irrigation and Navigation—non-commercial. Sir, the people of South Kanara knew well when they were in Madras Province, that being at the fag end of the State, they were a neglected district. While joining Mysore, we had high hopes that many of the Schemes which were essential for our district would be carried out. I might also add that the Mysore Government has not belied our

hopes, but to a limited extent. Recently the Hon'ble Chief Minister visited our District and he was very good to promise and implement the underground water unit-scheme which we all know is very essential to our district, because there is *filaria*, a scourge and a disease which is ravaging the whole district. I only request that this scheme may be implemented as early as possible which will earn the everlasting gratitude from the people of South Kanara District.

Coming to irrigation, you all know that South Kanara is surrounded by Western Ghats and on account of this very heavy rain results; we have a rainfall from 150 to 300" in our district.

When major irrigation schemes are executed in districts with poorer rainfall, it looks to me a paradox that with such heavy rainfall 98 per cent of the water in our district is allowed to flow into the Arabian Sea. If the Government can give some thought and start some major irrigation schemes, I can say without hesitation, that my district as well as North Kanara district would be not only self-sufficient in food production, but would also be the granary of the whole of Mysore State.

We have 16 rivers and if there had been some irrigation scheme we could have cultivated more than one lakh of acres and also intensified cultivation. So, I would request the Government to see that an expert is appointed to evolve certain schemes which would be possible in our district giving due consideration to the terrain of the district and other factors. The rain generally comes in torrents for three or four months in a year in these areas. If the schemes are undertaken, power generation could also be thought of in various places and if that could be done, wastage of generation and loss due to lead could be avoided.

I now come to navigation. I think it is new to Mysore State and I find in the Budget no provision has been made at all for navigation. That shows that Government has not given any consideration to this subject.

Both North Kanara and South Kanara are interspersed with many rivers. If these rivers are connected, we can get free access to several places in the coastline and interior which would be a very great help for navigation and making the hinterland prosperous. In fact we can connect North Kanara and South Kanara and our friends in north Karnataka and Hyderabad areas would be grateful, for South Kanara could be turned into a Venice of the East.

Apart from that, inland navigation is very essential. We have got to connect the rivers all over the district. If they are connected, there will be easier communications to villages and villagers would prosper and their products would find easy market. In fact, if the two places of Udipi and Mangalore are connected by inland navigation we can have a sheltered harbour and inland trade would also develop.

I now come to embankment. Earthen embankments are done in the district and the poor raiyats are doing it year after year; they will be spending so much money and time. I think if the Government takes it up and put up some permanent embankments and dams to the rivers, this loss of time and money to the raiyats could be avoided.

Coming to the other exploratory projects, we find that a sum of Rs. 1.23 lakhs have been provided for ferry services. I suggest that the income from ferry should be avoided because there are no bridges over rivers and ferries have to be preserved. Today, when we are saying that socialistic pattern of society is our goal, we have to see that bridges are constructed and our people in the hinterland are given the benefit. I would request the Government to consider specially the construction of two or three bridges in my constituency. Two of them though sanctioned long ago, have not been provided for in the Budget. One is Kuthanar Bridge and another Padur bridge. Another bridge has been sanctioned but no tenders have been invited.

I am also thankful to the Government for having decided to take over 100 miles of road and I would request

them to execute the work as early as possible—Padubidre—Karkal road and Katpady-Belman Road.

Further Sir, I would like that the Government should have a separate high-ways department. They will specialise in their work. The Highways department in the P.W.D. is very beneficial. I hope our Government would give thought to it. In Madras, they had a separate highways department. Our engineers who have manned this department have done yeomen service in constructing bridges and roads. Sir, in this House, some Hon'ble Member mentioned about corruption in this Department. I know that every engineer has given his very best. I have nothing but the greatest appreciation for them and I have no hesitation in saying that they have done yeomen service to the public. And today, as a matter of fact, the work of the engineers has so much increased, because every department—education, medical and other departments, have to look to the P.W. Department for the execution of their schemes taken up by them, because it is the P.W. Department which has to make a survey and prepare estimates for the various works.

So, I request the Government to increase the staff at least by adding 400 Engineers because we have various schemes under the Second Five-Year Plan. I would also request the Government to give them proper emoluments, i.e., at least Rs. 200 per mensem as basic salary. Unless we pay this amount, we cannot get good work from them.

I hope the Department will see that corruption at the lower levels is removed. The corruption, i.e., the mamools at the lower levels can be avoided if the Department has an eye over those people.

Regarding electricity—about Rs. 16 lakhs have been spent for getting Electricity to South Kanara. It is a sad state of affairs that ryots who have deposited money have not been able to get power. Thereby production has suffered. I hope the Government will realise that spending so much amount without getting adequate return on the capital outlay,

(SRI F. X. DENIS PINTO)

would be unremunerative. I hope they will see that every one who has deposited the money is given electric power.

With these remarks, I support the Demand.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—Mr. Speaker, the Hon'ble Minister knows what I am going to speak, because it is a mere repetition and continuation of what I have stated. But, I would like some works to be executed. As I understand the letters P.W.D. stand for : P for Precision, W for Wisdom and D for Dynamism. If it is true, then, Precision, Wisdom and Dynamism must guide the actions of the Department. I say this because, Precision lies in the manner of execution and the manner the estimates are prepared and the method of working of the Department ; Wisdom lies in the fixation of priorities. I say this because once we lose priorities, perhaps we may not find an opportunity to fulfil our obligations. With regard to Dynamism, the completion of work depends upon how the Department is going to supervise ; not merely sanctioning all things but how best the various projects are executed. Therefore, these three principles seem to be the vital basic requirements of the Department. But, much more than this, I would like to suggest one thing. We must, as the work proceeds, expect from the various Sub-Divisions of the Department reports from time to time of the work that has been done and how far they have been able to succeed. It would give timely opportunity for us to cure most of the difficulties and to see whether the priorities fixed would be fulfilled or not. I lay emphasis on the priorities because, under the Second Five-Year Plan, there is an opportunity given to us and if we do not seize the opportunity and fulfil the objects in time, I do not know whether the next five years would throw open the gates again for giving priorities to some of these schemes. Therefore, I feel that when the Government have got the power, the means and the finances, they should not be curbed down by what is called the red tapism. Even if there

are obstacles in getting administrative sanctions to the estimates, we must see that they are expedited in time ; weekly and various other reports are given in time to see that the priorities fixed are fulfilled.

In this connection, I would like to dwell on three important points. The first is the Corporation main building, the second is the water supply and the third is with regard to roads. The Hon'ble Minister for Public Works knows very well why I am telling about the building for the Corporation. We all know that even this Vidhana Soudha which at one time was contemplated as a very big building, today it is a small one, because we see there is not much accommodation for the various departments. This is so because of the enlarged State. So also with regard to the Corporation. Even the two buildings we have at present are not enough and we are experiencing a lot of inconvenience. We had brought no small a person than our Pandit Jawaharlal Nehru to lay the foundation stone during 1955. Last year we made some provision of Rs. 6 lakhs and we should have made a beginning. When the finances were ready the formalities were not over and when the formalities are over, there is no provision. We cannot make such an omission and I should humbly submit that, this work should be taken up forthwith. It is not that the Corporation wants to have a grand building or a magnificent structure. A formal provision ought to have been made.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Is it a loan?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—You may take it in any form. If you have no money, authorise the Corporation to float a loan. The construction of the building is necessary. First it was thought of having a building for Rs. 30 lakhs ; then we came down to Rs. 12 lakhs. We have avoided waste of money on the architecture. It is a systematic business-like building we have proposed. We expect that our Hon'ble Minister should have made a provision of Rs. 6 lakhs or at least two lakhs to begin with. That has not been done.

In regard to the question of water supply, I wish to ask one question. I feel honestly that there is what is called a breach of trust. We have promised that we would be giving 16 gallons per day per head last year. When I made that commitment I made it on the assurance the Government gave. What has happened is, the existing main is getting somewhat weak. I have gone to the spot and found out that there is what is called double suction. On these double suction, the water is pumped from Thippagondanahalli to Bangalore. These mains which were laid about 25 years back cannot stand the present pressure. What I say is, let the present main remain but there must be another main running from Thippagondanahalli to Bangalore. Otherwise, we cannot augment the supply of water to Bangalore. I think we should take the present position as a warning. The population will be overstepped in the near future. The existing supply will be felt short of the requirements and even the present supply we may not be able to give next year unless we have a main running from Thippagondanahalli to Bangalore.

The next point is this. The roads are deteriorating for the last ten years. As I see in the budget here and there, there is a road fund created for the development of roads. As in Madras, we are not giving any grants to the Corporation in this regard. Therefore, the Corporation has to depend on their own resources. One thing I would like to suggest. At the end of Mysore Road, there is a trunk road. Let the trunk road be made available to run through the City. There are certain difficulties which I see. 100 feet road or some such thing is necessary. At one time, an assurance was also given. I request the Hon'ble Minister to explore the possibility of the State Government taking it over or the Government of India taking it over to make it a trunk road running right through the City. Thereby, you will take away some portion of the burden.

Another point is, with regard to the military making use of the road for

which the military pays a tuppence of Rs. 25,000. That was fixed decades ago and after wards, military roads have come into existence. The contribution has not increased by even one pie. This is also a liability of the Centre for which even the State Government or the Corporation is getting nothing. It is time that we got something more and not Rs. 25,000.

The last point is, the Corporation has been magnanimous in contributing 50 per cent for cement concreting, the other 50 per cent to be met by the Government of Mysore. That is in respect of some of the roads. I can very distinctly remember; that is a thing which was passed in 1955 and that has to be continued. Till now I have not seen the beginning of that work. The money that has been spared by the Corporation is getting lapsed.

With regard to maintenance or improvement or new works, I do not know where the estimates go and get stuck up and by the time estimates come up, all the amount that has been spared by the Corporation gets lapsed. I expect the Department to expedite some of the works and keep the priorities as they are fixed and see with determination that they are completed.

Thank you.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೊತ್ (ನಡಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ವಿಶೇಷತಃ ಕೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ದೊಡ್ಡಗಂಗಾ ನದಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಲು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಮುನಿಸ್ವರಗಿ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಜರೂರು ಆಗ ಬೇಕಾಗಿ ಇದ್ದಂಥ ಇಂಟರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಇಂಪಾರ್ಟೆನ್ಸ್ ಉಳ್ಳ ಬಡ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಬಡ್ತಿ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅದು ತಡ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು. ಎರಡನೆಯದು ಎಂದರೆ ವಿಶೇಷತಃ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಸಧಾಮಳೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ಇಂ ಗೇಷ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂಗೇಷ್ ಸಾಕಯ್ಲ ಅಪ್ಪಿಪ್ಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಯ್ಲು ಜಮೀನು ಬಹಳ ಇದೆ. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬಾಗಾಯ್ಲು ಜಮೀನಿಗೂ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ, ಆ ಬಾವಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ ಆಗಲಿ, ಲಘು ಇಂಗೇಷ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್)

ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನೂ ಕೂಡ ಒಕ್ಕೆಯ ಉತ್ತಮವಾದ ಜಮೀನಾಗಿದೆ ಫರ್ಮಿಟ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದೆಶೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೂಟನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ: ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಪ್ಪಾಣಿಯಿಂದ ನಣದಿಯ ತನಕ ರಸ್ತೆ ಇದೆ. ಅದು ಬಹಳ ನಾಡುರಸ್ತಾಗಿದೆ. ಆ ದೆಶೆಯಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಆಸ್‌ಫಾಲ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಭಾಗದ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅದೊಂದು ಭಾಗ ಬಾಂಬೆ ಮೈಸೂರು ಬಾರ್ಡರ್‌ಮೇಲೆ ಅದೆ. ಬಾರ್ಡರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇನ್ನೂ ವಿವಾದ್ಯ ಅದೆ—ಕಾರಣ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದು, ರಸ್ತೆ ಅಸ್ಪಾಲ್ಟ್ ಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವೆಲ್ (well) ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇಷ್ಟು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದು ನೂಟನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಎಶೇಷತಃ ಈ ಯಾವ ಒಂದು ಹೈಲೆವರ್ ಬ್ರಿಡ್ಜ್ ಕೆಲಸ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಶೇಷ ರೀತಿಯಿಂದ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ತೀರ್ಥವಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಕಾಂಗ್ರೆಸ್)—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಲ್‌ಕಾನ್ಹಿ ಟ್ಯಾಂಪ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಡಿಮಾಂಡ್‌ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ನೂಟನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಶಹಾಬಾದ್ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ರೋಡನ್ನು ಭೀಮಾ ವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ 5-6 ಮೈಲಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿ ವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಶಹಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ರೋಡ್‌ಕೆರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆ. ಶಹಾಬಾದ್‌ನಗರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಸ್ತಿ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಆ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಮಡ್ಕೇರಿ ರೋಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ 8-10 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ರಿಪೇರಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಏನು ಕಾರಣದಿಂದ P.W.D. ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ರೋಡ್ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಇದೆ ರೀತಿ ಆ ಚಿತಾಪೂರ್—ಶಹಾಪೂರ್ ರೋಡು ಸಹ ಬಸ್ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರಸ್ತೆಮೇಲೆ ಎರಡು ಫೀಟ್ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದವೇಲೇ ಬಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಈ ರಸ್ತೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಬಂದು ಈ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಡೆಗೆ ಅವರಲ್ಲೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತ್ರಾಸಾಗಲಿಕ್ಕು ತತ್ತದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೂಡರೆ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಸ್‌ಗಳು ಓಡುವಂತೆ

ವಿಪರ್ಯಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನೀಗ P.W.D. ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಚುಂಬೋಡಿ—ತುರುಕೋಡಿ ರಸ್ತೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದೆ ಹೈದ್ರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಮೇಲ್ಮೋಟಿಯವರಿಂದ ಇದರ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಆಯಿತು. ಈಗ ಈ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸ ನೂಳೆಹೋದವರೆಗೆ ಆಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯ ಕೆಲಸ ಏಕೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಂತು ಹೋಯಿತೋ ಆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ರಸ್ತೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಂತುಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಸದ್ಯ ಚುಂಬೋಡಿಯಿಂದ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಅಂದ್ಬದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತಾಂಡೂರು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಮೂಲಕ ಅಂಧ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾದು ನುತ್ರಿ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಡುವೆ ಸಮಾಪದ ದಾರಿ ಬೇರೊಂದಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಸಮಾಪ ಇದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಈ ವಿಷನ ಈ ರಸ್ತೆಯ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ—ಸೇಡ್‌ಗೆ ರಸ್ತೆಗೆ ಅತ್ತರಾಗಿ ಜನರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೆಳೆ ಇಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ 7-8 ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರದಂತಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಜನಗಳಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥಾ ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಕಾಂಪನೇಷನ್‌ಪಡೆ ಪರಿಹಾರಹಣ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಪಾವತಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ರೈತರ ಗೋಳು ಹೇಳಿ ತೀರದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಯಿದೆ. ಆ ರೋಡನ್ನು ಚಾಂಡಿವರಗೂ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಜನರೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮೈಂಟೆನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಈಗ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡಲೇ P.W.D. ಅವರ ಮೂಲಕ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಆ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪ್ ರಸ್ತೆಯ ಹೋಟಲು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನೇಮ ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಮಾಮೂಲ ರೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯ ಸಬ್-ಒವರ್‌ನೀಯರ್ ಏನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಹೋಟಲ್ ನಡೆಸತಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಯುಲರ್ ಹೊರಡಿಸಬೇಕು.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಚುರು ಸಪ್ತಗಾಗಿ ಕಲ್ಬುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಹಾಬಾದು-ಚಿತಾಪುರ, ಮಹಾಂಗಾವ್ ಎಂಬ ಪ್ರವೇಶಗಳಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚಿತಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಪ್ಲೇನು ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನೀರಿಗೆ ಬಹಳ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ, ಅದೇ ಒಂದು ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಸರ್ವೆ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪುರತಾ ಬಾದಿನಿಂದ ಚೌಡಾಪುರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೋಡನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅಪುಜಲಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಪುಜಲಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಡಿನಿಂದ ಜನಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸೌಕರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು.

ಜೇರಗಿ—ಜೇರಟ್ಟಿ ರೋಡು ಆಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೂಲನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಿಜಾಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದೆರಡು ಪೂಲುಗಳನ್ನು (Bridges) ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿಯಿಂದ ಬಿಜಾಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಸುಮಾರು 40-50 ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ದಾರಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರೋಡು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ಪೂಲುಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕಡೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಳಗಿ ಕಡೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೋಡು, ಮತ್ತು ಸೇತುವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅದು ಒಂದು ದ್ವೀಪದಂತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಬೆಂಜೆಲೂರ ನದಿ ದಾಟಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬರಲಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೊರೈಸು ರೋಡು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು P.W.D. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಲೆಟರ್‌ನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೆ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ-ಶೇಡಂ ರೋಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಸರ್ವೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ನದಿಗಳಿವೆ. ಅದರ ಒಂದಕ್ಕಾದರೂ ಅಣೆಕಟ್ಟು, ಸೇತುವೆಗಳಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಆ ಭಾರ ಮನ್ನಿಸಿ ನನ್ನ ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. C. LINGA REDDY (Malur).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand under discussion and wish to make a few observations. The Public Works Department was once considered to be the public enemy No. one. I suppose, it is no longer so. At any rate, it should become the public friend No. one. It has to go, I am afraid, a long way to become public friend No. one. I am sure, our energetic Minister for Public Works will reorganise the department very shortly and overhaul the whole machinery and make the department to work very quickly.

With regard to the tanks in Kolar District, specially the Palar tanks, I would like to say something. The Public Works Minister was pleased to preside over the Palar atchkatdars, Conference. But, we do not see any tangible action taken by him with regard to the resolutions passed there about the facilities to be given to the

atchkardars in the Palar region. The original number of tanks in the Upper Palar Basin which is the area covered by Kolar District, the Lower Palar Basin being in Madras State, was 1824. Of these tanks, 337 are abandoned. The number of tanks now functioning are only 1,428. Many of these tanks are in a state of disrepair. Their sluices, waste-weirs and bunds are in a very bad condition. Many of them are silted. The silting is to the extent of 40 per cent. The original capacity of these tanks was 34,421.33 units, but now it is reduced to 23,574 units. There is a reduction of nearly 10,000 units. The original atchkat was 52,111.17 acres, but now the atchkat is only 34,321.33 acres. Even there, there is a reduction of about 20,000 acres in extent. The atchkatdars of North Arcot District in Madras State have raised a false bogey that we have repaired and restored our tanks, that we have built some more tanks, that we are impounding more water on this side and that we are not allowing sufficient water to them. So a Commission was appointed by the Government of India under the chairmanship of Sri Bhargadava. He came down with expert engineers, inspected the spot and gave his award. According to the award, it is not true that we are impounding more water; on the other hand he has stated that on account of the famine situation here and on account of silting up of the tanks, the atchkat is reduced, a number of tanks have been abandoned and so the case put forward by the Madras Government and the people of Madras in the Lower Palar Basin is not true. In spite of all these things, our Government seems to have an apprehension and fear that the Madras people would not keep silent. Our Government is not taking sufficient action to restore and repair all these tanks. We have been requesting the Government time and again to survey this area and find out whether the tanks that are abandoned can be repaired and restored. We have also been praying that the tanks that are in a state of disrepair for want of sluices, waste-weir and bunds may be repaired. Our Government has not

(SRI H. C. LINGA REDDY)

paid sufficient attention to this. I urge Government to see that these tanks are surveyed and repaired and restored earlier.

With regard to the jodi villages in old Mysore area, there are 2,100 jodi village tanks. All these jodi village tanks are in a very miserable condition and they are in a state of disrepair. Our Minister has often said that Government would not make any distinction between jodi village tanks and Government village tanks. Even when he visited some places, he was kind enough to give such an assurance, but unfortunately the Government seems to differ from the Minister and it is not taking any action in that direction.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—There is no difference of opinion.

Sri H. C. LINGA REDDY.—Even in the Irrigation Conference, we passed a resolution, but no action has been taken. We hear that the Divisional Commissioners have sent instructions to Deputy Commissioners and also to the Executive Engineers that the jodi village tanks may not be taken up on account of the fact that the inamdars or jodidars have not deposited their contribution. The result is that the jodi village tanks are not repaired at all. Whenever there are floods and when two or four jodi village tanks are breached, then the Government village tanks nearby which will have been repaired and restored also will be considerably damaged. It is something like the breaking out of cholera or plague in some Cherry or some colony somewhere in a city and unless the disease is checked and is brought under control, there is a likelihood of the disease spreading to the other parts of the city. It is something like the paralytic organ of the human body, which if not cured, will spread to the other parts of the body and the patient will collapse. As these Jodi villages are considerable in number and the Jodi abolition will take a long time—in fact the Revenue Minister stated that it is likely to take ten years or more—and the Jodidars are not paying attention

to the restoration and repairs of Jodi tanks, it is necessary that some attention is paid to them by the Government in order to avoid the inconvenience and losses suffered by the atchkatdars. At the time these Jodi villages are taken over, some amounts would have to be given to the Jodidars by way of compensation. Sometimes, the compensation runs into thousands of rupees. We know that the Jodidars are getting 5, 10 or even 15 thousand rupees and the Government could take up the work, put the money in a deposit and reimburse it without much difficulty.

With regard to minor irrigation works, we do not see Government having any definite scheme or programme, though we find that they will be spending 2 lakhs in March and 5 lakhs within another six months. In Kolar district, 103 schemes were to have been taken up costing about 2 lakhs 90 thousand rupees, bringing about 4,865 acres of land under the plough and the whole amount has lapsed. The Department takes a good deal of time in calling for proposals, making the estimates and by the time the amount is utilised, the period is over and the works could not be taken up.

Again, about 2 or 3 lakhs have been set apart for giving famine relief by taking up tank works. Even that amount could not be spent in time, because the Department is moving at snail's pace. It does not move quickly, particularly in Kolar District. I would therefore request the Public Works Minister to quicken the pace of work in the Department, not only in respect of Kolar District, but throughout the State and see that the Department works properly.

With these few observations, I support the Demand.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Hospet).—Sir, I notice that Rs. 2½ lakhs have been set apart for works on the Vidhana Soudha. Now-a-days, since the House is sitting late hours, one finds it difficult to reach the road from the building, because the lights are dim and the path is difficult to negotiate. To get down the slope is quite a problem. I hope the Hon'ble Minister for Public

Works will be able to provide some steps by which we can get down and get to the road and catch the bus.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Which road?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—On the east side. There are no steps to get down to the road. There is a huge fall with no steps.

I would suggest that before the rains set in, grass may be allowed to grow on the slopes. Otherwise, much of the soil will be wasted.

Under 81 Capital Account, I notice some provision for residences for police. In our town, there is no residence either for the Inspector or for the Sub-Inspectors. There is a building in the compound of the Excise Department an old building now occupied by the Excise Sub-Inspector which might be given to the Police Department.

Under Education, I notice they have provided Rs. 38 lakhs. The building in which the Girls' High School in Hospet is located is an old choultry which was old when I was five years old. You can imagine how old it is now. I wish you make some arrangement to get them a new building.

Under Medical, Rs. 40 lakhs are provided. May I suggest that some amount may be utilised to provide some sanitary arrangements in the Bellary District Headquarters Hospital which is in need of it very badly?

Under Miscellaneous 81, I notice there is a provision of Rs. 20,000 for training of officers and fishermen. Yesterday, I made a suggestion that the villagers who have lost their lands as a result of the Tungabhadra Reservoir Project and many of whom are without job might be taught how to fish and to make a living. I will not spend more time on that.

Out of provision of Rs. 4,00,404 under 81 Capital Account, I do not think any provision has been made for the roads that ought to be built in the Tungabhadra Project Area in place of the roads that were submerged under the reservoir. I believe there is a provision of Rs. 3-4 lakhs for this purpose and I have been hearing about it for a year now but it has not been given effect to. I humbly request that

at least some of these roads might be taken up before the monsoon commences. Some of the villages are in a very difficult condition for want of them. I have no time; otherwise, I can wax eloquent on it.

There is a provision of about Rs. 1,05,000 for asphaltting in Bellary District and out of the 160 miles in Bellary District of the Madras-Bombay Trunk Road they have taken only five miles. I wish they take a little more than that. I have made a suggestion to the Hon'ble Minister for Public Works and I have repeated it to the Chief Minister when they visited Hospet.

The roads in the wet land areas which were laid with the help of the sugarcane cess collected in Hospet should be completed. The bullock carts had to go on on these 20 miles of roads with great difficulty during the last crushing season and I do not want this state of affairs to be repeated next year. A few lakhs of rupees spent for this purpose will give great relief to the cart men.

For the high level canal under the Tungabhadra Project, there is barely a provision of Rs. 2 lakhs. Are you really going to take up the high level canal or is it merely a token grant which will end in token work?

Similarly, they have provided only Rs. 1 lakh for the Hagari Bommanahalli Project. This costs Rs. 70 to 80 lakhs. It is one of the projects which will benefit the people who lost their wet lands as a result of the construction of the Tungabhadra Reservoir. If this work is done quickly, it would be of much help to the cultivators and to those who lost their lands.

6-30 P.M.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಬದೂವರೆ ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ಅಪಿಚ್ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಸುಮಾರು 28 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ಅಗತ್ಯವೇನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಅಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರದುದು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ)

ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಲು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಂಬ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯಕರಾಳಗಳು ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಶ್ರೀ ದೇಶಾಯಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹಣ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸುಮಾರು 23 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುವ ಇಲಾಖೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅರ್ಧಭಾಗದಷ್ಟನ್ನು ಬಂಡವಾಳ ರೂಪವಾಗಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣದಿಂದ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ದೇಶದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಳವಳ, ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನೂಡಿಸಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಗತ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು, ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಎಂದರೆ ಕೆರೆ ರಿಪೇರಿ, ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುವುದು, ರಸ್ತೆ ಹಾಕುವುದು, ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದು, ರಸ್ತೆಗೆ ಟಾರು ಹಾಕುವುದು, ಕಾಸೆವೆ, ಸೇತುವೆ ಹಾಕಬೇಕಾದುದು ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರೂ ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹತ್ತಾರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದೇ ಮೂಲವತ್ಯಾ ಪುಟ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗೊಣಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನವಿದೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನೀನಿಯಾರಿಟಿ ಪಟ್ಟಿ ನಿಧಿಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡ ಗ್ರಾಬ್ಬಿಯೇಟ್ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರುಗಳನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಾಗಿ ಖಾಯಂ ಮಾಡದೇಯಿರುವುದು, ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನದಲ್ಲಿ. ಈಗ 63 ಜನ ಗ್ರಾಬ್ಬಿಯೇಟ್‌ಗಳು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಇನ್ನೂರು ಸ್ಥಾನಗಳು ಖಾಲಿ ಇರುವಾಗ 63 ಜನರನ್ನು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಂತ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದ ನೌಕರರ ಸ್ಥಾನ ವಾಸಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತದ ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಎಂಬವೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟೇಟ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಕಮಿಷಿಯೆಂದು ಮಾಡಿ ಹೈದರಾಬಾದು, ಕೊಡಗು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮೈಸೂರು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸೇರಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿದ ತತ್ಯಗಳಿಗನು ಸಾರವಾಗಿ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಿಸಿದರು. ಇದು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆಯಾ ಇಲಾಖಾ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅದಮೇಲೆ ಸಾ ನಮಾನಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತಕರಾರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಕರಾರು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವಾಗ ಮೈಸೂರಿನವರೇ ಇದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಮಾತು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಸಲಾಯ್ತು. ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಕರಾರಿರುವ ಜನರನ್ನು ಸಹ ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವರದಿ ಬರುವುದಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಒಂದು ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 63 ಜನ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರುಗಳು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಾನದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವಂತೆ 1950ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕುಂ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ಈಕ್ವೇಲೈಟ್ ಆಫ್ ಪೋಸ್ಟ್, ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ, ನಿಗದಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. "ಈ ದಿವಸ ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪು, ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂಬ ವಾದವಿದೆ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ. ವಿಷಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಸರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಏನು ಭಾಗಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಲಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ ಮೆಜಾರಿಟಿ, ಮೈನಾರಿಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಮಾಡುವಾಗ ರೋಷದೋಷ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮಾಡುವರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಮಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. 63 ಜನ ಗ್ರಾಬ್ಬಿಯೇಟ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ

ಯಂದರೇ ಬೇಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ, ಪರ್ಯಾ
ಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ಏನಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ
ಎಂಬ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡ
ಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—1950ರಲ್ಲಿ
40 ಜನರನ್ನು ಬಾಯಂ ಮಾಡಿದರು. ಆಗಲೇ ಬಾಕಿ
ಯವರನ್ನೂ ಬಾಯಂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯೇ ಇರು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮಾಡನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—1950ನೆಯ
ಇಸವಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದರೆ
ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾ
ಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಅನು
ಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭ
ದಲ್ಲೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲ.
ಇದು ತೊಡಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಪರ್ಯಾ
ಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ತಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು
ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ, ಆ ಸಂಬಂಧವಾದ
ಕಾಗದ ಕೈಗೆ ಬಂದರೆ, ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗು
ತ್ತದೆ. ಯಾರಾರಿಗೋ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಟಿ
ಗ್ರೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಪ್ರಮೋಷನ್, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು
ಎಂಬ ಧೋರಣೆ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು
ಅಂತಹ ಮನೋಭಾವನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೇಳಿ
ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಗಡ ಆ
ರೀತಿ ಚಾರಂಜಿ ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ.
ಅದು ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನಿರ್ಧಾರ
ವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿ
ದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಏನೇನು ಆಗ್ಯಮೆಂಟನ್ನು ಹೇಳಿ
ದ್ದೀರೋ ಅವನ್ನು ಅವರು ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವು
ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ
ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಿ
ಗಳು ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ನಂಬುವು
ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡು
ತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ನಂಬುವವ
ನಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಾರ್ಯ
ಗಳು ತುರ್ತಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ
ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ, ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿ
ಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಕೆಲಸ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಸಮಾನತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ
ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಒಂದು ರೀ-ಆರ್ಗನೈ
ಜೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು
ಜೂಲಿ ತಿಂಗಳಿನೊಳಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡು
ತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯ
ರುಗಳು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆವರಲೊಬ್ಬರು ಸೆಕ್ರೆಟ
ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯ
ಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಯಾವ್ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿರಬೇಕು,
ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಇರಬೇಕು, ಯಾವಯಾವ ಅಂಶ
ನಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ
ಅವರು ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು ಎಂಬ
ವಿಷಯಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸು

ತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಹೈಪವರ್ ಕಮಿಟಿ ಇರ
ಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಯಾಂಟರಿ ಇಂಜಿನಿ
ಯರಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್
ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬೇಕೆಂದು
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈನರ್ ಇನ್‌ಗ್ರೇಷನ್ ಮತ್ತು
ಬಲ್ಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ
ದ್ದಾರೆ. ಒಡೊಬ್ಬ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಯಾವ್ಯಾವ
ಮಾಹಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ
ಮಾಡಿ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರೂ
ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ಅವರು ನೋಡಿಸಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿ
ಡಲಾಗಿದೆ. ಬರತಕ್ಕ ವರದಿಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳು
ತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.
ಸದಸ್ಯರು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟು ಅರಿತಿ ಮಾಡಿ, ಈ ರೀತಿ
ಮಾಡಿ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಅರ್ಜಿ
ಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳು
ತ್ತಾರೆ. ನುಮಾರು ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ
ಬಂದಿರುವ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ
ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ವರದಿ ತರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ
ನೋಡಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭಾರತ ಬಂದ ಹಾಗೆ
ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ವರದಿಗಳು ಬಡ್ತಿಟ್ಟು
ನಲ್ಲದ್ದಹಾಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಹೆಸರುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅಂಕ
ಅಂಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ
'ನ್ಯಾರಿಟಿವ್' ಫಾರಂ'ನಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು
ನೋಡಿವಾಗಿ ವರದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಚೀಫ್
ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು
ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ವರದಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ನಾವು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ
ಮಾತು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳು
ಗಳಿಂದಲೂ ಆಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅದು ಅನೇಕರಿಗೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಬಹಳ ನಮ್ಮವಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು.
ಆಗ ಹಾಗೆಯೇ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮನಸ್ಸು
ಬಂದರೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು
ಸರ್ವೆ ಸರ್ಕಲ್ ಪ್ರಿಯೆಟ್ ಮಾಡಿ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ
'ಸೂಪೋಟೊ' ಸರ್ವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಿ-ಆರ್ಗನೈ
ಜೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಸಲಹೆ
ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.
ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇ
ಕೆಂದು ಅನೇಕ ತಡ್ಡರಿಂದ ಕೆಳಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರ
ಬೆನ್ನು ಹಿಂದೆ ನಾವು ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಧಾನವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವು
ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾಯಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿ
ಇದೆ. ಇವೆವೆ ಸಿಗ್ನಿಫಿಕೆಂಟ್ ಒಂದು ಸರ್ಕಲ್ ಇರಬೇಕು.
ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಎರಡು ಸರ್ಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ
ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ಅಲೋಚನೆ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯಗಳು
ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದರ investigation ಮಾಡಿ
ಸರ್ವೆ ನಡೆಸಿ, ಎಸ್ಕಿಮೇಟು ತಯಾರಿಸಿ ಸ್ಪೆಷಲೈಸ
ದಲ್ಲ ಬರೆದ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ normal
ಮತ್ತು special division ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ)

ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ 50-52 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ರೀತಿಯ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ಅಂದಾಜುಗಳು ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿವೆ. ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಗಳ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಸ್ಪಿ ಮೇಟ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೇಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯ ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನವಾದ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ, ಅದುದರಿಂದ ರೀನರ್ವೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಒಂದು ಇದೆ ಅಲ್ಲವೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅರ್ಜಿಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು, ಸ್ಟೇಷನ್, ಮೇಜರ್, ಮೈನರ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಾಲದು, ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಸಾರೋದ್ದಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪುನಃ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗಿದೆ. ಅರ್ಜಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದೇ ಇರಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಅರ್ಜಿಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ note ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ನೋಡಿದರೆ ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯನ್ನು ತಂದು ಮರಾಠುತ್ ಇರಾಖೆಯ ಪುನಃ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರಾಠುತ್ ಇರಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಯಾವ ಯಾವ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಉಹಮಾಡಬಹುದು. ಅವು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿವೆ. ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಯೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಳೆತೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನೆರವೇರಿಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ. ಹಣದ ಅನುಕೂಲತೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಬೇಕು. ಯಾವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಗೋಜಿಗೆ ಈಗ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. 1957-58ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ West coast road ಸುಲುವಾಗಿ ಛಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದಿಂದ ದೊರೆತ ಹಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ

ಬರ್ಚು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ರಸ್ತೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಹಣ ನಮಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ, ರಾಪ್ಸ್ ಆದುದು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ನದಸ್ಯರು ಈ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಕೆಲವು ಕಡೆಯಿಂದ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮಾಡಿ ಆಪ್ಟೋವರೆಗೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳ ರೆಕ್ಕ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1957-58ರ actuals ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇನ್ನು 2-3 ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಗವನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಮತ್ತು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋ ಅಷ್ಟೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆ ಮಾತುಕತೆ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶೇಕಡ 90 ರಿಂದ 97ರವರೆಗೂ ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದೆ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂರರಷ್ಟು ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರಾಪರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಎಂದರೆ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಮೇಜರ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಗಲಿ, ಮೈನರ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಗಲಿ, ರೋಡ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಶೇಕಡ 90 ರಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ, ಶೇಕಡ 10ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರ್ಧರವಾಗಿದೆ.

Sri U. M. MADAPPA.—Including charged amount ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹೌದು, ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು.

ಇನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಅವು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಮಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಇದೆ, ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಸ್ವತಂತ್ರತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಪಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ನೀವು ಹೇಳುವುದು, ನೀವು ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದು ನೋಡಿದ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ತೆಂಗಿನ ಮರದಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಹೋಗಿತ್ತು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೋ ಏನೋ, ಯಾರಾದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಇವತ್ತು ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಆಗದೇ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಎಸ್ಪಿ ಮೇಟ್ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಾನ್ ಇಲ್ಲ

ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಕೆನ್ಟು ಬಂದಿದೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದೆ. ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿ ಮೇಲ್ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ದ್ದರೆ—ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಸ್ಕಾಂಕ್ಷನ್ ವರ್ಕ್ ಕೂಡ ಎನ್ನಿ ಮೇಲ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಎನ್ನಿ ಮೇಲ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇತು ವೆಗೆ ತರಾತುರಿ ಮಾಡಿ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ:ನ ಎನ್ನಿ ಮೇಲ್ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ರಿವೈಸ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಹಿಂದೆ ಯಾವರೇಟ್ ಇತ್ತೋ ಆ ರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ತಕರಾರು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ತರಾತುರಿಯಾಗಿ ಕಡಮೆ ಎನ್ನಿ ಮೇಲ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಇರುವ ಅನೇಕ ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನಿ ಮೇಲ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ನೇಮಕ, ಪ್ರಮೋಷಣ, ಅವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 200 ವೇಕೆಸಿ ಗಳು ಖಾಲಿ ಇದ್ದಾಗ 63 ಜನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದ ವರಿಗೆನು ತೊಂದರೆ ಇತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ನೌಕರವರ್ಗದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರಿಗೆ 120 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಪುರಾವಿಸಲ್ಪಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆ ಗ್ರೇಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಒಂದು ಎರಡು ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸಾಗಿದೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ನಾವೀಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಮೊದಲು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಫೈನಾನ್ಸನುಗಳನ್ನು 150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೇತನದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಆ ಫೈನಾನ್ಸನು ಪೀರಿಯಡ್ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಫುನ್: ಆ ಅವಧಿಯನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿ ಆ ಗ್ರೇಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಅವರು ಕಣ್ಣುಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಆ ಫೈನಾನ್ಸನು ಪೀರಿಯಡ್ ಅನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಗ್ರೇಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋಷಣ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಳೇಮೈಸೂರಿನ ನೌಕರ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಇವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಬಿಡಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವೊಂದುವೇಳೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರು ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆಲ್ಲ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲದೆ ಏಕಾಂಕಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ರೀತಿಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ನೌಕರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ನಿಧಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ಶಿವಾಯಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಡವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರಿಂದ ತಗಾದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿಧಿ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಮಾಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಮೈಸೂರು ಕೆರೆ ಕಮಿಟಿ ತೀರ್ಮಾನವೇನಾಯಿತು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಎರಣ್ಣಿಗೌಡ.—ಮೈಸೂರು ಕೆರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕರು ಆ ಕೆರೆ ನೀರಿನಿಂದ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ತುಮಕೂರು ಟೌನ್‌ಗೆ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ತುದಿಯ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು 'ಅಫ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್' ಆಗಿ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕೆರೆ, ಕಟ್ಟಿ, ಕಾಲುವೆ, ನಾಲೆ, ರಸ್ತೆ, ಸೇತುವೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರ ಜಮೀನು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನಾ ರೀತಿ ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಜಮೀನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ 17ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅನೇಕರು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟ್ ಹಾಕುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತೀರ್ಮಾನವಾದನೆಂತರವೂ ಮತ್ತೆ ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕಾಂಪ್ ಹಾಕಿ ತಕರಾರು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರನ್ನು ಟೆಂಡರ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬಾರದು, ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಫಾರ್ಮಾಲಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸದೆ ನಾವು ಅನುಮತಿಸಬೇಕು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೊಬ್ಬರೂ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಾದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅವು ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್ ಮೂಲಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ)

ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಟಲಲ್ಲೂ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಫೆಡ್ರಲ್ ರೇಟಿಗಿಂತ ಕೆಲಸ ಕಡಮೆ ಆಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ದಿ. ಜತ್ತಿ (ಜವ ಬಂದಿ).—ಕಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದೇ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಇದು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೂಲನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು; ಕೆಲವು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ನಾನು ಕೇವಲ ಇರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮೇಲೆ ಹೊರತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಾದವನ್ನೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

7 P.M.

ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ನಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಿನ ವರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಚಿಂಡರನ್ನು ಕರೆಯದೇ ಪರ್ಪೆಂಟೆಂಟಿನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀವೇನೋ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಲಂಚದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಲಂಚ ಇಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಲಂಚ ಈಗ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈಗ ಬರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಲಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಅನೇಕ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ one-way traffic ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಲಂಚ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂತಲೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಲಂಚ ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಬಹಳವಾದ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನುಮ್ಮನೆ false report ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಲಂಚದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಇರರೇಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು

ಇದರಲ್ಲಿ “Moral Standard” ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮುಗುಂ ಆಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ನಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸೆರೆಮನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ನತ್ಯಾಂಶದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಉಳಿದಿದೆ. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ಮೂಕರ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅರ್ಜಿಗಳಾದರೂ ಸರಿ, ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಮಾರ್ಕೆಟಿಯಾಗಿರಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇನೂ ಅಷ್ಟು ದಡ್ಡರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅನೇಕ ದಾರಿಗಳಿಂದ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರಕಾರದವರು ಯಾರ ಮೇಲೆಯೂ ದಂಚ್ಚೆವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ, ಸಾಲಿನಿಂದ ಸಾಲಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿಗಳ ರೋಡು ಆಗಿದೆ, ಹೋದ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಆಗಿತು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ವಿನಸ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲಸವೇನೂ ನಿಧಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 1-11-56ರವರೆಗೆ 99,700 ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡಿದ ನುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪತ್ರಗಳು 31-3-58ರವರಿಗೆ ಬಂದವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸೇತುವೆಗಳಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಕೆರೆಗಳು ರಿಪೇರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳಿರುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸವೇನೂ ನಿಧಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಎಷ್ಟು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದರೊಳಗೆ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—State Government Grant, Central Government Grant ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದನ್ನು consolidated ಫಂಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಸ್ತೆ, ಬರ್ಮಾ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೊಡುವ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಹಣವನ್ನು ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಇದನ್ನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ವಾರು ಹಂಚುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು break up ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಂಜಿನಿಯರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಿಂದ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿರಬಹುದು, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—Unsanctioned works ಎಂದು lumpsum grant ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ಪಾಂಕ್ಟ್ ಆದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರು ಹೋದರೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೆ ಈ ಊರು, ಹೋದರೆ ಮುಂದಿನ ಊರು, ಅದರಿಂದ ಅವರು ಏಕೆ ಹೆದರಬೇಕು, ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ.

ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ Nature of work ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆಂದು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಂಗಾರ್ಡಿಯವರು ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇದೆ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವಾಗುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಆಸಾಮಿಗಳು ಹೋಗಿ ಕೆಲಸದಮೇಲೆ ಹಾಜರಾಗಲು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ

ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಾದಬೇಕು, ಹಣ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜೋ ತಿಂಗಳ ಆಪೈರುದರೆಗೂ ಮಳೆಗಾಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಕಡಮೆ ಹಣ ಬರ್ಚಾದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಮುಂಚಕ್ಕೆ ಬರ್ಚಾಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿದೆ. ಏವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜೋ ಆಪೈರಿನೊಳಗಾಗಿ ಬರ್ಚಾಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹಣ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೋ ತಿಂಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚಾಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಂಗಾರ್ಡಿಯವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣನವರು, ವಿರ್ಬಾ ಸಾಹೇಬರ ಕಾಲದಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆದಾಯ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಬಡ್ತಿಗಿಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣದ ಅಭಾವವಿತ್ತು, ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಾಲವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕೆಲವುಗಳೇ Remunerative ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, Unremunerative ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 2 ರಂತೆ ಬಂದರೂ ಸಾಕು, Productive Work ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ದೇಸಾಯಿ.—Remunerative ಆಗಿರುವುದು Unremunerative ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು Unremunerative ಆಗಿರುವುದು Remunerative ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ನೀತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದನ್ನುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡ್ತಿಗಿಟ್ಟಿರುವುದೇ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾರಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಎರಡು ಸಾರಿ drop ಮಾಡಿದರೂ ಮತ್ತೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು Scarcity Area. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು Protective Works ಎಂದೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

Desilting of tanks ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿದರು. Desilting ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರೈತರೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೋಡು, ಮಣ್ಣು—ಹೊಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನೋಡೋಣ, ಬುರ್ಲೇಜೋರನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಬೇಗ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಕೆರೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಗೋಡು ಗೊಬ್ಬರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯ ಮಣ್ಣನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗೋಡು ಈ ರೀತಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು 10,000 ರೂಪಾಯಿ

(ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು)

ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಎಷ್ಟು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ Desiltingಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, Desiltingಗೆಂದು 50 ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋದರೆ, ಅವರಿಗೆ T.A. ಕೊಡುವುದು, ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಯಾವ Engineer ಕೂಡ Desilting ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾರರು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವಿರಣ್ಣ ಗೌಡ.—Desilting ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗೇನೋ ನಾಗಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ Desilting ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕರು, Low Level Canal ನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. C.D.S. ಚಾನೆಲ್ ಒಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೂಡ ಇದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ Programme ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮದ್ರಾಸಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿಗೂ ಆಗಿರುವ ಒಪ್ಪಂದದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿ revise ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಉದಾಸೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಅಮೇರಿ ಅವರು ಕೇಳಿದರು. ಕಾವೇರಿಯ Valley ಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಯೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನುಗು ರಿಸರ್ವಾಯರ್, ಕಪಿಲಾ ರಿಸರ್ವಾಯರ್ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ನುಗು ರಿಸರ್ವಾಯರ್ ಕೈಕಳಗೆ 1,10,000 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆಯಿದೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾರಾವನ್ನೂ ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ Pick-up Channel ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮುಂಚೆ ಮುಂಚೆ, ಆ ರೈತರು—ಕಂದಾಯ, ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್, ಪಾನ್, ಸಿಸ್ಟಮ್—ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ನಾನೇ ಕಾಲನಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಳವಳಿ ನಡೆಸಿದ್ದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿಯಮ ಎಲ್ಲದೆ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ನೀರು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಹಕ್ಕೋಟಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. 25 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 1931ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ರೈತರ ಅನುಭವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಮಾತು ನಕ್ಕವಾಗಿದೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಕಾನೂನು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲ

ಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಪೋಲಿಗ್ರಾಮ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ, 25 ವರ್ಷದಿಂದ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಂದಿದೆ; ಬಾಕಿಯವರಿಗಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ, ಮತ್ತೆ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆದಾಗ್ಯೂ ಪಾಯಿದೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ, ಜೋನ್ ಮಾಡಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನೀರು ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಚೀಲ್ ಎಂಡ್ ರ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳ ತನಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. 20-30 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಕಮಿಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಎರಡು ಮೂರು ಕಮಿಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಪೋಲಿಗ್ರಾಮ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ, ಕಮಿಷಿಯವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರು ಮಾ ನಾಡುತ್ತಾ ರಾಯಚೂರ್‌ವರೆಗೂ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಆಸ್‌ಫಾಲ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಗುರ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ವಿರಪ್ಪನವರು ಮಾಡಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಗುರ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ; ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಎಂಟು ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಕೆಲಸ ಯಾವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವಿರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಎಂಟು ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಟುನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯೋ, ಎಂಟುನೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯೋ ಇರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಪ್ಲಾನಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿರ್ಜಾದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ಇತ್ತು. ಕನ್ನಂಬಾಡಿ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೂ ಸಹ ತಕರಾರು ಇದ್ದೀತು. ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯ ಪ್ಲಾನಿನೊಳಗೆ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ದೇಶಾಯಿಯವರು ಈ ಖಾತೆಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ....

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ವ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ಗಣಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿ ಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬುತ್ತಿದೆ, ಅದರ ವಿಚಾರ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವಿರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ದೀನದಯಾಳು ನಾಯ್ಡುರವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಮೈತ್ ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನೋಡಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರ

ದೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಊಟ ರಸ್ತೆ ಹೀಗಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಮದ್ರಾಸು-ಕನ್ಯಾನೂರು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕಟ್ಟಡದ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—You must take a bold step.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವವರು ಯಾರು ?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—They have asked only for a loan ; they have not asked for any grant.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is up to them to expedite the matter with the Government and press. . . .

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Last time, there was a provision for rupees six lakhs for the same building, and then the formalities were incomplete. Now, formalities are complete, but there is no provision.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Perhaps they did not renew their request.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Now, resolutions have been passed. There is an omission. I just bring it to your notice.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—That is all right. ಇನ್ನು ನಗರದ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೂವತ್ತು ಅಂಗುಲದ ಪೈಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಯಲ್ಲಿ ಆ ಪೈಪುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಜೋಡಿ ಕೆರೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನೇನಾದರೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದು. ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಕೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೋಡಿದಾರರು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಬಿಡುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಅದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದಕ್ಕಾರಣ ಬಹುಶಃ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri F. X. DENIS PINTO.—What about the Gangoli Project ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—That will be expedited.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಜೋಡಿ ಹುಲ ಕುಂಟೆಗೆ ರೈತರು ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ ಕೂಡ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯನವರು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ವಾಟರ್ ರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಕೆಲವು ಕಡೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 120 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರಿಸಮ ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಕ್ಟಿಗೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ತುಳುಕು ತರಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ವಾಟರ್‌ರೇಟ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆಯೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸಣ್ಣದಾದರೆ ಸ್ವೈಪರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕ್ರೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Apart from big schemes there are the West Coast Road, Corporation Building, etc. Is the present staff sufficient ? Is there no need to have more Engineers ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ನಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ; ಸಂಬಳ ಕಡಮೆಯೆಂದು ಆನೇಕರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪರಿಶೀಲನೆಗಲ್ಲ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವರು ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ನ ಮೇರೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಆರೀತಿ ಮೂಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಬರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಬರುವವರು ಐದು ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ನಿಬ್ಬಂದಿ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಿವಿಲ್ ಡಿವಿಷನ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಎಂಜಿನಿಯರ್

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಎರಣ್ಣಗೌಡ).

ಡಿವಿಜನ್ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಮುಂಚೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆದಮೇಲೆ ವಾಪಸು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಡಿವಿಜನ್ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಡಿವಿಜನ್ ಕೆಲಸ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪೊಲೀಸರು ಕಟ್ಟಡವಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆ ಕಟ್ಟಡವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ಅಗಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಾರದು.

ಇನ್ನು ವರ್ಕ್ ಫಾರ್ಡ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಡಿ. ಎ. ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಡಿ. ಎ. ದರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವು. ಅದರಂತೆ ಈ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಡಿ. ಎ. ದರ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಕ್ ಫಾರ್ಡ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಸಾರೋದ್ದಾರ ವಾಗಿರಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ವರ್ಕ್ ಫಾರ್ಡ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಾರೋದ್ದಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ವರ್ಕ್ ಫಾರ್ಡ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಡಿ. ಎ. ದರ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

7-30 P.M.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಕರಾರು ಇದೆ. ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ರೈತರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಅವರು ಟಿ. ಬಿ. ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಟಿ. ಬಿ.ಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಬಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡಬೇಕು? ಅದನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಅಪ್-ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮನವರೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಹಾರಾಣಿಯವರನ್ನು ಆ ಟಿ. ಬಿ.ಗೆ ಕರೆಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಬಂಡೀಪುರ, ಊಟ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವವರು ಈ ಟಿ. ಬಿ.ಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಟಿ. ಬಿ. ಇರುವ ರಸ್ತೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಟಿ. ಬಿ.ಯನ್ನು ಅಪ್-ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು, ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಏಕ್ಸ್‌ಪೆಡ್‌ಗೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು. ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಕಾಂಫರೆನ್ಸ್‌ಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಅದನ್ನು ಇವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. 1,800 ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈವಾರಿಟಿ ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ಮಾಡಬಹುದು. 1,800 ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ 300-400 ಕೆರೆಗಳು ಅಬ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಿವೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆ ರೀತಿ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏಪ್ಪು ನಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನುಮಾರು 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಲಿವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏನೂ ಕೆಲಸವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತುರ ಪಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದಾಗ, ಬರತಕ್ಕ ಅಡಚಣೆ, ಅಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಆಂತರ್ಗತವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದರ ಸಾವಿರಾರು ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಪೌರಸಭೆಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷ್ ಮದರಿ ಫೀಲಿಂಗ್ ಏಕೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಎರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಏಕೆ ಮುಖವಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಪೌರಸಭೆಗಳು ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಕೌಂಟರ್ ಸೈನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೋಟಾಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿದ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಪೆಷ್ ಮದರಿ ಫೀಲಿಂಗ್ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ನಾನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪೌರಸಭೆಯವರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ. ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಯೂ ಒಂದೇ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯೂ ಒಂದೇ. ನಮ್ಮೂರು ಸಹ ಒಂದೇ.

Sri B. V. DESAI.—What about underground drainage schemes for Mangalore?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Now there is plenty of water; there is no difficulty.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know about providing conveyance to the Assistant Engineer?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಎರಣ್ಣಗೌಡ.—ಕನ್‌ವೇಯನ್ಸ್ ಸಲುವಾಗಿ ಜೇಪ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಒಂದು ಇದೆ. ತುರ್ತುಗೆ

ಹಂಗಾಮಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮರಾವ್ ಅವರು ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಎರಡನೆಯ ಸೇತುವೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲಿನ ನುಂಕದಿಂದ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣದಿಂದ ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು deviate ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅಂಜನಾಪುರ ಕೆರೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ 1,500 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕಾಯಂ ಮುಳುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕೋಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ 20-25 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಾರಾ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಗತ್ಯವಿರುವ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ ಎತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಜನಾಪುರ ಕೋಡಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ 1,500 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದಾದರೆ 20-25 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದರಿಂದ ತೀವ್ರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ನೂಟಿನಿದ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಾಯ ಭಾಗದ ಸದಸ್ಯರು ನೂಟಿನಿದ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಈಗ ಎವರ ಹೇಳುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಣದ ಅಭಾವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಣದ ಅಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಘಟಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಡಗಲ ಹತ್ತಿರ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಭೂಮಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಭೂಮಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಡಮೆ ಹಣ ಅದಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಶುಂಗಭದ್ರಾ ಹೈಲೆವರ್ ಕನಾರ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೂಕೂಡ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅದು ಡಿಸ್ಟಂಡ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟರೆ ಹಣವೇದಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕಡಮೆದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಪಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಬ್ಬ ಬ್ಲಾಕ್ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಳ್ಳಾರಿಯಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಸಿಟಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅಭಾವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಸ್.ಮೇಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಎಸ್.ಮೇಟ್ ಇದೆ. ಅದು ಒಂದು ತೆರೆಗೆ ಸುಮಾರು 40 ಗ್ಯಾಲ್ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಅದರ ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ರಿವೈಸ್ಟ್ ಎಸ್.ಮೇಟ್ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ರಸ್ತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆರಾಟ್ ಮೆಂಟ್ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ, ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆರಿತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಅನಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ರಸ್ತೆಗೆ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮೈಲೇಜ್ ಗ್ರಾಂಟ್ 200 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ, ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಲೋಕರ್ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ 45 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕುಮಾರ ಗೌಡರು ವಿಚಾರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸಹಕೃಗಳಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಕುಡಿಸುವ ನೀರಿನ ಅಭಾವದ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು 200 ಮನೆ ಇದ್ದು, 500 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದ ರೂನಕ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇದೇ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ 150-200 ಮನೆ ಇದ್ದರೆ ಬಾವಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಆಧಾರವಾಗಲಿ, 200 ಮನೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಲಿ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಹಣ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ.

ತಾಳಿಕೋಟಿ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ. ಆರ್.ಆರ್. ಇಷ್ಟು ಆಗಿದೆ. 4 ಲಕ್ಷ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎಸ್.ಮೇಟ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಹಿಂದಿನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನುಳಿದದ್ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದುರಸ್ತೆ 6 ಮೈಲಿ ಉದ್ದದ್ದು ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟು ಅಂದಾಜಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಹಳ್ಳಿಯವರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನೀರಿನ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ನ್ಯಾಷನಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂ ಎಂಬುದೊಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 91,72,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 9,01,92,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Civil Works’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 85,68,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘I.N.E. & D. Works (Commercial) —Working Expenses’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 6,31,90,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of pay-

ment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial)’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 1,20,52,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Construction of I. N. E. & D. Works—Non-Commercial’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 59,83,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Capital Outlay on Improvement of Public Health’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 33,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day March 1959, in respect of ‘Appropriation to Irrigation and Power Development Fund’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 4,04,45,800 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Capital Account of Civil Works Outside the Revenue Account’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 37,37,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Capital Account of Other Works outside the Revenue Account’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet on Tuesday at 1 P.M.

The House adjourned at Fifty Minutes past Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 22nd April 1958.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FORTY-SECOND DAY

OF THE

FOURTH SESSION

TUESDAY, 22ND APRIL 1958

Vol. IV—No. 42

CONTENTS

Pages

Questions and Answers—Nos. 2563, 2600, 2723, 2772, 2632, 956, 985, 1078, 1607, 1699, 1772, 2107, 2118, 2333	1973—1993
Short Notice Question and Answer—No. 168	1993—1994
Questions for answers on the day, but not taken up.—Nos. 2584, 559, 2325	1994—1996
Budget for 1958-59—Demands for Grants—	
No. 40. Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	Voted ... 1996—2031

Karnataka State Archives

(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

ಪ್ರಾಚೀನ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (೬) 4773

ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿತ ದಿನಾಂಕ Date

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

Price : 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.

Subject

- 2563 Opening of Fair Price Shops at Hatti Gold Mines.
- 2600 Burning of the Symbol of P. S. P. at Hagari Bommanahalli in Bellary District.
- 2723 Policy underlying Granting of Veterinary Dispensaries.
- 2772 Grant of Mining Leases.
- 2632 Blood Banks in Major Hospitals in the State.
- 956 Extent of Land owned by Landlords in the State.
- 985 Extraction of Vaccine Lymph from Sheep instead of from Cows at the Vaccine Institute, Belgaum.
- 1078 Repairs to Pala-Badami Road.
- 1607 Amount and Articles not accounted in the Hiriur Taluk Multi-Purpose Society.
- 1699 Amount spent by Ramadurga Municipality for Jaya Prakash Electric Company.
- 1772 Memorandum by the N.G.O.s' Association, South Kanara.
- 2107 Detection of Cases by the Anti-Corruption Department.
- 2118 Estimated Income of the new State of Mysore.
- 2333 Admissions to the Karnataka Medical College, Hubli.
- 168 Declaring Sri Basava Jayanthi Day as Public Holiday.
- 2584 Promotion of III Division Clerks to II Division.
- 559 Removal of Teakwood Rafters by Sri Narayana Gowda from the Municipal Office, Channapatna.
- 2325 Construction of Upper Krishna Project.

ದಿನಾಂಕ Date.....

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FORTY-SECOND DAY

Tuesday, 22nd April 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair:

QUESTIONS AND ANSWERS

Opening of Fair Price Shops at Hatti Gold Mines.

Q.—2563. Smt. B A S A V A R A - J E S H W A R I (Manvi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that no fair price shop has been opened in the Hatti Gold Mines area inhabited by nearly 3,000 workers;

(b) if so, whether they propose to open a fair price shop in the said area?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(a) No. A Fair Price Shop has been opened in the Hatti Gold Mines area.

(b) The question does not arise in view of reply to (a).

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—(ಎ) ಗೆ ಉತ್ತರ ವಾಗಿ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸೋಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಗಡಿಗೆ ತಾವೀಗ ಏನು ಕೋಟಾ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಈಗ ಆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಚೀಲ ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಚೀಲ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಉಪ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ.

Burning of the Symbol of P. S. P. at Hagari Bommanahalli in Bellary District.

Q.—2600. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it has come to their notice that the Praja Socialist Party symbol "Hut" was burnt at Hagari Bommanahalli in Bellary District, after the last General Elections;

(b) whether this act was done during the procession of the successful Congress candidate;

(c) the steps taken by them in this respect and the result thereof?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) No.

(b) and (c) Do not arise in view of the reply given to (a) above.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಆ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಆ 'ಗುಡಿಸಲು' ಮಾರ್ಕನ್ನು ನುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಯಿತೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಕಾರದವರಿಗೇನಾದರೂ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಇದ್ದಾರಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ತಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಹಗರಿ ಬೊಮ್ಮನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಅವರಿಗೇನೂ ಈ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ದಲ್ಲೂ ಈ ಪುಕಾರು ತಲಪಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ಆ ಗುಡಿಸಲು ಮಾರ್ಕನ್ನು ನುಟ್ಟು ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ತರಹದಲ್ಲೂ ಈ ವಿಚಾರ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಜಾರ್ಜಿ.—ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಯಾವುದೂ ಸಂಭವಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Policy underlying Granting of Veterinary Dispensaries.

Q.—2723. Smt. RATHNAMMA MADHAV RAO (Shimoga).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of Veterinary Dispensaries functioning in Shimoga District (talukwar figures may be furnished);

(b) the policy underlying the grant of Veterinary Dispensaries to a particular place?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—

(a) Taluka	Place
1. Shimoga	(i) Shimoga
	(ii) Kumsi
2. Sagar	(i) Sagar
	(ii) Thagarathi
	(iii) Anandapuram
3. Thirthahalli	(i) Thirthahalli
	(ii) Mandagadde
	(iii) Nallur
4. Hosadurga	(i) Hosadurga
	(ii) Humcha
	(iii) Nagar
	(iv) Ripponpet
5. Sorab	(i) Sorab
	(ii) Anavatti
	(iii) Ulavi
6. Shikarpur	(i) Shikarpur
	(ii) Shiralakoppa
	(iii) Hitla
7. Honnali	(i) Honnali
	(ii) Kulambi
	(iii) Nyamathi
8. Chennagiri	(i) Chennagiri
	(ii) Santhebennur
	(iii) Thavarekere
	(iv) Kariganur
9. Bhadravathi	(i) Bhadravathi
	(ii) Hanumanthapura

(b) 1. The institution should cater to about 25,000 head of bovines living in the immediate neighbourhood.

2. No two Veterinary Dispensaries are within a distance of about 8–10 miles from each other.

Note:—Points (1) and (2) may be relaxed in case of the areas possessing gomal breed of cattle well looked after by the people in the area.

3. Availability of free site and/or donation of type design building to locate the institution or substantial contribution thereof.

4. The District Board and the Village Panchayat or the Municipality must agree to bear the recurring charges to be fixed by the Government.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—(ಬಿ) ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಆಯ ನೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರವೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದನಗಳ ಸಂತೆ ನಡೆ

ಯುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ದನವಿನಾಸ್ತತ್ರೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಜನರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಈ ಗ್ರಾಮದ ರೊಟ್ಟಿ ದಾನಿಗಳು ಆ ಅಸ್ತತ್ಯಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಶ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಹ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರೇ ಬುದ್ದಾಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ದನವಿನಾಸ್ತತ್ರೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಹಣವನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿಗಾಗಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಪರತುಗಳನ್ನು (ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳನ್ನು) ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ.

Dr. R. NAGANOWDA.—May I know how many more dispensaries will have to be granted to this district to come

up to the ideal of 25,000 head of bovines to each dispensary?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Taking the district into consideration, I think two more dispensaries are needed.

Grant of Mining Leases.

Q.—2772. Sri U. S. NAYAK (Udipi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that the Geological Department has granted to some individuals mining leases such as Messrs. Poddar Martin, Raja of Sandur, Hind Mercantile Corporation, etc.

(b) the number of mining leases held by Messrs Poddar Martin, Raja of Sandur and Hind Mercantile Corporation together with acreage of each lease and the name of the mineral?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Yes.

(b) Vide statement appended.

STATEMENT

	No. of Mining Leases	Acreage	Mineral
1. Messrs. Poddar Martin Mining and Minerals Ltd., Bangalore.	5	1,391	Manganese Ore
2. Raja of Sandur.	1	17,280	Manganese and Manganiferous Iron Ore.
		1,280	Manganese
3. Hind Mercantile Corporation (P) Ltd.	5	3,200	Manganese and Manganese Dioxide.
		184	Manganese

Sri U. S. NAYAK.—What are the dates on which the leases were granted?

*Sri VEERENDRA PATIL (Deputy Minister for Home Affairs and Industries).—Leases granted to:

1. Messrs. Poddar Martin Mining & Minerals Ltd.

First one is dated 16-1-53;

second one dated 27-12-55;

third one dated 26-9-56;

fourth one dated 4-1-57;

and fifth one dated 27-12-57.

2. the Raja of Sandur on 30-4-53;

3. the Hind Mercantile Corporation (Private) Ltd.,:

First lease is dated 10-1-57;

second one is dated 15-12-57;

third one is dated 1-5-52;

fourth one is dated 12-8-53;

and fifth one is dated 23-10-57.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is there any limit to which any one individual is granted a mining lease?

Sri VEERENDRA PATIL.—The limit is prescribed under the Mineral Concession Rules.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the limit?

Sri VEERENDRA PATIL.—The maximum limit is ten square miles.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In terms of acreage what is the minimum or maximum in respect of grant of licence to one individual?

Sri VEERENDRA PATIL.—It is to be calculated. It is 630 acres for one square mile.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—With reference to the grant of lease to the Raja of Sandur, what is the date on which it was given?

Sri VEERENDRA PATIL.—It is dated 30th April, 1953, sanctioned by the Government of Madras.

Sri U. S. NAYAK.—Are the leases granted after April 1956 in consonance with the industrial policy of the Government?

Sri VEERENDRA PATIL.—I have given the details of the dates of sanction.

Sri U. S. NAYAK.—Some of the leases were sanctioned after 1956?

Sri VEERENDRA PATIL.—Every lease is sanctioned with the prior approval of the Government of India.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know if any condition was attached to the granting of lease to the Raja of Sandur?

Sri VEERENDRA PATIL.—The lease was granted, subject to the condition that the lessee would take steps to establish an electro-metallurgical industry including ferro-manganese industry within a period that may be specified by the State Government.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the period now specified by the State Government in regard to the establishment of this plant?

Sri VEERENDRA PATIL.—The period has been specified by the State Government, but I do not have the precise information just at the moment.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether the lessees are subletting the mines to other persons?

Sri VEERENDRA PATIL.—I do not have that information here with me.

Sri G. SIVAPPA.—Is it not a fact that some of the bigger lessees are subletting the mines to others and are enjoying the fruits without doing any work?

Sri VEERENDRA PATIL.—Instances have come to our notice and these cases are being investigated and suitable action will be taken.

Sri G. SIVAPPA.—Is it not a fact that these big lessees are capable enough of doing things without the knowledge of the Government?

Sri VEERENDRA PATIL.—I have already received information of such instances where the lessees are assigning to other parties under the guise of giving power of attorney or some such thing. We are examining such cases and suitable action would be taken.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—What is the penalty for sub-leasing?

Sri VEERENDRA PATIL.—The penalty is prescribed under the rules. I have to refer to the rules and reply to this question.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Have any instances of sub-lease been reported to Government in respect of these three leases?

Sri VEERENDRA PATIL.—So far as the Raja of Sandur is concerned, the Manganese Iron Ore company is working in that area.

Sri U. S. NAYAK.—What is the present policy of the Government in respect of granting mining leases?

Sri VEERENDRA PATIL.—That policy is published in the Gazette. My friend can refer to the Gazette publications.

Sri U. S. NAYAK.—On which date was this policy statement published?

Sri VEERENDRA PATIL.—I have no idea just at present.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether the Raja of Sandur has asked for supply of electric power to fulfil the condition laid down in respect of his lease?

Sri VEERENDRA PATIL.—It is true that he asked for power supplies. We have replied that we are not in a position to supply electric power just at

present but would be able to do so by about 1960-61.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is it a fact that the electric power now produced at Hospet and Hampi is not being used completely and this could be used for other purposes?

Sri VEERENDRA PATIL.—I am not in a position to answer this.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In view of the fact that the Government is not in a position to supply the required quantum of electric power, will the Government consider withdrawing the lease either in part or the whole of it?

Sri VEERENDRA PATIL.—This lease is granted with the prior approval of the Government. Therefore the question of withdrawing the lease at this stage does not arise.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The lease was granted under certain conditions and if the party is unable to fulfil the conditions, Government have a right to cancel the lease?

Mr. SPEAKER.—In this case, the party cannot be said to have been at fault.

Sri VEERENDRA PATIL.—Government have not stated that they would be unable to supply power for all time to come. We have expressed our inability to supply power at present but we would be able to do so by 1960-61.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Is it a fact that a good quantity of power could be supplied from Hospet?

Sri VEERENDRA PATIL.—I cannot give a reply to that question.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—Is it a fact that the Government undertook to supply power as one of the conditions attaching to the lease?

Sri VEERENDRA PATIL.—I cannot answer this question off hand. I have to go through the lease conditions before I can reply to this question.

Sri C. S. HULKOTE.—Is there any rule prohibiting sub-leasing, or transfer of leases?

Sri VEERENDRA PATIL.—The parties could sub-lease or assign, but only with the prior approval of Government.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—Will the Government be pleased to lay on the Table of the House a copy of the agreement entered into between the Government and the Raja of Sandur in which they have stated that they would supply electric power?

Sri C. M. POONACHA.—Government is actually examining the possibility of supplying electric power. In any case even the plant that is to be erected would itself take a few years time and by that time we hope to be in a position to supply power. It is not as if we are totally unable to supply power. It will require some time.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—Was any period for starting the ferro-manganese factory fixed at the time the lease was made out?

Sri VEERENDRA PATIL.—A detailed scheme has been submitted to Government, but I cannot now tell the exact time stipulated for the purpose of starting the factory.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—The Hon'ble Minister just now said that it is not as if the Government are unable to supply power, but actually they are not supplying. What is the difficulty involved in supplying power?

Sri C. M. POONACHA.—I said that at the moment we are unable to supply. When additional power becomes available, we would be able to supply bulk power to these industries.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Has it come to the notice of the Government that recent press reports have indicated that there is a proposal for carrying power from Hospet to Chittoor in Madras State?

Sri C. M. POONACHA.—That question will have to be addressed to my Hon'ble friend, the Minister for Public works.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Has it come to the notice of the Government that a recent survey of the area leased out to the Raja of Sandur has indicated that the percentage of manganese in the ore is not sufficient to warrant the starting of a factory for production of ferro-manganese?

Sri VEERENDRA PATIL.—The Mineral Enquiry Committee has stated that the content of iron is more and that the area is not suitable for the production of ferro-manganese.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—If that is the case, how did Government come to the conclusion that the percentage has now changed to warrant the production of ferro-manganese?

Sri VEERENDRA PATIL.—Experts of the Company have now gone abroad to consult foreign metallurgists in order to explore the possibility of using the available ore to the best possible extent.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Am I take it that they have now decided not to start the ferro-manganese factory?

Sri VEERENDRA PATIL.—The Company is consulting foreign experts.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—May I know the opinion of the experts of the Mysore Government in regard to the suitability of this area for being exploited for the production of ferro-manganese?

Sri VEERENDRA PATIL.—I cannot answer this question because this is a matter for experts to decide.

Sri G. SIVAPPA.—So far as Q. 2338 is concerned, it has been tabled by the Ex-Chief Minister and is to be answered by the present Chief Minister. Both of them are absent and so it may be taken up on some other day.

MR. SPEAKER.—Even though the Chief Minister is absent, there is somebody to reply on his behalf.

Blood Banks in Major Hospitals in the State

Q.—2632. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the major hospitals in the State have all been provided with blood banks;

(b) if not, whether they intend to introduce blood banks early in the major and district hospitals?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(a) No.

(b) This will be examined.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it not a fact that a proposal has been made for starting a blood bank in the Victoria Hospital?

Sri R. M. PATIL.—So far as district and major hospitals are concerned, they are not equipped with blood banks. Only a few of them, namely, the Victoria Hospital, the Bowring and Lady Curzon Hospital at Bangalore and the Wenlock Hospital at Mangalore have been provided with some facilities.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Is there any proposal to start eye banks in these hospitals?

Sri R. M. PATIL.—Eye banks are necessary and an Act will be sponsored in the next session in this behalf.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Does the personnel for the blood banks require training?

Sri R. M. PATIL.—Surely, it requires special knowledge.

Sri F. H. MOHSIN.—Does the Government intend to start blood banks in the proposed Hospital at Hubli?

Sri R. M. PATIL.—It will have to be started there because it will be a teaching hospital.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Does not the want of blood banks cause difficulties to the doctors to carry on serious cases of operation?

Sri R. M. PATIL.—That is why the Government is anxious to consider this aspect of the question. As it requires technical knowledge, technical personnel will have to be trained first and then blood banks will have to be started in almost all the District Hospitals. I may assure the House that it will be done before 1959.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Does the Government propose to send any persons abroad for training?

Sri R. M. PATIL.—It is not necessary to send any persons abroad for this purpose.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—If they are not going to send any persons abroad for training, are there any facilities in India itself for this purpose?

Sri R. M. PATIL.—In major hospitals such an arrangement can be made and it will be made.

Sri GAJANAN PANDIT.—Is there any difficulty experienced in getting donors to donate blood to the blood banks in any of the hospitals?

Sri R. M. PATIL.—In certain cases and in certain places there is difficulty, but generally speaking, blood is available.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In view of the importance of blood banks, have the Government drawn up any scheme or plan and have they got the required trained personnel for this purpose? What is the difficulty that comes in the way of Government implementing this scheme? Have they got a scheme at all?

Sri R. M. PATIL.—They have got a scheme and it will be implemented shortly.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What are the main features of the scheme?

Sri R. M. PATIL.—I shall explain them to the Hon'ble Member on another day.

Sri T. TAREGOWDA.—May I know whether *Padmashri* Mody is quite fit and qualified to have supervision over the blood banks?

(No answer)

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—What are the difficulties in getting blood?

Sri R. M. PATIL.—The difficulty is about getting the matching blood.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Are there not quite a good number of donors coming forward to donate blood in Bangalore itself?

Sri R. M. PATIL.—Some people who have got more blood are coming forward in case they are in need of money.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯಾ.—ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸ್ಕ್ರೀಮ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆ ಏನು, ಅದಕ್ಕೆ ದುಡಿಲ್ಲವೆ, ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದುಡಿ. ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ personnel ಅಸ್ತತ್ಯಗಳಲ್ಲದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಅಸ್ತತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—In respect of Q. 559 (19th List) tabled by me, as the Government has referred this matter to the Efficiency Audit Special Officer, I do not want to put the question.

Extent of Land owned by Landlords in the State.

Q.—956. **Sri A. R. BADRI NARAYAN** (Thirthahalli).—

Will the Government be pleased to state :—

the number of holders of land to the following extent in the State :—

- (i) above 1,000 acres
- (ii) above 500 acres
- (iii) above 250 acres
- (iv) above 50 acres
- (v) above 5 acres
- (vi) above 1 acre

A.—**Sri M. P. PATIL** (Minister for Revenue).—

- (i) 134 persons.
- (ii) 391 "
- (iii) 2,351 "
- (iv) 51,813 "
- (v) 9,36,962 "
- (vi) 9,47,269 "

Sri A. R. BADRI NARAYAN.—I have no supplementaries to put.

Extraction of Vaccine Lymph from Sheep instead of from Cows at the Vaccine Institute, Belgaum.

Q.—985. **Sri B. R. SUNTHANKAR** (Belgaum City).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that sheep are being used for extracting vaccine lymph instead of cows at the Vaccine Institute, Belgaum, since last two or three years;

(b) whether it is a fact that the lymph extracted from cows is more efficacious and more durable than that extracted from sheep;

(c) if so, whether they will reconsider the question of using cows instead of sheep for this purpose;

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

(d) whether it is a fact that unless sheep are properly checked for diseases like anthrax to which they are prone by being quarantined for a specified period, they are likely to be a source of danger to the public health?

*A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health)

(a) Yes.

(b) No.

(c) This will be considered.

(d) Yes.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—with reference to (d), has it come to the notice of Government that there has been recurrence of cases of smallpox where sheep vaccine has been inoculated?

Sri R. M. PATIL.—It has not been brought to the notice of Government that smallpox is due to the vaccine from sheep.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Is the Government aware that the recurrence of cases of pox has been reported to Government?

Sri R. M. PATIL.—I have answered this question.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—May I know whether it is a fact that in the Belgaum Vaccine Institute sheep are not kept in quarantine for the required period?

Sri R. M. PATIL.—They are kept in quarantine. It is no use making such an allegation.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—That is my information. Has it come to the notice of Government that the sheep are not kept in quarantine for the required period?

Sri R. M. PATIL.—That is the information, so far as I am concerned. I have seen it and I am thoroughly convinced about the arrangement that has been made.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—With reference to (b), may I know whether no harm is done to the cows by the extraction of the lymph?

Sri R. M. PATIL.—It is a matter for consideration and opinion of the experts.

1-30 P.M.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—May I know what is the opinion of the expert in this matter?

Sri R. M. PATIL.—That has not been brought to my notice as yet.

Repairs to Pala-Badami Road.

Q.—1078. Smt. LEELAVATI MAGADI (Shirahatti).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it has come to their notice that the longest and the most useful Pala-Badami Road has been neglected and adequate repairs have not been made and that the bridges are not constructed on this road in many places, by the District Local Board, Dharwar;

(b) whether they are aware that many places on this road are unfit for vehicular traffic in the rainy season;

(c) whether it is a fact that this road was handed over by the Public Works Department to the District Local Board without repairing it;

(d) the steps they propose to take to repair the said road?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) It is not neglected. Repairs have been made. It was not possible to carry out extensive improvements or construction of bridges or culverts for want of funds.

(b) Yes, in some places there is difficulty during rains.

(c) No. Repairs were made to the extent funds were available.

(d) Further necessary improvements will be effected as and when adequate funds would become available.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ.—ತಾವು (a) ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಸಾಧಾರಣ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರಸ್ತೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದರ ದುರಸ್ತನ್ನು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡಿನವರೇ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

*ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇದು 64 ಮೈಲಿ 2 ಫಾರ್ಲಾಂಗ್ ಗುಡ್ಡವಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಎಚ್. ಮೊಹಿಸಿಕ್.—ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು P.W.D.ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—1941ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಟ್ಟಿಗೆ D.L.B.ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರು. ಈಗ ಜನಪರಿಯಿಂದ P.W.D.ಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ.—P.W.D.ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಟಾರ್ ರಸ್ತೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸವಾಗುತ್ತದೆ?

(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ)

Sri C. S. HULKOTI.—Is the Government aware that there is very heavy traffic on this road?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Yes.

Sri C. S. HULKOTI.—Is the Government aware that there is no railway communication on this side?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The Hon'ble Member knows it better.

Sri C. S. HULKOTI.—Is the Government aware that there are a number of big nalas and small nalas on this road?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There are.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ, “ಅಂಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ”ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪೂರ್ತಿ ಅಂಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದೆ; ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ದುಡ್ಡು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ P.W.D.ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವರು estimates ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬಂದಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—Information ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಅಂಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಅಂಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇದರ ಮೇಲೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಅಂಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಆಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—22 ಮೈಲಿಯಷ್ಟು Motorable Road ಆಗಿದೆವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಕಂಬಳಿ.—ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ರಸ್ತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನುಮಾರಾಗಿತ್ತು.

Amount and Articles not accounted in the Hiriyur Taluk Multi-Purpose Society.

Q.—1607. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the amount and the quantity of articles together with their cost that were not accounted in Hiriyur Taluk Multi-Purpose Society for the past five years;

(b) whether the accounts were audited and stocks verified;

(c) the action taken against persons responsible for such shortage and what is the result of such action?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue) [on behalf of Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) Rs. 5,830-9-11 (Vide statement appended).

(b) Yes.

(c) A dispute has been filed on 22nd April 1957 in the Registrar's Court against Sri R. Balsubramanyam, brother of the late Sri Ramamurthy. Ex-Assistant Secretary, who was responsible for the shortage.

(SRI M. P. PATIL)

Statement showing the details of shortages, their value for the last five years in Hiriyr Taluk Multipurpose Co-operative Society, Ltd.

For the Year 1955-56.

Sl. No.	Name of the Articles	Details of quantity	Shortages value
			Rs. A. P.
1	Rayapur Mills Dhoty	2 pairs	26 8 0
2	Sri Rama Dhoty	1 pair	14 2 0
3	Bari ter and Prime Minister Dhoties	6 pairs	85 8 0
4	Madras star Bld. Do	3½ "	42 14 0
5	24139 Dhoty	1 "	8 12 0
6	Madhima Mills Bld. Dhoty	1 "	12 0 0
7	P. M. Dhoty	3½ "	49 0 0
8	Reviki Mills Bld. Dhoty	1 "	12 0 0
9	818 Dhoties	1 "	8 9 0
10	Do	1½ "	12 12 0
11	5038 M.S.M. Dhoty	4 "	47 0 0
12	4111 Lungi	1 "	2 4 0
13	4552 Lungi	3 "	6 12 0
14	5324	2 "	4 0 0
15	44143 Lungi	2 "	4 0 0
16	3961 Lungi	4 "	7 0 0
17	17511 129 Erct	C. 1 "	12 8 0
18	26 MSM Erct.	3½ "	8 12 0
19	60 MSM Erct	23 yards	17 4 0
20	994 Do	3 "	9 0 0
21	Coloured Turkey Towel	4 "	10 8 0
22	66-1166 Turkey Towel	3 "	6 0 0
23	4150/bleached sarees	1 "	7 2 0
24	2150 Chaddar	3 pair	15 6 0
25	312 grey shirt	8 "	42 0 0
26	631 grey chaddar	5½ "	26 12 0
27	Coloured bed sheets	1 "	3 8 0
28	260 MSM Grey shals	1½ "	10 5 0
29	Do 270	2 "	16 3 0
30	220 MSM sheets	1 "	5 4 0
31	3570 MSM Bld.	6 "	53 13 0
32	1123 Grey long cloth	100 yards	56 4 0
33	W. D. B. Binny Ltd., Drill	7½ "	9 15 6
34	2344 MM Bld. Long cloth	118¼ "	96 1 3
35	3474 Do	51 "	44 10 0
36	4500 Long cloth	6½ "	6 8 0
37	1255 do	35 "	37 3 0
38	16167 KR Bld. Long cloth	13 "	11 6 0
39	16189 do	67 "	67 0 0

Sl. No.	Name of the Articles	Details of quantity	Shortages value		
			Rs.	A.	P.
40	101 Bld. Long Cloth	15 Yds.	18	4	6
41	53-41 do	14½ "	14	4	0
42	935 do	9 "	12	15	0
43	M.C. 30 White Mathy	2½ "	2	0	6
44	954 Bld. L.C.	40 "	40	8	0
45	3472 MM Ltd., L.C.	7-3/4 "	5	5	3
46	300-14 Shirting	7½ "	6	0	9
47	1230 do	6 "	5	4	0
48	1444 do	4 "	3	8	0
49	MM do	5 "	4	6	0
50	8460 MSM do	20-3/4 "	17	4	9
51	770 MM do	22 "	17	14	0
52	50160 KR Crege	21½ "	19	11	0
53	865 Shirting	8 "	5	8	0
54	8326 do	6½ "	5	4	6
55	44442 do	11½ "	15	7	3
56	1070 do	8 "	8	0	0
57	50155 do	7 "	13	13	0
58	802 do	18½ "	20	3	9
59	3433 do	8¾ "	6	13	6
60	123 do	12 "	9	0	0
61	Shanker Shirting	8 "	8	0	0
62	33144 Cld. L.C.	15½ "	14	1	0
63	511 SPO Shirting	16 "	15	0	0
64	7705 Shirting	1¼ "	0	15	9
65	13147 do	3 "	3	12	0
66	292699 Col. Shirting	10 "	15	0	0
67	291717 Col. Mis. Shrg.	10 "	15	0	0
68	2606 New do	40 "	54	6	0
69	2425 Bld. Poplin	77 "	105	14	0
70	Chds. Misc. Shirting	9 "	14	10	6
71	4041 do	9 "	15	3	0
72	Pampity do	5 "	6	4	0
73	1101 Shirting	17½ "	29	1	9
74	4090 Cake Metc. Shrg.	3 "	4	14	0
75	293712 Col. Shirting	21 "	33	11	6
76	1101 Cke Metc. Shrg.	10 "	14	11	6
77	1429 Mer. do	15 "	20	2	6
78	29 (3810) Mer do	9 "	13	8	0
79	Southern Paint Shirting	6 "	9	6	0
80	Cosropolition do	3 "	4	12	6
81	293755 do	2¾ "	4	4	9
82	11372 do	5 "	5	15	0
83	Diamond dooby	10 "	13	2	0
84	Dyld. Poplin	3¾ "	6	1	6
85	501 Shirting	9 "	17	7	0
86	6577 Khaki	17 "	21	4	0
87	Bul Bld. Mull	2½ "	2	3	0
88	20537 Mosquito Curtain	16 "	15	8	0
89	206771 do Net	7 "	8	9	0
90	Panama Shirting	20 "	38	12	0

(SRI M. P. PATIL)

Sl. No.	Name of the Articles	Details of quantity	Shortages value		
			Rs.	A.	P.
91	Binny Drill	12 $\frac{1}{2}$ Yds.	19	2	3
92	28131 Coating	10 $\frac{3}{4}$	16	3	3
93	3271 Hrkand	4 "	3	4	0
94	84 M. Tassar	23 $\frac{1}{2}$ "	24	15	0
95	73470 S.F.M.D. Voil	90 "	112	8	0
96	454980 Voil	5 "	8	7	0
97	Nirmal Voil	30 "	37	8	0
98	71603 Chints	11 $\frac{1}{4}$ "	15	7	6
99	Binny Canny Plan	2 "	24	0	0
100	Panitra Duriya Chints	11 $\frac{3}{4}$ "	17	2	11
101	146 1699 Chints	7 $\frac{1}{2}$ "	7	15	8
102	54284 Chints	6 $\frac{1}{2}$ "	6	8	0
103	8123 Chints	3 "	2	10	0
104	2222 Crepenints	1 $\frac{1}{2}$ "	1	5	0
105	118 Phs. Pld. Chints	4 "	3	2	0
106	7328 do	8 $\frac{1}{2}$ "	6	6	0
107	Chandrika Chints do	6 "	5	4	0
108	36002 do	2 $\frac{1}{2}$ "	3	14	0
109	Purmia do	2 "	2	5	0
110	Handloom Shrima Coating	33 "	47	7	0
111	Shivavikas Shirting	31 $\frac{1}{2}$ "	23	8	3
112	311/234 Master Shirting	31 $\frac{3}{4}$ "	34	3	0
113	9011 B. Net Banian	5 "	3	15	9
114	K. R. Banian	14 "	15	13	0
115	Binny Shirting	43 $\frac{1}{2}$ "	57	1	6
116	1771 Sweaters	3 "	21	0	0
117	Lita Park Chints	2 $\frac{1}{2}$ "	3	2	0
118	3091 Chints	11 "	11	11	0
119	1606 Tussur	7 $\frac{1}{2}$ "	8	7	0
120	701 Coating	6 "	4	14	0
121	629 Mere Populin	12 $\frac{3}{4}$ "	17	2	6
122	4090 Mere Shirting	5 "	8	12	0
123	358 Shirting	19 "	17	3	6
124	1091 Bd. Drill	9 "	9	9	0
125	634 Grey Chaddar	2 Pr.	11	8	0
126	F. F. 30 Towels	1 "	0	13	0
127	Handloom Towels	5 "	11	14	0
128	24130/K.R. Dhotis	1 Pr.	8	0	0
129	Bani Dhoti	$\frac{1}{2}$ Pr.	6	0	0
130	Hato Rang Binny	4 "	72	0	0
131	Tourist Check	7 "	197	8	0
132	Super Rugs	2 "	43	0	0
133	Blanket	2 "	45	12	0
134	Do	1 "	11	0	0
135	Bordered Majjalis	2 "	9	6	0
136	Camel do	3 "	12	6	0
137	524 Suntras	1 "	8	11	0
138	Chikago	3 Yds.	16	8	0
139	Umbrella 80/9991	2 "	14	8	0
140	Kohinur K.C.	2 "	13	4	0
141	Merara	3 "	13	5	0

Sl. No.	Name of the Articles	Details of quantity	Shortages value
<i>Hand-loom Series.</i>			
			Rs. A. P.
1	80 Counts saries ...	1	12 2 0
2	Do ...	1	12 8 0
3	Do ...	1	11 5 0
4	H.N.P. saries No. 6 ...	1	6 5 0
5	do No. 4 ...	3	25 8 0
6	do 7½ yds. ...	1	8 8 0
7	do No. 1 ...	2	18 0 0
8	H.P.N. Chaddar ...	2	10 0 0
9	Padma Bed sheets ...	4½	28 2 0
10	White Drill ...	11½ Yds.	13 12 0
11	Handkerchiefs ...	9	2 4 0
	Ammoniums ...	2 Bags.	50 0 0
		T. M. L.	Amount
			Rs. A. P.
	G.N.C. Frecks ...	1 60 14	280 0 0
	Iron Materials. M.S.F. 18 × 1½ × 3/8 ...	13 ...	86 2 0
	Screw-pencils ...	... 5 ...	6 4 0
	Plantation A ...	... 19½	41 7 0
	Coffee Seeds ...	... 20	40 0 0
	Nature Chory ...	... 22½	40 15 6
	Robesta Cherry ...	... 23	34 8 0

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—(a) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ತಾವು 5,830-9-11 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣದುರುಪ ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ದುರುಪ ಯೋಗವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ವಾಗಿತ್ತು, ಹಿಂದಿನ ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈ ಆಡಿಟ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ನಿಂತಿತ್ತು?

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿದೆ. 1951—52, 1952—53, 1953—54, 1954—55, 1955—56, ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಮೊಬಲಗು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ? ದುರುಪಯೋಗವಾದ ಐಟಂಗಳೇನು?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಆ ಮಾಹಿತಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಐಟಂಗಳೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಇದು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—Shortage ಆಗಿದೆ ಯೆಂದು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡು ವಾಗಲೂ Stock Verification ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಈ ಸೂಸ್ತೆಯು Ex-Assistant Secretary ಯವರ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಸೂಸ್ತೆಯು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಆ ಮಾಹಿತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಮತ್ತು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಲ್ಲವೇ? ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ಅಪರೊಬ್ಬರೇ ತಿಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಈಗ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಒಂದು misappropriation ನಡೆಯಿತೆಂದರೆ ಯಾವ ವರ್ಷ ಅದು, ಯಾರಿಂದ ಅದು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಅಡೀ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. It is better that the Report is called for and the persons directly responsible may be ascertained. I would request the Hon'ble Minister to give the necessary information by getting the audit report. The Hon'ble Minister is not able to say in which year this misappropriation has taken place and who was responsible. What is the observation in the audit report? The Hon'ble Leader of the Opposition seems to be right in asking these details. I would request the Hon'ble Minister to take time and give details, because this is an important Society concerning the entire taluk.

Sri M. P. PATIL.—I have said that this Balasubramanyam is responsible and that he has been proceeded against. The information required in the question was whether any action was taken against the persons responsible for such shortage and what is the result of such action. The shortage has been given. When it is said that the person responsible is this gentleman, it means that no other persons are responsible. If there had been other persons responsible, Government would have proceeded against them. But if the Hon'ble Member wants definite information whether the Chairman was responsible and whether or not it is mentioned in the audit report, I shall have to refer the audit report.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The Hon'ble Minister seems to know that Sri R. Balasubramaniam has nothing to do with this Society. It is his brother that is mentioned as the ex-Assistant Secretary. Sri R. Balasubramaniam is an Advocate at Chitaldrug and he has nothing to do with this Society. Whether constructive liability is there or not, is a different thing. But, the Leader of the Opposition wants to know how far responsibility has been fixed on the President, Secretary and other officers appointed at that time.

Sri M. P. PATIL.—I want to modify my reply. It is true that the Assistant

Secretary is dead. Therefore we have proceeded against Sri R. Balasubramaniam. I modify my reply to that extent.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I request the Government to get the audit reports and answer with reference to them because we want to know in which year the misappropriation took place.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know when they discovered this shortage?

Sri M. P. PATIL.—It was discovered on 30th June 1957.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—If it was discovered on 30th June 1957, how can a dispute be filed on 22nd April 1957? There is something wrong.

Mr. SPEAKER.—I will hold over the question.

Amount spent by Ramadurga Municipality for Jaya Prakash Electric Company.

Q.—1699. Sri M. S. PATTAN (Ramdurg).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware of the fact that the Ramdurga Municipality, Belgaum District, had spent a major portion of its income for the benefit of the Jaya Prakash Electric Company;

(b) whether it has come to their notice that the above Municipality has wasted public funds by incurring a heavy expenditure over the construction of a very big tank in Gadag?

(c) whether it is also a fact that the above Municipality has unnecessarily drawn up another plan for providing water facilities and has requested them to sanction some amount therefor;

(d) whether they are also aware of the fact that the Municipal Councillors have lost public confidence;

(e) whether it is desirable to postpone Municipal Elections further when the circumstances are such that nearly one and a half years have lapsed since the term of the present Municipality ended and that the present Councillors have lost public confidence?

A.—Sri R. CHENNIGARAMIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) and (b) No.

(c) The plan drawn up by the municipality is for providing water facility to all the residents of the municipal area.

(d) No.

(e) The General Election to the municipality was held on 6th September 1957.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಟ್ಟಣ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಒಂಥತ್ತು ತಿಂಗಳಾದುವು; ಅದೇಕೆ ವಾಪಸ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಗಿದಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಉಪಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಬೇಕು.

Memorandum by the N.G.O.s' Association, South Kanara.

Q.—1772. Sri Y. MANJAYA SHETTY (Baindur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether the N.G.O.s' Association, South Kanara, has submitted a memorandum to the Hon'ble Chief Minister on 17th February 1957 with regard to the anomalies in the services as a result of the revised scales of pay as per G.O. No. Fl. (B) 14034-14133—Bud. 119-56-3, dated 25th January 1957;

(b) if so, the action they have taken in the matter ?

A.—Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Legal Affairs and Labour.) [On behalf of Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance)].—

(a) Yes.

(b) Final action can be taken only after the equation of the several posts in these areas to the posts mentioned in the Government Order of 5th January 1957 is completed; and anomalies, if any, can be known to exist only after equation. The work of equation of posts is nearing completion.

Sri Y. MANJAYA SHETTY.—May I know when the equation of posts will be completed ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It is rather difficult to state the precise date. But it will be done as expeditiously as possible.

Sri Y. MANJAYA SHETTY.—Is it a fact that due to the non-equation of posts, some of the officers in South Kanara are not able to draw their revised scales of pay ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—There is a certain amount of delay and it is inevitable. Every step will be taken to set matters right.

Sri Y. MANJAYA SHETTY.—Will the Government at least think it desirable to issue an interim order permitting such of those officers whose posts have not been equated to draw the revised scales of pay ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The enquiry has gone fairly to an advanced stage so as to make it impossible to pass an interim order.

Detection of Cases by the Anti-Corruption Department.

Q.—2107. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of officers that have been apprehended by the Anti-Corruption Department, since the inception of the new State (district-wise figures may be furnished);

(b) the number of them against whom departmental action has been taken;

(c) the number of them that have been admonished, exonerated or dismissed from service ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) The number of persons, cases against whom have been investigated by the Anti-Corruption Department

(SRI S. NIJALINGAPPA)

since the inception of the New State is as follows:—

1	Bangalore District	...	34
2	Kolar District	...	1
3	Chitaldrug District	...	9
4	Tumkur District	...	16
5	Bellary District	...	3
6	Mysore District	...	5
7	Mandya District	...	5
8	Hassan District	...	8
9	Chickmagalur District	...	3
10	Shimoga District	...	20
11	South Kanara District	...	1
12	Coorg District	...	3
13	Belgaum District	...	15
14	Bijapur District	...	7
15	Dharwar District	...	25
16	North Kanara District	...	4
17	Bidar District	...	5
18	Raichur District	...	2
19	Gulbarga District	...	5
Total			171

The above figures do not include cases which were pending action on 1st November 1956.

(b) Final orders have been passed in respect of 17 persons as detailed under clause (c).

(c)	Admonished	...	3
	Exonerated	...	9
	Dismissed	...	Nil
	Reduced	...	1
	Suspended	...	4

Sri G. B. SHANKAR RAO.—In respect of answer to (c), may I know from which department of the Government they are?

*Sri M. P. PATIL.—That information is not available.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—May I know the gravity of the charge against all or at least a few of these officers?

Sri M. P. PATIL.—There are a number of cases. It is not possible to get the information.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಅಫೀಸರುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಯಾವ charges ಇವೆ, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri M. P. PATIL.—That is a matter of detail. It is not possible to get details for all the 171 cases.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ gazetted officers? ಎಷ್ಟು, non-gazetted officers ಎಷ್ಟು?

Sri M. P. PATIL.—I am sorry that information is not available.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.—171 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ, 17ರಲ್ಲಿ final orders ಆಗಿವೆ. ಬಾಕಿಯವು ಏನಾದವು?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಪಾಟೀಲ್.—Inv estigation ಮತ್ತು enquiry ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಬೆಂಗಳೂರು, ತುಮಕೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಬೆಳಗಾವಿ ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆ ಲಂಚಕೋರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದೀರಿ. ಉಳಿದ ಕಡೆ ಒಬ್ಬರು, ಇಬ್ಬರು, ಮೂವರು ಇರುವುದರಿಂದ, ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಶಾಖೆಯವರು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆ ಕಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

Sri M. P. PATIL.—It cannot be said so.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಲಂಚನಿರೋಧ ಶಾಖೆಯವರು ಅಲ್ಲಿನ ಅಫೀಸರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಾವನೆ ಇದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ inference ನೀಡುವುದು ಮಾದಬೇಡಿ. Anti-Corruption Department ನವರು ಅಲ್ಲಿ negligent ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is there any case of anti-corruption pertaining to the Anti-Corruption Department itself, pending?

Mr. SPEAKER.—The question here is about the number of officers who have been apprehended by the Anti-Corruption Department. Do you mean any cases in the same department itself?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is there any machinery to detect cases of anti-corruption in the department itself?

Sri M. P. PATIL.—The question put is about the number of cases investigated. But I cannot say whether or not there are any cases in the department itself, because the question tabled is a general question.

ಶ್ರೀ ಇ. ಪುಂಡಲೀಕಪ್ಪ.—ಈ ಕೇಸುಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri G. ANNA RAO.—Of the 171 cases, in how many persons have been charge-sheeted?

Sri M. P. PATIL.—I want notice.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಅಣ್ಣಾರಾವ್.—ಈ 171 ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—“Since the inception of the New State” ಎಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಕಂಬಳಿ.—ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅಂತ್ಯ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಎಷ್ಟು ಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ವಿವರಗಳು ಈಗ ಸನ್ನಿಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಪೇಟೆ.—ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—How many criminal cases have been launched against the officers concerned?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—‘ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Estimated Income of the new State of Mysore.

Q.—2118 Sri G. ANNA RAO (Afzalpur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the estimated income of the New State of Mysore during 1956-57;

(b) the estimated increase in the percentage during 1957-58 as against the increase during 1956-57?

A.—Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs) [on behalf of Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance)].—

(a) Since the New State came into being only from 1st November 1956, this information is not available.

(b) Does not arise in view of (a) above.

Sri G. ANNA RAO.—May I know the average income of the new State for 1956-57 as compared with the income for 1957-58?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—No figures have been prepared. I am unable to give any further information.

Sri G. ANNA RAO.—My question is definite. For 1956-57 five months and for 1957-58 five months.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The question is, the estimated income of the new State of Mysore during 1956-57. It implies that what is asked is for the whole year. The figures have not been collected as yet. If the Hon'ble Member wants, we shall try to have it collected.

Sri G. ANNA RAO.—I want information at least as to 5 months' income for 1956-57 and 1957-58.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—That is exactly what I said. The information is not available at the moment. If the Hon'ble Members are keen and desirous, it will be got collected.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has not the Accountant General made the account for 5 months of the year in respect of industries and some other departments?

Mr. SPEAKER.—The question relates to the income of the State.

Sri J. B. MALLARADHYA.—They have got the account for every department; is it not for the Government to say what their income is? The budget is after all the estimate both for expenditure and income. The question is asked as to the estimated income during the year 1956-57.

Mr. SPEAKER.—They say that the information is not available.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the Finance Department doing? How can the Government frame the budget without knowing what their income is and what their expenditure is.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The information available in the budget is there, but the question was so framed that the Hon'ble Member wanted something which was not possible and easy to give. He wanted to know the income of the new Mysore State for the whole year 1956-57. That was not possible.

Sri G. ANNA RAO.—It means five months only.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is the word ‘during’. It does not refer to the whole year. Such part of the year as it refers to the new Mysore State. It does not say “the whole year.”

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The budget for five months was separately presented.

Mr. SPEAKER.—And that has been passed by the House; it may be looked into.

Sri G. ANNA RAO.—I think the question should be postponed. I want information for the corresponding five months in 1957-58 in comparison with 1956-57. Those incomes can be compared.

Mr. SPEAKER.—I think the Hon'ble Member will put another question so that it may be all clear.

Admissions to the Karnataka Medical College, Hubli.

Q.—2333 Sri A. J. DODDAMETI (Ron).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of candidates who had applied for admission to the Karnataka Medical College, Hubli;

(b) the number of students admitted from amongst the applicants?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(a) 1142.

(b) 63.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—How many of them are graduates?

Sri R. M. PATIL.—That information is not with me.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಪಾಟೀಲ.—ಎಷ್ಟು ಪರಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?

Sri R. M. PATIL.—Generally second class. Students have been taken from first class as well.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether there was any Admission Committee to admit these candidates?

Sri R. M. PATIL.—There was a Committee and that Committee consisted of a nominee from the Karnatak University and Dr. Adikesavalu and the Director of Medical Services. These three gentlemen screened the candidates.

Sri G. SIVAPPA.—How many seats were reserved by the Government?

Sri R. M. PATIL.—Reserved seats are only 3 or 8.

Sri G. SIVAPPA.—Was there any direction suggesting the Government's candidates to the Committee?

Sri R. M. PATIL.—There were Government nominees and so far as the list is concerned, that list was prepared by those three gentlemen.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ 63ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ನರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ನುಸರಿಸಿದರು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ.—ನರ್ಕಾರ ಕೊಡಲಿ, ನಮಿತಿ ಕೊಡಲಿ, ತತ್ವ ಬಂದೇ. In addition to the merit and the qualification of the students, two tests are to be taken into consideration. One is unrepresented section of the public and the other is undeveloped area.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—Underdeveloped areasನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಎಷ್ಟನ್ನು ಆರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ.—ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ 63 ಜನರೂ underdeveloped areas ನಿಂದ ಬಂದವರೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, most of the areas are undeveloped. The main consideration was, the Hyderabad Karnatak was said to be an undeveloped area because there were no medical colleges and there were no facilities for medical education except the seats that were allotted by the Andhra Government. From that point of view, the Hyderabad area students also were taken into consideration and admitted.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಈ 63 ಜನರಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು?

Sri R. M. PATIL.—14 from Hyderabad and one from Bellary.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Is it a fact that the admission of students was made communitywise?

Sri R. M. PATIL.—Not necessarily so. However, backward classes and Scheduled Castes and Tribes have been taken into consideration according to the principles laid down by this Government.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—May I know whether Government has received.

any complaints in respect of admission?

Sri R. M. PATIL.—Those that had been aggrieved had complained. Their complaints were considered and they would be replied to.

2 P.M.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಬ್ಯಾಕವರ್ಡ್ ಅನಾರಪ್ರಸಂಟೆಡ್ ಕಮ್ಯುನಿಟೀಸ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಸೀಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ? ಯಾವ ಯಾವ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದೆ?

Sri R. M. PATIL.—It is a matter of great detail. So far as Scheduled Castes are concerned, there was only one boy and he was given a seat. As regards backward classes, according to Mysore Government's list of backward classes, except Brahmins, all are considered as backward. Therefore, 52 seats have gone to the backward classes.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—How many seats were given to unrepresented backward communities out of this quota and how many out of Government's quota?

Sri R. M. PATIL.—It is a matter of detail. It is to be worked out.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—What is the total number of seats given to unrepresented backward communities?

Sri R. M. PATIL.—I can only say this much. Except 26, all are considered as unrepresented section of the public.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Out of 63, may I know how many girl candidates were admitted?

Sri R. M. PATIL.—I think 8 girl candidates.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಅಷ್ಟು ಹೈಯರ್ ಕ್ಲಾಸಿಫೈಡ್ ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್ ಹೆಗನರಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜಾಸ್ತಿ ಜನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿರಾಮಣ್ಣ.—ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದರು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸೀಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ, ಡಿವಿಜನ್‌ವಾರು ಹೇಳಬಹುದು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ 35, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಇಕ ಕ್ಲಾಸಿಂಗ್ ಬಳಾರು 15, one old Mysore, one

Coorg and 11 seats to areas coming from Madras State.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಪಾಟೀಲ್.—ಮೆರಿಟ್ ಇದ್ದು ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದು ದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದೆ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—May I know whether it is a fact that a test was held by the committee before selecting candidates for admission?

Sri R. M. PATIL.—The test was, questioning the students on various items.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಕಂಬಳಿ.—ಈ ಸಲ 63 ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಸವನಗೌಡ.—ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಇಕ ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ನನ್ನ ಕಡೆ ಇಲ್ಲ. ರಾಯಚೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಕರ್ನಾಟಕ ಮೆಡಿ ಕಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಒಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri R. M. PATIL.—The difficulty was that there was no practical training. Therefore, students who pass Inter-Science from Mysore University were not eligible for admission and as such, they were not admitted. Only one student had been admitted because he happened to be a B.Sc.

Sri K. P. GADAG.—May I know whether the recommendations of the Committee were fully accepted?

Sri R. M. PATIL.—Yes, they were fully accepted.

Sri K. P. GADAG.—May I know whether any deviation has been made by the Government in regard to those recommendations?

Mr. SPEAKER.—They were fully implemented, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ.

Sri F. H. MOHSIN.—May I know whether any communal representation will be given in the next year also with regard to backward classes and Scheduled Castes?

Sri R. M. PATIL.—It all depends upon the direction of the University.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—The Hon'ble Minister was kind enough to say that a number of candidates from Hyderabad and Bellary were admitted. May I know how many of them were from Hyderabad and how many from Bellary?

Sri R. M. PATIL.—To make myself clear to my Hon'ble friend, 14 from Hyderabad area and one from Bellary.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Hon'ble Minister was pleased to say that according to the classification of the old Mysore Government, they gave seats to so many backward community candidates. I want to know on what classification they have relied upon. I want the Minister to make it clear whether backward class classification as contemplated by the Constitution is accepted or only the old Mysore Government classification has been followed.

Sri R. M. PATIL.—With regard to backward classes, I have termed them as unrepresented section of the public and that is made clear so far as old Mysore is concerned. The same principle or something nearabout has been accepted while screening the candidates. It has not been fixed like old Mysore University Rules. That is a fact.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I want to know the rules governing admissions in various technical colleges.

Sri R. M. PATIL.—Rules are under preparation. It has been felt necessary to have rules and they will be finalised shortly before the next academic year commences.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—May I know how many students were admitted from Maharashtra?

Sri R. M. PATIL.—26 including Lingayets.

Sri Kadidal MANJAPPA.—The Hon'ble Minister said that they would abide by the instructions issued by the University. Is it a fact that the Government has to frame rules and the University authorities have to abide by these rules?

Sri R. M. PATIL.—The Government will have to consider which direc-

tions are feasible and practicable and they would be implemented.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I cannot understand whether the University would give directions to Government or the Government would give directions to the University. So far the practice was, the Government used to issue certain rules and the University used to adhere to them. Now the reverse seems to be the case. Is it a fact?

Mr. SPEAKER.—You must take them as recommendations from the University.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—He says that the Government will be guided by the directions of the University.

Mr. SPEAKER.—You must take them in the sense of recommendations.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I want to know clearly whether rules will be issued so as to direct the University or the University Colleges or the affiliated Colleges to adhere to the rules, or will the University be asked to issue directions to the Government to adhere to those rules?

Sri R. M. PATIL.—After consulting the University, rules will have to be framed and finalised.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Since the University has become an autonomous body with an Act of its own, is it not feasible to define the terms on which it would admit students to the University Colleges and affiliated colleges without consulting Government?

Sri R. M. PATIL.—This is a matter for interpretation of sections of the law and so I cannot give an off-hand answer. It will have to be examined.

Sri F. H. MOHSIN.—Is Government aware that no student from Hubli City has been admitted even though the College is situated at Hubli?

Sri R. M. PATIL.—This is a matter of detail. I am not aware of it.

Sri K. H. VENKATA REDDY.—The Minister was pleased to say that because the old Mysore students have not undergone practical studies in Inter Science they are not given admission in the Medical College at Hubli. Is Government aware of the fact that they

have got practical training in Inter Colleges?

Sri R. M. PATIL.—There is no practical in biology in the old Mysore area.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ದೊಡಮೇಟ.—ಈ 63 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೆಸರು, ಅರ್ಹತೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

Sri R. M. PATIL.—If my friend wants, I shall supply it to him.

MR. SPEAKER.—It may be supplied to the Hon'ble Member.

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER.

Declaring Sri Basava Jayanthi Day as Public Holiday.

Q.—168. Sri C. S. HULKOTI (Mundargi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether any representation has been made by the public to declare "Sri Basava Jayanti Day" as a Public Holiday, falling on 22nd April 1958, and to include the same in the list of Public Holidays;

(b) whether any resolution passed at the public meeting of Sri Godachi Veerabhadra Seva Sangha, Godachi, Ramadurga, District Belgaum, in this behalf, has been received by the Government;

(c) if so, the decision taken by the Government in the matter;

(d) if not, why?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue) [on behalf of Sri S. NIALINGAPPA (Chief Minister)].—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) No holiday is being declared on 22nd April 1958.

(d) The number of holidays already granted is large and it is not considered appropriate to increase them. It is the intention of Government that while the sentiments of all sections of the general community should be duly respected, the number of holidays should be kept to a minimum.

Sri C. S. HULKOTI.—May I know the number of representations received by Government?

*Sri M. P. PATIL.—Only one representation has been received by Government. There might have been some representations received in the past. I do not know about that.

Sri C. S. HULKOTI.—Has any intimation been given to the parties making the representation about the decision taken thereon?

Sri M. P. PATIL.—The decision was taken only recently. I am not aware whether intimation has been given to the party concerned.

Sri C. S. HULKOTI.—When was the decision taken?

Sri M. P. PATIL.—Only recently.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—In reply to (d), Government have said that the number of holidays already granted is large. May I know what, in their opinion, is a reasonable number of holidays?

Sri M. P. PATIL.—There are 21 holidays at present.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—What is a reasonable number of holidays, in their opinion?

Sri M. P. PATIL.—That is a matter of opinion. At present the number is large and so Government is trying to reduce it as far as possible. A definite number is not fixed.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is there any proposal to reduce the number?

Sri M. P. PATIL.—Every year the holidays are fixed by Government. Government is trying to reduce the number as far as possible.

[Sri L. B. BIRJE put his supplementary in Marathi.

Sri M. P. PATIL answered in Marathi].

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರಜೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಜಾದಿನಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it on account of the fact that this is a secular State that no religious holidays like Basava Jayanthi day are given by Government?

Sri M. P. PATIL.—The policy of Government is to reduce the number of holidays as far as possible. It has nothing to do with religious considerations.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Why is it that the axe has fallen only on Basava Jayanthi day and not on other holidays?

Sri M. P. PATIL.—So far there was no holiday for Basava Jayanthi. Now there is a demand for a holiday on Basava Jayanthi day.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಪಾಟೀಲ್.—ರಜಾದಿನಗಳು ಮೊದಲಾದವು? ಈಗ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಗಿವೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಿನ್ನೆ ರಂಜಾನ್ ಹಬ್ಬಕ್ಕಾಗಿ ಜನರಲ್ ಹಾಲಿಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆರೆ ವಾಗ್ ಮೇಜರ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಬಸವಜಯಂತಿ ಆಚರಿಸಲು ರಜಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಷ್ಟವೇನು?

Sri M. P. PATIL.—It is not a question of loss to Government. If there are more holidays naturally there is loss to Government because only less work is turned out. The question is not of giving a holiday for Basava Jayanthi only, but there are a number of other saints like Ramanuja for whose birthdays also holidays are demanded, but it is not possible to give such holidays.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಬಸವೇಶ್ವರರು ಕಾಯಕವೇ ಕೈರಾಸ ಎಂದು ನಾರಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ ಕೈರಾಸವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ನೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಈ ದಿವಸ ಬಸವಜಯಂತಿ ಮತ್ತು ಶಿವಾಜಿ ಜಯಂತಿ ಎರಡೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ರಜಾ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗಾಗಲೇ ವೇಳೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು.

Sri G. ANNA RAO.—Is it the opinion of Government that Basava Jayanthi is observed only by a section of the community and so it need not be a holiday?

Sri M. P. PATIL.—It is not a question as to what extent it is observed by the community, but the question is to what extent Government can reduce the number of holidays. Basava and Ramanuja are not considered as

saints belonging to only a particular community. They are national heroes. That is an admitted fact, but the question before Government is to what extent it can reduce the number of holidays.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(But not taken up)

Promotion of III Division Clerks to II Division.

Q.—2584. Sri A. S. DUDHYA NAIK (Honnali—S.C.).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they had published a notification in the *Mysore Gazette* during the year 1946-47 to the effect that III Division Clerks might be promoted to the posts of II Division Clerks on the basis of their services;

(b) if so, the number of III Division Clerks who have so far been promoted as II Division Clerks in pursuance of the above notification?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) A Government Order was issued on 14th May 1946 in old Mysore directing that S.S.L.C. holders and candidates with higher qualifications, who were regularly recruited to service prior to 18th September 1945 and who were holding Class III Posts, should be promoted to Class II Posts, subject to certain conditions.

(b) The information is not readily available.

Removal of Teakwood Rafters by Sri Narayana Gowda from the Municipal Office, Channapatna.

Q.—559. Sri B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether during the term of Presidentship of Sri C. A. Karim of

Channapatna, between the years 1952 and 1954 a cartload of teakwood rafters were removed from the Municipal Office by Sri D. Narayana Gowda, the Vice-President;

(b) whether the Government had referred the matter to the Efficiency Audit Special Officer, Sri Appaji gowda;

(c) whether any report has been received by Government from the Special Officer; if so, the contents of the report;

(d) the action taken on the report?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) There was a petition from some of the Municipal Councillors about the alleged removal of teakwood rafters from the Municipal Office by Sri D. Narayana Gowda.

(b) Yes.

(c) Yes. Relevant extracts from the Report appended.

(d) The Commissioner for LSG requested the President to furnish the Municipal Council's opinion, on the report, but the Municipal Council resolved to drop the matter.

Removal of teak wood rafters of the Old Slaughter House in Channapatna Municipality, by Sri L. Narayana Gowda, Vice-President.

Extracts from the report of the Special Officer, Efficiency Audit.

"I met the previous President and Vice-President, the present President and five other Councillors on the morning of 9th September 1954 at Channapatna and had a talk with them about their petition to the President of the Municipal Council on 25th September 1953 and their telegram to this office on 21st September 1953 regarding the removal of rafters by the Vice-President from the Town Hall premises. While some of them said that materials of the slaughter house were found with a certain carpenter, most of them agreed that they had previously resolved on 16th October 1953 that the matter might be dropped."

"The previous President who says that one day he accidentally came

across the old slaughter house and finding it in a highly dilapidated condition, directed the Health Inspector to draw up an estimate of the materials available, would have done well if he had drawn up carefully either in his presence or in the presence of the Vice-President, a correct inventory of the available materials and immediately arranged to get them to the Town Hall and make a note of them in the stock register. Had he done so, there would have been no room for complaints or allegations in this respect."

"Whatever the truth or otherwise of the allegations, it will be neither practicable nor worthwhile to go into the question at this distance of time especially when no inventory was made before any responsible representative of the municipal council at the time of the articles were taken out and removed."

"The Councillors themselves (including those who made the complaint) have agreed in the resolution dated 16th October 1953 to drop the matter and the signatories to the petition have withdrawn the petition. In view of the above circumstances, it is best to set this matter at rest."

Construction of Upper Krishna Project.

Q.—2325. Sri V. KUMAR NAIK (Shorapur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the survey of the Upper Krishna Project has been completed;

(b) if so, the location of the project;

(c) whether it is a fact that the original site contemplated for the said project has been changed;

(d) if so, the changed place and the reasons for so changing;

(e) the area proposed to be brought under irrigation from the original survey;

(f) the area that would be brought under irrigation from the revised survey?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH
(Minister for Public Works).—

(a) No. Investigation surveys are in progress.

(b) Does not arise.

(c) Do

(d) Do

(e) 5.50 lakhs acres.

(f) The exact extent can be known after the surveys are completed.

Member's Representation.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, I sent a short notice question regarding medical probationers.

Mr. SPEAKER.—Such questions should not be raised on the floor of the House. If the Hon'ble Member feels that the short notice question is not reached, he may consult the office and then talk to me in my chambers.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I have received a communication and that is why I am making a representation.

Mr. SPEAKER.—No representation. You Please come to my chambers and we will discuss about it.

BUDGET FOR 1958-59—DEMANDS FOR GRANTS

Demand No. 40—Community Development, etc.

63 B. Community Development Projects and National Extension Service and Local Development Works.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That a sum not exceeding Rs. 2,08,97,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works’.”

*ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕುಂದಾಪುರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಕೇಂದ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಸರದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸವಾಗಬೇಕು, ಸಮಾಜ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರ್ಕವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರೋಡ್ ಪಕ್ಷದವರು ಸಮಾಜವಿಕಾಸವಾಗಬಾರದು, ಸಮಾಜ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು, ಈ ಬಗ್ಗೆ

ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡ ಬಾರದು ಎಂಬ ತರ್ಕವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಭವ ಪಡೆಯ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅನೇಕ ಧುರೀಣರು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿದ ಹಾಗೆ ನೆಲದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಮೈಲು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಒಂದು ಗಾದೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನನಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ “ನೀರು ಕುದಿಯದಂಥವನಿಗೆ ಕಡುಬು ತೂರಿಸಿದ ಹಾಗೆ” ಎಂದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಶ್ವಾಸವೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಾಯುವ ಗತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನ ಪ್ರಗತಿ ಯಾಗಬೇಕು; ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣ ಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಧುರೀಣರು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಅಂದರೆ, ಅವೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಷನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಕೇಂದ್ರ ಬಹಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದುದು. ಇಡೀ ಭೂರೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿಯಾದುದು. ಇದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿ ಯಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇತರರಿಗಿಂತ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ ಅದು ಖಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯವ. ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವನು. ನಮ್ಮ ವರಲ್ಡ್ ಹಳ್ಳಿಯವರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 11 ವರ್ಷಗಳಾದಂತರ, ನಾವು ಲಕ್ಷಾಂತರ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇವತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸವೆಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಇರುವವರೇ ಶೇಕಡಾ 99 ಭಾಗ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾ ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್ಟೆನ್ಷನ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನು ಭವ ಪಡೆದಂಥವರು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ತಿರುಗಿ ಈ ವಿಷ ಯದಮೇಲೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸವೆಂದರೇನು ಎಂದುದೇ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೌನ್ಸಿಲ್ಸ್‌ನ ಅಪ್ರೋಪ್ರೇಟ್ ಹೇಗೆ ಅದರ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ “Supply of drinking water, improvement of agriculture and animal husbandry, co-operative activities, rural industries and health followed by all other activities” ಹೀಗೆ ಬಂದು ಇನ್ನುಳಿ ದುದೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣು ತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬರು ವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡು

2-30 P.M.

ತಿ. ದ್ದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅವರು ಬೀಜವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮನೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರಿಗೆ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೋದರೆ ಮನೆಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ನಮಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆ ಇದೆ. "ಕಪ್ಪುಬ್ಬ, ಗುಂಡಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ಮೇಣಪ್ಪಾ ಎಂದು" ಯಾರು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೋ, ಯಾರು ಯಾರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕೋ ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಅನಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಾಜವಿಕಾಸ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನಾ ಸಂಪಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನು ಈ ಬ್ಯಾಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ದೂರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಏಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನಾವು ಈ ಅಫೀಸನ್ನು ಜಾಗೃತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಫಸತೆಗಳಿಗೇ ಈ ಸ್ತ್ರೀಮಗಳು ವರದಿಗಳೇನೋ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದುಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ಅನಾ ವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕು. 800 ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಇರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರಿಗೆ ಅನೇಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಸಹಕಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅಫೀಸರುಗಳ ಸಹಕಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಸೇವಕರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಅನಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀಮನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದಾದರೆ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಜನತೆಗೆ ನೀಡು. ಅಣಿಯಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳವರಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಣ ಮಾತ್ರ ನೀರು ಬರ್ಚುಂಥ ವರ್ಧವಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಯುದ್ಧ ಅವಮೇಲೆ ಯುಗೋಸ್ಲೇವಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ people's participation ಅಂದರೆ, ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸಹ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯುಗೋಸ್ಲೇವಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಣಿಪಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ? Enthuse the people ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಂತರ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಹ ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಎದುರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆದಳತ ಪಕ್ಷದವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂದರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಜನತೆಗೆ ಆದಳತ ಪಕ್ಷದವರು ರಚಿಸಿದ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜನತೆಯ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಂಬಿಕೆ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ? ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಡವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ, ಜನರಿಂದ ಹಣ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಊರುಗಳಿಗೆ ಸೊನ್ನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಹಿಂದೆ ಇದ ಜನತೆಯ ಮಟ್ಟ ಎಂಥಾದ್ದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪ elastic ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವು decentralise ಅಂದರೆ ಏಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಾಯ್ ಹುಕುಮಿನಿಂದ ಸಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ್ಲೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಥೈರ್ಯವಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈಗ ಕೆಲಸ ನರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಾಗದಗಳು ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲ ಬದ್ದುಕೊಂಡಿವೆ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ತೆರುಗಿ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ್ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಟ್‌ಗೆ ಬಂದು, ಅನಂತರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬರಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಾಗದಗಳು ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬದ್ದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೂಮೈತ್ರಿ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲ್ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವರ ಇರಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು 62 ಗಡಿ ದಾಟಬೇಕಾದುದು ಈಗ 14 ಗಡಿ ದಾಟಬೇಕು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ)

ಕಾಗುತ್ತದೆಂತೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚುರುಕು ಮಾಡಬೇಕು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ಇದ್ದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆದವು. ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೆಲಸವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಕುಮು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಶತಮಾನಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ centralisation ನಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು I.C.S. ಅಫೀಸರು ಇದ್ದರು, ಈಗ I.A.S. ಅಫೀಸರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಟ್ ಲೆವೆಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಗದಗಳು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅಫೀಸು ಒಂದು ಫೋನ್ ಅಫೀಸ್ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮುಖಾಂತರ ಬರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅದರ ಒಂದು ರಾಪ್ಪಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆಯ ಅಪಧಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಬದಲು 50 ವರ್ಷ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Man on the spot ಇರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮುಖಾಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಹೀಗಾದರೆ ಕೆಲಸ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದವನು. ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅದನ್ನೇ ಸಂಘಿತ ನೆಹರು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎನ್. ಕೆ. ಡೇ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದುದು ರಸ್ತೆ, ಶಾಲೆಗಳು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು. ಈ ಮೂರನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಬರುವ ಭೂಮಿ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲು ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳಗಳನ್ನು ದಾಳಲು ಸಂಕಗಳಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನರು ಹೇಗೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬಲ್ಲರು? ಆದುದರಿಂದ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಗ್ರಾಂಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಅದರೂ ಸಹ ಈ ಮೂರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ priority ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲವು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 50 ಸಾವಿರ 60 ಸಾವಿರ ಜನನಂಪೈ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನನಂಪೈ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ರಾಪ್ ಸೈಡೆಡ್ ಆಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕುಂದಾಪುರ

ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ 70 ಸಾವಿರ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಪುತ್ತೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪುರು ಅದರಾಗಾಯ್ತು ಎರಡು ಕಡೆಗೂ ಒಬ್ಬರೇ ಅಫೀಸರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಅಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕುಂದಾಪುರ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಸಿ.ಡಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಏನಿದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಬಸ್ ಇಲ್ಲ, ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಅಫೀಸರು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯದಂತಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಇರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಜರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ಎನ್ನುವುದು ಏನೋ ಒಂದು ತಮಾಷೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆ, ಜನರ ಕಿತ್ತದ್ದು ಸ್ವಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ನಿವೃತ್ತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೆಲವು ಸಮಯ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. Compulsory education ಎಂದು ನಾವು ಕಾಣಿಸ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದೇವೆ. ಬರೀ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ compulsory education ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ compulsory education ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲೂ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ವರ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜನರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಹೊರತು ಈ ಕಂಪರ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ.ಡಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಜನರ ಒತ್ತಾಯ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಆಶಾ ದಾಯಕವಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡವೇ?

ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಗೆ ನಿವೃತ್ತ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ದುರವ್ಯಯವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡನೆ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸ್ಕಾಪ್ ಅಧೀನ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಪ್ರಚಾರ ದೈವ್ಯಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಅದು ನಿರರ್ಥಕ. ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಫೀಸರು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಗಸರನ್ನೇ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲೆಗೇ ಹೋಗಲಿ, ಬನ್ನಿ,

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ಕಾರು ಬಿಟ್ಟು ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. 100ಕ್ಕೆ 5ರಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅವರು ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಐದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ವೈರ್ಥವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಕ್ರಮೇಣ ಜನ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ, ವಿದ್ಯಾವಂಶರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಎರಡು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಡಲು ನುಂಗುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಯಾವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ, ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 99 ಭಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ.ಡಿ. ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಮನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇನೋ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಹ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಯಾವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯೇ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆಮಾಡಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಪಾಕ್‌ಕಿ ಕರ್ ಆಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಐಡಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೊರದೇಶದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸರ್ಚಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟ ವಾತ್ಸಲ್ಯೇ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಆಗಲೇ ಪಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಕೂಡದು, ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರ ಕೋಟಿಗ್ವಾಂಟರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು rat-hole-ಹೆಗ್ಗಣದ ಬಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಆಗಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಸನಗೌಡ (ಲಿಂಗನುಗೂರು) — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ದಿವ್ಯಾಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಾ ನಾನು ನಮ್ಮ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆಂಟು ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನೀಗ ರೋಕರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆಯಿದ್ದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಜನರು ಮೂರನೆಯ ಒಂದುಭಾಗದ ಬರ್ಚನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನೇ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದುಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಆಗ ಜನರೇನೋ ಒಂದು ಹುರುಪಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಬರ್ಚನ್ನು ಕೊಡಲು ಔದಯೋದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಅನೇಕ ಸಾಲಿಗಳ ಮತ್ತು ಭಾವಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಂಥ ಜನರು ತಮ್ಮ

ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಈಗ ಅವು ಮುಗಿಯದೆ ಹಾಗೇ ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕಾರಿರುವ 3 ಭಾಗ ಹಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಾರದೆ ಅನೇಕ ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸ ಹಾಗೆಯೇ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಹ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ಮುಂದುಗಡೆನಲ್ಲ ಒಂದು ಮಿಡಲ್‌ಸ್ಕೂಲಿದೆ. ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅವರ ಭಾಗದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಅಂಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾಗದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕಾರದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೂರಂಶವಿನ್ನೂ ಪಾವತಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾನ್ಯ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಸ ಕೂಡ ಹಾಗೇ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಜನರೇ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಶೇಕಡ 15 ರಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೀಗೇಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ವಾಪುರ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡದ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲು, ನಿಲವು, ಕಿಟಕಿ, ಕದ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹಣ ಕೊಡದೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳೂ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ನಿಲುವುಗರ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿ ವಿಚಾರವೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದೆ. ಆ ಬಾವಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಮೊದಲು ನೀವು ನೀರು ಬೀಳುವ ತನಕ ಆ ಬಾವಿ ಕಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಕಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಯಶ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ನಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು-ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಾಗಲೇ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದ Deputy Minister for Commerce ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಚಾರ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮಾರು 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು discretionary grant ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ನಾವು ಇದರ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು N.E.S. ಸ್ಕೀಮು ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಬೆರ್ರಿಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಅರಿತೋ ಅಥವಾ ಅರಿಯದೇನೋ ದೇವದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಾಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾಂಕನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಗಂಗಾವತಿ, ಕೊಪ್ಪಳ, ಕುಪ್ಪಳಿ ಮತ್ತು ನಿಧನೂರು—ಈ ಐದು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲುರ್ಗಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬಹಳ

(ಶ್ರೀ ಬನಗೌಡ)

ಹಿಂದುಳಿದವರು. ಅಲ್ಲವು ಜನರಲ್ಲಿ ಭಾಗ ದಲ್ಲೂ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲವು ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು N. E. S. ಸ್ಕೀಮನ್ನು ದೇವದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಯಲ್ಲುರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಳ್ಳಿಗಿಗೂ ಹತ್ತಿರ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ರೋಣಕ್ಕೂ ಸಮೀಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಳ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ತೆಗೆಯದೆ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ ಲ್ಲ ಎಂತ ನನಗೆ ಪತ್ತೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ N. E. S. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನ್ನು ದೇವದುರ್ಗದಿಂದ ಯಲ್ಲುರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದರೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದುಕಡೆ ಆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೊಂದು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ಯಲ್ಲುರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲವು ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲವು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೂ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡು ತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಈಗಾ ಗಲೇ ಮಾಡನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಪ್ಪರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುವ ರೀತಿ ಕೆಲಸನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[Sri L. B. BIRJE (Khanapur) spoke in Marathi.]

3 P.M.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

* ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ (ನೆಲಮಂಗಲ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಜನೆಗಳ ಒಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಬೇಡಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಡೀ ಭಾರತ ದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಹೊಸ ಜೈವಿಕವನ್ನು ತುಂಬಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಈ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಯೋಜನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಹರಡುವಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುಟುಂಬ, ಪುನರ್ರಚಿತವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಹ ಇತರ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ನೈರ್ಮಲ್ಯ-ಈ ರೀತಿ ಯಾದ ಅನೇಕ ಸೋಷಿಯಲ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ Mixed Programme ಎನ್ನು ವುದು, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ರೈತರ ನೆರವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು, ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಅಥವಾ ಇತರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರೂಪಿಸಿರು ತಾರೆ. ಆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗು ವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಬಡಲಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವು ಜನಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ದೊರೆ ಯುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ದೊರೆಯದೆ ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಪದೇ ಪದೇ ತಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಈ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇವರ ಪಾತ್ರ ಇಹಳ ಮಹತ್ವರ ವಾದುದು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಿಂತ ಈ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ. ಅದೇ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸೇವಕರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದೇನೋ ಇದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮಹತ್ವರ ವಾದು ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವು ಧನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತುಭಾಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎರಡನ್ನು, ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ವೈಮನಸ್ಯ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು. ಈ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ವೈಮನ ಸ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗು ತ್ತದೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಮನಸ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿರುವುದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ತತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಮಾಡುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ.

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ಅದನ್ನು ಇವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗಿರುವ ಬ್ಯಾಂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುಮಾರು 27, 28 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇವರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎಂದರೆ Administrative Machinery ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಆಸೆ ಈಡೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. N.E.S. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಪಶು ವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇಲಾಖೆಗಳಾಗಲಿ, ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರ್ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಕೋ-ಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಆರೋಜನೆ ಮಾಡೋಣ. ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸಿಸ್ಟಮ್, ಎಂದರೆ ಏನು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದು, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬಹಳ ಹಾಸಿಯಾಗಿವೆ. ಈಗತಾನೆ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಬೇಡಿಕೆಗಳಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೆವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವ ವಿಧಾನ ಸರಿ. ಆದರೆ ಅದು ಸುಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಅಥವಾ ಖಾತೆ ಚಾರ್ಜ್‌ಫರ್ ಆಗದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರೆಬ್ಬುಪತ್ರಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವುದು, ಹೀಗೆ ಅಡಚಣೆಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಸಾಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಇಲಾಖೆಯು ಈ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಾದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸ್ವೀಕೃತರೂ ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಸ್ಕೂಲ್ ಬಲಿಂಗ್, ಭಜನವುಂದಿರ ಇವುಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ 100 ರಲ್ಲಿ 90 ಭಾಗ ಹಣವಿರಬೇಕು ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಆಗದೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸ್ಕಾಂಪರ್ಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪೌಲ್ಟಿ ಫಾರಂ, ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ಪೌಲ್ಟಿ ಫಾರಂ ಆಗಲಿ, ಪಶುವೈದ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಈಗ ವಿಲೇಜ್ ಲೇಡರ್ಸ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಎಂದು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ನಡೆಸಿ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ

ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಜನಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯೇ ಸರಿ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಎದ್ದು ಉನ್ನತಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಸಂಧ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೈತರೇ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಯಾವೊಂದು ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಎದರು ತೊಡರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೈಮನಸ್ಸು ಹೋಗಿ ರಾಡಿಸುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ತಮಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಿಕಟನಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಇಲಾಖೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚುರುಕಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಹೋದರೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವಾಗ ರೈತರುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರೈತರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿ ದೇಶ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಲಂಚ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಇವೊತ್ತು ಇರಬಹುದು. ನಾಳೆ ಕಡಮೆ ಆಗಬಹುದು. ಅದು ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಅಂಶಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತರುವ ಯೋಜನೆ. ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯೋಣ. ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಒವರ್ ಲ್ಯಾಂಚಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳ ಯಾವುದೂ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇರಿಗೇಷನ್ ವೆರ್ಕ್, ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಸ್, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಇತರ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುವ ಖರ್ಚು ಮಿಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ)

ಆರೋಹಣೆ ಮಾಡೋಣ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ N.E.S. ನಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಎನ್‌ಕಂಬೈನ್ಸ್ ಸರ್ವಿ ಫೀಲ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳಿವೆ. ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಯಾ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೋದಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇರಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋದರೆ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರ ಹಿಂಪೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿ ರೈತರು ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಕಡಮೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎದೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಹೋಬಳಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಹಾ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಅನೇಕ ವಹಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟೇಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. N. E. S. ಸ್ಟಾಫ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅರಕಲಗೂಡು ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸಿನ ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸು ಬಾಬು ಇರತಕ್ಕ ಪ್ಲೀಡರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮೂರನೆಯ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಎರಡನೆಯ ಫೋಡಿನ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು 3ನೆಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1957 ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದನಂತರ ಅಮಲ್ದಾರರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಕೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 13ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1957 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದರು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟೇಗೌಡ.—ಈ ವಿಚಾರವೂ N. E. S. ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಪ್ಲೀಡರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 13ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1957 ರಲ್ಲಿ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, Land Acquisition Officer ಎಷ್ಟು ಕಾಂಪೆಸೇಷನ್ ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ದಿವಸವೇ ಜಮೀನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನುಫರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ, ಕಾಂಪೆಸೇಷನ್ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು 27ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1957 ರಲ್ಲಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಾದಮೇಲೆ ರಾ೦ಡ್ ಅಫೀಷರ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸರ್ಕಾರಿಗೆಜ್ಜೆನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು 23ನೆಯ ಜನವರಿ 1958 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಸಲ 30ನೆಯ ಜನವರಿ 1958 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇಪ್ಪಾದಮೇಲೆ ಟೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆದು, comparative statement ಹಾಕಿ, ಯಾರದು ಕಡಮೆ ಟೆಂಡರು ಇತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ 14ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ

1958 ರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನೌಕರಲ್ಲಿ ಊರಿನ ಮುಖಂಡರು, ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಸದಸ್ಯರು, ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್, ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸೇರಿದ್ದು 20ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ 1958 ರಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಲ ಪೂಜೆ ಸಹ ನಡೆಯಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅದಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಟಿಪ್ಪಣಿ ನೀಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ, ನೀವು ಬೇರೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಂದು 6ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ 1958 ರಲ್ಲಿ ಅರಕಲಗೂಡು ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ, ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಂದ ಬೇರೆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹತ್ತು ದಿನ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿ ಜವಾಬು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅರಕಲಗೂಡು ಬಿ.ಡಿ.ಬಿ.ರವರು 25 ದಿನ ನಿಧಾನಮಾಡಿ ಪ್ಲೀಡರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. 25 ದಿನಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಗದವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅರಕಲಗೂಡು B.D.O. ಅವರು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೆ 328ನೆಯ ನಂಬರು ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 2ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಪೌರ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದರು. 3ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ 2ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ 1958 ರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಮೊದಲು ಹೈನ್ಯೂಲು ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ staff quarter, office ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಪೌರ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ B.D.O. ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಾದನಂತರ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಂದಲಾಗಲಿ, ಪೌರ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದಲಾಗಲಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ B.D.O. ಅವರು ಹೈನ್ಯೂಲಿನ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 6ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪೌರ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರ್ವೆ 328ನೆಯ ನಂಬರು ಜಮೀನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ವಿಶ್ವ ನಾಥರಾಯರು ವಗೈರೆಯ ವರನ್ಯೂ ಮತ್ತೆ ಹೊಳೆ ನರಸೀಪುರದ ಪ್ಲೀಡರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರನ್ನೂ ಆಯಾ ನೌಕರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ 9ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಲಖಿತ ಮೂಲಕ B.D.O. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಮುಖಾಂತರ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಾದಮೇಲೆ ಕೆ. ಪಿ. ವಿಶ್ವನಾಥರಾಯರ ತಮ್ಮ ಕೆ. ಪಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು 328ನೆಯ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಜಮೀನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದು ಎಂದು 10ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಲಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪಾದಮೇಲೆ ಇದೊಂದನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ಈ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, 15ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನು ಕರೆದು, ಮೀಟಿಂಗ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೈನ್ಯೂಲು ಆಟದ ಮೈದಾನದ ಪೈಕಿ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೌರಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕೇಳಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು 10ನೆಯ ತಾರೀಖು ಬರೆದು

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು 15 ನೆಯ ತಾರೀಖು ನಡೆದ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಜರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಾದನಂತರ 26 ನೆಯ ತಾರೀಖು ಪೌರ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಹೈನ್ಯೂಲು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಜಾಗಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎಕರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ವಿಶ್ವನಾಥರಾಯರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ವಿಶ್ವನಾಥರಾಯರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 128 ನೆಯ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಎಂಟು ಗಂಚು ಜಮೀನನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಬರೆದು 30 ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಕೊಳೇ ನರಸೀಪುರದ ಪೀಡರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಪೌಂಟ್‌ಪ್ರಜೆಕ್ಟ್ ಕೇಳಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು 4 ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ನೀವು ಬರೆದು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಜಮೀನನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಖರೀದಿ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು 4 ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ 1958 ರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ, ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಬಂದು 7 ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ 1958 ರಲ್ಲಿ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನು ಕರೆದು, ತಾಪ್ಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿ, ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮದ 58 ನೆಯ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಜಮೀನನ್ನು ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರ ಸರ್ವೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಅಥವಾ ಹೆಲ್ಪರ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ, ಅಕ್ಸೆಜೆಷನ್ ಪೊಸಿಡಿಂಗ್ ಸಹ ನಡೆಯದೆ, ತಮ್ಮ ಸ್ಟಾಡೀನ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಅ ವಿಷಯವನ್ನು ತಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಮತ್ತು ಹೆಲ್ಪರ್‌ನವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಚಿವರೂ ನೋಡಿದ್ದು, ಎಲ್ಲರೂ spot inspection ಮಾಡಿದ್ದು ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸಹ ರೆಕ್ಕೆ ಎಡೆ, ಸ್ಪೆಷಿಯಲ್ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಿಂದ, 24 ನೆಯ ತಾರೀಖು ಜಮೀನನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಾದನಂತರ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಧಾನ ಸಭಾಸದಸ್ಯರಾದ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ವೀರಪ್ಪನವರು, ಕೆ. ಟಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು, ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇ ಗೌಡರು, ವಿಧಾನಸಭಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ಎಫ್. ರಾಮರಾಯರು ನಾನು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಜನರೂ ಮಾನ್ಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸಿನ ಬಾಜೂದಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ N. E. S. ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅರ್ಜಿ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.

ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ 57-58 ರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಆ ಜಾಗ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರ್ವೆ ನಂಬರು 58 ರ ಹೆಸರು ಏನೆ ಎಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿ ಕಡೆ ಅತ್ತಿಮರದ ಹೊಲ, ಬೇವಿನ ಮರದ ಹೊಲ, ಎಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಚಕ್ಕಳದ ಮುಂದೆ ಹೊಲ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡ. ಈ ಜಮೀನು ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ರುದ್ರಭೂಮಿ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

3-30 P.M.

ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಯಾವ ಹೇಳಿಕೆಯಮೇಲೆ ಈ 58 ನೆಯ ನಂಬರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲಾ ಮುಖಂಡರು ತಮ್ಮ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಫೀಸಿಗೆ ನಾವು ಹೇಳತಕ್ಕ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದರ ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಹೆಸರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು Trunk Call ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಇದನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಫೀಸಿನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಸರ್ವೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸು, ಟ್ರೆಜರಿ, ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್, ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವಂತಾಗಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಸುಖವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಸ್ ಅನುಕೂಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ತಾರೋಕು ಅಫೀಸು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಗುದ್ದಲೇ ಪುಜೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಫೀಸನ್ನೂ, ಪೀಡರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಸರ್ವೆ 3/2 ನೆಯ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಮಾಚಗೋಡನಪ್ಪ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ 58 ನೆಯ ಜಾಗ 1½ ಮೈಲಿ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ತಾರೋಕಿನ ಅಫೀಸು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರ, ಈ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಬಂದಮೇಲೆ ಇವರು ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹನ್ನಾಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದು N.E.S. ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ರುದ್ರಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಹನ್ನಾಳು ಗ್ರಾಮದವರು ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶ್ರಮವಾದನಂತರ ಪುನಃ ಹನ್ನಾಳುಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದರು. D. C. ಯವರು—ಅವರಿಗೇನು ಹಾರ ಹಾಕಲಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ—ಅಂತು ಅವರು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ N.E.S. ನ V.L.W. ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ತಾವು ಅಂದರೆ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೈವನಸ್ಯ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ರುದ್ರಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಇನ್ನೂ ಸಂದರ್ಭ ಬಹಳ ಬಗಡಾಯಿಸಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲವರ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂಚೆ ಅರಕಲಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಬಲಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಅಫೀಸಿನ ಜಾಗ, ಸರ್ವೆ 3/2 ನೆಯ ಜಮೀನು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನಿರ್ದರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಹೀಗೆ ಸ್ಪೆಷಿಯಲ್ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟೇಗೌಡ)

ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲ ನಾನಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲ ಪಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಜನರೂ ಅವರನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ Evidence ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನವಾಬಗಿರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. Note ಹಾಕುವ ವರೊಬ್ಬರು D.C., ರುಜು ಮಾಡುವವರೊಬ್ಬರು D.C., ಇಂಥವರನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಾಸನದ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ಅನಾನುಕೂಲಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಊರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವೈಮನಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸವಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಈ ಅದೃಶವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ N.E.S. ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. N.E.S. ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲದೆಯೇ ಅಲ್ಲ ಯಾವಕಡೆ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವಂಥ ಜನರನ್ನು ಹತ್ತು ಹತ್ತುಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರೆಂದು Village Worker ನೇಮಿಸಿ, ಅವರಿಗೊಂದು ಕಾರು ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಉಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕಾರು, ಹಳ್ಳಿಯಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕಾರು, ನಿಮಿಕ್ಕ ಕಾರು, ನಂಟರ ಮನೆಗೆ ಕಾರು, ತಿಂಡಿಗೆ ಹೋದರೂ ಕಾರು, ಮತ್ತೆ ಉಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಕಾರು—ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅವರ ಕೆಲಸ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ B.D.O.ಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ Powers ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಅಗದು. ಇವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಇದೇ ರುದ್ರಪಟ್ಟಣದ ಹತ್ತಿರ ಹನ್ಯಾಳು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ culvert ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1,500 ರೂಪಾಯಿನ ಬೆರೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸ ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗುರುತು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸಣ್ಣ ಜನರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು Certificate ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ N.E.S. ಧೈಯ ಸಾಧನೆಗಿಂತಲೂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಟರ್ ವೈಷಮ್ಯಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ವಿಪಾದದಿಂದ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮರಾಠಾಧ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).— ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟೇಗೌಡ.—ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅಮೇಲೆ.

ಈ ಬಿ.ಡಿ.ಒ.ಗಳು ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಅವರ Conduct Bookನ್ನು ಯಾರು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸರು ಬರೆಯುವ ಬದಲು B.D.O. ರವರೇ ಬರೆದಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. Conduct Bookನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಧರ್ಭಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ Power

ಇದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಡ ಬೇಕು. ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸ್ ಹತ್ತಿರ ಶ್ರೀಪ್ಲೀಡರು ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಟಾಫ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ Building ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

* Sri G. ANNA RAO (Afzalpur).— Sir, I should like to offer some of my suggestions about the working of the N.E.S., C.D. and P.I.D. projects. In the first instance, I find that the spirit which pervades this movement is of self-help and co-operation. In the countries which are ruled by dictators or in other words in totalitarian countries, the co-operation of the people is commanded by the Government itself. But in democratic countries, the case is quite the reverse. It is the duty of the Government in democratic countries to take the co-operation and collaboration of the people voluntarily and this is a very difficult process which it is the duty of the Government to propagate and to reach the hearts of the people and thus change them completely. We see, Sir, that it is not the creation of some material assets that counts so much, but it is the development of the people themselves, the change in the psychology of the people that is much needed in our country. But I think, Sir, we have not succeeded in that so far, because community work is there by way of contribution of labour, by way of cash and in other ways. The people have no doubt contributed something to the development of this country, but there is no psychological development so far leading to the progress of the community itself. Community work is very different from community development and so it should not suffice only to build some material assets, but at the same time there should be a psychological change and that psychological change has not come so far. Now, as I see, we have got about 27 C.D. blocks, 71 N.E.S. blocks and 20 P.I.D. (Post Intensive Development) Blocks in our State. In our State we have got about 25,800 villages and of those villages, we have been able to cover about 13,437, that is to say, 51.9 per cent of the villages have been covered so far. Still

there remain 49 per cent of the villages to be covered. In this connection, I should like to bring to the notice of the Government that the coverage, as mentioned in the Mysore State map brought out by the Statistical Department, is somewhat fallacious. Because the villages which have been shown to be covered are really not covered, in as much as—
(Interruption)—I am speaking generally. Take for instance, the N.E.S. blocks, the C.D. or P.I.D. blocks. I must say that the benefits are not distributed equally among the villages. In the N.E.S. or C.D. blocks, what happens is, some 20 villages are covered and about 80 villages are uncovered.

It is very strange that the Community Project administration should include a village merely on the ground that a single farmer has been given taccavi loan for sinking a well. If any individual is benefited in a village, could the C.P. administration assume that the whole village is covered under the NES or CP Scheme? Therefore, it is very necessary that the distribution of benefits should be equal. On the contrary, what we find now is that the distribution of benefits is unequal. If this is the pace of development, can we hope to cover all the villages by the end of the Second Five-Year Plan? That would not be possible. I would therefore suggest that the period for covering all the villages under these projects should be extended by at least three years or more. We should also ensure that the benefits accruing to the people are designed to change the psychological outlook of the people. I will illustrate my point. Suppose a particular village is given improved seeds. The people in that village use it for a particular year and discontinue it in the following years. Would such a thing achieve any result? Therefore it is very necessary that the approach of the people, their traditional way of thinking, is changed, so that what is given to them now is not washed away in future years. Such an achievement is possible only if the people change their practices in all spheres of activity, may it be in the agricultural or health field. We should drive home to the

villager the need to alter the pattern of life through improved practices and unless this is done, I am afraid, our attempts would not bear fruits.

The present allotment of funds for the various NES, CD and PID projects are not adequate. The money not spent within the three-year period should be retained and should be carried over to the succeeding years. For the PID schemes, the sum of Rs. 2 lakhs now provided is paltry, because all the villages are not covered; only the villages on the road side are covered. This should not be the case, since our aim should be to cover all the villages.

The Planning Commission has set up an Evaluation Board and it has given its report. We have no such body at the State level in our State. We should set up an *ad hoc* body to examine the results of our efforts. It is not enough that we sit in this Assembly and declare that so many villages have been covered and that so much money has been spent. We must set up an *ad hoc* body to evaluate the achievements from time to time.

At present we have *ad hoc* advisory bodies at the block level and at the district level. I feel that these bodies should be democratised. At present, the Members are nominated by Government. It is quite essential that all the Panchayats should be brought together at the block level and they should hold indirect elections. Some 20 or 30 members could be elected by the process of indirect election and that body should be entrusted with this work. There should be a reorganisation of the District bodies. At the district level I suggest that we adopt the three-tier system, i.e., the Panchayats, the Panchayat Samitis in a particular block and the District Samiti. These bodies should be able to effectively co-ordinate and carry out the various activities.

We should have BDOs, who have not served in the Revenue Department, because the Revenue Department has an authoritarian outlook, which is detrimental to the working of the Community Project administration. The officers should be development-minded. They should be trained in extension methods.

(SRI G. ANNA RAO)

The Collector should function as a Development and not Revenue Officer. An additional Collector should be appointed so that he will look after all the revenue work and the Collector should be called District Development Officer and not Deputy Commissioner or Collector.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Even now he is called the Deputy Development Commissioner.

Sri G. ANNA RAO.—But the word 'Commissioner' should go. He should be merely District Development Officer.

The BDOs and Grama Sevikas occupy a pivotal position. We do not have Social Education Officers in the project areas. These three officers should be borne on the cadre of the Community Project administration and not on the State cadre. There are various Extension Officers who think that they belong to the parent department and are only technical officers. This mentality should go.

They should think that they are Extension Officers. And what is 'Extension'? 'Extension' means improvement of villages. Fifty years ago in America this work was started. Three cadres were created of graduates who took training in extension methods. The lady graduates went to do work among the womenfolk and the men graduates went to work in the Men's Clubs. They have done a great deal of service in the extension methods. What I want to emphasise is that that mentality should come here because what we have seen here is that the rural people have suffered because of the urban mentality of the officers and that is the main hitch. This mentality should go so that they may do some good to the villages. So, I appeal to the Government to look into all these matters and do some good to the villages, because the community project administration has come into existence with the sole object of doing away with whatever difference we find in the rural parts and urban parts. In Japan and America what we see is that all the amenities which are available in the

cities are also made available to the villages. Therefore, this is a very important task of the Government and the Community Project Administration has to be toned up so that it will result in good to the villages.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ 40ನೆಯ ದಿವ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ 2,08,97,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು 1958-59ನೆಯ ಸಾಲಿಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವರ ಬರ್ಚುಮಾಡುವ ಜನರೇ ಈ ಇಲಾಖೆ National Enemy No 2 ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು Enemy No. 1 ಎಂತಲೂ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರನ್ನು Enemy No. 2 ಎಂತಲೂ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೋ ಇದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ಶತ್ರು ಎಂದ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಏನೋ ಒಂದು ಉದಾತ್ತ ಧೈಯವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಬೇಕು, ಆ ಜನರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರಕ್ತವನ್ನು ತುಂಬಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶ್ರೀ ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡರಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಹೆಚ್ಚೋರ್ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟು ಜನ ಸೋಷಿಯಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ವೀಲ್ಡ್ ಲೆವೆಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೇಮಕಮಾಡಿದರೂ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆ, ಇದೇನು ಎನಿಸಬಹುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಫಲ ದೊರೆತಿದೆಯೆ ಎಂದರೆ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಮ್ಮೆ ಎಥ ಕರುಕಾತು ಎಂದರೆ, ಕಣ್ಣು ಕಾಲು ಇಲ್ಲ ದೇಯಿರುವ ಕರುವನ್ನು ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ! ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬರಿಯ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಒಡಾಡುವುದು, ಹೈವರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಿದೆ; ಅದು ನಮ್ಮಷ್ಟ ಅಥವಾ ತಾನೆ ಕಾಲ ದಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ರಸ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ರಸ್ತೆ ಎಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಇದೆ. ನಾಗವಳ್ಳಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾಡಿದರು, ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ತತ್ವದ ಮೇರೆ, ಉದ್ದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಜನರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಅದರಿಂದ ಫಲ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಕೂಡರೆ ಒಳ್ಳೆ ತ್ರೇನೆ. ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತಗ್ಗು ದಿಣ್ಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಮನುಷ್ಯ ತತ್ವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಜನರಿಗೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶ ಎಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗುಬ್ಬಿ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಸರ್ಕಾರ ಅಂಥಾ ಲಜ್ಜಾಸ್ಪದ ವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರು ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ತಾನೇ ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್‌ಗಳು, ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಲೇಜ್ ಲೆವೆಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಎಂದರೆ, ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸಮ ಮಾಡುವವರು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಭೂಕಂಪವಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಮವಾಗುತ್ತವೆ, ನೆಲ ಸಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಲೇಜ್ ಲೆವೆಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರೇನಿದ್ದರೂ ಊರು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೋಳಿಗಳಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಕುರಿಗಳಿವೆ, ಎಷ್ಟು ದನಗಳಿವೆ, ಎಷ್ಟು ರೊಪ್ಪಗಳಿವೆ ಎಂತಾದ್ದನ್ನು ಬರೆಯಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಈ ಕೆಲಸಗಳ ನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೊ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಕೂಲು ಮೇಷ್ಟರುಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರು ಜಗಳ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರು. ಹೀಗೆ ದೇಶದ ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆೋ ಅದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಲೇಜ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಅಥವಾ ವನೂಲ್ ಬಾಜಿಗಳ ನೇಮಕವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತರುಣಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಮದ್ದೆಲ್ಲ ತರಬೇತು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೈರಾಟಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯಹರಿತ್ಯಂದ್ರ ಮುಂತಾಗಿ ಆದಿಸುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗಾಗಿದೆ ಈ ತರಬೇತು.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಂದರೇನು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಲೆ bankrupt ಆಗಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನ ತಲೆ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ,

4 P.M.

ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಂದ ದೇಶದ ತಳಹದಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನ

ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸರ್ಕುಲರ್ ಕಳುಹಿಸುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯೋಜನ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ನೀವು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ದಲ್ಲರವ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಹಾಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತರಬೇತು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಂಡೂಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡಿ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೇ ಹೊಡೆದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ಸಮಾಜವನ್ನು ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬುದು ಜಯಪ್ರದವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಯಪ್ರದವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಬೇಕು. ಉನ್ನತ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲಾ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೆಮಾಡಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಸುಮಾರು 15-16 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಡಿಗೆಗೆ ಉಪ್ಪು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ, ಹುಳಿ ಹಿಂಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗತಾನೆ ಅವರು ಸ್ಕೂಲು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವರು. ಜೀವನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಊರು ತುಂಬಾ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

Sri G. SIVAPPA.—Does he mean that old ladies must be appointed ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—No Sir, you must give them proper training. ಒಂದು ದಿವಸ ಒಂಭತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತತಾಯಿಗೆ ಇಂಥ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ವಾಗು ಹೀಗೆ ಹೆರಬೇಕು, ಬಾಣಂತನ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಾವನ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ತಾಯಿಗಿಂತ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಅನುಭವ ಇದೆಯೇ ? ಬೇಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಒದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ? ಸರಿಯಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ - ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಅಡಿಗೆಗೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಇಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು, ಉಪ್ಪು ಇಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, Better training must be given. ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಪಾಸು ಮಾಡಿರುವ ಡಾಕ್ಟರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಪರೀಕ್ಷೆ ಥಿಯೋರಿಗೆ ಅಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ತರಬೇತು ಕೊಟ್ಟು ನ್ಯೂನತೆಯಿರುವವರನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಯಾರಿಂದ ಪ್ರರೋಭವಿದ್ದು ದೇಶದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೋ, ಯಾರನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಂದಾದೀಕ್ಷೆಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೋ, ಯಾರಿಂದ ಹಲ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಂಥ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾಜ ಬೆಳೆಸಲು, ಒಳ್ಳೆಯ ಪುತ್ರರನ್ನನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಮಾಜ ಬೆಳೆಸಲು, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇತು ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯಿಂದ ದೇಶೋದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಜನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

(SRI C. J. MUCKANNAPPA)

ಈಗ ಎಫ್. ಐ. ಎಸ್. ಕೊ-ಆಪರೇಷನ್ ಆಫೀಸರ್, ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಆಫೀಸರ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಭತ್ತ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಎದ್ದು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ರುದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರಬಹುದು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಹಾಕಿಸಿ ಚಾವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಡಾ|| ನಾಗೂರರವರು ಹೇಳಿದರು. ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ ಕೊಡಿ, ಎತ್ತು ಕೊಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಬೆಳೆ ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬರೀ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಹೊರಗಿ ವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ, ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ಖಾತೆ ತಿಥಿಲವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ರೀ ಒರಿಯಂಟ್‌ಮಾಡಿ. ಹೆಸರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಇಡಿ. ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು, ಜನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಫಲ ಬರಬೇಕು. ಇದು ಮುಖ್ಯ. ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಬಂದು ನೋಡಬಹುದು, ಅಂಕಿಅಂಶ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಗುಬ್ಬಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯಿಂದ ಆರು ಜನರನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆಗೆ ಬೆರೆಯಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಜನ ಕೌನ್ಸಿಲರುಗಳನ್ನು, ಮೂರು ಮಂದಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರನ್ನು ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್‌ನಿಂದ ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರು ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ? ಆರು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲ ಮಾಡಿರುವ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಸಹ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು. ಹೀಗೆ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವಾಗ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಅಬ್ಬ ಬಾಬು ಜನರನ್ನು ಕೇಳಬೇಡವೆ! ಈಗ ಚುನಾಯಿಸಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಗೌರವಸ್ಥರೇ ಒಳ್ಳೆಯವರೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಿತಿ ರಚನೆಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಕರ್ತೃ ಕದಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ? ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರು ಎಲ್ಲಾ ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ 11 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ಜನ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಟೀಕೆಗೆ ಕಾರಣವೇ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಕೇಳುವುದರಲ್ಲೇನು ತಪ್ಪಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. It is a small Congress Committee which is an agent of the Government on behalf of the

organisation. ನನಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ, ಆರ್ಡರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ವಹಿಸಿ. ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಕದಮೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ವಸೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಮತ್ತು ಅಮಲ್ದಾರರು ಇಬ್ಬರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಹಿಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಬಂದರೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಮಲ್ದಾರರು ಬಂದರೆ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಿಂದ ಬಿ.ಡಿ.ಒ.ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಜೀಪು ಕೊಡಿ, ಅವರೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಅಲ್ಲದೆ ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಪಚೇಲಿ ಶ್ಯಾನುಭೋಗಿರಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಹೇಳಿದರು. ಸಕಾರ ಹೋಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಚೇಲಿ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗೆ ಹಾಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರ್ಟ್ ಅಪ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಕೂಡಲು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ವನು ತುರುಬು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಚರ್ಚುಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ ಚರಾ ವಣಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜುನನ ರಥದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಂತೆ ಅಮಲ್ದಾರರ ಕೈಲ ಈ ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗಳನ್ನು ಕುಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರರು ಸಹಕಾರಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಉಗವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಮಾಡಿ ದಪ್ಪು ಫಲ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿ ತೆಗೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾವಿಗಳು ಎರೆಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪ್ಯಾಟರ್‌ಪಾಂಚಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಒಂಬತ್ತು ಅಂಗುಲ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರುದಿನಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಅಮೇಲೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿರೇಜ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ಸ್ ರಸ್ತೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ಜನತೆಗೆ ದೊರಕಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರು ಈಗಲಾದರೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು, ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಆಫೀಸರ್, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಭವ ತಪ್ಪೆದಿರುವವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆಹಾಕಿ ಅವರ ಅನುಭವದ ತಿರುಳು ಜನಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ಅಗ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬೆರೆಬರುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಒರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕಮಿಟಿಗಳು ಇವೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ವಶೀಲಿ ಪಾಜಿಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಶಕ್ತಿ, ಹೊಸ ಹುರುಪು, ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅವರು ಹಣ ಬರ್ಚುವುದು ವಂತೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡಲು ನಿಂತಾಗಲೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊರಟುಹೋದರು. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಕೆಲಸ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಬಂದು ಜನತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ವರ್ಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರ ಪಾಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಇರತಕ್ಕ 100 ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿತೋ ಆ ಪ್ರದೇಶದವರು ನಮಗೆ ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಎರಡು—ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಏರಿಯಾದ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಕಟುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ರುಚಿಸಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್‌ನಂತೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಸ್ಕಾಬ್ಲಿಷ್ ಮೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅನುಮತಿ ಕೇಳಬೇಕು. "Our hands are tied. We have to work according to the Delhi Plan and whatever the Delhi Government says" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್, ವೆಟರಿನರಿ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ರವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್‌ನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ our State Government is helpless. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಇದು ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ ಬಾಬು. ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವ ಒಂದು ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆಯೋ, ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಆ ಆಶೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಜನ ರಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಲೋಕಲ್ ಕಂಟ್ರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ವಸೂಲಿಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಕಾಲಗತಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಏನೊಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಸರವೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ, ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಎವಲ್ಯೂಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾವರಿಗಿಂತ ಅವರು ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅದು ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಎಂದು ವರದಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಿ ಸರುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಪಡಬೇಕಾದ ಅಂಶವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ವಿಲೇಜ್ ಲೆವೆಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಲೇಡಿ ಕೋಷಿಯಲ್ ಆರ್ಗನೈಸರ್ಸ್, ಲೇಡಿ ವರ್ಕ್‌ಫೇರ್ ಅಪ್ಪೀಸರ್ಸ್, ಬಿ. ಡಿ. ಬಿ. ಗಳು, ಸಬ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಎದು ಬೀಪುಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್‌ಗೋಸ್ತರ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಆಸ್ಪೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಉತ್ತೇಜನಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿಲೇಜ್ ಲೆವೆಲ್ ವರ್ಕ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವನಿಂದಲೇ ಆ ಯೋಜನೆ ನಿಂತಿದೆಯೆಂದು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. He is the main man. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಸ್ಕಾಪೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಮೊದಲ ಯಂಟಿಮ್, ಲಾಂಗ್‌ಟರ್ಮ ಸಾಲದೊರೆತು, ಋಣ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೋನಿಯಂ ಸರ್ವೇಟ್, ಸೂಪರ್ ಸರ್ವೇಟ್‌ನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗಿದೆ, ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲ ಯಂಟಿಮ್, ಪಾಟರ್ನ್‌ಮ್ ಸಾಲ ಎಷ್ಟು ಒದಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಮಟ್ಟ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಶೋಧನೆಮಾಡಿದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಿ ಅಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಅಪ್ಪೀಸರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದರೂ ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಾರದು. It is a scheme where Mr. Nehru is interested. You tell Mr. Nehru himself. ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೆದರಬೇಕು? 72 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಎರಡೆರಡು ಬೀಪುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಈ ಬೀಪುಗಳನ್ನು ಯಾವರಿಗಿಂತ ಉಪಯೋಗಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಹಣ ಯಾವರಿಗಿಂತ ವಿವಿಧೀಗವಾಗುತ್ತದೆ? ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 10-15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಯಾವರಿಗಿಲ್ಲದೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಮೇಲೆ ಇರುವ ಚಾರ್ಜ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಯಾಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. I do not understand why the Government of Mysore is not bold enough to tell all these things to the Planning Commission

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ)

and the Government of India. ಎತಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನ ಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಆಲೋಚನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಪೊಟನ್ಸಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರುದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. V.L.W.S. ಸೆರೆಕ್ಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೊಂದು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಊರಿನ ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನೆಹರು ರವರ ಐದೆಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು; ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. It may not be an utter failure; any way it is not satisfactory. ಇಲ್ಲಿ ಪರಕನುಬನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ B.D.O. ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೈತನ ಬೇಕು, ಹೊಸ ನಮಾಜು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಪಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಉದ್ದೇಶ. ನೆಹರು ರವರ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಇನ್ನಾಗ ಹೇಳಿದಮಾತನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷಾದಮೇಲೆ ವರ್ಕಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟೇಗೌಡರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. It is a wrong thing. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೊಳಲೆಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ 90 per cent of the members of the Board are not Congress people and they are those who have no sympathy with Sri Duggappa and Sri Shivappa. That has been done by influential men. They are the Government. I must boldly say it is done under the influence of certain men. ಅದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಸ್ವಾಮಿ ನ್ಯಾಯಹೇಳುವ ಜನ ಪಂಚಾಯಿತಿಹೇಳುವ ಜನ ವಕೀಲಿ ಬಾಜಿಮಾಡುವುದೇ? ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳು ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಇರಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಕರೆದರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. Of course Sri Duggappa and myself are *ex-officio* people. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಸರ್ಕಾರ ಅಲ್ಲೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ, ನಾನ್-ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಇಲ್ಲೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರು, ಇವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ B.D.O.ಗಳ ಸೆರೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಮೊದಲು ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಫೋರ್ಮಾಡಿಂಗ್ 50 ಅಥವಾ 25 B.D.O.ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕವರು ವಶೀಲಬಾಜಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. They need not be graduates ಎಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ರೂಲ್ಸ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡಿಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಸರ್ಕಾರ ಎಂಬುದು

ಸೇಕ್ರೆಡ್ ಬಾಡಿ ಇದ್ದುಹಾಗೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಅದ್ವೈತ್ಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್‌ನ ಶತಕೃತ ನಾನ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್‌ನ ಶತಕೃತ ಎಲ್ಲಿ? ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. Graduation is an additional qualification. At the same time, they may be efficient. Why should you change the rule after lapse of a certain time? ಅದು ವಶೀಲಬಾಜಿಯಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಒತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಗವರ್ನರ್ ಮುಂದೆ ಸ್ಪೀಕರ್ ಮುಂದೆ ನೀವು ಸ್ಪೀಕರ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಂಥವರು ವಶೀಲ ಬಾಜಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಅಕ್ವಿಷಿಟ್ಸ್ ಎಂಬ ಕೆಪನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. N.E.S. ಬ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳಲ್ಲಿ 90 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಲ್ಲಿಟರೇಟ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಹೋಗಿ ಬೋಧೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. I have seen them. I know how they are working. I do not know for what purpose they are working and for whose benefit they are working. As my friend said, they simply parade in the jeeps. It may not be wrong if I say they are fashionable people, selected by the Public Service Commission. Do they go and approach our illiterate ladies? What is the work they have done and to what extent benefits are accrued by the N.E.S? ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇಂಥ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗೌರ್ಮೆಂಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಂಪ್ಲಿಟ್ ಸೆಟ್‌ಅಪ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನೆಹರುರವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿ ಬೇರೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸೆಟ್‌ಅಪ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ N.E.S. Committee ಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿದಂತೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಶೀಲಬಾಜಿಮಾಡಬೇಕು? ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಆಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I refute it.

Sri G. SIVAPPA.—You cannot refute it. I challenge if you refute it.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Members of the committee are not appointed by any Minister. They are appointed by Deputy Commissioners.

Sri G. SIVAPPA.—I know they are appointed by Deputy Commissioners. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕನ ಅನುಭವ ಇರುತ್ತದೆ.

To escape Sivappa, Sri Duggappa and others they give the authority to make appointments to the Deputy Commissioner and instruct the Deputy Commissioner to appoint the persons mentioned by them or those who are very closely connected with Government. Then when I ask them why Sivappa and Sri Duggappa are not appointed, they say they are not the appointing authority, but the Deputy Commissioner is the appointing authority and so they cannot do anything. In this way we are helpless.

ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ (ಹೋಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದವರು 2,08,97,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಏನು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು enemy No. 1 ಎಂದು ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ N.E.S. ಅಂದರೆ New Exploitation Scheme ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜನರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ ಸ್ಥಿರ ಇದು ಅಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಶೋಷಣೆಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ತರುವ ಸ್ಥಿರ ಇದು ಆಗಿದೆ. ಯೋಜನೆಯ ತತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಗಸಾಗಿದೆ. ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಭಾವನೆ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳ ಅಫೀಸರರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. D.E.O., B.D.O., V.L.W. Gent organiser, social organiser, lady social organiser, Advisory Committee, Extension officer ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಅಫೀಸರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ Advisory Committee, B.D.O. Committee ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾಚಿಕೆಗೆ (ದು) ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸರಕಾರದವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನ ಸಂಪತ್ತು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹಾಸನ, ಅರಸೀಕೆ, ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ Advisory Committeeಯವರು ಸುಳ್ಳು ರಿಪೋರ್ಟ್

ಟಿಪ್ಪಣಿಮಾಡಿದರೆ ಎಂದು ನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸುಳ್ಳು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಸಹ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಎಂ. ಎಸ್. ಎ. ಯನ್ನು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹೆಮಾಡಿ ಮೊದಲೇ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಜನರ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಜನ ಬಂದಿದ್ದರು. ಡೈರೆಕ್ಟರವರಾದ ಮುರಿದೇವೇಗೌಡರು ಸಹ ಬಂದಿದ್ದರು. ಹರಿಜನರ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪಮಾನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪಿಕ್‌ನಿಕ್‌ಗಾಗಿ ಬಿಸೀಟಿಗಳನ್ನು ಉಣ್ಣಿಸುವುದು ಹೋಗಿದ್ದರು. N.E.S. ಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ! ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನೇಕೆ ಹೀಗೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಬರ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಯಾಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಹೋಳೆನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಂ ಆದ ಸರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಅನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಜನರ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಜಿ causeway ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಿಗೆ, ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ತನಿಖೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕಂಡೆಂ ಆದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. C.D.O. ಸುಲುವಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟುಂ ತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಂದ ಸರಿ ಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಸನ ದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೋ ಅಂಥವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಎಕರೆಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಜಮೀನುಕೊಟ್ಟು ಬಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಏಕೆ! ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಹಣ ಕೊಡೋಣ. ಆದರೆ ಜನ ಸಾನ್ಯಾಸ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ! ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ ದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕು ಇದ್ದರೆ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಏನೆಂದರೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಪೋಲೀಸ್‌ಮಾನ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ.

The Deputy Commissioner and the Executive Engineer, after obtaining the opinion of the Block Advisory Committee, will draw up a common programme

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

in respect of the works to be taken in each N.E.S. Block, etc., etc.

ಇದರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರರ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಹೆಸರು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಲ್ಲ? ಕೀಗಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಹಕಾರ ಪಡೆದು ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಮಲ್ದಾರರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಟೇಲ ಶಾಸನೋದ್ಧಾರ ಸಹಕಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವರು ಪೂರ್ವ ಎಂದರೆ ಇವರು ಪಶ್ಚಿಮ, ಅವರು ಉತ್ತರ ಎಂದರೆ ಇವರು ದಕ್ಷಿಣ ಎಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ N.E.S ಮತ್ತು CDಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆದಿದೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ಯಾವದೇ ಒಬ್ಬ BDOವಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೊಳೆನರ ಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯ ಉರಹೆಸರುಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂಡಲ ಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ 10-15 ಒಕ್ಕಲುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ರಸ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಊರುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ? ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೋಗಿ ರೋಡ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣ ಯೋಜನೆಗೆ ದೋಷ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಬಹಳ ತೀವ್ರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಒಂದೊಂದು ಊರಿಗೆ ಸರ್‌ಪ್ರೈಜ್ ವಿಜಿಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯುವುದು.

ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಯಾವ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದಿರೋ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

[SMT. VIJAYA RAGHVENDER Rao in the Chair]

ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್.ನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಮತ್ತು ಅವು ರ್ವಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೇ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಸ್. ಕೆ. ಡೇ ಅವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ಕಷ್ಟಸುಖ ನೋಡಿರುವವರಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತು ನೂಕುವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು

ಅವರು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ದಿನ ನಂದಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ ನಡೆದ ಸಮಿನಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ : The greatest enemy is the Central Secretariat ಎಂದು. The greatest enemy is not only the Central Secretariat but also the Secretariat of the State ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೂಪರ್‌ವಿಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಈ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕ ಆತನಿಗೆ ಇದೆಯೆ, ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ ಗಳ ಸಹಕಾರ ಪಡೆದು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ.ಗಳ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರು ಮತ್ತು ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೂತನ ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದ ಸಿ.ಡಿ.ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕಿಗೆ ಕೆಲವು ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನೀಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಆಗಬಹುದು, ಅಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮೈಕ್ಸ್ ಸೆಟ್‌ಗಳೂ, ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಸೆಟ್‌ಗಳೂ, ಹೊಲಗೆ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮಾನ್ಯ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಯಾವ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ ಅವರು ನೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹೊಲಗೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಬ್‌ಸೈಡಿಯಾದರೆ ಜನರು ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವುಗಳ ನೋಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಎರಡು ಹೊಲಗೆ ಯಂತ್ರಗಳೂ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವಾದರೋ ಇಲ್ಲಿ ವಿನಾಕಾರಣ ಯಾವುದನ್ನೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಇಷ್ಟೇರಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇನೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜನರಿಂದ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಕಾರ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಮು ಬರಿ ತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳ ಗಣಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ವಿಲೇವಾರಿ ವರ್ಕ್ಸ್ ಅಲ್ಟಿಮೇಟ್ ರೆವರ್ ವರ್ಕ್ಸ್. ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ವಾಯಿಟು, ಅವರಾಯಿತು. ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೇನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡು

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ತ್ರಿ. ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕಾರಾವಕಾಶ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವಾರ್ಥವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಮುನ್ನ ನನಗೆ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟ (ರೋಣ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ, ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆ ಹಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನನ್ನ ಮತದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯೂ ಮತ್ತು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶ ಮೊದಲು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಬಂತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೇಕೋ ವಿಷಾದವೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅಶ್ವರ್ಯವೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲೇ ವಿಷಾದ ಮತ್ತು ಅಶ್ವರ್ಯಗಳುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಂಹಾನಸಮಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಸಂಹಾನಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸಂಹಾನಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಛೇದಿಸುವಂತಾಗಿದೆ ಹಾಕಬಾರದು. ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುತ್ತವೋ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಲಿ ಆ ಸಂಹಾನಸಮಿತಿಗಳ ಛೇದಿಸುವಂತಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ನನಗೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಛೇದಿಸುವಂತಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯಲಾರವು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಗಳ ಅಭಿರಾಷ್ಟ್ರಗಮನಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಿನ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳು ಅಥವಾ ತಹಸೀಲ್ದಾರರುಗಳೇನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇನ್ನು ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳ ಮತ್ತು ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳ ಪಾತ್ರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎದೆ ಎಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಆ ಸಂಹಾನಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಆಯಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ

ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳೇ ಆ ಸಂಹಾನಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಎರಲಾರದೆಂದು ನನಗೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಟು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೋ ನನಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗದು. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿರ್ಪಾಡವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾರಗಳಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಆ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂಹಾನಸಮಿತಿಗಳು ಒಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ರೀತ್ಯಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹೋದರೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಹಣ ಉಂಟು. ಈ ಹಣ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಫಂಡುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಉಂಟು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಇಂಥ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಡಿವಿಜನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಹೆಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್ಮೆಂಟ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಹಣ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ಥಾನಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಹಣವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಹೆಲಿಪ್ರಾಂಪ್ಟ್ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಕೊರಿಸಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಒಂದು ವಿರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಎರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಐದು ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಆರು ಹೆಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್ಮೆಂಟ್ ಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶ ಮುಂದೆ ವರ್ಧಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾಯರು ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಕವರಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕವರಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಗಾಂಧರೂ ಸತ್ಯ. ಹೀಗೇ ಕೂಡಬೇಕು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ)

ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕು. ಏನು ನಿಯಮ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದರೆ; ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಡುವಂತಹ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಆ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ತಂದರೆ ಈ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸೆಕ್ಟರಿಗಳು ಈ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ನೇಮಕವಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಚೆಗೆ ಈ ರೆಡ್‌ಚೇಪಿನಂ ಎನ್ನುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಇಂಜನ್ನು ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಎರಡು ಅಥವಾ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಈ ರೈತನಾದವನು ಆ ತಹಸೀಲ್ದಾರನ ಮನೆಗೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಆಫೀಸರುಗಳ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತಿರುಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಇಷ್ಟು ಅಥವಾ ಮೂವತ್ತು ಮೈಲಿಗಳ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ ದೂರವಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೈತನಾದವನು ಬಿರಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಐದು ರೂಪಾಯಿನ ರೊಕ್ಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ನೂರು ಅಥವಾ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳಿವೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಾರೆ, ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವುಗಳ ವಿಷಯ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ತಗಾಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಇರಾಖೆಗಳವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರೈತರ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈ ತಗಾಯ ಸಾಲ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ. ರೋಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎರಡು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳುಂಟು. ಎರಡು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದಲೂ ನುಮಾರು ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ತಗಾಯ ಸಾಲಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಏಕೆ ಹಂಚಿಲ್ಲ? ಅಷ್ಟು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕೆಲವು ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳಂತೆ ಇದ್ದರೂ ನಿಕಾರ್ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳು ಪೂರೈಸಲಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ. ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಯಾವ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡನೆ ಕೊಡಿ. ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತಗಾವಿ ಸಾಲದ ಅರ್ಜಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವಶೀಲ ಭಾಜಿಯೂ ಬರಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಎಂದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಈ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ಥಾನಿಕ ಸರಕಾರಗಳು ಗಜೇಂದ್ರಗಡದ ಹಳ್ಳಿಗಳವರೆಗೆ ತಗಾಯ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿವಿಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನು ರಾವಣಿ ರೂಲ್ಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಾರ್ಷಿಕ ಕುಳ ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಪಠ್‌ಮನೆಂಟಾಗಿರುವ ಕುಳ ಯಾವುದು ಎನ್ನು

ವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಂತೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಕವಂತಿಕೆಗಳ ಏರ್ಪಾಡು ಇದೆ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನಿಕವಂತಿಕೆಗಳು ನುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತರಷ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಡಾಂಬರ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಜನಗಳು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟು ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಚೇರ್ಮನ್ ರಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಚೇರ್ಮನ್ ರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಗೌರವ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏನ್ಸರಣ್ ಯೋಜನೆಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಈ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಚೇರ್ಮನ್ ರಾಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಬೇಕಾಗುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಈ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಾದ ರೋಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಉಂಟು. ಈ ರೋಣದಿಂದ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿಗೆ ಎಂಟು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರವಿದೆ. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರವಾದ ಗಜೇಂದ್ರಗಡಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ರೋಣಕ್ಕೂ ಚಿಲಫೋನಿನ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಚಿಲಫೋನಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಲಫೋನಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿತ್ತು. ಆ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರವಾದರೂ ಈ ಚಿಲಫೋನಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೋಣಕ್ಕೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಚಿಲಫೋನಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಏರ್ಪಾಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಚಿಲಫೋನಿನ ಮತ್ತು ತಂತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[SRI J. H. SHAMSUDDIN in the Chair]

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ ಗೌಡ (ಬೇಲೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರನ್ನೇಕರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗಹನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕುಗಳನ್ನು ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರರು ಮಾನವರ ಕೈ, ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ಲಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ.

ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕು ಆಫೀಸು ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಆಫೀಸನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತರಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಬ್ಲಾಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಉಪನಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸಿನ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡುವಾಗ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬ್ಲಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸಿನ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಆಫೀಸನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿನ ಅಂದವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎರೇಪ್ಪನವರು ಅರಕುಗೂಡು ಬ್ಲಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟಬೇಕು, staff quarters ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವತಃನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆನ್ನುವ ವಿಷಯ ನನಗೂ ಗೊತ್ತು. ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಆಫೀಸುಗಳು ಇರುವಕಡೆ ಕಟ್ಟದೆ, ಸ್ವತಃನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್‌ನಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಊರು ಬಡಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏನೇ ಆದರೂ ಸ್ವತಃನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ನೀತಿ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಎವೇಚನೆ ಇರಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಜೀವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋಗಲಿ, ಬರಲಿ, ಆದರೆ ಯಾರನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು, ಯಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೋಷಿಯಲ್ ಲೇಡಿ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರು. ಅನೇಕರಿಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಶೇಕಡ 20-25 ಜನ ಮದುವೆಯಾಗಿರುವವರು ಇದ್ದರೆ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯಾಗಿರುವವರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ನೋಡಿರುವ

ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಸೋಷಿಯಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತರಬೇತನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು 24 ಗಂಟೆಗೆ ಕಾಲಪೂ B.D.O. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿ ಹೋದುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೋ, ಅದು ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬ್ಲಾಕಿನಲ್ಲಿಯೂ B.D.O. ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ, ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ದುಡ್ಡನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೂ, ಅವರ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರುಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಯಾರಾದರೂ ಯಾವ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಸಹಕಾರಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಏಕೆ ಎಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮೋರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಊರಿನವರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೋರಿ ಆಗುವಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ, ಊರಿನವರಿಂದ ಒಂದುಕಾಸನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಊರಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನುಳ್ಳು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕವು ಎಷ್ಟೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಯಾವ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಹಣವೇನಾದರೂ ಪೋರಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊರತ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಭೂಪಟ ವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಲಿ, ಬೇರೆಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಲಿ ಅವರುಗಳು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನೂ ಭೂಪಟಗಳನ್ನೂ ತೂಗು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. 23-24 ಅಧಿಕಾರ್ಣಾಟಕ ಕಾರೋನಿಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಒಂದಕ್ಕಾದರೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ)

ಗಳು ಅಗಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು? ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬಾರದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

B.D.O. ಗಳು ಜೀಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಯವರನ್ನೂ, ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸಕಲೇಶಪುರದ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲಿಗ್‌ಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ enquiry ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಶಾಖೆಯವರು ಹೋದರು. ಅವರಿಗೂ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದು ಏಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಮಂಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ (ಬೈಂದೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಮೂಲಕವೇ ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಎನ್‌ಸರೆಣ್ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗದೆ ಇದ್ದ ಕಾರ್ಯಕರಾಪಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆಗಿವೆ, ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಿರಾರದು. ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಅನೇಕರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಟೀಕೆ ಸರಿಯೋ ಸಮಾಧಾನಕರವೋ, ತೃಪ್ತಿಕರವೋ ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಸಮಾಧಾನ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವರು ಟೀಕಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ರೀತಿಯಕ್ರಮವೆಂದು ಅವರ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಸಲಾರರೆಂದು ನನ್ನ ಭರವಸೆ. ನಾನು ಬಂದಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೈಂದೂರು ಸಮಾಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಎನ್‌ಸರೆಣ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಯೋಜನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಅನೇಕ ವಿಧದಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾರಾಕಟ್ಟಡಗಳು, ಹಾಗೂ ಅಸ್ವತ್ತೆ, ಕಟ್ಟಡ, ಹೆರಿಗೆಮನೆ ಎಂದು ಸುಮಾರು 22 ಕಟ್ಟಡಗಳು ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 75 ಮೈಲಿ ಉದ್ದದ ರಸ್ತೆಗಳು ಸಹ ಆಗಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದುದರಿಂದ ಯಾವ

ಯಾವ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ವಾಹನಗಳಮೂಲಕ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆಲ್ಲ ವಾಹನಗಳಮೂಲಕ ಹೋಗಿಬರುವಂಥ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಈ ರಸ್ತೆಗಳು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆರಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಥಮತಃ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತ್ಯವುಳ್ಳ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವ ಬದಲಾಗಿ, ಆ ಯೋಜನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ನಾವು, ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾದರೀತಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅಂತಹ ಈ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಮೇಲೆ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಿ.ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ, ಜನರ ಸಹಾಯ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹಾಗೂ ಜನತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವ, ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜರಗುವುದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಬಡ ರೈತರು, ಹಳ್ಳಿಗರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬೀಜದ ಸವಲತ್ತು, ಗೊಬ್ಬರದ ಸವಲತ್ತು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕವೇಳೆ ಸಮಯ ಕಳೆದಂತರ ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳು ತಲಪುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವರೆ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು C.D. ಬ್ಲಾಕಿಗೂ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ತಪ್ಪಿ ಕರವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು Community Block ಇದ್ದು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆ ಬ್ಲಾಕಿನ ಸೂಪರ್‌ವೈಸಿಂಗ್ ಎಜಿನ್ಯಾರಿಗೆ ಕುಂದಾಪುರ ಬ್ಲಾಕಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ನಿರಾವರಿಯ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಬಗ್ಗೆ, ಎಸ್ಪಿಮೇಟುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೆ

ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಮಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಬೇಸರಪಡುತ್ತಾನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೈಂದೂರು ಬ್ಲಾಕಿನ ಎಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಈ ಬ್ಲಾಕಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿನ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು?

ಶ್ರೀ ವೈ. ಮಂಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಬ್ಲಾಕು ಪುರವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಎರಡಕ್ಕೂ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ಮಂಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಹೌದು. ಗ್ರಾಮಸೇವಕರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಟೀಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಗ್ರಾಮಸೇವಕರಿಗೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಬರೀ ಗ್ರಾಮದ ಸೇವಕರಾಗಿ ಇಡದೆ ಅವರಿಗೆ ಮೇಲು ತರಗತಿಯ ಹುದ್ದೆಯನ್ನೂ ಬಡ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾಯೋಜನೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಜನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಸಾಲದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಬೈಂದೂರು C.D. ಬ್ಲಾಕಿನಲ್ಲಿ Women Welfare Extension ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಬಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ welfare ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೊಟ್ಟು ಈಕಾರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೊರ್ತೆ (ನಡಗು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ, ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸಯೋಜನೆ, ರೋಗವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಈ ಮೂರು ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಗಳ ಬೆತಿಯಿಂದ ಎರಡುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಂಜೂರುಮಾಡುವ ಕುರಿತು ಡಿಮಾಂಡ್ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಈ ಡಿಮಾಂಡಿನ particulars ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎಷ್ಟೋ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇನ್ನು ಅದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೇನಿದ್ದರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ನೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, policy ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡುಮಾತೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ನಾವು ವಿಕಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಚಾರ. ನಮಗೆ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಹಿತ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಕಾಸಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಥವಾ ವಿಕಾಸ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಆಗಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ವಿಕಾಸ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿನ ವಿಕಾಸವೋ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಹೋಬಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಿಕಾಸವೋ ಅಥವಾ ಬ್ಲಿಂಗ್ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅಂದರೆ ಅಂತಸ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿರಿಸಿದರೆ ಅದು ವಿಕಾಸವೋ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಾವು ವಿಕಾಸವಾಯಿತೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ವಿಕಾಸಿತವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವುದರ ವಿಕಾಸವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ವಿಕಾಸ ಮಾಡುವುದು ಈಗ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. What is development? what do you mean by development? ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ.

5-30 P.M.

ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಸಮಾಜ. ವಿಕಾಸವಾಗಬೇಕು, ಸ್ಥಾನಿಕ ವಿಕಾಸವಾಗಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರ ವಿಕಾಸವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಕಾಸ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನಿಕ ವಿಕಾಸವೆಂದರೆ, ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಥವಾ ಊರಿನ ನೀಮೆ (ಹದ್ದು) ಏರಿಯ ವಿನೀ, ಅದನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉದ್ದ ಆಗಲಿ ಮಾಡುವುದೋ ಹೇಗೆ? ಇದು ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಎತ್ತರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಟವರ್ ಕಟ್ಟಿ ಆಕಾಶಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೋ ಹೇಗೆ? ಹೀಗಾದರೆ ಅದು ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಾರದು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಇದರಿಂದ ಶಾಂತಿ, ಸುಖ, ಸಮೃದ್ಧಿ ಉನ್ನತಿ ಹೊಂದಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಂದಮೇಲೆ, ವಿಕಾಸವೆಂದರೆ ಎಂತಹ ವಿಕಾಸ ಮಾಡಬೇಕು? ವಿಕಾಸವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಂಥ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸವಾದುವೇ ಅದು ವಿಕಾಸ. ಹೊಳೆಹಳ್ಳಿ, ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಇವುಗಳ ವಿಕಾಸ ಮಾಡುವುದು ಇದು ಜಡ ಅಂದರೆ ಅಜೀವ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಕಾಸ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ದೈನಂದಿನ ಇಂದಿಯ ಬೋಗೋಪಯೋಗ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೂ ಅವು ಯಾರಿಗೋ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ಶಾಂತಿ ಸುಖ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕೊಡುವಂಥ ವಿಕಾಸವಲ್ಲ. ಎಷ್ಟರತನಕ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ-ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವೋ, ಅಭ್ಯುದಯವಿಲ್ಲವೋ, ಉನ್ನತಿ ಇಲ್ಲವೋ ನೀತಿ ಸದಾಪಳಿ ಅಂದರೆ ಸದಾಚಾರವಿಲ್ಲವೋ, ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟರ ತನಕ ಎಷ್ಟು ಚಾರಿರೋಡ್ ಮಾಡಿದರೂ, ಹೊಳೆಹಳ್ಳಿ ಕಟ್ಟಿದರೂ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಜಡಿದು ತಿಕ್ಕಿದರೂ, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಟವರ್ ಹಾಕಿ ಸ್ಕರ್ಪ ಮಾಡಿದರೂ, ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಜೀವಾತ್ಮನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಅಧೀನವೇ, ಅವನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಂದಲೇ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸುಂದರತೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವನ ವಿಕಾಸವೇ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್)

ಅವನ ಸದ್ಗುಣ ವೃದ್ಧಿಯೇ, ಅವನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಕಾಸವೇ ವಿಕಾಸ! ಈ ತರದ ವಿಕಾಸ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹೆಚ್. ಪೋಪ್ಪನ್.—ಅತ್ಯಂತ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗಾತ್ಮಕ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್.—Wait and hear me. ಇದೇ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ನುಬ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿ ಇದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಕಾಸದೊಳಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಕಾಸವಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಕಾಸ ಇದು. ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗೆ ತರುವಂಥ ವಸ್ತು ವಲ್ಯ. 40 ಕೋಟಿ ಜನನಂಪೈ ಏನಿದೆಯೋ, ಆ ಜನನಂಪೈಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಶಾಶ್ವತ ವಾದ ವಸ್ತು. 40 ಕೋಟಿ ಜನರ (ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ) ಅಭ್ಯುದಯವೇ ನಮ್ಮ ಉನ್ನತಿ. ನಮ್ಮ ವಿಕಾಸದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅತ್ಯಂತ ವಿಕಾಸ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಭೌದ್ಧಿಕ ವಿಕಾಸ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಕಾಸ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಕಾಸ, ರಾಜಕೀಯ ವಿಕಾಸ, ಔದ್ಯೋಗಿಕ ವಿಕಾಸ, ಆರ್ಥಿಕ ವಿಕಾಸ—ವೆಚ್ಚರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ವಿಕಾಸಗಳಾಗಬೇಕು. ಇವೇ ಅನೇಕ ವಿಕಾಸಗಳು. ಈ ವಿಕಾಸ ಚರಕಾಲ ಫಲದಾಯಕ ವಾಗಿರುವುದು. ಇಂಥ ವಿಕಾಸ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದೇ ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ವಿಕಾಸ ನಮ್ಮಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹೊರಬೇಕು. ಇಂಥ ವಿಕಾಸ ನಾವು ಮುಂಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ, ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಇಂಥ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಜೆಟೊಳಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

Mr. CHAIRMAN (SRI J. H. SHAMSUD-DIN).—The Hon'ble Member has only one minute.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್.—ಈ ರೀತಿ ವಿಕಾಸಮಾಡುವುದೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ, ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ, ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. Planning Commission ನವರೂ, outlook and views of youths ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದಿ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಶಕ್ತಿ ನಿರ್ವಾಣ ಮಾಡಿರಿ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಘಟನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಜೀವಾತ್ಮಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. "Ways and means of living" ಯಾವರೀತಿ live ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಯಾವರೀತಿ think ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. Living ಮತ್ತು thinking, ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಸಂಪರ್ಕವಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಅವನನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುವಾಟು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ, ಇಂಥ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಅಡಕ ಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನುಬವಿದೆ; ನಮ್ಮ ಹಿತವಿದೆ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೇನೇ ಅದರಿಂದ

Mr. CHAIRMAN.—No more time. Sri T.D. Maranna next.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಇಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

Mr. CHAIRMAN.—I am sorry.

Sri B. G. KHOT.—In this connection I wish to state that one must be permitted to finish one's idea at least so that the other members may be able to readily follow him. ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಕಾಲ ಮಿತವಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು concludeಗೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವಾಗ, ಪರಿಣಮಾಪಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ "Hon'ble Member will conclude his speech" ಅನ್ನುತ್ತಾ ತಾವು ನಿಂತ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಸದಸ್ಯರು ತಾವು ನಿಂತುಕೊಂಡಾಗ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಪ್ರಸಂಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ generous ಆಗಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ.

Mr. CHAIRMAN.—I am sorry. I cannot afford to be generous because generosity in the case of one will lead to complications and laxity. So, I am sorry I will have to stick to the time limit.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—A Member's speech should be more intelligible. After all, the Member was summarising his speech in a humorous way and unless he concludes it in a fitting way, the whole thing will result in anything but waste of time.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member must have seen that I give a warning of one minute. Therefore the Member will have time to conclude his point. If the Hon'ble Member is allowed to go to the next point, I do not know when he will end it.

Sri K. PUTTASWAMY.—I very respectfully object to the use of the word 'warning'. We should not be warned about the time. We will stick to the time. Just a gentle hint will be enough. We will certainly observe discipline.

Mr. CHAIRMAN.—I did not say that I warned the Members, but that I was giving a warning bell. There is difference between "a warning" and "warning bell".

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—In view of the fact that this is an important Demand, will the Hon'ble Speaker be considerate in giving more time?

Mr. CHAIRMAN.—If the list is to be exhausted, we will have to sit till 9 o'clock.

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—We will sit.

Mr. CHAIRMAN.—It is for the House to decide and not for me.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I have very carefully gone through some of the rules. The discretion rests with the Chair to relax the time where the members feel so. The Hon'ble Chair need not be so meticulous like a school master. I think the Hon'ble Members here require a little more indulgence particularly on a subject matter like this we would like to have a little more indulgence from you.

Mr. CHAIRMAN.—If I am indulgent in respect of one Member, I shall have to be indulgent in respect of all. There are still twenty members to speak; there is no limit to indulgence. So, the rule of prudence dictates me to be strict.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Ultimately I state this. Having heard Sri Khot for ten minutes, I feel that unless he concludes, it will be not merely a waste of time of Mr. Khot, but it will be a waste time of the House. Unless his speech is made understandable and intelligible he may as well not speak at all.

Mr. CHAIRMAN.—That is his choice. Let us end the discussion at this point. Sri T. D. Maranna.

Sri T. D. MARANNA (Magadi).—Sir, I rise to support the demand in respect of N.E.S. Scheme. Our universally respected Prime Minister, Sri Jawaharlal Nehru, is striving very hard for the country's all-round progress and development. Our Planning Commission has prepared plans for the country's reconstruction and progress. We are now in the middle of our Second Five Year Plan period. As far as Mysore State is concerned, we will have to measure the extent of progress that we have achieved so far. If we make an analysis of the progress that we have achieved so far, I feel it is very, very little, compared to the enormous money that we have spent on this Scheme. Just like the people who are working in P.W.D. the people who are working in the N.E.S. Scheme seem to be under the impression that this Scheme is a lovely meadow where people

can graze at their sweet will. This is not the attitude they should adopt. The staff of the N.E.S. Scheme must have service of the people as their motto. Unless they have this as their motto, this scheme will become a miserable failure and our opponents will shout that our scheme is a mere, paper scheme. So I request the Government not to allow things to go as far as that. The people who are working in N.E.S. Scheme must not consider that they are superior to the people with whom they are expected to move and with whose co-operation they are, expected to work every day. They must not think that they are superior to the people of the rural parts. They must not behave like people who have just now arrived from England or America. They must mingle with the villagers, the illiterate millions. Then, only the scheme will become a success. The N.E.S. works do not envisage merely the construction of certain irregular mud roads here and there. Of course, under the N.E.S. Scheme we have constructed some mud roads here and there, but these mud roads will be completely washed away when once the rain starts. By merely constructing mud roads we cannot say that we have done all the items of work that are envisaged in the Scheme. The Planning Commission expects the N.E.S. Scheme to take up food production as a major item of its programme, but today we see that very little has been done in this direction. Practically, nothing has been done in this direction. In the minor irrigation scheme, unfortunately, the progress is very unsatisfactory. Regarding school buildings, some school buildings were built here and there, but the progress is not up to the mark. Then, grant of loans to individuals is a story by itself. The individual people who have applied for loans have undergone a great ordeal to secure the loans due to red-tapism in the various quarters.

Then, I come to selection of candidates to the various officers under the scheme. We have got B.D.O.s, Village Level Workers, Lady Organisers, etc. The B.D.O.s are appointed for a term of three years or so. We

(SRI T. D. MARANNA)

are allotting a huge sum, about Rs. 7 to 8 lakhs per Block. The B.D.O. will have to supervise the expenditure of this huge amount. Almost all our B.D.O.s are either Arts or Science Graduates. This scheme which envisages food production, minor irrigation, construction of buildings, etc. needs technically qualified men to supervise the work. A technically qualified man will do better supervision than an Arts or Science Graduate. Another thing that I have noticed is that many of the Revenue Inspectors have been elevated to the position of B.D.O.s. Most of us know what a Revenue Inspector is. Beyond that I do not want to comment.

Then, for Village Level Workers we have some S. S. L. C. candidates, Intermediate candidates and also graduate candidates. Due to unemployment, graduates come in for this work in large numbers, but they always look forward to other attractive jobs. When once they get some other job they immediately quit this job and go there. So when they work here they will have absolutely no interest in the work. Moreover the superiority or inferiority complex will come in, because they begin to think that they are placed on a par with S.S.L.C. candidates. The people who are selected for this work must have an aptitude to work in villages.

As regards lady organisers, the selection here is most wonderful. Some girl graduates who are just out of college are recruited to work as lady organisers in village. They have absolutely no idea about village conditions and the village atmosphere will never suit them. What can we expect from such lady organisers, who never step inside a village family house and talk to the women-folk? They refuse to mingle and move with village women. Our village women need not take lessons from these lady organisers as to how they should wear their saris or how they should put on their cholis. They certainly need lessons in cottage industries and home science which

increase their *per capita* income. It is with this idea in view that lady organisers are being appointed and not to solve the unemployment problem. They must be given proper and perfect training and then only they must be sent to the village side.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member has only one minute more.

Sri T. D. MARANNA.—As far as my constituency is concerned, the N.E.S. Scheme is in existence there for three years. I for myself do not know what kind of N. E. S. activities are going on there. Our Deputy Commissioner has given us a very beautiful Block Advisory Committee this time which consists of mostly undesirable and anti-social elements.

I am still thinking as to how I could sit in the committee meetings. Hitherto I have not attended any of the meetings. Under these circumstances, God alone will have to save the N.E.S. work in our taluk. N.E.S. staff are submitting reports every month. But their reports are something like the Shanbhogues pahani accounts. The Shanbhogue is expected to write village accounts after inspecting the several survey numbers, the crops grown thereon, etc. But he will never inspect the fields. He will sit under a banyan tree and write accounts. The reports written by the N. E. S. officers are something like that. All these difficulties will have to be rectified. Otherwise, all our scheme will be a failure and they will be paper schemes as the Opposition is crying out. So saying I conclude my speech.

*Sri M. MALLIKARJUNASWAMY (Malavalli).—Sir, I rise to support this Demand with great pleasure. At the outset I should like to give an account of myself. I am a student of Economics (Honours) and my beloved *alma mater* is the Maharaja's College. Even as a student, before my marriage, I fell in love with two apsarasa twin sisters from Delhi (*laughter*). My people began to appreciate them. But as days passed on, they began to deprecate them. These twin sisters are the N.E.S. and C. D. Block Development schemes. As I said the other day, planning is much more necessary, but much more

difficult in a backward country like ours than in advanced countries. I therefore say that to a certain extent—why to a greater extent—the schemes are a failure. People are not prepared to appreciate the N. E. S. and C.D. Block schemes. Of course, these schemes are lofty in their ideals as envisaged by our Planning Commission. Today as we see in this backward country of ours, people are not in a position to appreciate the loftier ideals of this scheme. There is no popular enthusiasm. The dynamic force is not there. In my opinion, the dynamic force in the masses is not alive and if that is stepped up properly, we can be successful in our Plans. In my opinion, dynamic popular enthusiasm is the lubricating oil for economic Development.

A meeting of the Development Commissioners was held at Mussoorie in April this year. After this meeting, a marked distinction is seen. As I said the other day, the First Five Year Plan consisted purely of agricultural fundamentalism. But today we are experiencing food scarcity. Everywhere there is the cry about scarcity of foodgrains. The Second Five Year Plan envisages an increase of 25 percent in agricultural production. Therefore, they have taken minor irrigation works also. As we know today, it is not being properly organised and the scheme so to say has not at all been helpful to the tenants and small ryots. But it is helping only the rich people and thereby it is adding to their riches and the rich are becoming richer and the poor are becoming poorer. That is my opinion. Today, as we know, these poor agricultural classes of people in our country have got to depend upon the village money-lender, who is nothing more than a Shylock. The Government is not at all giving timely aid by way of agricultural loans. Even manures and fertilisers supplied by the Department of Agriculture are not being supplied properly and the result is, in spite of this supply, food production has not been stepped up. This is my honest opinion and I am sure that the Members of this Hon'ble House will share it with me.

I wish to point out that one of the objectives of the community development schemes is that they have to help private people in their irrigation systems to step up food production, i.e., help the private persons to sink wells and for that purpose, Government should give sufficient aid to them.

Coming to Information and Public Relations, the information that is being given at present is not to the extent that it should have been given.

Coming to the Public Health and Sanitation Departments, even the Development Commissioners' Conference has laid emphasis on the preventive aspect. They have laid stress on the increasing importance of preventive aspect. I therefore say that the preventive aspect of health services should be stepped up.

Coming to Women's programme, several Hon'ble Members spoke about these Gramasevikas and other things. Today we are treating our womenfolk in our country something like chattels. Even Harijans are being treated better than our women. We men are domineering and do not realise the importance that women play in our country. What the Chancellor of Exchequer is to a nation, so is a woman to the family. We must give proper and due importance to women's education and also to other advancements of the womenfolk.

Sri Y. VEERAPPA.—If the Hon'ble Member yields, does he mean that we are ill-treating our womenfolk?

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—Yes. That is what I say. In this connection, I have to say that we are becoming money worshippers. Money-making has become the be-all and end-all and this should not be so. Then I agree with Sri Maranna in the picture that he gave about the people connected with the schemes. They have no missionary spirit; but they have only the mercenary spirit. This is not good for our national outlook.

Sri F. X. DENIS PINTO (Kaup).—The Hon'ble Lady Members of this House will not agree to this statement.

Smt. VIJAYA RAGHVENDER RAO.—We know that we have been given better protection.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—Once the Athenian orator Demosthenes was addressing a gathering of women. He was telling them why men wanted to marry women—men wanted to marry women because they wanted to have legitimate wives and legitimate children and that women should only be baby manufacturing machines. That is the attitude of most of our people in our country. It is the women who are producing the man power which is essential for the economic development of our country. Therefore due importance should be given to women's education and their advancement.

Sri F. X. DENIS PINTO.—Is the Hon'ble Member against Family Planning?

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—Ours is an agricultural population. Today we notice that the population of our country is growing at an alarming rate. Every year there are five million more. If you allow our people to grow at this alarming rate, it will be seven hundred billions by the end of this century, i.e., within the next 42 years. How to feed those mouths? I therefore honestly believe in this Family Planning. But I do not advocate the use of contraceptives. We must exercise self-control and continence. That is what Gandhiji has told us. We must give due importance to animal husbandry (*Laughter*).

6 P.M.

I would suggest that the Chief Secretary, who is also the Development Commissioner now, should be relieved of his duties in respect of the administration departments and should be designated Chief Development Commissioner of the State. An Additional Chief Secretary should be appointed to look after general administration work.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

The sequence of allotment of NES blocks should be announced beforehand so that the people may know about it and prepare themselves. About

the appointment of social workers, I must express my disappointment at the fact that despite the existence of many educated Harijan girls, sufficient inducement is not given for their enrolment as social workers. I must express my strong feeling that the NES and CD blocks have not touched the Harijans to any great extent. I had the privilege of visiting a Harijan locality in Gulbarga and I was appalled by the pitiable condition of their habitat. They are living in a wretched condition. The women looked miserable and I was reminded of a famous verse written by Bana. Whenever drainage and other works are taken up in villages, the officers must consider it their sacred duty to extend such facilities to the Harijan localities also.

*ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹಗಡೆ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ಘಂಟೆಗಳ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ, ಸಾಮುದಾಯಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಿಕ ಕಾಮಗಾರಿ ಯೋಜನೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತು ಮಾತುಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಬ್ಯಾಕ್ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ರಚನೆ ಸಂಬಂಧ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಎಸ್ಪಿಐವ್ ಮೆಂಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಇತರ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳ ನಹಕಾರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಪೇಷೆವಕಿಯರಾಗಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಲೇಡಿ ಸೆರಿಯತ್ತಾರೆ. ಐದನೆಯದಾಗಿ ಜೀಪ್ಸ್ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರನೆಯದಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಏಳನೆಯದಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಂಟನೆಯದಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ. ಒಂಭತ್ತನೆಯದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎರೋದಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ—ಹೀಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಹತ್ತು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳ ಮೇರೆ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅವರ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ನಿವಾರಣೆ ನಾವು ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಇವತ್ತಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಕ್ಯಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕ್ಲಾಸಲಕ್ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅರೀತಿ ಒಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಡಿದೆ.

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ದ್ದರೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಬರುವ ಸಂಭವವೂ ಇದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಈಗ ನೆಲೆನುಲಲ್ಲ. ಅವರು ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಶೀಲ ಬಾಜಿಗೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು ಮೊದಲು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್‌ನ್ನು ಆಮೇಲೆ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಶುದ್ಧನುಳ್ಳು. ಬ್ಯಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆ ಪದ್ಧತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ವಹಿಸಬೇಕು; ಅವರ ನಿಯಮದಂತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು, ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಒರಲ್ಯಾಗಿ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಗಲಿ, ಅವರ ನಿಯಮವಾಗಲಿ ಯಾವುದೊಂದೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಬ್ಯಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೇಮಕವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಬ್ಯಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅದರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಆರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನೀಟ್ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 50 ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಭಿನ್ನಾಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಘನ ವಾದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗಿನ್ನೂ ತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಾಪ ನರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎನಿಮಿ ನಂಬರ್ ಒಂದು, ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವತರದೇ ಇರುವ ಯೋಜನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯ ಹೊರಗಡೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಂತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ಸದಸ್ಯರು ಇವತ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿ ನಂದೆ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನನಗೆ

ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವೇದನೆಯಾ ಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆ ಎಂಬುದು ತಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆ. ಕೇವಲ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಈ ಐದು ವರ್ಷ ಗಳೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದು ಅದರಿಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನದಲ್ಲಿದ್ದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜ ನೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಯಾವ ತರದ ಸರ್ಕಾರ್ಯ ಯಾವತರದ ಅನುಕೂಲ ಬೇಕಾಗಿ ವೆಯೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರಾತ್ರಿಮುಗಿದು ಬೇಗಗಾ ಗುವದರೊಳಗೆ ಒದಗಿಸಲಿ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸರಾಗುವುದು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಯನ್ನು ಯಾರೂ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆ ಯದಾಗಿ ಯಾವದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಆತಂಕಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆತಂಕಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಭಾಗ ಅಥವಾ ಡಿರ್ಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಕೇವಲ co-ordinating agency ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ indirectly ಕೆಲಸ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಭಾಗವ ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೊಂದು steering wheel ಇದ್ದಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಇದರ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಪರ್ಶವಾಗಿ ಅವರ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ನೋಡಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮ ಜೀವನದ ಸುಧಾರಣೆ ಗಾಗಿ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಎಂದೂ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಈ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಚಿತವಾದಮೇಲೆ ಯಾವ ಯಾವ ತೊಂದರೆ ಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ನಾನು ಬಯ ಸುತ್ತೇನೆ. ಐದು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಒಂದು ಆಡಳಿತ ದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸರಕಾರ ಬಡಿಸಬೇಕಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಯಾವು ದೆಂದರೆ ಐದು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಾರ್ಯ ಪದ್ಧತಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿ, ಹಾಗೂ ನೌಕರರ ಬದಲಾವಣೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು, ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೇರೆ ತರಹ ಇತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ)

Extension officer ಮತ್ತು Agricultural co-operation ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ B.D.O. ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ Special Commissioner ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುಂಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ B.D.O. ಮಂಜೂರು ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹ ಎದ್ದರೆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ತರಹದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಇದೊಂದು ಇಷ್ಟು ಗಡುಸಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸೂಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಸಮನ್ವಯಕಾರ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದುವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಭಿಮಾನ, ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಏಕರೂಪತೆಯ ಕಾರ್ಯಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ, ಈ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿಗೂ ಅವು ಗೊತ್ತೇ ಇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ವೈಮನಸ್ಸು, ಜಾತೀಯತೆ, ಬಡತನ-ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಒಮ್ಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗದಿದ್ದರೂ ಐದಾರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಧಕಾರ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇಸಲ ಈ ಅಂಧಕಾರ ಹೊಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ನಿಯಮಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಮೇಣದಬತ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೀಪಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಗುರುತರವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ complicated ಅಂದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ದೈನಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಡಸುರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹತ್ತು ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರೇತರರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಡಸುರು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟ್ಟುವಾಗಿ ಆಗಬಹುದು. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಯ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 200 ಮೈಲಿಗಳ ಅಂತರದ ಮೇಲಿಂದ ಜನರು ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಇಂಥ ಸೋಷಿಯಲ್ ವರ್ಕರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳು

ತ್ತಾರೆ. ಅಂಥದರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಿಚಯ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು ರುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದರು. ಈ ಇಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಅವೇರೇ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಾಜಕೀಯಪಕ್ಷವು ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ಕಳಿಸಿತು. ಈ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಳಿಸಿದ ಪಟ್ಟಿ ಬೇರೆ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಳಿಸಿದ ಪಟ್ಟಿ ಬೇರೆ, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕಳಿಸಿದ ಪಟ್ಟಿ ಬೇರೆ—ಹೀಗೆ ಮೂರು ಪಟ್ಟಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಇಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಳಿಸಿದ ಎರಡು ಪಟ್ಟಿ, ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಕಳಿಸಿದ ಮೂರು ಪಟ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಈ ಐದು ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತೊಕಮಾಡಿ ಎಮರ್ಸಿನ್‌ನೋಡಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಎರಡು—ಮೂರು ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಈ ತರದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಿಳಂಬ ಆಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಮೂಲಕ ಹೆಸರುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳು, ಇವರನ್ನು ಕೇಳು ಎಂದರೆ ಬೇಜಾರು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕಮಿಟಿಯ ರಚನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಯಾಯ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವತ್ತೆತರಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಕಮಿಟಿಯ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಬ್ಲಾಕ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂಬತ್ತು ಇತ್ತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ್ನಣೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತೂಕ ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ದೊರಕಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂಬತ್ತು ರಿಂದ 20ರ ವರೆಗೂ ಪ್ರಸಂಗವಶಾತ್ 22ರ ವರೆಗೂ ಏರಿಸಲಾಯಿತು.

Taluk multi-purpose co-operative societies representatives, representatives of several C.D. Blocks functioning in that taluk—or any other social service organisation in the block.

ಈ ರೀತಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡುವಂಥ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಲೇಬೇಕು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವೊಂದುಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ನಿರ್ದೇಶಕನು ಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್.ಎನ್.ಐ. ಏರಿಯಾದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೂರು ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬರ್ಜ

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ಅವರು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಬಾನಾಪುರ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ 14 ಜನರನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರನ್ನೇ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅದು ಅಸಂಭವ, ಮತ್ತು ಅನತ್ಯ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಬ್ಲಾಕ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡುವಾಗ ಯಾರು ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು; ಅವರ ಜಾತಿ ಏನು; ಅವರ ಮತ ಏನು; ಅವರು ಯಾರ ಸಂಬಂಧಿಗಳು; ಯಾರ ವಿತ್ತರು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆರೀತಿ ಆರೋಪಣೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಆರೋಪಣೆ ಬರದೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಮಾತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬ್ಲಾಕ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ರಚನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶೇಷ ವಾದಂಥ ಅಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾದಂಥ ಟೀಕೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ನನಗೆ ಸರಿ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಜನ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಬ್ಲಾಕ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರರಾಗಿದ್ದು, ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರು ತಂದರು. ನಾನೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಮೇಲೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ. ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದು ಚೆನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್ಕಾ ಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಅಪಾರವಾದ ಹಣ ದುಂದಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪುನಃ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೂಡ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದಿಗ್ಗಿ ಅಥವಾ ಮಾಪಕದಿಂದಲೇ ಅಳತೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ, ಸುಪ್ತವಾಗಿದ್ದಂಥ ಅಥವಾ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಆ ಯೋಜನೆ ಐರುವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಆಳತೆಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದರ ಮೂಲಕ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಂಥ ಹಣದ ಮಾಪಕವನ್ನು ಅಥವಾ ಅಳತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವಂಥ

ಕೆಲಸ ಇಂಥಂಥಾದ್ದೇ ಆಗಬೇಕು, ಇಂಥಂಥಾದ್ದೇ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥ ಪರಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯವಾಗಿ ಎಸ್ಕಾ ಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಪಾರ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

6-30 P.M.

ಹಿಂದೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಾಖೆಯವರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮೈಕ್ರೋಸ್ಕೋಪ್ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ದಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಒಂದು ವೆಟರಿನರಿ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿ ದ್ದಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವೆಟರಿನರಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲಿನಿಂದ ನೀವು ಆರ್ಡರ್ ತನ್ನಿ ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆಂಬ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನೂ ಸಹ ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾನು ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಂಥ ಒಂದು ಅಸಂಬಂಧ ರೀತಿಯ ಅನಹಕಾರ ಟೀಕೆಗಳಾಗಲ ಅಥವಾ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಇತರ ಯಾವ ಒಂದು ದೂರುಗಳಾಗಲ ನಮಗೆ ಕೇಳಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಎಲ್ಲವಾದರೂ ಅಂಥ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ನಡೆದಿರ ಬಹುದು. ಅಂಥಾದ್ದೇನಾದರೂ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿ. ನಾನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಅಂಥ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ N.E.S. ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪಕ್ಷಗಳ ಗಾಡಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಸಹಾಯನೀಡಲು ಅದನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೂ ಒಂದು ಹೊಂದಾ ವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಜನರ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಈ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಹಕಾರ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯವರೂ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯವರೂ, ಬಿ.ಡಿ.ಒ.ಗಳೂ ಒಂದು ಹೊಂದಾವಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಂಥ ವಿಚಾರವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ನಾರದ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರನ್ನು ಡಿ.ಇ.ಬಿ. ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೇನೂ ಅಂಥ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ನಾರದ್ ಇರಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಅಗತ್ಯ ಅಪ್ಪಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಗ್ರ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಆಫೀಸ್ ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದವರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಚಿಕ್ಕಿ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ)

ಕರ್ ತೀವ್ರವಳಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು ದೈವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯವರಲ್ಲೂ ಅಂಥ ಪಕ್ಷಪಾತ ಭಾವನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾರಲ್ಲೂ ಅಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ, ದಕ್ಷತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೋ ಅಂಥಾವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳವೆಯೆಂತಲೇ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಾ ಕರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನರ ಮತ್ತೆ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗದ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗಲ್ಲ ಈಗ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಲು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಜನ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅನುಭವ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಟ್ರೈನಿಂಗಿನಲ್ಲಿ 300 ಜನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಎರಡು ಬ್ಯಾಚುಗಳಾಗಲೇ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನರ ಜ್ಞಾನದಮಟ್ಟು ಏರಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಈ ಯೋಜನೆ ಒಂದು ಸ್ವಿಮಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಇದು ಸ್ವಿಮಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಂಥ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅವಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಕೊನೆಗೆ ಐದನೆಯದು. ಜೀವುಗಳು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ದೇಶದ ತುಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಮೇಲೆ ಬಂದಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಟೀಕೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಟೀಕೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೂ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶ್ರೀ ಬೋರೋ ಗೌಡರು ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ತುಂಬಿ ಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಜೀವುಗಳು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬರುತ್ತದೋ ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜೀವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಉಪಯೋಗ ಯಾವುದು ದುರುಪಯೋಗ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಬಲವಂತರಾವ್ ಮಹತಾ ಕಮಿಷಿಯೊಳಗೆ ಒಂದು ನೂಟಿನ ಇತ್ತು. ಜೀವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಇದೆ. ಆಗ ಜೀವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿತ್‌ಡೌ

ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ವಿತ್‌ಡೌ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ. ಜೀವುಗಳು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಅವನ್ನೇ ವಿತ್‌ಡೌ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ, ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅದೇಶ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಹಳ ನಿಷ್ಫುರ, ವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

An HON'BLE MEMBER.—Is there any log book maintained for its use?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಕೌಡು ಬಡಜನರಿಗೆ, ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಹೇಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತೃಗಳು. ರಾಜಕೀಯ ಮುಂದಾಳುಗಳು, ಜನರಿಂದ ದೇಣಿಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ, ಇಂಥಿಂಥಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ 100ಕ್ಕೆ 75ರಷ್ಟು ದೇಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾಯ ಕೆಲಸ, ನೇಚರ್ ನೋಡಿ ಶೇಕಡ 25 ರಿಂದ 50ರ ವರೆಗೆ ಜನರಿಂದ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸಾಹ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೋ, ಜನರು ಎಲ್ಲಿ ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಭಾಗದ ಜನರೂ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಬರುವ ತಾರೆ. ಅದು ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಜನತೆಯ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಬಹಳ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇಂಥ ಬ್ಯಾಚುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಯಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬ್ಯಾಕ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಕಮಿಷಿಯೊಳಗೆ ಎತ್ತಿದರೆ ಇದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಕ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಕಮಿಷಿಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾಯ ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾವ ಯಾವ ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಆಗಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಏಳನೆಯದಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಐದು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಒಂದು

ರಿತಿಯಾದ ವಿಭಿನ್ನ ಪದ್ಧತಿಗಳಿದ್ದವು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕರೂಪತೆಗೆ ತರಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಅಂಶ ಏನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ minor programmes (spectacular side) ಇವಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಸ್ತೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯತ್ರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಗೌಣವಾಗಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಬಹುದು. ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಇದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನ ಇವುಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಅವಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ನಮಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಡಿವಿಜನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಈ ವ್ಯವಸಾಯವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಟ್ರೈನಿಂಗನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಟ್ರೈನಿಂಗಿನ ಒಂದು ಭಾಗ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೊಂದುಭಾಗ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ. ಈಗ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರುಗಳ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಮೂರು ಟ್ರೈನಿಂಗು ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ reorganisation ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗು ಸೆಂಟರನ್ನು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ತರಹದ ಟ್ರೈನಿಂಗು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಾವುಗಳು appreciate ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇವರಿಗೆ ಹೊಸದಾದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಟ್ರೈನಿಂಗು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ refresher course ನಂತರ reorientation training, job training, ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ training ಇವೆ. ಈ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರಿಗಾಗಿ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ Refresher course ನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗನ್ನು ಕೊಡಲು ಯೋಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬ್ಯಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಹೊರಗಡೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಟ್ರೈನಿಂಗು ಸೆಂಟರೊಂದನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ.

ಈ ಬ್ಯಾಕುಗಳ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೇ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ಬ್ಯಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರು

ಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಡುವ ಬದಲಾಗಿ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೂ, ಈ ಬ್ಯಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರಿಗೂ clash ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಈ ಎರಡು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬ ರನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಅಫೀಸರುಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮಿನಿಸ್ಟರವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿದೆ. ಬಾಂಟ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರರನ್ನು ಮಾಮೂಲತೆದಾರರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಬ್ಯಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬ್ಯಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೋ ಅವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ತರಹದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಬಲದಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧದ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆತ್ಮ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಭಾವ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಿ ಅದರಿಂದ ಕೆಲಸವಾಯಿತೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಡ. ಯಾವುದೇ ತರಹದಲ್ಲಿ ಹಿಂತೆಗೆಯುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಿ.ಡಿ.ಬಿ.ಗಳನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರ ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ನಾವು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಅಣ್ಣಾರಾವ್.—ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಂಬ ಕೇಷ್ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಅವರು ಟ್ರೈನಿಂಗು ನಲ್ಲದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ ಕೆಲವು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಸದಸ್ಯರು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವ Your State In India At A Glance ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಒಂದೇ ಪ್ರತಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತುಂಬನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಒಂದೊಬ್ಬ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನೇಕರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ)

interesting ಆಗಿರಬಹುದು. ಕುತೂಹಲವಿದ್ದವರು ಬಂದು ನೋಡಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಆದಂಥ ಜರ್ಚಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೈನಂದಿಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಜರ್ಚಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ ಅನೇಕ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ; ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಟೀಕೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. 20-21 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿರುವ ಒಂದು ಸಮಿತಿಗೆ ಇದರ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬಹುದು, ಯಾವ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಕೆಲಸದ ಪ್ರಗತಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಇದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಆಯಾ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಲವನ್ನು ಗ್ರಾಂಟ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ Agriculture and Animal Husbandry ಬಾಬಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೊದ ಮೊದಲು ಮೂರು ತಿಂಗಳು, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಲ Block Advisory Committee Meeting ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ Block Advisory Committee Meeting ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೂಪಣೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ, ಏನೇನು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ, ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು, ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಗ್ರಾಮೀಣವಕ ತಪ್ಪುವ ನಾಡಿ ದಾನ್, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್‌ರವರು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಲ್ಲಾ ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್‌ರವರು Intensive, Extensive ಮತ್ತು Post intensive ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಲವಂತರಾವ್

ಕಮಿಟಿಯವರು ಏನೇನು ತಿಳಿಸಿದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಹಾರಾಧ್ಯ. — ಅ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ circulate ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ. — ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಳಿಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ತಮಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಬೆಲೆಯೇನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು Advisory Committee ಗೂ ಅದರ Extract ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಏನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿದೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ಈಗ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ Intensive, Extensive ಮತ್ತು Post intensive ಎಂದು ಈ ಮೂರು ಭೇದವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ first stage, second stage ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ stage ನಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಸ್ಟೇಜು ಐದು ವರ್ಷಗಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು Pre-Extension ಎಂದು ಕೇವಲ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಐದು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನೂ ಮತ್ತು Extension ಅಫೀಸರನ್ನೂ ನೇಮಿಸುವೇ. ಆರು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ first stage ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ second stage. ಇದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ failure ಆಗಿ, ಜನರಲ್ಲಿ enthusiasm ಹೋಗಬಹುದು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪಲ್ಲ ಮೂರನೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಕಾಟಂಬಿಕ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯವರು ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೆಲ್ಲವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ contribution ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ Post intensive course ನಲ್ಲಿ Anti-climax ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಆಗಿನ ಹೊಸ ಮಾರ್ಪಾಟಿನಿಂದ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಅನುಮಾನ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸ ತ್ವರಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. Intensive Phase ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಜೀಪ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು Khadi and Village Industries Board ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗ್ರಾಂಟ್ ಮತ್ತು ಲೋನ್ ರೂಪವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಮಯೋಚಿತ ನೀತಿಯನ್ನು Evolve ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 76 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಖಾದಿ ಕಮಿಷನ್ ನಿವೆವರು ರಾಜ್ಯದ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ

AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS

ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ರೂಪವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿನ ಸಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಎಕ್ಸಾಮಿನ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು—ವಿಲೇಜ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ನಾಲ್ಕು-ಐದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ, ಪಾಂಡವಪುರ, ಸಾಗರ, ಹುಕ್ಕೇರಿ ಮತ್ತು ಯಾಧಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಲೇಜ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನಾಗರೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಯೇಜಿನಿಂದಲಾಗಲಿ, ಡಿಲ್ವಿಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಆಗುವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಆತ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದೆಲ್ಲೊಂದು ಏನೇನು ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು: ಅಧಿಕಾರ ಡಿಸೆಂಬ್ರೇಸ್ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು. ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ—ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಿರುವಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇಲಾಖೆಯ ರಾಗಲೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಕೂಡ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳೇ ಮಾಡಬಹುದು; ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ, 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡಿವಿಷನಲ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಿಷ್ಟು: ಜನರಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ನೈಯಂಫರ್ಲೆಂಡಾದಂಥ ಆದಿ ತಾಧಿಕಾರವಿರಲಿ ಎಂದು. ಜನರ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಯೂನಿಟ್. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಬನ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾನಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಲೇಜ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಲ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಡಿವಿಜನ್ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಾನಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸಕ್ರಿಯವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಬೇರೆಯವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ವೀಕ್ನೆಸ್ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಎವಾಲ್ಯುಷನ್ ಆಫ್ ನೈಸೇಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅನುಭವದಮೇಲೆ ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ ಫಾರ್ಮ್ ಕನ್ಸರ್ಟೇಟಿವ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ 20 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ (ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು) ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಎವಾಲ್ಯುಷನ್ ಆಫ್ ನೈಸೇಷನ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೆಟ್-ಅಪ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ರಿಪ್ಪೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಆಫ್ ನೈಸೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು evaluation ಸಂಸ್ಥೆಯು ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪುನಃ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಷ್ಟಷ್ಟೋ ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿರ್ಧರವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವು ಒಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

7 P.M.

ಆ ರಸ್ತೆ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಹಾದುಕೊಂಡು ಎರಡು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹೊಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಬಾ ಬಾಕಿಯವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೊಲದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಕೂಡ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಆತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಾಪಸು ಬರುವುದರಲ್ಲಿ, ಆತನಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬಂದಿತು. 'ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾಚಾರ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವನ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ, 'ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ' ಎಂದು ಆತ ನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಇದನ್ನು ನಾನು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 'ಕೀಗಾಗ ಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು objective ಆಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಹೊಸ ಸೂಚನೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದೆ, ಆದರೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಹೊಸದಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವಂಥ ಯೋಜನೆ ಇದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು, ಹೊಸ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ಹೊತ್ತು ನಮಗೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲಿ, ಫೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ಇದು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ? ಇವರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲವೇ? ಏಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಒಂದೇ ಎಂದಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ಜನರು ಬೇಕಾದರೂ ಇರಬಹುದು. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ದಾನಧರ್ಮ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಹೋದರೆ ಹೋಗಲ ಬಂದನ್ನಾದರೂ ಕೊಡೋಣವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹೆಂಗಸರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 50ಕ್ಕೆ ಮೀರಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 18—20 ಇದ್ದಾರೆ ಫೆಡ್ಯೂಲ್ ಪಂಗಡದವರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನು ದಾನ ಧರ್ಮವೇ? ಇವರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಲ್ಲವೆ, ಇವರು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಈ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್ ಚೇಂಜ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ವರಮಾನ ನುಮಾರು 50ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು; ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ವರಮಾನವೆಷ್ಟಿತ್ತು, ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದನಂತರ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ ಕೆಲಸಗಾರರು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸರ್ವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತುಲನ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

[Sri L. B. BIRJE made a remark in Marathi.]

Sri RAMAKRISHNA HEGDE replied in Marathi.]

ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರ ಈ ವಿಾಂಛಿಂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಈಗ ತಾನೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಯಾರ ಯಾರಿಗೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿದೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸೆಯಿದೆ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಅಮಲ್ದಾರರ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಆತಂಕ ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಯಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಮಾಗಿದೆ ಅಮಲ್ದಾರರ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಾತ್ತಾರ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಬಲತ್ಯಾರದ

ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದವು. ಅದರಂತೆ ಆ ಇಲಾಖೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕೆಲವರು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಬಾರದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಹರಿಜನರನ್ನು ಬಲತ್ಯಾರ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂಥಾದ್ದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಜಾಯಿನ್ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಪಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಕೆಲವರು ತಮಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಕಮಾಷನರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಪಂಚಗಾವಿ (ಗೋಕಾಕ್ II).—ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ 1958-59ಕ್ಕೆ 46 ಎಫ್. ಇ. ಎನ್. ಬ್ಲಾಕ್ಸ್, 13 ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಬ್ಲಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ 10 ಎಫ್. ಇ. ಎನ್. ಬ್ಲಾಕ್ ಗಳು 1958ರಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲಾಗುವುದು ಎಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಫೆಡ್ಯೂಲ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವರ್ಷ ಅಷ್ಟು ಮೈಸೂರಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಲವಂತರಾವ್ ಮಹ್ತ ಕಮಿಟಿ ಶಿಪಾರ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಸ ಥೋರಣ್ ಮೇಲೆಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

Sri A. R. PANCHAGAVI.—What is the exact number?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Ten blocks.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಮತ್ತು ತಹಶೀಲು ದಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸುವಾಗ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಿತಿ ಒಂದೇ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಇರುವವರನ್ನು ಬಿ.ಡಿ.ಒ.ಗಳಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಜ್ಜವೇ?

(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.)

Sri F. X. DENIS PINTO.—In certain taluks like Udipi there are neither C.D. blocks nor N.E.S. blocks. What steps Government will take in allotting blocks to these taluks?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—There are so many other taluks also and they will be allotted in due course of time.

Sri A. R. PANCHAGAVI.—In the Budget, the number of Community Development Blocks is not given. How can we know that henceforth new blocks will be taken up?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—The selection of C.D. blocks is in the hands of the Government of India and it is done on the basis of the progress made by N.E.S. blocks. Therefore, we cannot foresee.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ (ತರೀಕೆರೆ).—ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಸ್ಕೀಂ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೀ ವಿಲೇಜ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಎಕ್ಸೆಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಹೌದು. ನಮಗೆ ಅದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕಡಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಎರಡು ಕೀ ವಿಲೇಜ್ ಸೆಂಟರುಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ನೆನಪಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂ. ವೀರಪ್ಪ.—ಸಿ.ಡಿ. ಬ್ಲಾಕಿಗೆ ಎರಡು ಜೀಪುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಹಣದ ಅಭಾವವೇ ಕಾರಣ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 2,08,97,000 be granted to the

Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works’.”

The motion was adopted.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 12 NOON.

The House adjourned at Twelve Minutes past Seven of the Clock to meet again at Twelve noon on Wednesday, the 23rd April 1958.

Date of Issue: 15-10-1958.

Karnataka State Archives

(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಿಕಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಂಖ್ಯೆ Accession No. 617

ದಿನಾಂಕ Date 4.7.74

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT.

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FORTY-THIRD DAY

OF THE

FOURTH SESSION

WEDNESDAY, 23RD APRIL 1958

Vol. IV—No. 43

CONTENTS

Pages

Questions and Answers—Nos. 2838, 2347, 2466, 2596, 2799, 2850, 2875, 3470	... 2033—2051
Questions for answers on the day (but not taken up)— Nos. 2340, 2383, 2569, 2735	... 2051—2052
Oath of Allegiance	... 2052
Leave of Absence of Members	... 2052—2053
Budget for 1958-59—Demands for Grants—	
2. Land Revenue..	} Voted ... 2053—2091
32. Famine	
45. Compensation to Zamindars	

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY
AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
1958

Price : 25 mP.

QUESTIONS

Q. No.

Subject

- 2838 Deputy Commissioners in the State.
2347 Silver Jubilee Celebration of Serum Institute, Hebbal.
2466 I.P. sets to Bagali Village in-Chamarajanagar Taluk.
2596 Acquisition of land for the Construction of National Extension Service Blocks in Pavagada Taluk.
2799 Equation of Posts of District Panchayat Officers.
2850 Output of Gold in Hatti Gold Mines.
2875 Special Conveyance to Traffic Police.
3470 Expenditure incurred on State Banquet to King of Afghanistan
2340 Cases of Gold Smuggling in the State.
2383 Construction of Bridge on Suvarnavati River near Yelandur.
2569 Remission of interest charges on takavi loans given in the form of food grains in Hyderabad Karnatak.
2735 National Extension Service Blocks to Harnahalli and Holur Hoblies in Shimoga Taluk.

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FORTY-THIRD DAY.

Wednesday, 23rd April 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at Twelve of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS

Deputy Commissioners in the State.

Q.—2838. SRI K. HANUMANTHAIYA (Ramanagaram).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the names of Deputy Commissioners who served and who are serving

in each district of the State from 1st November 1956 up to-date;

(b) the dates of their taking charge and handing over charge on their being transferred (the answers may be given in a tabular form districtwise)?

A.—SRI S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) and (b) Vide statement appended.

STATEMENT

Names of the Deputy Commissioners	Date of their taking over charge	Date of their handing over charge
<i>Bangalore District</i>		
Sriyuths:—		
G V K Rao, I.A.S. ...	1—11—1956	9—6—1957
D R Channarudriah, I.A.S. ...	18—6—1957	Continues as D.C.
<i>Mysore District</i>		
D R Channarudriah, I.A.S. ...	1—11—1956	16—6—1957
B Narayanaswamy ...	17—6—1957	19—10—1957
N Narasimha Rau, I.A.S. ...	20—10—1957	Continues as D.C.
<i>Shimoga District</i>		
M S Swaminathan, I.A.S. ...	26—8—1956	26—3—1957
R Bharaniah, I.A.S. ...	27—3—1957	Continues as D.C.
<i>Tumkur District</i>		
K Narasimha Iyengar, I.A.S. ...	20—10—1956	18—2—1958
Naziruddin Ahmed ...	19—2—1958	Continues as D.C.
<i>Chitaldrug District</i>		
D J Balaraj, I.A.S. ...	17—8—1956	21—5—1957
S Abdul Gani ...	22—5—1957	5—6—1957
Basappa Alur ...	6—8—1957	Continues as D.C.

(SRI S. NIJALINGAPPA)

Names of the Deputy Commissioners	Date of their taking over charge	Date of their hand-ing over charge
<i>Dharwar District</i>		
R Venkatachalam, I.A.S. ...	27-10-1956	7-5-57 (deceased)
A B Datar, I.A.S. (Incharge) ...	8-5-1957	25-6-1957
V S Hiremath ...	26-6-1957	Continues as D.C.
<i>Gulbarga District</i>		
G S Srinivasan, I.A.S. ...	30-10-1956	3-5-1957
Kishen Rao (Incharge) ...	4-5-1957	15-6-1957
M H Parthasarathy ...	16-6-1957	Continues as D.C.
<i>North Kanara District</i>		
K M Mirani, I.A.S. ...	1-10-1956	7-11-1956
V S Hiremath ...	8-11-1956	20-6-1957
M S Shankara Rao, I.A.S. ...	1-7-1957	Continues as D.C.
<i>Belgaum District</i>		
M W Desai, I.A.S. ...	5-10-1956	19-6-1957
K R Ramachandran, I.A.S. ...	26-6-1957	Continues as D.C.
<i>Bellary District</i>		
T V Reddy, I.A.S. ...	6-9-1956	4-12-1957
M D Shivananjappa, I.A.S. ...	13-12-1957	Continues as D.C.
<i>Mandya District</i>		
Mohamed Rahamathulla, I.A.S. ...	6-9-1956	4-11-1957
P R Dubhashi, I.A.S. (Incharge) ...	4-11-1957	5-1-1958
B S Srikantaiah, I.A.S. ...	6-1-1958	Continues as D.C.
<i>Bidar District</i>		
Vasudeva Rao ...	Before 1-11-1956 (Exact date not known)	30-4-1957
M K Venkatesan, I.A.S. ...	1-5-1957	Continues as D.C.
<i>Bijapur District</i>		
K A Walvekar, I.A.S. ...	Before 1-11-1956 (Exact date not known)	22-6-1957
S Ramanathan, I.A.S. ...	22-6-1957	10-3-1958
G H Adirajaiah ...	14-3-1958	Continues as D.C.
<i>Raichur District</i>		
K R Ramachandran, I.A.S. ...	27-10-1956	12-6-1957
K A Walvekar, I.A.S. ...	1-7-1957	22-1-58 (Retired)
P R Dubhashi, I.A.S. ...	8-2-1958	Continues as D.C.
<i>Kolar District</i>		
V Byrappa, I.A.S. ...	1-9-1956	15-10-1957
N Lakshman Rao, I.A.S. ...	16-10-1957	Continues as D.C.

Names of the Deputy Commissioners	Date of their taking over charge	Date of their handing over charge
<i>Chikmagalur District</i>		
M D Shivananjappa, I.A.S. ...	27—1—1956	18—5—1957
B S Nanjunde Gowda ...	5—6—1957	16—1—1958
A Viswanath, I.A.S. ...	16—1—1958	Continues as D.C.
<i>South Kanara District</i>		
H Narasimha, I.A.S. ...	28—10—1956	1—9—1957 (Retired)
Y C Hombalayya, I.A.S. ...	22—9—1957	Continues as D.C.
<i>Hassan⁷ District</i>		
M Veeraraj Urs, I.A.S. ...	23—4—1956	31—7—1957
Vasudeva Rao ...	1—8—1957	Continues as D.C.
<i>Coorg District</i>		
I C Subbaiah, I.A.S. ...	1—11—1956	Continues as D.C.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is the Government aware that there is a rule that ordinarily an officer should not be transferred within three years?

*Sri S. NIJALINGAPPA.—Yes, There is a rule like that which operates ordinarily.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—May I know why in Bangalore district Sri G. V. K. Rao has been kept in office only for 6 months?

Sri S. NIJALINGAPPA.—For reasons which Government thought it necessary.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—May I know what the reasons are?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is not in public interest to disclose them.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is the Chief Minister refusing to disclose the reasons because this officer was suspected of inefficiency or malpractices?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not at all. We find him quite all right. There is no allegation against him.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—May I know the reasons?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Government thought it necessary to have his services elsewhere.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In Mysore District Sri Channarudriah was there for seven months and Sri B. Narayanaswamy only for four months. Why is it that two Deputy Commissioners have been placed in-charge of this district within the course of just eleven months?

Sri S. NIJALINGAPPA.—As I said, it was necessary to do so.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In Shimoga, Sri M. S. Swaminathan was kept as Deputy Commissioner only for seven months. May I know why this was so?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Because he was required elsewhere.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Likewise in Tumkur district Sri K. Narasimha Iyengar is kept only for One year and four months. Why is it so?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The same reason.

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In Chitaldurg District, Sri D. J. Balaraj has been kept in office only for Nine months and Sri S. Abdul Gani only for 13 days. May I know the reasons?

Sri S. NIJALINGAPPA.—So far as Sri Abdul Gani is concerned, he was there only as a stop-gap arrangement. Sri Balaraj was taken over by the Centre.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Why is it necessary to make such stop-gap arrangements, when there are so many I.A.S. officers?

Sri S. NIJALINGAPPA.—An I.A.S. officer had to be posted there. Till then, the man next-in-charge was placed in position there, just for a few days.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I want to know the reasons for such stop-gap arrangements?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It happens sometimes. When a transfer is made of one officer and until another officer is found and posted, there is a short gap, when the seniormost Assistant Commissioner will be put-in-charge temporarily.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is it not the practice that when an officer is transferred and his transfer is notified, another officer to take his place is posted and notified in the same order?

Sri S. NIJALINGAPPA.—One thing has to be realized in this. This is a new State that has come into being. We have so many officers. Then the I.A.S. officers are there. Sometimes the officers have to be sent for training. In all these, there is a gap sometimes.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is this the reason, which the Hon'ble Chief Minister earlier said could not be disclosed in public interest?

Sri S. NIJALINGAPPA.—No.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In Dharwar District, there have been three Deputy Commissioners and one officer, Sri A. B. Datar has been there only for forty days. What is the public interest served in this case?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Unfortunately Sri R. Venkatachalam died and before another officer could be appointed, there was a time-lag.

Sri Datar was there and he was posted to be in-charge.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In Gulbarga District, Sri G. S. Srinivasan has been there only for 7 months and Sri Kishen Rao for 41 days. What are the reasons?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is quite clear. Sri Kishen Rao had to go away. He was only an officer in-charge. Sri Srinivasan was transferred and ultimately Sri Parthasarathy was posted.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In North Kanara District, Sri K. M. Mirani was in office only for 36 days and Sri V. S. Hiremath for a few months. Are there reasons for this also?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The same reason I gave before.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In Belgaum district Sri M. W. Desai was in office only for 8 months. In Bellary district, Sri T. V. Reddy was there only for 7 months; in Mandya district Sri Mohamed Rahamathulla was there for 14 months, in Bidar Sri Vasudeva Rao was there only for six months, in Bijapur district, Sri K. A. Walvekar was there for eight months and in the same district another Deputy Commissioner, Sri S. Ramanathan, was there just for nine months; in Raichur, three Deputy Commissioners were posted during the course of 18 months, in Kolar district two Deputy Commissioners were posted during the course of ten months; in Chickmagalur district two Deputy Commissioners during the course of 16 months and another in seven months. Like these, there have been a number of transfers, all within a few months and sometimes within a few days. Is it that in all these cases, the Deputy Commissioners were moved so that they could pick up knowledge of their work?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is not so. As I said before, the transfers were effected in public interest.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is the Chief Minister aware that the inefficiency complained of, is partly due to these frequent and uncalled for transfers?

Sri S. NIJALINGAPPA.—My friend is utterly wrong. They are not uncalled for. I do not admit that.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is it the view of the Hon'ble the Chief Minister that frequent transfers help efficiency?

Sri S. NIJALINGAPPA.—That is a matter of opinion.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—What is the opinion of the Hon'ble the Chief Minister in this respect?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Government had to effect these transfers in the interest of public service. I am sure that there has been no sufferance of efficiency in any of these cases.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Can the Chief Minister quote the article of the Mysore Service Regulations under which Government have effected these transfers?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not remember the particular article.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is it because of his ignorance of the rules and conventions that he has effected these transfers?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Certainly not.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆಗಾಗ್ಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದು ಆಯಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಮೇರೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇವರೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಎಂದು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಯಾರು ಎಲ್ಲದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಹಾಸನಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಮಲ್ದಾರರು ಇಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸದಸ್ಯರು ವತೀಲಬಾಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದರು. ವತೀಲಬಾಜಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ವತೀಲಬಾಜಿಯಿಂದ ಯಾರೂ ವರ್ಗವಾಗಿಲ್ಲ.

Sri G. SIVAPPA.—The Chief Minister was pleased to say that the members are interfering in the transfers repeatedly. How many times have I.A.S. officers and Deputy Commissioners been transferred on account of the influence of members?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not even once.

Sri G. SIVAPPA.—The Chief Minister was pleased to state that the efficiency has not suffered on account of frequent transfers. Is it not such a simple matter for any man with ordinary common sense that the efficiency will suffer if the officers or Deputy Commissioners are transferred frequently?

Mr. SPEAKER.—That is the opinion of the Hon'ble Member.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Chief Minister was pleased to state that these frequent transfers varying from 13 days to 16 months in as many as 18 districts were in public interest. Shall I take it that it was to gear up efficiency that he did it?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It was done out of necessity.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What was that necessity?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I am not inclined to disclose it.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What are the reasons for not disclosing it?

Sri S. NIJALINGAPPA.—In the interest of public service.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Shall I take it that it was not to gear up efficiency that the Hon'ble Chief Minister has effected these transfers?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The Hon'ble Member can draw his own conclusions.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—In these 18 districts where frequent transfers have been made, how many of them have been made at the instance of the officers themselves, how many at the instance of some influential people and how many at the instance of Government itself?

Sri S. NIJALINGAPPA.—All of them were made at the instance of Government. Some of them had to be sent to Delhi for training.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Is the Government aware that a statement appears to have been made by the Treasury Bench that frequent interferences have been made by Hon'ble Members of this House in order to effect transfers of certain officers?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have already answered that question.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The Hon'ble Chief Minister was pleased to state that a few officers were sent to Delhi for training. Who are they and for what training they were sent?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Sri Sivnanajappa was sent to Simla for training and Sriyuts Balraj, Ramanathan and Srinivasan were transferred to Delhi.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇತರಕ್ಕವರು ಬಹಳ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನೂ ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—That is a suggestion for action.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ಒಂದು ಆಫೀಸು, ಪುನಃ ಮೂರು ವರ್ಷ ಇನ್ನೊಂದು ಆಫೀಸು, ಮತ್ತೊಂದು ಆಫೀಸು ಹೀಗೆ 18-20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಎಗಾದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. Next question.

(*Sri H. M. Channabasappa rose.*)

Mr. SPEAKER.—I have called the next question. I have given 15 minutes for this question. That is more than sufficient.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—There is one hour allotted for questions and since this is an important question, some more time may be allowed for it.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು complain ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ 'not more than fifteen minutes for a question' ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಷ್ಟೆ.

Mr. SPEAKER.—That is a reflection on the Chair and the Hon'ble Member will have to withdraw it.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What I said was only a question of fact.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member will have to withdraw those remarks.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If it is the pleasure of the Speaker, I withdraw them.

Mr. SPEAKER.—There is no question of the pleasure of the Speaker. He will have to withdraw them unconditionally.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I withdraw them.

Silver Jubilee Celebration of Serum Institute, Hebbal.

Q.—2347. Sri B. S. SHANKARAPPA (Hosadurga).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that funds have been collected by the department concerned for the purpose of celebrating Silver Jubilee of the Serum Institute, Hebbal;

(b) if so, the amount so far collected;

(c) the year in which the above amount was collected?

(d) whether the fund has been spent over the celebration of Silver Jubilee of the above Institute?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—

(a) No; but the Mysore Veterinary Medical Association has collected funds.

(b) Rs. 46,251-30 nP.

(c) Between 10th February 1952 and 15th January 1955.

(d) No. Efforts are being made to conduct the celebrations in the near future.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಘವಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹೌದು, ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹಣ ವಸೂಲಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಹಣ ವಸೂಲಾಗಿದ್ದಿರುವುದು 1952 ರಿಂದ 1955ರ ವರೆಗೆ. 1958ನೆಯ

ಇನವಿಯಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—1957ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ 'ಪುಲ್ಲ' ವ್ಯಾಧಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಜಾಗೃತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಬಂದಿಲ್ಲ. ತಾವೇ ನಾದರೂ ತಂದರೆ ಏತಾನಿನ್ನುತ್ತೇನೆ.

I.P. sets to Bagali Village in Chamaraajanagar Taluk.

Q.—2466. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the date on which the completion report was submitted in respect of I.P. sets to Bagali, Chamaraajanagar taluk ;

(b) the date on which materials such as poles, wires, etc., were transported to Bagali ;

(c) if not, the date on which the required materials will be sent in accordance with the sanctioned estimate ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Completion reports in respect of four out of five applicants were received on 12th March 1957.

(b) A few poles and wire were transported on 30th December 1957.

(c) The balance of materials will be sent soon after the applicants install their pump sets and essentials line material are received.

Sri U. M. MADAPPA.—Though more than 75 per cent of the people have taken pump sets and even the completion reports have been submitted to the Department concerned, the work of giving power has not yet been taken up why ?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH. The completion reports are still to come. None of the applicants has actually installed the pump sets and

no wiring work has been done. Even the construction of pump house is stated to be still incomplete. Action to supply power will be taken as soon as the parties get ready with their portion of work completed and get ready to take service. That is the report. If any particular instances are brought to my notice, I shall certainly take action.

Sri U. M. MADAPPA.—I have visited this spot. I know very well that almost all the pump sets have been completed. Even the work of wiring has been completed. I do not know why this wrong information has been given to Government. The matter must be clarified, I have not got a proper answer.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I have answered correctly. The latest information is dated 4th April 1958, and it is that, as stated in the printed reply, completion reports in respect of four out of five applicants have been received. If the Hon'ble Member brings to my notice and writes to me about the lapses, action will be taken.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know the number of applicants who have applied for pump sets ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I have no information on that point.

Sri U. M. MADAPPA.—Will the Government accept that almost all the applicants have completed the work ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I am not prepared to accept that statement.

Sri U. M. MADAPPA.—On what basis you do not accept the statement ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—On the basis of the Report that I have with me. Four applicants have given the completion reports and the others have not complied with the requisite undertaking. If the Hon'ble Member has any definite information, he may bring it to my notice.

Sri U. M. MADAPPA.—May I bring it to the notice of the Government that only four had applied for pump sets and all the four have given completion reports ? Will you take action ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—As I suggested, it is only if the facts are brought to the notice of the Government that we can write to the Electricity Board and ask for clarification and ask for action to be taken. It is the Electricity Board that will have to take the necessary action.

Sri U. M. MADAPPA.—I want to know whether putting a question in the Assembly is also a way of bringing to the notice of the Government?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The question is put only to elicit information. Unless specifically it is brought to notice, no action can be taken. The question is put only to elicit information. Information is supplied and if the information is incorrect it is for the member to bring further facts to our notice. Further action can be taken if specific facts are brought to notice.

Acquisition of land for the Construction of National Extension Service Blocks in Pavagada Taluk.

Q.—2596. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that the Municipality of Pavagada has passed resolution to acquire certain land for the construction of buildings for the N.E.S. Block sanctioned in the year 1956 to Pavagada Taluk ;

(b) if so, the action taken for the construction of the buildings ?

A.—Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Deputy Minister for Planning and Development).—

(a) Yes.

(b) The proposal for acquisition of the land was not pursued as the land was considered not suitable. The buildings for N.E.S. block are proposed to be constructed on a separate site to be granted by the District Board at an upset price.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—(a) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ “Yes” ಎಂದು. ಆದರೆ (b) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ “The proposal for acquisition

of the land was not pursued as the land was considered not suitable” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ‘Not suitable’ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು ?

*ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರು ನಮಗೆ ಅಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರು ಅಲ್ಲ Block Headquartersನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಸ್ಥಳ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆಯೆಂದೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರು ಹೋಗಿದ್ದರೋ. ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಬೇಡ. ಹೆರಾ ಆಫೀಸರೂ, ಲೋಕಲ್ ಆಫೀಸರೂ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಆ ಪ್ರದೇಶ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪುಡಾರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೆ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸರಿಯೇ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಈಗಲೂ ಬುದ್ದಿ ನೋಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ಊರು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇವೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—The Hon'ble The Deputy Minister was pleased to say that the site belongs to private party and so it is not suitable ; is it not that the question of acquisition arises only if the site belongs to private parties ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—That is not the only reason. The other reason was that it was not suitable for the erection of buildings. According to the information I have here, it is stated to be very close to the electrical colony.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Is it not a fact that in Chicknayakanahalli the site that is selected is just opposite to the electrical colony and quarters that are under construction.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I do not know that.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know who decided that this site is not suitable ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—The Divisional Commissioner.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Is there a report to that effect?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—There is.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Will it be placed on the Table of the House?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I do not think it is necessary.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is his order final, Sir?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—It is his opinion.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to know at whose instance the municipality started taking proceedings to acquire this land?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I am not aware of that, Sir. I may also tell the Hon'ble Members that recently the Block Advisory Committee met and decided that this particular spot was not suitable for this purpose and certain new areas should be acquired.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Was this plot inspected by the Municipality before taking acquisition proceedings?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I do not know that.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The reply of the Hon'ble Minister was that the Advisory Committee met recently and decided that the site was not suitable. Before the site was finally decided, why did they not obtain the opinion of the Advisory Committee at the very first instance and who is the officer that proposed it and with whose consent?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, ordinarily Government does not interfere in such matters. It is left to the officers concerned and the Block-Advisory Committee to select proper site for the construction of buildings. When this proposal was there, the municipality offered that it would acquire certain area and hand it over to the block officers for construction of buildings. Later on, after verification, it was stated to belong to a private individual and it was also found that it was not suitable for the construction of these buildings and therefore the Block Advisory Committee met again and it decided that this site was not suitable and new areas might be acquired.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Is it not a fact that the ex-Revenue Minister Sri Channabasappa had inspected the spot and had given a final report saying that it was suitable?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I am not aware of that.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is the Government aware that all the local officers and sanitary authorities had agreed that this particular spot was suitable for the purpose and that by the interference of some *pudari* this was cancelled?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I refute the latter part of the question Sir, put by my Hon'ble friend and as regards, the former, I am not aware of it.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಬ್ಯಾಕ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ. ಇದು Re-constitute ಆದ ಕಮಿಟಿಯೇ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಕಮಿಟಿಯೇ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಈ ತೀರ್ಮಾನ 31ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1957ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಬ್ಯಾಕ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿನ ಕಮಿಟಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ತಾವು ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಕಮಿಟಿಯವರು ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ Opinion ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು Records ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ...

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ನಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಏನೇನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ opinion ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ... ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not the duty of the Government to continue whatever is found in the records built up by the previous Government Sir?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not necessary that the relevant portion of the inspection reports of the previous Ministers on this subject should be borne in mind when such questions are answered?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—We have looked into the records so far as it is necessary.

12-30 P.M.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What was the stage of the acquisition proceedings when the Divisional Commissioner was asked to go and inspect the spot and give his opinion?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—As far as I am aware no acquisition proceedings were in progress.

Sri H. V. KOUJALGI.—When there are two opinions, one to acquire and one not to acquire, why does the Government say it is not necessary to inspect the site locally?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, I made it quite clear that in such matters, normally, the Government does not interfere. It is the choice of the concerned Block Advisory Committee and the officer to select a suitable site. Therefore, I do not think it is necessary. If the Government feel it necessary, they may further examine the matter.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—I want to know at whose instance the Divisional Commissioner has to go and inspect these sites.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I do not know at whose instance. But perhaps he thought it necessary because there were two or three alternative propositions. He, therefore, thought it necessary to go and inspect them personally.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Was there any appeal by the Land-owner to the Divisional Commissioner in this regard?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I am not aware.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I bring to the notice of the Hon'ble Speaker that it would be better if the Chief Minister who is present here, answers so that we may get satisfactory answers.

Mr. SPEAKER.—I have no power to compel the Chief Minister to reply. In fact, if the Chief Minister were to reply, I would have no objection. But if he refuses to reply what can I do?

Equation of Posts of District Panchayat Officers.

Q.—2799. Sri M. M. J. SADYO-JATHAPPIAH (Kottur).—

Will the Government be pleased to state :—

whether they will take immediate steps to equate the District Panchayat Officers of South Kanara and Bellary with those of Gulbarga, Bidar and Raichur?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

The matter has been taken up and service particulars are being collected.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜೆ. ಸದ್ಯೋಜಾತಪ್ಪಯ್ಯ.—ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಆಫೀಸರ ಕೆಲಸವೇನು?

***ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.**—ಪಂಚಾಯತಿ ಆದಳತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜೆ. ಸದ್ಯೋಜಾತಪ್ಪಯ್ಯ.—ಆ ಹುದ್ದೆ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹುದ್ದೆ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is it the intention of the Government to continue these posts of district panchayat officers?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That question will be examined when we take up the introduction of a new uniform law.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—How soon will they be able to do the equation of posts?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Equation has been done just recently.

Output of Gold in Hatti Gold Mines.

Q.—2850. Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chickanaayakanahalli).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the output of gold in Hatti gold mines in the year 1956-57 and in the year 1957-58 upto October end of the year 1957;

(b) the realisation by sale of gold;

(c) the net profits for the year 1956-57 and upto October 1957 in the year 1957-58?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) (i) Output of Gold for the year ending 30th September 1957 is 16,139.672 fine ounces.

(ii) Output for the month of October 1957 is 1,218.21 fine ounces.

(b) The realisation from sale of Gold for the year ending 30th September 1957 was Rs. 45,90,294.60.

(c) The accounts for the year ended 30th September 1957 are under audit and the results can be known on completion of the audit. During the month of October 1957 there was an estimated loss of Rs. 34,000 approximately.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—In question (a), it should be 'in the year 1957-58 upto October end of the year 1958'. I do not know how it came to '1957' again. Here in the answer, output of gold for the year ending 30th September 1957 and also for the month of October 1957 has been given. I do not know why this question has been answered like this.

***Sri C. M. POONACHA.**—The Hon'ble Member wanted details and they are given. Actually we have audited the accounts and these figures have been obtained from the Statement of Audited Accounts for that year.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—I wanted to know the amount of gold output for the complete year 1956-57. But you have replied for the year ending 30th September 1957. I wanted up to March 1957.

Mr. SPEAKER.—Their year ends on 30th September 1957.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—What is the royalty charged by the State Government on this?

Sri C. M. POONACHA.—I do not have that information, Sir. I will get it.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—What is the Government's share?

Sri C. M. POONACHA.—I have answered that earlier. Now the present Andhra Pradesh Government holds 80 per cent of the shares. The final transfer of the assets and liabilities between the Government of Andhra and Mysore in this regard has not yet been finalised.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is this loss continuous for the last four or five years?

Sri C. M. POONACHA.—I have answered earlier that there is an accumulated loss of about Rs. 16 lakhs.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—The Minister was pleased to say that 80 per cent of the shares are held by Andhra Government. Is the Andhra Government realising the profits or have they been assigned to Mysore?

Sri C. M. POONACHA.—No, Sir, it is the Company making the profit. According to the terms, they get only royalty. According to the final allocation of assets and liabilities, the accumulated profits to that extent that are due to the Government will be finally settled. The matter is still under negotiation.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—So far 80 per cent of the shares of the Gold Mining Company of Hatti does not belong to the Mysore State; am I correct?

Sri C. M. POONACHA.—I am not prepared to give a straight answer at the moment. The matters are under negotiation between the two Governments.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Can I draw the attention of the Minister that on a previous occasion he has answered that the State of Mysore owns 80 per cent of the shares?

Sri C. M. POONACHA.—I do not know whether that information came out from me. I was saying the Government's interest was to that extent and it now stands in the name of Andhra Government pending final allocation of the assets.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—It is stated that the accounts for the year ended 30th September are under audit and the results can be known on completion of the audit, and during the month of October 1957 there was an estimated loss of Rs. 34,000 approximately. If the latter part of the year's accounts are audited and figures given here, cannot the figures of the former part of the year be known?

Sri C. M. POONACHA.—It is an estimated amount. An estimated amount can be given at any time.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Are not the accounts audited for the year 1957? This question was put in the month of December and the answer is now supplied in the month of March. What is the reason for not having completed the audit of the accounts?

Mr. SPEAKER.—Are the accounts ready now?

Sri C. M. POONACHA.—Yes, for the year ending 1957 the accounts are ready.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—May I know the loss?

Sri C. M. POONACHA.—The figures for the year ending 30th September 1957 are not available as yet.

Mr. SPEAKER.—What about 1956?

Sri C. M. POONACHA.—The profit is about Rs. 15 lakhs.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In regard to the question of transfer of assets and liabilities, you have made provision of 17 lakhs under the current year's budget; what for is this meant?

Sri C. M. POONACHA.—That is for the developmental programmes and capital expenditure invested.

Special Conveyance to Traffic Police

Q.—2875. **Sri K. S. SURYANARAYANA RAO** (Mysore City South).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the special conveyances like cars, motor cycles provided to the traffic police;

(b) the category of officers for whom such vehicles are provided;

(c) the special considerations, if any, for providing this amenity to a traffic policeman of lower rank?

A.—**Sri C. M. POONACHA** (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) No special conveyances like cars, motor-cycles, etc., have been provided to the Traffic Police in general.

(b) Only one Traffic Head Constable in Mysore City is provided with a motor cycle.

(c) In view of the good work done by Traffic Head Constable, Sri Kutta-

ppa, for checking overloaded buses, the motor cycle was ordered to be provided, to facilitate the discharge of his official duties more efficiently. Any other police officer deputed to attend to urgent work is also entitled to use it.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—In the answer to (b) it is said that only one Traffic Head-Constable in Mysore has been provided with a motor-cycle. Are there not equally competent or equally honest police officers elsewhere in the State other than this person?

***Sri C. M. POONACHA.**—Sir, this facility for this Traffic Sergeant was extended some time in the year 1954. Subsequent to that the necessity was not felt. If it is absolutely necessary, action will be taken to provide necessary vehicle conveniences to other officers also.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Sir, are there not other officers of similar rank or higher rank doing the job elsewhere in the State?

Sri C. M. POONACHA.—It is true Sir; there are other officers also doing the same kind of work. But, as per information I have, it was once said that there were too many accidents happening in this sector. In view of that, this officer was provided with a motor vehicle to exercise better vigilance and subsequently, my information is, accidents in this area have been very much minimised.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—What is the number of accidents that took place in that area as compared to Bangalore area?

Sri C. M. POONACHA.—I will have to get these details.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Will the Minister consider the question of providing such amenity to Traffic Sergeants doing similar duties elsewhere in the State?

Sri C. M. POONACHA.—That is under consideration: but, finance is the only problem. We want to buy some motor cycles for Traffic Sergeants and the matter is still under consideration.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—May I know under which Government Sri Kuttappa was employed before integration?

Sri C. M. POONACHA.—Sir, he was from the very beginning employed in Mysore State.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ವೆಂಕಟರದ್ಡಿ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಡ್‌ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ನ ಹೆಸರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರಲ್ಲಿ defamation ಅಥವಾ insinuation ಇಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೂಜನೆ ಯನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಾರಣವೇನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

Sri T. SUBRAMANYA.—For how long this Traffic Head Constable in Mysore City is doing the same work ?

Sri C. M. POONACHA.—I have no specific information about that. He is there for a long time because the order passed relates to 1954. He must have been there some time previous to that.

Sri T. SUBRAMANYA.—Does not the ordinary rule of transfer apply to him, that is, transfer after three years?

Sri C. M. POONACHA.—Well, Sir, generally that rule does apply. But, it is not as if that everybody should be transferred. Certain situations may require the retention of a particular officer.

Sri T. SUBRAMANYA.—Is it the view of Government that Sri Kuttappa is retained there in public interest ?

Sri C. M. POONACHA.—Sir, it is certainly so.

Sri T. SUBRAMANYA.—Or in his own interest ?

Sri C. M. POONACHA.—It is an inference which my Hon'ble friend may draw for himself.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it not necessary to transfer such a good officer to other places also in view of his good service in Mysore City ?

Sri C. M. POONACHA.—Where his service is required there it will be utilised.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, you have given one motor-cycle to only one officer. Will it not create heart-burning and discontentment in the service generally and prevent other Head Constables and Constables from discharging their duties properly ? In view of this, will the Government pass a general order giving a motor vehicle to every Head Constable and Constable ?

Sri C. M. POONACHA.—That is the intention. We want to provide the necessary equipment to these officers to enable them to discharge their work efficiently ; the desire is there. But, other considerations also weigh with the Government. I said, the matter is under consideration.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Is there no other Head Constable as competent as Sri Kuttappa ?

Mr. SPEAKER.—That question has been answered.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Is it the information of the Government that this particular officer alone is suited for the job and none other ?

Sri C. M. POONACHA.—If I were to refer to the order of 1954, it means that.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Will the Government consider the suggestion of providing motor cycles to the border police instead of giving them for use at the headquarters.

Sri C. M. POONACHA.—Border police as such, we have in Goa border region. In other places we do not have. Probably, the member refers to the frontier area ; that question will be considered.

Expenditure incurred on State Banquet to King of Afghanistan

Q.—3470. Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the money spent for the State Banquet held in connection with the visit of the King of Afghanistan ;

(b) who were all the invitees ;

(c) the time and place at which the Banquet was held ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) Rs. 791.10 nP.

(b) Vide list appended.

(c) At the Banquet Hall, Residency, at 8-30 p.m. on 21st February 1958.

(SRI S. NIJALINGAPPA)

List of invitees for the State Banquet on 21st February 1958
in honour of His Majesty the King of Afghanistan.

- 1 His Majesty Mohamed Zahir Shah, King of Afghanistan.
- 2 His Royal Highness Lemargi-Ali Sardar Mohamed Naim, Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs.
- 3 His Excellency Dr. Abdul Zahir, Minister of Health.
- 4 His Excellency Sardar Ala General Mohamed Omer, Ambassador of Afghanistan.
- 5 His Excellency Mr. Abdul Rahman Pazhwak, Director General, Political Department, Ministry of Foreign Affairs.
- 6 His Excellency Mr. Mohamed Sarwar, Deputy Minister of Commerce.
- 7 His Excellency Ustad Khalili, Cultural Adviser to His Majesty.
- 8 Major General Murad Ali, Chief Military A.D.C. to His Majesty.
- 9 His Excellency Mohamad Ali, Chief of Protocol to the Royal Ministry of Court.
- 10 His Excellency Mr. Abdul Sattar Shalizi, Deputy President of the Press and Publication Department.
- 11 Mr. Mohamed Anwar, Deputy President of the Textile Company.
- 12 Mr. Mohamed Ayub Aziz, Deputy Chief of Protocol, Ministry of Foreign Affairs.
- 13 Lieutenant Colonel Abdul Ghani, A.D.C.
- 14 Major Abdul Shakoor, A.D.C.
- 15 Captain (Pilot) Shah Wali, A.D.C.
- 16 Mr. Ghulam Usman Ulumi, Representative of the Bakhtar News Agency.
- 17 Mr. Wahab, Private Secretary to His Excellency the Ambassador of Afghanistan.
- 18 One Photographer.
- 19 One Movie Cameraman.
- 20 Private Servant.
- 21 Private Servant.
- 22 Private Servant.
- 23 Three other Members of the part
- 24
- 25

Sriyuths—

- 26 S. H. Haksar, Indian Ambassador to Afghanistan.
- 27 V. N. Bakshi, Chief Liaison Officer.
- 28 S. Kumar Dev, Information Officer.
- 29 Capt. Prithi Nandan Singh, Liaison Officer.
- 30 Lt. Rajinder Singh, Liaison Officer.
- 31 Daulat Ram Anand.
- 32 Sherwani, Interpreter.
- 33 R. D. Luthra, Photographer.
- 34 P. N. Kaul, Cine-Cameraman.
- 35 His Highness the Governor.
- 36 S. Nijalingappa, Chief Minister.
- 37 S. R. Das Gupta, Chief Justice.
- 38 Palahalli Sitharamiah, Chairman, L.C.
- 39 S. R. Kanthi, Speaker, L.A.
- 40 M. P. Patil, Minister for Revenue.
- 41 C. M. Poonacha, Minister for Home Affairs and Industries.
- 42 T. Mariappa, Minister for Finance.

Sriyuths—

- 43 R. Chennigaramiah, Minister for Local Self-Government.
- 44 H. K. Veeranna Gowdh, Minister for Public Works.
- 45 V. Venkatappa, Minister for Education.
- 46 H. S. Rudrappa, Minister for Agriculture.
- 47 B. Vaikunta Baliga, Minister for Labour and Legal Affairs.
- 48 R. M. Patil, Minister for Health.
- 49 Mohammed Ali Mehtab Ali, Minister for Excise and Rural Industries.
- 50 S. Channiah, President, M.P.C.C., Bangalore.
- 51 Kanthappa Shetty, Deputy Chairman, L.C.
- 52 Ramakrishna Hegde, Deputy Minister for Planning and Development.
- 53 Veerendra Patil, Deputy Minister for Home Affairs and Industries.
- 54 Srimathi Grace Tucker, Deputy Minister for Education.
- 55 Thimma Bovi, Deputy Speaker, L.A.
- 56 K. Kenchappa, Leader of the Opposition.
- 57 Y. Ramachandra, Mayor, Corporation of Bangalore.
- 58 N. Huchmasty Gowda, Chief Whip, Mysore Legislature Congress Party.
- 59 Srimathi C. Sharada, Deputy Mayor, Corporation of Bangalore.
- 60 A. G. Bandi Gowda, Organising Secretary, M.P.C.C., Bangalore.
- 61 M. A. Gopalaswamy Iyengar, Permanent Secretary, M.P.C.C.
- 62 K. F. Patil, Secretary, M.P.C.C.
- 63 G. Narayana Gowda, Joint Secretary, M.P.C.C.
- 64 L. S. Venkaji Rao, Treasurer, M.P.C.C., Bangalore.
- 65 S. G. A. Naidu, President, B.C.D.C.C., Bangalore.
- 66 R. Anantharaman, General Secretary, B.C.D.C.C.
- 67 A. V. Narasimha Reddy, Secretary, B.C.D.C.C.
- 68 Ramanjulu, Joint Secretary, B.C.D.C.C.
- 69 Nittoor Srinivasa Rao, Judge, High Court.
- 70 H. Hombe Gowda, Judge, High Court.
- 71 A. R. Somnath Iyer, Judge, High Court.
- 72 M. Sadasivayya, Judge, High Court.
- 73 K. Sadananda Hegde, Judge, High Court.
- 74 S. S. Malimath, Judge, High Court.
- 75 G. R. Ethirajulu Naidu, Advocate General, High Court.
- 76 K. P. Ramanathaiya, Chief Secretary to Government.
- 77 P. V. R. Rao, I.C.S., Chief Secretary (on leave), Bangalore.
- 78 G. Mathias, Secretary to Government, Finance Department.
- 79 G. V. K. Rao, Secretary to Government, Planning and Development Department.
- 80 R. J. Rego, Secretary to Government, Education Department.
- 81 M. Vasudeva Rao, Secretary to Government, Local Self-Government and Public Health Department.
- 82 K. Narayanaswamy, Secretary to Government, Industries and Commerce Department.
- 83 D. K. Srinivasachar, Secretary to Government, Public Works Department.
- 84 M. S. Swaminathan, Secretary to Government, Agriculture and Forest Department.
- 85 T. V. Reddy, Secretary to Government, Home Department.
- 86 R. P. Vasudeo, Secretary to Government, Law Department.
- 87 T. K. Tukol, Additional Secretary to Government, Law Department.
- 88 K. Balasubramanyam, Secretary to Government, Revenue Department.
- 89 P. K. Monnappa, Inspector General of Police.
- 90 Group Captain H. N. Chatterjee, D.F.C., Officiating Air Commodore, H. Q. Training Command, Bangalore.
- 91 J. M. Srinagesh, I.C.S., General Manager, H.A.L.
- 92 Col. M. B. Tandon, Officiating Commander, Sub-Area, Bangalore.

(SRI S. NIJALINGAPPA)

Sriyuths—

- 93 P. K. Sen, Accountant General, Bangalore.
- 94 K. Mohammed Ahmed, Commissioner, Corporation of the City of Bangalore.
- 95 M. K. Mathulla, Managing Director, Hindustan Machine Tools Ltd.
- 96 Jagdeesh Prasad, Managing Director, Indian Telephone Industries Ltd.
- 97 Prof. Bhagwantham, Director, Indian Institute of Science.
- 98 G. S. Venkataramana Iyer, Secretary, Mysore Legislature.
- 99 I. P. Mallappa, Private Secretary to Chief Minister.
- 100 M. Syed Murshed Peer, Under Secretary, G.A.D. (General).
- 101 R. Srinivasan, Director of Public Instruction.
- 102 D. R. Channarudriah, Deputy Commissioner, Bangalore.
- 103 D. R. Ramayya, Principal Information Officer.
- 104 *Bharatratna* Dr. C. V. Raman.
- 105 *Bharatratna* Dr. M. Visvesvaraya.
- 106 Sir Mirza Ismail.
- 107 H. N. Pallegar, Secretary to Governor.
- 108 N. Madhava Rau.
- 109 R. Venkataramaiya, Retired Chief Justice.
- 110 T. Siddalingaiah, Ex-Minister.
- 111 K. Hanumanthaiya, Ex-Chief Minister.
- 112 A. G. Ramachandra Rao, Ex-Minister.
- 113 Kadidal Manjappa, Ex-Chief Minister.
- 114 P. Medapa, Retired Chief Justice.
- 115 P. Mahadeviah, Retired Chief Justice.
- 116 V. P. Menon, Ex-Governor of Orissa.
- 117 N. S. Hirannayya, Chairman, Revenue Appellate Tribunal.
- 118 K. N. Padmanabhiiah, Chairman, Public Service Commission.
- 119 A. Bheemappa Naik, Ex-Minister.
- 120 Col. Bedi, Bangalore.
- 121 Major Mahadeviah, Personal Secretary to Governor.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, I submit to the Chair that this was not the question I sent and this was not the answer I expected. I never bothered or cared about this Afghan King. I wanted to ask about the Banquet given to the Prime Minister of Rumania.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—On a point of order, Sir. I request my Hon'ble friend not to speak in terms of saying, 'I do not care' for this person or that person.

Mr. SPEAKER.—After all, the member seems to have a short memory. I will read the question as worded by the Hon'ble Member; I have got the copy of the question here as sent by him.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Even so, Sir, these banquets are given in honour of foreign dignitaries who are our guests. I do not say that this House has not got a right to put questions and comment upon it, but

the correct attitude towards this question requires that we need not ask this question. If any information is really necessary, the particular member may approach the particular Minister and obtain it. I would, in the interest of the State and especially since we entertain these guests as a matter of honour and their dignity is involved, request the Hon'ble Member not to put this question.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not questioning the dignity or the honour shown by the State to these persons. I only ask, how a majority of members of this august House were refused to be invited to the banquets? Why only a few people were invited? We are also equally interested in enhancing the dignity and honour of the State.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is going to other points. So far as the point raised by Sri Hanumanthaiya

is concerned, I have reason to agree with him. I was told that such questions should be decided by approaching the Minister concerned or the Chief Secretary or the Chief Minister. In spite of that he found his way to put a question in this respect. He now says, he wanted to ask in respect of the banquet that was given to the Prime Minister of Rumania. But, I will read his question in which he says as follows :

Will the Government be pleased to state :—

(a) the money spent for the State Banquet held in connection with the visit of the King of Afghanistan ;

(b) who were all the invitees ;

(c) the time and place at which the Banquet was held ?

This is signed by the Hon'ble Member. He may look into it if he likes. This question has not come up only today. The question list was supplied to members about two days ago. The Hon'ble Member ought to have taken care to come to my office and verify it before raising such questions in the House. It would not be fair to make allegations against the Legislature Department unless circumstances call for it.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—I have got two questions. One is about the Rumanian Prime Minister in whose honour a banquet was held and for which a few ex-Ministers were invited and the members of this House were not invited even though the Assembly was in session at that time? I was referring to that.

MR. SPEAKER.—That does not mean that you have asked that question here.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—Looking at the list of invitees I find that only very few ex-Ministers were invited and a good many ex-Ministers were not invited. May I know the policy followed by the Chief Minister or the Chief Secretary in inviting ex-Ministers?

SRI S. NIJALINGAPPA.—Those who were present in Bangalore were invited.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—From the list, it is found that only a few ex-Ministers were invited. Many other ex-Ministers were present in Bangalore at that time. May I know why they were not invited?

SRI S. NIJALINGAPPA.—Most of the ex-Ministers who were present in Bangalore were invited. If my friend points out that a certain ex-Minister were present and yet they were not invited, I will look into it.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—It is found that even though the Assembly was in session at that time, only very few legislators were invited. Are we not equally interested in enhancing the prestige and dignity of the State? The ex-Chief Minister Sri Hanumanthaiah made a lengthy statement that this question should not be raised on the floor of the House and discussed. Are we not equally interested in keeping the prestige and dignity of the State?

MR. SPEAKER.—That question need not be raised here. I have already said that I have reason to agree with Sri Hanumanthaiah.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—May I know what was the difficulty that the Government felt in the way of inviting a majority of the legislators who were present here for the session of this House?

SRI S. NIJALINGAPPA.—It is not a question of inviting a majority. Every one must be invited. I cannot make any distinction in that. There are, however, certain circumscribing limits to this. In the first place it is not usually necessary to invite all the members to these banquets. In the second place, the place where the banquet was held is so small that we cannot accommodate more than about 120 people at the most.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—I would invite the attention of the Chief Minister to serial numbers 60, 61, 65, 66 and 68. May I know what is their special qualification and what is the special service which they have done to the State in recognition of which they have been invited in preference to the members of this House?

Sri S. NIJALINGAPPA.—They are usually invited and that is why they were invited.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Do the Government feel that the members of a political party are on a higher status than the members of this House and as such they should be given preference over the members of this House?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The question does not arise at all. I do not make any such distinction.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Then under what circumstances were these members invited?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have already answered that question.

Sri C. K. RAJAH SETTY.—May I know whether such invitations are extended to the office-bearers of other parties also?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The Leader of the P.S.P. Party was invited.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—May I know why the legislators of Bangalore City at least could not have been invited?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have already submitted the factors that militate against our inviting more people.

Sri G. SIVAPPA.—The Chief Minister said that all ex-Ministers are invited. I find that Sriyuths H. M. Chama-basappa, G. Anna Rao, Dr. Nagan Gowda and so many other ex-Ministers were not invited. If a principle is to be followed it should be followed correctly. May I know why these ex-Ministers were not invited?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have already said that ex-Ministers who live in Bangalore are usually invited.

Sri G. SIVAPPA.—Is it not a fact that these ex-Ministers were in headquarters and yet they were not invited?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The invitations are generally issued much earlier than the day of the banquet.

Sri G. SIVAPPA.—Is it difficult for the Chief Secretary or the Chief Minister to find out if these gentlemen are in headquarters?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಶೇಟ್ಟಿ.—ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—May I take the House into confidence and say that so many friends who are invited do not turn up at that moment. We do not want to have empty chairs.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಯಾರು ತಯಾರು ಮಾಡುವವರು?

Sri S. NIJALINGAPPA.—According to the direction of Government and also the convention, guests will be invited.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಕೆಲವರನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is the Government that finalises the list. The Chief Secretary is in charge of this. He prepares the list and places it before us for finalisation.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is there not a list of precedence in Government on the basis of which invitations are issued and official precedence is determined?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have already answered that conventions are there.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is there not a list of precedence?

Sri S. NIJALINGAPPA.—By convention we consult the previous lists.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The list that I refer to is the list of precedence. Probably, the Chief Minister has not understood what is meant by it.

Sri S. NIJALINGAPPA.—I quite understand the list of precedence on the basis of which invitations are issued.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—There is what is called a list of invitees which may be prepared by this Ministry or any other Ministry, but the list of precedence is the list which is prepared on the basis laid down by the Government of India and that list cannot be changed.

Sri S. NIJALINGAPPA.—Every Government has that list. The Central Government has got that list and our Government also has got that list.

1 P.M.

SRI K. HANUMANTHAIA.—Is it not wise to base the issue of invitations on this officially accepted list of precedence?

SRI S. NIJALINGAPPA.—The precedence also is there and sometimes we have to invite distinguished non-officials of this place. Therefore it is necessary to extend invitations to others also.

SRI F. H. MOHSIN.—When the District Congress President of Bangalore Corporation was invited, may I know why our District Congress President Sri Rudrappa Hallikere was not invited?

MR. SPEAKER.—He lives here. The other people do not live in this place. Question time is over.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—The Hon'ble Chief Minister has been pleased to use the words 'necessity' and 'necessary', and their meaning is very ambiguous. He often uses "whenever necessary" and "whenever there is necessity". May I know the meaning of these words?

SRI S. NIJALINGAPPA.—The meaning is very obvious and it does not require of me to give the meaning.

SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I have got one question. I beg leave of you to put it. The number of the question is 2571 on page 10.

MR. SPEAKER.—Yes, Yes. You may put the question.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—I rise to a point of order. The Hon'ble Speaker was pleased to rule that question time is over. But questions are allowed to be asked. I want to have a ruling whether it is relevant to put questions after it is ruled that question time is over.

MR. SPEAKER.—I have revised what I said. Of course I did say that question time is over. Since some member wanted to put questions, I allowed him. That is all.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—My point is this.....

MR. SPEAKER.—I have understood your point of order.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—I have not made it clear, Sir. The

Hon'ble Speaker was pleased to make the remark that question time was over. Therefore it is not in order if members are again allowed to put questions.

MR. SPEAKER.—It is perfectly in order. I have revised. So far as Sri Deenadayalu Naidu's question is concerned, it may be taken up tomorrow as question time is over.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—Mr. Sivappa was allowed to ask on the same question.....

MR. SPEAKER.—I have already said what I have to say. There is no question of arguing with me. I know the Hon'ble Member is in the habit of arguing.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY.

(but not taken up)

Cases of Gold Smuggling in the State.

Q.—2340. SRI N. O. SAMAJI. (Belgaum LL).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of gold smuggling cases detected in the merged areas and Old Mysore State for the last one year;

(b) the quantity of gold recovered from the above cases;

(c) whether the cases of smuggling are increasing every year and if so, the action they intend to take in the matter?

A.—SRI C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) 8 cases in merged areas.

1 case in Old Mysore State.

(b)

Tolas	Annas	Grains
(i) 23,523	(Pure gold) 5	13
(ii) ...	(Sponge gold) ...	1,388.6

(i) 23,523 (Pure gold) 5 13

(ii) ... (Sponge gold) ... 1,388.6

(c) There is no marked increase.

Construction of Bridge on Suvarnavati River near Yelandur.

Q.—2383. Sri T. P. BORIAH (Kollagal).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have accorded sanction for the construction of a bridge on the Suvarnavati river near Yelandur on the Yelandur-Biligiriranganabetta Road;

(b) if so, the estimated cost thereof?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Yes.

(b) Rs. 4.5 lakhs.

Remission of interest charges on takavi loans given in the form of foodgrains in Hyderabad Karnataka.

Q.—2569. Smt. BASAVARAJESWARI (Manvi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have received representations from the people of Hyderabad Karnataka regarding the remission of interest charges on takavi loans given in the shape of foodgrains to the poor people in war time;

(b) if so, the action they propose to take thereon?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(a) No loans in the shape of foodgrains were issued to poor people in Gulbarga Division during war time.

(b) Does not arise.

National Extension Service Blocks to Harnahalli and Holur Hoblies in Shimoga Taluk.

Q.—2735. Srimathi RATHNAMMA MADHAVA RAO (Shimoga).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the residents of Harnahalli and Holur hoblies in Shimoga

Taluk have been pressing for the grant of N.E.S. Blocks for the past several years;

(b) if so, the action they propose to take in the matter?

A.—Sri RAMAKRISHNA HEGDE, (Deputy Minister for Planning and Development).—

(a) Yes.

(b) The representation will be kept in view at the time of next allotment of Blocks.

Member sworn.
Sri K. M. DEVAYYA (Periyapattana).—

Leave of Absence of Members.

Mr. SPEAKER.—I have received a letter from Smt. Allum Sumangallamma requesting an extension of leave of absence from the House for 20 days owing to ill-health.

Is it the pleasure of the Assembly that permission be granted to Smt. Allum Sumangallamma for remaining absent from the meetings of the Assembly for 20 days?

Permission was granted.

Mr. SPEAKER.—I have received a letter from Sri B. A. Desai requesting leave of absence from the House, from 18th April till the close of the current session.

Is it the pleasure of the Assembly that permission be granted to Sri B. A. Desai for remaining absent from all the meetings of the Assembly till the close of the current session?

Permission was granted.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—On a point of information, Sir. Just now, you read out a note for leave of absence for 20 days from one of the Hon'ble Members. I want to know whether we are sitting for 20 days more from today.

Mr. SPEAKER.—That is a different matter. The permission of absence is for those days we sit. Beyond those days permission is not necessary.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I just wanted to know how that Hon'ble Member has come to know that we are sitting for 20 days.

Mr. SPEAKER.—She must have expected that.

BUDGET FOR 1958-59—DEMANDS FOR GRANTS.

Demand No. 2—Land Revenue.

7. Land Revenue.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That a sum not exceeding Rs. 1,52,37,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Land Revenue’.”

Demand No. 32—Famine.

54. Famine.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That a sum not exceeding Rs. 52,59,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Famine’.”

Demand No. 45—Compensation to Zamindars.

65. Payment of Compensation to Landholders on the abolition of Zamindari System.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That a sum not exceeding Rs. 35,45,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Payment of compensation to

landholders, etc., on the abolition of zamindari system’.”

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ಪುಮನಗರಂ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದುದು ಮತ್ತು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಮತ್ತು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದುದು ಸುಮಾರು 1880ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆಗ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಮತ್ತು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ತಂದರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. 1888ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಈಚೆಗೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಎನಿಸಿ, ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೊದಲದ್ದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ 11 ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಕಾರಣರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ ವಾಗಿ ಮೊದಲಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಮತ್ತು ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ಮೇರೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮ್ಯಾನ್ಯುಯಲ್ ತಯಾರುಮಾಡಿದರು. ಅದು ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷವಾಗಿದೆ.

ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡ್, ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮ್ಯಾನ್ಯುಯಲ್ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ಒಂದು ಅಪ್-ಟು-ಡೇಟ್ ರಾಮಾಡೇಟ್ ಎಂದು ಒಂದು ಕಮಿಷನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಮಿಷಿ ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತೋ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮ್ಯಾನ್ಯುಯಲ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೂ, ಸೆಪರೇಟ್ ಆಫೀಸರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೂ, ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಯಾವರೀತಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯವೇ ಅನೇಕರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ವಿಷಯವೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಕೆಲಸ ಹೂಡಿದ್ದೇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ರಾಮನಗರಂ).—ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ!

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—1888ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಬಂದುದು, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ).

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕಾರಾವಕಾಶವೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆದರೆ ಅವಶ್ಯಾನ ಸೂಚನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಲ್ಲ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬರ ಬೇಕು. ಆಗ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರಿಡಂಟ್ಸ್ ಅಫ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಇದೆ. ಅದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯುಟಿ ನವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಮೊಗ ಮ್ಯಾಗಿ ಮೇರಿಟೇನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ರೆವೆನ್ಯೂ ಆಫೀಸರ್ ಕೂಡ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಮೇರಿಟೇನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ದೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಂದು ತರಹ ರೂಲ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ದಾಖಲೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಳದೀ ಹೇಳಿದ್ದು, ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮಾಡಿದ್ದು ವೇಸ್ತ್ ಅಫ್ ಹೇಪರ್, ವೇಸ್ತ್ ಅಫ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್; ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಲೆಖ್ವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವೇಸ್ತ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಾರಂ ನಂಬರ್ ಏಳು ಇದೆ. ಅದು ತಕರಾರು ತಾಳಿ ಬರೆಯುವ ಫಾರಂ. ಇದು ಒಂದು ಚಂದಾಯಾಧವನ್ನು ಶ್ಯಾನುಬೋಗರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಶ್ಯಾನುಬೋಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅನ್ಯಾಯದ ಕೆಲಸಗಳೇ ಬಹಳ. ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ಜಬ್ಬರ ಮನೆ ಯನ್ನು ತೊಳೆಯಬಹುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯಗಳವೇ ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಿವಸಗಳು ಮಾತನಾಡ ಬರೆ ಮುಕ್ತಾಲು ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಜಮೀನಿಗೋಸ್ಕರ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಅವನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ದರಖಾಸ್ತ್ ರಿಜಿಸ್ಟರಿಸ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಇವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ದರಖಾಸ್ತ್ ರಿಜಿಸ್ಟರಿಸ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದರಖಾಸ್ತ್ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೈತನೇ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಕೊಟ್ಟರೂ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಪರ್ಸನಲ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಎಂಟರ್ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿರುತ್ತಾರೆ. ದರಖಾಸ್ತ್ ಅರ್ಜಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಅವಿವೇಕವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು ಅಕ್ನಾಂಡ್ ಮೆಂಟ್ ನಕ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾನೇ ನಮ್ಮ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನೂ ನೋಡಿದೀರಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಬಂತು: ನನಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ಅವರು ಏನು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಯಾವ ಅರ್ಜಿಯೇ ಆಗಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಅಕ್ನಾಂಡ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದರಖಾಸ್ತ್ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದು ಇವತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ನನ್ ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸರು ಗುಬ್ಬಿಲ್ಲಾಹ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಒಂದೇ ದಿವಸ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದ್ದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೆಂಡಿಂಗ್ ಆಗಿದ್ದ ಮುನ್ಸೂರು ಫೈಲು ಮತ್ತು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ರೆವೆನ್ಯೂ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ಬಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ದರಖಾಸ್ತ್ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರುಯಾರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಪ್ರತಿಫಲ ಹೊಂದಿದ ಹೊರತು ದರಖಾಸ್ತ್ ಡಿಸ್‌ಪೋಸ್ ಆಫ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ದರಖಾಸ್ತ್ ಬಂದ ದಿವಸವೇ ದರಖಾಸ್ತ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂಟ್ರಿಯಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ದರಖಾಸ್ತ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದುವು, ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ವಿಲೇವಾರಿ ಯಾದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಪ್ರತಿಫಲ ಎಂದರೇನು?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಪ್ರತಿಫಲ ಎಂದರೆ ಲಂಚ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಲಂಚಮಯವಾಗಿದೆ.

ದರಖಾಸ್ತಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನುಕ್ರಮವಾದ ಮತ್ತು ಅನುಕ್ರಮವಾದ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸಫರ್ರಿಗೆ ಜಮೀನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಪಾರ್ಟಿಯವರಿಗೇ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಾವೊಂದು ದೋಷಾರೋಪಣೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸಫರ್ರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಜಮಾಬಂದಿ ವಿಷಯ. ಅಮಲ್ದಾರರ ಮುಂದೆ ಈ ಜಮಾಬಂದಿ ಲೆಖ್ವದ ವಿವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪಚ್ಚೀಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಜೆ ಆರೂವರೆ ಘಂಟೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಮೇಲೆ ಆ ಲೆಖ್ವಕ್ಕೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ಸೈನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಬ್-ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸರು ಮಾಡುವುದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮಾಡುವುದೂ ಹಾಗೆಯೇ; ಹಿಂದೆ ಐದಾರು ದಿವಸಗಳು ಜಮಾಬಂದಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಪೋಗ್ರಾಂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗುಮಾಸ್ತರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಿಕಾರ್ಡನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಾಗವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಫೀಸರೂ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಫೈನಲ್ ಡಿವಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಆಫೀಸುಗಳಿಂದ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಮಕ್ಕಳಾಟ ದೋಷದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗಾಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ಕಡೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಆರು ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಹೆಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಕಾಗದಗಳು ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಾಡುವುದರಲ್ಲೆಯೇ ಎಷ್ಟೋ ನಿಧಾನವಾದುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕಾರಣ, ಅಮಲ್ದಾರರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಗುಮಾಸ್ತರ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡಿದರೆ,

AND 45. COMPENSATION TO ZAMINDARS

ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ ಎಂದು
 ದಾಗಿ. ಆಗ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂತು.
 ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ
 ಅನ್ಯಾಯವೇ ಕಾರಣ. ಅಲ್ಲಿನ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವ
 ಸಂಬಳ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಫೀಸರಿಗೆ
 ಮೂರು ಸಾವಿರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ
 ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜೀವುಗಳನ್ನೂ, ವ್ಯಾನು
 ಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ
 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ
 ಬಡ ನೌಕರರಿಗೆ ಟಿ.ಎ. ಇಲ್ಲ, ಸಂಬಳವೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.
 ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಬಡ ನೌಕರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ
 ಗಳು ಮುಂಗಾರಿನಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ ಯಾವರೀತಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಮಾವಿನಕಾಯಿಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಉದಾರು
 ತಪೋ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗಿವೆ, ಬಡ ನೌಕರರ ಕಷ್ಟ
 ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಇಷ್ಟು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾರಿ
 ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗು
 ವುದಿಲ್ಲ. ರೆನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು
 ಮಾಡಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ
 ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತುಮ
 ಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ
 ಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳು
 ಇದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆ ಓಡಾಡಬೇಕು
 ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರೋಮೋ
 ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಫಸ್ಟ್ ಮೆತ್ತು ಸೆಕೆಂಡ್
 ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲರ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ರೆಟೈರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ
 ದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ.
 ಗ್ರೇಡೇಷನ್ ಲೆಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೋಮೋಷನ್ ಕೊಡ
 ಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ. ಜಾತಿ, ಮತ, ಕುಲ ಸೇರಿದ
 ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಕ್ಷಣ
 ತುಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ
 ಅನ್ಯಾಯವು ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು
 ನಾನು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ಕೆಲಸ ನಡೆಯ
 ಬೇಕಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಮಲ್‌ದಾರರು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ
 ಕಮಿಷನರರು ಇರಲೇಬೇಕು. ಅಮಲ್‌ದಾರರು
 ಕೇವಲ ಬರ್ ಕರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವೆಂದು
 ಅನಾಥ ಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ
 ಕೆಲವು ಅಮಲ್‌ದಾರರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನಾಥವಾಗು
 ತದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಹಾಳಾಗಿ
 ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅನುಭವಿಗಳಾದವರನ್ನು ನೇಮಕ
 ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮಲ್‌ದಾರರನ್ನು ಕೇವಲ ಬರ್ ಕರೆ
 ಕ್ಟರ್‌ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿ
 ಯಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗು
 ತಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಫೆಬ್ರುವರಿ
 ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಟಾಂ
 ಟಾಂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟನಂತರ
 ಹಣ ವಸೂಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಶೇಕಡಾ ಆರಂಕೆ ಬಡ್ತಿ
 ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರು ಸಾಲ ತಂದು
 ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲ ತಂದ ಹಣದ ಮೇಲೆ
 ಶೇಕಡ 12 ರಿಂದ 18 ವರೆಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗು
 ವುದು. ಕಡಾ ತಂದು ಬಡವ ಕಟ್ಟಿ ಎಂದು ಹಾಗೆ
 ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜನರೂ-ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ
 ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಶೇಕಡಾ ಆರಂಕೆ
 ಬಡ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವುದೆಂದು
 ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ
 ತಪ್ಪು. ಅದುದರಿಂದ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಟಾಂ

ಟಾಂ ಹೊಡಿಸಬೇಕು. ಫೆಬ್ರುವರಿ 20ನೆಯ ತಾರೀಖು
 ನಿಂದ ಮಾರ್ಚ್ 20ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಸ್ವಪ್ನ
 ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಏಪ್ರಿಲ್ ಮತ್ತು ಮೇ
 ತಿಂಗಳುಗಳೊಳಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ
 ಜಮೀನು automatic ಆಗಿ forfeit ಮಾಡುತ್ತೇ
 ವೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಂದಾಯ
 ಕೊಡುವೆ ಇದ್ದವರ ಜಮೀನನ್ನು automatic ಆಗಿ
 forfeit ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂದಾಯ
 ವಸೂಲು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅಮಲ್‌ದಾರರಿಗೆ ಕೊಡ
 ತಕ್ಕ Special Pay 50 ರೂಪಾಯಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.
 ಹೀಗೆ ಆದರೆ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗು
 ತದೆ, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Make the rules clear. Give them a
 chance to work properly and see that
 the ryots are not ruined by the dirty
 rules in existence in Mysore State. I
 say they are dirty because they are not
 clear. They are making every officer
 go astray.

ಸ್ವಾಮಿ, ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.
 ಶಿವಮೊಗ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಜಮೀನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾಗುವಾಡಿ ಫಸಲು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ಬಂಜರು ಭೂಮಿ
 ಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಬರೆದು ಕಂದಾಯ ಕೊಡದೆ ಇರತಕ್ಕ
 ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇವೆ. ಯಾವದೇ ಸರಕಾರ
 ಅಧಿಕಾರಿಯ ಸರಿಯಾದ ನಿಗಾ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
 ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು
 ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ.
 ಅಮಲ್‌ದಾರರು ಕೇವಲ ಬರ್ ಕರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.
 Sub-Divisional Officers are superfluous
 Officers ಅದುದರಿಂದ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕರೆಕ್ಷನ್
 ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ನುಡಾರಿಸಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಮಲ್‌ದಾರರನ್ನು ಬರ್ ಕರೆಕ್ಟರ್
 ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. B.D.O. ಅವರಿಗೆ ಜಿಪ್ಸ್
 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಅಮಲ್‌ದಾರ ಕೆಲಸವನ್ನು
 ಹತ್ತು B.D.O.ಗಳಿಗೆ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ
 ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು
 ಅಮಲ್‌ದಾರರಿಗೆ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. N.E.S.
 ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೇ ಕೊಡ
 ರಾಗಿದೆ. ಈ ಬರ್ ಕರೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಬಡಿಸಿ ಉಳಿದ
 ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ
 ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂ
 ಕಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ವಶೀಲಿಬಾಜಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ.
 ಪುಡಾರಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರು
 ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಎಂದು ನಾನು
 ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).
 ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಎಂದು ಅವರು
 ಹೇಳಿದರು.

This kind of thing should not be
 allowed. We have no objection to his
 commenting on the administration. He
 has no business to say anything against
 the Congress which is not represented
 here. At this rate, take it from me,
 there will not be any end at all.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜನರು ಅಂದರೆ ಅರ್ಧ ಬೇರೆ ಅಗುತ್ತದೆ. ಹೊರಗಡೆ ಇದ್ದವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂ.ಎಂ.ಎ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನದವ್ಯರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ:—ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹೆಗಲ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಎಂದ ಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ನದವ್ಯರಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಆದರೂ ನಹ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ನನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರು. ನಾನೂ ಅವರೂ ಕಾಸ್ ಮೇಟ್ಸ್. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

1-30 P.M.

ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಇನ್ನಾರ ಮೇಲಾಗಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಯಾಂನಾದರೂ ಕೇಳಿ, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಕೇವಲ ಸಾರಾಯಕ್ಕಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಕೊಡಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ರೈತನ ತಲೆ ಬಡೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೋ ಅಮರಾರ್ಥರು ಜಮಾಬಂದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿ ಜುರಾನೆ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು, 'ಬದ ರೈತ ಕಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ' ಸ್ವಾಮಿ, ಹಾಕಬೇಡಿ, ಎಂದನಂತೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಆರ್. ಆರ್. ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 23 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗರ ಬಹುದು. ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅಮರಾರ್ಥರೂ ಕೂಡ ಅದರಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. Inspection Notes—ಅದರಮೇಲೆ Yes-No ಎಂದು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ—ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸ್ತೀರಿ. ಭರ್ತಿಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಫೀಸರುಗಳು ಸೈನ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಬ್-ಡಿವಿಷನ್ ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಆರ್. ಆರ್. ಪಟ್ಟಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಬಂದರೂ ನಹ ಅದನ್ನು enter ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಕ್ಲರ್ಕ್‌ನನ್ನು ತಿಂಗಳು ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು. ಈ ರೀತಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನಾಯಕೋಲ ಇದೆ. ಪಹಣಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಪಟ್ಟಿಗೂ ಜಮಾಬಂದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಫೀಸರು ರುಜು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪುಟಕ್ಕೆ ಪುಟ ನಹ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಸಿಸ್ಟಂನ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸರ್ವ್ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಆಪ್ತರಾಗಬಹುದು. 1890ನೆಯ ಇಸ್ರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ತೀರ್ಪು ಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಭೀಮನಕಟ್ಟೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಸರ್ವ್ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಗಂಧದ ಮರಗಳು ಹೊರಟುಹೋಗಿವೆ. ಜಾಗೃತ ಅಲ್ಲ

ಸರ್ವ್ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 45-46 ವರ್ಷಗಳಾದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ವ್ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಗದೇ ಇರುವುದು ಇದ್ದರೆ, ಏಕೆ ಆ ಇರಾಬೆ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು? ಸರ್ವ್ ಆಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಆರ್. ಆರ್. ಸರ್ವ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ಸರ್ವ್‌ಯರ್‌ಗೆ ಒಂದು ನಂಬರಿಗೆ ಎಂಟು ಆಣೆ ಕಮೀಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿಯದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಆರ್. ಆರ್. ಸರ್ವ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಪೋಗ್ಲಾಂ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋದಾಗ R.R. Phodi ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು L.R. Phodi ಸರ್ವ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವಷ್ಟು ಇನ್ನಾವ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

[SRI M. MALLIKARJUNASWAMY

in the Chair]

ಅಮರಾರ್ಥರ ಕೆಲಸ ಎನ್ನುವುದು, ಪರಿಶ್ರಮವಾದ ಕೆಲಸ. ವಿರೇಚ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದೂ ಪುಡಾರಿಗಳ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್‌ಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಅದಕ್ಕಾಗಲೇ ಒಬ್ಬ ಪುಡಾರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಮುಣ್ಣು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ರೈತನೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ನಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರ ಕೆಲಸ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಹಾಯಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮಾಡಿ ನಂಬಿರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಡಿವಿಜನ್ ಕಮೀಷನರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಸರಾಗಿ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದಲು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಪರೇಟ್ ಟ್ರಬ್ಯುನರ್ ಮಾಡುವಾಗ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಅಫೀಲು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದೇ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಈಗ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಪರೇಟ್ ಟ್ರಬ್ಯುನರ್ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ರಾ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಡಿವಿಜನ್ ಕಮೀಷನರು 'It is against law' ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಈ ಬಕ್ಕಟ್ಟು, ಮುಗಟ್ಟಿ ನಿಂದ ನಾನು ಕಂಡಹಾಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಯೇ ಇದೆ. ಡಿವಿಜನ್ ಕಮೀಷನರ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಮರಾರ್ಥರು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನವರು, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅಮರಾರ್ಥರು, ನಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು, ಡಿವಿಜನ್ ಕಮೀಷನರು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಕ್ರಾಗದ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಆರ್. ಆರ್. ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕುಬೇರನಷ್ಟು ಹಣ ಇರಬೇಕು. ಅಂಜನೇಯನಷ್ಟು ಆಯಸ್ಸು ಇರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಸರಿ ಯಾದ ತಾಮತ್ತು ಇರುವ ಅಫೀಸರು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ತಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀ

ಪನರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅವರ ಮುಖ ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ; ಅವರ ಜಾತಿ, ಕುಲ ಒಂದೂ ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಫ್ಯಾಮಿನ್ ವಿಚಾರ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹಗಲು ಕಂಡ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳದ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, 'ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನದಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಎರೆ ಕೈಕೊರೆಸುವ ಹಾಕಿ, ಜನಗಳು ತಾವೇ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು. ಇವತ್ತು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 25-30 ಅಜಿ-ಗಳು ಬಂದಿವೆ. 50 ಸಾರಿ ರಿಮೈಂಡರ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಆರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಬಾವಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿ ಎಂದರೆ ಎರಡು ಮೈಲಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಚೆಗೆ ಒಂದು ಮೈಲಿ ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೂ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 20-30 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಏಳು-ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿ ಎಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಅಮೇಲೆ Payment of Compensation to Zamindars. ಎಷ್ಟು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ, ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನಾಂ ಆಬಾಲವತ್ ಆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು Protection of rights of the tenants in Inam Villages ಆಕ್ಟ್; ಇಂಥ ಬೋಗಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅವಿವೇಕದ ಕೆಲಸ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—I rise a to point of order, Sir. My learned friend is referring to a particular Act. It has all the sanctity of having been approved by this august House. Whether it has come into force, or whether it is likely to come into force or whether it has properly come into force is another matter. To call that Act as *Bogus Act*, is it correct? and is it becoming of the dignity of the House?

Mr. CHAIRMAN (Sri M. Mallikarjuna swamy).—As a member of this Legislature, nothing prevents him from holding any opinion. I think the Hon'ble Member can hold that opinion.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Whether you can call it a Bogus Act...

Mr. CHAIRMAN.—That is his opinion. That is all.

L.A.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ನಾನೇನೂ ಅಂಥ ಚಾಳಾಚಾಳಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ "ಬೋಗಸ್" ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತುರುವೇಕರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅರಿಶಿನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಹುಳಿ ನಂದ್ರ ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು.

ಇನ್ನು ಮುಜಾಯಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಉತ್ಖ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒರ್ಚಕರ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಂದು ದುರ್ವಿನಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಉತ್ಖ್ತಿಯಲ್ಲಿ 15-20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂ ಕೂಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನಾರೊಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದುರ್ವಿನಯೋಗದ ಬಾಬಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒಂದು ಸದ್ವಿನಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಬಡ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಈ ಹಣದಿಂದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಧಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ರೈತರೇನಾದರೂ ಏಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಒಂದು ಬಾವಿ ತೆಗೆದರೆ ಆ ನೀರು ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಜಾಗ್ವಾನಿ ನೀರು ತಡೆದರೆ ಆ ನೀರು ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ, ಭುಳಿ ನೀರು ಬಂದರೆ ಆ ನೀರು ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ರೈತನ ಮನೆಯನ್ನೇ ದಂಡ ಹಾಕಿ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ act of God ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಾ ಪ್ರಕಾರ, If certain area of the sea belongs to certain country and if that sea dashes towards any land or house and causes any damage to them then the owners of such land or house are entitled to compensation by that Government ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. —This is a matter which the Hon'ble the Revenue Minister has to take into consideration.—ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು act of God ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕಾದಂಥ ವಿಚಾರಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಈಗ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ನಿಸ್ತಂನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಡಾರಿಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು; ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ದಕ್ಷರಾಗಿ, ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಯೋಗ್ಯರನ್ನು ನಿಸ್ತಂಡ್, ಡಿಸಮಿಸ್ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ದೇಶಾಭ್ಯುದಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಒಂದು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶಿಸಿ ನನಗಿಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಮುಖ ಬಾಗಿಲಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನೀಗ ಈ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಫೋಡಿಂಗ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಸ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಫೋಡಿಂಗ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು 15-20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ತಾನೇ ಸಂತೋಷಪಡಬಲ್ಲದು? ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲನಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಒಣಗಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಪ್ಪಿತರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಈ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಸೂಕ್ತ ವಿರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸಬೇಕು ಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ರಾಜ್ಯಪಾದ ಮೆದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಯಾರರೂ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಕ್ರಯ—ಫೋಗೈ ಇತ್ಯಾದಿ ಪರಭಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಆ ಜಮೀನು ಯಾರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಸಬ್-ರಿಸಿ ಸ್ಟಾರ್ ಅವರ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ರಿಸಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಬಡರೈತರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. R. R. Office ನಿಂದ ಒಂದು ನರ್ಚಿಫಿಕೇಷನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅದರಿಂದಲೂ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆ ವಿಚಾರ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರಾ ವಿಷಾದಕರವಾದಂಥಾ ಸಂಗತಿ ಎನೆಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮನೌಕರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೊಬಲಗನ್ನೂ ನಮೂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಬರಿದಿದ್ದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಆ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೆಚ್ಚಿ ನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನೇನೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಒಂದು ಸತ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಜನರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೊಂದು ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ದುಡೆಮೆಯನ್ನು

ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿದುದಾಗಿದೆ. ಅರೂ-ಸಹ ಇತರ ನೌಕರರಂತೆ ಮಾನವೀಯ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರೂ ಹಳ ಮಾನವರು ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೋದಿರಲು ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದಪಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಈಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ತಮ್ಮ ಫೋಟೋಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಅವರಿಗೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲೂ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ರಾಧರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯಮಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಲು ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜಮೀನಿರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಭುತಃ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇನೋ ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಷ್ಟು ಭೂಮಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನೇಕೆ ಬಾಕಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತ ಸಂಪತ್ತು ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿವೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಗರಗಳೂ, ಮೈಸೂರು, ದಾವಣಗೆರೆ ಮತ್ತು ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಈ ನಗರಗಳಿಗೆ ನೌದೆ ಸರಬರಾಯಿಗಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಆರಣ್ಯಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೌದೆ ಸರಬರಾಯಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೂ ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದುಡ್ಡನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಾದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಫ್ಯೂಯಲ್ ಪ್ಲಾನ್‌ಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೌದೆ ಸರಬರಾಯಿಗೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ತೊಂದರೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಫ್ಯೂಯಲ್ ಪ್ಲಾನ್‌ಟೇಷನ್ ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರ ಸೀತಿ ಎನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ 'the matter is under examination' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು

ಒಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಸರಿಯೋ ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲವೋ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದು. ಯಾವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಗೋಮಾಳಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನುಳಿಯತಕ್ಕ ಜಮೀನೇನಾದರೂ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ (ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅರಿತಿ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ಅರಿತಿ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಫ್ಯೂಟ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಗ್ರೆಂಟ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಫ್ಯೂಯಲ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ; ಅಂಥ ಎಗ್ರೆಂಟ್ಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಫ್ಯೂಯಲ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನೂಟುತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ವಿಷಯ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಬಾಕಿಗಳಾಗಿ ಎಂಗಡಿಸಿ ದರಬಾನ್ಸು ದಾರರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಏಪ್ರಿಲ್ ಸಾಲ್ವೇಜ್ ತಾರೀಖಿನೊಳಗಾಗಿ ಹಾಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 24ನೇ ತಾರೀಖು ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾದರೂ ದರಬಾನ್ಸು ದಾರರು ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಜಮೀನ್ದಾರ ದರಬಾನ್ಸು ದಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರವರು ಒಂದು ಆರ್ಡರ್‌ನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈಗ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಜನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು, ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಾಗ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತಹಸೀಲ್ದಾರರುಗಳೇ ಐದು ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಷಾಮದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಾಮದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರದ ಜಿಲ್ಲೆ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಆಗಾಗಿ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಐದು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟು ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ

ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ; ಮತ್ತು ಆಕಾಲದ ಅಥವಾ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಮಳೆಯಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುವ ರೈತರಿಗೆ, ಅವರು ಮಾಡುವ ಬೆಳೆಯು ಕಟ್ಟುಹೋಗಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಮಳೆಯನ್ನು ಕಾಯಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದ ರಾಗೋಡು ವಾಗೈರಿ ಬರ್ಚುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಸಾಲ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ಬಂದನಂತರ ಪುನಃ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಮಳೆ ಪುನಃ ಬರದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ರೈತನು ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗೇನೋ ರಿಲೀಫ್ ವರ್ಕುಗಳು ಎಂದು ಕ್ಷಾಮದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗ ರಿಲೀಫ್ ವರ್ಕೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ ಬಂದರೆ, ಇರಿಗೇಷನ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ವರ್ಕುಗಳೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮಳೆಯೇ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕೋಪದಿಂದ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕ್ಷಾಮದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಈ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕೋಪವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇಷ್ಟು: ಮಳೆಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದು ನೀರಾವರಿ ಭಾವಿಯಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತೆಲ್ಲ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಕುಟುಂಬಗಳಿರಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾವಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಲು ಹಣದ ಅಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದೊಂದು ಭಾವಿಯನ್ನು ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಡಜನಗಳಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಲಗಳು ರೆವೆನ್ಯೂ ಭಾಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಐಎಸ್.ಇ.ಎಸ್. ಬಾಕಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆರಾಟು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ)

ಮೆಂಟೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾವರ ಕೆಲಸಗಳು ಮಳೆ ಬಂದಾಗ, ಕೋರಾರ, ಗೋರಿಬದನೂರು, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಮತ್ತು ಶಿವಪಟ್ಟ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ನಿರಾವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ, ಮುಳಬಾಗಿಲು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮಳೆಯೇ ಬಾರದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲವೇ ಈ ಕ್ಷಾಮದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ - ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೋ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಜನರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಜನ ಪುನೀತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ "ತರೆಗೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಜನಕ್ಕೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಯಾವ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಣ್ಣ ಬರುವವರೆಗೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಬಡ ಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೋಸರ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವರ್ಕ್‌ಗಳೆಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಭಾಗ ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಭಾಗ ಪಟ್ಟ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ನು ಎಂದು ಘಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೇಟುಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕೋರಾರ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ ಮತ್ತು ಮುಳಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. BASAVALINGAPPA (Bangalore South).—Mr. Speaker, Sir, I do not wish to dilate on every aspect of Revenue demand, but confine myself to the unconstitutional aspect of maintenance and establishment of Muzrai

institutions. We hold our banner and constitution as sacred and supreme in this land. Whatever we do and whatever Government does must be in conformity with the provisions of the Constitution. Our Constitution has declared that our nation is a secular one. Whatever that is done should be in conformity with this principle laid down therein. What is a secular State? I define a secular State as one that will not admit of religious faith, religious teachings and religious worships. In Chapter IV of the Constitution under the Directive Principles of the State policy, it is amply made clear that it does not enjoin the State Government to embark upon maintaining or establishing the Muzrai Institutions. Therefore, if the Government has to continue whatever has been handed over to us from the past, that must be discontinued at any cost and all at once. There is also a provision in the Constitution allowing every citizen of India to have freedom of religion. That is amply enunciated in article 25 to article 28 of the Constitution. As per article 26, people alone are entitled to establish and propagate and worship their deities as they please and follow their religion. But, what has been done now? The Government has an Act to their credit, namely, the Mysore Religious and Charitable Institutions Act. As per section 3 of the Act, the chief controlling authority in all matters connected with Muzrai Institutions is vested in Government. Government forms the sole authority to control and establish religious teachings. Section 2 of the Act says:

"1. Religious or Charitable Institution includes the endowment for the carrying out of any religious or charitable object;

2. 'Muzrai Institution', means and includes:

"Every Matha, temple, mosque or other place of worship or religious service, every chatra or house of feeling or rest for travellers with or without charge, or other institution of a religious or charitable nature which is now actually under the sole charge of

1958] DEMANDS FOR GRANTS, 1958-59—2. LAND REVENUE, 32. FAMINE 2061
AND 45. COMPENSATION TO ZAMINDARS

Government or for the support of which monthly or annual grant in perpetuity is made from the public revenues, or an inam is granted and is recognised and registered as a devadaya or dharmadaya grant."

2 P.M.

This Act does not cover Zorostrians, Christians and Buddhists. Is this not discrimination? Apart from that, I also maintain that it is unconstitutional. If religions are allowed to be followed by its observers in this fair country of ours, why should there be this discrimination between one religion and another?

Sri M. P. PATIL.—Sir, I rise, to a point of order. The Hon'ble Member is discussing the Muzrai institution. I think the Muzrai institution comes under demand No. 47. That is not under discussion now.

Mr. CHAIRMAN.—Let the Hon'ble Member confine his remarks to the demand under discussion.

Sri B. BASAVALINGAPPA.—Thank you, Sir. I would only urge on Government to bear in mind what I have said about the Muzrai institution at that time and consider how far the State should continue this kind of discrimination between one religion and another.

Then I come to the question of Shanbhogues in the revenue establishment. I am fully aware that the abolition of hereditary offices has worked wonderfully well and rendered yeoman service to the people. I have made my stand about Shanbhogues very clear. These Shanbhogues have played a great havoc in the life of the common man in villages. They have been a menace to the peaceful living of the villagers. I suggest that Government should be bold to apply the policy of abolition of hereditary offices to Shanbhogues also and they should bring about a uniform law throughout the State.

Last time I had suggested the transfer of gazetted officers serving in the several parts of North Karnataka. I find that except one or two officers who were brought to the Secretariat they have not been transferred and the

suggestion made by me last time has not been implemented. The continuance of the gazetted officers in their birth place is not good because they develop certain prejudices and affection towards certain persons in the day to day administration of Government. I hope Government will accept this suggestion of mine regarding transfers and implement it fully so as to bring about a system of administration which will be useful to a larger section of the people of the State.

With these remarks I conclude.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ (ಮುದ್ದೆ ಬಹಾಳ).—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮೂರು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಕಾಯಿದೆ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ನಿಂತಿರುವೆನು. ಮುಂಚೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ 20-22 ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಪೈಕಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಇರುವಂಥ ಮುಂಬೈ ಪ್ರದೇಶ ಹೊರತಾಗಿ ಪರಗಣಾ ಮತ್ತು ಕುಲಕರ್ಣಿ ವರ್ತ 1950ರಲ್ಲಿ ರದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ವರ್ತ ರದ್ದಿ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬೇಗಾಂ, ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ 1951ನೆ ಇಸವಿಯೊಳಗೆ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಬಳಿಕ ಪರಗಣಾ ಮತ್ತು ಕುಲಕರ್ಣಿ ವರ್ತ ರದ್ದಾಯಿತು. ಇವರುಗಳು ಆಯಾ ಜಮೀನಿನ ಕಂದಾಯ ಆರುಪಟ್ಟಿ 1956ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಯಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ 1956ನೆ ಇಸವಿಯಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನನ್ನು ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇನಾಂದಾರರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ನರಕಾರವು. ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಎಳೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ, ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಪಾಳೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಹೋದಕಾರಣ ನೂಕಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪರಗಣಾ ವರ್ತ ದಾರರಿಗೆ Cash allowances ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಪಟ್ಟು ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತೆ 1953ನೆಯ ಇಸವಿಯೊಳಗೆ Cash ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ, ಅವರಿಗೆ transferable ಬಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ 100 ಕ್ಕೆ ಮೂರರಂತೆ ಬಡ್ತಿ ಸಹಿತ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನೂವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೊಲ್ಲರು, ಏನೇನೂ ಮಾಡಲೊಲ್ಲರು. ಎಂಟುವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಹೀಗೇ ಇದೆ. ದೆಪ್ಪುಟ ಕಮಿಷನರ ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಬರುವಂಥ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕದೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪೈಸ ಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಬಾಂಡುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಏನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ದಾನ ಕೊಡುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ 1957-58ರ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ)

ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬರ್ಚಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದರು ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬರ್ಚಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಏಕೋ, ಏನೋ, ಒಂದು ಹೈ ಸಹಿತ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂದಬಳಿಕ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ, ಅದು ಏನಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಲ ಮಾತ್ರ 3,20,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬರ್ಚಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. 1953ರ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರಲಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, 85 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಆರು ಪಟ್ಟು ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾಂದರರು ಏಕೆ ತುಂಬಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಭೂಮಿ ಖಾಯಂಕುಳಗಳ ಎಂದರೆ ಖಾಯಂ ಗೇಣಿ ದಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರುಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಜಮೀನು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನಾಂದರರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನಾಂದರರಿಗೆ ಫಾಯಿದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಕಂದಾಯದ ಆರು ಪಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 1827ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಇನ್ನಾಂದರರು ಜಮೀನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಜಮೀನು ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇನ್ನಾಂದರರಿಗೆ ಫಾಯಿದೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ರಾಬಬಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಂದಾಯದ ಆರು ಪಟ್ಟು ಅವರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂಥದ್ದೆಲ್ಲ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬದಿಬಾಟ ನಡೆದಿದೆ. ಯಾರು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಅವರಿಗೆ ತಂಟೆ ನಡೆದಿದೆ. ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ಕಾಯಿದೆಯ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಮುಲ್ಕಿಯಾಗಿದೆ. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ 85 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಖಾಯಂ ಕುಳಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದೆ.

ಈ ಖಾಯಂ ಕುಳಗಳು ಇವತ್ತಿನದಿವನ ತಮ್ಮ ಜಮೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ, ತಮ್ಮ ಜಮೀನು ಎಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದೂ ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಮುಖ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಾಯಂ ಕುಳಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ಆರಂಭ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ, 1827ನೆಯ ಇಸವಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಬರೀದಿದಾರರು ಕಂದಾಯದ 26 ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಜಮೀನ್ದಾರರು ಯಾರೂ ಬರೀದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನಿನ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಈಗ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಕುಳಿತು

ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ! ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕೂಡ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. 1958-59 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಫೋರಣ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ರೋ ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಾಡರೂ ಇಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಇನ್ನಾಂದರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಯಿದೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ಕುಳಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಗಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಕಂದಾಯದ ಮೂರರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚೆನ್ನಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂದಾಯದ ಆರಂಭ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇವುಗಳ ಭೇದದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಠರಾವು ಪಾಸುಮಾಡಿ ಅದರಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಗ ಒಂದು ಹುಕ್ಕುಂ ಸಾದರು ಮಾಡರೆಂದು ಏನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಂತೆ ಸರಂಜಾಮ್ ದಾರರದು ಒಂದು ವಿಷಯ ಇದೆ. ಅವರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಹುಕ್ಕುಂ ಬೇಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು 1953ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು; ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಮ್ಮ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮೂರು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೆರನಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೂ ನಾವಿಂದು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇರುವ ಆಡಳಿತವೂ ಹಿಂದಿನಷ್ಟಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಲಂಚವನ್ನುವುದು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಯುಟಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿನ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನು ಭೋಗರುಗಳವರೆಗಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ರೋಷದೋಷಗಳೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಏನೋ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ತನೆಗಳು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆಯೇ, ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ, ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ವೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ 13 ಜನ ಸರ್ವೆಯರುಗಳನ್ನು ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ಪ್ರಮೋಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕ್ಕುಂ ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರು ಚೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆ ಪ್ರಮೋಷ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಯಾರಿಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ವೆಯರುಗಳಾಗಿ S.S.L.C. training ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪ್ರಮೋಷ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಹೇಗೆ!! P.W.D. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಕ್ರೈಸಿಂಗ್ ಪಡೆದು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚಿ ಮಾಡಿದವರಿದ್ದರೂ ಅಂಥವರಿಗೆ ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇಲ್ಲ S.S.L.C. ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷ್ ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ efficiency ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಎದ್ದಿರುದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಹೊಸ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. Final list ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಈಗ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಮಾಡಿರುವುದು temporaryಯಿಂದಲೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Temporary ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲವೆ, ಹಿಂದಿನ ಲಿಸ್ಟ್ ಇದೆಯಂತಲೇ ಹೇಳೋಣ. ಅದರಲ್ಲಿ 20-30 ಜನ ಇರುವಾಗ ಮೇಲಿನವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿನ 10-12 ಜನರನ್ನು promote ಮಾಡಿದರೆ, ಏನೋ ಜಾತಿಭೇದವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈಮೊತ್ತ ವಿಧ್ಯಾ ಮಟ್ಟ ಹೇಗಿದೆ? ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಕೇವಲ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯನ್ನು ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆಗೆ promote ಮಾಡಿದರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿ ದಕ್ಷರಾಗಿ, ನಿಪುರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖೇದವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಯೋಚನೆಮಾಡಿ.

ಅಮೇರಿಕ ಲಂಚದ ವಿಚಾರ. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಂಥ ಮತ್ತು anti-corruption ನವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಿರುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು mark (ಸನ್ನೆ)ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವಂತೆ ನಾಲ್ಕು ತರಹೆಯ ಮಾರ್ಕ್ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು crossmark, ಇನ್ನೊಂದು right ಮಾರ್ಕ್, ಫುಲ್ಮಾಂಡು zero ಮಾರ್ಕ್, ಈ ರೀತಿ. ತಕಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ cross ಮಾರ್ಕ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಲಂಚ ಬಂದಿದೆಯೆಂಬದಕ್ಕೆ right ಮಾರ್ಕ್ ಸೂಚನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಲ್ಲದೆಯನ್ನು ಎದ್ದಕ್ಕೆ zero mark ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಕ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಮೇಲಿನ ಅಫೀಸರು ಲಂಚ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ, ಮುಂಚಿನ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನೇ ಹರಿದು ಹಾಕಿ ಹೊಸ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನೇ ಬರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ, ಇಂಥ ಕಡೆ ಇಂಥಾದ್ದು ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳು ಅವರೇನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದೇ ಕಳೆದ ಜನವರಿ-ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕನಾಯ್ಕನಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಜಿಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಲಿಗಾಂ ಹೋಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾ: "Proceeding to Davangere. Meeting Nijalingappa. Proceed immediately" ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೂ ಬೇಡ; ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರೂ ಬೇಡ; ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳೂ ಬೇಡ. ಅಮಲ್ದಾರರೊಬ್ಬರು ತಾವೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದು ಎಂದರೇನು!! ನಾನೇ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಲವು ರೋಪದೋಷಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇರೆ ನೇರವಾಗಿ ಆ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಬರೆದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡರಾ! ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಇಲ್ಲವೇ! ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ್ ಇಲ್ಲವೇ! ಇಲ್ಲವೇ! ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರ್ ಇಲ್ಲವೇ! ಇವರುಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಅಧಿಕಾರಿ ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಅವರಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri M. P. PATIL.—The Hon'ble Member is wrong. I had phoned to the Deputy Commissioner; not to the Amildar. I called him through the Deputy Commissioner.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—He had come at least. ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇವರ ಮೇರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಅಫೀಸರಿಗೆ ಇದ್ದ ಸ್ಟೇಟ್ ಇದೆ. ಅವರ ಸಲಹೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೇಳಿದ ಜಾಗ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮುಂತಾದವರು ನಾವೇನಪ್ಪ ಮಾಡೋಣವನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದ ಕಡೆ ಆದಳಿತ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ? ಎಷ್ಟೋ ಜನ ತಕರಾರು ತಪ್ಪೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಏನೂ ಅಕ್ಷಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಭೂಮಿಗೆ ದರಖಾಸ್ತು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಂದ ಹಿಂದಿನ ತಾರೀಖು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ದರಖಾಸ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ಹೀಗೆ ಹಿಂದಿನ ತಾರೀಖು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ರಿಸೀವ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ? ಪಂಚಾಯಿತಿ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 75-100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಸಲು ಗ್ರಾಮದ ಒಂದು ಭಾವಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೂರು ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ರಿಕಾರ್ಡು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಫಾರ್ ಪ್ರಾಸಿಂಗಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ರಿಕಾರ್ಡನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನ್ ಕೊಡಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಜಿತ್ತಿ ನಮಿತಿ ವರದಿಯಿಂದ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ; ಬಹಳ ರಾಫ್ತು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಮಲ್ದಾರರು ಜಮಾಬಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬ ಏಜೆಂಟ್ ಇದ್ದಾರೆ. 4,200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಗಾಂಧಿಪೋಲೋ, ನೆಹರು ಪೋಲೋ, ಲೈಟ್ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿತರಣೆಯೂ ಫಾರ್ಮ್‌ಗೂ ಜಮಾಬಂದಿ ತಾರೀಖು ಇದೆ. ಹಿಂದಿನ ತಾರೀಖು ಹಾಕಿ ರೆಸಲೂಷನ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಕರಪ್ಷನ್ ಕಲಿಸುವುದು ಒಂದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಲಿಸ್ಟ್ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಬೇಕಾದರೆ ತನಿಖೆಮಾಡಿ, ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಲವತ್ತು ಸರ್ಪೆಂಟ್ ಇವರಿಗೆ, 60 ಸರ್ಪೆಂಟ್ ಅವರಿಗೆ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಇದರ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ನೆಹರು ಪೋಲೋಗೆ, 27 ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. 20 ರೂಪಾಯಿ ಜಂಖಾನಕ್ಕೆ 40 ರೂಪಾಯಿ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 60 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ, ಇವರು 80 ರೂಪಾಯಿ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹಾಲಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹಣವಿಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕು ಅರ್ಬ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಮನುಷ್ಯನೇನಾದರೂ ಸೈರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇಂಥ ಆದಳಿತ ಕೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹತ್ತಾರು ಇಲಾಖೆಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ, ಅಮಲ್ದಾರರು ರೈತರಲ್ಲಿ ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, 16 ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು 26 ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಇವರ ಮೂಲಕ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ

(SRI C. K. RAJAIAH SETTY)

ದಿವಾಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತ ಆಡಳಿತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ತಪ್ಪು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ? It is not a Government; it is a donkey Government ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಗುತ್ತಿರುವ ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಜೋಡಿದಾರಿ ಅಬಾಲಿಷ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ, ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಜೋಡಿದಾರರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ ಯಾರ ಸುಪರ್ದು ಎಷ್ಟು ಜಾಗ ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳ ಕ್ರಯ, ಸುಳ್ಳು ಕ್ರಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನರ್ವೆಮಾಡಿ, ಜುಲಿ ನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಸುಪರ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜೋಡಿದಾರಿ ಅಬಾಲಿಷ್ ಆಕ್ಟ್ ತಂದರೋ ಅದು ನೆರವೇರುವುದಿಲ್ಲ.

*SRI H. V. KOUJALGI (Sampagaon). — I rise to support the demands that are under discussion. Firstly, I want to make some observations concerning the Land Records Department. In order to ensure effective working and to remove some of the existing defects, I would make a few suggestions.

Before 1st November 1956, in the old Mysore area, the whole of the Land Revenue Department was under the control of a Revenue Commissioner, who was purely a Revenue Officer. After 1st November 1956, a separate Commissioner has been appointed for this purpose, but as far as I know, he is only in charge of the staff of the old Office of the Superintendent of Land Records. In my opinion, his office should consist of all the officers of the integrating areas also, so that the work which comes from the various integrating areas can be easily and rapidly disposed of.

Secondly, the work concerning land records is of a technical nature and even in the Secretariat this should be dealt with by persons who have served in the Land Records Offices. To my knowledge, there are only two officers in the Secretariat who have served in this Department and much of the work is dealt with by revenue hands. In my humble opinion, it is better that more officers who have been in the service of the Land Records Department be taken

in the Secretariat and these men should be entirely left with this job.

Thirdly, the whole Department is divided into three divisions—Belgaum, Bangalore and Gulbarga. The heads of the Land Records Offices in these three areas are designated differently. Also their pay scales are different, though their duties and responsibilities are the same. I would suggest that their designations and pay scales should be the same. For example, in Belgaum, the head of the department is called Superintendent of Land Records and his post is equated with that of Assistant Commissioner. In Gulbarga, the same officer is called Deputy Commissioner of Land Records and in Bangalore he is called Superintendent of Land Records and their pay scales are higher and they are also equal to Deputy Commissioner's grade. If the duties and responsibilities are the same, it is but natural that discontent is likely to arise. All these posts should be common and there is no harm calling all these officers by the same designation.

The same difficulty is there at the district level.

2-30 P.M.

In Belgaum, he is called the District Inspector of Land Records. In Gulbarga, he is called the Land Records Assistant and in Bangalore he is called the District Survey Officer. In all these three Divisions, they are not officers from the Land Records Department. In Belgaum they are all officers from the Land Records Department. In Gulbarga, some of them are from the Revenue Department and some from the Land Records Department and in Bangalore the position is quite different. Even the pay scales and designations are quite different. So, it is better that common pay scales and common designations are applied to these officers at the district level.

Last year, about 320 Surveyors were appointed by the Public Service Commission. Nearly 7,000 applications were received and so far as my information goes, nearly 2,000 applications were received from the North Karnatak Area. Out of the 360

selected candidates, only 15 were selected from these four districts.

Sri M. P. PATIL.—The information which the Hon'ble Member is giving is not correct. We have not received 2,000 applications from North Karnataka.

Sri H. V. KOUJALGI.—Anyhow, it was not less than 1,000. That much assurance I can give.

Sri M. P. PATIL.—That is also not correct.

Sri H. V. KOUJALGI.—When I give information, I do so after verifying it. In order to avoid this injustice, I suggest that this question of appointment should be left to the Regional Offices or if the Public Service Commission is to appoint them, at least they should be requested to appoint them, districtwise, because there is much meaning in it. They are all low-paid servants and they will have to go from field to field. A man coming from Mysore Area, with a small pay, will not be willing to work in Belgaum District or Dharwar District. These difficulties may come in the future. In order to give representation to all the districts, it is better that the appointment is made districtwise by the Divisional Officers or by the Public Service Commission.

Next, I want to say a few words about famine. Last year, in Bijapur and Belgaum Districts, scarcity was declared in some of the areas and famine relief works were taken up. In my humble opinion, most of the works ought to have been stopped at a safe stage. For want of funds or for non-provision of funds in time, they were not left at a safe stage. Even those that have been left at a safe stage will whatever work have to be completed. Otherwise, has been done will go waste. The rainy season is just approaching and it is better that the Government provide money as early as possible and complete those works so that they can be made use of and they will not go waste.

As regards the abolition of the Kulkarni and Pargana Watans, my friend Sri Siddhanti has said in detail. In this connection, I only want to

suggest two things. Most of the orders that have been issued by the Bombay Government have been treated as confidential orders with the result that neither the holders of lands nor the court can make use of them. It is better that those orders are made public so that the affected persons can make use of them. Another thing is that the persons should not be asked to produce the documents from the year 1827 but asked to produce the documents only during a period of last 50 years.

Lastly, on our side, on account of the growing population, there is much demand for *gaothan* area for each village. The proceedings are pending since many years and according to the procedure the Health Department, the Revenue Department and the Agricultural Department will have to deal with it. *Gaothanas* have not been provided for each village though there is much demand for them. In my humble opinion, the procedure should be either simplified or the Government should take steps to provide *gaothanas* for each village.

I have informed Government many times that after the abolition of personal inams, the Government is taking service from the *Sanadees* but they have not been paid any remuneration. I know that a committee has been appointed and the report is to be finalised. In the meanwhile, I request the Government to pay some remuneration till the Government takes a final decision in the matter.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Chairman, Sir, I wish to make a few observations on the Demand of Famine and Land Revenue.

Before turning to the demand of Famine, I am reminded of a great personality who has done splendid work in respect of famine relief. This State has the proud privilege to produce one of the greatest social reformers of modern times and that is a woman. I mean, Sir, the late Pandita Ramabai hailed from a village named Malherambi in South Kanara. She did excellent work in social reform. She had also done excellent work for the cause of women's education as well

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

as for famine relief. In the famine of 1896-97, vast stretches of the Deccan were ravaged by famine. At that time, this great woman gave shelter to 1,900 orphans in her ashram near Poona. Fortunately, today happens to be her birth day centenary and I take this opportunity to pay homage to her memory.

Turning to the main issue of Famine, large areas in Belgaum and Bijapur Districts are famine and scarcity areas. Vast stretches of land are constantly under the threat of famine. The famine is due to uncertainty of rains. Rains are uncertain and erratic. So, every second or third year there is the danger of famine in the eastern parts of my district, namely, Belgaum and major portion of Bijapur District. These areas are unfortunate. In other parts of the country permanent measures to meet famine and to overcome the scarcity conditions have been adopted, but these two districts have remained unfortunate. By the end of last century, there were frequent occurrences of famine in the Deccan and the then British Government appointed a Famine Commission to go into the causes and find out remedies to prevent famines and on the recommendations of that Commission several measures were adopted and implemented. Some big projects were also undertaken and completed in the Deccan.

But these two districts unfortunately have remained in the same condition for the last 50 years. I find Sir, that this Government is also not very serious or not in earnest about famine conditions in these tracts. There is a sort of neglect on the part of the Government regarding these districts, if I may say so. The question of famine will have to be dealt with on two fronts. One is soil conservation,—to make the best use of the moisture that we have got in the lands, and secondly, irrigation, by providing permanent and perennial irrigation facilities to these famine-stricken areas. In this matter, Government has to follow a policy of 'Prevention is better than cure.'

Every two or three years, there is famine and scarcity conditions and the Government has to spend lakhs and lakhs of rupees for relief work. Nobody knows when famine is coming and Government is taken unawares.

Sri M. P. PATIL.—I hope the Hon'ble Member knows that he is coming in the way of irrigation schemes which are going to irrigate these scarcity areas—namely Ghataprabha project.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I am coming to that later. I am not going to leave it untouched.

As regards soil conservation, Sir, here is a Report of the Agricultural Department for the food production and agricultural development. The efforts of the Government in respect of research and soil-conservation are not only far from satisfactory, but very disappointing. I will quote a few figures, Sir.

The targets that were set last year were not reached and in a number of activities, nothing has been done. This report has nothing to say on a number of items. Contour bunding schemes—targets are not reached. I refer to the statement showing the particulars of the schemes under soil conservation programme during the Second Five Year Plan. Contour bunding scheme and contour bunding work—targets set were 32,000 acres plus 32,000 acres. Out of this, only 44,000 acres have been reached.

Sri M. P. PATIL.—These schemes are dealt with in the Agricultural Department and not in the Revenue Department.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I am referring only to soil conservation scheme because it has a reference to famine. This is one of the measures to overcome famine. I am referring to it in that context.

Then maintenance of bunding—nothing has been done. Introduction of dry farming methods in bunded area—nothing done. Land utilizations survey of Government waste lands target not reached. Establishment of Divisions of soil conservation—at state level nothing has been done; soil conservation research nothing has been done.

Establishment of soil conservation training centre nothing has been done. Soil conservation research in local problems, bunding in deep black soil nil.

These are the items. This is a very disappointing record of the last year. Sir, it is therefore very necessary that in this famine-stricken areas, dry farming methods on a large scale should be adopted. A beginning had been made and it is not followed according to expectations. Formerly, in the former Bombay State, there was a soil conservation centre in Sholapur district. Bijapur district and my own district namely Belgaum were getting the benefit of this Centre. Now that has gone over to the Bombay State and there is no soil conservation centre for North Karnataka. So, it is very urgent that such a centre should be opened in North Karnataka, preferably in the Eastern Part of my district or in Bijapur district and that the scheme of dry farming methods are implemented in right earnest in Bijapur and Belgaum districts.

About irrigation, there are a large number of rivers in Bijapur and my district. In Bijapur there are the Ghataprabha, the Malaprabha, the Krishna, and the Bhima. Unfortunately, in spite of these rivers flowing, through the district this tract is a famine-stricken area. Unless irrigation schemes, particularly these two projects namely Ghataprabha and Malaprabha, are taken in right earnest, there is no other way of solving the problem.

Sir, I am now referring to the question raised by the Hon'ble Minister for Revenue. I do say that Ghataprabha project is very essential. It is a matter of urgency that the second level of Ghataprabha Valley Development scheme should be taken up immediately; I mean the construction of the dam at Hadalga. The Hon'ble Minister for Revenue accuses me and my Samiti of coming in the way of the construction of this Dam. It is not that I am coming in the way, Sir. The Government has failed to earn the good-will of the Bombay Government. Only on account of the obstructionist and

adamant policy in respect of solving the border dispute, it has been delayed.

Sri M. P. PATIL.—How the border dispute is connected with irrigation?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—The failure of this Government to solve the border issue,—marathi border issue, is coming in the way and that is why this Government has failed to earn the good will of the Bombay Government.

An HON'BLE MEMBER.—Is it made a point of bargain?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Because this site at Hadalga is situated in the Bombay State and the area that is going to be submerged under water is in the Chandragad and the Ajra taluks of Kolhapur district in the Bombay State. So, unless this Government earns the good-will of the Bombay Government it will be difficult for this Government to undertake that Hadalga project. The work of this dam was to be started. All the equipment was there. This Government had to remove all the equipment and appliances, etc., and shift them to Belgaum. It is lying there at Belgaum in P.W.D. Stores.

Sri M. P. PATIL.—I hope the Hon'ble Member is aware that his Samithi has passed a resolution that the Bombay Government should not give permission until the border issue is solved.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Yes.

Sri M. P. PATIL.—So, it is not the Bombay Government. It is the Hon'ble Member's Samithi that is coming in the way.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—May I know, Sir, how much co-operation this Government has been able to get from the Bombay Government to push through the Hadalga Dam?

An HON'BLE MEMBER.—So, you want to make it a point of bargain?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Call it any way. My point is that this Government should solve the border issue and earn the good will of the Bombay Government and that will smoothen the way to undertake the Hadalga dam. I can assure that I and my Samiti will also help the Government if that is done.

Mr. CHAIRMAN.—I have allowed two minutes more than the allotted time. You must finish.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I will finish. I would like to refer to the question of giving land to the landless. Government has got ample waste land which can be brought under cultivation. Under the land utilisation scheme, I learn that surveys are being carried on. I would like to suggest that the Government should make a start in this matter of providing lands to the landless. Government should provide their own lands to the landless and make a beginning in this direction.

Regarding tanks Sir, there are several tanks in my area from which the Government is recovering water cess, from the earliest times. But these tanks are not looked after. Silting has taken place. Desilting is quite necessary. I can mention here the tank at Belgaum proper, i.e., Jakheen Honda tank near the railway station. It is completely silted and the Government is recovering water cess. I would like to request the Government and the Hon'ble Minister to look into this matter and take up the question of desilting the tanks.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ರವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಮೀರಿದಂತೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆದಳತೆಯಂತ್ರ ಸುಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಆದಳತೆಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣತರಾದ ಜನರು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಗಾ ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ತೋಟ ತಳವಾರರು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಪಟೇಲರುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ದಿವಿಜನರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಯಮ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ನೌಕರ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ದೇಶಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಳವರ್ಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾದಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು ಇವೆ. ಈ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಅವರಿಗೆ

ಪೋಷಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇನಾಂತ್ ಜಮೀನುಗಳು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೆಳವರ್ಗದ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಲಂಚಗೊಳಿತನ ಉಂಟಾಗಿ ಉರಿನಲ್ಲಿ ವೈಷಮ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಆದಳತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನೌಕರರು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿಗೂ, ಕೂಡ ಒಂದು ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಬಳವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸುಗಳು offices of profit ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ವೈಷಮ್ಯ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಈ ರೀತಿ ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ರವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಆದಳತೆ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಈ 'ಹೆರಡಿಟರಿ' ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನಾಗಿ, ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ನೊಟಿಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಪಟೇಲರುಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗ್ರಾ.ಪಂ. ಅಥವಾ ವಿರೇಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಟೇಲನಂತೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಆ ರೀತಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ಸರ್ವೆಯತಕ್ಕ ನೌಕರವರ್ಗ ಇರಬೇಕು. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಇನಾಂತ್ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಐದು ಜನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 26 ಅಥವಾ 27 ಸಾವಿರ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಜನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಸಂಬಳವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೊಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ವೃತ್ತಿಯು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಕೀಳು ಮಟ್ಟದ್ದು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕೂಡ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೊಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಐದು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಡ್ ರವಿನ್ಯೂ ವ್ಯಾನುಯಲ್ ಕೂಡ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಏಕರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆದಳತೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗು

ತೃದೇ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒದಗತಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಯಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ಬಹು ಬೇಗ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಇದೆ, ಅದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನು. ಮೈಸೂರಿನ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಕ್ಷಾಮ ಮತ್ತು ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಖುಷಿ ಫಸಲು ಆಗಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ವರ್ಷ ಒಂದೇನಿವನು ಬೆಳೆ ಇರಕೂಡದು; ಮತ್ತು ನಾರ್ಕಾಣಿ ಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬೆಳೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯ ರಿವಿಷನ್ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಹುದು? ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಇತ್ತೋ ಅದು ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾರ್ಕಾಣಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಟ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಅರ್ಥವರ್ಧನೆ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯೂ ಉಪಯೋಗ ಆಗದೆ ಇರುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ದುಡ್ಡು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಿ ರೂಲ್ಸ್ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷವಿದೆ. ಅಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಐದು ವರ್ಷ ಅದರೂ ಕೂಡ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರೈಜ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಬಡವನಿಗೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ವೈಷಮ್ಯ, ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಊರಿನ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ಪಟೇಲರು ಬರೆಯುವ ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ವಜಾ ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಲ ವಗೈರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಾಗಲೀ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದಾಗಲೀ ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಜಮೀನು ಸ್ವಂತ ಸುಫರ್ಡಿಗೆ ಬಂದು ಖಾಯಮ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸೇರಿಬಿಡಲು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹುತೇಕ

ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒದಗತಕ್ಕ ಸಾಲ ವಗೈರೆ ಆಗಲಿ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್‌ರೈಟ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡದೆ ಲೇಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಖಾಯಂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಥ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ತಾವು ಏನು ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದೀರೋ, ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಹುಭಾಗ ಬಿಟ್‌ರೈಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಮೊದಲು ಖಾಯಂಮಾಡಬೇಕು; ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಜಮೀನನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿಮಾಡುವ ರೂಲ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ ಬಿಟ್‌ರೈಟ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

3 P.M.

ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿರಿಷನ್ ವಿಷಯ. ಗ್ರಾಮ ಬಡಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಕ್ವೈರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನೂನತೆ ಇದೆ. ಅವರು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು 17ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ಮತ್ತು ಫೈನಲ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಹಾಕಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಕ್ವೈರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಲೋಕಲ್ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಿಂತುಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭವೂ ಇದೆ. 15 ವರ್ಷ; 20 ವರ್ಷಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ರಿಕಾರ್ಡ್ಸ್ ನಷ್ಟ ಇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಾಲವಿಳಂಬವಾಗದೆ ಅತಿಬೇಗ ಬಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಕ್ವೈರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಹುಬೇಗ ಜಮೀನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಅವೆಂಟ್ ಮಾಡಿ, ಇವತ್ತು ಅವರು ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನೊಳಗೆ ಆ ಜಮೀನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೈವಶವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಮೀನು ಸಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಫಸನ್‌ಲ್ ಅಂಡ್ ರಿಲೀಯಸ್ ಇನಾಂ ಮಸೂದೆಗಳು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನುಗಳಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ವೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕೆಲವು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಇನ್ನೂ ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಇನಾಂದಾರರು ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಜಮೀನಿನ ಆಕ್ಟಿನ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವನು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡರೆ, ಅವನ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು? ಅವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅದಾದರಿಂದ ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನು ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಟೀಫೈ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದನ್ನು ಬೇಗಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಸೇಷಕ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬಹುಬೇಗ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಇನಾಂಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ವಿನವಿಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಾಲದು. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗತಾನೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯ ಚರ್ಚೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಡೆದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮನೂವೆ ಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದುವರೆಗೆ ಕರಡುಮನೂವೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕರಡು ಮನೂವೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಪುನಃ ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಚರ್ಚೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬಹುಬೇಗ ಒಂದು ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದು ಅದರಮೇಲೆ ಕಾನೂನುಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೊಲ್ಸ್ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹವಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯವಿದೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕವೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ರೀಸರ್ವೆ ಕೆಲಸ ಈ ವರ್ಷ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಾಲದು. ಈ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಬಹುಬೇಗ ಅಲ್ಲಿನ ಕಂದಾಯವೇನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆಯೇ, ಕಡಮೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕಡಮೆ ಇರುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕರೀತಿಯಾದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಹಾಗೆ ತರುವಾಗ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಾಚರಣ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಐಶ್ವರ್ಯ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಡಮೆ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಹೀಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಐದು ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. 20-30-50 ಎಕರೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಸಂಚಾರ್ಜು ಹಾಕಿದರೆ, ಜಮೀನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಲಂಚಿರಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೋ ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು ಐದು ಸ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಡಿಕ್ಲೇರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸುಳ್ಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ತತ್ವದಂತೆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲೆರತಕ್ಕವರು ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಕೇಳು

ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಕೈಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಬೇಗ ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಾಗಿ ಅಧೀಕ್ಷಕನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆದಂಥ ಕಾನೂನುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮನೋದಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೈರಕ್ಷಕ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಹಕ್ಕುಭಾದ್ಯತೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮನೂವೆಗಳು ಪಾಸ್ ಆದರೂ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಾನೂನಿಗನುಸಾರ ಸರ್ಕಾರ ಪಾಲಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Assignment to Village Panchayats and District Boards ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. 1952ನೆಯ ಇಸವಿಯ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 12½ ಭಾಗವನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೂ ಹಂಚಬೇಕಾಗಿದೆ. 1952ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿದೆ, ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಂಡುಮಟ್ಟಿ ಗಾದರೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಕಾನೂನಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. 37ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಫಂಡ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

Section 37—

“All sums realised as taxes, fees, cesses, fines or costs under this Act, all fines and surplus proceeds of sale of cattle under the Cattle Trespass Act, 1871, all sums of revenue assigned to the Panchayat under this Act,” ಎಂದು ಇದೆ. ಅಮೇಲೆ

“ . . . or by any general or special order of Government and all other receipts of the Panchayat including any donation from a private person or body of persons, and any contribution or grant from a District Board or Government and loans raised by the Panchayats shall be paid into a fund to be called the “Panchayat Fund.”

“ The Government shall assign to all the Panchayats in the State an amount equal to 12½ per cent of the net land revenue collected in the state.”

ಮುಂದೆ 38ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ :

“ The amount to be allotted to each Panchayat being such as the Government may, from time to time, determine.”

1954ರಿಂದ 1958ರವರೆಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಶೇಕಡ 12½ ಅಷ್ಟನ್ನು ಈಗಲೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಇಷ್ಟ ಬಂದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಹಾಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ ಇದ್ದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾನೂನಿಗೆ ಏನು ಗೌರವ ಉಳಿದಿರಬೇಕು ಅಗುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡಾ 12½ ಅಂತ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಜಮಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

1954ರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆಸ್‌ ಮತ್ತು ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ಇನಾಂ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಆದಾಯಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸ್ ಆಯಿತು. ರೂಲ್ಸ್ ರಚನೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಂಪೆನ್ಸ್ ಸೇವೆಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಇನಾಂ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊಡಬೇಡಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಸರ್ವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಿಡುವುದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಕರ: ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್, ಸೋಷಿಯಲ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಇವು ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಜೋಡಿ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಜೋಡಿ ದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೀವ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ವಿಚಾರ. ಸರ್ವೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸರ್ವೆಯರ್ಸ್ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಕೆಲಸ ಅಮಲದಾರರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸರ್ವೆಯರ್ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕೃತ ಹೊಲವು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

Sri M. P. PATIL.—The District Survey Officer is there and the surveyors are working under his control.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಮೊದಲು ಅಮಲದಾರರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸರ್ವೆ ಅಫೀಸರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಮಲದಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಟೂಲ್ ಫೋಗ್ರಾಮ್ ಕಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಲ್, ಸ್ಪಾನ್ಸಿಟೇಷನ್ ಮುಂತಾದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ N.E.S.ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿನಸ ಕಾನೂನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜಮಾಬಂದಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗ, ಪಟೇಲರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಮಾಬಂದಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಡೆದಿರುವುದು signature ಜಮಾಬಂದಿ ಅಷ್ಟೇ. ಇದು ನಮಗೆ ಬೇಡ. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಒಡಾಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಕಡಮೆಯಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಅಫೀಸರ್ ಫೋನ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಇದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಅಫೀಸರ ಹುದ್ದೆಯ ಕೆಲಸ ಬರೀ ಫೈನಾಲ್ ಮಾನ್ಯರ ಕೆಲಸ. ಅವರು ಅಮಲದಾರರಿಂದ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಿಂದ ಅಮಲದಾರರಿಗೆ ಕಾಗದ ಹೊತ್ತುಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ನಿವಾಸವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ತೊಡಕುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಿಂಧಗ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಂಥ ವಿಷಯದ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಸಾಲ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಈ ತರಹದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ತರಹದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಸಾಲ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವಂತೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ ಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ತರಾರಿನ ಸಿಸ್ಟಂ ನಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಐದು-ಐದು ಊರುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಇರುವುದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ರೈತರ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್).

ಮತ್ತೊಂದು ನಮ್ಮ ಈ ದುಷ್ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ಆಗಿದೆ. ಮರನಾದಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿ ದೀರಿ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣಾ ಬೋರ್ಡ್ ಒಂದು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆ ಯಾವ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗ, ಬೆಳಗಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ನದಸ್ವರ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಹೋದನಾರಿ ಮಾತನಾಡಿರು. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾಮದಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಕಿಂತಲೂ - ಈಗಾಗಲೇ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಸಮಿತಿರುವರಿದಿ ಬಂದಿದೆ ಅದರ ಶಿಫಾರಸಿನಮೇರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣಾ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸಬೇಕು. ದುಷ್ಕಾಲದ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಅನುಭವ ಇದೆ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ರೊಕ್ಕು ಬರ್ಚುವಾಡಲು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಅದರೂ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಈಗಲೂ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಎಂದರೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಡೋಣಿ ಸ್ಕೀಂ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ವರ್ಷದ ಆಪ್ಟೊನೊಳಗೆ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮುಗಿಸಲಕ್ಕೇ ಬೇಕು. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿ ತೀವ್ರ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾವಿ ಸ್ಕೀಂನಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣ ರೈತನಿಗೆ ಬಾವಿ ಎಲ್ಲ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲೋ ಬಾವಿ ಹೊಡೆದು ಹಣ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂಡ್ ಸ್ಕೀಂ ಏನಿದೆ ಅದೇರಿತೆ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಪರಿಣತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಾವಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆ 500-600 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಆರುತಿಂಗಳ ಗಿಟ್ಟರೆ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ತರಾಲಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾರಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರ ಕೈ ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ರೈತರ ಕರ್ಯಾವೇ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಾದರೂ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ದೂರಕನಿ ಕೊಡಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮತ್ತು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣ ತೀವ್ರ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮೀಣರ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಮಿತಿಯೇ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆ ಜನರು ಅನ್ನ ನೀರು ಇಲ್ಲವೇ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಭಾವ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಅದ್ವಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲ ಮಾಡದಿರಲಿ ಆ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಜಾಗ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರ ಜಮೀನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಕ್ಕಿಸಿವಳ ಕ್ರಮ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣರ ಹೆಚ್ಚುವುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜಾಗ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 10-20 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಹಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಗ್ರಾಮೀಣರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಚೆನೈನ ಬರ್ ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಜಿಲ್ಲೆ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದು, ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ತುಲನಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದ್ವಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಚೆನೈನ ಬರ್ ತಂದು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕೆಲಸ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾರು ಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಅವರಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

3-30 P.M.

ಮುಖ್ಯವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಇಡೀ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ದುಷ್ಕಾಲ ವಿರತಕ್ಕಂಥ ಜಿಲ್ಲೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಉತ್ತಮ ಭೂಮಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಬಾಗೇವಾಡಿ ಪ್ರದೇಶ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವೇ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಉತ್ತಮ ಭೂಮಿ ಇದೆ, ಡೋಣಿ ನದಿ ಮತ್ತು ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ನದಿಗೆ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಹಾಕಲು ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಅದಂತೆ ಆಗಬಾರದು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಅನೇಕ ಇಂಥ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್‌ರವರು ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಏಷ್ಯ ವಂದಿನರೂ ಕಡಮೆಯೇ ಆದೆ. ಈ ರೀತಿ ಎನಾದರೂ ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಬಿಡುಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನೆಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ (ಪಾಳ್ಯಂ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಾರಹಿತವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳೆಲ್ಲರತ್ತ ಹಣವನ್ನು ನಾವು ಅಪ್ಪಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಂಟು ಬಗ್ಗೆ ನಾನೀಗ ಒಂದೆಡೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾಗಿ ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನಾನು ಕಾಣ್ತೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾದುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹುಶಃ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಪ್ರದೇಶ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿದ್ದಾಗಲೇ ತೇರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಮೇರಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಈಗ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ರಾಜ್ಯದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ 458 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ 152 ಲಕ್ಷ ಟೆಲ್ಲರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಎಂದರೆ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 33ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಗತಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಶುಭ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುಭಸೂಚನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಶುಭಸೂಚನೆಗಳೇನೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಳೆಂದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ಬಾಕಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ನಿಂತಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಯಾವರೀತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕ ಪೂರೈಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಜಮಾನು ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಪಾವತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯದ ಹಣವೆಲ್ಲ ಪೂರಾ ಪಾವತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬಾಕಿ

ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನೀಗ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರೇನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ರೋಷ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಯೇ, ಅಥವಾ ಅವರೇನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ, ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇನಾದರೂ ಆ ನೌಕರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಅಂಶಗಳನ್ನೀಗ ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆಯೆಂದರೆ ಗೌರವಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿನ ಅಧಿಕಾರವೇನಿದೆ ಅದು ಮೊದಲು ಹೋಗಬೇಕು.

Sri M. P. PATIL.—There are not heavy arrears in old Mysore area.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Not in any part of the State?

Sri M. P. PATIL.—Hon'ble Members may be aware that a question was asked in the Houses and the figures were supplied to the members. The arrears are heavy in Hyderabad.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಎಂದರೆ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳೆಲ್ಲ ತರೋಲರಲು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನಗಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅರ್ಧವಿಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಭುತ್ವ ಈಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಜಮಾನು ವಿಲೇವಾರಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಭೂಮಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆ. ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ದಾರಿ ಉದ್ದ ಮೈಸೂರಿನ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಬಂಜರ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಆಬಾದ್ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲದ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಆಗುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಜಮಾನು ಏಕೆ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಹಾಗೊಂದುವೇಳೆ ಆ ಜಮಾನು ಯಾವ ರೈತನಿಗಾದರೂ ಸೇರಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತನು ಇಂಥಷ್ಟು ಕಾಲ ದೊಳಗೆ ಆ ಜಮಾನನ್ನು ಆಬಾದ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಬಂದೆರಡಾವರ್ತಿ ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಅವನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಜಮಾನನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಜಮಾನನ್ನು ಬೇರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲದ ಜನರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಸೂಕ್ತರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ)

ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣ ಶ್ರಾಂತಿ ಭೋಗರುಗಳಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದಂಥ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ರದ್ದಾಗಬೇಕು. ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈವಾಡ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸಗಳೊಂದೂ ಈ ದಿವಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಅಂಥ ಒಂದು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ನೀತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಇರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳೂ ಕೂಡ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳು ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶದ ಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯನಡೆಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಬ್-ಡಿವಿಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಬ್-ಡಿವಿಷನ್ ಇದೆ. ಇಂಥ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಬ್-ಡಿವಿಷನ್‌ನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಯಾವುದು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ನೂಕುವಾದದ್ದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಈ ಹಿಂದೆ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಬ್-ಡಿವಿಷನ್ ಇದ್ದರಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ಈ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು 50 ಮೈಲಿ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಬಾರ್ಡರಿನಲ್ಲರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಹಿಂದೆ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ತುಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಟ್ರೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರಿಗಾಗಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದು ತೋದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಈ ದಿವಸ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರು ನಂಜನಗೂಡಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ? ರೈತರೇ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಈ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸ ಪಡೆಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಆನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟತ್ತೋ ಅವುಗಳನ್ನು

ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರಿವೋ ಆತನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಪಟ್ಟೆ ಇದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ತ್ರದೋ ಅಂಥವರಿಗೇ ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಪಟ್ಟಾದಾರರೇ ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಸಿ ಜಮೀನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಪಟ್ಟಾದಾರರುಗಳೇ ಆ ಭೂಮಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ 15-20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಂದಾಯ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಪ್ಪಿಸಿ ಜಮೀನ್ದಾರ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ದಿವಸ ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಸಾಲದು. ಅವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲದೆಯೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸುಮಾರು ಒಂದರಿಂದ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ನಟವರು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ರೈತರಿಗೇನೋ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟು ವಾಡೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಷ್ಟು ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಮದರಾಸ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಾದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಾಲವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಈಗಲೂ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡ ರೈತರಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಗೋವಾಳದ ಹಂಚುವಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನಾತಿರಕ್ತಗಳಿವೆ. ಈ ಗೋವಾಳಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ತಮಗೇ ತಿಳಿದಹಾಗೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೇ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರೂ ಜಮೀನನ್ನು ಅಬಾಧೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ನಟವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಗೋವಾಳಗಳಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೂಕುವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಷಾಮದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI H. C. LINGA REDDY (Kolar).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demands under discussion and to make a few observations.

With regard to Famine, I am afraid the famine relief works are not executed speedily. The estimates have to be prepared and they have to pass through several stages and through several officers of the Revenue Department. It was considered that it was only the sub-Divisional Office that was a post office, but now there is another post office and that is at the Divisional Commissioner's level. I do not know what purpose the Divisional Commissioners serve in the set up of the administration. These famine relief estimates have to be scrutinised by the Circle Officers and they have to pass through the Deputy Commissioners and again they have to pass through the Divisional Commissioners and reach the Government. Therefore, there is a good deal of red tapism and a good deal of delay. If this delay is to be cut down in the execution of famine relief works, the Divisional Commissioners have to go first not merely from the point of view of execution of relief works but also from the point of view of execution of works in the Revenue Department. I think the Divisional Commissioners' Offices are more of a dead weight than of any utility to the country. Time and again, we have been emphasising that these Divisional Commissioners' Offices have to be abolished and there was a resolution on the floor of this House on this question and the Government have also been saying that they are examining the position but the Government have not taken any decision in the matter so far. I hope that at least our Revenue Minister will be kind enough to give a categorical answer and say that the Divisional Commissioners' Offices will be abolished very early.

SRI M. P. PATIL.—Has the Hon'ble Member taken into consideration the inconveniences in other areas?

SRI H. C. LINGA REDDY.—I do not think these officers are serving any better purpose in the other areas also. Probably, the scheme is copied from the Bombay Government. What the experience of the M.L.A.s from those

areas is I do not know. It is for them to give it. I have not so far heard any member from Bombay Area saying.....

SRI M. P. PATIL.—Sir, Kouljagi said just now.

SRI H. C. LINGA REDDY.—I did not hear him. The consensus of opinion is in favour of the abolition of the Divisional Commissioners' Offices so far as I have studied the situation, and the amount provided for relief works is not at all sufficient. First of all, we have to pass some resolutions and proposals have to be made and they have to pass through all these officers and the Government will spend a lakh or two. It has been our experience that especially the last instalment that is sent to the several districts is not made use of at all. Firstly, there was scarcity of rain and secondly by the time the estimates get sanctioned and the amount is actually available at the taluk level, the works could not be taken up at all. Therefore, I request the Government to continue the relief committees, to make more funds available to them and give more powers to them so that they may proceed with the work. Funds should be made available to the district relief committees in sufficient amounts till the crops are harvested for about 6 to 8 months. Again, there is a good deal of delay in the matter of disposal of papers in the Revenue Department, beginning from the taluk level upto the Government. The Revenue Department is said to be the mother Department of all the Departments in the Government and if the mother Department itself were to be so slow and tardy, I do not know the fate of the other Departments in the State. I know that in my own taluk namely, Malur, large funds have been allowed to lapse for lack of enthusiasm and initiative on the part of the Tahsildar and Revenue Inspectors, and especially because an N.E.S. Scheme has been introduced, the Tahsildar and the Revenue Inspectors think that they have absolutely no work and that their work is merely to collect some revenue. Of course, T.Ts. are levied and *kandayams* are collected. Except the collection of *kandayams* and collections

(SRI H. C. LINGA REDDY)

of T.Ts. even at the point of attachment of some movables like bullocks which are used by the ryots, for ploughing the land, the Revenue Officers are not at all doing any other work. Dharkast petitions are not disposed of and several other petitions for taccavi loans, for well subsidy, for land improvement loans are not disposed of at all. These things are not inspected at any time with the result that at the end of the revenue year several funds had to lapse. Of course, funds themselves were received very late and to add to the delay in receipt of those funds, there was the lethargy and laziness of the officials and officers themselves with the result that funds had to lapse. Therefore, I request the Revenue Minister to quicken the pace of the disposals of papers and pay more attention to the several matters I have referred to.

With regard to inam abolition, I am afraid here again there is a good deal of delay. Nearly 5 or 6 years ago, we passed the Religious and Charitable Inams Abolition Act and the Personal and Miscellaneous Abolition Act. If there should be so much delay in the implementation of the several provisions of these two Acts, apart from the delay in the implementation of the land reforms which we have on our Statute Book and which have been promised by the Government, the very purpose with which these Acts were enacted is frustrated. The peasantry is not reaping any benefit at all. The Inamdars are selling away their lands. Several villages in Kolar District under the inam tenure have not been surveyed at all. Probably, in Bangalore and in some other districts survey and settlement operations have been started. In Kolar District, out of as many as 600 inam villages only about 30 villages have been taken over by the Government and the Government has been often saying that it will take about 10 years more to implement the Inam Abolition Act. If there should be so much delay in this respect, my fear is that the inamdars will sell away their lands under the plea that the land is

theirs and the tenants will be evicted. They will demoralise the tenants themselves and sell away the land belonging to the tenants to the tenants themselves.

There is a good deal of demoralisation in these inam villages. Therefore, unless the Government gives them sufficient protection and implement the several provisions very early.....

SRI M. P. PATIL.—Under the Protection of Tenants Act, the inamdars have no right to sell the lands.

SRI H. C. LINGA REDDY.—We know how far the tenants have been making use of the provisions of the Tenancy Act. That is why the Inam Abolition Act has been promulgated. The provisions are not yet implemented. They should be implemented quickly. The result is that the peasantry is not reaping the benefit which we thought they would reap. Therefore, Sir, it is very urgent and necessary that these provisions of the inam abolition Act should be implemented very early.

With regard to the posting of the officers Sir, there is many a case where the superior officers are superseded and there are several instances where you have been posting officers without much experience to responsible places at the district headquarters and taluk headquarters. In the result, they do not have much experience and for want of experience, they are not in a position to discharge their duties properly and efficiently. The result is that the country suffers. Therefore, I request the Government to see that senior people with proper experience are posted to the charge of the taluks and districts; and also to see that there are no supersessions of senior officers by junior officers.

With these observations, I support the Demand Sir.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ತಾರೇಗೌಡ (ಶಿರಾ).—ಸ್ವಾಮಿ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಖಾತೆಗಳ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಬಾಡಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ರೆವೆನ್ಯೂರತಕ್ಕ ಅಮಲ್ದಾರುಗಳ ಆಡಳಿತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ಮತ್ತು ರೈತರ ವಿಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅಮಲ್ದಾರು ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಷ್ವಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತ

ದ್ವಾರ. ಅದರಮೇಲೆ ಅನೇಕ ದೂರುಗಳು ಬಂದಿ ದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿ ದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದುವರೆಗೂ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರೂ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರೂ, ದೂರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿ ದ್ದರೂ ಸಹ, ಯಾರ ವಶಿಲೆ ಬಾಜಿಯಿಂದಲೋ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯುಂಟಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕೂಡಲೇ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಮಲ್ದಾರರನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಮೇಲೆ ದೂರುಗಳು ಬಂದು ಲಂಚನಿರೋಧ ಶಾಖೆಯವರೂ ಕೂಡ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಮೇಲೆ ಚಾರ್ಜ್ ಬಂದಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಡಿವಿಷನಲ್ ಕಮಿಷನರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವರು ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ವರಲ್ಲ. ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಟೆಂಪರ್ ಮೆಂಟ್ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು; ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆಸಿ ಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ, ನಿರ್ವಹಿಸ ತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಮತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗು ತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಸ್ಥಳ ದಿಂದ ವರ್ಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಸನ ದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆ ಗೋಸ್ವರ ಬಹಳ ಹೇಣವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡೆ, ಎಸಿ.ಮೇಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಏನೋ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಅನೇಕ ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗೌಡಗರೆ ಮತ್ತು ಹುಲಕುಂಟೆ ಹೋಬಳಿಗಳು, ಪಾವಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನಾಗಲಮಡಿಕೆ, ಹೊಸಕೋಟೆ ಮತ್ತು ಕನಕ ಹೋಬಳಿಗಳು—ಇವು ಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾಣಿ ಬೆಳೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಮಲ್ದಾರರು ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಉದಾಸೀನತೆಯೇ ಕಾರಣ ವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾಣಿ ಫಸಲು ಆಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಅವರಿಗಲ್ಲ ಕಂದಾಯ ರಿಮಿಷನ್ ಆಗತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಶಿರಾ, ಪಾವಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಇರದು. ನಾನಾಗರೇ ತಿಳಿಸಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ರಿಮಿಷನ್ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕಾಣಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಫಸಲು ಆಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ

ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳು ಸಚಿವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್. ಸಿ. ಯ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರನ್ನೆಲ್ಲ ಅಮಲ್ದಾರರ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕರು double graduates ಮತ್ತು gradu-ates ಆಗಿದ್ದು 10-15-20 ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು, maximum of the grade ಪಡೆದು stagnate ಆಗಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನೆಲ್ಲ ಲಿಸಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ S. S. L. C. ಆಗಿರುವವರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—S.S.L.C ಮಿನಿಮಮ್ ಕಾಲ್ಯಾಪಿಕ್ಯೇಷನ್ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. It does not mean that graduates are debarred.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಮಿನಿಮಮ್ ಕಾಲ್ಯಾಪಿ ಕೇಷನ್ S.S.L.C. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ S.S.L.C. ಆಗಿರುವವರಿಗೆ preference ಕೊಡುತ್ತಾ ರೆನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಏನಾ ದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾ ಗುತ್ತದೆ; ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ, ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ನಾನು ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು stagnate ಆಗಿರುವ gradu-ates ಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ Unrepresented Communities ಎಷ್ಟೋ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಹ ಗಮನ ಕೊಡ ಬೇಕು, ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಭಾರದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ರೆವೆನ್ಯೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಡಿವಿಷನಲ್ ಕಮಿಷನರುಗಳೂ ಟೂರ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ಆ ಡಿವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಟೂರ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಡೆಸರಿಗೆ ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕಳು ಹಿಸತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಏನು ಕಾರಣವೋ, ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಮಲ್ದಾರರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗು ತ್ತಾರೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವು ದಿಲ್ಲ. ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ರನ್ನು ನಿಯೋಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಮಲ್ದಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನಾ ದರೂ ದೂರು, ಬಂದಿದೆಯೇ ಹಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ದೂರುಗಳ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅಮಲ್ದಾರ ರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ, ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅವರದು ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸೂಕ್ತವಾದ ನ್ಯಾಯವಾದ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದದ್ದು. ಆ ರೀತಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ತಾರೇಗೌಡ)

ಬಿದಾಸೀನ್ಯದಿಂದ ಕಂಡರೆ ಜನರ ಅನುಮಾನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ, ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4 P.M.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ (ಪಾರಿಷದಪತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 458 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಗೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ವಜಾಮಾಡಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇತರಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರೆವಿ ಮೊದಲೇಕು. ಇತರಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರೆವಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೊಡುವ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರಿಲೀಫ್ ಕೊಟ್ಟುಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ನದಸೈರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಮೈಪಷ್ಟು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಾಗಲು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳೇ ಕಾರಣರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಆಫೀಸು ವಜಾಮಾಡಬೇಕು. ಆದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಯೂನಿಫಾರ್ಮಿಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳ ವಿಷಯ ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರು ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುವುದು, ಅವರ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಸಪ್ಪೆ ಮಾಡುವುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳು. ಅಮರ್ನಾರು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯ ಬೇಕೋ, ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅವರಾ ಮಾಡುವುದು ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲ ಎಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿನಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ, ಸಂಬಳವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಆ ಜಮೀನಲ್ಲೂ ಪಾಳು ಇದೆ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪರದೇಶದಿಂದ ಆಹಾರ

ವನ್ನು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾಗು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ಕೂಡಲೇ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ ಜನರಿಗೆ ಈ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಗು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಗಿಗೆ ರಾಯಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗಿಗೆ ರಾಯಕ್ಕು ಮಾಡಿ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಜಮೀನು ಸಾಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ರೋಗಾಂತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ವರ್ಷಗಳು ಕಿಡಿಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಮೃತಮಹರ್ ನಲ್ಲಿ 80 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ರಿಲೀಫ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ಚ್ 15ನೆಯ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ರೈತರು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಡ್ಮಿನ್ಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಟೈಮನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಡ್‌ಮಾಡಿ ರೈತರಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನು ರಿಲೀಫ್‌ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಟಾಂ ಟಾಂ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—15ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ನಂತರ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಇಲ್ಲ. 15ನೆಯ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿ ಬರುತ್ತವೋ ಅವನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ನಂತರ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಯರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಅವರು ಸರ್ವೇಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ನೋಡಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಬಂದ ಜನಗಳು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನು ಸರ್ವೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮರ್ನಾರು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜಮೀನಿಗೆ ಬಂದು ಸರ್ವೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿ ಬಂದು ಸರ್ವೇಯರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ವೇಯರ್ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಆದರೂ ರೂಪಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬಂದು ಸರ್ವೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಯರ್ಸ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಸರ್ವೇಯರ್ಸ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಗಳನ್ನು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಮಲ್ದಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ತಾವೇ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಮುಖಾಂತರವೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾವ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮುಖಾಂತರವೇ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾಂಡವಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ಯಾಂಕ್ ಫೀದರ್ ಚಾನಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಏಳು-ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದು ನಣಿಬಕೊಪ್ಪಲು, ತಿರುಮರಾಪುರ ಗನ್ಸಾಯ್ನಹಳ್ಳಿ ಈಗ್ರಾಮಗಳು ಮುಳುಗಿ ಹೋದವು. ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕ್ರಾಪ್ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಾಪ್ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರುಗಳು ಬರೀ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಟಿ. ಎ. ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಈ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. N.E.S. ನ್ನೂ ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈಗ B.D.O. ಮತ್ತು ಅಮಲ್ದಾರರು ಇಬ್ಬರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ B.D.O. ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಬರ್ಡ್ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರೋಕಪಾವತಿ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾದರ ಹಳ್ಳಿ ಕರೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನಾರಾ ತಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಗೆ ಬಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರೋ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಯಾರೋ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನೊಂದವರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಗ್ರಾಮದವಿಗೆ ಕೊಡದೆ, 20-30 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರಸ್ತೆ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ (ಮಂಡ್ಯ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕಂದಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾನು ಎರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡ್ ಆದಮೇಲೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಯ ಕೆಲಸ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ

ಪೋರ್ಟ್ ಪೋಲಿಯೋ ಎಂಬುದು ಇರಬೇಕೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸೇರಿದ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರನ್ನು ಇಷ್ಟಂದಲ್ಲಗೆ ವರ್ಗಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಅಂಥ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಹಾಗೆ ಇದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಆದರೂ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪೋರ್ಟ್ ಪೋಲಿಯೋ ವಿಗೆ ಇದನ್ನೂ ವಹಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ದುಡ್ಡು ಉಳಿಸಬಹುದು. ಈ ಹಣವನ್ನು ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಕ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವರ್ಗಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ—ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಮಲ್ದಾರರನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇರೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ಆರು, ಎಂಟು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಆಗಿದೆ. ವರ್ಗಮಾಡುವುದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ, ಕೆಲಸ ಚುರುಕಿನಿಂದ ನಡೆಸದೆ ಹೋದರೆ ಮತ್ತಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಚುರುಕಿನಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ Agriculture ಮತ್ತು Revenue ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪೋರ್ಟ್ ಪೋಲಿಯೋವನ್ನು club ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಈ ವಿಚಾರವಿರಲಿ. ದರಖಾಸ್ತು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು Local ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಚೌಕಾಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜಮೀನು ಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಗ್ರಾಮದವರಲ್ಲಿರುವ ಎರೋಡವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಪೇಟೆನಿಂದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮೀಷನರ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ actual ಆಗಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ transfer ಆಗುವತನಕ ನಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೊರೆಕೆಸಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗಾದರೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸುವುದು ಯಾವ ರೀತಿ? ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿದ್ದಾರೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾರಾಪ್ತರಿಯಾದ ಇದ್ದರೂ ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ವರ್ತಿಸಬೇಕೋದರೆ ನಾವು ಇನ್ನೇನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸ್ಕೌಮಿ, ನಮಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವಿದ್ದಾಗ Food Inspector ಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು Non-S.S.L.C.ಯವರನ್ನೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರುಗಳು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳು Food Inspectorಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನೇಗೆ degrade ಮಾಡಿ Second Division clerkಗಳಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ)

ದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಈ Food Inspectorಗಳಿಗೆ promotion ಕೊಡುವುದರ ಬದಲು de-promotion ಮಾಡಿರುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು Revenue Inspectorಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿಯ ವಿಷಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಐದಾರು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಕೆಲಸವಾತ್ರ ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ಬಿಲ್‌ ಏನೋ ಪಾಸಾಗಿ ಆಕ್ಟ್ ಆಯಿತು. ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನ ವೇಗೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯುಟ್ಟು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತೀರಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಇಷ್ಟು ಉದಾಸೀನಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಇನಾಂ ದಾರರುಗಳು ಗ್ರಾಮರಾಜ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೋರಾಟವಾಡಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರೆಗೂ ಹೋಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಧಾನಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಾಷನರ ವಿಚಾರ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಈ ಹುದ್ದೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಡಿವಿಜನಲ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಳೆಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕಾದರೆ 7-8 ತಿಂಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ಈ station ಇರಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಆಮೇಲೆ, ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು. ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣಾ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮನೋಭಾವನೆ ಮುಂದುವರಿದು ಬಿಡಿದೆ. ನಾವು Irrigation ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದೆ. ಅದರೂ ಕೆಲಸ ತಾವು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಮಧ್ಯೆ bottleneck ಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. Administration sanction ಆಗಬೇಕು; ಮೇಲೆ Technical sanction ಬೇರೆ ಆಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಪರೀತವಾದ delay ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು estimate ಅದಕ್ಕೂಡಲೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ) ಕಾವೇರಿ, ಹೇಮಾವತಿ ಎರಡು ನದಿಗಳೂ ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಬೀವನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡುಮೂರು ಹೋಬಳಿಗಳ ಯಾಹಾಗಲೂ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಂಬಾಡಿಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದಿರಿ. 33 ಗ್ರಾಮಗಳವರ ಜಮೀನುಗಳು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿ ಅವರು ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ನೋಡದೆ ನಮ್ಮ ನೇರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. Practical ಆಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ

ರಾದರೂ ಸರೈಮಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*Sri J. H. SHAMSUDDIN (Hona-war).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the demand under 'Land Revenue'. It is generally accepted that this is one of the oldest departments of Government.

I would like to have certain clarifications about the budget heads in the particular demand so that the demand may be more intelligible to me. There are certain items which it is difficult for me to understand. I may refer to page 14 of the Budget Memorandum. There, certain explanations are given which are self-explanatory. For instance, under the head 'Sale of Government Estates', it is stated that a "decrease of Rs. 0.89 lakh is anticipated under this head during the current year." No reason has been given for the decrease. On the contrary, I find that there should have been an increase by sale of Government estates. Since there is pressure on land and there is a greater demand for land, if Government lands are sold by public auction it will bring more money to Government.

Then I may refer to page 15 of the Budget Memorandum under 'Miscellaneous'. There also a decrease in revenue is expected, but I feel that if it is properly handled there will be an increase.

Then, there are certain items for which it would be have been better if the department had given explanatory notes. I may refer to page 11 of the Budget Estimates and there we find the term 'Rusooms'. I think it refers to Hyderabad area and it means 'fees'. Being a pleader I know that 'bill of costs is always referred to as 'Vakalatnama Rusooms', but I think it would have been better if an explanation had been given to this term.

Then there is a provision for 'Commission payable to Inamdars for collecting water rate from Kadim tenants'. I would like to ask the Minister whether we still continue with this system of private agency for collection of these fees. Can we not introduce a departmental system of collection of

fees and make provision for it in the budget? There are also similar other terms which require explanation. On account of the short time at my disposal I am not going into them now.

Then I would like to refer to our time-honoured method of collection of revenue. Our land policy should be such that we get the maximum return from land. I know that this will have to await a decision on our land policy because then the intermediaries will be abolished and the tenants will be brought in direct contact with Government. I would like Government to bear this question in mind when the new land policy is framed and to see whether the old method of collecting land revenue cannot be reorganised in such a manner that the cost of collection is minimised and we get the maximum rent. One of the suggestions that may be offered is the collection of agricultural income tax, but there are certain difficulties for that. Apart from that, there is also another theory that since the land belongs to the State and if the tiller of the soil gets it from the State, apart from the fact as to whether he gets any income from cultivation or not, there should be a change on the land for the mere use of it. I think this consideration should be borne in mind at the time of framing the new land policy and the policy of land revenue collection under the new system.

I was surprised to hear the criticism of the Hon'ble Member Sri Madappa that there was no provision for payment of compensation to inamdars and for implementation of the Inam Abolition Act. I may refer him to page 15 of the Budget Memorandum where under the head 'Expenditure' it is stated that provision has been made for payment of compensation to inamdars on abolition of inams. Perhaps, it escaped his notice or he did not take the trouble of going through the explanatory note.

Then I may refer to the land disposal policy of the Revenue Department and the Forest Department. This is a very important question. I think several suggestions have been made on the floor of this House about land

disposal. There are areas where there are more lands and less population. In the Malnad area to which I belong, there are surplus lands and de-populated areas also. The question of the rehabilitation of these areas in Malnad is an important one. If lands are granted to individuals, there are certain inherent difficulties due to geographical situation, lack of communications, malaria, wild pig pest etc. These deter the individual from taking the lands in Malnad area. So we may think of a system of colonisation of those areas by a group of people. We must encourage groups of people to migrate from places where there is pressure on land. For instance, in the Malnad area in the districts of North Kanara and South Kanara there is pressure on land on the coastal belt; but there is no pressure on land so far as the interior part is concerned. There is, therefore, an inertia on the part of the peasants to move from the coastal belt to the interior region and so some collective drive is necessary in order to persuade those people to give up the coastal belt and migrate to the interior parts and take up cultivation there. That can be achieved by having a colonisation scheme because people would like to go to these areas in groups. A co-operative society for the purpose may not be quite suitable because there are certain difficulties in organising a co-operative society, but a collection of people can be induced to go there and settle and cultivate the land individually having a sense of collective security from wild pests and natural diseases like malaria which are common in that part. I would like Government to consider a colonisation scheme especially for the Malnad area. For this purpose Government may create a separate Division for the Malnad area for the purpose of the colonisation scheme for the unoccupied areas in Malnad.

4-30 P.M.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Minister will reply.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—I rise to a point of order. The other day the Speaker was kind enough

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

to allow Sri J. B. Mallaradhyia to make a statement in the House regarding the statement made by the Hon'ble Minister at a Press Conference when the House was in session regarding the policy of the Government so far as the portfolio of the Revenue Minister is concerned. In this connection both Sri C. J. Muckannappa and Sri M. C. Narasimhan have sent in a privilege motion. The Speaker has been kindly saying that he would give a ruling. I want to know—when there is a privilege motion pertaining to the question of the Revenue Department—whether it is in order to allow the Hon'ble Minister for Revenue to reply to this debate.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I have called upon the Hon'ble Revenue Minister to reply. Regarding the privilege motion, I will see to it and consider.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, it is pertaining to the distribution of land that the Hon'ble Minister for Revenue made a statement to the Press. The privilege motion has not yet been ruled out. It is awaiting the ruling of the Chair. Now the Revenue Minister will make a statement to the House. There will therefore be two statements. Therefore it will be better if the Revenue Minister replies after the privilege motion is either ruled out or not. At this juncture if the Revenue Minister is allowed to make a statement what happens to the other statement? I wish to know the ruling of the Chair to the point raised by Sri C. M. Arumugham. When there are two statements, both made by the Revenue Minister, this House will be in a fix. I leave the matter to the Chair to take it in the correct light and say whether the point of order raised is correct or not.

Sri M. P. PATIL.—May I say a few words in this connection?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, we do not question the ruling of the Chair. But regarding the privilege motion. . .

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Regarding the privilege motion, I will consider.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I want the ruling of the Chair regarding the

point of order raised by Sri C. M. Arumugham.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I have said that I would consider it later.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is there no point of order?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no point of order now. The Hon'ble Minister for Revenue may reply to the debate.

*Sri M. P. PATIL.—Sir, I am thankful to the Hon'ble Members for making useful suggestions for improving the administration of the Revenue Department. However, I am sorry to note that some of the suggestions were based on misunderstanding on the part of some of the members, and therefore I would like to explain as to what is being done to improve the things in the Department. First, I shall take up the question of inam abolition.

Sir, Hon'ble Members are aware that the Inam Abolition Act has been passed in this House two years ago as far as the old Mysore area is concerned. After the passing of the Act, rules were framed and the staff was appointed to implement the provisions of the Inam Abolition Act. In that connection, some difficulties arose in the beginning. Clarifications were necessary and therefore these things were considered in a conference and the difficulties which the officers had to meet were got over by clarifications of some of the provisions. On account of these difficulties, it is true that progress in the beginning was slow. But after the difficulties were removed and the clarifications were given to the officers, this work is going on quite satisfactorily. It is a compliment that the officers concerned in this case are doing their work properly.

An HON'BLE MEMBER.—What about inam abolition?

Sri M. P. PATIL.—I do not want any interference. If there are any questions, I will answer them in the end.

In this case I would like to inform the Hon'ble Members that up to this time 418 villages have been taken over. Out of 418 villages, interim compensation has been paid for 130 villages and the amount is Rs. 2,57,000. Similarly the work is going on in the remainin

AND 45. COMPENSATION TO ZAMINDARS

186 villages. In this case also, we have laid down the work load, i.e., the output for the officers also. For instance, there are two Deputy Commissioners and six Amildars for looking after this work and every Tahsildar is expected to dispose of 300 cases in a month and the Deputy Commissioner is expected to complete 12 villages per month. And the Government is calling for these reports from these officers every month and these reports are being examined by the Government and it is found that this work is going on satisfactorily. The output of the work of the officers also is quite satisfactory. It is true that even though so much work has been done, still a lot of work is to be done in this connection, because the number of villages in the old Mysore is very big. It is 2,103 out of which only 814 villages are settled. Regarding the remaining 1,289 villages, I would like to tell the Hon'ble Members that there is no original survey at all and there has not even been a cadastral survey. Therefore I hope the Hon'ble Members will realise the difficulty and the huge work which the Revenue Department will have to do to complete this inam abolition work. First we will have to introduce cadastral survey in these unsettled villages which number 1,289. That is very huge work and we want a number of surveyors and staff for that work. Similarly, there are 1,814 settlement villages, out of which we have taken only 418. We should complete work in these villages first and take up the other villages afterwards. I hope the Hon'ble Members will realise that the work is very heavy and in the very nature of things it will take some time. But I can assure the Hon'ble Members that the Government is alive to this problem and it will try its level best to complete the work as early as possible.

Regarding the abolition of the Paraghana Watandars and Saranjams in the Bombay Karnatak area, there are a number of difficulties in the way. These Watans and Saranjams are not governed by any Act. There are circulars and Government Orders issued from time to time and sometimes some of the orders are conflicting. Then the

rights of the various persons are different. There are Kadam tenants; there are the annual tenants. Similarly there is another class of tenants, the court Inamdars. Thus, there are a number of vested interests which we have to take into consideration while abolishing these Inams and therefore Government is considering this question in all its detail and I can assure the Hon'ble Members that this question will be solved as early as possible. I have explained the position to the Hon'ble Members from Bombay, Karnatak area and they are aware that this problem bristles with a lot of complications and cannot be solved in a day. However, with a view to see that the tenants or the persons who are in possession of the lands are not put to undue inconvenience, Government have issued stay order so that they will not suffer on account of delay.

The other question is that the Bombay Government had given permission to the Paraghana Watandars to pay compensation and get the lands entered in their names. Many of these Watandars have not paid the amount and have not got the lands entered in their names. Of course, those who have done it, had their names entered and the lands have been assigned to them. In the case of those who have not paid, Government had issued orders from time to time. In one circular, the Bombay Government stated that such persons could give 26 times the assessment in order to get their names entered as occupants of land. Afterwards, the Bombay Government changed this amount and issued another circular in which they asked these people to pay the market price for getting their names entered as occupants, and as the Hon'ble Sri Siddanthi said, it was found that this circular was hard upon the tenants. It would not be possible for them to pay the market price and therefore this Government has issued a stay order and is considering this question. I can assure the Hon'ble Members that this question will be solved as early as possible.

Regarding revision settlement, I hope the Hon'ble Members are aware that

(SRI M. P. PATIL)

this work is due both in the old Mysore area and in the Bombay Karnatak area. Revision settlement is also due in a major portion of the Hyderabad Karnatak area. Therefore it will be seen that on the whole, a major portion of the new Mysore State is due for revision settlement. This question is important. Hon'ble Members are aware that the previous Governments used to carry out the revision settlements over a number of years, sometimes in 10 or even 20 years. But it is not possible for us to carry on with this work over such a long period. Revision settlement is already over-due. In some cases it is due for 10 or 20 years and therefore we thought over the matter and we have decided and have evolved a simple method by which the revision settlement could be introduced within a period of 3 or 4 years. With that end in view a scheme has been prepared and a plan placed before the House at the time of the last budget and the House has sanctioned that scheme and according to that scheme now 300 surveyors have been recruited and some more are being recruited. As a matter of fact, the work has started in right earnest and I hope in course of time, possibly within 3 or 4 years, we shall be able to be in a position to complete this revision settlement work in the whole of Mysore State.

Some of the Hon'ble Members raised the question of the land grants policy of the Government. This question is not uniformly dealt with throughout the State. There are different rules in the different parts of the State. In the old Mysore area, there are certain rules and it was found that there were some difficulties and after considering the question Government issued amended rules recently and the lands are not being granted under these rules. If the Hon'ble Members go through these rules, they will see that the suggestions made by them have been implemented. For instance, it was stated that the waste land should be given to the poor and landless people. As a matter of fact that is the very object of amending

the rules. It would be evident from the revised rules that the land would be granted only to the poor and landless. Not only that, but lands would be granted only to those who are going to cultivate the lands personally. In this connection, a point was raised about the period and the nature of the grants. Hon'ble Sri B. Rashiah said that the period of grant, i.e., 5 years will not be encouraging to the people to undertake cultivation of land. That is not borne out by facts. We find that there are a number of applicants for the grant of the lands on these conditions and there is no dearth of applications for grant of Government waste lands. I would prefer really to grant the lands permanently instead of giving it on a lease for five years. As Hon'ble Members are aware the permanent leases were misused in a number of cases. Hon'ble Members are aware that a number of questions were asked in this House pointing out that the lands granted to some persons have been sold away and some people had made money in this way. Under these circumstances, it will be seen that if the lands are granted with full rights from the very beginning, people who take these lands are likely to sell them and the very purpose of granting land will be frustrated. Government, therefore, decided that in the beginning the lands should be granted only on lease for five years and if the grantee cultivates the lands properly, after five years, the land will be confirmed upon him without any other conditions being imposed. Such an assurance is contained in the rules and therefore no one need be afraid that after cultivating the lands for five years, he will be deprived of his lands.

Regarding the waste lands, it had been complained that good lot of waste lands were lying idle and that the Government is not taking proper steps to bring them under cultivation and thus help the grow more food campaign. It is true that on the record, 15 lakhs of acres of Government waste land are shown, but I would point out that the statistics are not as correct as it appears on paper because reorganisation has taken place last

year and the figures from the various parts are being collected now. Therefore it is difficult to say whether the figures shown in the statistics today are correct. Apart from that, I would like to point out one more factor to the Hon'ble Members of which they are already aware. For instance, in old Mysore area, even though the lands are not granted, many people have occupied them unauthorisedly. The adjoining owners have encroached upon the lands. Even though the lands are occupied by the people authorisedly or unauthorisedly, still on the records it is shown that the lands are Government waste lands and that they are available for disposal. If these factors are taken into consideration, the Hon'ble Members will see that the figure 15 lakh acres, is not quite correct. It does not mean that all the 15 lakh acres are available today for cultivation. Some of them are already under cultivation—authorisedly or unauthorisedly. The major portion of them is under cultivation today. It may be asked as to what of the encroachment and unauthorised cultivation. The Government considered this question and it has issued strict orders in this connection. It has given clear instructions also to the officers that if the encroachment or unauthorised occupation is less than 3 years old, the occupants should be evicted without any consideration. There is no question of condoning such encroachments. Strict orders have been issued and reports are being called for. If the encroachment or unauthorised cultivation is more than 3 years old and if the encroacher or the person who has occupied unauthorisedly is landless or is an inadequate holder of lands, such cases should be considered on merits. In this connection, clear instructions have been issued to the officers as to how to proceed in respect of encroachment and unauthorised occupation and accordingly steps are being taken and reports are also being called for from the various offices regarding the steps they are taking in this connection. Hon'ble Members will see that the Government is taking all possible steps to solve this complicated problem of land grants.

The Hon'ble Member Sri Shamsuddin suggested that especially in Malnad area there were lands lying idle today and that they were not being cultivated by the people. Nor are the people going there and settling. It is true that in the Malnad area there are a number of problems. There is the problem of malaria. Then there is the problem of wild animals. There are other difficulties also and on account of them, even though the waste lands are fertile, there is not much demand for them. Therefore, he suggested that the Government should undertake the policy of having agricultural colonies. I entirely agree with him and the Government has also thought over the matter and has made a beginning in this connection. The Hon'ble Member may perhaps be aware that the Government has appointed a special officer for this purpose and has entrusted him with the work of forming co-operative farming societies. The Hon'ble Member said that it may not be practicable or possible to form co-operative societies and that therefore we need not be keen about forming these colonies on co-operative lines. I would like to point out to the Hon'ble Member that co-operative farming has different aspects. When the Government has said that they want to form co-operative farming societies, it means that they want to make a beginning with tenant farming societies which are almost like agricultural colonies and the Government has taken up this work. The Government is considering the scheme submitted by the Special Officer and after the scheme is sanctioned, a number of such agricultural colonies will be undertaken by the Government.

The question of village officers and village inferior servants was raised by some of the Hon'ble Members. I am surprised that this question is raised a number of times in this House in spite of the fact that the Government has made clear its policy in this respect a number of times. Hon'ble Members may be aware of the fact that the question of Thoties and Talwaris was discussed in this House last August and at that time the Government assured that it would appoint a Special Officer for this purpose,

(SRI M. P. PATIL)

that the whole question would be examined and after getting the report, the Government would decide this issue. Accordingly, the officer was appointed in November and he was asked to submit his report before the end of March. Accordingly, he has submitted his report now and that report is being considered by the Government and I can assure the Hon'ble Members that the Government will consider that report and come to some decision as early as possible. But I want Hon'ble Members to take into consideration the fact that this question is not a simple one; it is a most complicated one. The question of finance is there. Apart from that, in all the five areas there are different systems. All the Thoties and Talwaris do not get any emoluments in the Bombay Area. Some of them get emoluments and some of them have got watan lands. In Madras they are Government servants. All these questions will have to be considered. At the same time, there is another question also. Supposing they are appointed as Government servants, some of them will not get jobs. We shall have to consider what will be the effect or reaction upon those persons who will be thrown out of employment. There are a number of factors which will have to be taken into consideration before we take a decision. But I have told the Hon'ble Members and the Government has also made it clear that even though the question is complicated and even though it is difficult to solve this problem, still the Government has made up its mind to solve it once for all.

Regarding village officers, Hon'ble Members are aware that in the old Mysore they are getting only a commission for the job that they are doing. They are part-time officers and they are getting commission. It was urged in the beginning that they are not getting adequate commission and therefore the Government considered that question and decided that their commission should be increased by 50 per cent and accordingly they are getting that enhanced commission. I have no time to go into those details and I do not

think that that the Hon'ble Members expect me to go into them. One suggestion made by some of the Hon'ble Members is that the hereditary posts should be abolished and that they should be appointed as Government servants. The Government agrees with that suggestion in principle. Even the old Mysore Government has agreed in principle with it but on account of some difficulties it has not implemented it. As far as this Government is concerned, I want to make it quite clear that it also accepts it in principle and will try to implement it as early as possible, but I hope the Hon'ble Members will realise the difficulties in the way. Supposing we decide to appoint Government officers in place of Shanbhogues. There are no trained personnel. We will have to appoint the persons, then fix the pay scales and train them and then only we can appoint them. Apart from that, if we want to abolish the offices of village officers, we will have to pay compensation also. The question will have to be considered. A number of such factors have to be considered before we take a decision and implement it. Therefore, it is quite natural that it will take some time, but I can assure the Hon'ble Members that the Government will try to solve the problem as early as possible.

5 P.M.

Regarding the posts of the Sub-Division Officer and Divisional Commissioners, many of the Hon'ble Members said that these were simply post offices and they should be abolished. Sir, I have not much experience. But I can say from whatever experience I have got that these offices are absolutely necessary under the present circumstances. Sir, it is true that in the old Mysore area, Sub-Division Officers have not got sufficient powers and possibly that is the reason why some of the Hon'ble Members are making these suggestions. I have got the experience of Bomay Karnataka area and I hope members of the Bombay Karnataka area will agree with me that there are also Sub-Division Officers and they have got sufficient work and they are doing useful work. I would say that instead of

abolishing these posts, they should be given more powers so that they may be more useful. For instance, Hon'ble Members may be aware that the Deputy Commissioners are over-worked. They are entrusted with so much work that they cannot deal with that. Under these circumstances it is necessary that some of the powers of the Deputy Commissioners are delegated to the Sub-Division Officers so that Sub-Division Officers will have sufficient work and the Deputy Commissioners also will be relieved to take care of more important matters and matters of policy.

Regarding the office of the Divisional Commissioners, I would say under the present circumstances, reorganisation has taken place only recently and there are a number of problems of various areas. For instance, in Bombay Karnatak or the Hyderabad Karnatak, there are a number of problems which are arising on account of the diversity in laws and diversity in administrative practices. It is not possible to solve all these problems only from the headquarters. I have experience of this secretariat. In the secretariat there are some officers who have no knowledge of these areas and they are not able to deal with these cases. Under the circumstances, I hope the Hon'ble Members will realise that some local agency is necessary to solve the problems in these areas, and from that point of view, it is found that the Divisional Commissioners' Office is very necessary for the purpose.

Sir, apart from this, I would like to point out to the Hon'ble Members that Divisional Commissioners are not only revenue officers. Of course, they are dealing with revenue matters. Apart from that, they are expected to supervise, co-ordinate and guide development work also in their respective regions and they are looking into the Local Self-Government work also. Practically, they are looking after the work of all the Departments and under the circumstances, it will be seen that the Divisional Commissioners also are doing a lot of work and at present they are useful institutions.

Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur)—Are they expected to preside over public functions, inaugurate and address the public?

Sri M. P. PATIL.—There is no question of presiding over functions. This is part of their duty. Divisional Commissioners are officers who are concerned with initiating important schemes in their regions under development works and in that behalf they preside over meetings and functions. There is no objection to that. But that is not the main function of these officers.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Have these Divisional Commissioners in Bombay Karnatak and Hyderabad Karnatak been able to solve any problem?

Sri K. V. BYRE GOWDA (Bangalore North).—Can they carry on political manoeuvrings?

Sri M. P. PATIL.—Sir, coming to the question of famine, I hope the Hon'ble Members are aware of the steps taken by the Government during the scarcity period last year in the Bombay Karnatak area and this year in the old Mysore area and they are aware that the district committees have been formed and these district committees are dealing with the question of starting relief works and other problems arising out of scarcity conditions. Of course these relief committees are advisory bodies. It was suggested by one Member that these committees should be given more powers. Sir, I cannot understand the idea of giving more powers. These committees are advisory committees and under the circumstances, there is no question of giving them more powers. They can advise the Government on any point concerning scarcity work. Therefore, there is no question of giving more powers to them. Hon'ble Members may be aware that as far as the work of these committees is concerned, they are doing satisfactorily.

Sri G. N. PUTTANNA.—On a point of information, Sir. With great respect to your words, Sir, it is said that these committees are functioning and they have been entrusted with work. Is it not a fact that the Government have issued orders to stop all these works, day before yesterday? I enquired.

(SRI G. N. PUTTANNA)

They stated at Tumkur that Government have passed orders to stop all relief works.

Sri M. P. PATIL.—Sir, it is not quite correct. Possibly Hon'ble Members may be aware of the scarcity conditions in the old Mysore area. Scarcity started three or four months back and it continued for two months and during that period a number of relief works were taken up, they were executed and the committees were also meeting from time to time. But when the harvest started, labourers went for harvest and therefore, no labour was available for continuing relief works and therefore works had automatically stopped. It is not that Government has automatically issued orders. I have consulted some of the Hon'ble Members. I have consulted officers and the situation is, it is a fact that on account of harvest, labour is not available for carrying on relief works. Since there was dearth of labour, relief works were at a standstill for the time being.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಕೂಲಿಯವರು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆದರ್ಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು ?

Sri M. P. PATIL.—I do not think that this is the correct thing. If it is brought to my notice, I shall have it examined. I say that as far as the Government is concerned, we have not issued orders that relief work should be stopped.

Now harvest is almost completed and there is unemployment; and I know that even though there are rains, we cannot say that employment is there for all the available people, especially in Kolar District. I have received a report from the Deputy Commissioner that unemployment has started and therefore we have to restart relief works and that is being considered now. And I can assure Hon'ble Members that wherever there is necessity for starting relief work, amounts will be sanctioned and relief work will be started.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಮಾಡಬೇಕು, ಸ್ವಾಮಿ.

Sri M. P. PATIL.—It all depends upon the committees. I would suggest that these relief committees should meet; they should consider the situation in the district and they have to come to a conclusion that relief work is necessary on account of scarcity conditions. I am prepared to start the works. But they should make the beginning. These committees are formed for this purpose only. Therefore, instead of expecting the Government to start, I expect the relief committees will meet and consider the question and Government will consider the proposal of the committees. For instance, I have received a proposal from Kolar and I am considering that proposal. I have not received proposals from any other district. As soon as proposals are received, I will consider and sanction necessary amounts for that purpose.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಪರಿಶೀಲನೆಯ ನಂತರ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ ಬೆಳೆ ಬಂದಿವೆಯೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕಮಿಟಿಯ ಮೇಬರುಗಳು ಅಗಿರುವುದು ಏನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರರು ಕಮಿಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

Sri M. P. PATIL.—Sir, I would advise Hon'ble Members not to go into questions of *anewari*. As a matter of fact, I want to tell the Hon'ble Members that *anewari* is not less than four annas anywhere. But I am not taking that fact into consideration. Even though *anewari* is more than four annas, we will start relief works if there is scarcity condition. I want to make this point quite clear—If there is unemployment on account of scarcity conditions, I am prepared to start relief works. Therefore, if you rely in *anewari*, you can never start relief works anywhere, because nowhere *anewari* is less than four annas.

Sir, coming to the question of taking permanent measures against famine, I would suggest that there is no difference of opinion on this point. It is true that if we want to avert famines, permanent irrigation schemes should be taken up. I entirely agree with that suggestion, whether it is major, medium or minor. But Hon'ble Members are aware that this Government is very keen on that point,

has allotted a lot of money and is concentrating upon irrigation schemes, not only major schemes, but minor schemes. Now, regarding major schemes, Ghataprabha is taken; Malaprabha is taken; Upper Krishna Valley is being surveyed. So, all possible major schemes in these scarcity areas are either being surveyed or being undertaken. Apart from that, even the minor irrigation works especially tank repairs are also taken up. As Hon'ble Members may be aware, the Government have decided to spend as much money as possible upon minor irrigation especially tank repairs and therefore Hon'ble Members will see that as far as irrigation is concerned, Government is taking all possible steps in this connection. I would like to point out one point. I agree with the Hon'ble Members, especially with Sri. Sunthankar when he says that we must give as much importance to soil conservation measures as we give to irrigation. That is a fact. Sir, if we take the conditions of our State into consideration, it will be seen that even though we exploit or tackle all the sources of irrigation, major, minor or well irrigation, still, we shall not be able to irrigate more than 15 per cent of the total cultivable area. Therefore, the situation is we have to find out some measures for the remaining 85 per cent of the cultivated area. From that point of view, soil conservation measures are very important to meet the situation. Therefore, the Government is concentrating upon this work. Sir, it is true that in old Mysore area, so much importance was not given to this question. But as Hon'ble Members are aware, in Bombay Karnatak area, a lot of work has been done in this connection and about 2½ lakhs of acres are being bunded in Bombay Karnatak area and Rs. 50,000 are spent on that programme. Now, this Government has decided to extend this programme for the whole of the State. But there are some difficulties in the beginning. For instance, an Act is necessary for that and unless an Act is passed, soil conservation measures cannot be undertaken. Therefore, a Bill is going to come within a few days, and after the

Act is passed, this scheme will be implemented and the soil conservation work will be undertaken in the whole of the State.

Sri B. L. NARAYANASWAMY.—What about lift irrigation?

Sri M. P. PATIL.—It includes everything. As far as well irrigation is concerned, I would like to tell the Hon'ble Members that there were some defects in the scheme. All those defects have been removed and we have allotted sufficient funds for well construction. The Government have given high priority for this work and the Government have provided sufficient funds. Supposing in any area more funds are required for well construction work, they will be provided by the Government.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I think Bombay Government have passed an Act for soil conservation. Is it not applicable to Bombay Karnatak?

Sri M. P. PATIL.—In Bombay area, the Act is there and therefore soil conservation work is done in Bombay Karnatak area. Similar Bill will be placed before the Hon'ble Members and after the Act is passed, the work will be extended to other areas.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಬಳ್ಳಕೆರೆ).—ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ತೋಟ ತಳಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಪಾಸ್ ಆಗಿ ಎರಡು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ರಿಫೋರ್ಸ್ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ; ಅಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ತಾವು ಬೊಂಬಾಯ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಏನಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಏನೂಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವೇನೂ ತಾಪತ್ರಯ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಲಿಫ್ಟ್ ವರ್ಕ್ ಎಂದು ವೈಫಲ್ಯವು 106 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವೈಫಲ್ಯವು ಇದ್ದೇವೆ. ತಾವೇನು ತಮಾಷೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರೋ, ಸಿರಿಯಸ್ ಆಗಿ ಹೇಳಿ ರೋಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ನೀವು ಈಗ ಬಂದಿರಿ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ರಿಫೋರ್ಸ್ ಬಂದಿದೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಆ ವರದಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ತರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ.

Sri M. P. PATIL.—Sir, some of the Hon'ble Members have made some suggestions about the cases which are local cases and about the officers. Sir, in this connection, I am not in a position to go into all those details. But I can assure the Hon'ble Members that if such instances are brought to my notice, I am prepared to consider them.

Sri MANJAPPA ULLAL (Karkal).—Point of information, Sir. ತಾವು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ ರ್ಯಾಂಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಪಾಲಿಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದಾದಮೇಲೆ ಈಗೇನಾದರೂ ಆ ಪಾಲಿಸಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ರ್ಯಾಂಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಪಾಲಿಸಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಅದೇ ಇದೆ.

Some complaints have been made against some of the revenue officers. In this connection I would like to make one point clear that a number of complaints are made and some times they may be genuine and some times they may not be genuine. One of the Hon'ble Members suggested that there are a number of complaints against a particular officer and therefore he should be transferred. Sir, if the transfers are to be made simply upon complaints, then there will be no end and no officer can be safe and no officer can be posted anywhere for more than a month. Therefore, I want to inform the Hon'ble Members that if the complaints are correct, then the officers will be transferred. But unless it is found that the officers are at fault and the complaints are genuine, it will not be proper to transfer them simply upon some baseless allegations. However, I am prepared to consider these questions whenever individual cases are referred to me.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is it not a fact that the Deputy Commissioner, Tumkur, has written three D.O. letters about charges against the Amildar of Chiknaikanahalli Taluk. Why members alone? Complaints have come through the Department but action has not yet been taken.

Sri M. P. PATIL.—Sir, the matter is under consideration. I hope the Hon'ble Member realises that I cannot give all the details at this stage and I can assure him that if the Amildar is found guilty in that matter, he will be taken to task; it is not only the question of transfer.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—With regard to tenancy suits pending before the Revenue officers which will have to go to the Civil Courts, Revenue Authorities take months together to dispose of these cases, as a result of which work in the Civil Courts is hampered. In the case of tenancy appeal, there is no time limit fixed; there is no respect for time. I ask the Government as to why they should not fix a time limit for the disposal of these cases or why not they evolve a set of rules by which these Revenue Officers are guided?

Sri M. P. PATIL.—I shall consider that question.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Does the Minister say something about the improvements to the Religious and Charitable Endowments?

Sri M. P. PATIL.—That is not covered by this Demand; therefore, I did not refer.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಕ್ರಮ ದಿಂದ ಭೂಮಿ ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ವರನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಆ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಇರತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ತಕರಾರು ತೀರಿಕೊಳ್ಳದ ತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಫೈನಲ್ ಆಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹೊಸ ಸರ್ಕ್ಯೂಲರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸರ್ಕ್ಯೂಲರನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ತಾವು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ. ಆಗ ತಮಗೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ. ನಾನು ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲವು ಜೋಡಿ ಮತ್ತು ಇನಾಂಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರು ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆಗಲೇ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು

ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೆನು. ಈ ರೈತರ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ Protection of Raiyats in Jodi and Inam Villages ಎಂಬ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್. ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಸಿವಿಲ್ ಜೂರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ನಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri U. M. MADAPPA.—Regarding assignment to the Panchayats and District Boards, there is a Panchayat Fund. According to the Act, Panchayat Fund should be created. Though it has been created, you are not in the habit of crediting the amount to the Panchayat Fund.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—Government will not interfere with regard to assignment. The concerned officers have got to produce the accounts before the Accountant General.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ (ಹಬ್ಬೂರು).—ಈ ಹಿಂದೆ ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಡಿಸ್‌ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಅವು ಈಗ ಅರ್ಥಂಬರ್ಡ್ ಆಗಿ ಹಾಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಆ ಬಗ್ಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 1,52,37,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of pay-

ment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Land Revenue’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 52,59,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Famine.’”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 35,45,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Payment of Compensation to land-holders, on the abolition of Zamindari System’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House now adjourns and will meet tomorrow at one of the clock.

The House adjourned at Twenty-six Minutes past Five of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, the 24th April 1958.

Karnataka State Archives,

(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

THE ಮೈಸೂರು ಕೃಷಿಮಾಂಶ Accession No. 4775

ದಿನಾಂಕ Date.....

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FORTY-SIXTH DAY

OF THE

FOURTH SESSION

SATURDAY, 26TH APRIL 1958

Vol. IV—No. 46

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers.—Nos. 3484, 1108, 1632, 1710, 1841, 1997	2247—2258
Questions for answers on the day, but not taken up.—Nos. 834, 1759, 2835, 2853	2258—2259
Members' Representation	2259—2264
Paper laid on the Table—	
The Mysore Legislature' Members' (Medical Attendance) Rules, 1958	2264
Budget for 1958-59—Demands for Grants—	
No. 18. Ports and Pilotage	..
No. 33. Territorial and Political Pensions	..
No. 34. Privy Purses and Allowances to Indian Rulers	..
No. 35. Superannuation Allowances and Pensions	..
No. 36. Commutation of Pensions financed from ordinary Revenues	..
No. 37. Stationery and Printing	..
No. 38. Miscellaneous	..
No. 52. Capital Outlay on Electricity Schemes	..
No. 55. Commuted Value of Pensions	..
No. 56. Payments to Retrenched Personnel	..
No. 57. Capital Outlay on State Schemes of Government Trading	..
No. 58. Loans and Advances by the State Government	..

Pages

2247—2258

2258—2259

2259—2264

2264

2264—2295

—Voted

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY
AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

Price : 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.	Subject
3484	Policy of Small Savings Scheme.
1108	Construction of Causeway across Geddamari Bandhara.
1632	Registration of Ayurvedic and Unani Physicians in the State.
1710	Release of Waste Land to the Backward Class People in Belgaum District.
1841	Lent Officer in the Department of Prisons.
1997	Constitution of District Scheduled Caste and Scheduled Tribe Scholarship Committees.
834	Permanent Grant of Lands to Scheduled Castes in the State.
1759	Supply of Electric Power to the Villages on Pala-Badami Road in Dharwar District.
2835	Qualifications prescribed for Post of Chemical Examiner.
2853	Restoration of Kempanapura Tank in Chamaraajanagar Taluk.

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FORTY-SIXTH DAY

Saturday, 26th April 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at Thirty Minutes past Eight of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS

MR. SPEAKER.—Q. No. 3484—Sri Anna Rao.

Sri G. SIVAPPA (Chitaldrug).—Sir, Sri Anna Rao has permitted me to put the question. May I put the question, Sir?

MR. SPEAKER.—Yes.

Policy of Small Savings Scheme

Q.—3484. Sri G. SIVAPPA [on behalf of SRI G. ANNA RAO (Afzalpur)].—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have abandoned the policy of exclusively tapping the Small Savings Scheme as enunciated by the Finance Minister in the Budget Session;

(b) if the answer to (a) is in the affirmative, the amount of loan floated by the Government and the amount loaned separately: (i) by other State Governments (ii) by institutions (iii) by individuals;

(c) the amount received by way of conversion and by way of cash;

(d) the total amount of discount on account of conversion?

A.—Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs) [on behalf of SRI T. MARIAPPA (Minister for Finance)].—

(a) Government have not abandoned the policy of tapping the resources under the Small Savings Scheme. In addition to the share the State Government would get under the Small Savings Collection, Government had

also assumed to raise resources by Open Market Loans.

(b) The amount of loan floated by Government was Rupees three crores. The amount subscribed by:—

Rs.

(i) Other State Governments	...	...
(ii) Institutions	...	4,18,72,300
(iii) Individuals	...	87,80,700

(c) The amount received:—

(i) By way of Conversion	1,32,64,500
(ii) By way of Cash	3,73,88,500

Out of this, the allotment is as under:—

Cash	...	2,01,56,800
Conversion	...	1,32,69,700
		3,34,26,500

(d) The net discount allowed on subscription received both under cash and conversion is Rs. 3,84,956-25 nP.

SRI G. SIVAPPA.—May I know the total amount collected under Small Savings Scheme this year?

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—Sir, I have got all the particulars pertaining to the loan that was floated and subscribed for. If the Hon'ble member wants particulars of the small savings for a particular term, in terms of rupees, annas, and pies, he may kindly give me some more time.

SRI G. SIVAPPA.—May I know whether Government have conducted a Week called 'Small Savings Week'?

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—Yes.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ನದಾ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Perhaps, the intensity has not been impressed upon the Hon'ble member. But, others are doing it throughout the year.

Sri G. SIVAPPA.—May I know the extent of co-operation by ladies towards this scheme?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Co-operation by the ladies has been splendid.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether there is a committee and whether there are any lady representatives of this House?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—There are lady members but whether they are of this House or not, I am not in a position to mention exactly.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—The answer to (c) is 20 crores and odd. May I know the amount that has been collected by the State officials and the amount collected by the public?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The break up of that particular aspect is not before me.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Is it not a fact that the officials have subscribed more than the non-officials?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Entirely wrong, Sir.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೋಭೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The National Savings Scheme is being vigorously organised in various departments. It has been my pleasant duty to address the various officers concerned, and various companies also to try to help us. I am addressing the Trade Unions also. Everything that is possible is being done with an intensity, which is, perhaps, not bad.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—To my supplementary, the Minister said, I was wrong. Without the break up, how is he able to come to this conclusion?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Sir, the figures show that it has been subscribed by companies, banking concerns, Government concerns and Life Insurance Corporation, which cover more than a bulk of 2/3.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What was the target and what was the performance?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—My embarrassment is, in the question before the House, a small place is given to the Small Savings Scheme; the bulk of the question is directed towards the loan. The particulars of loan are fully got, but any particulars with regard to small savings, if wanted, will be made available if a specific question is put.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are Government aware that it is the small savings scheme that figures very prominently in carrying out the developmental programmes of the country?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Sir, the emphasis and axis is likely misplaced; I was referring to the general question only.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಕ್ಯಾಗಿ, ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ಗ್ರಾಮದ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೈಕುಂಠಬಾಳಗ.—ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು "ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ.

Construction of causeway across

Geddalmari Bandhara.

Q.—1108. **Sri P. G. SIDHANTI** (Muddebihal).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that Geddalmari Bandhara in Muddebihal taluka of Bijapur district obstructs the passage from Harindral village to its fields;

(b) whether villagers of Harindral have represented to officers to construct a way across the said bandhara;

(c) whether estimates have been prepared for the same;

(d) if so, whether they intend to take up the work?

A.— **Sri H. K. VEERANNA GOWDH** (Minister for Public Works).—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) Yes.

(d) It is now considered unnecessary, since a new approach road under Local Development Works Programme is nearing completion.

Sri P. G. SIDHANTI.—The present approach road mentioned in clause (c) is not even started for the last 15 months due to obstruction by the owner. Why has not the Government in the P.W.D. taken up this road and finished it?

***Sri H. K. VEERANNA GOWDH.**—I do not know whether there is any obstruction. There is a proposal and the work is in progress. It is felt that there is no need for another causeway.

Sri P. G. SIDHANTI.—Is the Government aware that there is no road at all for these villagers to go to their fields three miles distant? The local development work is not in progress at all. On the contrary they have to go three miles.

Mr. SPEAKER.—Please put a question.

Sri P. G. SIDHANTI.—I want to know whether Government is aware of all these things?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Sir, it needs a little looking into. According to the report before me, the work has been taken up and it is nearing completion. But according to Sri Sidhanti, it has not been taken up at all. I will look into it.

Sri P. G. SIDHANTI.—Will the Government see that at least one road is given to these villagers?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—According to the report before me the road is nearing completion. But according to Sri Sidhanti, the work is not at all taken up. I will look into it.

Sri P. G. SIDHANTI.—From whom has the Government received the report? Is it from the P.W.D. or the Collector?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Generally from the Department. We forward the question to the Chief Engineer who in turn sends it on to the Superintending Engineer and then it goes to the Executive Engineer. It

is from the Department that we get the report.

Sri P. G. SIDHANTI.—Will the Government provide the villagers with one road at least, whether it be approach road or another kind of road?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—According to me there is a road. But according to Sri Sidhanti there is no road at all. It requires looking into.

Registration of Ayurvedic and Unani Physicians in the State.

Q.—1632. **Sri M. MALLIKARJUNA SWAMY** (Malavalli).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that unqualified persons are practising as qualified Ayurvedic and Unani Physicians, as there is no registration for qualified Ayurvedic and Unani Physicians in this State;

(b) whether such persons have been employed by them to high posts, which can be held only by the qualified physicians;

(c) whether some physicians who have no qualification at all have been appointed as Ayurvedic Physicians in Mysore and other District Boards;

(d) whether they are aware that due to the above facts the diploma holders of the Mysore Ayurvedic and Unani College are placed at a great disadvantage in spite of having undergone academical training in a Government College?

A.—**Sri R. M. PATIL** (Minister for Health).—

(a) As there is no registration of Medical Practitioners in Ayurvedic and Unani system all sorts of Pandits and Hakims are practising.

(b) A few hereditary pandits and hakims are employed in the District Board dispensaries and also in the Government institutions in consideration of professional experience.

(c) *Vide* reply to (b).

(SRI R. M. PATIL)

(d) No. The diploma holders are not placed at any disadvantage as they are paid the scale pay of Rs. 50-5-100 when they are appointed as physicians in the District Board Dispensaries which benefit is denied to non-qualified doctors. Further, persons not possessing necessary qualifications are not entertained now, preference being given to only diploma holders.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—In answer to clause (a) it is stated that "there is no registration of Medical Practitioners in Ayurvedic and Unani system and all sorts of Pandits and Hakims are practising." Is it not advisable to see that registration is insisted on?

Sri R. M. PATIL.—Not only is registration desired to be insisted, but also a Bill is being prepared and it is already notified. My friend must be knowing that.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Will it not be introducing a very dangerous principle to allow Hyderabad Hakims and Pandits to be employed by District Boards wherein the question of health of persons is concerned?

Sri R. M. PATIL.—It is an opinion.

Release of Waste Land to the Backward Class People in Belgaum District.

Q.—1710. Sri S. P. TALWALKAR (Raibag).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether the waste land is given for cultivation to Backward Class people according to Government Resolution and if so, the number of places in the District where such land is provided;

(b) whether the Collector is empowered to increase or reduce the extent of acres of such waste land granted by the Government;

(c) whether waste land is permitted to be turned into grazing land?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(a) Yes, in 86 villages in Belgaum district.

(b) If the Government waste land granted to an individual is less than the prescribed economic holding, the Collector can grant additional land upto the extent of making up the economic holding.

(c) Yes, in case the grazing area of the place is less than the prescribed standard area for grazing, waste lands can be assigned for grazing purposes.

[Sri S. P. TALWALKAR put his supplementary question in Marathi.]

Sri M. P. PATIL answered in Marathi.]

Sri F. H. MOHSIN.—May I know which communities were included in Backward Communities? Was it according to the definition of the Backward Classes prevalent here or there?

Sri M. P. PATIL.—According to the definition of the Bombay Government and not of the old Mysore Government.

Lent Officer in the Department of Prisons.

Q.—1841. Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether there is any lent officer in the Department of Prisons;

(b) the purpose for which the said officer was lent, and for what period;

(c) the amount spent on the said officer so far by way of pay, etc.?

A.—Sri VEERENDRA PATIL (Deputy Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Yes; one.

(b) In the interest of public service till the end of June 1958.

(c) The amount spent on this officer is his own pay he was drawing as Superintendent, Alipuram Jail-cum-Borstal School, Bellary.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know from which State that officer is lent?

***Sri VEERENDRA PATIL.**—Madras.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Originally for what purpose was he lent?

Sri VEERENDRA PATIL.—Consequent on with the merger of Bellary District with the Mysore State some four prison institutions in Bellary came under the jurisdiction of the Prisons Department of the Mysore Government. Four officers were working in these institutions and the services of these four officers were lent to this Government on deputation basis in accordance with the arrangement entered into with the Madras Government.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—For what period was he lent?

Sri VEERENDRA PATIL.—In the first instance it was for one year.

Sri BALWANT RAO.—Is no such officer available in the Mysore State?

Sri VEERENDRA PATIL.—At that time, there were four institutions in Bellary and officers were not available in this place. So the services of those officers were lent to this Government.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—May I know whether this officer has any specialised qualifications in managing prisons?

Sri VEERENDRA PATIL.—When the services of this officer were lent to our Government, he was the Superintendent of Alipuram Jail. In the year 1955 a post of Deputy Inspector General of Prisons was created and he was appointed in the year 1955 in view of the fact that he possessed certain academic qualifications and experience also.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Are the Government aware that there were specialised officers for this post in the Mysore State itself?

Sri VEERENDRA PATIL.—This was done in the year 1955 on the recommendation of the then Inspector General of Prisons.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Why was the extension period renewed even though there were specialised officers in the State?

Sri VEERENDRA PATIL.—There is no question of renewal. He was

appointed in the year 1955 as Deputy Inspector General of Prisons. Still that post is continuing. Now there is a proposal before the Government whether to continue this post of Deputy Inspector General of Prisons or not. At the time when the post was created, the office of the Inspector General of Prisons was a part-time one. After re-organisation, it is a full-time office. Therefore there is a proposal before the Government regarding continuation of this post.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Is it a fact that this post was created only with a view to accommodate this individual?

Sri VEERENDRA PATIL.—No. In the year 1955 the post of I. G. of Prisons was only a part-time one. Therefore the post of D. I. G. of Prisons was created.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Is the Government aware * * *

* * * * *

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Are there any charges against him?

Mr. SPEAKER.—I do not allow any charges to be levelled against any of the officers individually. There can be criticisms of a particular class of officers, but no allegations of a personal nature against a particular officer would be allowed.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—The officers are part of the Government and the Government is here to represent the case of the officers.

Mr. SPEAKER.—What the Hon'ble Member is trying to do is to get out of the ruling I have given. I will once again repeat that I will not allow any allegations against individual officers being made on the floor of this House. There can be no doubt about my ruling. The Government may defend him, but the officer cannot defend himself.

Sri G. SIVAPPA.—I rise to a point of order. The practice in this House has all along been to allow questions the object of which is to know if there are allegations against a particular officer.

Mr. SPEAKER.—Which House? Does the Member mean this House after Reorganisation?

Sri G. SIVAPA.—The practice in this House and also all the Houses in this country. What is wrong in asking if allegations have been made against an officer? Merely because we say that there are charges against him, that does not make him automatically guilty.

Mr. SPEAKER.—I am not here to go into the merits of the case. I can only say that I will not allow any questions which are in the nature of allegations against the character of individuals. That has been my policy all along. As far as I am aware, after Reorganisation I have not allowed any allegations to be made against individual officers in this House. If by 'This House', Hon'ble Member Sri Sivappa is referring to the House that existed in old Mysore, I have no knowledge of its proceedings. But it has been my consistent policy not to allow allegations being made against individuals who are not Members of this House.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—What is the remedy?

Mr. SPEAKER.—I cannot prescribe remedies. I am not a physician. If the members suggest that there is corruption in a particular department, that is something which can be allowed here. But the name of any individual officer should not be brought in on that account. If officers are to be defamed like this in this House, what is the remedy open to them?

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Is there any proposal to promote him as the I.G. of Prisons?

Sri VEERENDRA PATIL.—There is no such proposal.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—If the officer was lent only for a year, what was the necessity of creating the post of D.I.G. of prisons and keep him here subsequently?

Sri VEERENDRA PATIL.—I have already said that in the year 1955 this thing was done by the then Government because they felt the need to create an extra post, in view of the fact that there was no full-time post of I. G. of Prisons. In view of the experience and academic qualifications of this

particular officer and on the recommendation of the I. G. of Prisons, this officer was appointed as D.I.G. of Prisons.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರನ್ನು ಎರವರಾಗಿ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು? ಅವರು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರೋ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವಿಠಲೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಅದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಬಹಾರಿ ಮಾರ್ಚ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ....

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—My question is whether it was the intention of the Government to take him over here for the purpose of re-organising the Jails Department?

Sri VEERENDRA PATIL.—Not only that officer, but three others were taken over, because they were working in the institutions in Bellary. All the four officers were lent. Three of them have gone back and this particular officer has stayed on. He was appointed as D.I.G. of Prisons and that post is continuing.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What has happened to the reorganisation scheme of the Government? Has it been effected?

Sri VEERENDRA PATIL.—After his appointment as D.I.G. of Prisons, this officer went abroad, to U.S.A. and U.K. at his own cost in order to conduct advance studies in correctional methods and jail administration. After he has come back, he has submitted a scheme. I do not have the details of that scheme now, but Hon'ble Members are aware that he is actually in charge of the duties of Inspector General of Prisons. He is now looking after the entire work of the Prisons Department.

Sri G. SIVAPPA.—May I know how good is his past career?

Mr. SPEAKER.—That cannot be allowed.

Sri G. SIVAPPA.—We are paying his salary and he is an officer of this State. If we cannot ask about his career, what else is left for us to ask in this House? Why should we come here at all? It is very difficult to perform our duties.

Mr. SPEAKER.—There is no question of any argument in this connection.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರು ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದಿಖಾನೆ

ಗಳ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is it a fact that he was brought over here, because he married in Bangalore?

Sri VEERENDRA PATIL.—I have already explained to the House, the circumstances under which he was brought here.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಡವಳಿಕೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾದರೂ ದೂರುಗಳು ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ರೇಂಝೆ ಪಾಟೀಲ್.—ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದು ಎರವರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿಯೇ, ಅವರ ಕಾರಾವಧಿ, ಎಷ್ಟು, ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು; ಅದರಿಂದ ನಡವಳಿಕೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಅನಾನುಕೂಲವಿದೆಯೆ ಅಥವಾ ಬಿಲ್ವನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕು, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ? ಹೀಗೆ ನಾದರೂ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೂರು ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ರೇಂಝೆ ಪಾಟೀಲ್.—ಕೆಲವು ಅಫಫೇರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಬಂದಿವೆ.

9 A.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಈಗ ಅವರ ನಡತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪಿಟಿಷನ್ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—‘ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪಿಟಿಷನ್’ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.—The Deputy Minister was pleased to say that there were anonymous petitions against this Officer. What has happened to these anonymous petitions?

Sri VEERENDRA PATIL.—We cannot take any definite action on the basis of such petitions because some vague charges have been made in certain anonymous petitions. If any such specific instances of corruption or any allegation is brought to the notice of the Government, then only the Government will be in a position to take action against the officer.

Sri D. DEVARAJ URS.—Is the Deputy Minister aware that there is an order by the Government which has been published in the *Mysore Vani*, a

monthly magazine that is being published by Government, and according to that even anonymous petitions will be sent to the Anti-Corruption Department?

Sri VEERENDRA PATIL.—I have already said that if anonymous petitions contain any specific allegations, then we are prepared to enquire into the matter.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—Are there any instances where after receiving anonymous petitions, enquiry was held and the officer concerned was either dismissed or suspended?

Mr. SPEAKER.—It is a general question.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—My submission is: once the Government receives petitions, is it not the duty of the Government to go into the matter and make certain enquiries and find out as to whether the allegations are true or not?

Sri VEERENDRA PATIL.—If the anonymous petitions contain any specific allegations, then I have already told the House, that we will enquire into the matter.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಈಗ ತಾನೇ ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು. ಹೀಗೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅವರ ಕೆಲಸ ಬಾಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ರೇಂಝೆ ಪಾಟೀಲ್.—ಅವರಿಗೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿಡ್ಡಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ‘ಅನಾನುಕೂಲತೆ’ ಪಿಟಿಷನ್ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ‘ವೇಗ’ ಅಲಗೇಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಪಿಟಿಷನ್‌ಗಳು ಬಂದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಉಗ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಇವರ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಡೆಫಿನಿಟ್ ಅಲಗೇಷನ್ ಇದ್ದರೆ ತನಿಖೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವೇಗಲಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ತನಿಖೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು, ಮೂಗಜಿ ಹಾಕು ತ್ತಾರೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I have asked regarding the amount spent on the said officer so far by way of pay, etc. It is replied that the amount spent on him is his own pay as Superintendent, Alipuram Jail. I want to know what he is drawing.

Sri VEERENDRA PATIL.—His own pay that he was drawing at the time of merger of Bellary with Mysore.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Will it not be possible to furnish the details of the amount spent on that officer so far ?

Mr. SPEAKER.—The pay that he is drawing, the D.A. and T.A., and so on.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is any special allowance paid to him ?

Sri VEERENDRA PATIL.—I do not think we are giving him any special allowance.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಈ ಜೈಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಚಾರ್ಜನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ, ಎಷ್ಟು ನಾರಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ದೂರುಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri G. DUGGAPPA.—How many times complaints were made against this officer after he has taken charge of the duty as Deputy Inspector General of Prisons ?

Sri VEERENDRA PATIL.—I cannot say off-hand. I require notice.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I rise to a point of order. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇವೆ; ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇವೆ. ಅವು ಏನು ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವರ್ಗದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನ, ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅವರ ರೋಷದೋಷಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಈಗ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಒಂದು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡೋಣವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ವರ್ತನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಆತನ ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ರೋಷದೋಷಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಾರದು, ಆತನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ

ದ್ದರೆ ಕೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಯಾವ ದಾದರೂ ಅಫೀಸರ ಮೇಲೆ ಅಂಗೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶಕೊಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು disallow ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. Personal defamation or insinuation against an officer ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು disallow ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚ್ಯುತಿಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜನವರಿ 10ನೆಯ ತಾರೀಖು ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ.

“Letter dated 10th January 1958 :

Subject: Questions tabled to be answered on the floor of the Legislative Assembly.

With reference to the question (copy enclosed) tabled by you, I am directed to state that with regard to questions relating to individual officers who are not in a position to defend themselves on the floor of the House and where harm would be done to services by the mere fact of putting questions which may not be true, it is a well established parliamentary convention that such matters should be taken up in the first instance, with the Minister concerned. In case the Minister's explanation does not satisfy the member or the Minister does not offer any explanation at all, he may table the question after convincing the Speaker as to why the member is not satisfied with the Minister's explanation and whether he possesses sufficient material to substantiate his charges against the officer, and also whether the Minister has not replied to him at all or taken any other action in the matter.”

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ತಾವು ಓದಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದಾಯಿತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅಫೀಸಿಯರ್ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ವರ್ತನೆ ಎಂದು ಎರಡು ತರಹ ಇದೆ. ಅವನ ಇಂದಿವಿದುಯರ್ ವರ್ತನೆ ಬೇರೆ, ಅಫೀಸಿಯರ್ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತನೆ ಬೇರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ತನೆ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾವು ಖಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮೇಲೆ ಲೈಫ್‌ಲೈನ್ ಏನೆನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಇಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅದರ ಸೂಕ್ತತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮಗೆ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಏನು ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರ ರೋಪದೋಷ ಮತ್ತು ವರ್ತನೆ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಲಂಚರಾಶುವತ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಪರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಡಿಫೆಂಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿಲ್ಲುವಿದೆ. ನಮಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಆ ಆಡಳಿತದ ರೋಪದೋಷಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ತನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಂದು ಸುಭದ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ರೂಲಿಂಗನ್ನು ರಿವೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡೋಣವಾಗಲಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಓದಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಡೆಫಮೇಷನ್ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಮಾಡು ತ್ವಾರೋ ಅವರು ಆಗ ಅದನ್ನು Chairಗೆ ಕಳಿಸಿ ವಾದಬೇಕು. Chair ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿದೆ. ಸ್ಟಿಮೆಂಟರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಉತ್ತರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು Chair ಕಳಿಸಿ ಆದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ 1958ನೆಯ ಇಸವಿ ಜನವರಿ 10ನೆಯ ತಾರೀಖು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ವಿಷಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಪ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರೈಯರ್ ಪರ್ಮಿಷನ್ ನ್ನಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರವೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮೇಲೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇಟಿನಿಯೇಷನ್, ಡೆಫಮೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ಕಾನ್ಸಿಡ್ರೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ರೂಲ್ಸ್ ಇದನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಳೆವನ್ನೇ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am sorry I did not make myself very clear.

L.A.

Mr. S P E A K E R.—The Hon'ble Member has made himself quite clear to me.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If you kindly permit me, I will say this :

ನಾವು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆವೊಂದೇ ವಗೈರೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವೊದಲು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ನಾವು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದು. ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬಿಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮನುಷ್ಯರು. ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನೀಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿರುವಾಗ, ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಆ ಮೊಟಕು ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾಡರೂ ಅಧಿಕಾರ ತಮಗೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದರೂ ರೂಲಿಂಗ್ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ !

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅದರೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ತಮ್ಮ ರೂಲಿಂಗನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ privilege motion ತರಬಹುದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ತಮ್ಮ ರೂಲಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಮೊಟಕು ಬಂದಿದೆಯೆಂದನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದೇನು ಪಾಯಿಂಟ್. ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್‌ನೇ, ರೆಕ್ಟರ್‌ನೇ, ಅಥವಾ ಆರ್ಗ್ಯುಮೆಂಟೋ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನೇ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಸದಸ್ಯರಿಗೇ ಆಗಲಿ, ಇಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ರೆಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಇದೆ ಮತ್ತು ಕಳೆವನ್ನೇ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಕೊಡಬಾರದೆಂಬ ಅಧಿಕಾರ Chairಗೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಉಪಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೇ, ಆಗಲೇ ತಮಗೆ ಇಮ್ಯಾಜಿನರಿ ಹಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.— ಇಮ್ಯಾಜಿನರಿ ಹಕ್ಕು ಎಂದರೇನು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಹಕ್ಕು ನಿಜವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೋ ಆ ಹಕ್ಕು.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.— I Rise to a point of order. We the members are here to maintain the dignity and decorum of this House, and are we not departing from the rules;

(SRI M. MALLIKARJUNASWAMY)

laid down in the rules of procedure and is not the question hour meant for eliciting answers from the Government?

Mr. SPEAKER.—We should maintain the dignity and decorum of the House. We are also guided by conventions. Certain conventions have been laid down and they should be followed. I have already said what the procedure is in such matters and I suppose the Hon'ble Members will respect it.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—We are discussing like this!

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—Such questions we can discuss for any length of time.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I should like to know from the Speaker whether it is in order for any member to ask the Speaker to withdraw a statement that he has made from the Chair.

Mr. SPEAKER.—No Hon'ble Member can ask me to withdraw a statement that I have made and if any Hon'ble Member has said it, it is not correct.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Hon'ble Member Sri Channabasappa just now said that the Speaker must withdraw his statement. I should like to know what the ruling is on this issue.

Mr. SPEAKER.—He cannot ask me to do it, but at the most he can tell me that in view of the circumstances explained I may revise my ruling. I took it like that. If he should tell me to withdraw the statement that I have made, then he is quite wrong, he cannot say that.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I should like the official reporters to tell the chair what he said.

Sri N. RACHIAH.—I rise to a point of order. Sri Mallaradhya has raised an issue as to whether an Hon'ble Member can ask the Speaker to withdraw any statement that he has made and the Speaker was pleased to say that no member could so ask the Speaker. Supposing the Speaker uses an unparliamentary word, does it mean that he should not withdraw it?

Mr. SPEAKER.—Even if I use any unparliamentary word, the members cannot ask me to withdraw it, but they can bring it to the notice of the

Chair that the word used by the Chair is not parliamentary or it is unparliamentary. Then of course, the Chair is always willing to make amends for that.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—On a point of order. The Chair was pleased to say that the Hon'ble Members of this House were in the habit of thinking that they had got imaginary rights. It is really painful. The Chair cannot castigate all the members with the notion that they are always thinking of imaginary rights. We have come here not with imaginary rights. We know our responsibilities. We think twice before we say anything. I am not saying that the Chair should withdraw any such words. We respect the Chair and its rulings. I should very humbly suggest that such aspersions should not be made against the Members of this Hon'ble House.

Mr. SPEAKER.—I do not know what words I used. Did I say "imaginary"? If the members think that such an expression is not in the fitness of things, I am sorry. I did not mean any aspersion or allegation against anybody at all. I do feel that sometimes some members construe things in the way in which it ought not to be done. I did not cast any aspersion on the whole House.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I want to know who are those "some members".

Mr. SPEAKER.—I know and the Hon'ble Member know it. Next question.

Constitution of District Scheduled Caste and Scheduled Tribe Scholarship Committees.

Q.—1997. Sri N. RACHIAH (Hunsur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether District Scheduled Caste and Scheduled Tribe Scholarship Committees have been reconstituted for the year 1957-58 and 1958-59;

(b) if not, the reasons for the delay;

(c) whether they are aware that scheduled caste and scheduled tribe students are put to a lot of hardships as they are not awarded scholarships well in time?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

(a) Yes.

(b) Does not arise.

(c) No.

Sri N. RACHIAH.—With reference to the answer to clause (a), may I know whether the Government are aware that the scholarships were awarded to the students towards the end of the academic year with the result that the students were put to a lot of inconvenience and hardship?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ನವೆಂಬರ್—ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ allot ಆಗಿದೆ.

Sri N. RACHIAH.—Will the Government now at least state the reasons for the delay?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ಸಮಿತಿಯು ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಹಣ ಹಂಚಬೇಕಾಯಿತು.

Sri N. RACHIAH.—Will the Government propose to take steps to award the scholarships at least during the current year and in future in the best interests of the students?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಮಿಟಿಯ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅವಧಿ ಎರಡು ವರ್ಷ. ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಣ ವನ್ನು ಸಹ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ. ಕಷ್ಟವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಕಮಿಟಿಯ ರಚನೆ ಆಗಿದ್ದು ಯಾವಾಗ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಕಮಿಟಿಯ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ.

Sri F. H. MOHSIN.—Will such committees be constituted in Bombay Karnatak area also because there are no committees for the grant of scholarships?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪದ್ಧತಿಯು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯುನಿಫಾರ್ಮ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸ್ M.L.A.

ಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿತರಣೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ M.L.A. ಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಒಬ್ಬರೇ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹಾಕಿದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸ್ M.L.A. ಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ ಏನಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಹಾಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಕ್ಲಾಸ್ (a) ಗೆ Yes ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು District Committeeಯೋ ಅಥವಾ Divisional Committeeಯೋ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—District Committee ಯೂ ಇದೆ, Divisional Committee ಯೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ District Committee ಅಥವಾ Divisional Committeeಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಬಹುಶಃ Divisional Committee ಇದೆ ಹಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ನಾಲ್ಕು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳ ಮೆಂಬರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಟಿಯ ಬದಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಯುನಿಫಾರ್ಮ್ ರೂಲ್ಸ್ ರಚನೆಯಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಏನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ನೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಈ ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ? ಜಿಲ್ಲಾ level ನಲ್ಲಿಯೋ ಅಥವಾ state level ನಲ್ಲಿಯೋ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—State level ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ D.E.O. ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ನೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಇಂಥ ಸಮಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ಎಷ್ಟು ಇರುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹರಿಜನರೇ ಇರುವರು.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—Is there any Central Committee at the State level?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಮಿಟಿ ಇಲ್ಲ.

Sri J. P. SARWESH.—Is there a committee constituted for Gulbarga District?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ.

Sri F. H. MOHSIN.—According to the rules, are there any provisions for the constitution of such District and Divisional Committees in the new rules that have been framed?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್ ರೂಲ್ಸ್ ಆದಮೇರೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹರಿಜನರು ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು, ಬೇರೆಯವರು ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಮತ್ತು ಫೆಡರಲ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಈಗ ತಾನೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಬೇರೆ ಅಂದರೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹರಿಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ ಬೇರೆಯವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಮತ್ತು ಫೆಡರಲ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹರಿಜನರು ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಸ್‌ನವರೇ. ಹರಿಜನರು ಬೇರೆ, ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಬೇರೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹಾಗಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸವಾಯಿತು?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು.

Sri N. RACHIAH.—Are the Government aware that some of these committees have passed an unanimous resolution that all the persons belonging to scheduled castes and scheduled tribes in High and Middle Schools should be given scholarships? If so what is the action taken by Government?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ. ಈವರೆಗೆ ಅಂಥ ರೆಜಲ್ಯೂಷನ್ ನನಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈ ಮೊದಲು ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯು ಇದ್ದಿತೋ ಅದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕಷ್ಟ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಈಗಲೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹುಚ್ಚತಕ್ಕ ಹಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ

ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಕಮಿಟಿಯ ರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೋ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—Are there any T.A. and D.A. fixed for the members of these committees?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Permanent Grant of Lands to Scheduled Castes in the State.

Q.—834. Sri B. BASAVALINGAPPA (Bangalore South).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the total extent of land granted permanently to the Scheduled Castes in Mysore State for the last three years;

(b) the extent of dry and wet land so granted;

(c) the total extent of land granted for temporary cultivation since three years;

(d) the total extent of land confirmed?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

	Acres	Guntas
(a)	97,749	21
(b)	Acres	Guntas
Dry land ...	89,248	39
Wet land ...	8,500	22
(c)	Acres	Guntas
	17,861	33
(d)	44,631	13

Supply of Electric Power to the Villages on Pala-Badami Road in Dharwar District.

Q.—1759. Smt. LEELAVATI MAGADI (Shirahatti).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that administrative sanction had been accorded by the Bombay Government for the supply of electricity to villages along Pala-Badami road in Dharwar District;

(b) the reasons for not taking up the work;

(c) when do they propose to take up the work;

(d) the steps they propose to take to electrify this area?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Yes.

(b) The work was found to be unremunerative.

(c) It is proposed to take up the work after the Scheme becomes remunerative.

(d) It is proposed to conduct fresh surveys and prepare detailed estimates.

Qualifications prescribed for Post of Chemical Examiner.

Q.—2835. Sri T. PARTHASARATHY (Malleswaram).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the qualifications prescribed for the Chemical Examiner in Mysore are the same as those of the Chemical Examiners of other States particularly the Chemical Examiner of Bombay and West Bengal;

(b) whether it is a fact that pure chemists are debarred from becoming chemical examiners in Mysore whereas the chemical examiners of other States, particularly Bombay and West Bengal are pure chemists without any medical qualifications?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(a) No.

(b) In Mysore the Chemical Health Examiner is also the

Superintendent of the Public Health Institute. Therefore it is reasonable that the qualifications for the combined post in Mysore are different from the qualifications of the non-combined post in Bombay or West Bengal.

Restoration of Kempanapura Tank in Chamarajanagar Taluk.

Q.—2853. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the cost of the estimates prepared for the restoration and repairs of Kempanapura tank in Chamarajanagar taluk;

(b) the date on which the estimate was prepared;

(c) if sanction accorded, the date on which it was sanctioned;

(d) if it is not sanctioned the reason for the same?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Rs. 59,300 for restoration. No estimate prepared for repairs.

(b) September 1949.

(c) Not sanctioned.

(d) The restoration of Kempanapura Inam major tank was dropped since the Inamdars were not then agreeable to pay the cost of the estimate.

Members' Representation

Admissibility of questions on Government Officers.

*Sri T. SUBRAMANYA (Turuvekere).— I would like to draw the attention of the Chair to Clause (h) of Rule 25 of our Rules of Procedure and Conduct of Business and very respectfully submit that the ruling given offends that clause.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Sir, I rise to a point of order.

Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—I also rise to a point of order, Sir.

9-30 A.M.

Sri T. SUBRAMANYA.—The members will kindly allow me to have my say. It takes away the right of members to put questions about officers with regard to their conduct and character in their official capacity and I would request the Chair to take such suitable steps as it deems fit. If an officer is absent and if a question is put on the floor of the House about the conduct of such an officer in the discharge of his duties, I respectfully submit that it becomes admissible.

Mr. SPEAKER.—I draw the attention of the Hon'ble Member to Clause (1) also in this connection. It says that 'it shall not make or imply a charge of a personal character'. I have already said that I will not disallow any questions respecting any officer in his official or public capacity, but that I will disallow only allegations of a personal character against any officer. My friends will bear with me that when I say this it will have to be understood according to the circumstances. If an officer is not doing his duty properly or if he is lax or if he keeps the work pending, then it comes under official or public capacity. But if it is said that an officer is corrupt or has practised nepotism, it is covered by clause (1).

***Sri H. M. CHANNABASAPPA** (Krishnarajanagar).—When the Hon'ble Member Sri Boranna Gowda put a question as to whether the officer was corrupt, the Chair was pleased to say that it would not allow it. Will not questions such as whether the officer took bribe in his official capacity or whether complaints have come or not come under Rule 25 (h)? They will not come under Rule 25 (1).

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Members are under an impression that an officer takes bribe or practises corruption as a part of his duty, that is not correct. That is not part of his duty. No doubt, he takes undue advantage of his position when he takes bribe. I still think he takes bribes not in the capacity of an officer discharging his duties, but, as one who misuses his office.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If he is not an officer, who will go and bribe him?

Mr. SPEAKER.—He might misuse his powers. What I say is that official capacity or official work is something different. I have to construe it in a strict sense. Whatever duties an officer is entrusted with under the law come under his official capacity. If an officer misuses his powers, that does not come under his official duties.

Sri T. SUBRAMANYA.—The Chair will kindly excuse me. I do not want to enter into a discussion. I only wanted to express my fears. It means that no question of corruption against any Government officer can be brought in this House.

Mr. SPEAKER.—That is what I say. No charges of corruption against an individual officer can be brought in this House. If the charges of corruption are against a Department or against a group of officers, they can be made. My ruling may be quite convenient to the officers. If we go on making allegations against officers, it will end in chaos. I am clear about it. How are we interested in making charges against an officer? The Hon'ble Member Sri Subramanya was not here when I gave the ruling. I shall read it out again.

“With reference to the question tabled by you, I am directed to state that with regard to questions relating to individual officers who are not in a position to defend themselves on the floor of the House and where harm would be done to services by the mere fact of putting questions which may not be true, it is a well established parliamentary convention that such matters should be taken up in the first instance with the Minister concerned. In case the Minister's explanation does not satisfy the member or the Minister does not offer any explanation at all, he may table the question after convincing the Speaker as to why the member is not satisfied with the Minister's explanation and whether he possesses sufficient

material to substantiate his charges against the officer and also whether the Minister has not replied to him at all or taken any other action in the matter."

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ತಾವು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಅವರ ಚೇಂಬರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಈ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಹೇಳಿ ಬಾರದು, ಸ್ಪೀಕರ್‌ ಚೇಂಬರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ; ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲಾ ನಾವು 3 ತಿಂಗಳಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನುಮ್ಮನೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ ಯಾವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಚೇಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕನ್‌ವಿನ್ಸ್ ಆಗದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಕನ್‌ವಿನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಸಬ್‌ಮಿಷನ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

Sri T. SUBRAMANYA.—I may say, Sir, that the Hon'ble Members of this House are responsible people and they take the responsibility for any statements or allegations they make on the floor of the House. With all due deference to the Chair, I feel that the Chair cannot direct us to go to a Minister. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವೀಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ತಾವು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು allow ಮಾಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ disallow ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸರಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಕೆಲವು ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು inadmissible ಎಂತಲೂ, ತಪ್ಪಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು inadmissible ಎಂದೂ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾವೀಗ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದರಾಯಿಸಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಛೇಂಬರ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಛೇಂಬರ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲ, perhaps may not be in order ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಮಾತನಾಡಿದರೆ "ನನ್ನ ಛೇಂಬರ್‌ಗೆ ಬನ್ನಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗಳ ಛೇಂಬರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಯಾವ ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಜರಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ? Why should you give us a direction to go here and there? We are here to put questions and get answers. If we feel like going to the Ministers we

will go even without your direction. It is not correct that the Chair should direct us to go here and there. On the floor of the House you have the right either to allow us to put the question or not to allow us to put the question. Beyond that it would not be correct for you to ask us to go here and there. You can refer to hundreds of years of legislative procedure. You will nowhere find such a practice. We have been patiently waiting all this time thinking that we should not take recourse to questioning the right of the Chair to do this.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—When the Chair gives a ruling, I want the Chair to kindly reply to this point also. Under what provisions of the rules of procedure or the Constitution of India is the Chair exercising the right of asking the members of this House to go to the Minister or the Chamber of the Speaker?

Mr. SPEAKER.—I will make a full statement tomorrow in this respect. I have heard the members patiently, but I cannot understand the sensitive nature of Hon'ble Members. I will look into all the rulings of the different legislatures and of Parliament in this respect, whether it would be correct on my part to direct the members to go to the chambers of the Ministers or to my chamber. These are the two points raised. I will give a ruling in this respect tomorrow.

*Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—I would like to draw the attention of the Chair to rule 25 (e). It says that any member of this House making a statement holds himself responsible for the accuracy of that statement. Suppose a member of this House makes a statement alleging corruption against a particular officer, then he will be held liable. The Speaker has got the right to call upon that member to substantiate his statement, but that does not take away the right of the member, if he has information in his possession, to ask on the floor of the House about the conduct of a particular officer in discharge of his duties as a public officer. What is not proper

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

or not contemplated under this is covered in (1). (1) refers to matters or charges of a personal character. Personal character is entirely different from the public duties and his character as an officer. Therefore, this House has the right, because it is this House through which this Government or this machinery works. The very object of the question hour would be defeated if we are not allowed to raise such questions on the floor of the House. If in the opinion of a particular member the administration is not functioning as it should by the fact that an officer has not been conducting himself in the manner he is expected to do, then I believe we have a right to raise that question on the floor of the House.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may read (e). He may also read (f) which says that it shall not contain arguments, inferences or defamatory statements. Whether there is a defamatory statement or not, who is to decide? The Chair has to decide. As the Hon'ble Member Sri Subramanya said just now it is for the Chair to give the ruling on that. The decision of the Chair may be correct or it may not be correct. If it is correct it is all right, but if it is not correct, there might arise an occasion for him to revise it later on. Anyway it has to be accepted for the present. I feel that the Hon'ble Member should read both (f) and (l). I have already said that I am going to give a ruling tomorrow in this respect after having heard all the members.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—Rule 27 also may be seen. It says what should be ruled out and what should not be ruled out.

Mr. SPEAKER.—Rule 27 cannot be construed in contravention of rule 25.

*SRI N. RACHIAH.—The Hon'ble Member Sri Subramanya has brought to your notice what should be done when points dealing with the constitutional provisions or the rules of procedure arise. I have already said once that when such issues arise and if some members want to express their opinion just to guide the Chair and also the rules of procedure, the Speaker has to

concede that. Then such questions will not arise. Now the question is whether a member of this House can question the conduct of an officer. As you are aware, the House and the business of this House should be regulated by the rules of procedure as contemplated by the Constitution in a parliamentary democracy. Besides that, there is also a convention which is to be regulated by the Speaker, but anything said by the Speaker cannot be a convention. It must be very accurate and in consonance with parliamentary democracy. If the Speaker wants to say that all that he says is convention, then he must take the full House into his confidence and convince the House that what he says is in keeping with the dignity and decorum of the House and also in the best interest of the House itself. You yourself just now said that irrespective of whether members were right or wrong or whether they knew the rules of procedure or not, when they said something, the Speaker's duty was to see whether it was in consonance with the rules of procedure or not. But the Speaker says that the members are saying something imaginary. I have not heard this in any parliamentary democracy.

Mr. SPEAKER.—You are not covering any new ground. I have already said what I had to say in the matter.

SRI N. RACHIAH.—I am not questioning what you have said. I am co-operating with you. It is the responsibility of the Chair to regulate the business of this House; it is equally the responsibility of all the members here to co-operate with the Chair and see that a smooth running of the business of the House is achieved. This must be borne in mind by the Speaker. Why I say this is for this reason. Suppose you say something and immediately I say that it is not correct, then I can withdraw what I say, but you cannot withdraw what you say. If a member says something unparliamentary then you can ask him to withdraw it and he can then withdraw it but you cannot withdraw whatever you say. That is why I say that whatever is said by the Speaker cannot be taken as convention unless he convinces the

House that what he says is correct. If the House is not convinced of what the Speaker says, then what the Speaker says cannot be a convention.

Therefore, I submit that whenever the Speaker gives a ruling it is binding on the House and hence it should be such that it is in the best interest of the House. So, I request the Chair to allow members to express their views whenever issues of this nature are before the House. At the same time, the Speaker may be very careful in saying words because he is not in a position to withdraw.

Mr. SPEAKER.—I have heard the Hon'ble Members quite carefully. I have said that I am going to make a statement day after tomorrow. I have reason to feel that I am on surer ground in this respect. Anyway, I am going to examine the position carefully. But the Hon'ble Members should also know that I have my responsibilities and duties to perform. In the performance of such duties, supposing I happen to be at cross roads with the opinions of some of the Hon'ble Members, they will bear with me because, after all, in this House the opinion and the views of the Speaker will have to prevail. I am not so conceited as to claim that what I say is true and what other members say is not. There must be some end to this matter. The ruling of the Chair must always be taken as binding. If the ruling is found to be not correct, I will take the first opportunity to make the ruling correct in time to come. It is also not my conviction that whatever I say is the convention. If any Hon'ble member were to point out to me that this is not in consonance with the established convention, I am going to revise my views. Personally, I would not desire that whatever I say should be taken as correct. As it is, when the Chair gives a ruling, it must be taken as binding on the House.

So far as referring members to the Chambers of the Ministers and the Chamber of the Speaker is concerned, I am going to look into the authorities and give a ruling day after tomorrow. Of course, it is not for me to say in so

many words, but I know in other Assemblies that the Members are referred to the Chambers of the Ministers and Speaker, because unless we co-operate with each other outside the floor of the Assembly, we cannot carry on with the business of the House. In view of what I have pointed out members may go to the Chambers of the Ministers and convince themselves.

Sri T. SUBRAMANYA.—I thought originally the Speaker said that he was going to review the whole thing and if he had to reconsider and revise that, he would do so. But the later part of a Speaker's statement now is that he will consider whether his referring a member to the Ministers' Chambers is correct or not; that is not my point.

Mr. SPEAKER.—No; all the points raised will be examined. I am looking into the authorities and give the ruling.

Sri T. SUBRAMANYA.—Very good, Sir.

(*Sri H. M. Channabasappa rose.*)

Mr. SPEAKER.—No, no; let us put an end to further discussion.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavanagudi).—Sir, may I also request the Chair to find out the reason why members are becoming so sensitive? (*Laughter*)

Mr. SPEAKER.—That Short Notice Question will be taken up tomorrow.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—The simple answer to my question is: the issue is one of privilege. If my learned friend is not conscious of that, nobody can help him. It is a definite question of privilege.

Mr. SPEAKER.—Let us look into the matter tomorrow.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಡಿಮಾಂಡುಗಳಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಲಿಸ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಂತೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ದೊರಕದವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಎನ್ನೆದಿವನ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯೊಳಗೇ ತಾವು "ಸ್ಪ್ಲಿಟ್" ಮಾಡುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವುಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಮೊದಲು "ಸ್ಪ್ಲಿಟ್" (split) ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪಾಪನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವುಂಟಾಗುವುದಾಗಿದ್ದರೆ “ಸ್ಪೀಕರ್” ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು “ಎತ್‌ಡೌ” ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡಲಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರು, ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೇ ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಯಾಯಿತು ಅಷ್ಟೇ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟ್ ಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಯಾರು ಯಾರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೋ ಅದರಂತೆ ಒಂದು ಲಿಸ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನೆಯದಿವಸ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರ ಹೆಸರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಂತೆ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರೇ ನಿಕಾಲೆ ಯಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೇ ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಿಮಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—Sir, I beg to lay on the Table the Mysore Legislature Members' (Medical Attendance) Rules, 1958, issued under subsection (1) of section 15 of the Mysore Legislature Salaries Act, 1956.

(Sri B. K. Puttaramiya interrupted.)

Mr. SPEAKER.—Did you not yield to Sri Mallaradhya, Sri Srinivas Shetty?

*Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapur).—I did, Sir, but I may be permitted to make a statement. Yesterday, my name was in the list and I stood up several times but my chance came in the last. I rose and Sri Mallaradhya also rose and you said, 'either you or Sri Mallaradhya'. I said, 'Sri Mallaradhya may speak'. That was the state of affair. I have no complaint about the Chair. But, I should like to make one other point clear. I was

under the impression that because my name was in the list, I would be called upon to speak. This is not the first time that it has so happened. In one instance I had to wait for five days during the budget discussion, every time standing up and sitting down. I do not mind if my name is not included; but, let it be known when my name is there and when another member's name is not there, let the Chair not expect us to get up dozens of times.

Mr. SPEAKER.—It is not the PSP list alone. There is the Congress list also and there are the independents who will have to be considered for a chance. I have to satisfy all. Sometimes Hon'ble Members have to wait for a long time. I cannot help it. It also happens that some persons may not get an opportunity at all.

10 A.M.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Is the Chair strictly following the list, Sir?

Mr. SPEAKER.—Yes.

BUDGET FOR 1958-59—DEMANDS FOR GRANTS.

Demand No. 18—Ports and Pilotage.

30. Ports and Pilotage.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 7,91,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of 'Ports and Pilotage'.”

Demand No. 33—Territorial and Political Pensions

54-A. Territorial and Political Pensions.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 2,63,100 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of 'Territorial and Political Pensions'.”

Demand No. 34—Privy Purses and Allowances

54-B. Privy Purses and Allowances of Indian Rulers.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 72,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Privy Purses and Allowances of Indian Rulers’.”

Demand No. 35—Superannuation Allowances and Pensions.

55. Superannuation Allowances and Pensions.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 1,69,98,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Superannuation Allowances and Pensions’.”

Demand No. 36—Commutation of Pensions.

55-A. Commutation of Pensions financed from Ordinary Revenues.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 3,05,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Commutation of Pensions financed from ordinary Revenues’.”

Demand No. 37—Stationery and Printing.

56. Stationery and Printing.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 59,98,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Stationery and Printing’.”

Demand No. 38—Miscellaneous.

57. Miscellaneous.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 1,82,56,700 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Miscellaneous’.”

Demand No. 52—Capital Account of Electricity Schemes outside the Revenue Accounts.

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 4,68,02,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Capital Outlay on Electricity Schemes’.”

Demand No. 55—Commuted Value of Pensions.

83. Payments of Commuted Value of Pensions.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 3,50,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Commuted Value of Pensions’.”

Demand No. 56—Payment to Retrenched Personnel.

85. Payments to Retrenched Personnel

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 5,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Payments to Retrenched Personnel’.”

Demand No. 57—Capital Outlay on State Schemes of Government Trading.

85-A. Capital Outlay on State Schemes of Government Trading.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That a sum not exceeding Rs. 2,26,48,100 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Capital Outlay on State Schemes of Government Trading’.”

Demand No. 58—Advances and Loans.

P. Loans and Advances by the State Government.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That a sum not exceeding Rs. 7,30,90,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959 in respect of ‘Loans and Advances by the State Government’.”

***Sri V. SRINIVAS SHETTY** (Coondapur).—Sir, I beg to make a few observations on some of the Demands placed before the House today, and mostly on the demand of Ports and Pilotage. Sir, there are more than 200 miles of sea coast in the State. It is a new thing for this State. The other day there was a question in this House with regard to the erosion of the coast line and I was astonished to hear the answer on the floor of this House that this Government was not responsible for erosion in the sea coast of 200 miles. I come from the sea coast, living very near it, as well as my Hon'ble friend opposite to me (Sri B. Vaikunta Baliga). If this Government is not responsible for the erosion in a coast line of 200 miles, I do not know what to say. I was told in this very House by the Hon'ble Minister for Public Works that with regard to erosion due to rivers, this Government was responsible and an instance where the Government had spent Rs. 60,000

in the Tumkur District with regard to the erosion of rivers was given. But when the erosion was with regard to sea, we were told by the Hon'ble Minister for Revenue that since it was an act of God, this Government was not responsible.

[**MR. DEPUTY SPEAKER** in the Chair]

It is our misfortune that we come from the sea coast. With all due respect, I should like to submit to this House that this Government is totally and fully responsible for everything happening on the coast line.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Is it to protect the erosion on the coast?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Whatever happens on the sea coast, whether it be due to the act of God or man, Government has to take the responsibility. Protective measures have to be taken by them. I was told by Government that it is no concern of theirs in this matter. It is not so.

As I said ports is a new thing to this Government but not to the Hon'ble Minister who is in charge of it. The Mangalore port was under the administrative control of the Madras Ports Department and one Port Officer of B.O.T. qualification was in charge till 1st October 1954. I should like to say something about the management or mismanagement in the Mangalore Port Trust.

On 1st October 1954 the Mangalore Port Trust Board constituted under the Mangalore Port Trust Act 1953 took charge of the administration of the port. This is a body incorporate under the Mangalore Port Trust Act in which vests the revenue of the Mangalore Port Trust Board. The Board under Sections 40, and 41, 44 and 45 of the Act are authorised to render services to the mercantile public engaged in sea borne trade and levy fees for various services; thereby it is a public trust fund. Besides, the Mangalore Port Trust Act, there is the Indian Ports Act, 1908 in force at Mangalore and the Mangalore Port Trust Board is appointed as Conservator of the Port under this Act. This is a Central Act but powers are given to State Government. The fund

constituted under this Act is known as Mangalore Port Fund. The Mangalore Port Trust Board thereby is also Trustee of this fund too.

It is nowhere declared whether these funds are administered by Government. The procedure prevailed at Tuticorin Port Trust (The Mangalore Port Trust Act is a copy of Tuticorin Port Trust Act) is that the Government appointed the Port Officer of the Madras Port Department as Secretary of the Trust. There was a Port Officer who was the Secretary. Under Section 28 of the Mangalore Port Trust Act the Madras Government did not ask the Tuticorin Port Trust, whether it wants a Port Officer of its choice. . . .

SRI B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Legal Affairs and Labour).—May I say, Sir, that the Hon'ble Member may not feel embarrassed and I am grateful to him for all the details. But what is the point?

SRI V. SRINIVAS SHETTY.—There are 15 members in the Port Trust Body. My Hon'ble friend also knows what I am driving at. It so happened that on the re-organisation of the State, the Mysore Government in its inexperience, of course, has bungled a little in this matter. The Port Trust Officer, Sri Advani was appointed as Port Officer, Mysore, and he has been sent away. I think the Headquarters of the officer was in Karwar.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—You mean the headquarters of the State Port Officer? It is not in Karwar. It is better that the Hon'ble Member goes on as he pleases.

SRI V. SRINIVAS SHETTY.—He is a State officer. But he is not in charge of the Mangalore Port. I do not know whether the Hon'ble Minister will controvert this statement also.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—That is my difficulty.

SRI V. SRINIVAS SHETTY.—After the State Officer was appointed, the Vice-Chairman of the Port Trust was in charge of the whole Port Trust. Though the Deputy Commissioner was the Chairman, unfortunately, as my friend the Minister said, the researches I have made have shown that over the last

several years, he has not attended the meetings even half a dozen times. We know the kind of duties the Deputy Commissioner has to perform and it is very difficult for him to attend to this work. Hence the vice-Chairman was in-charge of the whole business. Representations were made to the Government to appoint an Executive Engineer as Administrative Officer in September 1957. All these days, no Executive Engineer was appointed. The Hon'ble Minister may turn round and say that an Executive Engineer, has in fact been appointed. I may bring to his notice that 15 or 20 days after I put a question on these matters an Executive Engineer was appointed in Mangalore to be in charge of the Port. Till then, the Port Trust Committee was in charge of the port.

I will now place before the House certain things which this Port Trust Committee had done. A big overhead tank has been constructed, without estimates, in the Port House Residential bungalow. It is not known where and how the amount was procured. Although Rs. 17,000 was sanctioned by the Port Trust Committee for black topping the road, the work remains half-done over a long period. Two new engines said to have been American-manufactured at a cost of Rs. 14,500 were fitted to a motor launch. Subsequently it was found that the engines were old and that old parts had been assembled and made into some sort of an engine. This case was reported to the Government of Madras, and a C.I.D. enquiry was made. It was clearly proved that the whole thing had been done deliberately by the officer-in-charge.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—Your briefing is very bad.

SRI V. SRINIVAS SHETTY.—May be. Even before the CID enquiry was complete, the officers were retired. The Government of Madras subsequently suppressed the report due to certain influences.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—I wish my friend would concentrate on some other item. It is no good saying that the Madras Government colluded in a certain affair.

Sri GAJANAN, PANDIT (Mangalore II).—This did not take place during the life of the Port Trust, but when there was the Port Conservancy Board.

Sri F. X. DENIS PINTO (Kaup).—The Mysore Government could have pursued the matter and booked the culprits.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—If this thing did not happen during the regime of the Port Trust, I hope my friend would correct his statement.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am prepared to correct myself on a factual point, but the substance of my charge is that the Hon'ble Minister is trying to suppress these things and mislead me.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—My friend is too clever to be misled.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Thank you. I agree that I may not have had the fullest briefing on these matters. But as I pointed out while speaking on the problem of sea erosion, it is not only the inexperience of this Government but also its high inefficiency and negligence that is causing damage to the development of the ports. Every one knows that ports are valuable source of revenue for us. I find that a considerable amount, Rs. 7,91,000, has been set apart for the improvement of the ports. But in order to achieve the desired end, it is quite necessary that the Government should do away with inefficiency and negligence and also learn from other States. There are the examples of Kerala and Madras, which are managing a number of ports. This Government could depute an officer to Madras. . . .

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The Hon'ble Member has said the Madras Government have been guilty of doing certain things. Now he wants us to go there and learn from them.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I wanted you to learn how they are managing the ports, not the corruption and the suppression of facts that went on there for some time ago.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Then do not refer to the Madras Government.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—If the Madras Government suppresses facts regarding corruption, is it a matter which this Government should emulate? Should they not try to bring out the facts and pursue the matter?

With regard to the Port Trust Officer, I should like to bring to the notice of this House certain facts. Government sanctioned a Port Officer under the Mysore Minor Ports Departments, on a pay scale of Rs. 600-1,200. I do not know how much this officer was drawing previously. But the interesting fact lies here that this officer in addition to his salary draws certain curious allowances i.e., Rs. 200 as some allowance, *plus* special allowance Rs. 250, *plus* house-rent allowance Rs. 100 *plus* another coir allowance Rs. 100, per month. I would not mind his salary being raised in one lump to Rs. 1,000 or Rs. 1,200, but why pay him through this back door method?

With regard to his travelling allowances, I have unearthed certain interesting data, which may well be corrected by the Minister if there is any mistake. After all I do not have access to these things. From the date of his appointment till the end of January 1958, it is learnt that he has drawn a Travelling Allowance of Rs. 7,000 for a period of six months. I would like to be enlightened on this matter. I do know that the port is something which is important, but the Port Officer is not so important that he should be paid so much travelling allowances.

This Port Trust Body has been left free to itself without Government exercising any control. I have a long list of things which the Port Trust did without any sort of control by the Government.

As I said, Sir, I have got a suspicion that it is due to my questions that this officer has been sent there. Till my question is sent, all these days there is no official control over this body. It went on freely and appointed persons as it liked. That is the state of affairs. It is unfair to the State and everybody that this should be allowed to go on.

A special officer should be appointed to be in control of the body.

Sri GAJANAN PANDIT.—We would like to have some instances of what this body has done.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I have got a big list. I am prepared to discuss that with any Hon'ble Member and the Hon'ble Minister.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The best thing is to have it verified and then discuss.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I should like to say that the Hon'ble Minister comes from Mangalore and he has always got a soft corner for Mangalore. I would like to open his eyes to other ports.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I have no corners at all.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Leaving Mangalore port, from statistics, I find that Coondapoor port has got the highest imports and exports.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—May I tell my friend that I am visiting it on the morning of 3rd which I have already told him? I have got a tour programme and I have still to go to Coondapoor port.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The Hon'ble Minister has visited it before several times and without visiting it he has got a full knowledge of the ports in South Kanara. I wish that he does something not only to Coondapoor port but to all other Ports. North Kanara is as important as South Kanara with regard to ports.

I should like within a short space of time to bring to the notice of the Government the very sad plight of pensioners. I should like to bring to the notice of the Government that in Madras G.O. 412/F, dated 20th February 1957, the dearness allowance of Madras pensioners was raised from Rs. 4 and Rs. 5 to Rs. 6. I am referring to petty officials who are drawing a pension in the integrated areas. However, in Madras F.D.G.O. 1221/16th September 1957, the Madras Government have directed that the increase is not to be paid to those who drew their pensions on 1st November 1956, in the treasuries in the areas of the old Madras State merged in Mysore;

Andhra and Kerala, even though under the reorganisation scheme the pensions are chargeable to the residuary Madras State.

And so, Madras State pensioners residing in South Kanara and the other areas have to suffer for the sin of residing in places outside the present Madras State. Those who retired before 1st January 1957, on which date the pay scales were raised, are thus doubly hit.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—The remedy is to approach the Government of Madras.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The difficulty is that if it has been raised before merger, they would have been allowed to draw it. Now under the States Reorganisation Act, they cannot be in a worse position. The Hon'ble Minister was pleased to say that these poor pensioners have to approach the Madras Government. I do not know what is the vehicle through which they may approach the Madras Government and get redress. I appeal to this Government to look into this matter. When once those areas are merged, it is the responsibility of this State. They have got a right to get this amount either from Madras or any other State. How can this Government ask these poor pensioners to approach the Madras Government? I appeal to this Government to approach the Madras Government and get redress. They cannot be asked to approach the Madras or Andhra Government. I know the Hon'ble the Finance Minister is very sympathetic to the poor and down-trodden people. He will certainly see that these poor pensioners get redress early.

One or two things about loans and advances by State Government. Under this Head a lot of advertisement has been given in *Mysore Vani*, *Mysore Gazette* and so on to the effect that loans and advances are given to purchasers for purchase of pump sets—electric and diesel oil pump sets. I induced several persons to apply for it. But after certifications I find from my own District very few people have got pump sets till now. I discussed the matter with the persons concerned and

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

I found that the red tape was so long and the whole thing was so tied up that it was difficult to get these advances. Some Revenue official remarked: "Are you so foolish as to ask persons to apply for these pump sets? It is very difficult to get them." It is so not only in the case of pump sets but a lot of promises have been made with regard to the purchase of agricultural implements where also it is difficult to obtain money. It is only in cases where people could go and approach certain quarters and put pressure there even for these small things, they could get things done.

Sri T. MARIAPPA.—Is it the case in regard to diesel pumps or electrical pumps?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Both.

Sri T. MARIAPPA.—With regard to pump sets, there is enough provision in the Agricultural Department and if you apply to the Director of Agriculture, naturally he will make enquiries and if a solvency certificate is produced, they could get the money easily. We have got nearly 8,000 pump sets already distributed to people here. Perhaps there may be some difficulty for people coming from the new areas. I think all that can be settled with the help of the Agriculture Minister.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I know that the intentions of the Government are good. I am not attributing any motives. I only say that the red tape is thousands of miles long and it has to be cut. The whole thing has to be done through the Revenue Department and the Tahasildar has to make enquiries.

Sri F. X. DENIS PINTO.—South Kanara District is governed by Madras Rules. But the Mysore Rules are better and lenient. South Kanara people are finding it difficult to get loans under the Madras Rules.

Sri T. MARIAPPA.—Because our rules have not been extended to that place, perhaps there may be this difficulty.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I want the Minister to find out how many

pump sets have been given in these areas. Unless you cut this red tape, it will be very difficult.

Sri T. MARIAPPA.—We will make enquiries.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—With regard to electric pump sets, I had discussion with the Chairman of the Electricity Board. I want to bring to the notice of the Minister, that the Chairman says that unless 13½ per cent is got by the Board it will be very difficult for them to give any pump set. Unless the Government comes to the help of the villagers.....

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—It is only 7.5 per cent.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Unless they get that amount, they say it will not be profitable for the Board. The Board is a commercial concern and they are not responsible for that at all. Unless the Government takes it up on hand and presses the Board and comes to the aid of the Board, it will be impossible for the agriculturists to get these pump sets. I have already brought to the notice of the House that the number of pumps in my own District was about 90 only. The Chairman of the Board told me that there is a little increase now. I request the Hon'ble Minister for Public Works to go to the help of these villagers. I am very anxious that the rayats of South Kanara District should not be neglected. It is only in a few Districts like Bangalore and Kolar that the largest number of pump sets exists. I request the Government to make an enquiry into the matter of electric pump sets. He has expressed that electric pump sets can be economically run and used. So, unless the Government is able to give us irrigation pump sets, any amount of repairing the tanks will not help us at all. It is only a generous supply of electrical pumps that will help in this matter. So I request the Government to look into this matter carefully and cut the red tape a little and supply as many pump sets as possible to the agriculturists, even at the expense of other spheres.

10-30 A.M.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).—
ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂಡಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ
ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಾನು ಕೆಲವು
ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ
ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ
ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ
ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ
ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಆಗಲಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ಕ್ರೀಮಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು
ನಾಲ್ಕು ವಿಧ್ಯುತ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು
ತಾಳುವ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ
ಉಳಿದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು
ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಳಿತವನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿ
ದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ನೇಮಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ,
ಇದನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು
ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಜನಗಳಿಗೆ
ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದೋ
ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿ
ಸಿಟಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ
ನಷ್ಟವಾಯಿತೇ? ಈಗ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಡಳಿತವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಆದಾಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ
ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನು
ವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು
ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮಗೆ,
ರೈತವರ್ಗದವರಿಗೆ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗ, ಪ್ರಯೋಜನ
ವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ
ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಬದಲು,
ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ
ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ
ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಈಗ ಶ್ರೀ ಮುನಿ
ರಾಜುರವರು ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ
ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಬೇಡಿಕೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ
ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ.
ಬೋರ್ಡ್ ಅದರ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ ವರ್ಷ
ದಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಪುನಶ್ಚೇತನ ಅಟ್ಟಿಹಾಕಿಸಿ ಸಭಿಕರಿಗೆ
ಹಂಚಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು
ಖಾಸಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಸಭೆ ಅದಕ್ಕೆ
ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆಗ ಅದರಮೇಲೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ,
ವಿಪುಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.
ಆದರೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮಾತ್ರ
ಇದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈಗ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು
ವುದು ನೂಕುವಾದುದೆಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಎಂಬ ಪದ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ
ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ
ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿ
ಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹಿಂದೆ

ರಾಯರಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಅಫೀಸ್ ಹೊರಗಡೆ
ಬಂದರು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಿನ ಒಳಗಡೆ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡು—ಬಣ್ಣ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತೆಂದು. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿ
ಸಿಟಿ ಎಂಬ ಪದ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧ
ಪಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ಈ ಸಭೆಯ
ಕಾಲಹರಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು
ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು
ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳ
ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಣ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ
ಮಾರ್ಗವೂ ಇಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ
ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ;
ದುದ್ದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನಿಷ್ಟು
ಆಗಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ
ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೂ 10-15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ
ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. This is a running concern.
ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಲೂಟಿ ಹಿಡಿದು
ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.
ಬೋರ್ಡು ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮೂರು
ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಶೇಕಡ
ನಾಲ್ಕು ವರೆಗೆ ಹಾಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು
ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದುಡ್ಡು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪ
ನವರು ನಾಲ್ಕು ವರೆಗೆ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ
ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದು
ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಎಷ್ಟರ
ಮಟ್ಟಿನ indirect ಆಗಿ benefit ಆಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು
ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಬೇಕು. ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಷ್ಟು ಫಲ, ಉಪಕಾರ
ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮ,
ಅಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಏನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಇದ್ದೀರೋ, ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು: ಬೋರ್ಡು ಕೂಡ ಒಂದು
ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕರ್ನಲ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು
ಮರೆಯಬಾರದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಧರ್ಮದ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ
ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ದುಡ್ಡಿಗೆ
ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಶೇಕಡ
ನಾಲ್ಕು ವರೆಗೆ ಯಷ್ಟನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು
ಧರ್ಮ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನ ಕೊಡುವುದು
ಅರಾಯಿದ ಸದ್‌ಸಿದ್ಧಿ ಕೊಡುವುದು ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸ
ವಲ್ಲ. ರಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ
ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಬೋರ್ಡು ನಡೆಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ
ವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸದ್‌ಸಿದ್ಧಿ ಕೊಡ
ಬೇಕು, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿ
ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.
ಈ ವಿಚಾರ ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ
ವಿದ್ಯುತ್ ದರದಲ್ಲಿ ಸದ್‌ಸಿದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ
ರಿಯಾಯಿತ ದರದಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ
ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ವಿಷಯ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು)

ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಹ ಇದೆಯೆಂದು ಅಹಾರದ ಹೆಚ್ಚು ಮಿನಿಸ್ಟರು ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಉತ್ತಮ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ, ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಗ್ರೇನ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಮ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕು. ಮಿಸಿಲೇನಿಯನ್ 85-A ನಲ್ಲಿ Loans for the construction of irrigation wellsಗೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲಿಯನ್ನು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಲಕ್ಷ ಇಲ್ಲಿಗೇರ್ಪಡಿಸಿ ಆಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರಿಗೆ ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಲೋನ್ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಕರೆ ಅಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾವಿ ಹೊಡೆನತಕ್ಕಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆಯ ನೀರು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾವಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

ಕಬ್ಬಣ ನಿಮಿಷವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಹಣ ಸಾಲದು. ರೈತನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಕಿಯ ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ 25,000 ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಫೈರ್ ಬ್ರಿಗೇಡ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಏನು ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ? ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ತಕ್ಷಣ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಇಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿ ಬೇರೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬಹುದು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ, ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಜನ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸುತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಎಂಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ತಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದಾದರೂ ಮಾಡಲಿ.

ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 1,71,800 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ನದಸ್ಕರಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದಮೇಲೆ ಮೂರು ಜನ ನದಸ್ಕರೂ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೂ ಮಾಡುವುದು ನಾಲ್ಕು ಗೆಜೆಟ್ ನೌಕರರುಗಳ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ. ಹೀಗೆ ಇವರಿಗೇ ಪೂರ್ತಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆಯೇ ವಾಗ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಬೇರೆ ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಎರಡೂ ಏಕರಬೇಕು? ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಶಾಖೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ದೇಶಾಯಿ (ಗಂಗಾವತಿ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಎರಡು ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. Demand No. 52— 81-A Capital Outlay on Electricity Schemes ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 4,68,02,600 ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಧರ್ಮೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ಗಳಿಗೂ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 3,11,02,600 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶರಾ ವತಿವ್ಯಾಲ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶರಾವತಿವ್ಯಾಲ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಿವಿಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಭಾಗಕ್ಕೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ನಿವಿಲ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆಯಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೂ multi-purpose ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಡದಡದ ಯೋಜನೆಯು ಕಠಿಣ ಬೇಕೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾದರೆ ಮೊದಲು ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ರಾಯಚೂರು, ಹಟ್ಟಿ, ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ, ಗುರಬರ್ಗ, ಬಾಗಲ ಕೋಟೆ ನಿಮಿಷ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಗ್ರಿಡ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮೂಲಕ ಜೋಗದಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಲು ರೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪವರ್‌ಹೌಸ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಇದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ನಲಕರಣ

ಗಳಿಗೆ ಜಪಾನ್, ಜೆಕೋಪೊವೆಕಿಯುಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Foreign ex-change ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಇದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ದೊರಕಿದ ಯೋಜನೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ತುಂಗಭದ್ರ ಬಲಭಾಗದ ನಾಲೆಯಿಂದ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಯನ್ನೇನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಅಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಎಡ ಭಾಗದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಡ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ದ್ರಾವಿಡ ಕೆಳಗೆ ಎರಡು ಒಟ್ಟೇ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ 18 ಸಾವಿರ ಕಿಲೋವಾಟ್ ನಷ್ಟು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಪುರ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣಾ ಪುರದ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ದ್ರಾವಿಡ ಇವೆ; ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಒಟ್ಟೇ ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಆರು ಒಟ್ಟೇ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಿವಪುರ ಸಣ್ಣಾ ಪುರದ ದ್ರಾವಿಡ ನಿಂದ 18 ಸಾವಿರ ಕಿಲೋವಾಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಕಾಶವಿದೆ. ಎಡದಡದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 54 ಸಾವಿರ ಕಿಲೋವಾಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಕಾಶವಿದೆ. ಇದೇ ವರ್ಷ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಗುಲಬರ್ಗ, ರಾಯಚೂರು, ಬದರ್, ಬಿಜಾಪುರ ಇಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ನಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ಯೋಜನೆ ಇರುವುದು. ಈ ವರ್ಷವೇ ಪವರ್ ರೈನ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿವೆ. ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನಿದೆ. ಥರ್ಮೊ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯ ದರ, ಹೈಡ್ರೋ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯ ದರವಿದೆ. ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಗೂ 0-7-6ಯಂತೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದರೆ ಹೈದರಾಬಾದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇನೂ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಗೆ ಏನು ದರವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಎರಡರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿ ನಮಾಪದಲ್ಲಿ ಜೋಗ್ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನುಕೂಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆನಾಳು ಎಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿಯಿದೆ, ಏಳು ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೊಪ್ಪಳದಿಂದ ಐದನೆಯ ಮೈಲಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೊಪ್ಪಳದ ವರೆಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾವತಿಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ. ಕನಕರಾಯ್ಲಿ ಏಳು ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಕೊಡಬಹುದು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಕೈವಗ್ಗಳಿಗೆ, ದೀಪಗಳಿಗೆ ಮುಂತಾದವಕ್ಕಾದರೂ ಪವರ್ ಕೊಡಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಒದಗಿಸು

ವುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸೇರಬಹುದು, ಅದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪೋರ್ಟ್ ಆಂಡ್ ಹೈಲಿವೇಜ್. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ; ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ, ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕ ಹಿಂಟರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬಂದಿರಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಹಿಂಟರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕುವ ಉತ್ಪನ್ನವೇನು ಎಂದು ನೋಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಬ್ಲರು ಮಿತ್ರರು ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರು ಮತ್ತು ಕುಂದಾಪುರದ ಬಂದರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ 200 ಮೈಲಿ ಸೀಕೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಂದರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನೋಡಿ ಆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಕೆಲವು ಬಂದರುಗಳಿಗೆ ಗಾದರೂ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಬಂದರಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾರವಾರ ಬಂದರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಬಾರದು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ, ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಇವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾಲು ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕಾರವಾರ ಬಂದರು ಬಹಳ ಸಮೀಪವಿದೆ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರುವುದು, ಈ ದಿವಸ ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್, ಹೊಸಹೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೊಂಡೂರು ಹತ್ತಿರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕುವ ಖನಿಜವೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕಾರವಾರ ಬಂದರಿಂದ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಬಂದರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಫಾರ್ಮ್ ಎಕ್ಸ್‌ಫೋರ್ಟ್ ಕಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವು ಕೂಲಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ಕಡೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ನಿಕ್ಕದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಲರ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದ ಮ್ಯಾಂಗ್‌ನೀಸ್ ಒರ್ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ತೆರೆಯುವವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಫಾರ್ಮ್ ಎಕ್ಸ್‌ಫೋರ್ಟ್, ಡಾಲರ್‌ನಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರವಾರ ಹೆಚ್ಚು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಡಾಲರ್‌ನಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಡಾಲರನ್ನು ನಂಪಾದಿಸುವಾಗ ಅದರ ಹೆಚ್ಚುಭಾಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ತರ್ತವ್ಯ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು ಈ ದಿಮ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chickanaikanahally).—Mr. Speaker, Sir, there are a dozen demands today and we do not know how we can cover all of them. I will concentrate myself on one or two

(SRI C. K. RAJAIAN SETTY)

demands because there is very little time for me. I may state how things are going on in the S.P.C. This is one of the major outlets for draining our Government funds. We see so many defects in the working of this. First of all, there is a specific list called the list of approved firms. So many firms will tender for so many items advertised in the Government Gazette. Many a time Government has failed to consider the lowest tender even though it has come from an approved firm. There are instances where people have gone to courts with writ petitions against this. Probably, this may be due to the influence or *vazilabaji* business that is going on in the S.P.C. I feel that this should not happen. When there is an approved list of dealers who alone are competent to tender and when the lowest tender is from a firm in the approved list, how Government can deprive them of their rights because of some influence by somebody.

Secondly, Sir, most of the tenders are disposed of very late. When a tender is made Government should consider it immediately within a fortnight or a month. There are instances where they have taken two to three months. A tender will be subject to the condition that it holds good only up to a certain time. There are instances where tenders were not decided within that time. The result is that after that period the party may say that looking to the changed import policy of the Government he is not interested in the tender because there may be a ban on the import of the particular item. The rate may go up because of this. So it is always safe to have these tenders disposed of in time as otherwise Government may have to bear a lot of loss. For instance, we are purchasing crores of rupees worth electrical goods. Suppose there is a ban tomorrow, then automatically the prices of those goods in the market will shoot up. If the tenders are not disposed of in time, then the revised rates will have to be paid by Government and it will result in heavy loss to Government.

Then, there is the question of specification. Each company has got a representative in India and he is the only person who can tender for that particular specification of the company's goods. These agents are very intelligent people. They approach the officer concerned in the first instance and ask him to specify the particular specification in which that company deals. The officer indents on the S.P.C. for that particular specification and the S.P.C. advertises that particular specification. The result is that only that particular company deals with goods according to that specification and that company alone can quote for it and it generally quotes a very high rate. Such a thing should not be allowed to happen. We should have two or three alternative specifications. The S.P.C. should ask the departments to give two or three different specifications. If the companies know that there will be some competition they will be careful to quote the lowest rate. No particular company should be allowed to monopolise by accepting its particular specification. If a company is allowed to monopolise and quote a very high rate Government is bound to lose very heavily on that account. There is no

11 A.M.

classification. If they want a broom and an electric motor, both are advertised together. A dealer in electric motor is quite different from the dealer in brooms. When the S.P.C. wants certain articles, they must advertise under separate heads; otherwise, it would become a monopoly of a few. There are several persons who have got a sort of link with the S.P.C. and they quote certain rates. We have brought this to the notice of this House on several occasions and rates quoted in some instances are exorbitant. One person does not deal with all the articles that the S.P.C. requires. So, he has got to purchase certain articles in which he does not deal and supply them along with the articles in which he deals. Naturally, he will quote higher rates for such articles. Therefore, I suggest that classification of articles should be made into three or four heads when

series of articles are required by a particular department. Then, Sir, the market rate.

such. Only persons who are in the line can understand these things.

Sir, the other day, when answering a question about the body building of motor vehicles, it was said that tenders were called for, for body building of 100 vehicles. I do not know how many firms in Bangalore are able to take up such a huge work. They should have split it into 20 or 30 vehicles and then entrusted the work to different firms. What happens now is, the firm which undertakes to build the bodies of these 100 vehicles will in turn entrust the work to other firms and get the work done at a lesser rate. By merely acting as an agent between the firms and Government such a person stands to gain thousands of rupees. Government Department has undertaken to build bodies of several buses. But, they have no data as to the materials required, the labour charges and so on. They should take into consideration all these matters while calling for tenders. Otherwise, only particular persons will take undue advantage of this and make huge profits. Business is such that there should be vigilant watch at every stage and every minute. Sir, we know several instances where they first advertise for a particular specification and later they change it. This is all due to influence. We have all seen about the 'Copper Wire Prakarana.' This amounts to leakage, wastage and shortage. We must put a very capable person at the top. Without hesitation I would like to say that a person like Sri Thipperudriah should be put in such positions. The Chairman of the S.P.C. should have a national outlook. The Members of the Committee should be experts; there should be an engineer; there should be an industrialist and there should be a good businessman. Only such a body could do good service to the country. Posting of a mere I.A.S. officer will not serve the purpose. Business people are hundred times better than such officers who know nothing about business tactics. A person, by simply passing M.A. or B.A. or B. Com. cannot compete with a business person like me; the field is

Coming to the Electric Department, I would like to say that all our schemes were undertaken in olden days when the rate of material and labour was very cheap. Now, Government have entrusted the whole thing to a board. They must evolve the market rate and see whether we get the interest on market rate. The market rate at present may be ten or fifteen times more than the investment made on those old cheap days. If we get 10 per cent now, it is as well getting $\frac{1}{2}$ per cent in the olden days. So, we must demand as much as it costs at present.

Then, Sir, I am seeing so many lorries and vehicles lying idle in the yard of the stores. The Board should think that it is a commercial department and should maintain all these vehicles on commercial basis. Nothing should be allowed to idle. If we take into account the entire number of vehicles in this department, not more than 50 per cent of them would be in actual use. Therefore, there should be a separate expert to see that all the lorries, machineries are employed all the while. No business man would allow his vehicles to lie idle like that. Anybody that goes to the Electrical Central Stores could see so many lorries and other materials lying over there. They may even be hired to the other departments instead of allowing them to lie over there without work.

[MR. SPEAKER in the Chair]

Coming to the State trading, there is so much of leakage, so much of wastage and so much of shortage in this. Government should be very cautious; otherwise, the handcoots that we see elsewhere are sure to enter into this department also. Trading is a hard job. It is common that in most of the trading business, Government have failed utterly because there is no personal interest. Nobody cares. The clerk does not care. He cares only for eight hours of work and not for the commodity nor for Government funds. We should be very cautious with the State funds.

Mr. SPEAKER.—Before I call upon the other Hon'ble Members, I would like to know how much time would be required by the Government.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I require about half-an-hour.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I am participating and I may require 20 minutes.

Sri M. P. PATIL.—No remarks pertaining to my departments have been passed as yet. If any Member makes remarks, I may take a few minutes.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Members so far do not seem to have made remarks. However, I may require 15 minutes.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Hona-war).—If a particular Demand is not commented upon, there is no necessity for the Government to reply.

Sri V. VENKATAPPA.—The Finance Minister will require some time.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—All of us may require one hour, Sir.

Mr. SPEAKER.—If that is so, when shall we rise today? Because I have to put all the Demands to the House before time.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Shall we get up by one o'clock, Sir?

Mr. SPEAKER.—How many members are there who desire to participate?

(Many members rose.)

Mr. SPEAKER.—I think we will rise at 1-30 P.M.

*Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Sir, I will confine myself to two demands.—Printing and Stationery, the most insignificant of the Demands concerned, and then I shall briefly touch on Ports and Pilotage. Printing is connected with the Fourth Estate. Printing and Stationery have to do a good deal with regard to enunciation and propagation of Government policies and machinery of Government. Also Printing and Stationery have to do a lot in activising the machinery in the other departments of Government to achieve better administration. From these two points of view, I am trying to look at the working of the Department. It has been my experience that after integration the department is

being alerted; the Hon'ble Minister in charge is taking all possible care to see that at least the available stationery and printing materials required for the administration of the departments are supplied in time so that delay in getting these materials do not hamper the efficient administration of the departments concerned. But in doing so, I request the Hon'ble Minister concerned that something more is to be done. I am feeling that after re-organisation, there is a sort of centralisation and not decentralisation. I will illustrate my point. Let me take the question of Stamps. I have been feeling that the supply of stamps to mofussil and other offices is not made in time with the result that these officers do not send letters or correspondence on important matters either at district levels or taluk levels to the district headquarters or the secretariat in time. I have seen an instance in one district. There were no stamps in that particular office. What the officer was doing was—he used to bundle up all important correspondence and important letters meant for the district level for a whole week and send one of his clerks to the headquarters to deliver the same and also to bring the correspondence and files from that headquarters to the taluk office. You can imagine the fate of ordinary letters and ordinary matters or files. Naturally correspondence touching village levels, the activities of the villagers, that of the Agricultural Department or that of the Education Department or matters pertaining to the Revenue Department were slept over. You can imagine the frustration and dissatisfaction arising out of this inordinate delay in correspondence either at the taluk level or at the district level. This was due to the non-supply of stamps to offices. I find that this was prevalent in old Mysore State. But the disease has spread to the integrated areas also. I have personally seen that one Assistant Commissioner, who is called a Prant Officer in Bombay, to send correspondence to higher officers, had to take a loan from the post office. There was an account in the post office; that post office would oblige him with stamps for the letters

to be transmitted from the service stamps of the post office and after getting the stock from the department, the loaned stamps would be replenished.

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—On a point of information. I would like to know what kind of stamps they are—whether they are court fee stamps or receipt stamps or other stamps. Because the Printing Department has nothing to do with postal stamps.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I am referring to postage stamps. It is under Stationery. I am not referring to court fee stamps but service stamps. Therefore we can imagine the disorder and dislocation that will happen in dealing with correspondence in urgent matters touching the life of the people. I do not know whether in the old Mysore State, the offices concerned used to indent for stamps direct or through district levels, i.e., the district offices. I think they had no independent indenting system so far as stamps are concerned. In Bombay the taluk offices are independent in indenting stamps. Not only that, in local Treasury itself, stamps insufficient number are kept and the indenting officer of the department concerned may supplement or replenish his stock by making supplementary indents and getting stamps as quickly as possible. As such, decentralisation is necessary. This system is very good. Because sufficient number of stamps would be at the local treasuries and these can be supplied in due time without going in for a regular form of indenting either to the head of the department or head of the district. I will urge upon the department to examine the feasibility of such a system so that the administrative machinery may be helped to dispose of matters pertaining to them as quickly as possible.

I have referred to Stamps so far and regarding forms, there is also much to be done. I will give an instance.—Challan forms are very important. There is certain decentralisation or bifurcation

Mr. SPEAKER.—Time is very short. The Hon'ble Member may still like to talk on Ports and Pilotage.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I will finish, Sir. So far as forms are concerned, now the treasury work has been bifurcated and passed on to the branches of Banks, the Mysore Bank, the State Bank and the Reserve Bank. We know that remittances are to be made into these banks through challans, in the form authorised by the Government. The challan forms are to be obtained not in the banks but in the treasuries. If a person wants to deposit money, he would have to go to the treasury and obtain the form. This procedure is causing great inconvenience and I request the Government to entrust the banks with the supply of challan forms so that the people may not be made to run between offices in order to pay in petty sums to the treasury.

Sir, I will now speak about the ports. I know that the ports are now safe in the hands of the Hon'ble Minister in charge. I do not subscribe to the view expressed by Sri Srinivasa Shetty that the Minister is partial to the ports of Mangalore because he hails from South Kanara. I would request that the Minister should not only resist such a temptation, but show that he has resisted it by giving due attention to the ports in North Kanara.

Sri F. X. DENIS PINTO.—The Minister's daughter is married in North Kanara.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I would ask the Minister to resist the impression that he is guided in his work by family connections. I know he is strong enough to avoid such things, but he should pay equal attention to all the ports in the State wherever they are.

Sir, a sum of six lakhs has been provided for the development plans. In this connection I would like to know what has happened to the steam navigation vessel that was provided for in the last year's budget. There is no such provision this year. I want to know whether the vessel has been purchased or re-conditioned and if so whether it has been pressed into service. I am aware that neither the Madras nor the Bombay Governments thought it fit to have elaborate port establishments in these two districts to cater to

(SRI J. H. SHAMSUDDIN)

the needs of the ports. I also know that after Reorganisation, a department has been set up to look to the development of ports. There are short-term and long-term development schemes. Without going into details, I would suggest that the Government concentrate attention on some of the short-term projects. One of them is that the Minister should use his good offices with the Government of India or with some of the foreign countries to get a dredger so that these ports could be dredged shortly after a month or two after the rainy season. I think most of the ports will increase in efficiency and handling of cargo and this would also provide improved means of transport. A dredger is necessary in order to clear the age-long siltage. There should also be facilities for landing of cargoes, or passengers, provision for godowns and landing places. These facilities could also be provided under the short-term plans. If these measures are provided, it would give a fillip to trade and also handling of cargo from these ports to the others. There are also other schemes which could be implemented as short-term schemes. It would be better if the Minister pays attention to schemes which could be fulfilled in shorter duration than to projects which would take a long time.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I rise to speak only on two Demands, i.e., Demand No. 52 relating to Electricity schemes and Demand No. 58 relating to P. A. loans to Municipalities, District Boards, etc.

Speaking about the electricity schemes, I do not know if I am permitted to make observations on the financial statements placed before the House by the Board.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—No, Sir, you cannot.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I wish that a note had been circulated to the members. I do not know the object with which these statements and budget estimates are placed before the House.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—For discussion. If the Hon'ble Member moves a motion for discussion it will be

taken up. It is left to the Chair to allow it.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I want to ask why the Government of Mysore, under Section 16 (6) of the Act, did not constitute the State Electricity Consultative Committee.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I may state that such a Committee has been constituted.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The House has not been informed. I do not know the Government Order notifying the constitution of the Committee.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The orders are under issue.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I think I am correct in saying that the order has not been issued. Even then, there is no reason why the constitution of the Committee should have been delayed so long.

I wish that the Government has transferred the sum of Rs. 30 crores 78 lakhs, as the liability of the Board on capital expenditure. I want to know why there should be a difference between this amount and the amount actually shown in the budget figures, which amounts to a little more. There is a difference of more than 2 crores of rupees. This amount has been transferred to the Board without reference to the actual assets valued at the present moment.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is a rough estimate. It is to be finalised.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You will therefore see the relevancy of my observation. The Department has been spending money ever since it started in the year 1900. This brings to my memory a fascinating note which I read in the Secretariat in the handwriting of that great person, whom we all should remember with gratitude. I am referring to the late Sir K. Sheshadri Iyer of revered memory. These plans have come to this State as a God's gift, as I call it. It would surprise everybody if I were to tell that he was a civilian and was not a technical man. I have seen in his own handwriting words of vision with regard to the development of electricity in the State.

11-30 A.M.

He had a vision. I think it is a matter of great pride not merely to the State but to the whole country. I am only talking of 1900.

The next point I wish to raise in this connection is : why have you charged interest at the rate of 4½ per cent to the Electricity Board when, according to the statement made by the Hon'ble Industries Minister on the floor of this House, under charged items to various commercial undertakings in the State you have charged 5 per cent? This matter requires a little clarification. But then, Sir, coming to one or two other matters, why the Government has not taken any decision in regard to the agency that should hereafter take up the work of electric installations of Government and Palace buildings and why there should be delay on a simple matter like that, I cannot understand. Another matter is the transfer of security and investments effected by Government out of the Depreciation Reserve Fund of the Department in favour of the Board. It is better that a decision is taken soon in the matter. The Government should remember that in respect of various Government industrial undertakings, they have not been allowed the privilege of utilising the reserve funds for the purpose of either development or any other purpose that they may consider suitable. So, the Government will kindly keep this in mind and take a decision. One other observation I wish to make in this connection. This Board was set up by Government to deal with every matter connected with Electricity and necessary facilities would be provided to it. But what has happened is quite different. Coming to our power requirements, I saw that Shara-vathi Valley Project has been included under category 'D' by the Government of India, which is very depressing. Category 'D' includes a scheme for improving substantially the needs of industries, agriculture and commercial loads and general purposes load and therefore it has been excluded from the core of the Plan. I do not know if the Government have sufficiently realised

the importance of getting this particular hydro-electric scheme included in the core of the Plan ; it is in the interest of the State, the future development of the State and in the all-India context, I should consider that this is one of the schemes which should get the highest priority. I know, Sir, that in regard to projects under execution, Tungu Bhadra Hydro Electric Project, the Right Bank Channel has been included under category 'A'. On completion of this project, it would generate 36,000 kilo watts. and hardly 2300 kilowatts have been allocated to Mysore State. I think the Andhra Government has a rightful share. Whatever it is, I am only saying that so far as this is concerned, it is included in category 'A'. The Left Bank Channel of the Bhadra Project has been included under category 'C'. They are projects of course coming within the core of the Plan, and that is all to the good of the State and there is commitment on the part of the Government of India to provide the necessary foreign exchange. Sir, in July 1956, I remember very distinctly the Central Power and Water Commission of the Government of India made an estimate of the power needs of the Mysore State, and they said that 2,65,900 kilowatts would be the minimum requirement. This was exclusively for the whole of the old Mysore State. If you take into consideration the four districts of the Bombay Karnatak and three districts of Hyderabad Karnatak which are very backward areas, you will see that the requirements of power would be very much greater. Estimating the ordinary requirements of power during the next few days even for the old Mysore State, our minimum requirement would be 1,13,050 kilowatts. I understand the Mysore Government have already agreed to make 20,000 kilo watts available to the supersonic wing of the Aeronautic Laboratory which is likely to be established in Bangalore in Hindustan Aircraft Factory. In view of this, it will come to 1,33,050 kilo watts. What about Coorg? What about Bombay Karnatak? What about Hyderabad Karnatak? If you will only analyse all this, you will require

(SRI J. B. MALLARADHYA)

3,26,480 kilo watts for the whole of the new State of Mysore. Where are you going to get all this unless you take steps to address the Government of India through the Central Power and Water Commission and make them agree to the installation of third unit under Sharavathi Hydro-Electric Project in the Second Five-Year Plan? What is needed now is to include it in the core of the Plan. There is one other point which I wish to urge. It is within your knowledge and it is within the knowledge of the Government of India that Sharavathi Project is one of the most low cost undertakings not merely for the whole of India but for any part of the world. This is a matter in which we should take pardonable pride and we should see that this scheme would receive the highest priority and utmost consideration at the hands of the Government of India. It is known that it costs only Rs. 538 per unit of energy generated. We must capitalise all these facts in our favour and urge on the Government of India so that Mysore may get the highest priority. Is there any scheme which will work at such a low cost? Even foreign exchange requirements can be spread over a number of years. You can insist on deferred payments. In view of this, you can make very earnest efforts to take up this work. There is a feeling gaining ground that you people have not much influence with the Government of India. I am sure it is not correct. I venture to express the hope that it is incorrect.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—We have no undue influence, but we have sufficient influence.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even if you exert undue influence, we the members of the Opposition will be behind you in anything you do in this connection. We want that you should plead your case very vehemently. In the year 1950-51 when I drew up the First Five-Year Plan for Mysore and when our Government wanted the magnitude of the plan to be increased then the Hon'ble Finance Minister took Sri Mahomed Imam, the Leader of the

Opposition, with us and we mobilised all the resources at the disposal of the State to do that and influenced the powers that be at Delhi. I want you to kindly do it now. We have a band of engineers, who are energetic and who are imbued with ideals of service and I have every confidence that given the necessary resources and facilities, they would complete this work in record time which would redound to the credit of Mysore.

ಇನ್ನು ಕಡೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ವೀರಾಧಿ ವೀರರುಗಳು. ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು people at the helm of public affairs ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದುಗಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಭಗೀರಥನು ಪವಿತ್ರ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಭೂರೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಂದ ಹಾಗೆ ನೀವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಶರಾವತಿ ನದಿಯ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ತಯಾರಿಸಿ ತಂದು ತನ್ನೊಲಕ ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ಜನತೆಯ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಜಾರುಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

***Sri F. X. DENIS PINTO.**—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the various Demands before the House. Coming to Thermo. Electric Schemes, I find no amount has been provided though there has been constant representation from the public of Mangalore to provide one thermo-electric engine. There was one thermo-electric station at Mangalore and it has been taken over by this Government and we have got energy from Jog. Every day we find that for one hour or two hours, energy is stopped and it is a great handicap to industries and they have to work one hour less. If one thermo-electric engine is provided, this would supply energy whenever there is breakdown. I therefore request the Minister to see that one thermo-electric engine is brought and fitted at the Mangalore Station. Some time back I said South Kanara was neglected. Today, I say that both North Kanara and South Kanara Districts are neglected as far as ports are concerned. I must say that the coast line and ports are the God's gift to Mysore after the integration of these two districts just as Sri Mallaradhy said that Seshadri

Iyer's scheme is a God's gift to Mysore. What has been done to improve these ports! If you look to the coastline you will find that Madras, Kerala and Bombay have got major ports, but though Mysore has got 200 miles of coastline, it is very regrettable that we have no major port or all-weather port.

This grave injustice should be remedied. I find the Minister and the Government and the persons in the Lok Sabha have tried to impress upon the Centre the imperative necessity for a major port. We have cashew-nut, we have good coffee and we have ports for export. That will not only increase the income of our State but also it would fetch foreign exchange for the Centre. So I urge this Government to take up this matter with the Centre and see that the Centre makes an adequate provision to start a major port at any one of the ports of South Kanara or North Kanara. I do not say that there is such necessity only at Mangalore. But as regards Mangalore, I have pointed out that though an all-weather port is sanctioned, no action is taken to implement it. In view of the huge export of one million tons of cargo, an all-weather port is very necessary wherever it is considered feasible to have it. I will not touch on all the points raised by my friend Sri Srinivas Shetty. I was a member of the Industries Board. Two engines had to be replaced and when tenders were placed for exporting two new engines, then the Presidency Port Officer intervened. Two old engines were fitted into the boat launch. We as members of the boat launch brought it to the notice of the Government and the Government appointed an enquiry committee. They took action and it was reported that some officers concerned had got the engines from one unlimited firm and old engines were reconditioned, causing a great loss. That happened when South Kanara was under the Madras Government. When it was reported by the C.I.D. that a fraud had been committed, it was the duty of the Government to pursue the matter and book the offenders.

Regarding the working of the ports, the officer in my District is well versed in ports and is a very intelligent and capable officer, but I do not know whether his hands have been tied. There has been no proper management at all. In a port like Mangalore in which one million tons of cargo are exported, it is very difficult to work without a port officer and without an engineer. I hope the Hon'ble Minister in charge will look into it and set right matters.

Coming to the question of godown in all the ports, there is a lot of pilferage going on. Closing the godowns securely under lock and key is quite necessary at all the ports.

Then I will come to the working of the dredge at Mangalore port. In fact, the working of the dredge is not correctly given. I consider that a new dredge is very essential for Mangalore port.

Under development of ports, Rs. 6 lakhs is provided, but there are no details in the budget. I would like the Minister to tell us what schemes are provided for spending this amount of Rs. 6 lakhs. Rs. 1,91,000 is provided under Ports Establishment. So the emoluments of the State Port Officer have been given. But I am told that he has not enough work. In Andhra the State Port Officer is in charge of all the ports. In Mangalore the minor ports are in the charge of the State Port Officer. I would request the Government to see that so far as minor ports are concerned, they get more work from the State Port Officer.

Coming to the question of employment exchanges, Rs. 28,61,900 have been provided, out of which for industrial training schemes, we find Rs. 20,67,000 from the budget figures. We have no information as to how these amounts will be spent.

Now coming to Demand No. 57—Miscellaneous, I find there is a beggar home in Bangalore. I like this Government to impress upon the Centre the starting of a beggar home in every district. It is very essential and very beneficial also.

With regard to the emoluments given to the District Boards, they find it very

(SRI F. X. DENIS PINTO)

difficult to run the schools and hospitals under their control. I would request the Government take over the management of these hospitals.

Then I come to Demand No. 58—Advances and Loans. The ryots as well as other people find it very difficult to get loans. I would like the rules to be uniform. Now Madras rules apply to South Kanara. I would request that the Mysore rules be made applicable to South Kanara. There has been a lot of delay and many people have not benefited under small scale industries or cottage industries because the rules of Mysore may be a little more liberal than Madras rules.

As regards the provision made for the housing scheme under low income group, we have no figures to show how this amount has been spent and how many houses have been built under this scheme. Government should give more attention to this scheme and provide some houses for industrial labour as well. In this connection, I may state that many of the labour class are prepared to come forward and give a subsidy of 25 per cent. Let the Government come forward and give them loan so that houses may be provided for labour. With regard to industrial housing corporation, Rs. 75 lakhs have been provided, but there is no information as to the schemes the Government have got in view.

Coming to industries, loans are given to many of the State-aided industries and also to the industries under the management of Government. It is seen that the services of many officers from Government have been lent there, and they are managing the concerns. If you had tried to get people from outside on commission basis, you would have had to pay much more as their remuneration, whereas to the officers lent from Government you are not prepared to pay even some emoluments. If they are very efficient in the management, it is the duty of the Government to see that they are given proper pay and allowance.

With these few remarks, I support the demands.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇ ಗೌಡ (ಪಾಳಯಂ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಆಗಲೇ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾತನಾಡದೆ ಇರುವ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನಗಳು ಸರಕಾರದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ತುಂಬ ಸಂತಾಪ ಪನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಅಫೀಸರುಗಳು ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕಾದ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಕಾರಾನಂತರ ದೊರಕುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನಗಳನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಡ್ಡಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದವರು ನಿವೃತ್ತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವನ್ನು ಜಾಗೃತ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿವೃತ್ತಿಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಕೊಡಬೇಕೋ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆರೆಸಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಯಾದರೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡಿದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಂದ re-imburse ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೊಸರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ರೈತ ಯಾವ ಉತ್ತಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 71,48,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೋದವರ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದಂಥ

ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ರೈತರು ಸಾಲ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೊಬ್ಬರೆ, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 71 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರ ಜೀವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಬುಣ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಾವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲಕ್ಕೆ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟು, ಭೋಗ್ಯಮಾಡಿ, ಖಾಸಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವಂಥ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡ 10 ಅಥವಾ 12 ಅಥವಾ 15 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಂದ, ಸಾಹುಕಾರರಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ 900 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 75 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ 8½ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಯೋಜನೆ ಇರುವುದಾದರೆ, ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮತ್ತು ಸಾಹುಕಾರರ ಬುಣಬಾಧೆಯಿಂದ ರೈತರು ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದಾದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ತನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ secured debts ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಸಾಹುಕಾರರು ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅವರು ಈ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ಎತ್ತುವಾಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ ಸಾಲರಂತೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಹೊತ್ತು, ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮತ್ತು ಸಾಹುಕಾರರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಶೇಕಡ 10—12 ರಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಈ

ಜನರಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಸಾಹುಕಾರರಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದು ತಪ್ಪಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ತಕಾವಿ ಸಾಲದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ತಕಾವಿ ಸಾಲವೋ ಮತ್ತೊಂದೋ, ಏನಾದರೂ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಿರಿ. ರೈತರು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹತ್ತಿರ, ಸಾಹುಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಲವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಜಮೀನು ಅಡಮಾನದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಜಮೀನು ಅಡಮಾನದ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ರೈತರು ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆರಂಭ ತಿಂಗಳು ಕಾದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಮಂಜೂರಾಗಬಹುದು.

ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರೈತರ ಬುಣಬಾಧೆಯನ್ನು ತೀರಿಸತಕ್ಕ ಪಾತಾವರಣವನ್ನು ತಾವು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ 71 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಾಲವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ 500 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರ ಬುಣ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತೀರಿಸುವುದೂ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವುದೂ ಮತ್ತು ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೆನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ secured debts ದೊರೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು target ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ವಸೂಲಾಗಬೇಕಾದರೆ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕು. ನೂರಕ್ಕೆ, ಎಪ್ಪತ್ತು ಜನ ರೈತರಿರುವಾಗ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗದೆ ಅಲ್ಲ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗರಾರದು. ಬಹು ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಯಾ ? ರೈತರಿಗಿರುವ ಬುಣ ಬಾಧೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ.

ಚಿಂಡರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾಜಧಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅಂಥ ಚಿಂಡರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ರೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ favouritism ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ತನಗೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ)

ರಾಧ ಬರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಚಿಂಡರುಗಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಒಟ್ಟಿನ ಹಿತವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಚಿಂಡರುಗಳನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು. ಈ ಚಿಂಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ರಾಧ ದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—Sir, I have nothing much to say as there are no remarks regarding the demands with which I am concerned. However, the Hon'ble Member Sri Venkatai Gowda made a reference to the taccavi loans advanced by the Government and the loans advanced for well construction. As far as taccavi loans are concerned, it is a known fact that the Government is advancing sufficient funds for the purpose to the districts and if in any district it is found that the funds are not sufficient, the Government is prepared to provide more funds also. But in this case I would like to point out to the Hon'ble Member that the Government policy is to advance these loans through the co-operative banks as far as possible. It is true that in the past there was no such provision and therefore the ryots had to depend much upon the Government for taccavi loans, but recently the Hon'ble Members may be aware that the co-operative movement is expanding and facilities have been created to give loans to the ryots through these co-operative societies. For instance, in the past the co-operative societies used to advance only short-term loans, but now these co-operative societies and the banks have been empowered to advance medium-term loans also which are generally taccavi loans. It is found from experience that it is more convenient for the ryots to take loans from the co-operative societies than from the Government Offices. I know that the ryots have liked this arrangement and therefore the Government is encour-

aging the co-operative societies to advance medium-term loans also instead of taccavi loans.

12 NOON

For that purpose sufficient funds have been provided both by the Government and the Reserve Bank to these co-operative banks and societies. Therefore, I would suggest that in future the ryots should as far as possible approach the co-operative societies not only for short term loans but also for medium term and long term loans. I am aware that there are no facilities of co-operative societies in all the villages and, therefore, Government has continued the system of giving taccavi loans. I can assure the members that for these loans adequate funds will be provided for all the areas. The hon'ble member pointed out some difficulties in advancing these loans. We must, however, realise that a loan is after all a loan and it requires security. If a person who wants to take this loan has no security to offer he can give the security of other persons for this purpose and then the loan will be advanced to him.

Similar is the case with regard to well construction scheme also. As far as that scheme is concerned, there were different systems prevailing in the different parts of our new Mysore State. In Bombay Karnatak there was a different system; in old Mysore there was a different system and in Madras there was a different system. Recently, Government has considered this question and one uniform system which was the system prevailing in old Mysore has been introduced throughout the State. Under this scheme for every well a subsidy of Rs. 250 and a loan of Rs. 750 will be given. This loan bears interest at 2 per cent. No interest will be charged for the first year. For the second year the interest charged will be at 2 per cent. In this case it was represented to us that the loan of Rs. 750 would not be sufficient because in some cases the cost of the well would be more than Rs. 1,000. Therefore, this Government has represented to the Government of India to increase the amount of the loan to be advanced for such purposes. We have stated that as

far as possible there should be no limit for the loan to be advanced for well construction scheme. If, however, any limit is necessary, it may be fixed at Rs. 2,000 instead of Rs. 750. We are awaiting the reply of the Government of India as this scheme requires the sanction of the Government of India. At the same time, if any person wants more money for well construction we have made provision for that in the budget. Under the well construction scheme he will get Rs. 250 as subsidy and Rs. 750 as loan. If he still wants more money, he can take a further loan under the land improvement scheme in which there is no limit for the loan he can get.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಎದ್ದು ಚೈತ್ರ ಉತ್ಸಾಹದ ನಾ ಕೇಂದ್ರದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಎರೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಡಳಿತ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಆದಾಯ ವ್ಯಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಂಚಿದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಬಂದಾಗ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ಯಾವ ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಎದ್ದುಚೈತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಕೆಲವು ಕಡೆ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಿ ಅರ್ಜಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿದಾರರುಗಳಲ್ಲಿ 71 ಪರ್ಸೆಂಟಿನಷ್ಟು ಜನವಾದರೂ Completion Report ಕೊಡಬೇಕು, Load Survey formನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಕ್ರಮವಾದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೇನೂ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದೆರಡು cut motion ಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುತ್ನೂರು ಮತ್ತು ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಎದ್ದುಚೈತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳ

ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎರೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಅದು cut motion ನ್ನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅವರ cut motion ನಿಜಕ್ಕೆ ದೂರವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಗೌಡ.—Completion Report ಬಂದರೂ line ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಒಂದೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಶೆಟ್ಟರು ಉಡುಪಿ, ಕುಂದಾಪುರ ಕಡೆ ಎದ್ದುಚೈತ್ರ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು cut motion ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

1958-59 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಕಡೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ.

1. ಊದೀರಾ ಗೋಲ್.
2. ಕೋರಂದರವಾಡಿ.
3. ಹೊನ್ನಳ್ಳಿ.
4. ಮಾಲ್ವ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ 42,000 (ಚಿಲ್ಲರೆ) ಯಷ್ಟು ಎಸ್.ಮೇಟ್ರಿಕ್ ಆಗಿದೆ. 58 ಅಶ್ವಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ 18 ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದೆ. ಪುತ್ನೂರಿಗೆ ಮೂರು ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಎಸ್.ಮೇಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಉಡುಪಿಗೆ ನಾಲ್ಕು I.P. ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು 31,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಉಡುಪಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 36 ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಕೊಕ್ಕರಹಟ್ಟಿ ಅದಮಾರು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ 21 ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ 80,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಎಸ್.ಮೇಟ್ರಿಕ್ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ. ಕಡೂರು, ನಿಡಿ—ಇವುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಎಸ್.ಮೇಟ್ರಿಕ್ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಾದರೆ 42 ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನೆಂದು ಹೇಳಿ cut motion ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಅದರಂತೆ ಎವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಾಕ್ಷಣ ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, wiring ಆಗಬೇಕು, Completion Report ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು. ಅದಾದಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಟ್ ಮೋಷನ್ ಕುಂದಾಪುರ ಮತ್ತು ಉಡುಪಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಗೋಸ್ಕರ ಎದ್ದುಚೈತ್ರ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ. ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 16,34,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಸ್.ಮೇಟ್ರಿಕ್ ತಯಾರಾಗಿ, ಸ್ಕೂಟಿನಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾರ್ತ್ ಕನರಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಶೇಕಡ 56ರ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಊರೊಳಗಿರುವ ಬೀದಿ ಮತ್ತು ಮನೆ ದೀಪಗಳಿಂದ ಶೇಕಡ ಎಳಿವರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮರೆನಾಡು ವಿರಿಯಾಣಿ ಐದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಎರೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 1,250 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಬೇಕಾದಾರದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಮರೆನಾಡು ಏರಿಯಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಎರೆಕ್ಟಿ ಸಿಟಿಗೋಸ್ಕರ ಕಡಮೆ ವರಮಾನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲು ಕಾರಣ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಎರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮರೆನಾಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಎರೆಕ್ಟಿ ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮುನಿರಾಜು ಅವರು ಎರೆಕ್ಟಿ ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೋರಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಇಂಗೆರ್ಷ್ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿ ಪಾಟೀಲರು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೊಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ರೈಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚಾನರ್ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹ ಜಮಾನಿ ಎಂದ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಎರಡು ಯೂನಿಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದುದನ್ನು ಮೂರನೆಯದನ್ನೂ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪವರ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಇನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೂರನೆಯ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೆಷಿನರಿ ಒದಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಡ್‌ವರ್ಕ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಫಾರ್ವಿ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಸಿಕ್ಕ್ ಎರಡು ಯೂನಿಟುಗಳಿಗೆ ಮೆಷಿನರಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮೂರನೆಯ ಯೂನಿಟಿನ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಹೈಡರ್ ಪವರ್ ಮತ್ತು ಥರ್ಮಲ್ ಪವರ್ ರೇಟುಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಹೈಡರ್ ಪವರಿಗೂ ಸಹ ಥರ್ಮಲ್ ಪವರಿನಷ್ಟೇ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೇಟ್ 7.5 ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರೇಟನ್ನು ಎರೆಕ್ಟಿ ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನು ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಒಂದು ಉಪ ಸಮಿತಿಯವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೇಟ್ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮುನಿರಾಜು ಅವರು ರೋಕನಭಿಯ ರ್ಲಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಹತ್ತಿಯವರು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಡಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಎರೆಕ್ಟಿ ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ರೇಟ್ ಸ್ವೈಚರ್‌ನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಘನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಕ್ಕೆ ಎದ್ದುಚ್ಚಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎರೆಕ್ಟಿ ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಂದೂರಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಎರೆಕ್ಟಿ ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎದ್ದುಚ್ಚಿ ಎಷ್ಟು

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ; ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಮಿಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ರಾರಿಗಳು, ಮೆಷಿನರಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಬದ್ಧವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಿಪೇರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇರಬಹುದು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥವು ಸುಮ್ಮನೆ ಬದ್ಧವೆ ಎಂದು ಅನ್ವರಾರರು. ಶ್ರೀ ಮುರಾರಾಧ್ಯರು ತಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ, ಅವುಗಳು ಅಗತ್ಯವಾದುವು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು. ಹಣವೆಂತರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪೆನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೋಲ್ಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. 1959-60-61 ರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಪವರ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಂದು ಭರವಸೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಈಗ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿವರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ 'ಕಮಿಟ್‌ಮೆಂಟ್' ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಕಿಲೋವಾಟ್‌ಗಳಷ್ಟು ಎದ್ದುಚ್ಚಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿತಗ್ಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಇದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಇದನ್ನು Core of the Planಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ.

Deferred payment ಮೇಲೆ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಎರೆಕ್ಟಿ ಕರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಹಯಾತ್ ಅವರು ಕೂಡ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಯೋಜನೆ 'ಕೋರ್' ನಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ 'ಕೋರ್'ಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಮಗೂ ಸಂತೋಷ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬರು ವಿಶೇಷ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎದ್ದುಚ್ಚಿ ಯು ವಿಶೇಷ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನೂ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವವಾಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅನುಮಾನ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದು Core of the planಗೆ ಸೇರಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಾಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಮಿಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಈಗಾಗಲೇ ಏನಿದೆ, ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎದ್ದುಚ್ಚಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಎಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನೋಡಿ, ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ

ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಕಾದಿಂದ foreign exchange ದೊರಕಿಸುವುದನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನೆನಸದೇ ಇದ್ದರೆ ತರ್ಕವೈ ಲೋಪವಾದೀತು.

ಬಾಕಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ ಐದರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ 4½ ಯಂತೆ ಏಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈ ಇರಾಖೆಯನ್ನು 1902ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆಗ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಹಾಕಿರುವ 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ದಾಮಾಪಾ 4½ ಯಂತೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೂ ಅರ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು, ಆದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಿದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಿ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. (ನಗು !)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೂಡ ಇದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು; ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿಂಟೋರವರು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮರಾಜ್ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಏಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ರಾನ್ಸಿಮಿಷನ್ ಹಣವನ್ನೂ ದಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮರಾಜ್ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೂಡ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿ ನಿಂದ ತರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ Foreign exchange ಸಿಕ್ಕಬೇಕು.

Sri GAJANAN PANDIT (Mangalore II).—There was a thermal plant in the Power House in our place. It has been taken away.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೈಡ್ರೋಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಯನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಧರ್ಮರಾಜ್ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ! ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಎದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಬರೆದರೆ ಅವು ಬರಲು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿದರೆ ಶರಾವತಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಯೆಂದು ಧರ್ಮರಾಜ್ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಜೋಗ್‌ನಿಂದಲೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಧರ್ಮರಾಜ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜೋಗ್‌ನಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Sri F. X. DENIS PINTO.—Every day there is interruption of power.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದರಂದು ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ, ಅದೂ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಕರೆಂಟ್ ನಿಂತ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ.

ಅದಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗಿಸಿದೆ. ಅದು ಕೈಗಾವಲಿಗಿರಲೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಲಗ್ನಿ ಟ್ರಾಕ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಧರ್ಮರಾಜ್ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಒದಗಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರ ಬೆಂಬಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. Undue influence ಆದರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri F. H. MOHSIN (Hubli City).—The rates for consumption of electricity both for domestic and agricultural purposes in Bombay are far higher than those prevailing in Mysore State. Will the Government take steps to have uniform rates and charges?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is under consideration.

Sri M. N. NAGHNOOR (Sampagaan II).—In the last Budget session also, you told the same thing.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇರಾಖೆ ನಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿತ್ತು, ಈಗ ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದೆ, ಅವರು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಯೋಜನೆಯ 'ಕೋರ್' ನಲ್ಲಿ ಸೇರದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸೇರಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಷ್ಟಿಷ್ಟಿನಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಏನು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ರಾಕೌಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒದಗಿಸಿದ್ದ ಹಣಕ್ಕೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ರಿವೈಸ್ಟ್ ಎಸ್ಕಿಮೋದಲ್ಲಿ 132 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೆವು. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇನ್ನೂ ಏಳು ಸಾವಿರ ಐಜಿಎಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ನಿಂದ ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಇದೆ.

12-30 P.M.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—I must express my unqualified appreciation and gratitude to the members who have participated in the debate on the Demands regarding ports and pilotage. So far as I could discern, there is unanimity of opinion that the ports should be developed. It has also been conceded that there had been no development of these ports prior to integration. Therefore it follows that a new department had to be organised and organising a department, particularly one in respect of ports which were not functioning for decades together, is rather a big task, for which enough time should be allowed and to criticise the department, if criticism was intended at all, saying that nothing has been done, may not be well placed. There were mixing up of ideas, particularly by my friend, Sri Srinivas Shetty, when he dealt with, what he called, 'the deeds, mis-deeds and bad deeds' of the Mangalore Port Trust. He must keep constantly in his mind one fact, *i.e.*, that the Government is not in direct charge of the Mangalore Port. Government cannot control expenditure with regard to new items. But for the supervisory direction that the Government could give the details of the working of the port are well within the range of the body constituted, *i.e.*, the Mangalore Port Trust. Therefore references to such things like putting up a tank at the residence of the Port Officer or the spending or failure to spend certain amounts in connection with the macadamization of roads within port limits are all points which will be well-placed elsewhere than in the course of the debate here. These are not faults attributable to Government.

Sir, in the cut motion it has been said that a Port Officer was not appointed. Incidentally, during the course of their speeches some members drew particular reference to the salary being paid to the State Port Officer. Of course, my friend, Sri Srinivas Shetty was good enough to say that he was not quite sure about what he was saying and was prepared not to stick to his

criticism if information was furnished to him to the contrary. The Port Officer in charge of the Mangalore Port was a senior officer. Being a senior officer when the Department had to be organised and a separate State Port Officer had to be appointed, there was no choice left but to appoint the senior-most officer. Therefore there was no question of a choice between two competing persons and no question of favouritism or preferences being given arises.

With regard to the salary it was stated unprecisely that X, Y or Z has been given this and that salary. This is also rather mis-placed for the simple reason that the salary that is paid to the present officer is in no way excessive or improper because that is the salary that the particular Port Officer would be getting if he had gone back to the Madras State as the State Port Officer or the salary he would get on promotion. The allowances mentioned by the Hon'ble Members are attached to the posts and not to the individuals. Particular reference was made to the Coir Allowance. It is mere lack of knowledge that made the Hon'ble Member refer to this allowance because there are certain duties attached to the post. The Port Officer is entrusted with work connected with the selling of coir received from the islands. This allowance is not paid by the Government of Mysore, but by the Central Government. Moreover this allowance is not so much to the individual officer but to the post as such. Therefore, I do not see the impropriety of this allowance.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Will the Hon'ble Minister say that the figures given by me in regard to his allowances are incorrect?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Unfortunately I had not noted the figures given by the Hon'ble Member. If he hears me more, he will see that the gravamen of the charges he has made is misplaced.

With regard to the Port Officer being placed in charge of all the ports, I must say that there were some misconceptions when it was stated that in South Kanara, in the former Madras State, there was no post of a Port Officer. There were such officers though he

might have been a minor or major Port Officer. So far as North Kanara is concerned, there was no Port Officer at all and the person in charge was some petty officer or an Excise Officer or perhaps of the lowest grade, but there was no Port Officer as such at all. They were lacking in facilities. All these ports had to be organised and a regular Port Department established with the result that the work has been increasing tremendously. The member who spoke on this issue was unaware that the Port Officer who was running the Mangalore Port was never in charge of all the ports and that the person who was in charge of the Mangalore Port was also the Secretary of the Port Trust and that the department that had to be organised newly has got a tremendous load of work. The Member should go into the question in detail, ascertain the extent of the work-load and then come to conclusions. As the seniormost Port Officer has been appointed to be the head of all the ports, it is not unusual that the Mangalore port would require the services of another Port Officer. A cut motion states that the Government have been negligent in this matter. If I mention the correspondence that has passed between the Mangalore Port and the Government, the member would be happy to observe the speed with which the Government have attended to this matter. One Hon'ble Member even mentioned that I have a soft corner for Mangalore as it happens to be my constituency and that the other ports are consequently neglected. I can assure the House that the other ports have not been neglected so far and would not be neglected in future. I wish that such a thing had not been mentioned here at all.

The Mangalore Port is having the services of a Port Officer since a long time. The activities of the port have increased as also its responsibilities. There is a sanctioned post of Port Officer for Mangalore and the individual mentioned, i.e., Capt. Advani was the Port Officer *cum* Secretary, Port Trust, upto 13th July 1957, when he was promoted as State Officer to head all the ports. Naturally the post of Port Officer *cum* Secretary to Mangalore

Port Trust fell vacant with effect from 13th July 1957. The Chairman, Mangalore Port Trust, as per the resolution of the Board, requested the Government during July 1957 to sanction the appointment of an Executive Engineer with civil experience as Administrative Officer and Secretary to the Board. That was the specific request made at that time and no other request was with us. In further correspondence, Government was pleased to accord sanction on 26th November 1957 to an Executive Engineer for a period of six months in the first instance because the appointment had to be made after complying with procedure.

Thereafter, Sir, the desire came for the appointment of a port officer and it was examined and the post was sanctioned and for the appointment, the Government of India has been addressed and we are awaiting the recommendations of the Government of India to see whether there is any good personnel. The port officer is not a person who can be picked up from anywhere or directly from any Engineering College and therefore it is necessary, Sir, that we have to reckon with the dearth of personnel. I will only refer to two or three items to prove whether ports have or have not been receiving proper attention in the Plan for 1958-59. These are the provisions which have been made. For development of minor ports Rs. 1,10,000 have been set apart; for hydrographic survey Rs. 1 lakh provision has been made; for additional cargo facilities Rs. 2 lakhs, etc. That only shows that newly this Department has been organised and it has received so much attention. I can only say that the development has been receiving so much attention at the hand of the Central Government that a provision of Rs. 20 crores has been allotted for various schemes. Various shore schemes are being considered. Sir, schemes of this type, either short range or long range cannot be done in a day. To say that schemes have not been surveyed particularly is unfortunate. The Port Adviser has given a report pointing out the natural facilities in

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

Mysore Ports for the stepping up of export of manganese or iron ore which will add to the wealth of the State by a few crores every year. That scheme has been pressed with all the vehemence and that is possible. Still for my friends to think that minor ports have not been attended to is something which cannot be easily accepted.

Sir, I must not fail to refer to certain charges with regard to dredger and all that, which were mentioned in the report submitted by Madras Government. I have heard about it. But I am not personally aware of it. At what stage it is I shall certainly look into. There is no doubt that the Mangalore port is absolutely competent to get that. To say that the Government is at fault and the Government have not taken any steps and the Government have not acted is something which is not correct. I must say hinterland of any port is associated with communications. That has already been answered by me and I do not wish to say anything more. Sir, it was suggested that Mysore is wanting in a major port. We want many things. I am more eager to have many major ports. But we must rely on our purse and act accordingly. So far as the developments of ports are concerned, we are well on the way to progress and I may say even we have bright prospects for these ports which is something that has not been properly appreciated by anybody. It is of greater magnitude and we will go about it with more speed than what persons think about it. Hon'ble Sri Shamsuddin was pleased to ask about a particular point, that is, steamer facilities. There is no provision in this Budget. It is very likely that it relates to a particular ship. The port officer is entrusted with the duty of surveying certain steamers whenever disputes arise to see whether health conditions are proper or not and whether facilities available to the crew are adequate or not. Even today the Captain has to pay charges and part of the income is passed on to persons who discharge the duties. I do not wish to

say anything more. With regard to closed warehouse for Mangalore and facilities for passengers and goods and cargo, they are all being attended to and I might mention that all that is necessary has been to some extent thought of and much of what has been said with regard to shore equipment that is necessary with regard to various ports has already been submitted and is under immediate scrutiny and examination by the Central Government. Having rendered this much of explanation, I am sure the Hon'ble Members will unanimously support the Demand and pass it without any dissension including my friend Sri V. Srinivas Shetty.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ವಿದ್ಯಾ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸ್ಟೇಷನರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಂಪುಡ್ಲೀನ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ಒಂದು ಅವೆಂಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಏನೇನು ಫಾರಮ್ಸ್ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು, ಇನ್‌ಡೆಂಟ್ಸ್ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಯಾವ ಯಾವುದು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಲೆಕ್ಕ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಬುಕ್ ಸೆಲರ್ಸ್ ಗಳು ತರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರಬೇಕೆಂದು ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಫಾರಮ್ಸ್ ಸೆಪ್ಟೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ನಿಧಾನಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇರಿತೆ ಶ್ರೀ ಸಂಪುಡ್ಲೀನ್ ಅವರು ಚೆಲನ್ ಮುಖಾಂತರ ಸೆಪ್ಟೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಸೆಪ್ಟೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಪ್ಟೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸೆಪ್ಟೆ ಮಾಡಲು ಏನು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮುದ್ರಣಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ದೇಶ ಈಗ ಎರಡರಷ್ಟಾಗಿದೆ, ಕೆಲಸ ಎರಡರಷ್ಟಾಗಿದೆ, ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಫೀಸನ್ನು ಏಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೆಷಿನ್‌ರ ಪರದೇಶದಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಆದರ್ಥ ಮಾಡಿದರೂ ಕಾಲ ಬಹಳ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟದೇಶಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಟಾಂಪಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಂಪುಡ್ಲೀನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ನೋಟುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಸೆಪ್ಟೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಫಾರಂ

ಗಳನ್ನು ಸಪ್ತಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಫ್‌ಡೆಂಟ್ ಬರುತ್ತದೋ ಆಗಲಿವೆಂದು ಜಾಗೃತ ಸಪ್ತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಪ್ಪುಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಅಣ್ಣಾರಾವ್ (ಅಪಜರ್‌ಪುರ).—ಗೌರವ ಮೆಂಟರ್ ಪ್ರೆಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಪನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ. ಸಲಹೆ ಬಂದಿದೆ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

*Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Mr. Speaker, Sir, the Demands with which I am concerned are Demand No. 33 Territorial and Political Pensions, Demand No. 34 Privy Purse and Allowances of Indian Rulers, Demand No. 35 Superannuation Allowances and Pensions, Demand No. 36 Commutation of Pensions financed from ordinary Revenues, Demand No. 58 Loans and Advances by the State Government. Sir, not much has been stated on any of these Demands. A few of the Hon'ble Members have drawn the attention of the Government to the need for payment of pensions to all those employees who are now living in the integrated areas. My friends Sri Venkatai Gowda and Sri V. Srinivas Shetty have raised vital points relating to the retired Government servants. Sir, I must state at the very outset that all the Government servants who retired after 1st November 1956 are our responsibility. There is no question about it. But those people who have retired prior to 1956 is the liability of the Madras Government or the Bombay Government or the appropriate Government. Sir, in case, as has been urged here, we should increase their dearness allowance also, we have to consult the Government of Madras and unless they concur, it will be very difficult for us, and it will be almost embarrassing for us to increase their Dearness Allowance.

Similarly with regard to what has been urged by Sri G. Venkatai Gowda, we will certainly consult the appropriate Government, namely, in this case the Madras Government and see what best we could do. I fully sympathise with the difficulties of the pensioners. The pensioners are indeed in a very difficult position, particularly the pensioners who draw below Rs. 100. From my experience some of them have

got long life and in these difficult days they find it extremely difficult to make both ends meet. In fact, after the new State was formed, we increased the dearness allowance of these pensioners. Now we have fallen in line with the rate of dearness allowance given by the Government of India, but there is a further request that we should increase the D.A. at least by one or two rupees. It is a question of finance, and therefore, the whole matter is being worked up in the Finance Department to see to what extent we can extend the hand of help. It is much better, I leave it at that.

Another point which has been raised by Sri. C. K. Rajaiah Setty is with regard to the acceptance of tenders by the S.P.C. He has stated that in many cases the lowest tender is not accepted and that there is long delay in the disposal of tenders and he has also made another allegation, namely, that specifications are issued to suit particular firms which alone manufacture such items and which will be in a position to tender. If my friend had given us some concrete instances, it would have been very helpful in finding out these things. But I do not want to make bold to say that there are no such instances. Therefore, I would request him again to pass on to Government specific instances where such things have happened. Soon after the statement was made, I retired to the adjacent chamber and sent for the Chairman and other members of the Stores Purchase Committee. I had discussions with them. They assured me that in almost all cases lowest tenders were being accepted except in a few cases where for very valid reasons they were not able to accept lowest tenders. Either the tenders are not up to the mark or in some cases there is very defective tendering. Except in such cases, they assured me that they generally accepted lowest tenders and they told me that generally speaking in the tender or in the quotations called for, specifications were made in a very general form so that all could tender, all could quote. But the Director of Medical Services definitely told me that in some cases with

(SRI T. MARIAPPA)

regard to the things they had to purchase for medical equipment, it was very difficult to have a general specification because there were only certain firms which manufactured certain things. For example, x-ray equipment. It seems certain firms have specialised in manufacturing it. Except in special cases, generally speaking, even in giving out specifications, they have a general form and they do not want to favour any particular firms. Even in such cases, if my friend were to pass on specific instances where such things have happened we will certainly look into them and set matters right. Human nature being what it is, such things might have happened. It would be very difficult when we deal in crores of rupees to vouchsafe that everything has been done in a very normal manner. I have got a lot of experience. I was also in charge of the S.P.C. for years. I know how things happen. Many a time it so happens that the figure tallies with the things that the gentleman has tendered. Therefore, as far as possible we will try to avoid the pitfalls which my friend has pointed out. He has also made reference to body building and stores. We will keep in mind what all he said.

I thought, Sri. Mallaradhya would raise a cloud of dust with regard to the loans given to the local bodies. There is a cut motion standing in his name. I want to inform the House that the loans and advances given by the Government of Mysore are more than generous, almost generous to a fault and the recoveries are indeed very poor. Contradictory voices have been heard in the House. Some say "You must be very liberal in granting loans to local bodies"; Some others say, "You are very strict in recovery, you enforce coercive measures" and so on. Apart from the support that we derive from the House, what else can we do? Therefore I want to place before the House what exactly is the situation. According to the tentative statement placed in my hands, I must say that large amounts are still outstanding. Of course it is only a year and odd after the formation

of the new State. Therefore, there may be a little time lag or a little delay in the recovery, but we have geared up the machinery for recovering the moneys. We will try to see that as much as possible is recovered in time, go on pressing, but at the same time I beg of the Hon'ble Members not to direct any criticism that we are not generous either to local bodies or to other people who have applied for loan. In fact, we are over-generous to a fault. That is my complaint. According to the opening balance on 1st April 1957, loans for water supply was Rs. 1,77,45,480 and from 1st April 1957 Rs. 26,58,127. What is the receipt from these instalments that became due? Only Rs. 1,95,000. Therefore, I admit that in all cases recoveries are poor. We have also given an undertaking to the Planning Commission that we will expedite the recoveries. Wherever the recoveries are due, we must be strict also. Purely on business lines we must be able to recover these instalments that fall due. There are hundreds of ways in which we can encourage people. But once we give a loan, unless we enforce the recovery properly, the man thinks that it could be written off. Therefore, they will try to evade or dodge payment and bring all sorts of pressure and ultimately records are made up for writing it off. If I am not misunderstood, I want to tell the House that in a few cases, records are made up for writing off the loans, but at the time of grant, pucca records are made up, saying that the property is worth twice as much as the loan, but subsequently, the records are made up to the effect that when the property was put to auction nobody would come forward to bid for it. We are after all administering public funds. We must be strict wherever we have to be strict; we must be generous wherever we have to be generous. Therefore, I would beg of you not to be very critical of the Government policy in giving loans either to local bodies or industrial concerns. It is true that arrears have accumulated, but we have taken nearly a year to sort out the papers and to write up the books up-to-date. Particularly in

Hyderabad area we have got a little more time to bring all the entries up-to-date. Therefore, I can assure the House that in the coming year we will do our best to make recoveries. The total figure is something staggering. Therefore, I do not want to tell the House about it.

With these few remarks, I hope the House will accept all the Demands relating to my portfolio.

Sri F. H. MOHSIN.—In the Budget for 1958-59, Rs. 50 lakhs have been provided for water supply to municipalities and Rs. 15 lakhs for drainage and Rs. 6 lakhs for slum clearance. Will the Government see that sufficient loans are given to municipalities for slum clearance and drainage?

Sri T. MARIAPPA.—As soon as the records are complete and we know the paying capacity of any particular local body, we will certainly give loans. There is no difficulty about it. I happened to visit the Hubli Municipality and I may say that the loan has been sanctioned to it and the Government is very particular that Hubli should become a model town.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That sums not exceeding the sums specified in the motions for the year 1958-59 and included in the list distributed to members be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the period ending 31st day of March 1959 in respect of demand Nos. 18, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 52, 55, 56, 57 and 58.”

The motion was adopted.

[As directed by the Speaker, the motions for Demand for Grants which were adopted are reproduced below.]

Demand No. 18—Ports and Pilotage.

30. Ports and Pilotage.

“That a sum not exceeding Rs. 7,91,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of pay-

ment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Ports and Pilotage’.”

Demand No. 33—Territorial and Political Pensions.

54-A.—Territorial and Political Pensions.

“That a sum not exceeding Rs. 2,63,100 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of Territorial and Political Pensions’.”

Demand No. 34—Privy Purses and Allowances.

54-B. Privy Purses and Allowances of Indian Rulers.

“That a sum not exceeding Rs. 72,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Privy Purses and Allowances of Indian Rulers’.”

Demand No. 35—Superannuation Allowances and Pensions.

55. Superannuation Allowances and Pensions.

“That a sum not exceeding Rs. 1,69,98,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of ‘Superannuation Allowances and Pensions’.”

Demand No. 36—Commutation of Pensions.

55-A. Commutation of Pensions financed from Ordinary Revenues.

“That a sum not exceeding Rs. 3,05,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st

day of March 1959, in respect of 'Commutation of Pensions'."

Demand No. 37—Stationery and Printing.

56. Stationery and Printing.

"That a sum not exceeding Rs. 59,98,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of 'Stationery and Printing'."

Demand No. 38—Miscellaneous.

57. Miscellaneous.

"That a sum not exceeding Rs. 1,82,56,700 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of 'Miscellaneous'."

Demand No. 52—Capital Account of Electricity Schemes outside the Revenue Account.

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes.

"That a sum not exceeding Rs. 4,68,02,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of 'Capital Outlay on Electricity Schemes'."

Demand No. 55—Commuted Value of Pensions.

83. Payment of Commuted Value of Pensions.

"That a sum not exceeding Rs. 3,50,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of 'Commuted Value of Pensions'."

Demand No. 56—Payments to Retrenched Personnel.

85. Payment to Retrenched Personnel.

"That a sum not exceeding Rs. 5,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of 'Payments to Retrenched Personnel'."

Demand No. 57—Capital Outlay on State Schemes of Government Trading.

85-A. Capital Outlay on State Schemes of Government Trading.

"That a sum not exceeding Rs. 2,26,48,100 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of 'Capital Outlay on State Schemes of Government Trading'."

Demand No. 58—Advances and Loans.

P. Loans and Advances by the State Government.

"That a sum not exceeding Rs. 7,30,90,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1959, in respect of 'Loans and Advances by the State Government'."

Mr. SPEAKER.—Before we rise, I would like to bring certain facts to the notice of the Hon'ble Members. I am going to make a detailed statement on Monday. But I would refer to the proceedings of the Lok Sabha dated 8th April 1954. The Speaker of the Lok Sabha makes the following remarks:—

"I think a Member while criticising the policy of the Government is entitled to give out his views and make the allegations which he thinks are well-founded. The mistake lay in mentioning names of particular officers and

associating them with these allegations. That should not be done."

I will now take the Hon'ble Members to another remark of the Speaker of the Lok Sabha :

"But it should be unanimous effort of the Members of this House to see that the prestige of the administration by giving names like that is not lowered and the level of the debate does not go down."

Then again, he makes a remark :

"There is a rule also on this question. But, it appears Members are forgetful of the rules and sometimes in the heat of the debate some allegations in speeches are made. All that I would like to do again is to appeal to Members not to refer to any names and—I do not mean it is as a threat—I give it as a notice to Members in case this is violated, the Hon'ble Member who does that will not be able to catch the Speaker's eye so long as I am in the Chair."

Then again, he makes another remark :

"I do not say that the Hon'ble Member has not got that, but for the Hon'ble Minister to be able to

reply, he should be informed beforehand, saying 'these are the points, one, two, three, that I am going to raise', not with respect to charges against individuals or with respect to the manner in which officials have conducted themselves. I always expect that the Minister may be given some notice regarding these points, so that he may be able to find out and say whether the information is wrong or not, and we need not have in the proceedings information which is exaggerated or wrong."

I will make the point quite clear by an exhaustive statement on Monday. I just wanted to bring these facts to the notice of Hon'ble Members.

The House will now rise and meet on Monday at 1 P.M.

The House adjourned at Five Minutes past One of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 28th April 1958.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT
OF THE
PROCEEDINGS OF THE FORTY-SEVENTH DAY
OF THE
FOURTH SESSION

MONDAY, 28TH APRIL 1958

Vol. IV—No. 47

CONTENTS

Pages

Questions and Answers—1795, 2127, 2156 2293, 2559, 2622, 2671, 2701, 2806	...	2297—2313
Short Notice Question and Answer—151	..	2313—2315
Question for answer on the day, but not taken up—2658	...	2315
Report of the Committee of Privileges—Presented	..	2315
Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958—Passed	...	2315—2342
Bombay Local Boards (Mysore Amendment) Bill, 1958, as passed by the Council—Passed		2342—2348

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

4776

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No.

ದಿನಾಂಕ Date

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

Price : 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.

Subject

- 1795 Harijans converted to Christianity and Buddhism in the State. ✓
- 2127 National Highways in the State.
- 2156 Number of Holidays and Working Days for Middle and High Schools.
- 2293 Inclusion of Upparahalli and Alasettikerepalya Villages in the Tumkur Municipality.
- 2559 Forest Tax on Cart Loads of Wood brought for sale from outside to Raichur Town.
- 2622 Enquiry against Deputy Excise Commissioner of Gulbarga by the Anti-Corruption Department.
- 2671 Government Advertisements to Newspapers.
- 2701 Proposal to increase Water Supply to Chikkaballapur Town.
- 2806 Agricultural Colonies for Depressed Classes in Chitaldrug District.
- 151 Memorandum to Central Government to make Hindi the National Language of India.
- 2658 Bus Service between Gulbarga-Sedam and Gulbarga-Shahabad.

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FORTY-SEVENTH DAY

Monday, 28th April 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Harijans converted to Christianity and Buddhism in the State.

Q.—1795. Sri J. L. KABADI (Indi).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of Harijans who have embraced Christianity and Buddhism in the new Mysore State;

(b) whether any aid which was given to them before conversion has now been discontinued due to their conversion;

(c) if so, since when such aid has been stopped;

(d) whether such converts have made a representation requesting to continue that aid?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) Districtwise information is furnished :—

Christianity Buddhism.

1	Bangalore	...	...
2	Mysore	900	...
3	Chickmagalore	Not available	...
4	Chitaldrug	128	...
5	Hassan	Not available	...
6	Shimoga	Do	...
7	Kolar	230	...
8	Tumkur	Not available	...
9	Bellary	223	...
10	Mandya	406	...
11	South Kanara	2,713	...

12.	North Kanara	23,234	...
	(based on 1951 census)		
13	Dharwar	372	31
14	Bijapur	28	...
15	Gulbarga	Not available	...
16	Raichur	3,456	...
17	Bidar	15,000	...
18	Belgaum	7,126	1
19	Coorg	Not available	...

(b) All privileges guaranteed by the Constitution to Scheduled Castes are not extended to the converts. But educational and other concessions shown to other Backward Classes are extended to converts.

(c) Does not arise in view of the reply to (b) above.

(d) No.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾದಿ.—ಈ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯಾರಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದು?

* ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾದಿ.—ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾದಿ.—ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಇವರಿಗೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ; ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧರಿಗೂ ಇವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್‌ನವರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾದಿ.—ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ತಿಳಿಯುವುದು? ಇದಕ್ಕೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹೌದು, ರುಜು ವಾತಾದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾದಿ.—ಅ ರಿಜಿಸ್ಟರು ಯಾರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ?

* Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಮಿಷನರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಕಬಾದಿ.—ಅವರು ನರಿಯಾದ ಸಮಾಚಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಯಾವುದಾದರೂ ಹಾಗೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ verify ಮಾಡಿ ಸರಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಕಬಾದಿ.—ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ 1951ನೆಯ ಇಸವಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಚಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಬಹುಶಃ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನ ಮಿಷನರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಕಬಾದಿ.—1951ನೆಯ ಇಸವಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—1951ನೆಯ ಇಸವಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ.

National Highways in the State.

Q.—2127. Sri G. SIVAPPA (Chitradurga)—[On behalf of Sri G. ANNA RAO (Afzalpur)].—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of National Highways in the State;

(b) the number of original works undertaken and the amount spent on their repairs and maintenance during 1956-57;

(c) the number of original works approved by the Central Government during the Second Plan period?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Three.

(b) 33 works—Rs. 15,21,073.

(c) 62 works, of which thirty are carried over from the First Five-Year Plan.

Sri G. SIVAPPA.—May I know the number and which are the National Highways in the Road?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The National Highways are No. 4, No. 7 and No. 9.

Sri G. SIVAPPA.—Which are these Highways, Sir?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Highway No. 4—ಬೊಂಬಾಯಿ-ಪೂನ-ಬೆಂಗಳೂರು-ಮದರಾಸ್-ಬೆಳಗಾವಿ, ಧಾರವಾಡ ರಸ್ತೆ; ತುಮಕೂರು, ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಹೋಗುವ ಮದರಾಸ್ ರಸ್ತೆ ಸೇರಿದೆ. National Highway No. 7—ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯವರೆಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ದೇವನಹಳ್ಳಿ ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. 9ನೆಯದು ಬೆಜವಾಡ-ಹೈದರಾಬಾದ್ ರಸ್ತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಬದರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನಾವು ಬರೆಯಬಹುದು. ಮದರಾಸ್-ಕನ್ಯಾಕೂರು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಆಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬರೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Sri G. SIVAPPA.—May I know the grant given by the Central Government and our State Government for these National Highways? What is the maintenance grant per mile?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂನುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರಸ್ತೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದುವು, ಅವರ ಆಸ್ತಿ. The entire responsibility of financing as well as repairing is that of the Government of India.

Sri G. SIVAPPA.—Who are the supervisors?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನಾವು ಅವರ ಏಜೆಂಟುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri G. SIVAPPA.—We are the supervisors above you, Sir?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ಸ್ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ ಗ್ರೇಡಿನ ಒಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ. Southern zoneಗೆಲ್ಲ ಅವರು ಅಧಿಕಾರಿ; ಅವರು ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ 'ಲೈಸೆನ್ಸ್' ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಬೆಂಗಳೂರು ಹೊನ್ನಾವರ ರಸ್ತೆಕೂಡ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಆಗುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೆಜವಾಡದಿಂದ ಬರುವ ರಸ್ತೆಕೂಡ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಆಗುವುದು ಸೂಕ್ತ; ಆದರೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇರುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನಾನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ನೋಡಿಲ್ಲ; ಅದು ಉತ್ತಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಮಂಗಳೂರು-ಕಾರವಾರಕ್ಕೆ ಹಾದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಇಲ್ಲ. ಈ 4,7 ಮತ್ತು 9ನೆಯ ರಸ್ತೆಗಳ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಕಡೆಗಳಲ್ಲ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Will the Road from Bangalore to the sea coast be made a Highway?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ನಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಬಹುದು, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಬಿಡುವುದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ರೇಲ್ವಾಂಡ್ ರಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಟೀವರ್ಗೆ ರೋಡ್ ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮಂಗಳೂರು-ಬೆಂಗಳೂರು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಆಗಿ ಕರ್ತವರ್ಷ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗುವ ತೊಂದರೆಯೇನು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಇದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಪೋಸಲ್ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿ ಆಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಬೆಂಗಳೂರು-ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗೆ 1956-57ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿತ್ತು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಆ ತಹಶೀಲು ನನ್ನಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಪಾರ್ಸ್ ಮಾಡಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಯಾವುದೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಶಿಪಾರ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಸ್ತೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ನಮ್ಮ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಡಬೇಕು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ.ಗೆ ಸೇರಿದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಮೈಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಮಗೆ ಮೈಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಧಾರ್ಜನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಆ ತಹಶೀಲಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has the Government of Mysore any voice in the selection of National Highways running within the State's territory?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—We have to make suggestions for improvement.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What I am asking is: in deciding which should be the National Highway, have the Government any voice or have they prepared a list of National Highways and sent it to the Government of India?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I have just answered the question. We have not so far made any specific request to the Government of India, but I am personally thinking of including some of these roads among the National Highways by requesting the Central Government to treat them as such. I do not know whether our request will be conceded or not.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಕೆ. ಕಂಬ್ಲಿ.—ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ರಸ್ತೆಗಿಂತ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಗೆ ಮೈಲಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಗ್ಯಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಅದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Does the West Coast Road come under the National Highway?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is now being constructed at the cost of the Government of India. It would be known as the Bombay-Cape Comorin Road. Therefore it becomes a National Highway.

Sri G. SIVAPPA.—May I know if the entire cost incurred by the State Government in maintaining these roads is being met by the Central Government or any portion is given by the State Government?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The entire cost of the original work as well as repairs and maintenance is met by the Government of India.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ನೆರಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಅವರೇನು ಆಧಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ವೆಂಕಟರೆಡ್ಡಿ.—ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿ.ಸಿ.ಸಿ. ಹೈವೇ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಟಾರು ಕೂಡ ಹಾಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಬಹಳ ವಿವರವಾಯಿತು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು.

Sri J. P. SARWESH.—How many roads were repaired in Gulbarga district?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The question does not relate to it. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಬಹುಶಃ ಯಾವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬರುವುದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೇತುವೆ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಬಹುಶಃ ಎರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಕರೆ ಎಚ್ಚರ ತಾವು ಹೇಳುವುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ಹರಿಯುವ ನೀರಲ್ಲ, ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಗಲಾ ನೀರಿರುತ್ತದೆ. ಫೌಂಡೇಷನ್ ತೆಗೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂಜಿನಿಯರೂ ಸಹ ಬಂದು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ಯೂಬ್-ವೆಲ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದೂ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಿ ಆ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—When did the Government of Mysore participate in the National Highway Scheme?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Some time back.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Were they not appraised of the conditions under which the Government could participate in the National Highway Scheme and if so what are the conditions?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—This is going into too much of details; if my friend is interested I will get the file and give the information.

Sri J. VENKATAPPA.—Is there a separate staff to take care of these National Highways?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಪೆಷಲಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಿವಸ ನಡೆಸಿಬಿಟ್ಟ, ಡಿವಿಜನ್ ಏರ್ಪಾಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri J. VENKATAPPA.—Who meets the establishment charges?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The Central Government.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know who represented the Mysore Government in the Roads Congress held recently?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—We select the representatives on the basis of the recommendation of the Chief Engineer.

Mr. SPEAKER.—What has that to do with this question?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸರ್ಕಾರಿ ನಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಬಂದಿಲ್ಲ.

Number of Holidays and Working Days for Middle and High Schools.

Q.—2156. Sri K. P. REVANNA-SIDDAPPA (Tiptur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of working days for Middle and High Schools during the period 1st January to 31st August 1957 in the State;

(b) the number of Holidays declared for such Schools during the above period?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

	Middle Schools	High Schools
(a)	62 days	52 days
(b)	181 days	191 days

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಕೆಲಸಮಾಡುವ ದಿವಸಗಳಿಗಿಂತ ರಜಾದಿವಸಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದೇಕೆ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನಪರಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸವರ್ಷವನ್ನು ಮೇ ತಿಂಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲು ನವೋದಯ ದಿವಸ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಜೇರಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ವರ್ಷ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ ಮೇ ವರೆಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಜಾ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ಲಾಸು ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ: ನ್ಯೂನಗಳು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನವೋದಯ ಇಯರ್ ಇದ್ದಾಗ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು 229 ದಿವಸ, ಮಿಡ್‌ಸ್ಕೂಲು 221 ದಿವಸ, ಹೈಸ್ಕೂಲು 215 ದಿವಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಈವರ್ಷ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮೇಯಿಂದ ಮಾರ್ಚ್‌ವರೆಗೆ 245 ದಿವಸ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು, 241 ದಿವಸ ಮಿಡ್‌ಸ್ಕೂಲು, 229 ದಿವಸ ಹೈಸ್ಕೂಲು ನಡೆದಿವೆ. ವರ್ಕಿಂಗ್ ಡೇಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಬಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿವಸ ಕಡಮೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿವಪಾಠ ಅರ್ಧ ದಿವಸ ಶಾಲೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಪೂರ್ತಾದಿವಸ ಕೆಲಸ

ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡರಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆದ ದಿನಗಳು ಕಡಮೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ವರ್ಕಿಂಗ್ ಡೇಸ್ ಮತ್ತು ಹಾಲಿಡೇಸ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾಲಿಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದಾದರೆ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕಣ್‌ನಲ್ ಮಾಡಿ ದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—1956ನೆಯ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಡರಾಗಿರುವುದು. ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹೈನ್ಯೂಲ್ ಮತ್ತು ಮಿಡ್ ನ್ಯೂಲುಗಳ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ದಿನಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಮಿಡ್ ನ್ಯೂಲುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಒಂದೇ. ಹೈನ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

Inclusion of Upparahalli and Alasetti-kerepalya Villages in the Tumkur Municipality.

Q.—2293. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that villages of Upparahalli and Alasetti-kerepalya are adjacent to Tumkur Municipality;

(b) whether they are aware that the villagers of the above two villages have been urging to include these two villages in Tumkur Municipality;

(c) whether it is not a fact that the Municipal Council has passed a resolution to that effect;

(d) the action they propose to take in the matter?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a), (b) and (c) Yes.

(d) The proposal will be examined after receipt of resolutions of the respective Village Panchayats agreeing for inclusion of their villages within the limits of the municipality.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಈ ಎರಡು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಲಿಮಿಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ರೀತಿ 31 ಜೂನ್ 1956ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು 31ನೇ ಜುಲೈ 1956ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1956 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಮೇಲೆ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಗೌರವಂಜಿಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಬಂದರೆ ಆಗ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಯಾರ ಮುಖಾಂತರ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ಮುಖಾಂತರ.

Forest Tax on Cart Loads of Wood brought for sale from outside to Raichur Town.

Q.—2559. Sri G. BHIMANNA (Raichur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that forest tax is being collected on cart loads of wood brought into Raichur town from outside for sale;

(b) if so, the rules under which the above tax is levied;

(c) the rates at which the said tax is levied and collected?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—

(a) No.

(b) Does not arise.

(c) Does not arise.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ರಸ್ತೆಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ದುಡ್ಡು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ಲಾಗಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಾಗದಿಂದಾಗಲಿ ರೈಸೆನ್

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ)

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತರುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಚೀಟಿ ಕೊಡದೆ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವವರು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ತಾವು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದರಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಚೀಟಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ನಾನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಚಾರ ಮಾಡುವವರು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಚ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಚ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಷತ್ ಇಲ್ಲದೆ ತಂದರೆ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಎಂದು ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಪ್ರೈವೇಟ್ ರ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ತಂದರೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ 1-84 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಎಷ್ಟು ಕಾಂಪೌಂಡಿಂಗ್ ಚಾರ್ಜ್ ವಸೂಲು ಆಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಸ್ವಲ್ಪ ತಂದರೆ ಬೇರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಷತ್ ಇಲ್ಲದೆ ತಂದರೆ ಒಂದೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ನಮ್ಮ ಕರೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತಂದರೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಚಾರ್ಜ್ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Enquiry against Deputy Excise Commissioner of Gulbarga by the Anti-Corruption Department.

Q.—2622. Sri V. KUMAR NAIK (Shorapur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that the Anti-Corruption Department conducted an enquiry a few months ago regarding

certain malpractices of the Deputy Excise Commissioner of Gulbarga;

(b) if so, the results of the said enquiry and the action taken or proposed to be taken against the said officer?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) Yes. An investigation into certain allegations received against the Deputy Excise Commissioner, Gulbarga, was conducted by the Anti-Corruption Department.

(b) The enquiry disclosed only a few minor irregularities; suitable instructions have been issued to the Officer.

Sri V. KUMAR NAIK.—What are the allegations against the Deputy Excise Commissioner?

*Sri S. NIJALINGAPPA.—There are 14 allegations, all very small. If you permit me I will read them out. They are not important ones.

Sri V. KUMAR NAIK.—What are the minor irregularities found from those enquiries?

Sri S. NIJALINGAPPA.—He had four servants in his house and he was asked to reduce them to two. That was the first irregularity. It seems he used a lot of electric current and on enquiry it was found that during cloudy weather he was having more lights and during summer he was using a refrigerator. So, it had cost some amount of energy. He was asked to adjust and pay.

Sri G. SIVAPPA.—May I suggest that one of the allegations was that he was corrupt?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It was, but it was found to be untrue. The allegations were of minor corruption.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Was there provision in the Hyderabad Service Regulation for using four peons and for using more electrical energy?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The point was this. In the same office he was obliged to live because he had no other place. So he occupied part of the building while the other part was used for office. It was difficult to distinguish. Some furniture was used in the office and some in the house and it is

very difficult to bifurcate. Therefore these irregularities were found.

Sri V. S. PATIL.—May I know why those irregularities were referred to the Anti-Corruption Department instead of the head of the Department concerned?

Sri S. NIJALINGAPPA.—When the petition was received, the allegations looked alarming. So, the Efficiency Audit went into them but found they were minor irregularities.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is the status of the Deputy Excise Commissioner?

Sri S. NIJALINGAPPA.—He was a divisional officer for Excise.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is he of the status of a Collector?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Something like that of a Collector.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಮೈಸೂರು ಇರೆಗ್ಯಾರಿ ಟೀಸ್ ಎಂದು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿದೋ, ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳದೋ, ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳದೋ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮೈಸೂರು ಇರೆಗ್ಯಾರಿ ಟೀಸ್.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಇರೆಗ್ಯಾರಿ ಟೀಸ್ ಯಾವುವು?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಾನು ಅಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it possible for the Government to say who was the Officer of the Anti-Corruption Department that enquired into this matter? What is the status of that officer who enquired into the allegations?

Sri S. NIJALINGAPPA.—He was a very competent officer. He was in charge of the entire Department at that time.

Mr. SPEAKER.—No name is to be mentioned.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not questioning the competency of the officer who enquired into the matter. I want to know the status of the officer who enquired into this matter.

Sri S. NIJALINGAPPA.—He was an officer competent to hold an enquiry. He was a Special Officer of Efficiency Audit.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—The Minister was pleased to say that there were 14 charges. Were there any recovery later for any of the faults there?

Sri S. NIJALINGAPPA.—There was no question of faults. That did not arise at all.

Government Advertisements to Newspapers.

Q.—2671. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the present policy of the Government in giving Government advertisements to newspapers;

(b) whether it is in their contemplation to effect any change in the present policy;

(c) the amount incurred by the Department of Information towards publicity charges from 1st November 1956 up-to-date and the names of papers and amount paid to them towards the said charges?

A.—Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—

(a) The factors governing the selection of newspapers and periodicals for releasing Government advertisements are their status, class of people who read the same, its circulation, regularity in publication, production standard, etc.

(b) No.

(c) (i) Rs. 2,07,000.

(ii) *Vide* statement given below.

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

Statement showing the Names of Newspapers and Amount paid to them towards Advertisement Charges from 1st November 1956 to end of February 1958.

Sl. No.	Name of the Paper	Amount.	Sl. No.	Name of the Paper	Amount
		Rs. nP.			Rs. nP.
1.	Deccan Herald ...	20,100-50	43	Nagarika ...	86-00.
2.	Daily Post ...	1,774-00	44	Navabharata ...	1,178-75
3	Hindu, Madras ...	16,488-00.	45	Tarunabharat ...	260-10
4	Indian Express, Madras.	9,928-75	46.	Ananda Bazar Patrika..	1,280-00
5	Mail, Madras ...	1,296-00	47	Daily Hindi Milap..	144-00
6	Times of India, Bombay.	3,706-35	48	Mathrubhumi ...	779-73
7	Amrit Bazar Patrika.	2,394-25	49	Gujarat Samachar..	392-58
8	Hindustan Standard.	1,050-00	50	Loka Satta ...	272-00.
9	Hindustan Times...	1,680-00	51	Dinathappal ...	24-00
10	Leader ...	231-00	52	Bombay Chronicle & Bombay-Samachar.	1,825-50
11	Nagpur Times ...	275-19	53	Daily News ...	40-00
12	Hitawada ...	360-00	54	Jagrathi ...	58-50
13	Deccan Chronicle...	657-75	55	Navabharat ...	368-00
14	Tainadu ...	6,442-62	56.	Janajeevana ...	75-00
15	Janavani ...	4,151-50	57	Yugavani, Davan-gere.	122-00.
16	Viswa Karnataka..	1,502-50	58	Janmabhoomi ...	321-13
17	Prajavani ...	1,671-00	59.	Lokamanya ...	285-68
18	Daily Alkalam ...	452-00	60	Statesman ...	1,015-00.
19	Daily Azad ...	178-00	61	Nutan Assamiya ...	251-00
20	Pasban ...	489-00	62	Poona Daily News.	255-00
21	Janmabhoomi ...	450-00	63	Sandesh ...	230-12
22	Satyra ...	270-00.	64.	Malayala Manorama.	264-00
23	Sadhvi ...	710-60	65	Evening News of India.	280-00.
24.	Satyavadi ...	202-50	66	Navashakai ...	285-69
25	Aruna ...	584-66	67	Indian Nation ...	448-00.
26.	Vijaya ...	466-00.	68	Searchlight ...	258-00.
27	Prabhata ...	101-06	69	Aryavartha ...	294-00.
28	Mysore Patrike. ...	438-00	70.	Nayabharat Times..	120-00.
29	Samachar ...	462-00.	71.	Assam Tribune ...	398-75.
30	Mysore Prabha ...	302-25	72	National Herald ...	420-00.
31	Prajabandhu ...	105-00	73	Free Press Journal.	459-00
32	Varthaman ...	392-00.	74	Sudarshana ...	59-00
33	Janamatha ...	22-00.	75	Viswaitra ...	160-00.
34	Sevaka ...	67-50	76	Karnataka Vaibhava.	45-00.
35	Swadesha Mitran...	900-00	77	Kannada Kesari ...	20-00
36	Andhra Patrike ...	920-00.	78	Deenabhandu ...	230-00
37	Dinamani ...	80-00.	79	Belgaum Samachar.	78-00.
38	Andhra Prabha. ...	127-50	80	Basumathi ...	458-90
39.	Nava India.	216-00.	81	Eve's Weekly ...	398-00
40.	Samyukta Karna-taka.	601-50.	82	Mysindia—Jana-pragati.	884-00.
41	Navayuga ...	320-00			
42	Sadhana ...	96-00			

<i>Sl. No.</i>	<i>Name of the Paper</i>	<i>Amount.</i> Rs. nP.	<i>Sl. No.</i>	<i>Name of the Paper</i>	<i>Amount.</i> Rs. nP.
83	Rationalist ...	124-76	135	Ramarajya ...	40-00
84	Swatantra ...	240-00	136	Sahakara Samachar ...	56-00
85	Sports and Pastime. ...	588-00	137	Vani ...	13-00
86	Planters Chronicle. ...	143-00	138	Shimoga Gazette ...	140-00
87	Illustrated Weekly of India. ...	1,926-00	139	Swatantra, Hospet ...	192-00
88	Commerce ...	386-75	140	Desa Oozhian ...	180-00
89	Blitz ...	237-50	141	Ananda Vikatan ...	800-00
90	Indian Finance ...	288-00	142	Kala Kandu ...	127-50
91	Capital ...	270-00	143	Vidyabandhu, Mysore ...	80-00
92	Shankar's Weekly. ...	432-00	144	Sundarcdayam ...	90-00
93	Prajamata ...	1,359-00	145	Development Loan Advertisements. ...	1,096-76
94	Janamana, Mandya. ...	84-00	146	Chetana ...	15-00
95	Chitragupta ...	608-00	147	Samyukta Bharat. ...	10-00
96	Kesari ...	255-63	148	Kodagu, Mercara ...	123-30
97	Mysore Sahakara Patrike. ...	112-00	149	Navasandesh ...	44-00
98	Vikrama ...	189-00	150	Taruna Bharat, Belgaum. ...	140-00
99	Karmayogi ...	327-00	151	Shakti, Mercara ...	155-92
100	Koogu ...	134-00	152	Janamana ...	48-00
101	Tom Tom ...	96-00	153	Janamitra ...	47-50
102	Janayuga ...	213-75	154	Siasat ...	55-00
103	Amaravani ...	156-00	155	Prabhata, Mysore ...	85-12
104	Prajarajya ...	84-00	156	Sakal, Poona ...	49-00
105	Narada ...	224-00	157	Kesari, Poona ...	53-25
106	Panchajanya ...	450-00	158	Netaji, Gadag ...	40-00
107	Raitavani ...	36-00	159	Mysore Commerce ...	160-00
108	N.G.O.'s Gazette ...	406-00	160	Astrological Magazine ...	255-00
109	Simhavani ...	311-00	161	Mysore Scout and Guide, Bangalore. ...	45-00
110	Jwalamukhi ...	120-00	162	Indian Coffee Board Bulletin. ...	128-21
111	Kalki ...	200-00	163	Indian Dairyman ...	285-00
112	Dinamani ...	451-00	164	Mysore Economic Review. ...	210-00
113	Jaihind ...	93-12	165	Everybody's St. Anthony. ...	273-80
114	Belaku ...	235-50	166	Indian Textile Journal ...	540-00
115	Pratinidhi ...	80-00	167	Indian Soap Journal, Calcutta. ...	315-00
116	Navasandesh ...	134-00	168	Engineering News of India. ...	405-05
117	Raiyat ...	180-00	169	Indian Railway Gazette, Calcutta. ...	247-86
118	Navabharat ...	60-00	170	Caravan ...	428-25
119	Samsar ...	144-00	171	Mysore State Education League Journal. ...	157-50
120	Navayuga, Udupi ...	193-50	172	Kannadanudi ...	300-00
121	Rayabhari ...	196-87	173	Makkala Pustaka ...	300-00
122	Prapancha ...	192-43	174	Koravanji ...	350-00
123	Kannadiga ...	138-00	175	Sharana Sahitya ...	300-00
124	Rastramatha ...	212-00	176	Usha, Bangalore ...	80-00
125	Prabhata, Mangalore ...	126-00	177	Jeevana ...	460-00
126	Vijayanavami ...	70-00	178	Kathavali ...	195-00
127	Hindu Weekly ...	624-00			
128	Chalachitra ...	70-00			
129	Chayaloka ...	160-00			
130	New Light ...	6-00			
131	Eastern Economist ...	336-69			
132	Vigil ...	74-81			
133	Indian Worker ...	244-87			
134	Swayam Sevaka ...	150-00			

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

Sl. No.	Name of the Paper	Amount. Rs. nP.	Sl. No.	Name of the Paper	Amount. Rs. nP.
179	Subodha ...	290-00	222	Triveni ...	112-50
180	Saraswathi ...	90-00	223	Indian Review ...	300-00
181	Vyavasaya Shodhaka Patrike.	20-00	224	Amudasurabhi ...	153-00
182	Chitrasamachar ...	112-50	225	Sun Shine ...	180-00
183	Kathegara ...	180-00	226	Indian P.E.N. ...	240-00
184	Vignana Jyothisha ...	...	227	Shri Nava Bharati.	104-06
185	Vikata Vinodini ...	144-00	228	Kathanjali ...	120-00
186	Vinoda ...	240-00	229	Bhakthani ...	120-00
187	Sevasadana ...	120-00	230	Pratibha ...	140-00
188	Pustaka Prapancha ...	75-00	231	Nandadeepa ...	90-00
189	Kanda ...	200-00	232	Pradeep, Dharwar.	90-00
190	Ganavahini ...	105-00	233	Government Secretariat Club Magazine.	60-00
191	Mysore Sakkare, Mandya.	60-00	234	Trend ...	356-97
192	Andhra Mahila, Madras.	140-00	235	Journal of Indian Medical Profession.	204-00
193	Bala ...	120-00	236	Kirloskar, Manohar, Stree.	388-00
194	Gorakshana, Mysore.	49-50	237	Sabakar ...	51-00
195	Vijayamala ...	210-00	238	Modern Review ...	178-18
196	Naguvananda ...	250-00	239	Special Numbers ...	9,259-63
197	View Finder ...	76-50	240	Deepavali Numbers.	1,365-00
198	Balbandhu ...	180-00	241	Pooja Number ...	465-00
199	University Times...	75-00	242	Independence Day Numbers.	633-50
200	Aryan Path ...	175-00	243	Dasara Exhibition Hand Book.	2,450-00
201	Hindi Vani ...	120-00	244	Republic Day Number.	1,811-87
202	Makkala Bavuta ...	100-00	245	Advertisements in Directories.	1,268-17
203	College Chronicle, Bangalore.	150-00	246	Advertisements in Novels and Booklets.	1,130-12
204	Indian Police ...	62-50	247	Advertisement in State Reorganisation Special Numbers	16,345-50
205	Congress Sevalal...	80-00	248	Basumati, Calcutta.	212-50
206	Mythic Society Journal.	80-00	249	Inauguration day of Soap Factory.	7,262-00
207	Parimala ...	60-00	250	Kusuma ...	15-00
208	Sudha ...	120-00	251	Spectator ...	127-50
209	Vaisya Patrike ...	45-00	252	Viveka ...	72-00
210	Public Library (Booklet).	60-00	253	Rural India ...	140-24
211	Malenadu ...	150-00	254	Papachi ...	80-00
212	Madhwa Mandali Journal.	70-00	255	Sodari ...	25-00
213	Forum ...	365-50	256	Hoarding at Market Square, Bangalore.	936-00
214	Onlooker ...	793-00	257	Hoarding at Mandya.	990-00
215	Indian Concrete Journal.	576-00	258	Hoarding at Bellary.	710-00
216	Indian Trade Journal.	29-75	259	Hoarding at Tirupati.	1,800-00
217	Economic Review and Arthik Samiksha.	436-10	260	Hoarding at Davangere.	810-00
218	Vaidyavani ...	15-00			
219	Insurance and Banking.	187-00			
220	Dharmabhoda ...	15-00			
221	Anna Publications.	120-00			

Sl. No.	Name of the Paper	Amount.	Sl. No.	Name of the Paper	Amount.
		Rs. nP.			Rs. nP.
261	Subvention of U.P.I. Ltd.	13,328-00	271	Neon Sign Lighting Charates and Rent.	1,137-05
262	Subvention of U.P.S.	750-00	272	Calendar Plywood Model.	4,864-06
263	Tourist Bureau ...	240-00	273	Hoarding ...	630-06
264	Vinayaka Talkies, Shimoga.	16-69	274	Souvenir ...	79-00
265	Slides Advertising.	315-00	275	Neon Sign (Purchases).	104-00
266	Publicity Literature and Purchase of Directories.	470-06	276	Posters ...	1,082-87
267	Display at Exhibition Buildings.	640-00	277	Subvention to State News Service, Bangalore.	125-00
268	Advertisements on Tram Cars and Buses.	361-25	278	M.G.S. Club Magazine.	30-00
269	Illustrated Sign Boxes at Railway Station.	320-00	279	Engineering News of India, Calcutta.	135-00
270	Designs and Blocks.	820-03	280	Kalkandu ...	25-50
			281	Vyavasayashodaka Patrike.	20-00
			282	Balabandu ...	30-00
			283	Bharatdarshana ...	15-00
			284	A.I.C.C. Souvenirs.	1,500-00

Sri G. B. SHANKAR RAO.—May I know who decided the matter contained in the answer ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The department decides it and it comes before the higher level and even at times it is decided by the Cabinet.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Have the Government attempted to make any survey of the class of persons who read the papers, their circulation and all these things ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—A survey of the readers of all the papers is almost a herculean task and I do not think we can embark upon it.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—It is stated in answer (a) that circulation is one of the factors governing the selection of a newspaper. May I know the extent of circulation of each paper ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The circulation figures can never be very steady and permanent. I really do not know whether it was seriously asked and an enquiry should be set afoot for that purpose.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—(c) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಎಸ್.ಪಿ.ಸಿ., ಪಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಇತರ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕರ್ನಲ್ಸ್—ಇವುಗಳ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೇಚ್ ನೇಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I really do not understand the question. There is no question of patronage at all.

Sri B. V. DESAI.—I am referring to the statement showing the names of newspapers and amount paid. How is it that only U.P.I. and U.P.S. have been given subventions and not other concerns ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It is a distinction between the nature of those agencies and the papers that are circulated and published.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—(c) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕ್ರಮಾಂಕ 44ರಲ್ಲಿ ನವಭಾರತವೆಂದು ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಈ ಮೂರು ನವಭಾರತಗಳು ಯಾವುವು ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—There are some papers which have got a common name but which are published from different centres and by different persons.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ಅವು ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಷೆಗಳ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Notice.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—(೨) ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲ ಕ್ರಮಾಂಕ 1, 4, 14, 247, 262 ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಕ್ಷೆಸಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಹಿರಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತುಗಳು ಅಡ್ಡುಚ್ಚುಚ್ಚು ಅದ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ಆದಾಯವೇನು ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I do not just at the moment have a detailed information with regard to the places and all that.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is it a fact that the rate of contribution was increased for the last one year in the case of some papers and it was less in the previous years ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It all depends upon the needs of the time.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಳಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ದೆಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ 20 ಸಾವಿರದ ಸೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The benefit that is thought of as contemplated by the Hon'ble Member is slightly an adjustable factor. But these advertisements have got a different purpose to serve and that purpose is served. Beyond that what benefit the Government get I am not able to comprehend fully.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You have stated that Deccan Herald is paid Rs. 20,000 and odd towards advertisement charges. May I know what are all the advertisements given to this paper and other papers like Hindu, Indian Express, etc. ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The number of papers is fairly big and if the number of advertisements associated with one year of 365 days has to be tabulated, it means enormous work. The best thing is, if the Hon'ble

Member comes to my chambers, if he so chooses, I can show all the advertisements. He can find out which are important and which are not important and then satisfy himself.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—A sum of Rs. 20,100 was paid to *Deccan Herald* !

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Even with regard to one paper, that is, *Deccan Herald*, it is a daily paper. The number of advertisements will be very large in the aggregate for the whole year. That is why I said I would afford every possible facility for the Hon'ble Member to look into all the papers that were available.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Why is it that you have made a distinction in respect of three or four papers which are of the same category so far as importance, status and regularity are concerned ? *Prajavani* gets very little ; *Tai Nadu* gets very little. *Samyuktha Karnataka* gets very little. Why do you make a distinction amongst the first grade category ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—A little or more is a relative term. Whenever it is found necessary, it is done. I really do not follow what distinction is sought to be drawn. It depends upon the nature of the advertisement and the time when the advertisement is given.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that all these are daily papers which have got very large circulation ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I am aware.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Then why is it that a paper which is really good, is denied the opportunity of publishing Government advertisements to the same extent as some other papers ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I am unable to agree that there is any denial. It does not mean that every paper should get every advertisement.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is there any principle which you follow in the matter of giving advertisements ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—May I invite the Hon'ble Member's attention to answer (a) ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—You don't want me to comment on the type of answer given. Will you kindly enumerate all the considerations that prevail in giving advertisements to certain papers? Why is it that Kannada papers do not get the correct number of advertisements?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I am unable to find out what is the correct number of advertisements.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is the Government aware that Viswa Karnataka for which Government is contributing is not in circulation?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It must have been in circulation at that time.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಡ್‌ವರ್‌ಟೈಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೇಖ ಬರೆಯುವುದು, ಎಡಿಟೋರಿಯಲ್ ಬರೆಯುವುದು ಇವು ಬರುತ್ತವಲ್ಲವೇ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It cannot be anything for writing the editorial.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಒಟ್ಟು 284 ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಿಡಿ ಪೇಪರ್ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲ. ಕಿಡಿ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The fact that the name does not appear is there, but I do not know what the matter is.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಮುರನಾಥ.—ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I am aware of the high status of that paper.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಮುರನಾಥ.—ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ 601 ರೂಪಾಯಿ ಅಪ್ಪೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—What has been done is the right thing.

Sri B. T. MURNAL.—The amount given to Samyukta Karnatak is Rs. 2,601 according to the Printed Kannada list while it is Rs. 601 according to the printed English list. Which is correct?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It is a matter for further consideration and later action.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಸರಕಾರದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I strongly repudiate the suggestion.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know whether the Manager of 'Kidi' has applied for advertisements?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I have already said how these things come about. Either the Government addresses the papers or the papers broach the matter and it is considered by the Government. If it is found proper, advertisement is given.

Sri B. V. DESAI.—To what extent the Samyukta Karnatak does not satisfy the conditions mentioned in (a) with the result that it gets only Rs. 600 whereas other daily Kannada papers get more?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The small error lies in the circumstance. Advertisement is not limited to one language or to one area and we go all over the area in the Union and outside also. Therefore, the purpose is to be seen and the abundant affection which Hon'ble Members may have for a paper should not be allowed to outrun the necessities and needs.

Sri B. V. DESAI.—In what way this paper has less status, less circulation, etc.?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I never said that this paper has less of status and all that and another paper has more of them.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ 2,601 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ 601 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಎರಡು ಲಿಸ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇದೆ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I have already answered that.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is the Government aware that the Mysore Education Journal is the only journal in the whole of South India which is really a useful journal?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I am aware that that is a very important journal as mentioned by the Hon'ble Member.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Then, why is it that you treat a very important journal in this manner?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It must not be overlooked that the nature of the advertisement is also a bit important. Whether it is a matter relating to educational policy, whether it is a matter relating to soap advertisement, whether it is a matter of general interest—all these and other numberless aspects come in and they have to be taken into consideration.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It depends upon the nature of the field to be approached.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡುವುದು ಬಹು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಅಲ್ಲವೇ ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Yes.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಹು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದ್ದಲ್ಲವೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಾತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡದೆ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಆಗರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡುವುದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು ಬಹು ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The Hon'ble Member is thinking of the area where Kannada is spoken. If the advertisement is meant for our friends in Bengal or Kashmir, or elsewhere would that purpose be served ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

Mr. SPEAKER.—This is a hypothetical question.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಆಯಾಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುತ್ತೀರಾ ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—If various ideas are pressed into one matter and a general question is put, it is rather difficult to answer. The Heads of Departments or the various

institutions which are manufacturing concerns are consulted. There is a board which has been formed. That board has recommended the constitution of a committee. It goes into the matter. It is further scrutinised. Therefore, much more than what is put into the question has been done.

Proposal to increase Water Supply to Chikkaballapur Town.

Q.—2701. S. MUNI RAJU (Chikkaballapur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether they are aware of the inadequate water supply in Chikkaballapur town ;

(b) if so, whether there is any proposal to improve the water supply ?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) and (b) Yes.

Sri S. MUNI RAJU.—Since how long this proposal is under the consideration of the Government ?

***Sri R. CHENNIGARAMAIAH.**—Since 1952.

Sri S. MUNI RAJU.—Is the Government aware that the previous Government accorded sanction to the latest proposal in the month of September 1956 ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The proposal which was approved by the Government has been altered subsequently in 1956. There was a meeting held in the office of the Chief Engineer and in that meeting the scheme of drawing water from the Srinivas Sagar has been dropped.

Sri S. MUNI RAJU.—May I know whether this proposal was reconsidered by the Government in the month of September 1956 and approved by the then Chief Minister ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—No.

Sri S. MUNI RAJU.—Will the Government just verify and see that the needful is done in this matter ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—We will try to do our very best but there are so many complications in this matter.

Sri S. MUNI RAJU.—What are the complications?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The Sanitary Engineer after examining all the aspects of the question has opined that the drawal of water from the Srinivasa Sagar which is 7 miles from Chickballapur will cost very much and therefore he wants to dig some more bore wells round about Chickballapur Town.

Sri S. MUNI RAJU.—May I know whether it is a fact that this proposal was reconsidered in the month of September 1956 by the Government?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I said just now that in the year 1956 this question was dropped.

Sri S. MUNI RAJU.—Was any Government Order passed in the month of September 1956 stating that this question may be taken up and implemented?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I do not think any Government Order was passed. I will verify it.

Sri J. VENKATAPPA.—In view of the fact that in Kolar District bore wells have failed owing to meagre source of supply of water, is it not necessary to complete this scheme just to facilitate the people of Chickballapur?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Yes.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಗರದಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಕ್ಕೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ. ಏಳು ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದ ತರಬೇಕು, 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಸ್ತಿಮೇಟ್ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆರೆ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ನೀರು ತರಲಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲದೆ ತರಬೇಕಾದರೆ 150 H.P. ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪಂಪು ಹಾಕಿದರೆ ತರಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ costy ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೈನ್‌ಚೇನೇಜ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಆದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಯಾನಿಟರಿ ಇಂಜಿನಿಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯಿಂದ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಪೋಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಬಾವಿಯಿಂದ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಪೋಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೆರೆಯಿಂದ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಾವಿಯಿಂದ ತಂದರೂ ಅಷ್ಟೇ ದೂರ ಆಗುತ್ತದೆ, ಕೆರೆಯಿಂದ ತಂದರೂ ಅಷ್ಟೇ ದೂರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕೆರೆಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಯಿತು. ಬಾವಿಯಿಂದ ತಂದರೂ ಕೂಡ 150 ಎಚ್.ಪಿ. ಇರತಕ್ಕ ಪಂಪ್ ಹಾಕಬೇಕು. 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೈನ್‌ಚೇನೇಜ್ ಚಾರ್ಜ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚೆಕ್‌ಕರ್ ಒಪ್ಪಿನಿಯನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಹಾಕಿ ನೀರು ಒದಗದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತು ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Is there any proposal to tap the sewage water by sinking a well down below the belt of the tanks?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There was a proposal at first under which they thought of drawing the water from the tank, but since it was a tank meant for irrigation the proposal was later on dropped. Then they thought of sinking a well by the side of the tank, but that proposal also was dropped because it was very costly.

Agricultural Colonies for Depressed Classes in Chitaldrug District.

Q.—2806. **Sri T. HANUMAIAH** (Challakere).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they propose to establish two agricultural colonies for the members of Depressed Classes for each taluk, in Chitaldrug District;

(b) the amount granted by the Government of India for the establishment of such colonies?

A.—**Sri R. CHENNIGARAMAIAH** (Minister for Local Self-Government).—

(a) An agricultural colony has been started in Ganjalagunte village, Hiriyur Taluk, Chitaldrug District in the year 1956-57. Efforts are being directed to improve the same during the current year. There is no proposal to start two more Agricultural Colonies in each Taluk in Chitaldrug District.

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

(b) A sum of Rs. 76,000 has been expended during the year 1956-57 on the colony at Ganjalagunte. A further sum of Rs. 14,000 has been sanctioned during the current year, i.e., 1957-58 to improve the above Agricultural Colony.

(For previous supplementaries on this question please refer to the Proceedings of 25th April 1958, vide pages 2188 to 2191).

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಕಾಲೋನಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಂಡಿವಿಜ್ಯುಯಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನನ್ನು ಇಂಡಿವಿಜ್ಯುಯಲ್ಸ್ ಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಖಂಟವಾರು ಎತ್ತು, ಕರುಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಯಾವಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಅವರಿಗೆ ಆರಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಮನಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 400 ರೂಪಾಯಿ. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಏಡ್ ಎಂದು ಎತ್ತು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಗಾಡಿ ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ರಸ್ತೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಬೀಜ, ಬತ್ತನೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಎಕನಾಮಿಕ್ ಏಡ್ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಖಂಟವಾರ್ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ತಾವು ಜಮೀನು ಹಂಚಿರುವುದು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—70 ಜನಕ್ಕೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ತಾವು ಆ ಕಾಲೋನಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆಗೆ ಆದಾಯ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗತಾನೆ ಇನ್ನೂ ಫಾರಂ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗೊಬ್ಬರಹಾಕಿ, ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಲೇ ಅಳತೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಬರಬೇಕಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—‘ನೀರು ಕೊಟ್ಟು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಕೆರೆ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇದೆಲ್ಲಾ ಡ್ರೈ ರಿಂಗ್ಸ್. ಬಾವಿಗಳೆಂದು ನೀರು ಹಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೇನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರು ಇದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಫೀಸರು. ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸೂಪ್ರಿಯರ್ ವೆಲ್ ಫೇರ್ ಅವರು ನೂಪರ್ ವೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಅಲ್ಲ ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು watch ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕರೆಕ್ಟಿವ್ ಫಾರಂ ಎಂದು ಮಾಡಿ, ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸೊಸೈಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮುಖೇನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ರೆಕ್ಕೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಮೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿರುವುದರಿಂದ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೆಕ್ಕೆ ಇಡತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇಂಡಿವಿಜ್ಯುಯಲ್ಸ್ ಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಜಧಾಯಕವಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಕಾಲೋನಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ, ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಾಚ್ ಮಾಡುವುದು ಆಗತ್ಯ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಎಂದು ಕೆಲವುಕಡೆ ಇದೆ. ಅವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರೆಕ್ಕೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ದಿನ ಪಾಟ್ ಮಾಡಿ ಫೋಗೈಸ್. ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಬಾಕಿಕಡೆ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಯಲ್ಲಾ, ಅದು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಮೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ? ಯಾವ ಸಿಸ್ಟಂ ಅಡಾಪ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ಅನುಕೂಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

Will they kindly make arrangements to supervise both the farms and make a comparative statement of the income and expenditure?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That is what we propose to do.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether the implements used for agriculture are commonly held or individually held?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Individually.

Sri G. SIVAPPA.—What is the extent of land given to each family?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—About 10 acres.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Besides the Director of Social Welfare and the Depressed Class Officer, is there an officer of the Agriculture Department there to supervise?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There is no agricultural officer specially appointed to supervise this particular colony, but there is an agricultural officer who is supposed to supervise all the lands.

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—Is it not desirable to have an agricultural officer there specially because it is an agricultural colony?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Every land is agricultural land. Wherever there is need, they will make a request and then he will go and supervise.

2 P.M.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಈ ಕಾಲೋನಿ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏನು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ? **ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.**—ಈಗತಾನೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇಸವಾರ್ ಎಪ್ಪು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಲೆಕ್ಟರ್‌ನ ಘರಂಗಳ ವಿಚಾರದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಇದು ಈಗತಾನೆ ಇನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಇದರಬಗ್ಗೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು.

Sri B. V. DESAI.—Whether the Government of India gives any grant for the establishment of such colonies?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—This is a Government of India plan, Sir.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಒಂದೇ ಅಷ್ಟೋನೂ ರಾಭದಾಯಕವಾದ ಉದ್ಯಮವಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇನಾದರೂ ಕುರಿ-ಕೋಳಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಲು ಘರಂಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರಾಗರೇ ಅದು ರಾಭದಾಯಕವಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ, ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಕುರಾವಿ ಹೊಲಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೋಳಿ ಸಾಕುವುದಕ್ಕೆಂದು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಕೋಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು. ಅದೇರಿತೆ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಗ್ರಾಂಟುಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಕುರಿಗಳನ್ನೂ ತಿಂದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಕುರಿ-ಕೋಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಕುವುದು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸರಿ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಂದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ?

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER.

Memorandum to Central Government to make Hindi the National Language of India.

—151. **Sri V. SRINIVAS SHETTY** (Coondapoor).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have submitted their views on the question of making Hindi the national language of India to the Central Government;

(b) whether they will place a copy of the memorandum on the table of the House?

A.—**Sri S. NIJALINGAPPA** (Chief Minister).—

(a) No.

(b) Does not arise.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Have the Government of India called for the opinion of this Government on the question of Hindi as the National Language?

***Sri S. NIJALINGAPPA.**—They have not asked specifically this Government.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Did the Hon'ble the Chief Minister attend the Conference of Chief Ministers of South India held in Kerala recently, Sir?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not Kerala, but in Madras, On 1st January.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Did the Chief Ministers come to unanimous decision on this point?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The unanimous decision was that the discontinuance of English as official language by 1965 was impracticable.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Have this Government come to any decision on this matter?

Sri S. NIJALINGAPPA.—This Government has not come to any decision. But generally we appreciate the fact that it is not 1965, but some time is necessary.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Does the Government propose to send a memorandum to the Central Government on this matter, Sir?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not at present.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Do the Government propose to take this House into confidence on this matter, Sir?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Yes.

Sri G. SIVAPPA.—May I know, Sir, the arrangement made by this Government to see that Hindi is spread at every stage? What are the steps they have taken in Mysore?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is a larger question. Every attempt is being made and it is being encouraged by this Government.

Sri G. SIVAPPA.—In this August House itself, there is no arrangement for recording speeches made in Hindi.

Mr. SPEAKER.—That has nothing to do with this. After all this is a question in respect of a memorandum to make Hindi the national language of India.

Sri G. SIVAPPA.—May I know the policy of the Government of Mysore with regard to this vital subject? What is the opinion of the Chief Minister?

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Member want the opinion of the Government or the individual views of the Chief Minister?

Sri G. SIVAPPA.—I want the opinion of the Chief Minister.

Mr. SPEAKER.—How can he give his personal opinion?

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether he is going to accept the decision of the Central Government that Hindi is going to be the official language by 1965?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಅಪ್ಪರಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇನೋ 1965ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಅವಧಿಯನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಪ್ಪರಾಗೇನು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri B. V. DESAI.—What were the broad reasons for the decision of the Chief Ministers Conference that the discontinuance of English by 1965 was not practicable?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is not practicable because, it is not sufficiently developed for official purposes;

people feel shy to accept it at this time; we have not sufficient arrangements and there is a lot of popular opposition to it also. All these things were taken into consideration, and we took the decision.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Has Hindi been made compulsory in the education at any stage?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I think it is made compulsory in the secondary stages.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Will the Government make it their policy to make it compulsory at every stage of education?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is a very good suggestion for action.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is it a fact that the Chief Minister said at the time of the Chief Ministers Conference that Hindi was not a problem in Mysore State?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have said that there was no popular opposition as it existed in Tamilnad or Madras. There is no opposition in Mysore. Therefore, it does not create much trouble for us.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—How does the Chief Minister assess the opposition or otherwise in this matter?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The Chief Minister is in contact with public life for the last 30 years

Sri C. K. RAJAI AH SETTY.—While recruiting officials to services, is Government contemplating to lay down that the candidates should know Hindi?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not at present.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Will the Government see that when Hindi is made the national language, Kannada is not relegated to the background as against Hindi?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not at all. Kannada can never be neglected.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವ ಮೊದಲು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿರುವುದಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—I want to know whether the Chief Minister is aware that South Indians as a whole are averse to making Hindi as the national language?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think it can be asked under this Question, Sir. It is not relevant. But let me assure the House that there is no such opposition and South Indians are not averse to it.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTION FOR ANSWER ON THE DAY

(but not taken up).

Bus Service between Gulbarga-Sedam and Gulbarga-Shahabad.

Q.—2658. Sri S. R. PATIL (Kalgi).—Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that the Gulbarga-Sedam Shahabad Road is not fit for the running of buses;

(b) whether they are aware of the hardships caused to the public on account of Government buses not being run on the said route;

(c) whether they are also aware of the fact that only one private bus and many private lorries are running on that route;

(d) when they propose to run Government bus service on the said road?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Gulbarga—Sedam and Gulbarga—Shahabad Roads are fit for running of buses.

(b) Yes.

(c) Two private buses of Sri Gurnath Reddy are plying under temporary permits on Gulbarga-Sedam route, private lorries are also running on this route.

(d) When the requisite permits are granted by the Regional Transport Authority.

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

Presentation.

Sri T. SUBRAMANYA (Chairman, Committee of Privileges).—I beg to present the report of the Committee of Privileges on the question raised by Sri K. Puttaswamy.

Mr. SPEAKER.—The report is presented.

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—On a point of order. The Rules provide for the amendments of the Report, Sir. In fact, this is on the Agenda and the Report was presented only just now. We want to go through the Report and we want sufficient time to table amendments to the Report.

Mr. SPEAKER.—I can postpone it.

MYSORE APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1958.

Introduction.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, with your permission, I would like to sit and introduce the Bill. I introduce:

“The Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rules 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Assembly.”

Mr. SPEAKER.—The Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958, is introduced.

*Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Sir, I rise to a point of order. This is a Bill just like any other Bill. The proviso under rule 51 says:

“Provided that no such motion shall be made until after copies of the Bill have been made available for the use of members, and that any member may object to any such motion being made unless copies of the Bill have been so made available for three days, before the day on which the motion is made, and such objection shall prevail, unless the Speaker allows the motion to be made.”

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

We do not know whether there is any special consideration for introducing the Bill without making the copies available to the members. Just now copies are made available. Sir, it is a mandatory provision of law that this Bill is just like any other Bill. Even the Constitution under article 204 provides that only under certain circumstances, amendment might not be given. But, there is the possibility of giving amendment to this Bill. Article 204 reads thus:

As soon as may be after the grants under article 203 have been made by the Assembly, there shall be introduced a Bill to provide for the appropriation out of the Consolidated Fund of the State of all moneys required to meet—

(a) the grants so made by the Assembly; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State but not exceeding in any case the amount shown in the statement previously laid before the House or Houses.

(2) No amendment shall be proposed to any such Bill in the House or either House of the Legislature of the State which will have the effect of varying the amount or altering the destination of any grant so made or of varying the amount of any expenditure charged on the Consolidated Fund of the State, and the decision of the person presiding as to whether an amendment is inadmissible under this clause shall be final.

So, an amendment is contemplated. Whether such an amendment is within the law or outside the law is for the Speaker to decide. But, an amendment is contemplated under article 204 of the Constitution and we have got every right to give a consideration to the whole Bill and see whether an amendment is to be given. Now, we had no opportunity to consider the Bill and so I oppose the introduction of this Bill.

*Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Challakere).—Sir, and Appropriation Bill is merely the consolidation of all the Demands that have already been discussed and adopted by this House. Therefore, time is not necessary. It is a convention that Appropriation Bill is brought on a certain day. Of course, copies should be provided and they have been provided. If my friend wants some time to study and speak on the Bill, the Bill may be taken up in the afternoon. But amendment need not be sent because this is nothing but the sum up of the whole discussion that has taken place all these days.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I draw your kind attention to rules 130 and 131. It could be seen from rule 131 that after the introduction, the Speaker will have to allot a day or days and give us all opportunities to give amendments.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Sir, I rise to support the objection raised by my friend Sir Srinivas Shetty. But, I rely upon rule 53. Rule 53 (1) is: "when a Bill is introduced....."

Mr. SPEAKER.—Sri Patil, 51 and 53 are the same.

Sri V. S. PATIL.—In the proviso, there is a clear wording and no such motion shall be made until after copies of the Bill have been made available for the use of the members, and that any member may object to any such motion being made unless copies of the Bill have been so made available before three days. The Bill clearly shows that it is printed on 26th April and to-day cannot be the third day. So, it cannot be introduced unless the rule is suspended. There is nothing on record of this House to show that the regular procedure has been suspended by the Speaker so far as this Bill is concerned. So long as that ruling is not there, that power is not exercised, I feel that the objection raised by my friend should be upheld.

Secondly, we have got the right to discuss the Bill as any other Bill not only in accordance with the procedure laid down in the Constitution but also the procedure we follow in this House and the British Parliament which has

been reiterated as could be seen on pages 308, 311 and 746 of May's Parliamentary Procedure. According to the British Parliament also this Bill has to be debated and 3 or 4 days are allotted for such Bills. I submit that this Bill has been brought forward today only; in fact, it is handed over to us when we entered the House. Under these circumstances, it will be highly unjust to take up the consideration of this Bill at present.

Mr. SPEAKER.—This is not a new point altogether. On this point, I have already given a ruling. I will first deal with the question raised by my Hon'ble friend Sri V. Srinivas Shetty in respect of clause 2 of rule 130. He means to say that every time after introduction on the floor of the House of the Appropriation Bill, the Speaker may allot a day or days. According to him, with which I agree, the right will vest in the Chair only after the Bill is introduced. So the Bill has been introduced now. Now I allot this day for the discussion of the Appropriation Bill.

There is a precedent. Regarding the contention by the Hon'ble Members that this Bill is as any other ordinary Bill, so far as the Constitution is concerned, that is so. But there is also something which I must bring to the notice of the Hon'ble Members. They are under the impression that they can table amendments. Theoretically it is so. But nowhere the amendments are proposed to the Appropriation Bill. Firstly on account of the conventions; no amendments should be proposed to the Appropriation Bill and secondly on account of clause 2 of article 204. It is very clear. It leaves no scope for any amendment, though formally and theoretically an amendment may be made. But the right to table amendments is much hedged by conditions and it is impossible for any Hon'ble Member to give amendments. I will read clause 2 of article 204:

“No amendment shall be proposed to any such Bill in the House or either House of the Legislature of the State which will have the effect of varying the

amount or altering the destination of any grant so made or of varying the amount of any expenditure charged on the Consolidated Fund of the State, and the decision of the person presiding as to whether an amendment is inadmissible under this clause shall be final.”

After all the Appropriation Bill is only a replica of what has taken place and what has been passed by this House so far as the grants are concerned. So there is very little scope for amendments. Amendments are not tabled anywhere not only on account of the constitutional provisions, but also because, it is in consonance with the conventions of the House.

Last time, I made some observations on the Appropriation Bill. I would like to read the whole passage so that it may be clear to all the members.

“Before I call upon members to speak, I would like to make a few observations regarding the scope of discussion before us. I have prepared a Note and I propose to read it.”

The Note was to this effect:

“As Hon'ble Members are aware, the procedure set out in the Constitution for the disposal of financial business more or less follows the procedure in vogue in the House of Commons. In the House of Commons, a Vote on Account is a normal annual feature of financial procedure. This is intended to provide the House with sufficient time and opportunity to discuss the estimates, and where a Vote on Account is resorted to, it becomes possible to debate the Estimates even after the beginning of the financial year. As such, and since the normal procedure of a General Debate on the Budget and Voting of Demands for Grants becomes available to Members in respect of each financial year, the Demand for a grant of Vote on Account is voted without any debate whatsoever and similarly, the Appropriation Bill relating thereto is passed without any debate. However, during this

(MR. SPEAKER)

Session, I have been guided mainly by the consideration that many of the Hon'ble Members in the House will be retiring. There is also the fact that no time had been allotted for a general debate on the Budget since that will come in the new Assembly. It was on a consideration of these circumstances that I permitted an elaborate debate at the stage of voting on Demands for Grants. I may mention that as many as 27 Hon'ble Members took part in the debate and various matters were traversed. I therefore feel that no further debate is necessary on the Appropriation Bill.

Even in the Course of Appropriation Bills relating to regular Demands for Grants."

This is important.

"...I may mention that both in the House of Commons as well as in the Lok Sabha, debate is restricted to matters not dealt with at the time of voting the Estimates. Otherwise, there will be considerable repetition of identical arguments and no useful purpose will be served by permitting such debate.

I would only say that I do not want Hon'ble Members to repeat the same arguments. If there are any new points to be made out or new arguments, I would certainly allow such new points and new arguments to be raised in the House."

So I will submit one thing to the Hon'ble Members and that is that I am entitled to say that this Bill may be taken up for consideration today, even under rule 130. The second thing is that though theoretically it is possible to table amendments, in fact it is not possible to table any amendment at all on account of the fact that the constitutional provision is very much restricted and also on account of the fact that there are conventions in this respect. Thirdly, so far as the point that was raised by two Hon'ble Members that three days have not

elapsed is concerned, I would say I have taken recourse under proviso to rule 51 "unless the Speaker allows the motion to be made". I have taken this recourse because this is a very formal sort of Bill and it does not require any such elaboration or elaborate arguments. That is why I request the Hon'ble Members in this respect to bear with me that as the scope of the Bill is very much limited, no new arguments will be allowed and if at all any Hon'ble Member wants to table an amendment, he would be free to do so. But that is not the convention. Even if he does so, I would say that none of the amendments would be allowed, because the restrictions are so many. That is why it is not possible for any amendment to survive.

Sri V. S. PATIL.—Your Honour has referred to article 204 (2). Here the amendments are prohibited only regarding any grant made but not expenditure charged on the Consolidated fund. So far as grants for voting are concerned, there is no prohibition. Of course the difficulty in giving these amendments and then admission by you and then circulation to the Members—all these difficulties are there.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is only reading the last portion.

Sri V. S. PATIL.—I will read the whole thing:

"No amendment shall be proposed to any such Bill in the House or either House of the Legislature of the State which will have the effect of varying the amount or altering the destination of any grant so made or of varying the amount of any expenditure charged on the Consolidated Fund of the State

Mr. SPEAKER.—"so made or .."—it also covers the grants which are voted and the amounts which are charged.

Sri V. S. PATIL.—And another thing, Sir. I am referring to rule 53 proviso and not 51. Under 51 your Honour has got the power to give the permission. But under 53, I think there is no power given to the Speaker to condone this delay.

Mr. SPEAKER.—There is no reference at all in 53.

Sri V. S. PATIL.—Proviso to rule 53, Sir. . . .

Mr. SPEAKER.—Your 53 is 51 in my copy.

Sri V. S. PATIL.—I am not referring to 51. . . .

Mr. SPEAKER.—“Provided no such motion shall be made. . . .”

Sri V. S. PATIL.—I am reading Sir : “Provided that no such motion shall be made until. . . .”

Mr. SPEAKER.—That is why I say. Under that I have power. “. . . unless the Speaker allows the motion to be made.” I have allowed the motion to be made.

Motion to consider.

Sri T. MARIAPPA.—I beg to move :

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill be taken into consideration.”

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud)—I am grateful to the Hon'ble Speaker for clarifying the point that the Appropriation bill does not admit of any elaborate argument or repetition of arguments on the same points arising out of certain demands for grants. But the point I wish to make on this occasion is one which has not been raised on the floor of this House and arises out of a situation created by the Government itself in respect of education.

It was announced yesterday in the newspapers that the Government had set-up a Committee to help the Mysore University Re-organisation work. I wish mention had been made of this at the time I raised a point on the floor of this House as to what exactly was going to be the future set-up of the Intermediate Colleges in the districts and whether they were going to upgrade them. Replying on behalf of Government, the Hon'ble Minister for Education never touched the point and we are surprised to see that Government have

taken a decision to set up a Committee headed by Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar. The terms of reference have also been published. I must admit to a feeling of very great surprise that Government should have taken a decision like this. I want to know under what powers Government have constituted a committee like this. They have conceded autonomy to the University of Mysore and in a matter which affects the working of the University, the several courses of study and the policy of admission and the policy of Government and various other matters which are mentioned in the terms of reference to this Committee, I should like to know the powers vested with the Government in regard to the appointment of such a committee. I would invite the attention of the Hon'ble Speaker and the members of this House to the University Act of 1956, Section 49. I shall read it for the benefit of the House :

“Visitorial Powers and Control :
(1) The Government shall have the right to cause an inspection to be made by such person or persons as it may direct, of the University, its buildings, laboratories, libraries, museums

49 (2) “Notwithstanding anything contained in sub-section (1) if at any time, the Government is of opinion that in any matter the affairs of the University are not managed in the furtherance of the object and purposes of the University or in accordance with this Act and the Statutes and Ordinances or that special measures are desirable to maintain the standard of University teaching or examination it may indicate to the Syndicate any matter in regard to which it desires an explanation and call upon that body to offer such explanation within such time as may be specified by the Government. If the Syndicate fails to offer any explanation within the time specified or offers an explanation which in the opinion of the Government is unsatisfactory, the Government may issue instruc-

(SRI J. B. MALLARADHYA)

tions as appear to it to be necessary and desirable in the circumstances of the case, and may exercise such powers as may be necessary for giving effect to those instructions".

This is the only section, under Chapter 8 of the University Act, 1956, that enables the Government to interfere with the working of the administration of the University. I want to know the special circumstances which prevailed with the Government to constitute this Committee. Possibly they have an answer that in so far as differences exists to day between the Karnataka and the Mysore Universities, they want to obtain and secure uniformity in regard to administration, election of the Vice-Chancellors and then an uniform pattern of grant-in-aid to private, affiliated colleges.

SRI T. MARIAPPA.—Which are in themselves desirable.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Even then, there must be a legal sanction behind whatever Government does. Government in their enormous powers cannot say that they can interfere and do anything they like. I want to know from the Government if there was a legal sanction in regard to the particular move to set up this Committee.

In one breath it is stated that the University is an autonomous body and in another, action is taken which amounts to an interference in the affairs of the University. After all, what exactly is the purpose of reorganisation? It is to establish uniformity. There are two Universities, two Vice-Chancellors and two syndicates. They can meet in a particular place, hammer out their differences and try to obtain uniformity. If it was necessary to get legislative sanction; then proposals could have been translated into an Act and a bill might have been prepared and placed before the House for sanction. Instead of adopting this procedure, the Government straight-away appointed a committee without the sanction of the Legislature. Even in the matter of constitution of the committee, the problem of the affiliated

colleges is a very big problem. In fact that is a matter which has now been dealt with even by the Grants Commission and the Mysore Government have not fallen in line with some other Universities which have considered the case of the affiliated colleges. It is surprising to find that in this Committee there is not a single person to represent the affiliated colleges.

SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education).—Sri M. P. L. Sastry is there to represent the colleges.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Sri Sastry does not represent any college. He is the headmaster of a High School. I do not want to mention any names; but Sri Sastry does not represent any college. At best, he may represent himself. He represents the high-schools and the secondary schools. He is the Headmaster of the Gandhinagar High School, of which I am a founder. Therefore I know that better and I do not want to say anything more.

In constituting this Committee, did the Government consult the Universities concerned? I am sure that even if the University of Mysore had given its consent to the constitution of this Committee, it has not justified its existence. It has not exercised the autonomy vested with it under the law, and in the manner it should be exercised.

I know that Dr. A. Lakshmanswamy Mudaliar is one of the most eminent educationists in India today. We have the highest respect for him. As a matter of fact, when the Grant under General Administration was discussed, I took objection to the fact that a particular officer from outside the State was brought in to make proposals in regard to the re-organisation of the Secretariat and to effect retrenchment. There are many reports commencing from the report of Dr. Radhakrishnan, Dr. C. R. Reddy and our own Reforms Committee's proposals. In spite of all these, where was this necessity to set up a committee at enormous cost, and also to bring in outsiders? I object to the misleading inference that those in Mysore are not fit enough to undertake a work of this kind. This kind of paying homage to people coming from

outside, however eminent they are, must be discouraged and I emphatically protest against this. This is happening not only in regard to education but also in various other fields like industries and so on.

What I wish to mention on this occasion is that the Government was not correct in setting up this Committee. I do not know if they consulted the University. I should like a clarification by the Hon'ble Minister for Education in this matter. Secondly, in the constitution of this Committee there is no adequate representation to the affiliated colleges. Did the Government ever write to the Universities, to their Vice-Chancellors? Did this matter come up before the Syndicates of the two Universities, and if so, what were their reaction? I would be grateful if the Government would clarify the situation. In any case this is a matter which upsets the working of autonomy of these Universities. With one hand you want to give autonomy and with the other you snatch it away. The Acts giving autonomy exist only in name and Government interferes at every stage. I have already pointed out instances where Government made statements of policy outside the House, when the House was in session and here is another occasion when the Government have not taken the House into confidence, even when the House is in session. Particularly when the matter was raised on the floor of the House as to what should be the status of the affiliated colleges, no answer was given and one fine morning we are surprised to read in the newspapers that a Committee has been constituted to re-organise the Universities.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲ್ಯ ನಕಾರದವರು 114 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—114 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಇವರ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕೊಟ್ಟು ಆಗಿಹೋಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಿನ್ನೆಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಇದತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಶಂಕೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾತುಕೊಟ್ಟುಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶಂಕೆ ಬಂದಿದೆ. ನಾವೇನೋ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಶಂಕೆ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಸ್ಸಿ.ಮೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಒಕ್ಕಿಯದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ಇದ್ದಾರೋ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಅವು ಇರಬಾರದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಪತಿಯೊಂದು ಜನರ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷನನ್ನೇ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಈ ವಿಷಯಾಂಧುಗಳಿಂದ ಕಮರ್ ಆಗುವುದೋ ಆ ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಹೇಳಿದ ಪಾಯಿಂಟ್ ಜನರ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷನೇ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಕೆಲವು ಬರ್ಟ್ ತಂದರೂ ಪಾನುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಉಪಸಚಿವರ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯದಮೇಲೆ ಬಿಲ್ಲು ತಂದರು. ಆ ಬಿಲ್ಲು ಪಾರ್ಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾನಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು? ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮರಾಮತ್ತು, ಸಚಿವರು ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರಿತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. “ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅದು ಆಗಾರವೆ. ನಾವು ಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಅನುಮತಿಯುಪ್ಪಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಆಡಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಆಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ

• (ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ದರು. ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಪಡಿಸುವಾಗ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದೇ ಇವೊತ್ತು ಆಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಏನು ಆಗುತ್ತದೋ ಎಂದು.....

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—I am not able to understand what the Hon'ble Member's trouble is.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಟ್ರಬಲ್. ಆಡಳಿತ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರಿ, ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಂಕೆ ಇದೆ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I must submit I am unable to understand what he wants. He is speaking in the air.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಇಷ್ಟೇರಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಕದಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಆತ ಇದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚಾಗುವುದೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಡಿಮಾಂಡ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಡಿಮಾಂಡ್‌ನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡಿ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ ಇರುವುದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ನೌಕರರು ಒಮ್ಮೆ ಟೈಮ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಸೆಷನ್ಸ್ ನಡೆಯುವಾಗ ಬಾಕಿಯವರು 10½ ಗಂಟೆ ಯಿಂದ 5½ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ 12 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕಂಟಿನ್ಯೂಯಸ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಮಿಷ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದ್ದು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇದ್ದರೆ ಸದಸ್ಯರು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಬದ್ದರ ರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಗ್ರಾಂಟು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಬೇಕು.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Is this the stage at which grant can be made or increased or decreased?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಮ್ಮ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬದಲು ಈಕಡೆ ಆದರೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಭಾಸದಸ್ಯರಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಪೇರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಪೇರು ಹಾಕುವುದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಂಪೆನಿ. ಹಣ ಕೊಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಚೇರ್ಮನ್, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಜೇಷನ್‌ಗೆ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಈಗ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪುರು ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲದೆ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಪೇರು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The Hon'ble Member simply imagines things and talks.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಂತೋಷ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಗೌರಿಬಿದನೂರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಪುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗೌರಿಬಿದನೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಪುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಕೇಳಿದರೆ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಗೌರಿಬಿದನೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ (ಬಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು. ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪರದೇಶದ ವಿನಿಮಯ ದೊರಕದೆ ಆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವ ಕಡೆ ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಇನ್ನು ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಸ್‌ಗಳ ಹೊಸ ಬಾಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬಾಡಿ ಕಟ್ಟುವವರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮದರಾಸಿನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇದಕ್ಕೆ ಟೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಸ್ಕೋರ್ಸ್ ಪರ್ಟಿಕಲ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರದು ಲೋಯನ್ಸ್ ಟೆಂಡರ್‌ನ ಅಮರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಬಾಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಟೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನೇನೋ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಯಾರೂ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸ್ಟೆನಿಫಿಕೇಷನ್ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಊರಿನವರೇ ಬಾಡ ಕಟ್ಟುವವರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೊರಗಿನವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿ ಆಯಿತಲ್ಲ. ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಆಗ ನಾನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣ್ ಪಡೆದ ಹೋಗಿದ್ದು, ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಪೋರ್ಟುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. Influence ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮೊನ್ನೆ ಮರಾಮತ್ತು ಸಚಿವರು 'ನಮಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು influence ಇದೆ', ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು ? ಮದರಾಸು ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಪೋರ್ಟುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಹಣ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮಗೂ ಬಂದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣ ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ಪೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪೋರ್ಟಿನ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು. ಆದರೆ ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸದ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಾನೂ ಬಿಜಾಪುರದ ಐದಾರು ಜನ ವಕೀಲರೂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಡಿಸಿದ್ದರು. . . .

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ದೇಶಾಯಿ (ಗಂಗಾವತಿ).—ಯಾರು ಅವರು, ಬಿಜಾಪುರದವರು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಬಿಜಾಪುರದವರನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು ; ವಕೀಲರು, ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಡಿಸಿದ್ದರು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಕ್ಸಡೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮೂರು ಜನ ಪೋಲೀಸರು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಜೀವ ಇತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದವನಿಗೆ. ಒಬ್ಬ ಕಾಂಪೌಂಡರು first aid ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆದರೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್ ವ್ಯಾಪ್ತ ತರಿಸಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ, ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ಜಗಳವಾಡಿ, ಪೋಲೀಸ್ ಮಾಡಿ ತರಿಸಿದೆವು. First aid ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಪೌಂಡರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಕೋಲಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ಸಿನೈಯ ದಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಆತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಅರ್ಧ ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಸತ್ತಹೋದನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆತನನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದಾಗ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮಂಡಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೊಡೆದು ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏತರಲ್ಲೋ

ಚೆಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪೋಲೀಸಿನವರು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿದಾಗ ರಕ್ತ ಹೊರಗೆ ಬಂತು, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಪೋಲೀಸರಿದ್ದರು. 'ಕೂಡಲೇ ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್ ತರಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪೋಲೀಸರು ಬದುಕದೇಯಿರಲು ಕಾರಣವಾದರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮೊದಲೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆತ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ. . . ಸರ್ಕಾರ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥಾದ್ದೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಜೀವಿನ್ದ ಒಂದು 'ಕಾಗದವಿತ್ತು'. ಆತ ಈ ದೇಶದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸರು ಅವನ ಜೀವಿನಿಂದ ಕಾಗದ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಊಹೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಜನರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುವುದು ? ವಿಕೋಲಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ವಿವರ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದೆಷ್ಟು ಜೈಲ್ ರಸ್ತೆ ಇದ್ದರು, ಅವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜಗಳವಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಂಪೌಂಡರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅದರೂ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೇರವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡುವುದು ? ಉಗ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಏನೇನು ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ನೂತನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಗೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರೂ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಅದರೂ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾವು ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ ಏಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲವೆ ?

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajana-nagar).—May I know how much time we would have for discussion on this Bill ?

Mr. SPEAKER.—We have exhausted the consideration of the demands and there is very little scope for discussion at all. Every Hon'ble Member has been given a chance. So I would make a humble appeal to all my friends. This is a very formal affair; they would do well to desist from speaking.

3 P.M.

*Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Sir, I should like to say a few words on the prohibition policy of this Government.

Mr. SPEAKER.—That has already been discussed.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—A long statement was made by the Hon'ble Minister and I am going to refer only to that.

Mr. SPEAKER.—You cannot discuss it now.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I want to make only a few suggestions.

We have been told in this House by the Hon'ble the Chief Minister that prohibition is going to be taken away from the Police Department and entrusted to some other authority. It is a very good thing. That is one of the things I have been fighting for. If the police has been corrupted, prohibition is one of the reasons for that. If we are to save the police force from this corruption, then prohibition should be taken away from the Police Department. In this connection, I should like to give a warning that to whomsoever it may be entrusted it is likely to corrupt him. Therefore, we have to take very great care in this matter.

Mr. SPEAKER.—That has been mentioned already.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There is a rumour that it may be entrusted to a non-official agency. We know how people are being corrupted nowadays. Power corrupts even a saint. We have been told that in certain places this is going to be entrusted to non-official agencies. I very respectfully submit to this House that whosoever may be the agency to whom it may be entrusted it may fall a prey or a victim to this devil of corruption. Therefore, the Government should think half a dozen times before it is entrusted to any non-official agency. It should not be entrusted to any non-official agency at all. My own suggestion is that it should be entrusted to a Governmental agency irrespective of party affiliations and as far as my knowledge goes, the only Department to which we can entrust this work with a certain amount of confidence is the Co-operative Department. With this suggestion, I appeal once again to the Government not to entrust any non-official agency with this work. If that is done, it may bring a lot of disaster and ill-fame to that non-official agency.

We have discussed the Police Department threadbare. We have been told by the Hon'ble the Chief Minister that the I.G.P. has submitted proposals for reorganisation of the police. I am one of

those who have been fighting for it. We condemn the police day in and day out. The police system is the most inefficient and corrupt and for that we need not go on criticising the police day in and day out. I do not know what remedies the I.G.P. has suggested. Anyhow, I should like the Government to appoint an expert committee to examine the whole question *de novo* at an early date regardless of the expenses. When we are going to reorientate the police system the question of expenses does not matter at all because it is one of the most important departments which has to be reorganised. The Hon'ble the Finance Minister is here and I do not think he has got anything to say against my suggestion.

The Hon'ble Member Sri Mallaradhya said just now that Sri Gorwala has been appointed to reorganise the Secretariat. A lot of criticism is levelled against the Secretariat day in and day out. It is said that the staff is inefficient, that no work is done and so on. It is, therefore, high time that it is reorganised. We do not know whether he is going to write the report and submit it within a short time. I am told he is here now. Let the report be not the final word on the matter. I hope that this House or at least a selected number of members will be given an opportunity to discuss the report and offer suggestions to streamline the Secretariat. We want the work to be done properly, efficiently and quickly and with that end in view I hope the Secretariat will be reorganised at an early date in consonance with the report of Sri Gorwala. I also hope that the whole matter will be brought to the notice of the House.

Since the time is up I close my speech.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಈ ವರ್ಷ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನ ದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಸೇರಿಮಾನ್ಯ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಯುಗ ಇನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸಖ್ತಿ ಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಒಂದನ್ನು ಸಭೆಯು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅದೊಂದು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಆಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಆಯಿತು ಈಗ ಇದು ಮೂರನೆಯದು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್

ಯೇಷ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಮೂರನೆಯದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೂಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಇನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ನೋಡಬಲ್ಲರೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ, ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬಾರದು. ಈ ದಿವಸ ರಿವೈಜ್ಡ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಗೂ ಮತ್ತು ಒರಿಜಿನಲ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಗೂ ಭೇರಿ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ, ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ರಿವೈಜ್ಡ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮತ್ತು ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸುಭದ್ರವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೂಟಿಸುವ ಅಂದಾಜನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡದೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಕೊಡುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಒರಿಜಿನಲ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುತವರ್ಜಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಕೃಷಿಜನಿ ಫಂಡ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳದೆ ತೀರದು. ಈ ದಿವಸ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಫಂಡಿನ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಫಿಗರ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರೂ ನಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶ, ಕೊನೆಯ ಫಿಗರ್ಸ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಗೌನಾರಂಪರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು; ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಬರ್ ಬಂದಿದೆ; ಆ ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ, ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ; ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಕಾನ್ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಫಂಡಿನಮೇಲೆ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬರ್ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾರಿಯಾದರೂ ಕೃಷಿಜನಿ ಫಂಡಿನ ಫೈನಲ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪಿಕ್ಚರ್ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಗೆ ನಾನು ನೂಟಿಸಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ರೇಷ್ಮೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ

ಎಷ್ಟು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಇಂತಹ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೇರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಪೇರುಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ? ಹಾಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೈತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಹಕಾರ ತೋರಿಸಬಾರದು. ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ವಿಲಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಲಿದೆ. ಏಜೆಂಟರುಗಳ ಮೂಲಕ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳಿಸುವುದು. ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಏತಕ್ಕೆ ತರಿಸಬಾರದು? ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ವಿಲಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ತಂದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಹೊರಗಡೆ ದಲ್ಲಾಳಿ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಏಜೆಂಟರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಿವ್ಯಾಂಡ್ ಇದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟೋಷ್ ಅಪ್ ಪ್ರೈಸಸ್ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆರ್ಥಿಕವಿಲಯರ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್ ಸರ್ಕಾರದ ಕಂಟ್ರೋಲಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬಾರದು? ಪವರ್ ಲೂಮ್ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಮ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಏತಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬಾರದು? ಆರೈತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ವೇಸ್ಟ್ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ್ಮಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ರೇಷ್ಮೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಏಜೆಂಟರುಗಳಾಗಿರುವವರು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್ (ಸದಸ್ಯ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ನಂಬರ್ ಎರಡನೆಯ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸೂತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬರ್ ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ಏನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದರ ಪರಿಹಾರದ ಕೈಮಕ್ಕೆ ನನ್ನದು ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಎನೆಂದರೆ (1) ಈ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರನ್ನು ಜೂನ್ ಅಥವಾ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಲಾಭವಿದೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು 114½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾನ್ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬರ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಣ ಖರ್ಚು ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿದ ಮೊಬಲಗು ರಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್)

ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅವಾಗ್ಯೂ ಸಹಾ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್‌ನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ 31ರಿಂದ ಜೂನ್ ಅಥವಾ ಜುಲೈ 31ರವರೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಈಗ ಈ ಮೊಬಲಗು ಆದಷ್ಟು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕಬಹುದೆಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರೂಪವಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸಾಲವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರೊಳಗೆ ರೈತರಿಂದ ರೆಕವರಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಸಿಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಎನ್‌ಸಿಮೇಟಿನ್ಸ್ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ actuals ಸಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಿವೈಜ್ ಚೆರೋ ಆದರೂ ಮೇಲ್ಮನ ಕಾರಣದ ಮೂಲಕ actuals ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೊಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಬಾರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಸ್ವೀಮಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ನುಬ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಡೆಬ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಲೋನ್ಸ್ ವಿಷಯ. ಬಡ್ಡೀ ಮೊಬಲಗು ಒಂದು ಮೂರನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಬ್ಟ್ ಫಂಡ್ ಟೋಟಲ್ (ಎ) ನಲ್ಲಿ 6549.21 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (B) ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಬ್ಟ್ ಫಂಡ್ (e) (i) ರಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಡೆಬ್ಟ್ (ನೆಟ್) ಬಾಬಿಗೆ 1815.80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ Loans and advances by State Government (Net) ಬಾಬಿಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ 539.19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ನೆಟ್ ಡೆಬ್ಟ್ ಸುಮಾರು 1276.70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಬ್ಟ್ ಫಂಡಿಗೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಬ್ಟ್ ಫಂಡ್ ಡೆಬ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸಾಲ ಎಷ್ಟು? ಅದನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರೊಪೋಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ಲೋನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡೆಬ್ಟ್ಸ್ ಇವೆ? ಯಾವ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಡೆಬ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲೋನ್ಸ್ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಲತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ Consolidated Fund ಗೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರೊಪೋಷ್‌ನ್ ಅಂದರೆ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜ್ ಠರಾಯಿಸಬೇಕು. ಸಿಕ್ಕಹುಗೆ ಸಾಲ ತೆಗೆಯುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳದೆ ನಾಲ್ಕು ನೂಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. Consolidated fund ಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ debts ಮತ್ತು loans ಎಷ್ಟು percentage? Debts raise ಮಾಡುವಾಗ minimum percentage ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ debts raise ಮಾಡುವಾಗ per-

centage ಬಗ್ಗೆ ಲೇಜಿಸ್ಲೇಚರ್ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. The percentage should be fixed by the consent of the legislature.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಯೆತ್ತುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮೊದಲು "State economic survey" ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಬರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೆ normal percentage ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು ಅಂದರೆ scientifically what should be the normal percentage of taxation? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು "State economic survey committee" ಮಾಡಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಬಡ್ಡೀ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ charged, votable non-votable ಎಂದು ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ charged ಎಂಬುದನ್ನು ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ votable ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಈ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದೆ.

ಐದನೆಯದಾಗಿ ಇದು ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚಿನ ಹಣದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆ.—ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ಖರ್ಚು ವಿಧ್ಯಾ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಅದು P.W.D.ಗೆ ಖರ್ಚು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಆಯಾ ಖಾತೆಯ ಖರ್ಚು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Department basis ಮೇಲೆ expenditure ಬರೆಯಬೇಕು. Service basis ಮೇಲೆ expenditure ಬರೆಯಬಾರದು.

ಆರನೆಯದಾಗಿ Budget figures ನಲ್ಲಿ capital section ಬೇರೆ ಮತ್ತು normal section ಬೇರೆ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಖಾತೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. Budget figures verification ಗೂ ಸಹ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಏಳನೆಯದಾಗಿ small savings scheme ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಡ್ಡಿಯ ನೂರರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆಯಷ್ಟು ಸಹ surplus ಆಗಿಲ್ಲ. The saving per hundred is only 4 annas in the budget this year. Charity must begin at home.

ಎಂಟನೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಹಣ ಬದಗಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum).—Mr. Speaker, Sir, I wish to make a few observations taking an objective and

detached view. Taking a broad view of the situation Sir, the one thing that crosses my mind is that a vicious circle has set in the political life of our country and particularly in respect of planning. The State Government is depending too much on the assistance of the Central Government. The people are relying too much on State help and the Central Government and the Planning Commission are basing all their plans and activities on the expectation that people would fully co-operate and participate in the planning activities. This is a sort of a vicious circle and this vicious circle will have to be broken as early as possible. As for this State is concerned, Sir, the Finance Minister has already admitted in his speech: "Our increasing dependence on the Central Assistance is going to be a normal feature in the plan period."

/ So, this State is depending too much on the Central assistance. When I think of this, I am reminded of a term in Marathi which is '*Pangul gada*'. Literal translation of it is 'lame man's cart! It is a wheeled construction, a toy cart, by means of which infants are taught the art of walking. This way, the Centre has become the Pangul Gada of the State and the State has become the Pangul Gada of the people. In other words, the people entirely depend on the State, the State depends on the Centre and the Centre, in turn, looks to the people for everything. This is a vicious circle and this should be broken at more than one point and broken at the earliest opportunity. The State should depend more on its internal resources. I hope that this Government, particularly the Finance Minister, will try to raise the internal resources of the State. I also hope that he would take into consideration all the suggestions made by the Planning Commission as well as the Taxation Enquiry Commission and give effect to them wherever possible.

Sir, to give an instance, I would point out to the land revenue system. Much has been said about this. I emphatically say that the present system of land revenue has become

out-moded and is inequitable. It should be abolished as early as possible and a better system of taxation having a progressive scale should be introduced.

Then, as for the dependence of the people on the State's help, Sir, the Planning Commission and the Central Government base all their activities and programmes on the help and initiation from the people. Self-help and self-reliance of the people are taken into consideration while basing the plan activities. But, unfortunately, this is what is lacking. Here is the official publication of the Planning Commission, '*Yojana*'. It has catalogued the failures of planning and one of them is the "people's participation". It reads thus: "We set before ourselves the goal of self-help and self-reliance, but our people still continue to look to Government for assistance in everything". This is the experience even in the N.E.S. and C.D. Blocks. So, people entirely rely on Government and do not think that it is their own concern. The core of the Plan is that the people should be self-reliant. In the words of the Hon'ble Member of the Lok Sabha, Sri A. C. Guha "Core of the Plan is to develop a better type of man—self-reliant, socially conscious, co-operative and responsible". In this respect, Sir, we are lacking and we are lacking lamentably. There is no widespread participation on the part of the people. The response is only towards some amenities of social welfare such as digging wells, constructing roads, construction of school buildings and so on. Only in such matters the response of the people is forthcoming. In other matters it is not. The general public is not conscious that the Plan is their own. The Planning Commission has said: "A rising standard of life, or material welfare as it is sometimes called, is, of course, not an end in itself. Essentially, it is a means to a better intellectual and cultural life". So, it is not only the material well-being to be looked forward; there are more urgent things than that. Sir, I would read another extract from the Report of the Planning Commission which runs thus: "It is a problem,

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

briefly, of changing the outlook of 70 million families living in the countryside, arousing in them enthusiasm for new knowledge and new ways of life and filling them with the ambition and the will to live and work for a better life". This is the aim of the Planning Commission. In this respect this Government has done practically nothing. There is that lack of psychological atmosphere which is needed for the successful implementation of the Plan. There is not that required mental attitude. An urge should be created in the people that all these activities are theirs and for their better living. This urge should be created. The Government is doing nothing in this respect. My friend the Hon'ble Sri Khot was pointing out the same thing; he used the word 'spiritual'. What he meant was that the Government was practically doing nothing in this matter. Sir, in this connection I wish to say that the Kannada Encyclopaedia that is going to be composed will be of great use. I do not know how far this work has progressed; I am ignorant about it. But, I hope that this Kannada Encyclopaedia is going to do a lot of good work in the matter of creating a sort of renaissance in the land of the Kannadigas.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Can Encyclopaedia do this work?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I may point out to the Hon'ble Member the example of France. In 18th century it was mainly the Encyclopaedia that was responsible for the great French Revolution of 1789. The Encyclopaedia, the 'Encyclopaedists' and the 'Philosophers' created the psychological atmosphere and actually the rebirth, the renaissance of the French people that led to the French Revolution one of the greatest Revolutions of the world. Similar things could be done in this State also. The Encyclopaedia should have that broad perspective. Care should be taken to make it well-informed and up-to-date. I may point out here to the Encyclopaedia in Marathi. The Marathi Encyclopaedia which was composed 25 years back is

becoming out of date. Such a thing should not happen in the case of Kannada Encyclopaedia. Government should see that after its completion, it is supplemented year after year and made up-to-date.

Sir, I refer to one more point and conclude. This Government is not making the full use of the machinery of the Zonal Council. I am particularly referring to Bombay State. There are questions common to both these Governments. There are a number of matters on which Inter-State Agreement, Inter-State understanding will have to be reached. To quote an instance, there are a number of things common to the northernmost part of this State and the southern-most part of Bombay State. I may mention about the Transport. My friend Hon'ble Sri Balwant Rao has also pointed out this. There is a large number of goods trucks plying between the two States. These goods trucks have to pay taxes both to this State as well as to the Bombay State. This is affecting the industry and trade adversely. Then, there is the common problem of the irrigation projects. I have already referred on another occasion to Ghataprabha Valley Development schemes. There is the Koyna Project in Bombay State. After completion, the Koyna project may benefit the areas of Belgaum and Bijapur. In this respect also the co-operation of the Bombay Government is essential. Then, there are academic questions like the affiliation of colleges. Particularly, we wish that the R. P. D. College of Belgaum be affiliated to the Poona University. Then, there may be some colleges in the Bombay State which may like to be affiliated to the Karnatak University.

Then, Sir, there are cases of students from North Karnatak taking their education in colleges in Bombay State who were formerly getting Government merit scholarships. Now these scholarships are stopped as the students do not belong to Bombay State. There is no provision for teaching subjects like statistics in the Karnatak University. Students have to join Bombay colleges for such

subjects. Such students are not getting the benefit of scholarships. They are not getting the benefit of scholarships which they were formerly getting simply because they are coming from Mysore State. Similarly students coming from Bombay into this State should not be deprived of their scholarships. Some sort of understanding will have to be reached in the matter of services in regard to a large number of people in Belgaum, North Kanara and South Kanara. These people seek service under the Bombay Government. Now they are likely to be debarred. That should not happen. If they are debarred simply because they happen to belong to Mysore State, it will cause great difficulties. I therefore suggest that some sort of understanding will have to be reached. This Government should try its utmost to earn the goodwill of the Bombay Government. As already pointed out by me, the best way to get the goodwill of the Bombay Government is to solve the Marathi border problem.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ನ ಭಾಷಣದಿಂದ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ನಂಬರ್ ಎರಡರಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಾನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಾಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಅದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕುಬೇರನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿಗೂ ಅವರಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಕ್ರಿಂಪ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಬರುತ್ತದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ 1, 2, 3, 4ನೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು 5ನೇ ಸ್ಥಾನವಾದ ಶುಕ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ 5ನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿತರಣತೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ, ಏನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಜೋಪಾನದಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಲ್ಲಿಗೆ 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕಂಪ್ಲಿಯಂಟ್‌ನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು

ದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ, ಯಾವುದೊಂದು ಬಾಬಿ ಸಹ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಜನರನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ನರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ನಮ್ಮವರು ತಮ್ಮವರೆಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಅವರೇ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ “ನಮ್ಮವರು ನಮಗೆ ಮೂಲ—ಕುಂಟ ಎತ್ತು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಮೂಲ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಮೂಲವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕಾದಶರುದ್ದರಂತೆ ಇರತಕ್ಕ ಹನ್ನೊಂದು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ವಿತರ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಇಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಜನರನ್ನು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಈ ದಿವಸ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಒಂದಕ್ಕೇ 7-8 ಜನ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಮೂರುದಿವಸ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರ್ಗುಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕೇಳಲು ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ನಿಮಗೆ ನಾನೀಗ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಬುದ್ಧಿ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಂದವರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು ಏನೂತಿಳಿಯದ ಜನರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಮರುರೇ ಕೇಸುಗಳು ಖುಲಾಸೆಯಾಗಿಹೋದವು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅದಲ್ಲ ಹಿಂದಿದ್ದ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ಯಾರನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅವರ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನಾಗಲಿ ಹೇಗೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರಾದರೋ ಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಯಾವ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಎವಿಡೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆ ಕರೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೇಸನ್ನು ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 4-5 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್‌ರುಗಳಾಗಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಂದು, ಏನೋ L.L.B. ಓದಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹಾಗಾಯಿತೇನು? ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್‌ರಾದರೇನು? ಏನೋ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ಅವರೊಂದು ಲಾಡಗ್ರಿ ಪಡೆದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನೇಮಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯೆ ನರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ವಶೀಲಬಾಜಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿರಲೇಬೇಕು. ತಾವು ಹೀಗೆ ಮಂದಿರವಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಜೋತು ಹಣವನ್ನು ಹೀಗಲ್ಲ ವ್ಯಯಮಾಡಬಾರದು. ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನರ್ಕಾರದವರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುನೋಡಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿತರದಲ್ಲಿ, ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಇದರ ಕೀರ್ತಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂಥ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಈದಿವರ ತಾಪು ನಮ್ಮ ತಮ್ಮವರು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ 4-5 ಸಾರ್ತಿ ಪರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲಾದಂಥಾವರನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಬೊಂಬಾಯಿನ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಜಿಟರೊಬ್ಬರು ಕೇವಲ 3 ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇಯ ಮಾಡಿ ಆ ಕೇಸನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಪು ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಜನಗಳನ್ನು ಏಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? 4 ವರ್ಷ ರಾಯರ್ ಆಗಿ ಏನೋ ಒಂದು, ವಲೀಲಬಾಜಿ ಕೆಲಸನಡೆಸಿದ್ದೇ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಯಿತೇ? ಅವರಿಗೆ ಈದಿವರ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಇಷ್ಯೂನ್ಸ್ ಫೇಲಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಥಾರ್ಡ್ ಪೀಟನ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಡಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ದಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು ಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಮೆರಿಟ್ ಇರಬೇಕು, ದಕ್ಷತೆ ಇರಬೇಕು. ಅಂಥಾ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಸರ್ವಿಸನ್ನು ತಾವೇಕೆ ಈಗ ಮುಂದುವರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ? ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ನೀತಿ ನ್ಯಾಯ ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳ ನೇಮಕದಿಂದ ತಾಪು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೆನು. ಇದೇನು ಈಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ನೀವು ಇವರು ನಮ್ಮವರು ತಮ್ಮವರು, ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳು, ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥಾ ಜನರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ. ಆಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ನೀವು ಅಪಾಯಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಷನ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 13-14 ಕೇಸುಗಳು ಡಿಸ್‌ಥಾರ್ಜಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳ ಮದತ್ತು ಈ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿದೆ. ನೀವು ಜಾತಿ ಕುಲಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವುದಾದರೆ ಆಯಾಯ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಯಾರಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಮೆರಿಟ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಗಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆರೀತಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೂ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವೇ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ನೇಮ-ನೀತಿ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಏಕೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ನನಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗ ಅವರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಇವರನ್ನು ನೇಮಕ

ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವು ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆನು. ಈಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರು ಹಿಂದೆ ಅವರ ರಾಯರ್‌ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ವಕಾಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್‌ವಿಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೋ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಲವನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ Nil—Nil ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನನಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನೇ ಬುದ್ಧಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವು ಯಾವ ಯಾವ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಕಾಲತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಪ್ರತಿ ಸಿವಿಲ್ ಎಷ್ಟು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ವಕಾಲತ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಂದೆ 9 ವಕಾಲತ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 18 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಕಾಲತ್ತು ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರಿಗೆ ನೀವು ಇಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯುತವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಂದಿತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ ಕೊಡಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೋರ್ಟುಗಳ ಕೀರ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜನ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವಂಥಾ ಪ್ರಸಂಗ ಇದು. ನೀವು ಈದಿವರ ಯಾರನ್ನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಶಾರದೆಯ ಮುರುಕು ಎಂತ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅವರು ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಅಡ್ಡಂದಡ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳು ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಜಡ್ಜಿಗಳಾಗಿ, ಅಡ್ವೋಕೇಟರುಗಳಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳಾಗಿ ಬರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು? ಅವರಿಗಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕರತಮಾಲಗೊಳಿಸುವಂಥಾ ಚುರುಕಾದ ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹ್ಯಾಗಿರಬೇಕು? ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿವಂತರಾದ ದಕ್ಷರಾದ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸಕೊಡಿ. ಆದರೆ ನಾನೂ ಸಹ ರಾಜ ಒದಿದ್ದೇನೆಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಾರದಂಥಾ ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ರಾಯರ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈದಿವರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರಿಗೆ ಬರ್ಚಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಜನರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದಿಡೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಈ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಗೌಡರನ್ನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ

ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ರಸಲ್ಯೂಷನ್ ನನ್ನು ತಂದು ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

How is it that this matter cannot be discussed on the floor of this House? I cannot understand the psychology of my friend Sri Veeranna Gowdh. I cannot understand what the devil is, that is working behind him.

Sri T. MARIAPPA.—What my Hon'ble friend the Minister for Public Works said was that the House could not discuss the details of the administration of the Electricity Board, but it was free to discuss the general policy. Members can table a motion for its discussion. In fact, this is what is being done in Parliament.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪವರುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಆಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿವೆ. ಅದರಂತೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಮಗೇಕೆ ಈ ಬಳಿ ಅನೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಎಂಬುದಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಹುಗಳನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಐ. ಪಿ. ಸೆಟ್ಟುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ನೂರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟು ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅಕನಾಲಡ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದಕ್ಕಾದರೂ ಜವಾಬನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಕ್ಮೆನಾಲಡ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಜನರು ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರ ಅಪ್ಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಈ ಐ. ಪಿ. ಸೆಟ್ಟುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಪಿಫೆಂಟಾದ ಸ್ವಾಧೀನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರ್ಪಡಿಸ

ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದೇ ನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ "ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ" ಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿದೇತದ ಅರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕುಬೇರನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಲಂಕರಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮೈ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಪೂರಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

***ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).**—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈಗ ಗೊರೂರು ಅಣೆಕಟ್ಟು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಹೊಸ ವಿಷಯವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ರೆನೋವೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಬರುವ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜವಾಬುಗಳೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ತಿಂಗಳುಗಳಿಗಟ್ಟರೇ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವಾದರೂ ನಮ್ಮ ರೈತರುಗಳು ಬರೆಯುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜವಾಬು ಬರದೇ ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ತೀವ್ರತೆ ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಕಾಲದೊಳಗೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಅಥವಾ ರೈತರಿಂದ ಬರುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಜವಾಬನ್ನು ತೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಜವಾಬನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದರೂ ಜವಾಬೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಟಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಸೇರುವದೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಫುನ: ಪೋಲಿನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಜವಾಬು ದೊರೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಬರದೇ ಹೋದಾಗ ಇಲ್ಲಿರುವ 208 ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನೋಟಿಸುವುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದಲೇ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ರೈತರಿಂದಲೇ ಆಗಲೇ ಬರುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಆದರೂ ಜವಾಬುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಈ ಸರಕಾರದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರೀಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರದ ಮೆಷಿನ್‌ಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಬರುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಬರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಂಡು ಸರ್ವೇ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮದರಾಸು ಅಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಅಗುವ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನೇನೋ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸುಮಾರು ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ 1949 ರಿಂದ ಎಂ. ಎಂ. ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಫೀಸಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಫೋಟು ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಗಿ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ ಆಗುವವರೆಗೂ ಖಾತೆಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ವೆಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತುವರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಫೋಟು ಅದನಂತರ ಅರೈಲ್ಡ್ ಸರ್ವೆ ನಂಬರನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲನ್ನು ನೆಡಿಸಿ ಜಮೀನಿನ ಹದ್ದುಬತ್ತನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಖಾತೆಯನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವಾಗ ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ವರ್ಗಾವಣೆಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಡಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಖಾತೆಯು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರಾಗದೆ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಟಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಜವಾಬು ಬಂದಿ ಬೇರೆ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಜವಾಬು ಬಂದಿ ಬೇಕು, ಇದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಖಾತೆಯನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದು, ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಬೇಕು ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಅವರು ಆಗ್ಯುಮೆಂಟೇಷನ್ ಕಾಪಿ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಏನಾದರೂ ಈಗಿನ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಕೆಲಸ ರೆವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲು, ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರ ಅಫೀಸಿಗೆ ಇನ್ನು ಒಬ್ಬರೋ ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರೋ ಗುವಾನಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮದರಾಸು ಅಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದ

ರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಖಾತೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಆರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಬಡಜನರ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಿರುವ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

4 P.M.

ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಬೆಳೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣಾ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದಿಂದ ಹಿರೇನಾಪೆ, ಮತ್ತು ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳದಿಂದ ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿ, ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಿಪಟೂರು ಗದಿವರೆಗೆ ರಸ್ತೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ರಿಲೀಫ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ಸಲ ಮರಾಮತ್ತು, ಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಏನೆಂದರೆ H.P. ರೇಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 12.5 H.P. ಮೋಟಾರನ್ನು ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಲು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 17.7 H.P. ಮೋಟಾರ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆ ಬರ್ಚನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ water tax ಮತ್ತು light tax ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಾತನಾಡೋಣ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ —ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು—ನುಮಾರು ಶೇಕಡೆ 50 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಟರ್ ಚಾರ್ಜ್ ಮೀಟ್ ಮಾಡದೆ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಕುವಂತೆ ಮೀಟರ್ ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ re-organisation ಆಗಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ರಚನೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Mohammedans, backward class, girls, scheduled castes, ಯಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್

ಆಗಲೇ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಅಥವಾ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಒಂದೇ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—Scheduled castes, girls, Mohammedans ಎಂದು ಬೇರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಮಿಟಿ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಯಾ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಕಮಿಟಿಗೆ

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೋಟಾ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ re-organise ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮಿನವರಿಗೆ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಾಲದು. ಅದನ್ನು ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತೂರಿನ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ S.S.L.C. ಪರೀಕ್ಷೆ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತರಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ, 30 ಸಾವಿರ ಜನರು S.S.L.C. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಹೊಂದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ನಕಲಿ ಜೀವಿಗಳು, ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಚ್ಛಿಣಿ ವಾರ್ಷಿಕವಾದ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೂ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳಾದುವು. ಆ ಸಮಿತಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದುವು? ಈ ರೂಲ್ ಕಿತ್ತು ಆ ರೂಲ್ ಹಾಕುವುದು. ಈ ಕೆಲಸ ಕಿತ್ತು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು, ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿತೇ ಹೊರತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ನಿಜವಾದ ಸುಧಾರಣೆಗಳೇನೆಂದು ಅವರು ಕೊಂಚವೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು, ಜನಾಭ್ಯಾಸ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾವರೀತಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶ್ರಮಜೀವಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಸಂಘಜೀವಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಜ್ಞಾನಜೀವಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಲ್ಲವೆಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಐದು ಗಂಟೆಯಂತರ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಬೇಸಿಗೆ ರಜದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಇದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, S.S.L.C. ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡಲಿ, ಆದರೆ residential schools ಎಲ್ಲವೆಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಏನಾ ಬೇರೇಕಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ತುಂಬ ವೈರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. S.S.L.C. ಆದವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದಾದರೂ hard manual labour ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನಾಗಲಿ ಪಶುಪಾಲನೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಬಡಗಿ ಕೆಲಸ, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದು, masonry, smithy ಮುಂತಾದ 16-20 ಕರಿಕ್ಕುಲಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. S.S.L.C. ಪಾಸ್ ಆಗಿರುವವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು advertise ಮಾಡಿದರೆ, 20 ಸಾವಿರ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಹತ್ತು ಜನ ಬಡಗಿಗಳು, ಹತ್ತು ಜನ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವವರು, ಹತ್ತು ಜನ ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವರು ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. S.S.L.C. ಆದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ hard manual labour, ಯಾವುದಾದರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಸುಬನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ರಾಲ್‌ಬಾಗಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲು, ಭದ್ರಾವತಿ ಬರ್ಕ್ ವರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು, ಹೆಸರಘಟ್ಟ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು, ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಅಲ್ಲ agriculture, horticulture, animal husbandry, smithy, carpentry, bricklaying masonry ಮುಂತಾದ 16-20 ವಿಷಯಗಳ ಕರಿಕ್ಕುಲಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸರಿ, ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿ ಮಾಡಿ ಕಸುಬನ್ನು ಕಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮಜೂರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಸರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಗಾರೆಯವನು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಿಂಗಳ ಅದಾಯ 100-120 ರೂಪಾಯಿಗಳು, 50 ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ 20 ಜನರಿಂದ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ಜನರ ಹತ್ತಿರ character certificate ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಮನೆ ಮನೆಗೂ, ಬಡಗಿಬಡಗಿಗೂ ಅಲೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಂದ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ)

ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತು ರಜಾ ದಿನಗಳು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಜರ್ನಲ್ ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೂ ಜರ್ನಲಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಜರ್ನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ರಜಾದಿನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಸಹ ರಜಾ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಶಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ರಜೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. Agricultural College, Engineering College, Medical College ಮುಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು graduates ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು. 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ, 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 50-60 ಜನರನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಜರ್ನಲ್ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಮೂರು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 200-250 ಜನ graduates ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ, ಈಗ ಹಾಕಿರುವ ಇಕವೆನ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಂಡ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚಿನಿಂದ ಈ graduates ಆಗುತ್ತ ಇರುವುದರ ಎರಡರಷ್ಟು graduates ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈಗಿರುವ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ. Expert ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ರಿಟೈರ್ ಆದ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಟಿ ರಾಧ್ಯರಂಥವರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಫೀಸರ್ ಗಿರಿ ಮಾಡಿದವರು, ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾ, ಜರ್ಮನಿ ದೇಶಗಳವರು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಬೇರೆಯವರಂತೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು, ಏನು ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಾದರೂ ರಜಾ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒತ್ತಡವೇನಿದೆಯೋ ಅದು ಖಂಡಿತ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರಿಸೋರ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬರ್ಚನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮೇಳನು 20 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕಾಂಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರವಾಡ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಯೂಲ್ ರೇಟಿಂಗಿಂತ 15 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಂಡರ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಇರುವ ಡಿಫೆಕ್ಟ್ ಏನು? 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು? ವಾರ್ಡ್ಸ್‌ಗೆ ಬೇರೆ, ಮೇಜ್ ಬಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಬೇರೆ, ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗೆ ಬೇರೆ ಚಿಂಡರ್ ಕರೆದಿದ್ದರೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೈಯಾರಿಟಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಇದಕ್ಕೆ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಉಕ್ಕಿಗೋಸ್ಕರ ಪರ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮೆಷಿನರಿಗೋಸ್ಕರ ಡೆಪೋ ಹೇಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಡಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ವೀಕ್ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಚಾನ್ಸ್ ಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲು, ಹಾಸ್ಟಲು, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು. ಅದರ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೈಯಾರಿಟಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯವರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಆಗಬೇಕಾದ್ದು ಅಷ್ಟೇನು ಹೈಯಾರಿಟಿ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಎರಡು ಪಿಫ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಾಗವಾಗಬಹುದು. ಆದಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಇದೆವೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರೂ ದಕ್ಷತೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ! ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಲ್ಲಿನ ಇಬ್ಬರು ಕೆಲಸ ವರ್ಕರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಇವರುಗಳು ಬರುವುದು ಒಂದೂಕಾಲು ಘಂಟೆ ತಡವಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ 11½ ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ 100 ಜನ ಗುಮಾಸ್ತರು ಇದ್ದರು. ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಅವರ ಅಡ್ಡೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಗುರ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳು ಸುಳ್ಳು ಅಡ್ಡೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮೂರು ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುವ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಾಗ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೂಲ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿರಬೇಕು? ಅಮಲ್ದಾರ ಅಪಿಸಿನಲ್ಲಿ ಪೆಂಡೆಂಟ್ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಡಿ.ಟಿ. ಎಸ್. ರೈಲ್ವೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಹೈನು ಬಟ್ಟೆನನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹರಿಹರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವ ಗಾಡ್-ಟ್ರೈನುಗಳು 16-20 ಘಂಟೆಗಳು ರೇಟಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಯಾವ ಟ್ರೈನೂ ರೇಟಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಗಾರ್ಡ್ ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಟ್ರೈನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವನಿಗೆ ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರು ತಿಂಗಳು ಸಸ್ಪೆನ್ಷನ್. ಬಕಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ವರ್ತಿಲವಾಡಿ, ಜಾತಿಯ ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆದಳಿತವನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿರುವ ರೈಲ್ವೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೋದ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ದಕ್ಷತೆಯು ಆದಳಿತವಿರುವುದು. ದಕ್ಷತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಹೋದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಗಳಿದರೆ, ದಕ್ಷತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ದಕ್ಷತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. Punishment is the only way to perfection.

Mr. SPEAKER.—The discussion on the Bill should not take more than half an hour. Even in spite of the fact that a time-limit of five minutes is fixed, some members have overstepped the time and taken more than ten minutes. At any rate, I have to put the Bill to vote at five o'clock. According to rule 130, the Speaker shall at five o'clock put it to vote. Now the Government may reply.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಸಭೆ 11 ಘಂಟೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗ, ಐದು ಗಂಟೆ ಎಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಒಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಐದು ಘಂಟೆಯ ಲಿಮಿಟ್ ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ?

Mr. SPEAKER.—Last time a point of order was raised. Since it has not been amended, I will stick up to five o'clock.

Sri T. MARIAPPA.—Mr. Speaker, Sir

Mr. SPEAKER.—The Minister must finish within five o'clock.

***Sri T. MARIAPPA.**—I thought that this Appropriation Bill would not take more than half an hour. Nevertheless Hon'ble Members have raised certain points. Before answering those points I would like to draw the attention of the Hon'ble Members to the fact that this is perhaps the only Assembly where the longest duration of time has been allotted for general discussion on the Budget and for discussion on several Demands. I do not think this period has been exceeded even by the Parliament. Therefore, my colleagues on the other side must derive a lot of satisfaction for having had a number of opportunities . . . (*Sri Mallaradhy.*—*On your side also.*) for ventilating not only their own grievances but in making constructive criticisms with regard to the Budget placed before the House. I have already expressed my debt of deep gratitude to the Hon'ble Members for their very receptive mind, for the very constructive criticisms they advanced and therefore there is very little for me now to say anything new. My colleagues have raised already the criticisms under various Demands. Therefore, I would be very brief and to the point in replying to the points raised to-day.

Sri Mallaradhy has raised a very good point. In consultation with my colleague, on my right, that is, the Minister for Education I have examined it already.

If only there was a little reflection on the part of my Hon'ble friend, Sri Mallaradhy, perhaps he would not have ventured to criticise the policy of the Government in the manner in which he has done. I do not quarrel with him for the way in which he has criticised, but if he had bestowed a little thought, he would have discerned that the Government has not encroached upon the autonomy of the University at all. Nor is it our intention to encroach upon that autonomy. We wanted the University to function in an autonomous atmosphere and we want that institution to grow from strength to strength. Having known the historical past of the Mysore University, this Government wanted the whole thing to be considered *de novo*. The Government wanted to be advised by a very competent expert committee. I want the Hon'ble Members to keep in mind these two separate facts. Preserving the autonomy of the University is one thing and getting advised on certain matters is another thing. Therefore, we wanted advice on the question of University reorganisation because two types of universities are functioning in the new State of Mysore. As you are aware, Sir, and as the Hon'ble Members are aware, the Karnatak University is entirely on a different footing as compared with the Mysore University. The Mysore University is not only an affiliating and examining university but also a University running colleges. The Hon'ble Member Sri Mallaradhy was in the Education Department and was also associated with the University. Therefore, he knows things much better than myself. After all, I am a layman having dabbled in politics for over 30 years. Therefore, he can speak with a little more authority than myself, but unfortunately I cannot concede the ground in this particular matter, namely, that we have committed any error in this respect.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have raised one fundamental issue and that

(SRI J. B. MALLARADHYA)

was whether the Government could interfere at all in a matter like this. Under what legal sanction or under what inherent power have they interfered in this matter? It is a matter left entirely to the universities concerned.

Sri T. MARIAPPA.—That is the reason why I want my Hon'ble friend to listen to me very carefully. I have made it clear that these two things should be considered separately. The autonomy of the University is one thing. It is for the Government to have advice from any quarter they like. This committee is appointed with a view to seek advice. We wanted to know exactly what is the policy we will have to pursue with regard to these two Universities. We wanted to know whether the Mysore University should be modelled on the Karnatak University or *vice versa*. Therefore, we wanted to get advice from the committee. There is no question of encroachment at all. When we get the advice from this committee and when we accept the advice, I can assure the House that we will certainly consult the University. I am not giving out any secret when I say that as soon as this Government took office, we were troubled with this inconsistency, namely, that the Mysore University had been overburdened and it was not able to devote its time for its legitimate functions of looking after post-graduate education and research. Therefore, the Syndicate has already gone into this question. They have appointed a sub-committee and if my memory serves me correctly, they are considering to what extent they will hand over the colleges they are running to the Government. Therefore, all these questions are germane to the advice that we seek with regard to the uniformity that we would like to bring about in the field of university education. Therefore, I won't admit of any encroachment on the autonomy of the university. In fact, I can assure him that the Government will be the last person to interfere in the autonomy of the Mysore University. On the other hand, we want to see that the University functions autonomously and we

want to give them all encouragement and see that it fulfils the functions entrusted to it under the statute.

Sri B. K. Puttaramiya is not here. He wanted to raise several questions.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is that all about the University?

Sri T. MARIAPPA.—I wanted to leave it at that and did not want to go into the question of personalities.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is no question of personalities. The two Vice-Chancellors could have met. The two Syndicates could have met and they could have formulated certain proposals. What is there so very technical or super-technical that it could not be handled by our own men in Mysore State?

Sri T. MARIAPPA.—I hope my Hon'ble friend will bear with me and recall what the Hon'ble Minister for Education said in reply to the debate in this House. After all, what have we done? We wanted to seek advice. In that committee, the two Vice-Chancellors are there. Therefore, it is no good complicating the issue. I can assure the House that we will merely seek advice from this committee. When we want to take decision, it will be only after consulting both the Universities. Therefore, their powers will not be infringed. With regard to the personnel of the committee, the Hon'ble Minister for Education would be the best judge. Now that certain suggestions have been made, he may kindly look into them.

With regard to the other matter raised by the Hon'ble Member Sri Puttaramiya, much better I leave it unanswered.

With regard to the police case and the assault case, I consulted my Hon'ble colleague, the Minister for Home, and he said he was not aware of them. Therefore, it is not proper for me to reply to those particular points unless the whole thing is enquired into and we know where exactly the matter stands.

The Hon'ble Member, Sri Srinivas Shetty, raised the question with regard to prohibition. I think my Hon'ble colleague in charge of Prohibition has already answered that particular point.

What we contemplate is that we want to have a separate administrative set up for the enforcement of prohibition laws. It is not that we are going to entrust it to any private or non-official body. Non-officials may be on that body which may advise the particular agency which implements the prohibition policy.

He has also advised that the Police Department should be reorganised. The Hon'ble Minister for Home has already said much on this subject. Fortunately or unfortunately, every body has asked for reorganisation of several sections such as the reorganisation of the Police Department, reorganisation of the Secretariat, reorganisation of the Civil Works, etc. They want everything to be reorganised. One wonders whether this is the year of reorganisation. Nevertheless, the suggestions made by the Hon'ble Members will certainly be borne in mind. Wherever there is need for reorganisation, we will embark upon it. After all, usually the implication of reorganisation is more of expenditure. In fact, I have been very reluctant to agree to any reorganisation because I know the outcome is always increased staff, increased allowances and more expenditure. Therefore, if the idea of the House is that by reorganisation there should be utmost economy as well as efficiency, I would certainly agree to it. I may be pardoned if I may quote my own budget speech in which I said:

"It is therefore necessary that we should continue to be vigilant in two directions; (i) in maximising our internal resources consistent with the capacity of the people to bear additional burden and (ii) by avoiding unrealistic and unremunerative expenditure as far as possible."

Therefore, in making suggestions either for increasing the expenditure or for reorganisation, I want every Hon'ble Member to kindly bear in mind these two things, namely, that we have to maximise our internal resources. Otherwise, we have no funds to spend. I want to make it clear that simply because the House is

voting a big grant of Rs. 114 crores, it does not mean that the entire amount is ready to be spent. You must also kindly bear in mind whether we would be able to gather all the resources included in the Budget Estimates. That is more important. It is with the fond hope that we are going to get all the money included in the Budget Estimates that we have provided certain expenditure. I would be very grateful to Hon'ble Members if they could assist me in getting our resources maximised. Then we will certainly see, as Sri Muckannappa suggested, that every pie is spent in a very careful and most beneficial manner. I agree that there should be cent per cent return for every pie spent. Then the Hon'ble Member raised two other points to which I will refer later, but what I want to say here is that let Hon'ble Members not run away with the idea that because the Budget Estimates provide for Rs. 114 crores and because the House votes that amount, all this money is available for expenditure. It is not so. At best, it is only an estimate as it is called 'Budget Estimates'. The estimates have to be carefully scrutinised, pruned here and pruned there and it has to be seen that the money provided is carefully spent and it gives the proper return. So far as developmental activities are concerned, where there will be some return, even an indirect return, we will certainly spend for them. I can assure the House on that point. However, where there is unrealistic expenditure, we will certainly put the axe on it and cut it down. With this assurance I think the fears of the Hon'ble Members that the moneys that they are voting would be ill-spent would be removed. They may have the satisfaction that we have taken enough care and we will continue to take enough care to see that the moneys that you have been pleased to vote are well spent and usefully spent.

Then my friend Sri Madappa raised a point regarding Silk Co-operative Societies. I wish he had raised that point during the budget debate. However, I consulted my colleague on that point and he says that in view of the very good price obtaining at present

(SRI T. MARIAPPA)

for filature silk as well as charka silk, people are not now very enthusiastic to come to the co-operative fold and make it a success and therefore he is waiting for a more propitious time to launch this scheme.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಾಗಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಅನಹಕಾರ ತೋರುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಫಿರೇಚರಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ರೈತರೂ ತರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ, ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅದಕಾರಣ ಜನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

SRI T. MARIAPPA.—All that will be examined.

Then my old friend Sri Khot has raised certain fundamental issues. I will have to write the whole budget if I am to listen to his suggestions. I respect his sentiments and I respect his age because we are, after all, children before him. I would only say that if only he reads the third page in the Budget Memorandum we have given explanation in the introductory remarks and I am sure that would positively give him the answer that he wants. We have stated there that the Consolidated Fund consists of four heads, namely, (1) Revenue Receipts and Expenditure; (2) Capital Expenditure outside the Revenue Account, (3) Receipt from Loans raised in open market, etc., and (4) Loans and Advances. In fact, this year I wanted to make the Budget Memorandum as clear and as instructive as possible so that even members elected for the first time could derive a lot of instruction from this. Therefore, there is no ambiguity whatever. The Budget is split up into two parts. One is the revenue account, i.e., the normal receipts and expenditure, and the other is the capital account. Usually the capital account budget deals with surplus and borrowed funds and it is not necessary to balance it. So far as the revenue account is concerned, the instructions of the Government of India and the Planning Commission and our own instructions are that we must always balance it. The House also must see that the Ministry, whatever may be

the Ministry, always balances the revenue budget. Then only the stability of the State is ensured and the financial credit-worthiness of the State is ensured. On page 3 of the Budget Memorandum from top to bottom we have given the necessary particulars. I think that is what he wanted. If, in spite of that, he still wants my assistance I will positively give him all assistance. If as a layman I am not able to give him the necessary assistance, I have got experts in the Finance Department and they will positively give him all the assistance that he needs.

One Hon'ble Member raised the question with regard to Contingency Fund and said that Rs. 2 crores are taken away and no account is forthcoming. That is not so. When we draw from the Contingency Fund we must immediately make it up. Otherwise, we will be held responsible. The Accountant General will not readily give us funds.

SRI U. M. MADAPPA.—I had raised that point.

SRI J. B. MALLARADHYA.—The figures of the Consolidated Fund, Contingency Fund and the Public Account of the State ever since reorganisation of the State have not been furnished. So far as the Contingency Fund is concerned, I had raised a specific question and asked how you could have purchased paddy worth Rs. 180 lakhs when even the Contingency Fund had only Rs. 1 crore. I asked for the dates on which this expenditure was incurred and the amounts paid, but the Revenue Minister did not give the information then.

SRI T. MARIAPPA.—At the time we had only Rs. 1 crore in the Contingency Fund and to that extent we incurred expenditure. When we had to buy paddy, naturally we had to make advances for the same. So we wanted to create a Contingency Fund of Rs. 2 crores and we created it and paid the amount from it. Unless there is a Contingency Fund of Rs. 2 crores we will not be allowed to incur an expenditure of Rs. 2 crores. Even if the entire paddy had been purchased the money had not been paid. Only part payment had been made. It was only after the vote of the House

had been taken to create the Contingency Fund of Rs. 2 crores that this amount was paid.

Then he raised also another fundamental point. If he only reads the first page of my budget speech the answer is there to the need for an economic survey. This is what I have said there :

"It would indeed be appropriate if a survey of the economic conditions of the State for the current year could be given on this occasion. Finance Ministers of some states have, no doubt, given a general description of the economic situation prevailing in India as a whole and on that background have tried to discuss the policies that have influenced their budget estimates. As the Hon'ble Members are aware the Prime Minister, while presenting the Budget Estimates of the Government of India in the Lok Sabha on 28th February 1958, has given a general description of the economic situation obtaining in the country during the current year and the impact of the policies underlying the budget estimates in the coming year. It is, therefore, not necessary for me to narrate what has already been done most ably by the country's leader. It may kindly be borne in mind that the programme of development in Mysore has been carefully dovetailed into the All-India Plan. However, it may be worth while to understand some aspects of the economy operating in the State. But, unfortunately, we have not the necessary data nor the elaborate organisation to make a study of such aspects of local economic conditions."

If only my friend Sri Khot had looked to the first paragraph of my budget speech he would not have found any difficulty. I hope he will pardon me for saying this. I think that this has escaped his attention and that is why I am drawing his attention to this aspect.

He has also raised another point, Sir, charged and non-charged, aspects of certain items. Sir, we are not compe-

tent to say anything on this. It is the Government of India. We have no powers under the Constitution to say whether this is charged or this is not charged. The whole thing is governed by the provisions of the Constitution. If there is any amendment to the Constitution then only we will be able to make changes. Otherwise not. The whole thing is in a set pattern and even the Budget heads are a set pattern sent to us by the Auditor-General of India.

Sir, the Hon'ble Member has also suggested a very beautiful thing, that is, that the accounting year should be changed from 1st April to July 1st. Sir, I may be pardoned. Old Mysore had a very convenient system of beginning its year from 1st July every year. 30th June was the closing date of the official year. That answered very well so far as Mysore was concerned. It was a very compact, small area where the seasonal conditions did not vary very much. We would cover the harvest by 30th March and collect the land revenue by 30th June. Therefore, when the land revenue income was the highest, it answered exceedingly well, and in an agricultural country, where land revenue dominates, what he said is indeed very good. But now the whole Budget consists not only of income where seasonal conditions would operate, but there is income from other sources, namely, sales-tax, from industries, which do not depend upon seasons at all. There are various other factors. So it will be very difficult to say exactly any particular date corresponding to the convenience of each Government. But I remember to have read in the press that even the Government of India is thinking of certain changes in this regard. I do not want to venture any more on this subject.

Sri B. G. KHOT.—Perhaps, every season will be over by that time—June.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, he raised also one point with regard to the small savings. Sir, I have made a special appeal, and I have said that unless you make savings particularly in an economy where money is pumped in every minute, there is no salvation for this

(SRI T. MARIAPPA)

country. In an expanding economy, where we spend a lot of money on development expenditure, and where money is pumped into the economy every minute, unless it is mopped up at certain stages, we will have to depend entirely on foreign resources. Therefore, I hope that all the Hon'ble Members of this House will certainly extend their fullest co-operation in mopping up little resources available throughout the country and thus help us to make this small savings scheme a success.

Sir, my friend Sri Sunthakar,—in fact I was very glad that he raised the question of the Kannada encyclopaedia. I think he has completely forgotten the border issue. I must welcome his approach to this problem. Now that it is part and parcel of the Kannada country he takes very keen interest in the Kannada encyclopaedia and he said that it must be finished as speedily as possible. Sir, I know Marathi literature has been enriched by the work of very great literary figures. Perhaps even a quarter of a century ago, it had reached the highest point when compared to other Indian languages. Drawn from that experience, he wants that Kannada also should develop and Kannada can only develop in several directions and one such is, by the compilation of the encyclopaedia. Sir, I think my Hon'ble friend, the Education Minister, has already taken steps. He has already re-organised that particular section and enough funds have already been placed at his disposal. I hope we will be able to push through the work. But Sir, I must say that it is not a work that could be done in a year or two. It is a continuous process spread over 10 to 12 years. Therefore, I can assure him that its importance is well recognised and it is going to be entrusted to very competent persons and we will not rest content unless we have finished. In addition to this, Kannada-Kannada dictionary also we are now preparing. So far as Kannada literature is concerned, we are taking every possible step to see that it is fully developed.

Sir, I must be grateful to him because he harped on maximising the

internal resources. It is a fact and I have said it more than once in this very House that unless we maximise our internal resources, we will not be able to spend all these 114 crores. Some of them are mere book-figures. I must definitely tell you there is no running back from these figures. Unless, we maximise our internal resources and are able to gather all the money, and collect also the R. 14 crores which the Government of India have promised, where is the money to spend? That is the reason why I said, next year and the year after next, will be very difficult years and unless we think of alternative taxation measures, it would be very difficult to work our schemes in the remaining two years of the Second Five Year Plan. Therefore, he has rightly harped on the question of internal resources. I hope the seriousness of the situation will be realised by all Hon'ble Members so that they will do their very best to contribute their mite towards maximising the internal resources and would not come in the way of finding out resources.

Sir, he has also said that land revenue system is outmoded. Sir, as a Member of the Opposition, I have said one thousand times that this land revenue system is outmoded. We are having it examined now. In fact, survey settlement work is being speeded up. It is only then that we know exactly where we stand, and we know what is the basis on which we have to reform our land revenue system. We have introduced agriculture income tax. We are now having agricultural income-tax as well as land revenue system. After the survey settlement is fully effected in all villages, we shall know exactly the position and be able to consider the question, whether to completely abolish land revenue system as it is at present and have a system of agricultural income-tax or have a basic tax and then have agricultural income-tax. These are very difficult questions; it is a question of resources, the question of collection comes in, the question of administration comes in. If agricultural income-tax is to be levied, some people will suffer. They do not know how to

keep accounts, more particularly when there is so much illiteracy in the land. Many of them will be subjected to the harassment of small officials. All these aspects will have to be borne in mind. Theoretically speaking, it is very good. I tell you that agricultural income-tax is the only rationale, but can we implement it in the state of the development of our society? Sir, even when we introduced the Agricultural Income-tax, there was a lot of criticism on the floor of the House that it would harass the poor raiyat and so on. Then there is the question of exempting certain crops. We have exempted here food crops. There is no rationale in exempting foodgrains. If a man makes Rs. 4,000 profit by growing food crops, why should he be exempted as against a coffee planter who make only a profit of Rs. 500? Therefore, let us hasten slowly so far as the land problem is concerned. It is very delicate. We must have at least 75 per cent literacy in our population.

Sir, I must say that I am most grateful to friends like Sri Muckannappa. I think he raised a few points. This is after all discussion on the Appropriation Bill. He wanted to discuss about Public Prosecutors.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Are you not spending money on them?

Sri T. MARIAPPA.—I am only questioning the propriety. The question is whether the appointment of Public Prosecutors could be properly raised on this occasion. It is not a Cabinet matter. The Minister in charge will make these appointments. The District Judge or the Session Judge recommends the case. Therefore, it is not a Cabinet matter and it need not even come to the Finance Minister. But because he has raised the point and because he has also stated that there are certain cases to be looked into, we shall look into it.

But, may I very humbly suggest that a disparagement of a Public Prosecutor on the floor of this House is not a proper thing for the Hon'ble Member. I put it in a very mild form; I hope my friend will concede this request.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, is Government not spending people's

money? Am I not relevant or proper in making any suggestion?

Sri T. MARIAPPA.—Sir, his suggestion will be certainly borne in mind. I have already said it. Now let us see how things could be improved, Sir, regarding the Electricity Board, let us observe the convention. In all statutory corporations where some internal autonomy is ensured, it is not correct that this House should go into the day to day administration. I remember the Hon'ble member saying that there is inordinate delay; there is red tape and so on. When once we hand over a concern to an autonomous corporation, it is not right to criticise it so soon. After all, we have very recently set up that company. It is in very able hands. Let us, therefore, wait for some time and see how it functions. The House will have ample opportunity to review the work. We will place the report of the Board on the table of the House whenever there is an opportunity. Even in the Lok Sabha and Rajya Sabha broad policies are discussed. I think a similar thing could be done here, but let us not go into the administration of such Boards.

Sri Narasimhe Gowda urged about taking up the work of certain roads and reservoirs. I will pass it on to my colleagues. He raised the question of land revenue. My friend is an adept in checking up taluk officers and the delay will be looked into. Then, Sir, the question of reorganisation of the Secretariat. It is a very big question. I have already said that I am a layman and not an expert. Suffice it to say that every effort is being made in this respect.

Sri Rajaiahshetty raised a point of basic education, reduction of holidays and so on. All these points are considered by experts and we, as laymen, depend on experts. This is a very difficult subject. I am one with him to say that we should immediately take proper steps to train people for our requirements. My friend, the education Minister, is already at it.

Sir, in conclusion I only say that there is some constructive criticism so far as the Budget is concerned and I

(SRI T. MARIAPPA):

am grateful for that. We will positively bear in mind whatever Hon'ble Members have said. It is not a question of simply forgetting it. I therefore, thank all for their very valuable suggestions.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clauses. The question is:

“That Clauses 2 and 3 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Schedule. The question is:

“That the Schedule stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Schedule was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1 and the Preamble. The question is:

“That Clause 1 and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I move:

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958 be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958 be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Before we go to the other item, I would like to inform the House that on the Budget, including the general debate and the discussion on Demands, 319 members have taken part. On general debate on the Budget 89 members have taken part; on the Demands 230 members have taken part. This does not include the Ministers and the Deputy Ministers. If they are also included, it would come to 360 speeches. It is a good record.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We always set up records Sir.

Mr. SPEAKER.—Next item.

BOMBAY LOCAL BOARDS (MYSORE AMENDMENT) BILL, 1958.

Motion to consider.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self Government).—Sir, I move:

“That the Bombay Local Boards (Mysore Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Bombay Local Boards (Mysore Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

*Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Sir, this is a simple piece of legislation which has been passed by the Legislative Council. As the Bill is self-explanatory, I need not go into the details of the Bill. Hon'ble Members are aware that the draft Bill for introducing uniform law has already been published. If that had not been published, probably, there would have been some scope for discussion on this Bill. That Bill will be introduced as early as possible and I am sure Hon'ble Members are already in possession of the draft Bill. The term of the District Boards in Belgaum, Dharwar, Bijapur and Karwar will expire on 31st. May 1958. It would not be possible for the introduction of

uniform law within that time. (We do require some more time, because after the Bill is introduced and passed, we will have to delimit the constituencies, hold elections to Panchayats and District Boards. All this will take at least one year. Therefore, it has necessitated the Government to extend the period of these District Boards up to 31st May 1959. I hope, Hon'ble Members, having understood these implications, will give their wholehearted support to this Bill.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ (ಕುಂದಾಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಬೇಗನೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ತರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಸ್ತಾವವೇ ಈಗ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಯಾವುದು ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ನೀವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತರುತ್ತೀವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮನೂಬದಿ. ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಸ್ತಾವವೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡುವಾಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ-ಮನೂಬದಿ ಒಂದು ಅಪಶಕುನದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅದಷ್ಟು-ಜಾಗೃತ-ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೀರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಏನೋ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಹಾಕಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿರುತ್ತದೆ, ನಾಳೆ ಬಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಮನೂಬದಿ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದುದು ನಮಗಿಂತಲೂ ಸಂಶಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ.

5 P.M.

ಈಗಲಂತೂ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಏನೋ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕು ? ಇದೇ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯ ಬಿಲ್ಲು ಮಂಡಿಸಿ, ಪಾಸುಮಾಡಿ, ಕಾನೂನು ಆಗುವುದಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕು ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏಳು-ಎಂಟು ವರ್ಷವಾಯಿತು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ-ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದಲು-ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಆರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಡಿಸೆಂಬರಿನೊಳಗಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಇರಾಜಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೂಬದಿಗೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಾಗ ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಸಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ತಂದರು. ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಎಡಗೈ ತೆಗೆದು ಬಲಗೈ ಇಟ್ಟು ಹಾಗೆ, ಸಂತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಷಪ್ ಮಾರಿದ ಹಾಗೆ, ಸರ್ಕಾರ ಹಾವಾಡಿದರೆ ಆಟ ಆಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ರೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ autonomous ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ವಿನಂತಿಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಅದಮೈಜರಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ? ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಎತ್ತು ಅಂದರೆ ಕೈ ಎತ್ತಿ ಮನೂಬದಿ ಪಾಸು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಮೇಲೆ ಅದೇ ಸದಸ್ಯರು ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟ ಬಂದಿದೆ ? ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಭೀಷ್ಮ, ದೋಣಿ, ಕೃಷ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಅಂಥವರು ಇದ್ದರೂ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಯುಧ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬದಿ ತಂದು ಜೀವದಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೂ ಏಕೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಬಾರದು ? ಈ ರೀತಿ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಒಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಗ್ಗ ಕೊಯಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ವಾಮನ ಅಪತಾರವಾಗಿ ಬಲಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಪಾದ ಇಟ್ಟುಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಾಲ ಇಟ್ಟು ಬಿಡುವ ಗತಿ ಆದಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವದಾನ ಬೇಕು ? ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯುನಿಟಾರ್ಮ್ ಕಾನೂನು ಬರುವುದು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ನಡೆಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ? ಏನು ಕಷ್ಟವಿದೆ ? ಈ ರೀತಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಮಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ, ನಡವಳಿಕೆ ನೋಡಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇಡಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ-ನಿಜವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ಇರುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೂಬದಿಯನ್ನು ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. 1956ನೆಯ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸಹ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಪಡೆದಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಅನುಭವಿಗಳು ಸ್ವಚ್ಛ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಲು ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ, ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ; ಕಾನೂನು ಆದಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಬಂದಿದೆ? ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಆದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಹ ವಿಶಾಲವಾಗಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಒಳವನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ಸಹಕಾರದ ಉಳುಮೆಯಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ತರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅವನರ ಅವನರವಾಗಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ತಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆ ಇದೆ, ಜಲ್ಮೀ ಕ ಕಾಂ, ಸೈತಾಂ ಕ ಕಾಂ ಎಂದು. ಈ ರೀತಿ ಅವನರ ಅವನರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತೆ, ಯಾವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅದಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೇ ನಾವು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಬಿಲ್ ಹಿಂದೆ ಏನಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ಇವತ್ತು ಅವನರ ಅವನರವಾಗಿ ತಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಕಾಂಪ್ರಹ್ ಸೀವ್ ಬರ್ ಬರೆದು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವಂತೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆವು. ನನಗಂತೂ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು, ನೀವು ಏಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪಂಡಿತ ನೆಹರು, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ, ಸುಭದ್ರವಾದಂಥ ತಳಹದಿಯಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ನಂಬೂದಿಪಾದ ಅವರು ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಇರಬೇಕು, ಆಗಲೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು. ಇಂಥಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಯೋಚನೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಇದನ್ನು ತಂದು, ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಬಿದ್ದು, ನಾನು ಸಚಿವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಿತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನವರಾದ 12. ಅಥವಾ 14 ಜನರಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀವು ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದು. ನೀವು ನಮ್ಮ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆದು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಏನೋ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದರು ಹೋದರು, ಐದುವರ್ಷ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದ್ದರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಕ್ಟಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟು ಯುನಿಫಾರಂ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಶಹಬಾಸ್‌ಗಿರಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದತ್ತು ನಿಮಗೆ ಶಹಬಾಸ್‌ಗಿರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಕೆಲಸ ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಕೇಂದ್ರದವರು ಏಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು watch ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಏನೆಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇಂಥದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮೊನ್ನೆ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಬಾಯಿಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಿ ದಿರಿ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಬಂತು, ಗಗ್ಗಯ್ಯ ಹೋದ್ರಾ ಎಂದರೆ ಅದೇ ಗವಾಕ್ಷಿಲ ಬಂದೇ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ಈಗ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಂಟ್ರೋಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸೆಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೇ 1959ಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತೀರಿ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಚರಿತ್ರೆಯೇಳೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಅಷ್ಟೆ ನಡೆದದ್ದು ಈಗಲೇ, ಆಗಲೂಕೂಡ 1959ರ ಜೂನ್‌ವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ವೆಳೆಗಾಲ ಬಂದಿದೆ, ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆಕ್ಟೋಬರ್, ನವಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ತಕ್ಕುತ್ತೀರಿ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವು 1960ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ನನಗಂತೂ ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಚಾತುರ್ಯ, ಅವರಲ್ಲರತಕ್ಕ ಒಂದು ಗುಣದಿಂದ ಇದನ್ನು ಕರತರಾಮಲಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗರಾದರೂ ಇದನ್ನು speed up ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಸರು ತನ್ನಿ. ನಿಮಗಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೋಗಲಿ, ನೀವು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಸರುಗಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ—ಬಹಳ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುತ್ತಾ ಇದೆ—withdraw ಮಾಡಿ, ಇದು ಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಯುನಿಫಾರಂ ಬಿಲ್ ತಂದು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾಯಿ

ಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಇದನ್ನು ತಂದು, ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಬಿದ್ದು, ನಾನು ಸಚಿವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಿತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನವರಾದ 12. ಅಥವಾ 14 ಜನರಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀವು ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದು. ನೀವು ನಮ್ಮ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆದು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಏನೋ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದರು ಹೋದರು, ಐದುವರ್ಷ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದ್ದರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಕ್ಟಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟು ಯುನಿಫಾರಂ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಶಹಬಾಸ್‌ಗಿರಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದತ್ತು ನಿಮಗೆ ಶಹಬಾಸ್‌ಗಿರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಕೆಲಸ ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಕೇಂದ್ರದವರು ಏಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು watch ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಏನೆಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇಂಥದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮೊನ್ನೆ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಬಾಯಿಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಿ ದಿರಿ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಬಂತು, ಗಗ್ಗಯ್ಯ ಹೋದ್ರಾ ಎಂದರೆ ಅದೇ ಗವಾಕ್ಷಿಲ ಬಂದೇ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ಈಗ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಂಟ್ರೋಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸೆಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೇ 1959ಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತೀರಿ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಚರಿತ್ರೆಯೇಳೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಅಷ್ಟೆ ನಡೆದದ್ದು ಈಗಲೇ, ಆಗಲೂಕೂಡ 1959ರ ಜೂನ್‌ವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ವೆಳೆಗಾಲ ಬಂದಿದೆ, ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆಕ್ಟೋಬರ್, ನವಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ತಕ್ಕುತ್ತೀರಿ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವು 1960ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ನನಗಂತೂ ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಚಾತುರ್ಯ, ಅವರಲ್ಲರತಕ್ಕ ಒಂದು ಗುಣದಿಂದ ಇದನ್ನು ಕರತರಾಮಲಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗರಾದರೂ ಇದನ್ನು speed up ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಸರು ತನ್ನಿ. ನಿಮಗಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೋಗಲಿ, ನೀವು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಸರುಗಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ—ಬಹಳ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುತ್ತಾ ಇದೆ—withdraw ಮಾಡಿ, ಇದು ಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಯುನಿಫಾರಂ ಬಿಲ್ ತಂದು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾಯಿ

ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—I rise to oppose this Bill with all the force at my command. We are asked to extend the period of the Local Boards in the Bombay-Karnatak area by one year. This is not the first time that the period is sought to be extended. Last year also such an extension was asked for, which was given and now the Government is coming up for an extension of another year. That means that the present local boards in the Bombay area would be in existence continuously for seven years. I think this is a record for any local body in India. Such an extension militates against all the tenets of democracy. We are running a parliamentary democracy and elections are a basis for the working of this system. The original life of the Board was four years, it became five years, six years and it is given a lease of another or the seventh year. The reason given is that uniform legislation is coming up and for that purpose this extension is necessary. The same excuse was put forward last year when the extension was given. My charge against the Government is this: They are afraid to face the elections for local boards in the Bombay area because the ruling party would lose. In my district, Belgaum, the Congress has utterly lost in the last General Elections to the Assembly and they are afraid that the ruling Congress party may again lose horribly in the local board elections. That is why the Government is finding out some excuse or the other to extend the period of the local bodies.

Sir, we are asked to extend the period again. Last time Government assured that uniform legislation would be brought forward early and for that an extension was sought. The Government have failed to bring such a measure before the House and we do not know when this uniform legislation would be completed. It may take perhaps a year or two, because indecision or a policy of drift seems to be the law with the Government. We are asked to vote here for the failings and lapses of the Government everytime. Again and

again the Government has failed to perform its duties and we are expected to approve it. That is very regrettable. Therefore in the name of Democracy I strongly oppose this Bill and request the members of the House not to pass it.

* ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷ ಆಗಿರಬೇಕು. ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಆಶೆಯೇ ಏನೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಶೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪುನಃ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬೇಕು, ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೋ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೋ, ಹೆಚ್ಚು ಎಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಬಂದಾಗ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದರೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನೀವೇ ಹೇಳಿದಿರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ತರಹ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು; ಎಷ್ಟೋ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ವೇಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ? ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಿರಿ. ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಿದೀರಿ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ ಏಂದಿನಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕಂಟಿನ್ಯೂ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇದೆ ಎಂದು ಶಂಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಂಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಕಾರಣ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲ ವಜಾಮಾಡಿ ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿರುವವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬರುವತನಕ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ಸ್ ಇರುವವರಾಗೆ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್‌ಗಳನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲು ತಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪದೇ ಪದೇ ಎಕ್ಸೆಚೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್ ಚುನಾಯಿತರಾದವರು ಇದ್ದರೆ, ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆದಳಿತ ಕೊಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರ್ಮಿಟಿ ಇರಲಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಬೆಳಗಾವಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿ. ಒಂದೊಂದಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ, ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧ ಏತಕ್ಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಕೆಲವು ಕೊಂಡರೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಒರಿಸ್ಸಾ ಸರ್ಕಾರದ ಗತಿ ಆಗುತ್ತದೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ಇನ್ನೂ ಎಕ್ಸೆಚೆನ್

೨೯ ಬಿ. ಕೆ. ಟ್ರಾನ್ಸಮಿಷನ್)

ಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಬಿಲ್ಲು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗುವವರೆಗೆ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಮಿಷಿಯೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ; ಆಗ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾಗೃತ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ.

* ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).— ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟನುಬಗ್ಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಅವಕ್ಕೆ ಜೀವದಾನ ಪದ್ಧತಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಇಂಟರಿಯರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರನ್ನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರೂ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನಾಮಿನೇಷನ್ ಬೆಳಗಾಮ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬೇಡ, ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ, ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇದ್ದು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ. ಆಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಆಗಬಹುದು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಡು ಬಿಡು ಎಂದು ವಿರೋಧಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನೇಕಕಡೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವದಾನ ಪದ್ಧತಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂಕೂಡ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೆರೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಅವೆಂಡ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾ ಇದುವರೆಗೂ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಆದಮೇಲೂ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನ ತಕ್ಕ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಪದೇಪದೇ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆಬಂದು ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಜೀವಾವಧಿಯನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದರೋ, ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯಥೆ ನಮಗೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು

ಖಂಡಿತ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಸುಂತಂಕಂ ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ತರಹ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ದಿಂದ ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗತಾನೆ ಮುಕ್ಯಾಂಶಪ್ಪನವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ವಾಕ್ಯುರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೂ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು “ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೇ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದವರು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಗೌರವ ತರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆ ಕಮಿಷಿಗೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಚೇರನೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಕಮಿಷಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಬಿಲ್ಲ್ ತಯಾರಾಗಿ ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸಾಯಿತು, ಅದರಮೇಲೆ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಮಿಷಿ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂತು. ಬಿಲ್ ಮಾಡಿ ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸಾಯಿತು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಯಿತು. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಂದಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಮಾಪಾಳಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಷಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಜೆಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಮೇಲೆ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆಯಿತು. ಈಗ ಹೊಸ ಐದು ಪಾಂತಗಳು ಸೇರಿ ಐದು ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಯಾಂಶಪ್ಪನವರು ಐದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ನಾವುಕೂಡ ಇದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆ ವಿಚಾರ ತಮಗಿಲ್ಲದಿರೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಿತಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವುಕೂಡ ಒಂದು ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗೇ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. ಆಗ ಐದು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಐದು ಒಳಗೆ ಕಾನೂನುಗಳಿದ್ದಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿದವು. ಹಾಗೆ ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ನಾನಾತರಹೆಯ ಜಟಿಲವಾದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತೆರೆದೊಳಿರಿದವು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಈ ಐದು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸಲು ನಾನಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಾಂಶವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಸಾಹಸಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ನಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅದಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಈ

ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ ಪುನಃ ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡುತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಖಾತೆಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಐದು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಯೋಜನಾಧಾರಿತ ಆದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಆದಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಶಾಸನಕಡಿ ತಕ್ಕೇರಿರುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೈಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಬೇಕೇ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ತರಾತುರಿಯಿಂದ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನಾ ನಮಸ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದು ರೀತಿ ಕಾನೂನುರ ತಕ್ಕ ಐದು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ನಾನಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಇನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಆದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಅದೊಳಗಡೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸವಾಗಿದಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಸೇರಿರತಕ್ಕ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡ್ ನಮಿತಿಗಳ ಅವಧಿ ಮುಂದಿನ 31-5-58ಕ್ಕೆ ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಈಗ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಯಾವ ರೀತಿ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಬಾಡಿಯನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಬಾಡಿಗಳೆಲ್ಲ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಾಡಿಗಳಾಗಿವೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಬೊಂಬಾಯಿ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದುತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಆ ಬಾಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರದ್ದುಮಾಡಿ, ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಹಿಸಿ, ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗ ನಾವು ಮಾರ್ಪಾಡುವುದಾದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈಗ ಆ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಾಡಿಯವರು ಚುನಾಯಿತ ಬಾಡಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ವರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಹಿಂದಿನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಆಕ್ಟ್

ಪ್ರಕಾರ ಆ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಅವಧಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಅವಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಆ ಅವಧಿಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಐದು ವರ್ಷ ಆ ಬಾಡಿಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿರಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವೊಳಗಡೆ ಆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸೋಣ ಎಂದಿದ್ದೆವು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯೆ ಅನೇಕ ಕಾಂಪ್ರೋಮೈಸ್ ನಮಸ್ಕೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಈಗ ಆ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಜೆಂಡಾದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಹೌದು. ಆ ರೀತಿ ಅಜೆಂಡಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಂದ ಅನುಮತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಸರ್ವೆ ಸೇರುತ್ತದೋ ಆಗ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದು. ಆಗ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮನೋದೇಗ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುತ್ತೀರೆಯೆ ಭರವಸೆ ನಮಗಿದೆ. ಆ ನಂತರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಆ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ನಾವು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಚ್-ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಆವೇಳೆಗಾದರೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನೆರವೇರಿದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದಷ್ಟು ಸಾಹಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದೇಗ ತಾವೆಲ್ಲರೂ, ನಾನೀಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಭರವಸೆಯುಮೇರೆ, ತಮ್ಮ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Bombay Local Boards (Mysore Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The Clauses of the Bill will now be put to vote. Clauses 1, 2 and 3. The question is :

“That Clauses 1, 2 and 3 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 1, 2 and 3 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Title and Preamble:
The question is :

“That the Title and the
Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were
added to the Bill.

Motion to pass.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I
move :

“That the Bombay Local Boards
(Mysore Amendment) Bill, 1958,
as passed by the Legislative
Council, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Bombay Local Boards
(Mysore Amendment) Bill, 1958,
as passed by the Legislative
Council, be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—As the business of
the House is over, the House will now
rise and meet to-morrow at 1 P.M.

*The House adjourned at Thirty-eight
Minutes past Five of the Clock to meet
again at One of the Clock on Tuesday,
the 29th April 1958.*

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. 4776

ದಿನಾಂಕ Date.....

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

PROCEEDINGS OF THE FORTY-EIGHTH DAY

FOURTH SESSION

TUESDAY, 29TH APRIL 1958

Vol. IV—No. 48

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—Nos. 2734, 2755, 2771, 2798, 2839, 2872, 2880, 3159, 2800, 779, 822, 1042, 1581, 1582	... 2349—2366
Questions for answers on the day, but not taken up—Nos. 3487, 1140, 1407.	... 2366—2367
Non-official Resolutions—Procedure with respect to Debate	... 2367—2368
Business of the House	... 2368—2369
Non-official Resolutions—No. 1. Setting up of an Enquiry Commission to investigate in to the affairs of the Spun Silk Mills Ltd., Channapatna.—Negatived	... 2369—2394

Karnataka State Archives,

(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ) 4777

ಮತ್ತು ಕ್ರಮಣ Accession No.....

ದಿನಾಂಕ Date.....

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY
AND PUBLICATIONS. AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

QUESTIONS

Q. No.

Subject

- 2734 Policy underlying for the Grant of N.E.S. Blocks.
- 2755 Loss incurred by the Central Co-operative Bank, Dharwar.
- 2771 Metallurgical Laboratory in the Department of Geology.
- 2798 Promotion of Personnel of the Local Administration of the Integrated Madras area.
- 2839 Construction of Right Bank Channel from Boranakanive Tank, Chickanaikanahalli Taluk.
- 2872 Misappropriation in the Multi-Purpose Co-operative Society, Pandavapura Taluk.
- 2880 Purchase of build mechanised Fishing Boats.
- 3159 Motor Accident on Bhatkal Sagar Road.
- 2800 Supply of Power to Harijan Colony in Raichur Town.
- 779 Income of each Company under the Management of K.G.F.
- 822 Purchase of Lands from Depressed Class People in Hattihalli.
- 1042 Construction of Bridge over Doodaganga River in Chickodi Taluk.
- 1581 Loan applications from Industrial Co-operative Societies in Sagar Taluk.
- 1582 Anti-Corruption Enquiry against the Director of Public Health.
- 3487 Loan advanced to Shankara Textile Mills, Davanagere.
- 1140 Construction of Bridge over Krishna River near Tinthani.
- 1407 Granting of House Sites to Harijans in Kollegal Taluk.

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FORTY-EIGHTH DAY.

Tuesday, 29th April 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS

Policy underlying for the Grant of N.E.S. Blocks.

Q.—2734. Srimathi RATHNAMMA MADHAV RAO (Shimoga).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the policy underlying in grant of National Extension Service Block ;

(b) whether they propose to give preference to Malnad parts in sanctioning new blocks ?

A.—Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Deputy Minister for Planning and Development).—

(a) The points kept in view in selecting the areas for the allotment of the new Blocks are :—

(1) Contiguity and administrative convenience.

(2) Backwardness.

(3) Food Production Potential.

(4) The need to cover the uncovered areas of Taluk partly covered by an existing block.

(5) The need for allotment of Blocks in the areas comprising villages where Gramdan movement has been started.

(6) The total number of Blocks allotable to a District on the basis of rural population and the number of Blocks already allotted.

(7) Special features, if any, like the need to develop irrigation under a Major Project.

(b) Does not arise in view of the reply to (a) above.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಉಪ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎನೂ ಇಲ್ಲ.

Loss incurred by the Central Co-operative Bank, Dharwar. *

Q.—2755. Sri M. S. PATTAN (Ramdurg).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the amount of loss incurred by the Central Co-operative Bank, Dharwar, due to payment of money of Hundies ;

(b) whether any action has been taken in this behalf ;

(c) if so, the nature of such action ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a), (b) and (c) A sum of Rs. 3,41,047 stands defaulted as on 31st January 1958. This amount is due from 34 defaulters. The Bank has filed arbitration cases against 30 defaulters and has secured awards which are under execution. In the remaining four cases the Bank expects recoveries within about one month. Amount involved in these four cases is only Rs. 4,125.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಟ್ಟನ್.—ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳಿಂದ 4,125 ರೂಪಾಯಿ ಮೊಬಲಗು ಮಾತ್ರವೇ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಉತ್ತರಕ್ಕೊಬ್ಬಿಬ್ಬರಿಗೆ ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯಾರ್ಬಾರು, ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮೇಲೆ ?

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹೆಸರು ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಟ್ಟನ್.—ಆ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮೇಲೆ 4,125 ರೂಪಾಯಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಕಿ ನಿಂತಿದೆ ?

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. 31ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1957 ರಲ್ಲಿ ರೆಕ್ಕೆ ತಪಾಸು ಮಾಡಿದಾಗ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether these defaulters have got immovable properties and if so whether steps have been taken to attach them?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Out of the 34 cases, barring the four cases, 12 defaulters are fully secured by mortgage of immovable property to the extent of Rs. 2,41,895 and arbitration awards have been obtained regarding them.

Sri C. S. HULKOTI.—Is there any loss in this connection?

Sri S. NIJALINGAPPA.—We do not expect any loss in this business.

Metallurgical Laboratory in the Department of Geology.

Q.—2771. Sri U. S. NAYAK (Udipi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether is a fact that there is a metallurgical laboratory attached to the Department of Geology;

(b) the work conducted by the officers therein;

(c) whether it is a fact that there is a qualified officer in charge of the laboratory and yet his advice is not sought in the beneficiation question?

A.—Sri VEERENDRA PATIL (Deputy Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Yes.

(b) There is a qualified officer in charge of the Laboratory who has been entrusted with the investigation of problems relating to beneficiation of ores and minerals.

(c) Does not arise in view of reply to clause (b).

Sri U. S. NAYAK.—How long is the qualified officer there?

*Sri VEERENDRA PATIL.—He is there since 1955.

Sri U. S. NAYAK.—What are the cases investigated by him?

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—May I know his qualifications?

Sri VEERENDRA PATIL.—I do not know his qualifications. I think he is qualified in Mining Engineering.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—May I know whether he has a higher qualification in Mining than in Metallurgy?

Sri VEERENDRA PATIL.—He is qualified in Metallurgy and also Mining.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is it a fact that he is mostly a Mining Engineer?

Sri VEERENDRA PATIL.—As I just now said, I do not know his qualifications and the degrees he is holding.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Since Metallurgists are available will his services as a Mining Engineer be made available to any of the mines and Government Industrial concerns?

Sri VEERENDRA PATIL.—It is a good suggestion.

Sri U. S. NAYAK.—Have the investigations been published by Government?

Sri VEERENDRA PATIL.—He has submitted reports to the department.

Sri U. S. NAYAK.—Has the Government published them for the benefit of the mine owners?

Sri VEERENDRA PATIL.—It is only for the department.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has any contribution been made by this particular officer to metallurgical research?

Sri VEERENDRA PATIL.—As I have told already, he has conducted investigations and submitted a report to the department.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Conducting investigation is one thing. I am asking whether he has contributed any articles worth while to any up-to-date or first grade journals because it is well known that it will evoke criticism and the value of such articles will be ascertained. Beyond sending a report to Government has this officer made any contributions to first grade journals of Metallurgy?

Sri VEERENDRA PATIL.—I do not have those details at the moment with me.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is it not a fact that his services can be

made use of in Analytical Chemistry than in metallurgy?

Sri VEERENDRA PATIL.—It is a matter of opinion. He is equally qualified both in Metallurgy and Mining.

Sri U. S. NAYAK.—Will the Government place his services at the disposal of the mine owners, especially when the mine owners are facing a crisis?

Sri VEERENDRA PATIL.—We have got sufficient work in our department and in the Laboratory. Therefore we cannot spare the services of that officer to private mine owners.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—Is it a fact that this officer was invited to Bhilai Steel Factory?

Sri VEERENDRA PATIL.—I do not know those details.

Promotion of Personnel of the Local Administration of the Integrated Madras area.

Q.—2798. Sri M. M. J. SADYOJA-THAPPIAH (Kottur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that the application of Mysore Rules in the matter of promoting the personnel of the Local Administration of the integrated districts of the old composite Madras State has resulted in the tragic stagnation of these officers, who having passed Departmental Tests under the old Madras Rules are qualified and eligible for promotion;

(b) whether they are also aware that the Department of Local Administration in the old Madras set-up is an exclusive unit for recruitment and promotions?

A.—Sri R. CHENNIGARAMIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) No.

(b) Yes.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜೆ. ಸದ್ಯೋಜಾತ್ಪಯ್ಯ.—
ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನೋಟೀಸ್.

Construction of Right Bank Channel from Boranakanive Tank, Chickanaikanahalli Taluk.

Q.—2839: Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chickanaikanahalli).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the capacity of Boranakanive tank, Chickanaikanahalli taluk;

(b) the atchkat under cultivation in left bank channel;

(c) whether there is any proposal to undertake construction of right bank channel also;

(d) if so, the extent that can be irrigated under the right bank channel;

(e) whether there is any representation by public of nearby villages urging for the right bank channel?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) 8,352 Units.

(b) About 1,241 Acres.

(c) No.

(d) Does not arise in view of reply to clause (c).

(e) Yes.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕೆರೆಗೆ ಕೃಷ್ಯಾನಿಜ 8,352 ಯುನಿಟ್ ಎಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನುಮಾರು 1,241 ಎಕರೆ ಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಾನೆಲ್ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—8,352 ಯುನಿಟ್ ಕೃಷ್ಯಾನಿಜ ಇದೆ. 1,672 ಎಕರೆ ತರಿ ಆಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 1,241 ಎಕರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಗುವಳಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಷ್ಟು ನೀರು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ನೀರು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಚಾನೆಲ್ ತೆಗೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಈ ಕೆರೆ ಮೂರು ಸಾರಿ discharge ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ left bank channel ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಅಚ್ಚಗೆ ಎಡದಂಡೆಯ ಕಾಲುವೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮರಗಳು ಬೆಳೆದಿದ್ದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀರು ಅಷ್ಟು ಸಾಗಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳು ಇವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನೂರಾರು ಕೆರೆಗಳು ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಈ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನೀರು ಹಿಡಿಯುವ ಅವಕಾಶ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹೊರದ ವರ್ಷ ಈ ಕರೆ discharge ಆದುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮೂರು ಸಾರಿ discharge ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ discharge ಆಗಿದೆ ಎಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮೂರು ಸಾರಿ ಆಗಿದೆ, ನಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಸಿರ್ ಅಪ್ ಆದು ದನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಚಾನೆಲ್ open ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ರಫ್ತ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚಾನೆಲ್‌ಗೆ ನೀರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅಮೇರಿಕೋದಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲ್ಲ. ರಫ್ತ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚಾನೆಲ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಮರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ರಫ್ತ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚಾನೆಲ್ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಗಮನಯು ರಾಯ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸಾಗುವಳಿಗೆ ರಾಯ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಐದು ಸಾವಿರ ಯುನಿಟನ ಮೇಲೆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನೀರು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲ, ಈ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಚಾನೆಲ್ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀರು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಮುಂದೆ ರೈಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚಾನೆಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನೀರು ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಚಾನೆಲ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಎರಡು ವರುಷಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 1,300 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮುತ್ತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ 1,672 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ನಾಲಾ ನೀರು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಮೇರಿಕ ಬಲಗಡೆಯ ನಾಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—When water can be fed from the Boranakanive Tank, why do you want to construct another tank spending about more than Rs. 3 lakhs under this very tank?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The best answer I can give to my friend is to request him to put a fresh question on this subject and I will answer it.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—Supplementary to (e): ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಜನರಿಂದ ಮನವಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಈಚಿನದು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—Right Bank Channel Survey ಆಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇರುವ ಚಾನೆಲ್‌ಗೆ ನೀರು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ 1,241 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ 500 ಎಕರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಮ್ಯಾಗ್‌ಬುಮಂ 1,700 ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಎಡನಾರೆಯಿಂದ ಪೂರೈಸುವುದು ಆದಮೇಲೆ ಬಲಗಡೆ ನಾರೆಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿರುವುದು P.W.D. ಯವರಿ ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನಾವು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರು ವರ್ಷ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಮೇಲ್ಕಡೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿ ಬರುವುದನ್ನು ಟರ್ನ್ ಮಾಡಿದರೆ ನೀರು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ನೂಚನೆ ಏನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I know the extent of the catchment area?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. PUTTASWAMY.—What is the average number of units of water that is being impounded in the tank?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I have not got those details here.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Is it a fact that the other tank which is to be constructed below this tank has a separate catchment area?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—That does not arise out of this question.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Is there a proposal to build another tank at a lower level within ten miles of this reservoir?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—There is a project which is now almost complete known as the Gayatri Project and I am told that the discharge from this tank will be utilised for that tank.

Misappropriation in the Multi-Purpose Co-operative Society, Pandavapura Taluk.

Q.—2872. Sri B. CHAMIAH (Pandavapura).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that some amount has been misappropriated in the Multi-purpose Co-operative Society, First Circle, Pandavapura taluk ;

(b) if so, the amount so misappropriated ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) No misappropriation has been definitely established. Some amounts are however shown as recoverable from the office bearers and paid employees on account of shortage in stocks, purchase advances, during the year 1956-57. The matter is being further investigated.

(b) Does not arise in view of reply to clause (a).

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಸಂಘದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ ?

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—1957-58ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ದುರುಪಯೋಗ ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪರ್ಚೇಸ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನೂ, ಪಾರ್ಚೇಜಸ್ ಆಫ್ ಸ್ಟಾಕ್‌ನೂ ಕೂಡಿದರೆ ಈ ಹಣ ವೆಚ್ಚವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1,780 ರೂಪಾಯಿ 92 ನಯೇ ಹೈಸೇ ಮತ್ತೆ 4,635 ರೂಪಾಯಿ 27 ನಯೇ ಹೈಸೇ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಆರು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಆಗು ತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಹಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ದುರುಪಯೋಗ ವಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮಿಸ್ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪರ್ಚೇಸ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸಸ್ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪಾರ್ಚೇಜ್ ಆಫ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ 346 ರೂಪಾಯಿ 19ನಯೇ ಹೈಸೇ ರಿಕವರ್ ಆಗಿದೆ, ಬಾಕಿಯಾದ್ದು ರಿಕವರ್ ಆಗಬೇಕು.

Sri H. V. KOUJALGI.—Sir, is it the opinion of the Government that purchase advance held by an employee does not amount to temporary misappropriation ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It relates to the facts of each case. You will have to judge by the circumstances.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗಿದ್ದವರು ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಂದ 2,431 ರೂಪಾಯಿ 35ನಯೇ ಹೈಸೇ ಬರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ರುಜುವಾತಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೂಟೆನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ರಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—18ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1957ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ 3ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 1958 ರಲ್ಲಿ "The matter is being further investigated." ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದರೆ it will be failure of justice, ಅಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಬಹುಶಃ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ. ಹಳೆಯದಿ ಹುಡುಕಬೇಕು. ಕೆಲವು ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವವ ರನ್ನೇಕೆ ತಕ್ಷಣ ಸೆನ್ಡೆಂಡ್ ಮಾಡಬಾರದು ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—That again is a suggestion for action.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ನಡೆಸಕೂಡದೆಂಬ ಒಂದು ತತ್ವ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂಥ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಭಾಗಾಂಶ ಧನೂ ರಾದರೂ ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ನಡೆಸುವುದು ಆವಶ್ಯಕ ವಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ನೂಟೆನೆ ಗಮನಿಸ ತ್ತದ್ದಾಗಿದೆ.

Sri C. K. RAJAI AH. SETTY.—The Chief Minister was pleased to say that he would consider the matter. Is there any process of legalising misappropriation, Sir?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is a very strange theory of jurisprudence. I have to learn what it is.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಶೇಕಡ ಎರಡರಷ್ಟು ಅರೋ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನರ್ಕಾರಿ ಅಜ್ಜಿ ಆಗಿಲ್ಲವೇ? ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಅರೋ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Sir, in such matters where it may not be possible to establish criminal responsibility, will the Department take any disciplinary action against the offenders concerned?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Yes, in fact, recoveries are being made.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, is the official continuing in office as such?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I cannot give a definite reply, because I have no material, to say NO or YES. I will get that information and give it to you.

Purchase of build mechanised Fishing Boats.

Q.—2880. Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether there is a scheme under the Fisheries Development Project in the State to purchase of build mechanised fishing boats during the Second Five-Year Plan period;

(b) the total number of such boats proposed to be purchased or built;

(c) the proposed price of such a boat;

(d) whether they propose to give subsidy for the purchase of such boats and if so, what will be the amount of subsidy for each boat;

(e) whether the benefit of subsidy will be extended to *bona fide* fishermen alone or whether it will be given to all;

(f) the number of persons who have applied for such mechanised boats so far from South Kanara;

(g) of them; the number of *bona fide* fishermen and others;

(h) whether they will take steps to extend it to fishermen only?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—

(a) Yes.

(b) Fifty.

(c) The price depends upon the dimension of the hull and make and H.P. of Marine Diesel Engine. Approximately a 25' mechanised boat with 10 B.H.P. engine and a 32' boat with 30 B.H.P. engine cost Rs. 12,000 and Rs. 24,000 respectively.

(d) Yes. Subsidy at 50 per cent of the cost of the engine and 25 per cent of the hull is given. The total subsidy for each mechanised boat depends upon the dimension of the hull and make and H.P. of Marine diesel engine.

(e) The benefit of subsidy will be extended to *bona fide* fishermen and persons who have taken fishing as their avocation.

(f) Six groups of fishermen consisting of 26 persons.

(g) All are *bona fide* fishermen.

(h) These facilities are intended only for fishermen and persons who have taken fishing as their avocation.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—How many more boats do Government intend commissioning this year?

Sri H. S. RUDRAPPA.—According to plan, during 1957-58 five; and next year and each year after next, 15 boats.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Who are the six groups of persons who have applied for these boats?

Sri H. S. RUDRAPPA.—There are groups like 1, 2, 3 and so on.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The particular place from which these groups are formed?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Throughout Mangalore area and Karwar, we have called for applications and six groups have applied so far.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Are there any merchants who are at the bottom of this?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I am not aware of it. But it is mainly meant for

fishermen. With all due deference we do not want to commit such mistakes. We take all possible care; we are eliminating middlemen and we see that only fishermen take advantage of the scheme.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Will they train local craftsmen in building boats, Sir?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes. We are training. An FAO expert has been lent here and we are training officers. Two officers were sent to Cochin for training.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—“ಇಂಜಿನಿನ ಬೆರೆಯ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ದೋಣಿ ಕಟ್ಟಡದ ಬೆರೆಯ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಈಗ ಅದರಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಿರುವುದು. ಮದ್ರಾಸ್ ರೂಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡೂವರೆಯಷ್ಟು ಜಾಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ರೂಲ್ಸ್ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜಾಮೀನು ಕೊಡಲು ಜನ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri GAJANAN PANDIT.—What is the range of these mechanised boats?

Sri H. S. RUDRAPPA.—As far as I know, they may go up to ten miles.

Sri GAJANAN PANDIT.—What quantity of fish can they hold at a time?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Subject to correction, it may hold—it ranges from one ton to three tons.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Will these boats be equally distributed to all the ports and villages in these two districts irrespective of the fact that applications from a particular area have come?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Unless people come forward and apply, we cannot force them to have it. Therefore, wherever applications come throughout this coastal area, we will distribute. Otherwise, we will have to distribute in such places where people come forward.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Is the Government aware that in some areas, people are not aware and therefore, people are not coming forward?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I am sorry, the Hon'ble Member knows that there is a lot of propaganda carried on in

this area, so much so, that we are not able to meet the demand.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—More over, there is an M.L.A. in this very area who knows this.

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes.

Sri A. R. PANCHAGAVI.—Of the 26 fishing boats mentioned in supplementaries (e) and (f), how many have taken to the fishing business after the scheme was brought into force?

Sri H. S. RUDRAPPA.—All of them.

Sri B. V. DESAI.—Regarding the 50 boats mentioned in (b), how many of them are to be purchased and how many of them are to be built?

Sri H. S. RUDRAPPA.—All the fifty were entrusted to be built by a foreign firm at Cochin. But now arrangements are being made to build them herealone.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ boat arrangement ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—Boat arrangement ಮಾಡಿ, ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ವರ್ಷಾಡುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ.

Sri GAJANAN PANDIT.—Are freezing facilities available at all the ports where these boats are to be supplied? I know in Managalore, there is an ice factory. Are such facilities available in other ports?

Mr. SPEAKER.—Freezing facilities—it is outside the scope of the question.

Sri GAJANAN PANDIT.—The purpose of having these boats will not be served if these facilities are not available . . .

Mr. SPEAKER.—But this question does not arise.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಬಿ. ನಿತಾರಾಮರಾವ್.—ಇಂಥ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಒಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ದೋಣಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಬಿ. ನಿತಾರಾಮರಾವ್.—ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ದೋಣಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಯಂತ್ರೀಕರಿಸಿದ ದೋಣಿಗಳು ದೇಶದ ಒಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕ ದೋಣಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಿಸರ್ವಾಯಿರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—In answer to (d) you have stated that subsidy at 50 per cent of the cost of the engine and 25 per cent of the cost of the hull is given. I want to know whether Government proposes to advance any loans besides subsidies.

Sri H. S. RUDRAPPA.—We are advancing loans in addition to the subsidy. The additional amount is treated as loan.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—What is the rate of interest?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Free of interest.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is there any scheme of Inland Fisheries as part of the Second Five-Year Plan for the State?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes.

Mr. SPEAKER.—It is outside the question.

Sri U. S. NAYAK.—Has any group applied for these fishing boats from Malpi?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I have no information with regard to Malpi; I will get the information and furnish to the Hon'ble Member.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ವಾಣಿವಿಲಾಸ ನಾಗರ, ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ, ಹೆನರೂಪುಟ್ಟದ ಕರೆ, ಇಂಥಕಡೆ ಏನು ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಶಕ್ಯವಿದೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Motor Accident on Bhatkal— Sagar Road.

Q.—3159. Sri J. H. SHAMSUDDIN (Honawar).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that a motor accident occurred on 30th November 1957 on the Bhatkal-Sagar road between the places of Nagoli Kogar in Sagar taluk;

(b) if so, the nature of the accident;

(c) whether it is a fact that the road was blocked for more than a week due to the fact that the motors concerned were not allowed to be moved on the expected arrival of the Inspector of Motor Vehicles on the scene of the accident;

(d) if so, the action taken against the persons responsible?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Yes.

(b) Gajanana Bus No. MYU.1818 driven by one Basavaraju, proceeding towards Bhatkal collided with the State Transport Lorry No. MYG 3370 driven by Basavanth Singh. Both the vehicles were damaged but no persons were injured.

(c) No. The road was partially blocked from 30th November 1957 to 7th December 1957. Vehicles were passing to and fro with care and caution. But the traffic was not completely held up during the above period as the vehicles were removed to the side of the road.

(d) Does not arise in view of reply to (c).

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Will the Hon'ble Minister be pleased to state the number of buses that passed through that road during that period?

Mr. SPEAKER.—This is a very big question.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—In the reply it is stated that there was no road block.

Mr. SPEAKER.—Yes. The answer says that there was no road block.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—My personal knowledge is that no traffic passed through. I am therefore asking the question. Will he give the number of vehicles that passed through?

Mr. SPEAKER.—Is it possible?

*Sri C. M. POONACHA.—The usual services were running. But at that very point where this accident happened, they had to pass through with great care and caution. There was no question of blocking the road traffic.

Sri H. V. KOUJALGI.—What is the width of the road there, Sir?

Sri C. M. POONACHA.—It is very narrow there.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Who shifted the buses at the place?

Sri C. M. POONACHA.—The Inspector of Motor Vehicles at Mysore. He and the Police visited the spot. The Inspector visited the spot on 3rd December 1957 I think; and they shifted and

made a sort of diversion for vehicles to pass through.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ವೆಂಕಟರೆಡ್ಡಿ.—ಅಪಘಾತವಾದ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಹೋಗಿ ಬಸ್ಸನ್ನು ಪಿಪ್ಪಾವಾಡಿದರು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—30ನೆಯ ನವೆಂಬರ್ 1957ರಲ್ಲಿ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿತು. 3ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1957ರಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Is it a fact that on 30th November 1957 the Police Officer visited the spot and that the Inspector of Motor Vehicles inspected the spot only after a week ? And is it not a fact that the buses were shifted only on the 7th December and not before ?

Sri C. M. POONACHA.—In the meantime some diversion was made for vehicles to pass through.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Who made that ?

Sri C. M. POONACHA.—Passers-by made that and later on when the Police Officer and the Officers of the Public Works Department came to the spot, they went further and improved upon it.

Supply of Power to Harijan Colony in Raichur Town.

Q.—2800. Sri T. HANUMAIYA (Chitaldrug).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the total number of Harijans and Harijan houses in Raichur town ;

(b) whether electric lights have been provided in the Harijans colony ;

(c) the reasons for not providing the same therein although the same amenities have been provided in other parts of the town ?

A.—Sri R. CHENNIGARAMIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) The total number of Harijans as per census of 1951 in Raichur town is 7,223. The number of houses including huts is approximately 1,300.

(b) Yes. A number of electric lights have been provided.

(c) Does not arise in view of (b) above. However, owing to scarcity of

power further extension of electric lighting has not been possible, as all the three Harijan colonies are situated at the border of the Municipal limits.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—'ಬಿ' ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೌದು, ಅನೇಕ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೀಪಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳಾಯಿತು ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ನುಮಾರು ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನೂ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳಿದ್ದುವು ಎಂದರೆ ಕಾಲೊನಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದು ಪೋ ಅಥವಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವೋ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹರಿಜನಕೇರಿ ರಾಯಚೂರು ಟೌನಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದೆ. ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಲೈಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆವು.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಹಾಗಾದರೆ ಹರಿಜನ ಕಾಲೊನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀಪವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ದೀಪಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ದೀಪಗಳಿವೆ ಎಂದರೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ದೀಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನ ಕಾಲೊನಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ದೀಪಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನ ಕಾಲೊನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ದೀಪಗಳಿವೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪವರ್ ಸ್ಪ್ಲಿಟನಲ್ಲಿ break down ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದೀಪಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಳಂಬವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೀದಿ ದೀಪಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದು ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ಬೀದಿಗೆ ಒಂದೆರಡರಂತೆ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ದೊಡ್ಡ ಕೇರಿ ಒಂದಿದೆ. ಆ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದೀಪಗಳಿವೆ. ಆ ರೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಕೆಲವು ದಿನ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನೂರ್‌ನಾರಾಯಣರಾವ್.—ಹೋದಿವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಿರಿ ? ಹೊಸದಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—How does the question of construction of houses arise?

Mr. SPEAKER.—That does not arise.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—With reference to the answer to (c) will the Government be pleased to state whether the Municipality moved in the matter and if so, how many lights they wanted to put and what is the reply by the Electrical Department?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The Municipality is very anxious to put some more lights and I was told so by the Municipal President when I went and inspected the spot. I also inspected the power station. The Superintendent of that station told me that there was some break-down and so they could not expect electric power for any expansion.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—My question is specific: whether the Municipality passed a resolution to extend power supply to this town and if so for how many lights and what was the reply given by the Electrical Department?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The Municipal President told me definitely that they were going to instal some more lights.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is not a question of saying; I want to know whether a resolution was passed by the Municipal Council.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I do not know about the resolution. The Municipal President must have told me on the basis of the resolution.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—May I know the reply given by the Electrical Department if it is available in records?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The reply is not direct from the Superintendent but from the Municipal authorities. It is as follows:

“A number of electrical lights have been provided in the Harijan Colony. Kerosene light arrangements have also been made in all the Harijan localities. There are three Harijan colonies in the town

and all of them are situated on the border of the municipal limits. Due to scarcity of power supply extension in the present street lighting arrangement is not granted by the power house.”

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Will not the Government consider it as discrimination in regard to Harijans by not providing sufficient number of lights for their colony?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There is no discrimination made. But since Harijan colonies are situated generally on the borders of the town there will be these difficulties.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Does the number of lights bear proper proportion to the number in the town limits?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—No.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—When that is the case would it not amount to discrimination in the case of Harijans because they are at the end of the town? Is there any technical difficulty in regard to supply of lights to them?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There are not sufficient number of lights in that big locality. Because of this technical difficulty they are not able to instal lights.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is the technical difficulty only for the Harijan keri?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—It is for the whole town.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Does the Government see that the Harijan keri is given sufficient number of lights?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—This difficulty has not arisen only in respect of the Harijan keri but also in respect of the whole town.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಹರಿಜನ್ ಕಾಲೋನಿಗೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಹೋಗಿ ಎನ್ಲೈಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ದೀಪಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ರೆಸಲೂಷ್ಯನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನಂಬರ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Shall I take it for granted that there will be no lights for the Harijan colony in view of the letter received from the Municipality?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—This letter applies to expansion.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಹರಿಜನ ಕೇರಿ ಕಡೆಯ ಬಾರ್ಡರಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ರಾಯ ಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಲೈಟ್ ಹಾಕುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸ್ಥಾನ ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೈಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ತಾವೂ ಹನುಮಯ್ಯ ನವರೂ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರಿಂದ ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ಲ್ಯಾಂಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—

In view of the fact that there are not sufficient number of lights at present in the Harijan Colony will the Government consider the feasibility of putting more lights there?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I will take immediate action to see that necessary instructions are given to the Municipality to instal some more lights.

Sri J. P. SARWESH.—In view of the fact that Harijans are forced to shift and have their colonies on the borders of the Municipal limits in almost all the talukas what steps have been taken...

Mr. SPEAKER.—That has nothing to do with this.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ತಾವು ರಾಯ ಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಕಾಲೊನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ವಾಯಿತು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಐದಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಾದುವು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಇಷ್ಟು ದಿವಸದಿಂದ ದೀಪ ಏಕೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ವಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹೌದು. ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಲೆಕ್ಕರೂ ಆಯಿತು ಅವಾಗ ಇಲ್ಲದವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರೂ ಇದ್ದರೂ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ದೀಪಗಳು ಇವೆಯೇನು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ದೀಪ ಕಡಮೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

Income of each Company under the Management of KGF.

Q.—779. Sri G. SIVAPPA (Chitaldrug).—

Will the Government be pleased to state:—

the income of each Company under the management of K.G.F. Mining Company from the year 1953 up to Nationalisation?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

Mysore Gold Mining Co (K.G.F.) Ltd.—

Rs. in lakhs.

1953	...	...	4.88
1954	...	...	4.88
1955	...	...	—2.73
			(Loss)
1956*	...	...	—8.23
			(Loss)

Champion Reef Gold Mines of India (K.G.F.) Ltd.—

Rs. in lakhs.

1953	...	...	Nil
1954	...	...	2.01
1955	...	...	0.55
1956*	...	...	—0.67
			(Loss)

Nandydoorg Mines (K.G.F.) Ltd.—

Rs. in lakhs.

1953	...	...	2.26
1954	...	...	2.26
1955	...	...	3.77
1956*	...	...	Nil

*(to date of nationalisation, viz. 28th November 1956).

Sri G. SIVAPPA.—Sir, my question was, what is the income of each company under the management of K.G.F. Mining Company from the year 1953 up to date whereas it has been changed to what is the income of each company under the management of K.G.F. Mining Company from the year 1953 up to nationalisation?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ವಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ 'the income of each company under the management of K.G.F. Mining Company from the year 1953 up to

(ಅಧ್ಯಕ್ಷರು)

to date" ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ nationalise ಆದ ಮೇಲೆ ಕಂಪೆನಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. 28ನೆಯ ನವೆಂಬರ್ 1956ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಿದೆ; ಆದಕಾರಣ ಷೇರ್ಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—Up to date ಅಂಕಲಂಶ ಣನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಕೇಳಿದುದು "income of each company" ಎಂದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದ ಮೇಲೆ ಕಂಪೆನಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಕೂಡ up to date ಎಂತಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri H. C. LINGA REDDY.—How do the incomes and profits for the years 1955 and 1956 compare with those after nationalisation?

Mr SPEAKER.—That does not arise. As I have explained just now, the question is a little bit ambiguous. When it was sent to the office, the office found that after the nationalisation there would be no companies at all. That is why it has been amended to the effect that the income of each company should be up to the day of nationalisation. So, the question of income after nationalisation does not arise.

Sri H. C. LINGA REDDY.—What are the reasons for the losses during the years 1955 and 1956 in the Mysore Gold Mining Company and the Champion Reef?

*Sri S. NIJALINGAPPA.—The Mysore Government was not functioning then. The John Taylor & Sons were managing them. So, I cannot understand why there were losses then?

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—was there any lease period left at the time of nationalisation?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I think there was some period left.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—If that is the case, though there was a lease for a continuous period of three years, why did the Government nationalise it?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I cannot answer that question.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಮೈಸೂರು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ 1955ರಲ್ಲಿ 2.73 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ 1956ರಲ್ಲಿ 8.23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1956 ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಷೇರ್ಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು

ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಆ ರೀತಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅಷ್ಟೇ.

Purchase of Lands from Depressed Class People in Hattihalli.

Q.—822. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state:—

whether they are aware that the lands granted free to the Depressed Class people in Hattihalli and other villages in Gandinasivara Hobli, Turuvekere Taluk, have been purchased by others against the conditions laid down relating to free grant of lands?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

Yes.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಷಣ ವರದಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಇಂಥಾ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ನೂಕಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಒಟ್ಟು 19 ಕೇಸುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 4 ಕೇಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ನಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ರೆನೋಮ್ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ರಿನೋಮ್ ಆದರೂ ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ possession ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ರೆನೋಮ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆದರೂ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಆದರೆ ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ನ್ಯಾಯದೀಕ್ಷೆ ಇದೆ, ಇನ್ನೂ ರೆನೋಮ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

Sri M. P. PATIL.—I am not aware. Possibly, there might be some cases. They might have filed suits. Steps will be taken by the Government in all these cases.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸರ್ಕಾರ ಬದಲರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇಕಾದವರು ಈ ರೀತಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ? ಇದನ್ನು ತಪ್ಪು ನುಪದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

Sri M. P. PATIL.—It is a matter of opinion, but as I said the Government is taking steps in all these cases.

1958]

QUESTIONS AND ANSWERS

2361

Construction of Bridge over Dooda- ganga River in Chickodi Taluk.

Q.—1042. Sri. B. G. KHOT
(Sadalga).—

Will the Government be pleased to
state :—

the reason for the delay in taking
up the construction of a bridge over
Doodaganga River in Chickodi Taluk,
Belgaum District?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH
(Minister for Public Works).—

Priority was not given to the work
before; it is since provided for in the
Budget of 1958-59.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೊರ್ತೆ.—ಇದರ ಅಂದಾಜು ಮೊಬ
ಲಗು ಎಷ್ಟು?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—
Rs. 4,15,000.

Sri S. D. KOTHAWALE.—Has the
administrative sanction been given to
this?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—
Not yet.

Sri S. D. KOTHAWALE.—May I
know the reason for not giving it?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—
It is an approximate estimate and the
site has not yet been selected. Soon
after it is selected, administrative
sanction as well as technical sanction
will be given.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೊರ್ತೆ.—ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಯಾವಾಗ
ನಗಿ ಮುಗಿದಿರುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಬೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ನಾದಲಗ ಮತ್ತು
ಬೆಡಕಿಕಾರ್ ಎರಡು ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ.
ಎರಡನೆಯದು ಉತ್ತಮ ಎಂಬುದು ಇರಾಖೆಯ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—What
is the amount provided in this year's
budget towards the preliminary expen-
ses?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—
We will be able to spend money on this
project out of the funds provided for
'81-Civil Works'.

Sri V. S. PATIL.—If the site is not
fixed, how has the Government prepared
the estimates?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—
just now answered that it was an
approximate estimate for Rs. 4,15,000.
The detailed estimates will be made
after the site is selected because the
selection depends upon the foundation
and all that. Roughly, it may cost some-
thing like Rs. 4 lakhs and more.

Mr. SPEAKER.—Next question.

Sri B. V. DESAI.—This is an
important question and so I may be
permitted to put a question.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble
Member wants an immediate reply, he
may give notice and I shall see that it
is replied within a day or two.

Loan applications from Industrial Co-operative Societies in Sagar Taluk

Q.—1581. Sri D. MOOKAPPA
(Sagar).—

Will the Government be pleased to
state :—

(a) the number of loan applications
received from the Industrial Co-
operative Societies after the
implementation of the Rural Industrial
Co-operatives Scheme in Sagar Taluk,
Shimoga District;

(b) the names of Societies which
have applied for loans together with
amount of loans requested for;

(c) the number of applications
disposed of together with the amount
of loans issued;

(d) the number of pending appli-
cations together with the reasons
therefor?

A.—Sri MOHAMED ALI (Minister
for Excise and Rural Industries).—

(a) 201.

(SRI MOHAMED ALI)

(b) —

Sl. No.	Name of the Rural Industrial Co-operative Societies.	No. of loan applications received.	Amount Rs.
1	Sagar Kasaba Rural Industrial Co-operative Society, Limited.	87	52,990
2	Avinahalli Rural Industrial Co-operative Society, Limited.	16	7,400
3	Anandapuram Rural Industrial Co-operative Society, Limited.	40	34,900
4	Thalaguppa Rural Industrial Co-operative Society, Limited.	41	29,900
5	Bharangi Rural Industrial Co-operative Society, Limited.	5	13,500
6	Konur Rural Industrial Co-operative Society, Limited.	12	7,900
Total ...		201	1,46,590

(c) Number of applications

disposed.

Amount.

187

Rs. 58,150

(d) 14. The above applications are pending in the Bank for want of further information relating to titles of the securities from the Rural Industrial Co-operative Societies.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಶಿವ ಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ವಾಯಿತು?

*Sri MOHAMED ALI.—That R. I. Scheme has been made applicable to the Shimoga District in the year 1954.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ನಿತಾರಾಮರಾವ್.—ಸಾಲಪಡೆಯಲು ದರಖಾಸ್ತು ಬಂದಿರುವುದು 201 ಎಂದಿದೆ, ಕೇವಲ 14 ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ವಿರೇವಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು ಒಟ್ಟು ಕೇಳಿರುವ ಮೊಬಲಗಿನ ಸುಮಾರು ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್‌ರೇ ಆರ್ಡ್‌ಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

Sri MOHAMED ALI.—The amount is sanctioned to the applicant on the recommendation of the co-operative society and the officers of the Department and the societies and the Department keep in view the necessities

of the applicants and their borrowing capacity.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಇಷ್ಟೇ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಪೆಂಡಿಂಗ್' ಆಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

Sri MOHAMED ALI.—No, it has not come to my notice.

2 P.M.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is there any detail in regard to the year-wise distribution of these loans and applications? What is the largest time taken for the disposal of any one application, Sir?

Sri MOHAMED ALI.—The question relates to the applications sent by the Societies and not by individuals.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even in regard to individual societies, what is the average time taken for the disposal of any one application?

Sri MOHAMED ALI.—I am sorry, I have not got that information with me now. If the Hon'ble Member wants, I will furnish that information.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In regard to pending applications, may I know the year to which they relate?

Sri MOHAMED ALI.—I want notice, Sir.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether any time limit for the disposal of these applications has been prescribed by the Government?

Sri MOHAMED ALI.—No time limit can be fixed. It depends upon the availability of funds and the instructions of the Government are that loans should be granted as early as possible.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್‌ರವರು ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿರುವಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಪ್ರಿಯುಂಟಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

Sri MOHAMED ALI.—No such representation has been made to the Government till now.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! (ನಭಯಿಲ್ಲ ನಗು)!

Sri MOHAMED ALI.—Out of 210 applications, only 14 applications are pending. That shows the very good progress of the work of the Department, Sir.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—14 ಅರ್ಜಿಗಳು ವಿರೇವಾರಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಏನು ಕಷ್ಟ ಇದೆ, ಏಕೆ ವಿರೇವಾರಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

Sri MOHAMED ALI.—The reasons have been mentioned in the reply itself, Sir.

Anti-Corruption Enquiry against the Director of Public Health.

Q.—1582. Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the stage at which the anti-corruption enquiry against the Director of Public Health stands;

(b) the findings of the Enquiry Officer?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(a) The enquiry by the Anti-Corruption Office into the misuse of the

drugs by the office of the Director of Public Health has been completed.

(b) The enquiry officer has reported that there was a misuse of drugs to the extent of Rs. 14,000 by distributing medicines and drugs to various officials in the Public Health Department, which drugs and medicines were meant for Health Units in the Public Health Department and that the officers concerned are liable for the amount.

Sri T. SUBRAMANYA.—Sir, before the supplementaries are put on these answers, I would like to bring to your notice that the questions are one and the answers are another. They do not relate to the questions. The question is: "the stage at which the anti-corruption enquiry against the Director of Public Health stands," the answer is: "the enquiry of the anti-corruption office into the misuse of the drugs of the office of the Director of Public Health, has been completed." The question is about the Director of Public Health. If there is any anti-corruption enquiry against the Director of Public Health, they should say "Yes." Otherwise, "No." Instead of that, the Government say something else. That is one thing.

The next point is, the Chair was pleased to state day before yesterday that a ruling would be given on the question relating to the allegation on public officers that may be put in this House.

Mr. SPEAKER.—It will be given tomorrow.

Sri T. SUBRAMANYA.—So, this question will be held over till tomorrow!

Mr. SPEAKER.—So far as the first point is concerned, the Hon'ble Minister in charge will give the reply. So far as the second point is concerned, the statement that I promised to give to the House, I will give it tomorrow. But at the same time, it must be observed that this question is not in respect of allegations, but in respect of an enquiry. Before I admitted the question, I made myself sure whether there was any enquiry at all. After I came to know that there was such an enquiry, I admitted the question. It is not one of allegation, but it is about an enquiry about an officer.

10 Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Is it not an enquiry in respect of an allegation made?

Mr. SPEAKER.—An allegation made in this House is different from an enquiry made by the Government.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—The question is about the allegation made outside the House and the enquiry is conducted outside the House.

Sri J. B. MALLARADHYA.—On a point of order, Sir. Is it open to any Hon'ble Member to go on arguing about the admissibility of the question when the Chair has admitted the question?

Mr. SPEAKER.—Admissibility of the question cannot be a matter in issue. That is certain.

Sri T. SUBRAMANYA.—Sir, I do not like Sri Mallaradhyia, an Hon'ble Member of this House, to take up that stand. When we find that an answer is not relevant to the question before us, it is within the right of the members to bring to the notice of the Chair the irrelevancy of the answer, unless the Director was also involved in the corruption charge that was enquired into.

Sri J. B. MALLARADHYA.—On a word of personal explanation. I am as much zealous as anybody else on the floor of this house to guard the privileges of the members. But my point is in regard to the procedure. In fact the Chair has stated often times before that whenever a question has been admitted, there is no question of argument. In fact, you have denied that privilege to me. Apart from that, on the present occasion, the question is admitted by the Chair and to enter into an argument even when the Chair has given a ruling, is it correct? At that rate, it is very difficult for any Legislative Assembly to carry on its proceedings.

Sri T. SUBRAMANYA.—I never questioned about the admissibility. I only questioned about the relevancy of the answer furnished.

Mr. SPEAKER.—So far as that is concerned, the Hon'ble Minister will give a reply.

Sri N. RACHIAH.—Sir, the Hon'ble Member Sri Mallaradhyia, I think is not correct in questioning the rights of members, because Sri Suryanarayana Rao was putting a question to the Chair and the Chair was actually allowing the member to answer. But in between Sri Mallaradhyia has intervened and as such, the rights of members would be interfered with by such points of order and as such he is not in order.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I am astonished at the attitude taken by my Hon'ble friend. I raised a point of order and the Chair has disposed of that point of order. For the Hon'ble Member now to get up and say that it is not in order is something which I cannot take. I do not take any instruction from an Hon'ble Member here, however distinguished he may be. I am afraid, he is going out of the way to make such comments which I resent very emphatically.

Mr. SPEAKER.—Every Hon'ble Member has the same privilege.

So far as the first question is concerned, the Hon'ble Minister will give a reply. As regards, the admissibility of the question, I have already admitted the question and there can be no doubt about the admissibility at all. Regarding the allegations made by some people outside and an enquiry being conducted by the Government, it is a different matter altogether. The information that is asked for here is about that enquiry which was conducted by the Government and which is just completed. So, I am only concerned with the allegations made in this House and not by outsiders outside this House.

Sri R. M. PATIL.—The enquiry was as regards the conduct of the Director of Public Health, in respect of his office while using the medicine. Thereby all the officers including the Director of Public Health are hit by this enquiry. Therefore the question (a) and answer to that question (a) are both relevant.

ಶ್ರೀ ನಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ರಿಪೋರ್ಟು ನಮಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ತಲವಿತು?

Sri R. M. PATIL.—In the month of May, 1957.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಮೇಲೆ ಕೈಕೊಂಡ ಕ್ರಮ ಏನು ?

Sri R. M. PATIL.—An enquiry is set up so far as disciplinary action is concerned.

Sri H. V. KOUJALGI.—How many officers are involved in this enquiry ?

Sri R. M. PATIL.—There are a number of officers. So far as this enquiry is concerned, whether these officers are liable or not, that is another matter. So far as the enquiry against the Director of Public Health is concerned, that is proceeded against.

Sri H. V. KOUJALGI.—Just now the Minister was pleased to tell us that some other officers are involved—whether they are guilty or not is a different question. May I know against how many officers the enquiry is going on ?

Sri R. M. PATIL.—I said one. The Director of Public Health is the only one proceeded against.

Sri H. V. KOUJALGI.—In that case, is not the answer incorrect ?

Sri R. M. PATIL.—It is not incorrect. It is the report reported by the Enquiry Officer. My Hon'ble friend may read it again.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಇನ್‌ಕ್ವಯರಿ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಹೆಲ್ತ್ ಅಪರಿಗೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I know when the enquiry against the Director of Public Health was instituted ?

Sri R. M. PATIL.—Some time in the last month and it is still going on.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I know whether the Director of Public Health is yet in office or he is given leave ?

Sri R. M. PATIL.—My friend knows he has been on leave.

Sri F. H. MOHSIN.—Who was the officer in charge who conducted the enquiry ?

Mr. SPEAKER.—The Enquiry Officer.

Sri F. H. MOHSIN.—What is his name, Sir ?

Mr. SPEAKER.—The name need not be mentioned.

Sri F. H. MOHSIN.—During the enquiry was the Director of Public Health under suspension ?

Sri R. M. PATIL.—That cannot be done unless there is a *prima facie* case against him. Hon'ble Member is a lawyer and he knows.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Will the Government be pleased to state the opinion of the Director of Anti-Corruption on the report of the Enquiry Officer ?

Mr. SPEAKER.—How can opinion be asked ? The Hon'ble Member may ask for the fact.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What is the recommendation of the Director of Anti-Corruption on the report of the Enquiry Officer ?

Sri R. M. PATIL.—As regards recommendation

Mr. SPEAKER.—The Enquiry Officer has reported that there was misuse of drugs to the extent of Rs. 14,000 and etc.

Sri R. M. PATIL.—Suitable action may be taken—that is the sum and substance of the recommendation. As regards the details, the concerned paper is not with me. I am therefore not in a position to give an answer.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—My question is: has or has not a recommendation been made by the Director of Anti-Corruption to Government ? And if so, what is that recommendation ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ?

Sri R. M. PATIL.—As regards the details, the paper is not with me. If the paper had been with me I would have answered the question.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ?

Sri R. M. PATIL.—I have already answered. We took the explanation from the Director of Public Health. Again that matter was referred to the Government; that means the Council of Ministers. The departmental enquiry is to be taken against him, according to the opinion of the Law Department.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Was this officer asked to take leave pending enquiry or was he asked to take leave after the enquiry was called upon? And was the Director asked to take leave in writing or orally?

Sri R. M. PATIL.—Please repeat the question.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Was this officer asked to take leave? If so was he asked to take leave in writing or was he orally asked to take leave?

Sri R. M. PATIL.—It is a matter of detail before the Enquiry Officer. So far as the Government is concerned, the Government is not aware of the details.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Was it at his own instance that leave was granted or did the Government ask him to take leave?

Sri R. M. PATIL.—He asked for leave and leave was granted.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Did Government ask him to take leave or did they not?

Sri R. M. PATIL.—So far as the departmental enquiry is concerned, my Hon'ble friend knows about the details as to how officers are treated. He was asked to take leave, failing which he would have been suspended.

Sri J. B. MALLARADHYA.—My question was whether Government asked him to take leave and if so whether it was in writing or orally?

(Interruption)

Sri J. B. MALLARADHYA.—Did Government ask him to take leave or leave was taken on his own accord?

Sri R. M. PATIL.—Because his presence was a little embarrassing so far as the enquiry was concerned he was asked to take leave. Every officer knows how departmental enquiries are conducted.

Mr. SPEAKER.—I will hold over the question. It will be taken up tomorrow. Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up).

Loan advanced to Shankara Textile Mills, Davangere.

Q.—3487. Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) The total amount of loan advanced to the Shankara Textile Mills, Davangere, by the Government and the percentage of interest and terms under which the loan is advanced;

(b) the total interests so far derived;

(c) the mode of payment of the loan agreed upon;

(d) the period up to which the accounts of the Mills have been audited and the percentage of dividend declared?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) (i) Rs 10 lakhs.

		Interest	Ordinary	Penal
Upto	1950		4 per cent	
From	15-6-50			
to	16-1-56	4 per cent	5 per cent	
From	16-1-56			
	onwards	5 per cent	9 per cent	

(iii) Terms.—The entire loan of Rs. 10 lakhs was sanctioned for a period of one year. As the amount was not paid within that period, it was made repayable in monthly instalments of Rs. 15,000 each upto 14th April 1952. The remaining balance after 14th April 1952 was made repayable in monthly instalments of Rs. 6,000 each which subsequently was changed to 12 equal quarterly instalments.

(b) Ordinary	2,13,918-8-3
Penal	41,448-3-3

Total ... 2,55,366-11-6

(c) Vide (a) (iii) above.

(d) Audited upto 31st March 1957; percentage of dividend declared is 5 per cent.

Construction of Bridge over Krishna River near Tinthani.

Q.—1140. Smt. BASAVARAJESH-WARI (Manvi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether there is any proposal to construct a bridge on the river Krishna near Tinthani Village in Shorapur Taluk to connect Raichur and Gulbarga Districts by road;

(b) if so, the stage at which it stands now and the time required to take up this work?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) and (b) Alternative sites for constructing the bridge over the river Krishna are being investigated and work will be taken up as soon as possible after the site is selected and plans and estimates are approved.

Granting of House Sites to Harijans in Kollegal Taluk.

Q.—1407. Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Harijans of P. G. Palaiyam in Kollegal Taluk have deposited amount in the Kollegal Sub-Treasury as desired by the authorities for the grant of house-sites and if so, when;

(b) the reasons for the delay in granting house-sites;

(c) whether they propose to take immediate steps in this behalf?

A.—Sri R. CHENNIGARAMIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) Yes, on 30th August 1955.

(b) The acquisition proceedings have not yet been completed now.

(c) Yes.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

Procedure with respect to Debate.

Mr. SPEAKER.—Before we take up the non-official resolutions I have to inform the House that 28 Members of this House have addressed a letter to me stating that in respect of these non-official resolutions the Speaker should adopt the procedure of permitting only two members to speak on each resolution, one from the Government side and another from the Opposition. Their idea evidently is to enable as many resolutions as possible to be disposed of.

It is obvious that not all resolutions are of the same importance. There are a certain resolutions of such importance that a large number of members would like to participate in the debate, just as there may be other resolutions of some limited character. It will be an interference with the right of the Hon'ble Members of this House if the Speaker should limit the debate to only two participants. The time that should be allotted for any particular resolution or the number of Hon'ble Members who should take part in the debate on any particular resolution are matters which largely depend on the Hon'ble Members themselves. Where, in the opinion of the House, there has been sufficient debate, the rules provide for moving of a closure motion and if the Presiding Officer is also of the opinion that such a motion is not an abuse of these rules or an infringement of the right of reasonable debate, the motion will be put to the House and it is then for the House to decide whether there has been sufficient debate on any particular resolution. To arbitrarily fix, with respect to each resolution, irrespective of its character, that not more than two members should participate in the debate is, in my opinion, an infringement of the right of reasonable debate and an interference with the rights which the Hon'ble Members possess. So far as the time limit for speeches is concerned, there is no doubt that the Speaker has a right to prescribe the time that each member should take. Even here, no

(MR. SPEAKER)

arbitrary time limit can be fixed, but depending on the nature of the motion, the Speaker may provide time limits differing from resolution to resolution. I invite the reference of Hon'ble Members to rule 151. I have therefore no power nor would it be proper, even if I had power, that I should exercise it, in the manner in which I have been requested to do. It is for the Hon'ble Members, depending on the importance of each resolution, to decide when there has been sufficient or reasonable debate and to decide to terminate the debate either by a closure motion or by common consent.

We shall now take up resolutions.

Business of the House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—Before that, may I know what happened to the privilege motion we have moved? The Speaker was pleased to say that it would be discussed after the demands are over.

MR. SPEAKER.—Tomorrow, for one hour.

Sri B. N. BORANNA GOWDA (Belur).—With regard to non-official business you were kind enough to inform us that five days would be allotted. Now I find that only two days have been allotted.

MR. SPEAKER.—There is no intention to cut the time.

Sri V. S. PATIL (Belgaum).—On a point of information, Sir. According to the latest agenda, today and tomorrow are fixed for official business and the report of the Business Advisory Committee has been accepted by the House. But I want to know who changed the business from official to non-official; whether it was considered by the Business Advisory Committee and whether any report of that Committee has been submitted to the House or whether you yourself in consultation with the Leader of the House have been pleased to change the order of business. If that is the case, I wish to know whether this House has got to be guided by the whims of the Leader of the House or the ruling party.

MR. SPEAKER.—There are no whims here. Government desired that the non-official business which has been pending can be taken up and the members also pressed me that some days should be given as early as possible for non-official business. As regards the point raised by my friend whether this has been agreed to by the Business Advisory Committee, I would like to say that the Business Advisory Committee is not competent to deal with non-official matters and it is only the Speaker that fixes the time for the non-official business as well as official business of the House. But in regard to official business I consult the Leader of the House. In this case I have fixed time for the non-official business on my own account and not according to the views of the Leader of the House.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಅಧಿವೇಶನ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಷ-ವರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. I want to know the definite date.

MR. SPEAKER.—The picture will be clear in a day or two.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ).—ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Challakere).—The Chair was pleased to say that the Business Advisory Committee has no right to fix non-official business or official business.....

MR. SPEAKER.—Only non-official business.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is not correct. I have no objection to the Speaker changing the date or giving priority for non-official business. But to say that the Business Advisory Committee cannot fix non-official business, may not be correct.

MR. SPEAKER.—Rule 23C (2) says:

“The Committee shall have the power to indicate in the proposed time-table the different hours at which the various stages of the Bill

and other Government business shall be completed."

So it is only in respect of Bills and other Government Business that the Business Advisory Committee has powers to fix the dates. But so far as non-official business is concerned, it does not fix the dates and time; it is fixed by the Chair.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Obviously when Government business is fixed by the Business Advisory Committee and if the dates are changed then their work is interfered with. One is inter-related with the other.

Mr. SPEAKER.—In this respect, the Business Advisory Committee has not fixed any time at all. The Business Advisory Committee fixed time in respect of certain Bills. Those Bills have been taken up and finished. So far as the present position is concerned, the Business Advisory Committee has not fixed timings for Government Business because Government have not given an idea as to what Bills are going to be taken up.

Resolution No. 1—Setting up of an Enquiry Commission to investigate into the affairs of the Spun Silk Mills Ltd., Channapatna.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

"ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಪನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಡೈರೆಕ್ಟರಮಂಡಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ತತ್ಸಂಬಂಧದ ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"This Assembly is of the opinion that an Enquiry Commission consisting of the Chief Justice of the Mysore High Court be set up to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of

the Spun Silk Mills, Ltd., Channapatna, resulting in the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto."

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ. —ಸ್ವಾಮಿ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸ್ಪೆಸಿಲ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕಲ್ಲ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ನರ್ ಮಿರ್ಜಾನಾಹೇಬರು ಧಿಮಾನರಾಗಿದ್ದಾಗ, 1936ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಪೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಶೇಕಡ 90 ಪೇರುಗಳನ್ನು ಜನರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಪೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಚೇರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಮೂರು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನಾವು ನೇಮಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆರು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನಾಮಕರಣವಾಗಿರುವ ಮೂರು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಆ ಕಂಪೆನಿಯ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನೇಮಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿರುವುದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ವೇಸ್ಟ್ ಹಾಳುಮಾಡಬಾರದು, ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ರೈತರ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ವಿಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿತು. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪೇರ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ 1952ರ ವರೆಗೂ 1,300 ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ 100 ಜನ ಇದ್ದರು. ಒಟ್ಟು 1,400 ಜನ ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

1940ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಕೂಲಿಕಾರರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. 1940ರಿಂದ 1952ರ ವರೆಗೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿಧ್ಯಮುಂತಿಗಳು ಆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. 1952ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಆಗಿನ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿ ಇರುವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಸಂಘದವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅನೇಕಸಾರಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದವರು, ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕೆ, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖ ಹೇಳಬೇಕು ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಗಿಲ್ಲ ನಾವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. 1952ರಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆಬಾಳುವಷ್ಟು ಸ್ಟಾಕ್ ಇತ್ತು. ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಮೂರಾಣ್, ನಾರಾಣ್, ಐದಾಣ್, ಹೀಗೆ ಕಡಮೆ ದರ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೋರಿ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಏಳಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉಳಿಯಬೇಕು, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಹ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆಯದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಾವು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮತದ ಅವಿಸ್ತಾಪನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಗಿರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಆಗಿನಿಂದ ಎಂದರೆ, 1952ರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಪುರುಷವಾಯಿತು. ಆಗ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು, ಪುನಃ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಬೇಕೆಂದು, ಕರೆದರು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ನೀವು ನಮಗೆ ಏನೂ ಸಹಾಯಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬಾರದು ಎಂದು ಐಡಂಬಡಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಪುರುವಾಯಿತು. ಒಂದೇನಾರಿ 1,100 ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಬದರಾವಸೆಯಾದ ನಂತರ ಕೂಡಲೇ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ವಾಕ ಇರುವಾಗ 1,200 ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದೇ ದಿವಸ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಹಿಂಸೆಯಾದರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಡೆದುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕಣ್ಣಿನ ಎಂಬವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಮಜ್ದೂರ್ ಸಭೆಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಲೇಬರ್ ಟಿಬ್ಯುನಲ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ 1954ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ರೀತಿ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ 1,250 ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಉಳಿದ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಬಾಲ ಬಿದ್ದಾಗ, ಅನುಕೂಲವಾದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು, ಇಬ್ಬರೂಕೂಡ ಒಮ್ಮತವಾಗಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿತು. ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಸಹ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಮುಂದೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಾಭ ಬಂತು. ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಹೋಗಿ,

ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭವಾಯಿತು. ಚೇರಮನಾರಾದ ಶಂಷುದ್ದೀನ್‌ರವರು ಬಹಳ ನುರಿತವರು, ಅನುಭವವನ್ನು, ದಕ್ಷರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಹಳ ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹುವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸೆರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ರೈಕಲ್ ಯೂನಿಯನ್ ಒಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರು ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರೇಷ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 1160 ಮೆಂಬರುಗಳಿರುವ ಇಂಟರ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಯೂನಿಯನ್ ಇದೆ. ಈ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿ, ಶಂಷುದ್ದೀನ್ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಶಂಷುದ್ದೀನ್ ಸಾಹೇಬರು ಚೇರಮನಾರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪೆನಿ. ಅಂಟಿಕರ್ಪರ್ಷ್ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಗೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸ್ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಆಫೀಸರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ವಿಚಾರಣೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ, ಶಂಷುದ್ದೀನ್‌ರಿಗೆ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದು ಶುರುಮಾಡಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಅವರ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಅದೇ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ, ಮೇನೇಜರ್ ಅವರಿಗೂ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಕಾರವಿತ್ತು. ಈ ಸಭೆ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಲ್ಲುಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಈ ಮೇನೇಜರ್ ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಂಥ, ಈಗ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವರು: ಮೇನೇಜರು ಬಹಳ ಎಫಿಷಿಯಂಟ್ ಆಫೀಸರು, ದಕ್ಷರು. ಕೆಟ್ಟದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಿಲ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ನೀವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅವರ ಈ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಪೊಲೀಸಿಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡದಿಂದ ಬೇರೆ ಮೇನೇಜರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅನುಭವವನ್ನರಾದವರನ್ನು ಚೇರಮನಾರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಜೀವನ ಹಾಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಂಷುದ್ದೀನ್‌ರವರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಬಂದಿತು. ಅವರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಎಕ್ಸಡಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದರು. ಪೊಲೀಸಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದರೆ, ಜನತೆ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು? ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ನೂರ್‌ನಾರಾಯಣ ರಾಯರು ಒಂದು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪೊಲೀಸು

FOR SPUN SILK MILLS, LTD., CHANNAPATNA

ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರು ವಿಚಾರಣೆ ಕೂಡ ಮಾಡಲ್ಲ. ಯಾರು ಹೊಡೆದವರು ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅಕ್ಷೇ ತಗೆದು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೂರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು. ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ, ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ, ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಮಿಲ್ಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು, ಎಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಹೊಡೆದುದು ಬಂದು ಪ್ರಯತ್ನ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ಅನಾಹುತಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ತಡಮಾಡದೆ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಯವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೂ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಸತ್ಯಾಂಶ ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಕಂಪೆನಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಒಂದು ದಿವಸವೂ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಕೈಕಾಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಡಗಾಂತಿತವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಎಂದು ಅವರು ಮಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಿಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಲಿ ಎಂಬುದೊಂದೇ ಆಶೆಯಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡಿದರು? ಈ ಥೇರಮನ್ಸರು ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ತಿಪ್ಪೇರಾಧ್ಯಯ್ಯನವರನ್ನು ಥೇರಮನ್ಸರಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರಾಧ್ಯಯ್ಯನವರು ಸತ್ಯವಾದಿಗಳು, ಸತ್ಯಸಂಧರು, ಯಾರು ಅಸತ್ಯ ನುಡಿದರೂ ಕಿವಿ ಕೊಡುವವರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೆ ಏನೇನು ಆಗುತ್ತಿತ್ತೋ! ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲಿ, ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರೇಮಾಡಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಇವರು. ಶ್ರೀ ಶಂಪುಧೀನ್ ರವರು ಹೋದಾಗ, ಅವರು ಇರಾಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊದಲ ನಿಂದಲೂ ನುರಿತವರು, ಅನುಭವಸ್ಥರು, ಅವರನ್ನು ಥೇರಮನ್ಸ್ ಕೆಲಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ತಿಪ್ಪೇರಾಧ್ಯಯ್ಯನವರಂಥ ಸತ್ಯವಂತರೂ, ಅನುಭವಸ್ಥರೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಆದ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರನ್ನು ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದಾಗ, ಹೋಗಲಿ, ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆವು. ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರಾಧ್ಯಯ್ಯನವರ ಹತ್ತಿರ ರೈವರ್ ಯೂನಿಯನ್ ನವರು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಹೊಸದು. ಇವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ವಿನಾಕರಣ ರಾಕ್‌ಬಿಟ್ ಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ರೈವರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ತಮಗಾಗದವರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಕ್‌ಬಿಟ್ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಐ. ಎ. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಎಂಬುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬೇರೊಂದು ಯೂನಿಯನ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಐ.ಎ.ಟಿ.ಯು.ಸಿ. ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಯಿಂದಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆ, ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯದು. ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಸೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇನೂ ನಾವು ಮಾಡಿದುದಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ರಿಟ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಯಾರು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿದರೋ ಅವರೇ ಈಗ ಆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. 53 ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಯೂನಿಯನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಂತೂ 53 ಜನರ ಯೂನಿಯನ್. ರಾಕ್‌ಬಿಟ್ ಆದ ಮೂರು ದಿನ ವಾದರೂ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಇಲ್ಲ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಪ್ಪೇರಾಧ್ಯಯ್ಯನವರು ನೋಡಿದರು, ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು, ಅವರು ಹೇಳಿದವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಪ್ಪೇರಾಧ್ಯಯ್ಯನವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಕೈಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಂಥ ಸತ್ಯಸಂಧರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಕೈಹಾಕಬೇಕು? ಮಿಲ್ಲು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಬಹುದು. ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೇರ್ಮನ್ಸರಿಗೆ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು? ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಅವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವೇನೂ ಕೈಹಾಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜಾಂಶ ಬೇರೆ. ಇಂಥ ನಿಷ್ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆಗ 50 ಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ಉತ್ತತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ ಅವರು ಹೋದಮೇಲೆ 20 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಒಬ್ಬರು ಭಾರಿ ಬಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬಹುದೇ ವಿನಾ ಅವರಿಗೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಜ್ಜಿ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಮಗೇನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ. — ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಡಲಿ, ಹಣವಿದ್ದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಜೀನಾಬಾಯ್ ದೇವೀದಾಸ್ ಅವರು ಸಂಬಳದಿಂದೇನೂ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ! ತಿಪ್ಪೇರಾಧ್ಯಯ್ಯನವರ ರಾಜೀನಾಮೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಯನ್ನೊಪ್ಪಿ ಜೀನಾಬಾಯಿ ದೇವೀದಾಸರವರನ್ನು ಚೀಫ್ ಕ್ಲರ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ನಮಗೆ 'ಷಾಕ್' ಆಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬಿಕ್ಕುಬಾಯಿ ಅವರು ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಾಮೀನನ್ನೂ ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೆದರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಏನು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲರಿಬಹುದು; ಆದರೆ ಇವರೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಇರುವ ಎರಡು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವುದೇ! ಸತ್ಯಸಂಧರಾದ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಾದ ಆ ನಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಡುವವರು? ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆ, ಪೇರುಧಾರರು ಕೊಡಬೇಕೆ, ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೊಡಬೇಕೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಳುಗಿಹೋದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಿಜವಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಥವಾ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು. ಸರ್ಕಾರ 'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ನಾವು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ನಿನ್ನೆ ಹರೆಂದು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅವರೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇವರು ನಮ್ಮದೇ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ; ಕೆಲಸಗಾರರು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ; ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೇ ನಾಲ್ಕನೇ ಕೂಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ ಹತ್ತಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಎಂಟನೇ ಬಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಯಾರು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯವರು. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನುಳ್ಳು ಎಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮರಾಠತ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದು ಹೇಗೆ?

3 P.M.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಕೇಳುವುದು ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ಇದೆ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಚಾರ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಹೊರಗಡೆ ಬರಬೇಕು. ನಡೆಸಲು ಎಲ್ಲರೂ ಬರಲಿ; ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಬರ್ಚ್ ನಲ್ಲಿ ಕರೆದಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಡೆಸಲೇ ನೋಡಲಿ, ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿ. ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿವಸ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಡಾ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Two Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[SRI J. H. SHAMSUDDIN in the Chair.]

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಾಕ್ ಸರಣಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣ ಸೈನ್ ಸಿಂಕ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಈ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಪ್ಪರ ಮಟ್ಟಿನ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಕಾತುರಕೆ

ಯಿಂದ ಕೇಳಲು ಎದುರು ನೋಡಿದೆ. ಅಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಒಂದು ಸಂಘ ಇತ್ತು. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತನದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾದವು, ಅದರ ಫಲವಾಗಿಯೇ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಘ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಗಳಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಸಂಘದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು ಇದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಎರಡನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಘ ಅಥವಾ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಾನು. 1954 ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ-ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—On a point of order, Sir. Is it proper for the Minister concerned to remain absent from the House when the debate regarding his Ministry is going on in this House?

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—There is not even the Deputy Minister.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—That shows they are not caring for non-official resolutions, they care only for the Government business.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—In fact I have been following the debate and I will make notes and pass it on to my Hon'ble colleague. He is perhaps in the other House.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We have the greatest respect for the Finance Minister. But the point raised was that the Minister concerned, who was directly connected with this particular subject matter of the resolution is not present in this House. If he considers it not so important to be in this House when a matter like this is being discussed, when important issues are raised, it shows the amount of courtesy that he extends to those who have moved this resolution. I think it is a piece of injustice done to the whole House, not merely to the Opposition. I request the Chair to kindly see that such a thing does not repeat itself and that this particular resolution may be taken up when the concerned Minister

comes back. It is one thing for the Finance Minister to plead on behalf of his colleague and say that he will pass on the notes to him for a suitable answer being given. But I believe in direct contacts and direct action.

Sri T. MARIAPPA.—Violent or non-violent?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am a messenger of peace, Sir. (Laughter) In all these matters it is much better that direct action is resorted to than round about methods. Of course, I accept the statement of the Finance Minister that he will pass on the notes to the concerned Minister. But it is not a desirable method. I think we must establish very healthy conventions on the floor of this House. When an important resolution relating to a particular Minister is being discussed he must be present and if for any reason he is not able to be here, at least the Deputy Minister must be present.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—It is rather unfortunate that the Member should—I will not say he is casting aspersions—use a language that may not be correct. We know that the other House is also sitting. If we feel so sensitive about a particular Minister being not present here and present in the other House, we may not have the other House simultaneously. It is a suggestion for the Government to consider that when the lower House is in session the other House may not meet. There are two Ministers present here to follow and pass on the notes to the concerned Minister. If the whole Treasury Bench had been empty I understand the Hon'ble Member making the comment. But when two Ministers are in the House and when so many of us are here,....

OPPOSITION MEMBERS.—Who are you?

Mr. CHAIRMAN (Sri J. H. SHAM-SUDDIN).—He has a right to express his own view.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—We may reply. I earnestly appeal to the Hon'ble Member not to press the point because two things cannot occupy the same space at the same time. The

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

Minister will have to be in one of the two Houses at one time only.

Unfortunately, the Labour Minister is a man without a Deputy Minister. Of course, the Industries Minister could have had his Deputy here.

(At this juncture the Industries Minister entered the House).

Fortunately, the Industries Minister is coming here now.

SRI J. B. MALLARADHYA.—By way of personal explanation, I do not know which portion of my speech casts any aspersion on the Industries Minister. The Industries Minister knows better than anybody else that my affection and respect for him is greater than that of anybody else and I would be the last man to cast any aspersion on the floor of the House for any reason even when such a thing is due. I would not go to that length. What prompted my friend to make a reference to that, I do not know. He should not have classified me in that category of persons who make personal attacks. I will not do that. Even if I attack, I will do it in a graceful manner.

SRI T. MARAPPA.—In the first instance, because the Hon'ble Members desire the presence of the Home Minister, I said we would send for him and pass on the notes to him. My submission on this occasion is that we have joint responsibility. Therefore, in this particular case, even if my Hon'ble colleague is absent, I am competent to handle this subject. In fact, I want to intervene in the debate and tell the House that after all the resolution is not at all sustainable. Therefore, I am fully posted with all the facts relating to this particular industry and in particular I have had something to do with the Spun Silk Industry. Therefore, if he was busy in the other House, I would have answered. Anyhow, it is good that he has come and he will take charge of it.

SRI J. B. MALLARADHYA.—In view of what the Hon'ble the Finance Minister has said that this is not maintainable, we would like to hear on

that point and proceed further with the discussion.

SRI V. S. PATIL.—Whenever a particular subject is discussed in this House, the concerned Minister must remain present. Otherwise, it will amount to a breach of privilege or contempt of this House.

MR. CHAIRMAN.—The first question is, what is the definition of a Minister. Under the Rules, 'Minister' means a member of the Council of Ministers and includes any member to whom such Minister may delegate any functions assigned to him under these rules. So, naturally there is no distinction between the Minister of one Department and the Minister of another Department. Of course, it is generally expected of a Minister to be present when the Department under his charge is being discussed. In this connection, I should like to refer to a ruling given in respect of demands by the Speaker in the Lok Sabha. It has been held there that if a Minister who is concerned with the demand under discussion is present, it is sufficient. The whole Cabinet or other members may not be present. It is a healthy convention that the Minister concerned with a Department which is under discussion should be present and now as he is present, the point of order does not survive or is of no practical importance.

SRI J. B. MALLARADHYA.—What about the sustainability of the resolution?

MR. CHAIRMAN.—That is one of the arguments against the resolution. He will deal with it in due course.

SRI K. P. REVANNA SIDDAPPA (Tiptur).—What is the time limit?

MR. CHAIRMAN.—The rule is that no speech on a resolution except with the permission of the Speaker shall exceed 15 minutes. I am looking to the number of speeches. If there are less number of speakers, I will give more time.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿ.—1954 ರ ಹಿಂದೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇತ್ತು ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನೂತ್ನವಾಗಿ ತಿಳಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಾನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. 1954ರ ವರೆವಿಗೆ ಚನ್ನಪುರ ನೃನಾಸಿರೈ ಬ್ರಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘವಿತ್ತು. ಅದು ರೇಬರ

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಎಂದು ನಾಮಧೇಯ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೂ ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟನವರಿಗೂ ಕೆಲವು ವಿವಾದ ಉಂಟಾಗಿ ಅದು ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. 1954ರಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇ ಇತರ ವರ್ಗದ ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಾಗೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಂಥವರಿಗೆ ವರ್ಕ್ ಮೆನ್ಸ್ ಕಾಂಪನ್ ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅವಾರ್ಡ್ ನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ನನ್ನ ವೇತದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟನವರು ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರಿಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಮಾಲೀಕ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಒಂದು ಒಳಸಂಚು ಉಂಟಾದಂತೆ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟನವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಮುಖರಾದರು ಆಗ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು: ಅವರು ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಡೆದಾಡಿ, ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅವಾರ್ಡ್ ನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಇದ್ದಿತು. ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟ ನವರಿಂದ ದೂರಕನಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು: ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. 1955ರ ಮೊದಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಏನೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಯಾವ ಅವಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇರುವದಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಹೊಸ ವಿಷಯವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈ ಅವಾರ್ಡ್ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೂ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಅದೇ ಇತರ ವರ್ಗದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯ. ಕೇವಲ ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಯಾವ ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಶಗಳಿವೆ. 90 ಜನ ನೌಕರರು, ಯಾರು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು, 30 ಜನ ಸೂಪರ್ ವೈಜರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದಿದ್ದರು;

ಮೊದಲು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಕ್ ಮೆನ್ ಆಗಿದ್ದವರು ಸೂಪರ್ ವೈಜರಾಗುತ್ತಾರೆ; ಅವರನ್ನು ಸಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ರಿಟ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ there must be truce between the management and the workers ಎಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಂಡೀಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮೆಂಟ್ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿಲ್ಲ; ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ನವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಏಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಗಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಮಿಕರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಲಿ, ವ್ಯವಹಾರವಾಗಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಪದೇ ಪದೇ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ನವರು ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮೆಂಟಿನಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ವ್ಯವಹಾರ ಹೂಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ಗತ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಗೆ ಅಪಿಲೇಷನ್ ಆಗಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿತು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮೊದಲದ್ದ ಸಂಘ ನ್ನು ಪನೆಯಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಬರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದ ಆರುತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಮೊದಲದ್ದ ಸಂಘ ತಾನೂ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿತು. ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ಕೂಡಲೆ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂಘ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿತು. ಈ ಎರಡು ಯೂನಿಯನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ತತ್ತ್ವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ; ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಘವೂ ಈ ದಿವಸದವರೆಗೂ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಗೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಯಾವ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಆಗಲಿ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಯ ಅಧಿಕೃತ ಸದಸ್ಯನಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮರಾಠಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಅವರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ಅನುಮಾನವಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದರು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I plead guilty to the charge, Sir.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎ. ನರಸಿಂಹರಾಜ್.—ಏಕೆ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ನನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತರಹ ಜೀವನಡೆಸುವ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವ್ಯವಹಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ವವಿದಿತವಾದ ವಿಷಯ.

(Sri D. Devaraj Urs was walking across the floor.)

Mr. CHAIRMAN.—Order, order. Hon'ble Member may not cross the floor.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣಸ್ವಾಮಿ.—On a point of order, Sir. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಕೂಡವೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ?

Mr. CHAIRMAN.—Of course, the ruling of the Chair as I understood is that there should be no allegation or defamatory statement against a person who is not in this House. So far as I have heard the Hon'ble Member, he has not made any allegation. Qualification of a Chairman will be an issue when you discuss whether he is to continue or not. Therefore, discussion about qualification or competence of the Chairman to hold that post is a subject which is relevant and it is not allegation or defamatory to the person concerned.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.—ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ರೇಬರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ರಯಿಟಿಂಗ್ ಆಯಿತು, ಸ್ಪೆಷೀಯಲೈಸೆಡ್ ಆಯಿತು, ರಾಕಾಟ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಮೇರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ರೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ರಾಕಾಟ್ಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿತು, ರೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ರಾಕಾಟ್ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ರೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ನಷ್ಟ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವಾಗ ಸಂಘರ್ಷವಿರುವ, ಅಡಚಣೆಗಳಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳದೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿತ್ತಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧಂದಿನ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ,.....

Mr. CHAIRMAN.—I would like to bring to the notice of the Hon'ble Members that I am pained to see a sort of anxiety being displayed by my Hon'ble friend (Shri B. K. Putta-

ramiya). If he finds that there are certain allegations made and certain points raised, which the Hon'ble Member has no opportunity to correct—he is after all a party-man—he can set up another member to reply, instead of trying to interrupt the speaker at every stage. That is better.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—As a member, I have got every right to interrupt, Sir.

Mr. CHAIRMAN.—He can note down the points made by other speakers which he feels irksome and may ask some members of his Party to reply. That will be a better procedure. That will be smooth-sailing also.

4 P.M.

Sri V. S. PATIL (Belgaum).—Sir, the main portion of this resolution is to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills Ltd. If it is a fact that the Government has interfered in this particular company or the business of this Company and if it is a fact that this interference is not for the promotion or for the good of this particular Company, then certainly it is a great aspersion made against the Government. And in every Government institution or in every Government, i.e., a democratic Government, when such serious allegations are being made it is the duty of the Government to clarify by appointing independent persons to enquire or investigate into these allegations. If the Government want to suppress all these things simply because they have got an over-whelming majority, that will never go to the credit of the ruling party. In order to make democracy thrive in our country or to have democratic institutions on sounder basis, I should like to appeal to the Government or to the Congress Party that when such serious allegations are made against them, it is their first duty to appoint such independent persons, if not the Chief Justice, at least a High Court Judge, or even a Sessions Judge, if they want to go down and to bring to the notice of the country and especially of this State that the allegations are not correct

or the allegations are unfounded. It is no use saying in this House on the strength of their majority or the thumping majority something and getting the resolution out-voted. It is not democratic. I submit that the Government should accede to this request and institute an enquiry commission to see whether the allegations made are correct or not, whether they are well-founded or not and whether Government interference was there and if the interference was there, was it for the proper running of this particular Company or for some other purposes that have been alleged on the floor of this House.

So far as the general trend in our country regarding the interference of the Government in such private concerns is concerned, it is well-known. The Government always looks to the business which is flourishing, which is profitable and goes on interfering in it with some ulterior motives.

This Government has got only ten per cent share in the Company. When they have got only ten per cent share in the Company that they should try to interfere and force the majority to come to their decision is not proper. I submit that the ex-Chairman, it is said, was a very competent man, a very independent person and that no person on earth could influence him against his own conscience. Such a person has been forced to resign. That is the main allegation.

Secondly so far as such industries are concerned, the interference of the Government, I may say, interference of the Congress Party or the ruling party, is dangerous. If it is done on Governmental basis, then we can question it in this House. But if it is done on party lines it becomes very difficult. Recently we have read the debates in the Lok Sabha about this interference by interested party-men and so many concerns have gone down. Such a thing should not happen. I learn that this particular mill, Spun Silk Mills Limited, is the only concern of this sort in this State, not only in this State, but perhaps in the whole of the country. That is what I have learned.

Sri T. MARIAPPA.—In the East.

Sri V. S. PATIL.—If it is the case, much more interest must be taken by all to see that this Company is run on appropriate lines and is run for the benefit not only of the producers, but also of the consumers. Nothing that hampers its work should happen. This sort of interference on behalf of the Government or the party in power will spoil the administration of this Company.

It is said, Sir, that the Labour Association there is controlled by the Congress Party. Still I do not understand why they should have sprung up another association or organisation against the one that is controlled by the Congress. Is it because these Congressmen on that side are trying to get the spoils? The INTUC is practically a Congress Organisation. If it is in the hands of another party, then another organisation could be started. When the labour organisation is in the hands of the Congress Party, the ruling party, why has another organisation been started so far as the labourers are concerned? That creates doubt about the honesty and the *bona fides* of the rival organisation that has been started. That should also be enquired into. I submit, Sir, from both points of view, from the point of view of the administration of this particular Company and the welfare of the labourers of this concern, it is quite essential that an impartial enquiry should be made into these allegations and that report should be submitted to this House for further consideration.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavanagudi).—Mr. Speaker, Sir, about this resolution, I have very little to say, because the Chairman himself happens to be the nominee of the Government. The Memorandum of Articles of the Association makes it very clear that the Government was also responsible for the promotion of this Company, and what is more, that they should possess the power of appointing the Chairman of the Company. So either keeping a Chairman or removing a Chairman is entirely dependent upon the will of the Government. I do not say by authority of the Government;

(SRI L. S. VENKAJI RAO)

According to the present Company Law, it does. Although the majority of the share-holders . . .

SRI J. B. MALLARADHYA—Should it not be decided by a Board of Directors?

SRI L. S. VENKAJI RAO.—I am just explaining. The majority of the share holders, i.e., the 90 percent, have agreed to the stand taken by the Government and they have subscribed to that. So the management entirely rests on the shoulders of the Government who are also responsible to the shareholders indirectly for the bad or the good management. In regard to the working of this concern, Sir, during war-time, it worked profitably. After the war, for sometime, it did not work profitably. Later on, what happened was bad, as the working of the Company is entirely dependent upon the Centre in that the export and import licences are granted by them. The Company could not fare well because the policy adopted by the Centre was not helpful to this Company. Now, if the silk waste is permitted to be exported, the waste silk price goes up, whereas the finished products' price remains the same. At times it so happens that the cost of production is higher than the selling price of the product. If you go through the balance sheet and also the cost of production, and the rate at which they were selling the finished material, you will understand that it is entirely dependent upon whatever decision the Government of India take and not entirely on whether the Government of Mysore has less or more authority in it. If I am not disclosing a secret—in this connection I had a talk with the Chairman. He told me that he had asked the Government of Mysore to approach the Centre and see that raw material would not be exported and that necessary reduction in excise duty would be given for the export of the finished material which I in turn informed the Government. That apart, about this officer I should say he was not only the Chairman of this Company but of the Sugar Company also. If he has resigned I think he must

have had sufficient other reasons. He once mentioned when we were discussing "I am a Director in a number of companies". As friends we discussed the whole aspect of the question. He said some concerns were over employed and it was very difficult to retrench at this stage. Unless there is retrenchment some concerns will not run satisfactorily and profitably and of course even today I believe it is like that. The reasons that might have prompted him to resign may be varied and also of a different character altogether than what is envisaged by our friends here. In the circumstances the best authority would be the gentleman himself. If in his letter of resignation he has mentioned the reasons for it, then this House could have gone into the matter even if Government have invested only 1/10th of the capital and say that the Company is an autonomous one and that they have no voice, that point should be taken into consideration. As the question of investment by the Government had been raised then, there is sufficient reason for the members of this House to go into the matter and either criticise or praise according to the profits or loss of the concern. As it is, the resignation letter does not contain any reasons as mentioned by my worthy friend who has sponsored the resolution, and I do not think there is sufficient reason for this House to accept this resolution and recommend for the appointment of a tribunal to enquire into the matter.

A brief history of this concern would be of some use to the members of this House. Of course, I know a little of it and it will, I think, be useful to the members. This concern is the only one of its kind in the State; there is no other concern even in the rest of India. We hold the monopoly. We have an adjunct to this, known as Silk Filatures. The other day my friend, Sri Mallaradhy mentioned something about the working of it and also suggested certain improvements to it. I have also referred to it in my Budget speech. My suggestion in this connection is to leave the whole thing to the Chairman who resigned and the Govern-

ment. When I asked him why should he not think of continuing, he definitely said that he did not want to be there as there was over-employment. But he never told me that he was dissatisfied in any other manner than what I narrated now. Hence I once again appeal to my Hon'ble friend Sri Puttaramiya to take back the resolution as this does not warrant the appointment of a tribunal as envisaged in it.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Mr. Speaker, it is with mixed feelings of regret and shall I say, dissatisfaction, that I rise to speak a few words on this resolution. I had the good fortune of being associated with this industrial concern as one of the Government Directors as far back as 1948-49 and I may therefore be presumed to have some detailed knowledge of the working of this great institution for which I devoted greater part of my time as Director. I think everyone is agreed that it is an asset to the State that we have an industrial concern of this type functioning within the limits of Mysore State, and it should depend upon the combined energies and endeavours of every one of us whether it is on the Government side or on the non-official side that this industrial concern should be made to function satisfactorily to the lasting good of the State. Talking on this particular resolution, personalities apart, I cannot find any justification for the existence of two labour organizations within the same industrial concern. Whatever the reason, in so far as the Government which is the ruling party is concerned, they have failed to resolve the differences that existed between these two labour organisations. I must say that the blame is with the Government. If with the power behind them and with all the resources at their command, they cannot bring these two organisations together, one of it consisting of more than 2,000 and the other hardly 40 or 100, it means failure of the Government. It means failure of their capacity to function in an emergency. Larger interests of the industry have been absolutely ignored. This is again an allegation that we should make having regard to the facts before us.

My friend Sri Narasimha Reddy said that because the Industrial Tribunal's decisions were not given effect to, that was the only circumstance which raised the issue of bringing the Employees' Union into existence. Imagine for a moment what would happen if in every industrial organisation, a few disgruntled workers are sent out and they seek the assistance of the labour tribunal or industrial tribunal and a decision is given by them and they are not given effect to; is there no legal remedy for those labourers to have the conditions of the award enforced in their favour? We are all aware that labour is a type of inflammable material. You have created a set of conditions in which industries have not gone on functioning satisfactorily. There are two cross purposes one working against the other. All that has a bearing on the functioning of the industrial concerns and naturally production will suffer. My friend Sri Venkaji Rao referred to the fact that the Chairman is a Government nominee and that Government holds 10 per cent of the shares and that directly or indirectly 90 per cent of the shareholders have acquiesced in the arrangement that Government has a predominant voice. I am afraid that position has got to be correctly interpreted. My friend is reading a little more meaning than what exactly is obvious on the surface. The Chairman is nominated. I beg to challenge that even in respect of the Sugar Factory, there should be a formal resolution by the Board accepting that particular person as the Chairman and that is the case even when the Chairman goes out.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—That is always there.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even in the present case there is nothing on record to show that the Chairman has said "I am going out because I am not satisfied" because no I.A.S. Officer who has held office under Government will discredit the Government in any issue.

Mr. CHAIRMAN.—Even after retirement?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Surely. In fact, it is against human nature. No man with culture who has served the Government can act contrary to the

(SRI J. B. MALLARADHYA)
 intentions of the Government or contrary to the interests of the Government. After all, the Government and the people are one in a democracy. Today, if I am in the Opposition, it is merely because I want to make democracy a living reality. It is not because that I want simply to make reckless allegations against the Government. My intentions are very clear on this matter. What I want to tell my friend Sri Venkaji Rao is that the Government holding ten per cent of shares cannot dictate terms to the 90 per cent of those people. Even in selecting the Chairman, the Government cannot force a Chairman. I know that at every stage, Directors who come from the Bombay territory were not agreeable to the nominee of the Government. Still, he was forced on them. I should like the Hon'ble Minister for Industries to give a categorical reply to the statement I have made. Even when the present Chairman was nominated, I am sure that was not accepted willingly. In fact, they have been forced to accept him. I know that some Directors have been actually persuaded to agree. I do not wish to make any comments on the particular Chairman who is now functioning. I know that there has been a transfer of shares, but the remaining Directors did not wholeheartedly accept even the present Chairman. My point in supporting this resolution is that the factory is in a very low state of development at present. The production has suffered and stocks have accumulated. We have not been able to do much and there has been a kind of bad feeling among the management on the one side and the labourers on the other, with the result that production has suffered. Who has created this situation? I personally feel that it is the Government that has created a difficult situation like this and it is only the interference of the Government at every stage that has complicated matters. The Government says that they have not interfered. We on this side say that there has been Government interference. Who is to decide? Let an impartial body, a third party, decide the issue and if it is found that

what we say is wrong, the matter ends there. It is not as if we want to make reckless allegations against anyone in particular, but the results are there. The production and the state of functioning have suffered. I understand that even the finished products are being sold at a price considerably less than the cost of production just to clear the stocks. Who has brought about this situation? It is a question of Government interference.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—They have enhanced the prices of article by exactly double.

Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—All the products produced in the Spun Silk Mill are now fetching higher prices than they used to and they are definitely not being sold at less than the cost price.

Sri J. B. MALLARADHYA.—No doubt, today the ruling price is Rs. 25 as against Rs. 18. In fact, the market conditions have improved.

Mr. CHAIRMAN.—The whole working of this mill will not be relevant. In this all the mischief has come in because of the resignation of the Chairman. To that extent, the discussion will be relevant.

Sri J. B. MALLARADHYA.—It is not merely the resignation of the Chairman but also the removal of the Manager which will be relevant. He was the main spring of activity in that concern. The production has suffered by 50 per cent after the removal of the Chairman and the Manager.

Mr. CHAIRMAN.—That is not the direct issue so far as the resolution is concerned.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The point I am raising is that it is the interference by the Government.....

Mr. CHAIRMAN.—It is the interference resulting in the resignation of the Chairman that is relevant.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I stand corrected. It was because of the indirect interference by the Government that the Chairman resigned. He did not have a free hand.

Mr. CHAIRMAN.—How will the appointment of a committee solve this problem?

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Chairman will get immunity and he will lend evidence. Why should he court trouble unnecessarily? He has kept quiet and sent his resignation. If an independent committee is appointed and he is put on oath, he will certainly come out with the truth. What will the Government lose by setting up a body not necessarily under the chairmanship of the Chief Justice of the Mysore High Court? We want an independent impartial tribunal to go into this question and find out how far the affairs of this particular industry have suffered on account of Government interference which made it necessary for the Chairman to resign. It looks as if the Government wanted that particular Chairman to go in order to make room for another Chairman of their own colour and complexion. That is the impression left in the mind of the public. The Chairman who has resigned was a competent technical man who was the Director of Sericulture. Even today he is the Vice-President of the Indian Silk Board and his credentials are very high. You changed him and brought a non-technical man with the idea that he is an expert in administration and that he would handle labour. You asked him to resign and what is the type of man you have brought in his place? He is a man who is your nominee? What industrial aptitude or training has he got or what achievements in the industrial field has he to his credit? He might have been associated with some local body. Beyond that there is nothing which can be said in his favour.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavanagudi).—He is associated with very big mills in India.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Being associated with very big mills is one thing and being actually acquainted with the procedure and functions of an industry is quite a different matter. He will make an excellent Sales Manager. He can handle a lot of sales business. He is very good in securing commissions, in finding sales and in exploring markets. Therefore, I cannot understand how you can put him as the head of the organisation.

The Hon'ble Member Sri Venkaji Rao said that everything had been done to improve this mill during and after the time of Sri Tipperudraiah. I would only say that the Government has done a great lot even to sponsor this industrial concern. At every stage they have come to its rescue and have done a great deal for it. The public are grateful to the Government for that. Here is an instance where there were hard facts staring us in the face. Here was a man who worked in the industrial concern for 15 years continuously. He brought up this particular industrial concern to a very efficient condition and he has been unceremoniously sent away on some flimsy grounds and the labour which was working solidly behind him felt aggrieved. If the Government institute an inquiry into this matter, they will get at the truth as to the kind of feeling that exists among the 1,300 labourers. If the Government had used its good offices to bring the two labour organisations together, I would not have supported this resolution. I have a feeling that politics has entered into this matter. In regard to this matter there has been a complete failure of Governmental activity to set right the state of affairs both in regard to production and the relationship that should exist between labour and the management.

Before closing, one particular matter I want to tell the Government is that even now it is not too late. I have often times suggested that it would be better for the Government to sever their connection with such industrial concerns. The private sector can manage it wonderfully well. I do not think the Government should associate itself with such industrial concerns. Merely because they have subscribed 10 per cent of the share capital, it does not mean that they should involve themselves in the day-to-day administration of such industrial concerns.

It is true that the Government have subscribed for ten per cent of the share capital in the initial stages, and they have done everything to place it on a satisfactory basis. But why do they complicate matters at this stage with this kind of interference? I would say,

(SRI J. B. MALLARADHYA)

it is much better that Government may withdraw their share capital and allow the concern to function. . . .

Sri L. S. VENKAJI RAO.—Who will give the market value?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I will undertake to give you the market value. I will find out a buyer within 24 hours to purchase your shares at market value on the terms to be agreed upon between us.

So, Sir, having said all this, I should like the Government to tell us, if in their view the industry is thriving very well, the reason for their interference. If they say, it is not doing well, I must definitely say that it is not one of those industries which will come under the Industrial policy resolution and therefore you will have to leave it to the private sector. Looked at from any point of view, it is abundantly clear that the Government has interfered and a very good case has been made out for enquiry by the highest judge of the highest body in the land; and in order to vindicate their stand, it is better that Government agrees very gracefully to setting up a tribunal to go into this affair.

*Sri T. MARIAPPA.—Sir, I would like to say a word with your permission. Mr. Speaker, I listened with rapt attention to the arguments advanced by the other side on the merits of this resolution. Sir, if I can be pardoned, I would only say that the Hon'ble Members have not properly read the resolution at all. They have been merely swayed by the fact that the Government must have interfered which has resulted in the resignation of the Chairman of a private limited company. Sir, it is good that they are very zealous in safeguarding the autonomy of the joint stock concerns. In fact, yesterday, Sir, while replying to the debate, I said that this House must set up some conventions in dealing with autonomous corporations. This is an autonomous corporation, in which Government have only 10 per cent shares. If there is gross mismanagement resulting in loss of Government money, then this House

has a right to demand some investigation to be made. No such thing is alleged in the resolution. Sir, you will be pleased to know if you see the resolution as it is worded, that all these things are irrelevant. I was hesitating to use that expression. Now that I have heard the argument, I most respectfully say that the whole thing is irrelevant. May I read Sir?

“ . . . to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills Ltd., Channapatna, resulting in the resignation of the Chairman of the Board of the Directors and all other relevant matters thereto.”

To make out a case on the floor of this House, two things are very essential. The resolution must be properly worded and it must carry conviction. You must be able to support what you say by means of some evidence. In this resolution, the most fundamental thing is that the Chairman has resigned and that the resignation is due to interference by Government. These are the two essential things. Sir, a short notice question or a simple interpellation would have brought forth an answer whether he resigned and if so on what grounds. That point would have been made very clear. Sir, even assuming that on account of interference he has resigned, does it give any handle for you to table a resolution of this kind asking for an enquiry commission by a High Court Judge? You have no sense of proportion. You must kindly excuse me for saying that. It is not, even the ordinary judge, but you want the Chief Justice of the Mysore High Court to investigate into the question of resignation of the Chairman. Sir, perhaps the memory of the Chagla Commission was in the mind of Hon'ble Member Shri Puttaramiya and he simply dashed a resolution. If he had said that on account of Government interference, lakhs of rupees had been spent or misused, it was something. But now, you stand or fall by the wording of the resolution. My Hon'ble

friend Shri Mallaradhya,—I think he was a Director and he has got a lot of experience—because he was not able to find enough material within the wording of the Resolution, he went beyond it and said several things. Otherwise, he would have made out a first-class case.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You are a very good lawyer, Sir.

Sri T. MARIAPPA.—So, I beg of you to have some sense of proportion. Particularly, this House has got sovereign powers to deal with the Government. We are obliged to carry out your behests, but in giving your behests, you must be prompted by a high sense of duty and it must be very appropriate. Therefore, in this case, if you had said ‘miscarriage of justice resulting in enormous loss of Government money’, there would have been a modicum of justification for asking for an enquiry. Sir, it is further watered down when Sri Mallaradhya said, at least ‘an ordinary simple enquiry...’

Sri J. B. MALLARADHYA.—I said independent judicial enquiry.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, after taking all aspects of the resolution as it is worded, I feel it is out of order and all arguments advanced are highly irrelevant.

Sri V. S. PATIL.—Sir, on a point of order. The Hon’ble Speaker has admitted the particular resolution as it is worded. Is it proper on the part of any body in this House to say that it is improperly admitted?

Mr. CHAIRMAN.—What the Hon’ble Minister in charge said is not that the resolution is improperly admitted. The resolution as it is worded is irrelevant and out of order for making appointment of a commission consisting of the Chief Justice.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—Is it for discussion in this House?

Mr. CHAIRMAN.—‘Out of Order’ not for discussion of the subject in this House. But out of order for the appointment of a commission.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, it usually happens in this House that when a resolution is there, one tries to lug in all facts relevant and irrelevant and

sundry matters to support the case. Similarly I do not agree with Sri Narasimha Reddy at all. He need not have dragged in labour matters into this debate. If he had said, there is an occasion for ventilating his grievance, I would say, there is the general discussion on the Budget or you can have a separate resolution. Merely on labour matters to say, “you are interfering with industrial concerns.”...

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Guilty conscience.

Sri T. MARIAPPA.—I am basing my observations only on the basis of the wording of the resolution. You cannot improve it here, and nobody has sent in amendments even. After all we are working a democratic institution. If you allow things to come in at random and at tangent, and bring in all irrelevant matter, what would happen to the value of the discussion? It would go down in my humble opinion. Therefore, I ask them to think over the resolution as it is, whether you can insist on the appointment of the commission consisting of the Chief Justice to enquire into the resignation of the Chairman. Suppose, Sir, even if Government had asked him to resign for purposes of argument,—I do not say on what grounds he has resigned; he was a nominated man, and I quietly ask him to resign and there can be no enquiry upon that. He may be the best friend of Sri Puttaramiya. That cannot be the subject matter of any enquiry.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That means interference.

Sri T. MARIAPPA.—You may say hundred and one things. I would request, beg of my friends, to deal with this question as it appropriately merits. If the House so desires, you may have all the information. Should Government interfere in the case of appointment or resignation of the Chairman of a Joint Stock Company? When the House does not want us to interfere in the case of companies where we hold fifty-one per cent of the shares, does the House want us to interfere in the case of a Joint Stock Company in which we hold ten per cent of the shares? As Sri Mallaradhya put it, there are princi-

(SRI T. MARIAPPA)

ples on which these companies work. We do not want to impose a decision on a majority of the members who are share-holders in the concern. Taking all aspects into consideration, the question of Government's interference is a figment of imagination of Sri Puttaramiya. By saying that he is not on firm ground. Let him come to *terra firma*. I therefore request you kindly to throw out this resolution purely on the ground of impropriety and irrelevancy. It is so small a matter that we cannot invoke the Chief Justice to deal with these ordinary things.

*Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I was very anxiously waiting for the disclosures to be made by the Hon'ble Minister. But this appears to be the case of very great lawyers who are very great in bad cases. The Hon'ble Minister has argued—shall I say or use the word *camouflage*—*camouflaging* the whole situation; of course, he has not only not disclosed anything, but he has given a hint to the Hon'ble Minister for Industries not to give out anything. The Hon'ble Minister read out the resolution. I will also read out the resolution. I am also something of a lawyer.

"This Assembly is of the opinion that an Enquiry Commission consisting of the Chief Justice of the Mysore High Court be set up to investigate into the details regarding the interference....."

I am stressing the word 'interference' by the Government in the management of the Spun Silk Mills, Ltd., Channapatna, resulting....."

as a result of interference

"in the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto." I should stress that 'interference' is more important and the resulting resignation is a secondary matter. What we are driving at is not the resignation of the Chairman at all, but the continuous and consistent inter-

ference of the Government for ulterior purposes. The resolution is very well worded and we are all driving at this one fact that the Government have consistently interfered in the working of the concern.

* Sri L. S. VENKAJI RAO.—You have not proved that interference.

* Sri V. SRINIVAS SHETTY.—That is for the House to decide; that the resolution is not admissible is not at all a relevant argument. In coming to the resolution proper, I should like to submit that there are some relevant vital factors in these labour matters. It is admitted that this industry is in the private sector, that the concern of the Government is only one-tenth and that nine parts are in the hands of private persons, and that in considering industries in the present time, you know that labour is a vital matter. We cannot set apart labour from an industry. Unless we satisfy labour, unless there is peace among the labourers, no industry will thrive.

* Sri T. MARIAPPA.—The resolution says that we have consistently interfered with the labour matters. Labour is not the industry.

* Sri B. K. PUTTARAMIYA.—You are managing the labour.....

* Sri T. MARIAPPA.—You have quixotic notions for which I cannot help.

MR. CHAIRMAN.—No arguments across the table please.

* Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There was one union formerly.

(Interruption.)

* One of the Hon'ble gentlemen on the opposite side went out of the Union. I do not want to deal at length with this question now. There were disputes. That labour union was split into two, I will mention only the barest details. There came into being two unions. The membership of the Union which sprang up later is not important. It is claimed that this Union has 100 or 150 roughly.....

* Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—When you are not in the know of facts, do not quote wrong figures.

FOR SPUN SILK MILLS, LTD., CHANNAPATNA

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Well, you please clarify as to the numbers of this Union.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—I am speaking about my Union. It is about 700 strong.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I challenge; I will withdraw this resolution if the strength is 700.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Anyhow, the Union was split into two. One was headed by Sri Kannan. He was a Socialist. He was the Chairman of one of the Unions. Subsequently difficulties continued. Both these Unions were trying to affiliate to the I.N.T.U.C. On that there is no difference of opinion. The latter is a part and parcel of Congress organisation. Is there any objection for these two Unions to be affiliated to one single Union? There should not have been any objection. But one of the Unions headed by Sri Kannan was opposed to the Congress party. The whole difficulty set in after the elections and after one of the groups began supporting the opposite party rather than the Congress.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—The second general elections were held in 1957. But this Union came into existence in 1955.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—This thing went on. I am referring to another fact. It is about Sri Shamsuddin who was the Manager. Compulsorily, he was made to get out.....

Sri C. M. POONACHA.—Not knowing the facts fully at least, you should not come to conclusions which are very wrong.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Anyhow he was almost pushed out of the job, if not dismissed, and I am subject to correction.

Sri C. M. POONACHA.—Be fair to the officer himself.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I have heard that Sri Thipperudriah was admittedly an honest officer from all accounts and he was appointed as Chairman. How long did he continue? For barely six months. During his tenure of office there was a lot of trouble in the Mills. I know it personally

when once I was passing through Channapatna. On that very day. I was told that some of the workers had been manhandled and I learn that a number of persons have been charge-sheeted, and that some of the cases are pending still. What is the difficulty now? Sri Thipperudriah has resigned. The reasons are mysterious. A retired officer who was reappointed would not ordinarily send in his resignation without very valid and compelling reasons. In this particular case we have the spectacle of a gentleman, of course whom I do not know personally, who was Ex-Mayor of this City has been appointed Chairman. From all accounts I have personally nothing against this person. Why should this gentleman who had practically no experience of management of industrial concerns be thrust upon this industry? As my friend Sri Mallaradhya said, it is politics through and through, from beginning to end, which is playing havoc in driving this industry to the wall. Two things have to be borne in mind; Government have got one-tenth right in this industry and that they cannot push a person for being appointed as its Chairman; the other thing that has to be borne in mind is that they must be in control of the labour also. Politics and the future of the party in power has to be taken into consideration also. It is not only here but elsewhere too. In today's morning papers we have read the situation in Orissa. So it is power and power madness that is playing in this industry and in regard to everything else all over the country. Throughout the history of this industry you will find the interference of the Government and it is a sordid state of affairs. It is unjust to the labour, unjust to the industry and to the condition of the industry. Government must have the interest of the labour, must have the interest of the industry; both these things have to be taken into consideration. Now we have the spectacle of the Government or the party in power having the interest of their party only and nothing else. My friend the Finance Minister said that we have to produce evidence to that effect in this

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

House. I was astonished at the statement that this House is capable of receiving evidence in regard to the interference of the Government in the industry. It is not possible. It is only an independent body which can take evidence. We have got to make a *prima facie* case in regard to interference of the Government. Let them appoint a body if they want to cleanse themselves of this odium of interference in this industry and the resolution makes it abundantly clear that there is interference of Government. It is that that the resolution is aiming at and not at the resignation of Sri Thipperudriah. Of course we are not concerned which officer comes or goes. It is for him to resign from the job. Personally I am not very much concerned whether Sri Thipperudriah has resigned or not. We are merely concerned with the management and welfare of this industry and the welfare of the labour which goes along with it. We see all over the State the same highhanded treatment given to the labour, more especially the treatment that is given by the Government to the labour. That is the main thing that we are aiming at and we on this side have heard two Hon'ble Members—one the Finance Minister who said that he was very much attached and had something to do with this industry and the other as the Chairman or the President of the Labour Union. There is much more interest in it on the other side than it is to be found on this side of the House.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—It is a lawyer's argument.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I do not want to take the time of the House much more. This is a test case. Government should not stand on prestige in these matters. My friend has stated that the Chief Justice of the High Court should enquire into this matter. I have no objection if the Chief Justice is appointed. I have also no objection if a very independent judicial officer, if not the Chief Justice, is appointed to enquire into the matter. I do not want that the person should

be made a culprit or to be put into the dock and a trial held. In the interest of the industry I request the Government not to fight shy of these things. It is not a matter of prestige; it is the welfare of the country of which you are such a great advocate. You are trying to establish a socialistic pattern of society. In a socialistic pattern of society you have to consider the interests of the industry as well as of the labour.

In the circumstances I give my wholehearted support to the resolution moved by my friend. I again request the Government not to fight shy in appointing a judicial officer to enquire into this matter.

Mr. CHAIRMAN.—Sri Veerappa.

Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—Government may reply.

Sri J. B. MALLARADHYA.—He may apply for closure.

Mr. CHAIRMAN.—I will not allow members to repeat the arguments.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—While supporting the resolution, I wish to offer a few observations. I am surprised indeed to hear the Finance Minister say that the resolution itself is not maintainable inasmuch as it is not properly worded, as the ingredients for a resolution to be permitted are lacking. In this connection I want to draw the attention of the Finance Minister to rule 101 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly. It says:—

“A member who wishes to move a resolution shall give notice, at least fifteen clear days before the commencement of the session at which he desires to move the resolution and shall together with the notice submit a copy of the resolution he wishes to move:

Provided that no member shall, unless he has obtained the special permission of the Speaker, be permitted to send notice for one session of more than two resolutions:

Provided further that the Speaker, in consultation with the Minister to whose department the

resolution relates, may allow it to be entered on the list of business with shorter notice and if he does so the resolution shall take precedence over the ballotted resolutions."

5 P.M.

In this connection, I repudiate the argument advanced by the Hon'ble Finance Minister that all the formalities to render the resolution maintainable are observed.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member need not enter into a discussion about it.

Sri Y. VEERAPPA.—The wording is quite clear. It is self-explanatory. As argued by my learned friend who spoke last, there are two ingredients embodied in this resolution, namely, interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills and the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto. By implication it means that the prosperity of the factory and of the labour is affected. Therefore, I do not think there is any force in the argument that the resolution itself is not properly worded and that it does not warrant the appointment of the Chief Justice of the Mysore High Court as a tribunal to go into the allegations embodied in this resolution. Therefore, my humble submission is that the resolution is quite all right and it does warrant the appointment of a High Court Judge to go into this question in order to find out whether justice or injustice has been done. Further, I cannot understand the policy of the Government. To say that after all it is a futile matter and that therefore it does not warrant the appointment of a High Court Judge, does not stand to reason especially when the Mover of the Resolution has made it quite clear that there is great injustice done to the labourers and there is disharmony existing among the labour. This has affected the very labour policy of the Government. Therefore, I cannot understand why this resolution cannot be taken up and the request sought for not complied

with. The Government cannot say that they have no power to interfere with the formation of different labour organisations, etc., when they are providing funds for the appointment of Labour Officers and the establishment to control the labour movement. Therefore, my submission is that the resolution is quite all right and it is admissible and maintainable. It raises an issue which really warrants the appointment, if not of a High Court Judge, at least of an independent tribunal to go into the allegations and to arrive at the truth or otherwise of this matter. Therefore, my submission is that it has to be allowed and the tribunal has to be appointed.

Sri T. D. MARANNA (Magadi).—Sir, I rise to move the closure motion. "I move that the question be now put."

Mr. CHAIRMAN.—I am inclined to accept it because I feel that sufficient number of Hon'ble Members have taken part in it and I think there is nothing more to be said about it. I shall, therefore, put the motion to the House. The question is:

"That the question be now put."

The motion was adopted.

Mr. CHAIRMAN.—I will now call upon the Hon'ble Mover of the resolution to reply.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I think the Minister for Industries is to reply first and then I will have to reply.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member has to reply to the general debate first. That is the rule.

5 P.M.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದಮೇರೆಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ವರೆಗೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ, ಇದರಮೇರೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಎಣಿಕೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಏನೂ ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅವರ ಒಂದು ಅರ್ಗನೈಜೇಷನ್ನಿನ ಅಭ್ಯಾಸವು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ನನಗೆ ಈ ಘಾಕ್ಶರಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ interest ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪ್ಪು ನೇರಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಘಾಕ್ಶರಿಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು labour ಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದೇ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಎನಾ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ ಯವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಇವರ ಸಹಾಯವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ I.N.T.U.C. ಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದೂ ಸಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೈರ್ಗನೈಜೇಷನ್. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಥವಾ ನಾನ್-ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎನ್ನುವ ಭೇದ ನನಗಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅನಾ ನುಕೂಲವಾಗಬಾರದು, ರೇಬರ್‌ಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ; ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ corruption ಇದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ interference ಇರುವುದು. ಸರ್ಕಾರದ interference ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಚೇಲ್‌ಮನ್ ಆಗಿದ್ದವರು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಆಗಿರತಕ್ಕ ನಷ್ಟ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಆದದ್ದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. Judicial enquiry ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶಾಂತ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್‌ಗೆ ಯಾರೋ ಹಣಕೊಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡಿದರು; ಅದನ್ನು ಅವರು ಬೇರೆ ತರಹದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆಂದು ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ observe ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗೆ personal ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. Corruption ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ corrupt ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಚೇಲ್‌ಮನ್ corrupt ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬದ್ಧವಂತರಾದ, ದಕ್ಷರಾದ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಚೇಲ್‌ಮನ್ ಆಗಿದ್ದವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ interference ನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಫೇರ್ ಹೋಲಿ ರುಗಳದು ಹೋಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಕೂಲಿಕಾರರು suffer ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉದಾರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜುಡೀಷಿಯಲ್ ಎಫೆಕ್ಟಿವಿಟಿ ಮಾಡಲು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಈ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ತಂದುದಲ್ಲ. ಮಿರ್ ಕಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರೂ ಈ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ಬೆಂಬಲ

ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಿಷ್.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾದಂಥ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ತಂದ ಕಾಲದಿಂದ ಇದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವಂಥ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ತಾತ್ಕಾರ್ಯವೇನು, ಈ ಠರಾವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಓದಿದಾಗ, ನಾನು ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿನಷ್ಟಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಎತ್ತುವ ಕಾರಣದಿಂದ ತಂದೆಹಾಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಮಾನ್ಯ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಆಪಾದಿಸಿದರು. ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಎಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ನಾನು ಕಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರೇ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಯ ರಾಜಕೀಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಬೀರಿದ್ದು ವ್ಯಸನಕರ. ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಅಲ್ಲದಂಥ ಕಾರಣಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಹೊರಿಸಿ ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮನವರಿಕೆ ಆಯಿತು: ಅನಂತರ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ರೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳಿಗೆ ಇರುವ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳೂ ಯಾವುದೋ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು; ಅದನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಬೇಕಾದದ್ದು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿ, ಒಂದರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೋಣೆಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪಿನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡವಿದ್ದು ಅದು ದಕ್ಷರಾದಂಥ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೂ, ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಒಡಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುರಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಕೆಲವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಮೊದಲು 1938ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ, ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಕಸಬು ಇರಬೇಕೆಂದು. ಅದರ ಬೈ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ ಆದ ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರಬೇಡದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆರೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೂಲು ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಾಫ ಬರದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲ ದೊರಕಲಿಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸ್ವನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ರೇಷ್ಮೆ

ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಸಹಾಯ ನೀಡಿತು. ಅದರಿಂದ ಚರಕಾ ರೀತಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಿತು. ಯುದ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯಿತು. ಅನಂತರ ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ಟ್‌ನಿಗೆ ಬೇರೆ ಪರರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು, ಆಗ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ಟನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ವಿವೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತೊಡಕನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾದುದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಲಕ್ಕೆ ವಿರ್ವಾಟು ಮಾಡಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಸಾಲ ಇದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The price of spun silk between the years 1940 to 1951 was round about 2 to 3 rupees and it was not until 1951 that it became remunerative. May I ask what the Government did during the years 1940 to 1951 to stabilise the price of spun silk and what is it that they did to resuscitate the industry. They did not even give a subsidy. Government did precious little during these ten years. It is on record.

Sri C. M. POONACHA.—It may be within the knowledge of my Hon'ble friend who was very closely associated with the general working of the Industries Department and perhaps with this industry in particular.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ಈ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇತ್ತು. ಆ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲದಿಂದಲೇ ಅದು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ದುಸ್ತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಲ ಒದಗಿಸಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಂಥಾದ್ದು ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಈ ಮಿಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಎರಡೂ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನೂಕುವೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಇದರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ತೊಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಗಾರರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಿದೆ, ಎರಡು ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳಿವೆ, ಇದರಿಂದ ತಿಕ್ಕಾಟ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಮುರಾರಾಧ್ಯರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಯೂನಿಯನ್ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕರ್ತವ್ಯರೋಪದ ಆಪಾದನೆ ಬಂದಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದದ್ದೇ ಆದರೆ ಇದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಯೂನಿಯನ್ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳಿವೆ, ಒಂದೊಂದು ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದೇ ಯೂನಿಯನ್ ಎನ್ನುವ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಯೂನಿಯನ್ ಇರಬೇಕು, ಸಾಮರಸ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಆ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಹಾಕುವುದು ಸಲ್ಲದು. ಒಂದೇ ಯೂನಿಯನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವು. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ interference ನಿಂದ ಎರಡಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೂರನೆಯದು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ Articles of Association. ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೊಳಪಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಅಥವಾ ಚೇರ್ಮನ್‌ರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಚೇರ್ಮನ್ ನೇಮಕವಾದ ಮೇಲೆ ಅದು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ರಾಜೀಕೃತ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅನಂತರ ಅವನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿ ನೇಮಿಸುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಹೊರಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ನಾನಾ ಸದಸ್ಯರು ಶಂಪಾದೀತರವನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಡಿಸ್‌ಮಿಸರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಜಪ್ಪ.—ಅಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಗೊಳಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. It is never in fairness to the particular gentleman. ಅವರು ಸೆರಿಕರಾಚರ್ ಇಲಾಖೆಯ ನಿವೃತ್ತ ಡೈರೆಕ್ಟರೆಂಬುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವವರು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸೆರಿಕರಾಚರ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವೈಸ್‌ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಶ್ಮೀರ ಮತ್ತು ಬೀಹಾರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ರೇಷ್ಮೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಿ ಕಲ್ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ)

ಅವರು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸದ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ತಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುವು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಲಭಿತ ಮೂಲಕ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿರ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ ಸಿರ್ಕ್ ಮಿಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದಿದ್ದರೂ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಶಂಪುಧೀರ್ ಅವರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟೆವು. ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ನವೆಂಬರ್ ಏಪ್ರಿಲ್‌ವರೆಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮಂಡ್ಯದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು ಮತ್ತು ಪಾಂಡವಪುರದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡೂ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದರಿಂದ ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹೊರಬಹುದೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ಶಂಪುಧೀರ್ ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಗಳ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Before Sri Shamsuddin wanted to be relieved of his duties, the Government should realise that they deputed the Anti-Corruption and Efficiency Audit Officer to make enquiries and this was the immediate cause for Sri Shamsuddin to resign. I should like to have a clarification. Can the Government depute their Anti-Corruption Officer to enquire into the affairs of a Joint Stock Company? If you send the Efficiency Audit Officer to make enquiries no private concern will flourish. Under what provision of law has Government sent their Anti-Corruption Officer to enquire into an industrial concern, I should like to know.

Sri C. M. POONACHA.—I am thankful for the interference. I was about to come to the same point. I am coming to the point presently.

ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ಮಂಡ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಚೇರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವಪುರದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರೀ ಶಂಪುಧೀರ್ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರೇ

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದರೂ ಈ ಸ್ಥಳ ಸಿರ್ಕ್ ಮಿಲ್ಲಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ಅವರೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಪಯು ಇಲ್ಲಯೂ ಕೆಲಸ ನಮೂನಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಎದ್ದುಮಾಡುಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎರಡು ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂಟಿಕರಪ್‌ಷನ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತನಿಖೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಯಾರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ. Articles of Association 159ನೆಯ ಪ್ರಕರಣದ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅಡಿಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ಟೆಷನ್ ಅಡಿಟರ್ ವಿನಾ ಅಂಟಿಕರಪ್‌ಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಕೂಡ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಸಾಲಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಸಾಲಗಳ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು; ಅನಂತರ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ legal difficulty ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಈಗ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ 159ನೆಯ ಪ್ರಕರಣದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಟೆಷನ್ ಅಡಿಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಅದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Article 159 of the Articles of Association of the Silk Mills reads :

“The Government of Mysore may once a year or oftener as they think fit, appoint an auditor called the Government Auditor to audit the accounts of the Company.

The Government Auditor shall have inspection of all the books of account and vouchers of the Company for the purpose of his audit and also such minutes of the Directors as may relate to such account and the Government Auditor may in relation thereto examine the Directors or other officers of the Company.

The appointment of a Government Auditor shall not involve any additional cost to the Company.”

Sri J. B. MALLARADHYA.—Was Sri Mundkur an officer of Efficiency Audit or Anti-Corruption?

Sri C. M. POONACHA.—He was called as Special Officer, Efficiency Audit and Anti-Corruption. He went into these things and we have his report which has been forwarded to the Directors for their comments.

Sri J. B. MALLARADHYA.—May I know whether the Managing Director brought to the notice of the Minister for Industries that the action of the Government in deputing an officer was not regular? Was no resentment expressed?

Sri C. M. POONACHA.—No. In all fairness I must say that the Chairman welcomed the idea and he co-operated with the whole process of audit and no kind of resentment was at any time expressed of which I am aware. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಡಿಟರ್‌ನನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ಎಷ್ಟೋ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ. This is not the only one of its kind. ಅಂಚಿಕರಪರ್ಷ ಅಫೀಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಅನಾ ವತ್ಯಕವಾದ ತೊಂದರೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY (Chiknaikanahally).—Sri A. V. Narasimha Reddy was pleased to state that whatever award has been given by the tribunal was not being enforced by the management. Government could have directed the management to enforce it.

Sri C. M. POONACHA.—I am not very well acquainted with the details of those tribunals, or their awards. It is entirely with the management and it is a private limited company and if the award was not given effect to it was up to the Labour Unions to seek enforcement through proper provisions of law. 1952ನೆಯ ಇಸವಿ ನವಂಬರ್ ತಾರೀಖು 11ರಲ್ಲಿ ಮಂಡ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಚೇರೈನ್ ಪದ ಎಗೂ, ಮೈಸೂರು ಸ್ಪಿನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಚೇರೈನ್ ಪದವಿಗೂ ಕೂಡ ತತ್ಪರಾದ್ಯುಕ್ತವರೂ ರಾಜೀ ನಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಅವರೇ ಬರೆದರು. ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ:

"To

The Secretary,
Industries and Commerce,
Vidhana Soudha.

Sir,

Due to domestic and personal reasons I beg to tender my resignation to the Chairmanship of the Mysore Sugar Co., Ltd., and that of the Spun Silk Mills, Ltd. I humbly request that my resignation may kindly be accepted with immediate effect. I further suggest that the Director of Agriculture and the Director of Sericulture who are respectively Government Directors of these two companies may be requested to take charge of the said companies. I submit my grateful thanks to our benign Government for having given me an opportunity to serve these companies. For the purpose of record and correspondence I enclose two separate resignation letters.

(Sd.), K. THIPPERUDRAH."

This is actually his letter of resignation.

ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಚೇರೈನ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ಸಮಯದವರೆಗೂ 2-2½ ತಿಂಗಳು ಅವರನ್ನೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರೇ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮರಾಠಾಧ್ಯೇರು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಧೈಯ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ತಕ್ಷಣ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಹಿಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಮಯದವರೆಗೂ ಕೂಡ ಅವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವಂಥಾ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಅನಂತರ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಏನೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸ ಚೇರೈಮನರ್ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹದಗೆಟ್ಟದೆಯಾದರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪನ್ನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವಂಥ ಮಜದೂರರ ಎರಡು ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಫರ್ಷಾ ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನು

(SRI C. M. POONACHA)

ವು ದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೇ. ಆದರೆ ಕೃಷಿಬಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅದ್ದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧಾರಣ ವಾಗಿ 1952ನೆಯ ವರ್ಷವಲ್ಲ:—

In April 1952 the Company approached the Industrial Finance Corporation for a loan of Rs. 30 lakhs which was subsequently revised to Rs. 15 lakhs. The Company wanted the Central Silk Board to recommend their application to the Industrial Finance Corporation; but the Central Silk Board was of the opinion that this did not come under their purview. Ultimately the application was turned down by the I.F.C. on the following grounds:

(1) The mill machinery was very old.

(2) The Bank of Mysore, Ltd., has got the first charge on the fixed assets.

(3) The inadequacy of the working capital leading to the closure of the mill in March 1952.

(4) Accumulated losses of about 4.61 lakhs.

(5) The written down value of the fixed assets as on 31st March 1953 was only 13.59.

I want to give a brief resume.

In February 1953 Sri Gopaldas Tulsidas and Sri K. G. Venkataswami Naidu agreed to give a loan of about Rs. 12 lakhs for the discharge of the mills' liabilities on condition that the financiers be allowed to supply the raw materials and also take all the finished goods and pay the mills their manufacturing charges with a reasonable margin of profits. This arrangement did not materialise. I am not going to the merits of the case. I am only trying to indicate in what state the Company was functioning as far back as 1950 and onwards.

In March 1954 the mills approached the Mysore Government for a loan of Rs. 14 lakhs under the State Aid to Industries Act of 1951. This also did not materialise.

In March 1955 the mills offered to Mysore Government to hand over the assets and liabilities on payment of a reasonable return to the shareholders at say Rs. 7-8 0 per share. This proposal was not approved by that Government.

In July 1955 the mills approached the Central Silk Board for a loan of Rs. 23 lakhs of which Rs. 15 lakhs were to be utilised for repayment of liabilities, Rs. 5 lakhs for working capital and Rs. 3 lakhs for replacement of machinery and parts. This also did not materialise.

In July 1957 the Company approached the Government of Mysore with a proposal for obtaining Rs. 25 lakhs through the Central Silk Board, the loan being guaranteed by the State Government. Out of the amount of Rs. 25 lakhs Rs. 8 lakhs was required for rehabilitation of the machinery, Rs. 10 lakhs for reduction of existing liabilities and Rs. 5 lakhs for working capital. The matter was considered by the Mysore Government and they have expressed that until the present position improves and profits are earned, it would be difficult to obtain further funds for expansion.

ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಹಾಕಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಈ ಕಂಪೆನಿಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಬರಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. I.F.C.ಗೆ ಬಂದೆವು, ಅವರು ಅಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ:—

“This Mill is passing through a difficult period.”

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ರಾಫದಾಯಕ ವಾದಂಥ ಪ್ರಗತಿ ಪೂರ್ಣವಾದಂಥ ಕೆಲಸಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಷ್ಟ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೆಷಿನರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇವೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆದ ವಿಷಯ. ಹಣದ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಪ್ರಕಾರ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ, ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ಟೇಷನ್ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ಕಾನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಅಕೌಂಟಿಂಗ್ ನಲು ವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ಸ್ ಇರುವ ಸರ್ವೆ ಟೀಮ್ ಬಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗವನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಮೆನೇಜ್

ಮೆಂಟ್, ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್, ಸೇಲ್ಸ್ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಪನಿಯವರಿಗೂ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದು ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲು ಉದ್ದೇಶ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಷಯ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಏನು, ಎತಕ್ಕೊತ್ತರ ಹೀಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ತಿಳಿಯಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಂಪನಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ರವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ವಿಷಯವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಕಾರ interference ಮಾಡಿದೆ, ಆಗ ಭಾರದಂಥ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಕಳೆದ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಡಿಗ್ರಿಮಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ.

February	...	10,800 Lbs.
March	...	12,400 „
April	...	25,200 „

Sri J. B. MALLARADHYA.—What about the figures of the corresponding period of the previous year, Sir.

Sri C. M. POONACHA.—They are very depressing indeed.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Because it refers to accumulated stocks. We should like to have the figures.

Sri C. M. POONACHA.—So far as I am concerned, I attempted to collect figures; that was the very reason I was a bit late when we resumed after recess. I was just trying to contact the office on the phone and I tried to get some figures. Immediately I heard Sri Mallaradhyaya saying that production levels were falling down, I wanted to check up and I have got these figures to show that it is maintaining steady progress.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The actual quantity available for de-gumming must have reference to the quantity that was there for de-gumming. What

was the actual quantity that had to be de-gummed: and what is the percentage so de-gummed that is the point for determination.

Sri C. M. POONACHA.—This relates to the months of December, January, February. We had a total quantity of 37,000 lbs. during December.

38,000 lbs. during January

62,000 lbs. during February

These figures would speak for themselves.

Coming to the Pressing Department: figures of production during the months:

February	...	9,850
March	...	7,954
April	...	18,890

Silk production:

February	...	2,129
March	...	2,278
April	...	5,047

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದಂಥ ಮಾಲನ್ನು ಕಡಿಮೆ ದರಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ under sale ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆರೆ ದೊರಕುತ್ತಿದೆ. Cost of production ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆರೆಗೆ ಮಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯವಹಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಕ್ರೋಮ್ ಟ್ಯಾನಿಂಗ್: ಇದು ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತ್ತು. ವ್ಯಾಪಾರವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಯಾವದೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದುರ್ಘಟನೆ ಕಷ್ಟಕಾಲ ಬರುವಂಥಾದ್ದು ಸಹಜ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಅರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಸರಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದೇ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ತೊಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ಟೀಕೆ ಸರಿಯು. ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪೂರಿತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿಕೂಡ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ನೂಟನೆ

(SRI C. M. POONACHA)

ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಷಿನರಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡದೆ ಯಾವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳು ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟು ಒದಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಪಿಂಡಲ್ಸ್ ಬಹಳ ಹಳೆಯವಿದ್ದು ಯಂತ್ರವು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ತಜ್ಞರು ಬಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 20-25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಹಾಯ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧುನಿಕ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಜದೂರರೂ ಸಹ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಟ್ಟು, ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕರಣ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎಂಟು ಮಾಡಿ, ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಂದ ವಿಚಾರಣೆ ಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಾತು ಗುಬ್ಬಿಯಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವಹಾಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN.—I will put the motion to the House.

The resolution is :

“This Assembly is of the opinion that an Enquiry Commission

consisting of the Chief Justice of the Mysore High Court be set up to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills Ltd., Channapatna, resulting in the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto.”

The motion was negatived.

Mr. CHAIRMAN.—The next resolution stands in the name of Shri N. Rachiah. He may move it.

HON'BLE MEMBERS.—We may take it up tomorrow, Sir.

Mr. CHAIRMAN.—If the House so desires, I will say that the House will now stand adjourned till 1 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Fifty Minutes past Five of the Clock to meet at One of the Clock on Wednesday, the 30th April 1958.

Karnataka State Archives

(Departmental Library)

ಕನಾ. ಟಿ.ಕೆ. ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ) (B) 4777

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No.

ದಿನಾಂಕ Date.....

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FORTY-NINTH DAY

OF THE

FOURTH SESSION

WEDNESDAY, 30TH APRIL 1958

Vol. IV—No. 49

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—Nos. 1582, 1813, 1856, 1886, 2108	2395—2404
Short Notice Question and Answer—No. 146	2404—2406
Minister's Statement	2406—2407
Questions for answers on the day, but not taken up.—1655, 1990	2407
Allegations in respect of individual officers.—Speaker's ruling	2408—2414
Non-official Resolutions—	
No. 2.—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people (Debate not concluded)	2415—2435

Karnataka State Archives
(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

ಆವೃತ್ತಿ ಕ್ರಮದ Accession No. 4778

ವಿನಾಂಕ Date

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND
PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
1958.

QUESTIONS

Subject

Q. No.

- 1582 Anti-corruption Enquiry against the Director of Public Health
(Continued).
- 1813 Request for Acquisition of Lands for Construction of Houses to
Adikarnatakas in Kattalgere, Grama.
- 1856 Indiscriminate Selling of Allopathic Medicines.
- 1886 Promotion of junior Clerks as Revenue Inspectors
- 2108 Financial Position of Karnatak Regional Library at Dharwar.
- 146 Decision taken on the A.G.'s Opinion with respect to Special Personal
Pay granted to Officials of old Mysore State.
- 1655 Survey to provide proper Housing Arrangements for Agricultural
Labourers in Hiriyr Town.
- 1990 Recovery of Establishment Charges from non-residential students of
Agricultural College, Hebbal.

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FORTY-NINTH DAY.

Wednesday, 30th April 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS

MR. SPEAKER.—Question No. 1582.
The question has already been put.†

Anti-Corruption Enquiry against the Director of Public Health.

(Continued.)

SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is it a fact that certain facts are suppressed from the notice of the Government with regard to the running of a dispensary in the Public Health Office?

SRI R. M. PATIL.—Does he mean to say that this has happened while answering the question or in the course of correspondence in the Department?

SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU.—How long was this fact suppressed by the Department from the Government?

SRI R. M. PATIL.—Whether it is suppression or otherwise, is a matter of opinion, but the dispensary was running from June 1952.

SRI G. SIVAPPA.—May I know whether this charge is against the office or against the Director himself?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Sir, was the Director of Public Health asked to wind up the dispensary attached to his office and if so, on what date?

SRI R. M. PATIL.—He was not asked to wind up. He asked for sanction and sanction was refused.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Was that dispensary being run without sanction?

SRI R. M. PATIL.—That goes without saying.

SRI J. B. MALLARADHYA.—How long since?

SRI R. M. PATIL.—Since 1952.

SRI Y. VEERAPPA.—What was the expenditure for running this dispensary?

SRI R. M. PATIL.—The figure is given in the answer.

SRI Y. VEERAPPA.—Have they maintained accounts regularly?

SRI R. M. PATIL.—Accounts are being maintained.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಶೀಲತೆ ಸಚಿವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?

SRI R. M. PATIL.—That is outside the scope of the question.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾಧವ್.—ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಏಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ?

SRI R. M. PATIL.—There was no case for suspending him because the enquiry was to be completed. When *prima facie* case is known, necessary steps have been taken.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಬೋರಗೌಡ.—1952ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಡಿಸ್ಪೆನ್ಸರಿ ಸಡ್ಡು ಹಾಕಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. 14 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅಂದಿನಿಂದ ಅಪವಿವಿಧ್ಯಾಂಗವಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಆಗಿದೆಯೋ?

SRI R. M. PATIL.—Since the date of its commencement. That is said to be unauthorised use of drugs.

† For previous supplementaries, please refer to pages 2363-2366 of this volume.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I know sir, whether the same incumbent was the Director of Public Health in the year 1952 when the hospital was started?

Sri R. M. PATIL.—His predecessor was there, Sir.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I know whether there was any reference from his predecessor in office to the Government requesting for sanction to this dispensary?

Sri R. M. PATIL.—I do not know exactly, whether he had referred it or whether present incumbent referred it to the Government. It refers to some time in 1955.

Sri G. DUGGAPPA.—For whose benefit was the dispensary run by the Director?

Sri R. M. PATIL.—For the benefit of the officials in the Department of Public Health as well as the Superintendent, Epidemiology.

***Sri G. VENKATAI GOWDA.**—May I know Sir, whether these drugs were supplied to the Public Health Department officials as a result of representations made to the Director of Public Health by them?

Sri R. M. PATIL.—These details are not with me. But these drugs were meant for Health Units.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ:—ಎಫ್‌ಕ್ಯಾಪ್ಸಿಲ್ ಮೊದಲೇ ಕಾದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಎಫ್‌ಕ್ಯಾಪ್ಸಿಲ್ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇ? ಅದಕ್ಕೂ—ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri U. M. MADAPPA.—He said that by that time the enquiry was over. I ask, why steps were not taken to suspend the officer first and then conduct the enquiry?

Sri R. M. PATIL.—Without offending my friend, I may submit that so far as the procedure in such cases is concerned, unless there is a *prima facie* case, such action could not be taken. That is why, I say, that because there appeared a *prima facie* case, action has been taken. No officer can be suspended like that.

Sri U. M. MADAPPA.—Is it not a fact that the Government is aware that there is a *prima facie* case against that officer?

Sri R. M. PATIL.—That is why action has been taken.

Sri U. M. MADAPPA.—What is the action that you have taken against him now?

Sri R. M. PATIL.—Necessary action has been taken. The Enquiry is going on.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, an increment was given to the said officer. Is it after the receipt of the report from the Anti-Corruption officers or prior to that, Sir?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮೊದಲು ಆ ಅಫೀಸರಿಗೆ ಇನ್ಕ್ರೀಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Was there any increment given to this officer?

Sri R. M. PATIL.—I am not aware of it, Sir.

Sri G. SIVAPPA.—Is it not a fact, Sir, that leave is forced on him till the enquiry is over?

Sri R. M. PATIL.—The enquiry by the Anti-Corruption Officer is different from the enquiry which is now going on in respect of disciplinary action. My friend may know it. There are two separate enquiries. One is over and the other is on.

Sri G. SIVAPPA.—May I know whether the enquiry is completed or still pending?

Sri R. M. PATIL.—I have not yet received the papers of enquiry. So I presume that the enquiry is still on.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಬಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆ ವರದಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಹಣದ ಅಪವಿವರೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ವಕೀಲರನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿ?

Sri R. M. PATIL.—Perhaps at that time it was not brought to the notice of the Government.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Sir, the Hon'ble Minister was pleased to say this has been going on since 1952. Are the Accounts of the Public Health Department audited year by year? If so, whether the auditors have brought this to the notice of the Government and whether the Accountant General who also should have been informed of this, whether he took objection or not?

Sri R. M. PATIL.—These facts are not narrated here in the proceedings that are before me.

Sri G. SIVAPPA.—When the enquiry is still on, according to the Minister, are there not rules that that officer must be suspended or leave must be forced on him?

Sri R. M. PATIL.—When he asked for leave, leave was granted. Thereby the purpose of his being away from the enquiry, is served.

Sri K. PUTTASWAMY.—Yesterday the Government was pleased to say that the Report of the Anti-Corruption Officers was received in May 1957 and the enquiry against the Director of Public Health was instituted some time during the last month. May I know what was the reason for this delay of 10 months?

Sri R. M. PATIL.—The delay was due to two facts. One was as regards explanation of the officer concerned and another was, on his explanation, we had to consult the Law Department. Under such circumstances this delay has been caused.

Sri K. PUTTASWAMY.—Is it the opinion of the Government that this delay of 10 months would not lead to break of morale in the Department Sir?

Sri R. M. PATIL.—So far as this case is concerned, this delay has not caused any demoralisation.

Sri Y. VEERAPPA.—Did not the Government think that by retaining the officer, even in spite of the allegations made, relevant fact would be suppressed?

Sri R. M. PATIL.—Suppressed by him, or by whom? There must be a clarification of the question.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—When the Anti-Corruption Officer conducted the enquiry, did the Director of Public Health offer any explanation?

Sri R. M. PATIL.—It is confidential. That cannot be revealed.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—At least, does the report show that before supplying medicines to the tune of Rs. 14,000 did the Director adopt the procedure necessary?

Sri R. M. PATIL.—Prescriptions were given after the examination of each of

the patients who used to take medicines from this dispensary or this establishment. Accordingly medicines were used to be distributed. That is the procedure they followed. The only defect found is that there was no sanction for this. This is an irregularity.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪುಟ್ಟಗೆ ಔಷಧಗಳ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿವೆ ಎಂದು ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದಮೇರೆ, ಅವನ್ನು recover ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ?

Sri R. M. PATIL.—There is also another point and that point is, in the year 1954, all non-gazetted officers in the old Mysore area were given free medical aid. That point has also to be taken into consideration before coming to final conclusions.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದರೊಳಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದು ಕಡಮೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಭಾವನೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿ, ಹೆಚ್ಚೋ ಕಡಮೆಯೋ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ರಜ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡದ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೂ ಆಗರೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Hon'ble Minister was pleased to say that free medicine was being supplied to non-gazetted officers of the State Government. May I know whether this particular dispensary was allocated the responsibility of distributing free medicines to all the N.G.O's in Bangalore City?

Sri R. M. PATIL.—On a point of order. As the departmental enquiry is going on, will it be desirable to go into all these details which would likely to prejudice the enquiry?

Mr. SPEAKER.—After all I cannot stop Hon'ble Members putting supplementaries, because a departmental enquiry is something, not, *sub judice*. But it would not be proper for the Hon'ble Members to go on asking questions. It is not a matter for me to give a ruling. But it is for the Hon'ble Members to have a sort of a restraint.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sir, I cannot understand the meaning of the word *sub judice*. How a departmental enquiry is *sub judice*, I cannot understand.

Mr. SPEAKER.—You have not followed what I said. I did not say that it is *sub judice*. I said it is not *sub judice*. But it appears the Hon'ble Member did not catch me.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Hon'ble Minister made a definite statement that one of the things to be taken into consideration was that medicines were supplied free to non-gazetted officers.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister is on the defence.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We cannot expect anything else. I want to know whether this hospital was singled by the Government to supply free medicines to non-gazetted officers in Bangalore City.

Sri R. M. PATIL.—There is no question of defence. I have stated the facts which are to be considered not only by the Government but by this Hon'ble House as well. So there is no question of defence. As regards the affording of free medical aid, the officers of this office were to get free medical aid. It is not extended to officers outside this office.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ದುರುಪಯೋಗ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ನಡೆಯಿತು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—1952ರಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೌಸ್ ಡೈರಿ ಕ್ಲಬ್ ಚಾರ್ಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ವಾಯಿತು ?

Sri R. M. PATIL.—I have said that he took charge in 1955.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—Is it not a fact that the mis-appropriation of medicines worth Rs. 14,000 has occurred during the tenure of two or three officers ?

Sri R. M. PATIL.—It is not mis-appropriation. It is only a sort of unauthorised use in the broader sense of the word. It is using the medicines unauthorisedly. One should not confuse with the legal technical words. I have already stated to the House that registers have been maintained, and prescription papers have also been

maintained. So far as Sri Venkaji Rao's question is concerned, I am not prepared to take it as misappropriation. But it has been used unauthorisedly. That is the whole point. However, there were two Directors in this whole affair: one was the predecessor of the present incumbent and the present incumbent since 1955.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—Are there subordinates of the Director who are also responsible for this ?

Sri R. M. PATIL.—The subordinates are responsible for using the drugs. But so far as the authority is concerned, the Director of Public Health is responsible for answering. That is the whole crux of the case.

Sri H. V. KOUJALGI.—What is the period of leave sanctioned to this officer ?

Sri R. M. PATIL.—In the first instance, two months.

Sri H. V. KOUJALGI.—If the enquiry is not complete, may I know whether the Government desires to force the officer to take further leave after the present period of leave ?

Sri R. M. PATIL.—It is too premature. But Government expects that within two months the enquiry must be completed.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—The Hon'ble Minister was pleased to tell us that it was an irregularity. I wish to ask the question whether it is mis-use or unauthorised way of using the drugs, is it not illegal apart from being irregular? Is it not illegal to use the drugs without sanction or permission ?

Sri R. M. PATIL.—It is a very interesting point. As regards dishonest intentions, if my friend agrees with me, we will have to scrutinise the case in order to understand whether there is dishonest intention. There is a circular from the Government in respect of free medical aid to the non-gazetted officers. The question of intention comes in whether the intention is dishonest or otherwise. That is a matter for legal opinion. Legal opinion has been sought.

1-30 P.M.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Was not this misuse brought to the notice of the Government from time to time when inspections were carried on?

Sri R. M. PATIL.—I have said that correspondence is not with me.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Was not this office inspected by auditor^s from time to time; was not this misus^e of the money for this purpose brought to the notice of the auditing department and the Accountant General from time to time?

Sri R. M. PATIL.—I need not repeat it. I have no record to that effect.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I want to know whether this misuse was not brought to the notice of the Government and whether auditing was not carried on here from time to time.

Sri R. M. PATIL.—So far as auditing is concerned, I have already said that those papers were not with me. However, auditing might have been done, but the auditing so far made might not have revealed this state of affairs. Otherwise it would have been checked long back and if it were not so, the anti-corruption would not have been there. These are the facts which are to be inferred.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—When is the officer due to retire?

Sri R. M. PATIL.—How does it come within the purview of the question?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Will the Government be pleased to look into the audit reports and the observations made therein and then draw conclusions on the basis of them?

Sri R. M. PATIL.—At the time of final decision, Government shall have to take all these facts into consideration and it is premature on my part to say one thing or the other without looking into the records.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Government was pleased to say that the misuse was from the year 1952 and the present officer was posted in 1955. To what extent is the present Director responsible for this misuse?

Mr. SPEAKER.—That is going into the merits of the case?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that in 1956 a sum of Rs. 25,000 from this department which was the due to be surrendered was not surrendered and that amount was utilised for this purpose without sanction?

Sri R. M. PATIL.—It does not come within the purview of this question. This is nothing but giving information to the Government or the House.

Mr. SPEAKER.—Question No. 1640. The Minister is not present. Sri H. K. Veeranna Gowdh has written to me saying that he will not be present here to-day and that the question may be taken up later on.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If it is a question of ill-health or going over to Delhi at the invitation of the Government of India, we can accept the explanation offered by the Minister, but not so when he is going on tour, for laying some foundation-stone or some such thing. It is not an excuse at all. The Minister should give preference to the business of the House. The business of the House is more valuable and important than laying a foundation-stone for some bridge in the State. Therefore I would request the Chair to direct that the Ministers be present when interpellations and other subjects put down in the agenda relating to them come up. A Minister cannot simply write a letter to the Speaker and take shelter under the guise of going out to attend to some function.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Here is a function sponsored by the Government. They are aware that the House is sitting and they must postpone the function to a later date when we are free.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Mr. Speaker, I have tabled a short notice question as to why the members of the Treasury Benches are being repeatedly absent from the House when important business of the House requires their constant attendance. Even after my short notice question was tabled 15 days ago, there are days when the Treasury Benches were almost empty.

(SRI J. B. MALLARADHYA)

ನಾಮಕವಾಸ್ತೆ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕುಳಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? I only wish to bring to the notice of the Chair and the House that this is a thing which should not repeat itself and that some kind of disciplinary action is indicated if such thing is possible.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾಮಕವಾಸ್ತೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕರಾಪಕಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—By way of personal explanation. ನಾನು ಹಾಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ನಾಮಕವಾಸ್ತೆ ಬಂಧು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. Let him not misinterpret my speech.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಾಮಕವಾಸ್ತೆ, ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಬಂದಿರುವುದು; ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 'ನಾಮಕವಾಸ್ತೆ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I would only like to have a clarification as to what the parliamentary procedure is in this matter. I have read in the papers that the Speaker in the Lok Sabha has several times admonished the Ministers for not being present and directed them to be present whenever important matters come up before the House. That is only a paper information and I am not sure about its authenticity. I want to know as to what should be the convention in respect of this matter.

Sri M. P. PATIL.—Sir, as far as questions are concerned, we are all aware of the Chair's direction that questions might be taken up when the concerned Ministers are present in the House. Supposing that practice is not followed and if the Chair gives a ruling to that effect, the Ministers will certainly make suitable arrangements so as to be present here.

MR. SPEAKER.—Regarding the point raised now, I would like to say that normally the Ministers should be present in the House. When the House is sitting the Ministers are expected to be present. This is a normal rule, but,

there are occasions when the Ministers find it difficult to be present in the House on account of the sitting of the other House or urgent matters outside or when they have to go to Delhi for conferences, and things like that. Under such circumstances, it will not be fair to expect that they should be here in the House at all times. We have to make some exceptions and when the Minister writes that he cannot be present in the House on such and such a day, and that his business may be postponed, naturally I take that he does so *bona fide* and there is no *mala fide* intention whatsoever. At present there is another difficulty. The procedure of taking up questions is such that the Ministers are not sure as to when the questions relating to their Department will be taken up. If we state that questions relating to the portfolio of a particular minister are taken on a particular day, this difficulty would not arise. That is why we have to tolerate the absence of some ministers for the reasons I have stated.

Sri M. C. Narasimhan referred that the Speaker of the Lok Sabha has admonished the Ministers for being absent. I would only like to state that the procedure adopted in the Lok Sabha is different from ours. There, some days are allotted to different ministers and if they happen to be absent naturally they have to be taken to task. But here, on account of our own difficulties in the matter, we will have to tolerate the absence of the ministers when they so unavoidably require to be absent.

Request for Acquisition of Lands for Construction of Houses to Adikarnatakas in Kattalgere Grama.

Q.—1813. Sri KUNDUR RUDRAPPA (Channagiri):—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware of the fact that the Adikarnatakas of Kattalgere grama, Channagiri taluk, have been requesting since ten to

fifteen years to acquire land in survey No. 37 for construction of houses;

(b) if so, the action taken in that regard;

(c) the number of houses belonging to Adikarnatakas in the above village?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) The requests are being made from 1954.

(b) Preliminary Notification inviting objections from interested persons for acquisition has been issued.

(c) Sixteen houses.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—1950-51 ನೆಯ ಸಾಲ ನಲ್ಲೇ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವುದು ತಪ ಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೆ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—1947 ರಿಂದ ತಾಪು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, 1950-51 ನೆಯ ಸಾಲನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ಆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿರುವುದು ನಿಜವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಯಾವ ತಾರೀಖಿನ ಗೆಜಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—16 ನೆಯ ಜನವರಿ 1958ರಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಕಾಗಾವರೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆಗಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ವಿತ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿಲ್ಲ; ಪಂಚಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಾದಾಯವೆಂದು ಒಂದು ಸರ್ವೆನೆಂಬರನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು, ಆಮೇಲೆ ದೇವಾದಾಯದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರು, ಆ ಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಒಂದು ಎಕರೆ 16 ಗುಂಟೆ ಸಾಕೆಂದು ಪರಿಧಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಮೊದಲು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ 19 ಗುಂಟೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ರವಿನ್ಯಾ ಕಮೀಷನರು ನಿಧಾನಮಾಡಿದರು, ಪುನಃ ಒಂದು ಎಕರೆ 16 ಗುಂಟೆ ಎಂದು ಬರೆದಮೇಲೆ ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅದುದರಿಂದಲೇ ಜಾಗೃತ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹತ್ತಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆಯನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಏನಿತ್ತು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಒಂದು ಎಕರೆ ಪಡೆನಾರು ಗುಂಟೆ ಸಾಕು, ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಹತೋಬತ್ತು ಗುಂಟೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದರು, ಅದರಿಂದ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಆ ಜನರಿಗೆ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ, ಬಾವಿ ಮಂಜೂರಾಗಿ, ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲು ಜಾಗವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪೂರೈಸಲು ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾದರೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಗಿದೆ, ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ಅಬ್‌ಜೆಕ್ಷನ್ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅದಾದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಆಮೇಲೆ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

Indiscriminate Selling of Allopathic Medicines.

Q.—1856. Sri A. R. KARISIDDAPPA (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that allopathic medicines are sold in every shop to the public indiscriminately;

(b) whether they propose to introduce a legislation to prohibit this indiscriminate selling of allopathic medicines?

A. Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(a) Sale of medicines from many shops is reported.

(b) It is not necessary to introduce any legislation as the Drugs Act is the Central Act which has been brought into force from 1st April 1957 throughout the State. Action is being taken to control selling of medicines.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know when the Government received the report and when they took action?

Sri R. M. PATIL.—There are some difficulties in implementing the Drugs Act. This is a Central Act and certain rules are to be framed by the State Government. So far as Bombay and Madras are concerned, they have been

(SRI R. M. PATIL)

implemented and it is in force since 1947. So far as the old Mysore is concerned, rules have to be still framed and approved by the Central Government. The rules have been drafted and sent to the Central Government for approval.

As regards the testing laboratories to be established, there is some delay.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know the number of Drugs Inspectors in the State?

Sri R. M. PATIL.—There are only three officers, two of them have come from the integrating areas of Bombay and one from Madras.

Sri. A. R. KARISIDDAPPA.—Are they the officers appointed by the State Government?

Sri R. M. PATIL.—They are State Government officers.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—When did the Government send the rules to the Government of India for their approval and do the Government propose to start the testing laboratory at an early date?

Sri R. M. PATIL.—It is the desire of the Government to start it as early as possible but certain things have to be done before sanction is given. I can assure the Hon'ble Member that immediately after the rules are approved, they would be implemented. Recently we have sent a reminder also. So far as starting of a laboratory is concerned, it requires a certain amount of technical knowledge and for that we have called for patterns from Bombay and Madras. These are matters to be sought for and ultimately implemented.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Is the Drug Act still in force?

Sri R. M. PATIL.—Yes.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—To the prior supplementary the Hon'ble Minister was pleased to say that the Bombay and Madras Governments framed rules as far back as 1947. I would like to know from the Hon'ble Minister how the State Governments of Bombay and Madras envisaged the passing of such an Act in 1947?

Mr. SPEAKER.—I am not able to understand the question.

Sri R. M. PATIL.—Still I shall explain the position. The Drug Act was passed in 1940 and it was sent to the State for implementation with certain rules framed by the Central Government. Some of the States implemented those rules framed by the Central Government. They also framed their own rules and got the approval of the Central Government for them. So this is the position so far as those parts of the erstwhile Bombay and Madras Governments are concerned. So far as old Mysore is concerned, it framed its own rules in 1954 and those rules were implemented some time in 1957. So, there is some legal defect. That is why the repeal of the rules of old Mysore is called for. The objections of the Central Government have also been called for and fresh rules are also sent for approval. In this transaction delay has been caused.

Promotion of junior Clerks as Revenue Inspectors

Q.—1886. Sri B. N. BORANNA GOWDA (Belur).—

Will the Government be pleased to State:—

(a) whether it is a fact that some non-gazetted junior officers in the rank of Second Division clerks have been promoted to the First Division and posted as Revenue Inspectors;

(b) whether it is a fact that some of the Revenue Inspectors who have been serving for over 10 years are still working as Second Division clerks?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(a) II Division Clerks working as Revenue Inspectors have to revert to the Ministerial line if they are promoted as I Division Clerks.

(b) Yes.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—How many such Revenue Inspectors have been actually reverted?

Sri M. P. PATIL.—It is not possible for me to give information for the whole State.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Is the Government aware that some of the II Divisional Clerks who are working as Revenue Inspectors and have put in more than 10 years service are still working as Revenue Inspectors without any promotion?

Sri M. P. PATIL.—They will have to work until they are due for promotion.

Sri H. V. KOUJALGI.—The reply to (a) should be 'Yes' or 'No'. The required answer is not given.

Sri M. P. PATIL.—I shall explain the position. This question is about the old Mysore Area. The II Division Clerks are sometimes appointed as Revenue Inspectors and when the posts are filled up, they will have to revert as II Division Clerks. If they are promoted as 1st Division Clerks, they cannot be appointed as Revenue Inspectors.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—How many II Division Clerks are now working as Revenue Inspectors?

Sri M. P. PATIL.—I am not able to give the information for the whole State.

Financial Position of Karnatak Regional Library at Dharwar.

Q.—2108. **Sri G. B. SHANKAR RAO** (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware that the Granthalaya Committee has not paid its share of the money to run the Karnatak Regional Library at Dharwar;

(b) the period since the Committee has failed to fulfil its monetary obligation;

(c) whether they are aware that the staff of the Regional Library has not been paid for the last two years and that their salary now amounts to sixteen thousand rupees;

(d) whether they propose to handover the library if any responsible body comes forward to run it?

A.—**Sri V. VENKATAPPA** (Minister for Education).—

(a) Yes.

L.A.

(b) The Kannada Vidya Vardak Sangh has not fulfilled its obligation since the time it took over the Library.

(c) Yes; it is now estimated at Rs. 17,000.

(d) A grant of Rs. 10,000 has been sanctioned by the Government towards the end of March 1958 to the Karnatak Granthalaya subject to certain conditions, pending consideration of the question of taking over the Library by Government for management. In view of this the point regarding entrusting the work to other agency for management does not arise.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—When did it take over the library for management?

Sri V. VENKATAPPA.—In 1946-47.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—What was the aid given by the Government for the library during the period commencing from 1946-47 upto now?

Sri V. VENKATAPPA.—

Year	Aid given in rupees.
1946-47	10,000
1947-48	15,000
1948-49	12,000
1949-50	12,000
1950-51	12,000
1951-52	10,000
1952-53	10,000
1953-54	10,000
1954-55	8,128
1955-56	10,000
1956-57	3,154

Total ... 1,12,282

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Are there any conditions attached to the grant?

Sri V. VENKATAPPA.—They have to find an equal sum and the amount is to be spent mainly for books. Not less than 50 per cent should be spent for purchase of books.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—What are the conditions attached to the grant of Rs. 10,000 sanctioned by Government?

Sri V. VENKATAPPA.—The conditions are that all the liabilities towards the purchase of books, magazines, newspapers and stationery should be met out of the grant without allowing

(SRI V. VENKATAPPA)

any liability to remain over under these heads at the end of March 1958. The balance of the grant alone should be utilised to pay basic salary of the staff proportionate to the amounts due to the members of the staff. No amount should be paid towards the dearness allowance of the staff till the introduction of the Mysore scales of dearness allowance to the staff from the date of integration is decided.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Are there any liabilities other than these Rs. 17,000 due to the staff?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆ 17 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗ್ತೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಈಗ 22 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

2 P.M.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it a fact that the staff which is under the management of this private body is paid higher salaries than what is eligible to Government servants?

Sri V. VENKATAPPA.—That is why we have said money should not be spent on salaries.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it a fact that the Committee has incurred debt due to over-payment?

Sri V. VENKATAPPA.—Mostly on account of salaries that debt was incurred.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Are the Government prepared to take over the library with its liabilities?

Sri V. VENKATAPPA.—Now, we have given Rs. 10,000; after they discharge all the loans, we want to take it over.

Sri M. R. PATIL.—Will it not be advisable for the Government to take over the management of the library, Sir?

Sri V. VENKATAPPA.—Yes, Sir, that is what I have said.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಕಂಬಳಿ.—ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಸರುಗಳೇನು?

Sri V. VENKATAPPA.—Information is not available in this file.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—May I know how many of the conditions laid down by the Government were not fulfilled by the management of this Library?

Sri V. VENKATAPPA.—No condition is fulfilled, Sir.

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER.

Decision taken on the A.G.'s Opinion with respect to Special Personal Pay granted to Officials of old Mysore State.

Q.—146. Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Accountant-General has expressed any opinion *recently* regarding the Special Personal Pay granted to the officials of erstwhile Mysore State prior to integration;

(b) if so, what is his opinion;

(c) whether any decision in this behalf has been taken or is proposed to be taken?

A.—Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(a) Yes.

(b) The opinion is that the absorption of the interim relief or special personal pay which was given in lieu of higher time-scale, in the revised scales of pay would not appear to be in consonance with the decision of the Government of India. The matter was required to be examined and the decision of Government communicated.

(c) The question was examined in detail. Government consider that the absorption of interim relief (Special Personal Pay) in the revised scales of pay (with weightage for service) was in accordance with the declared intention of Government and is in order. The total emoluments drawn for October 1956 have been protected and there has been no loss in emoluments.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, may I know as to whether section 115 of the States Re-organisation Act proviso to sub-section (7) requires that all service conditions applicable prior to States Re-organisation should be protected?

*Sri T. MARIAPPA.—Sir, this section does not require any clarification at my hands. The section is very clear and

things have taken place in accordance with the intention of that section.

Mr. SPEAKER.—When it is a section of any Act, clarification may not be asked.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that the Government of India have also expressed their opinion that the conditions of service applicable which should be protected according to the States Re-organisation Act, includes Special Pay in addition to the total emoluments?

Sri T. MARIAPPA.—Sir, both the Centre and the States have to conform to the provisions of the States Re-organisation Act.

Sri M. C. NARASIMHAN.—My question is clear, Sir. It arises out of declared intention mentioned in part (c) of the answer. Is it not the declared intention of the Government of India as expressed in their letters that Special Pay should also be protected?

Sri T. MARIAPPA.—I have already answered that both the Centre and the States have to conform to the mandatory provisions of the States Reorganisation Act. The Act is there and the provisions bind both of us.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, I want a specific answer. I would like to know whether it is the declared intention of the Government of India that Special pay should be protected within the terms of section 115 of the S.R. Act?

Sri T. MARIAPPA.—I have already said it, Sir. It is binding on both. Therefore, the Government of India or the Government of Mysore cannot get over it.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I take it that the special pay is protected?

Sri T. MARIAPPA.—The emoluments in terms of the provisions of the section are protected.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it not a fact that there is a mandatory provision to the effect that it is the special pay and not total emoluments that has to be protected?

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I think the Hon'ble Member is making a mistake. with respect to whatever was obtained

in the month of October 1956, nothing should be done to the detriment of the person concerned. Therefore the scales of pay only and not the Special Pay or even other emoluments which are said to be protected, are protected.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it not true that the pay scales of the former Mysore were lowest among the integrating units and in that case, would it not amount to discrimination if the Special Pay is not protected according to the answer given?

Sri T. MARIAPPA.—Please read the answer. Sir, there is some mistake somewhere. In fact, we have not done anything to the detriment of the former Mysore Government employees. We have allowed them to opt to the new scales where the total emoluments are positively protected. In the cases where the interim relief is in excess, then we have asked them to treat it as personal to them. Therefore, the quantum of the special pay is certainly protected. Because when it was granted, the very wording is that this allowance is absorbable in the future revision of scales of pay. Please do not forget that wording. You are trying to commit me and it would be foolish for me to commit myself.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not true that in the case of Hyderabad officials, such Special Pay was protected in the manner in which it has been suggested in the question?

Sri T. MARIAPPA.—Let there be no suspicion in the minds of Hon'ble Members. Probably, he is not fully briefed by our employees. I will read this particular portion, Sir.

“According to the Government of India directive issued in No. 5-6-57, dated 27th March 1957, Special pay should be protected to the same extent as pay, in cases in which Special Pay was being drawn clearly in lieu of higher time scale.....”

We wrote to him :

“Pay scales were revised in Government Order dated 1st January 1957. We had also laid

(SRI T. MARIAPPA)

down in the same order that where it falls short of the interim relief, the interim relief shall be protected and shall be treated as personal pay. This interim relief has been protected and the emoluments of the Government servants who have opted to new scales, are not less than the emoluments drawn prior to 1st November 1956. There has thus been no loss of emoluments."

We wrote to him in the above terms and he kept quiet.

Sri Y. VEERAPPA.—Was not this fact discussed when the State representatives at the Conference held in Summer last or in December 1956 and they arrived at the conclusion that the substantive pay of the persons should not be affected?

Sri T. MARIAPPA.—I do not know about the Conference of Representatives. State representatives are only Government representatives. I do not remember to have attended any conference in December last. But we had appointed an official committee to go into the question of pay scales. The Mascarenhas Committee had gone into it and its recommendations had not been given effect to. We appointed an official committee and they submitted a report and that report was considered by the Government and we had decided on 29th December 1956, that new scales of pay should be introduced from 1st January 1957, and that the interim relief which had been granted by my Hon'ble friend Kadidal Manjappa should cease with effect from that date in respect of officials who opted to those scales. It was only interim relief—interim, because on the eve of the Reorganisation of States, the old Mysore Government did not want to complicate matters and so they gave some relief.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I raise a point of order. This House has got certain rules and regulations to be followed. The members are entitled to sit in the House. The Press has got the privilege to sit in the House. The Officers have got the privilege to sit in

the Officers' gallery. Is it in order if any other member sits in this House?

Mr. SPEAKER.—There is no point of order. If there is any violation, it may be brought to my notice. What is the use of saying that it is a point of order? (*Interruption*) When I say it is not a point of order, it must be accepted. You have brought certain facts to my notice. I will look into them.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Has Government made any reference to the Government of India in regard to this matter?

Sri T. MARIAPPA.—We have satisfied the Accountant General.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The answer says 'declared intention of the Government and so on'. Since the Accountant General expresses an opinion contrary to your opinion, was it not necessary to write to the Government of India and seek clarification?

Sri T. MARIAPPA.—There was no such thing. The Accountant General had merely drawn our attention as to what had been done. We gave a clarification and thereafter he kept quiet.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

Minister's Statement.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—I want to make a statement with reference to question No. 796 put by Sri K. L. Narasimhaiah. When this question was being replied by me, I assured the Hon'ble House that I would make enquiries regarding the expenses incurred in connection with the committees appointed. I have made enquiries and wish to give information to this House.

In this connection, two committees were appointed. One committee was appointed in 1930. That committee consisted purely of officers and they have drawn T.A. in ordinary course. No other expenses were incurred in connection with that Committee. The other committee was appointed in 1948 which is called Gundappa Gowda Committee. For that committee, the Government had incurred expenses of

Rs. 41,096-5-5. The details of expenses are—

	Rs. a. p.
Pay of the officer who was the Secretary	13,529-5-8
Pay of Establishment including D.A.	15,105-14-0
Contingent charges	4,461-1-9
Honorarium to the Chairman	8,000-0-0
Total	41,096-5-5

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Survey to provide proper Housing Arrangements for Agricultural Labourers in Hiriyr Town.

Q.—1655. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyr).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether they are aware that Agriculture Labourers in Hiriyr Town are living in large numbers in congested and unhealthy area ;

(b) whether they propose to undertake survey in this behalf ?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) Yes.

(b) No. The local municipal authorities have to take action to get the area surveyed.

Recovery of Establishment Charges from non-residential students of Agricultural College, Hebbal.

Q.—1990. Sri T. PARTHASARATHY (Malleswaram).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that establishment charges are being recovered

from students who are not residing in the Hostel attached to the Agricultural College at Hebbal ;

(b) the amount recovered from each student during the past five years ;

(c) the object of recovering hostel establishment charges from non-residential students ;

(d) whether such practice is prevailing in other residential colleges also ;

(e) whether it is a fact that the non-residential students bring and take their own food under tree shades and that they are not even provided with drinking water ?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—

(a) Yes.

(b) Details of establishment charges collected from each student for the years 1952-53 to 1956-57 are given below :—

Sl. No.	Year	Rate per student per month.
1.	1952-53	Rs. 5 10 0
2.	1953-54	„ 4 12 6
3.	1954-55	„ 4 14 0
4.	1955-56	„ 5 9 6
5.	1956-57	„ 5 10 0

(c) Unlike other colleges it is essential that the students of Agricultural College should reside at the Campus as they will have to attend to field work on the farm attached thereto in addition to class work. The staff employed at the Hostel is therefore on this basis, i.e., on the total number of students admitted to the College. That some of the students are allowed, as a special case, to stay outside, is itself a concession and this cannot entitle them to escape the payment of establishment charges and impose additional burden on those who are not given that concession.

(d) This practice does not obtain in the Dharwar Agricultural College.

(e) No.

Allegations in respect of Individual Officers.

Mr. SPEAKER.—As all the Hon'ble Members know, I had promised the House that I would make a statement regarding the allegations made in respect of individual officers.

On the 26th instant when supplementaries were being put with respect to question No. 1841, one Hon'ble member tried to ask if Government were aware that a particular officer was corrupt. The Speaker intervening ruled that he would not allow any allegations against individual officers to be made on the floor of the House. He observed that he had consistently adopted this rule of procedure of not allowing allegations to be made against the officers. Hon'ble member Sri H. M. Channabasappa stated that this ruling would affect the rights that members possessed to put questions.

Some other Hon'ble members also spoke on this matter. I stated that I would examine all relevant authorities on the point and give a considered ruling very soon.

At the outset, I might mention that the system of Government as set out in the Constitution under which we are working is that of Parliamentary Democracy. This system of Government envisages a Council of Ministers who are responsible to the Legislative Assembly in respect of the administration. One of the fundamentals of this system of Government, to quote from Herbert Morrison's book on Government and Parliament, is that some Minister of the Crown is responsible to Parliament and through the Parliament to the public for every act of the Executive. He proceeds further to state,

“this is a corner-stone of our system of Parliamentary Government. There may, however, be an occasion on which so serious a mistake has been made that the Minister explains the circumstances and processes which resulted in the mistake particularly if it involves an issue of civil liberty or individual rights. Now and again the House demands to know the

name of the officer responsible for the occurrence. The proper answer of the Minister is that if the House wants anybody's head it must be his head as the responsible Minister and that it must leave him to deal with the officer concerned in the department.”

During the debate in the House of Commons on the 20th July 1954, on the Report of Sir Andrew Clerk on the public enquiry into the disposal of land at Cricheledown, the Minister for Agriculture and Fisheries whose department was the subject of the enquiry stated as follows :—

“First I should like to say a word about the conduct of civil servants concerned. General issues of great constitutional importance arise in this regard. My Rt. Hon. and learned friend the Secretary of State for the Home Department and Minister for Welsh Affairs will deal with them when he speaks later in this debate. I am quite clear that it would be deplorable if there were to be any departure from the recognised constitutional position. I as Minister must accept full responsibility to Parliament for any mistakes and inefficiency of officials in my department, just as when my officials bring off any successes on my behalf, I take full credit for them.”

Later on he did refer to the disciplinary action that he had taken against the civil servant as a result of the public enquiry, and he finally announced that he had tendered his resignation to the Prime Minister in view of the fact that he had to take responsibility for the action of his subordinate.

Mr. Herbert Morrison who participated in the debate also referred to this intimate relationship between the Minister and the Civil Service and observed that they all had responsibility to the public, both the minister and the civil servants through the Minister. He continued,

“I remember one or two cases where it was thought that we had done something wrong and where

I had admitted it and had said that the responsibility was mine. I said that if the House wanted anybody's head, it was my head it wanted. Hon'ble Members wanted to know who was the officer who had gone wrong and I stated that I was not disposed to say, that I would deal with him—and I did—and that if the House wanted anybody's head on a charger, mine was the head it should have, that is the right constitutional doctrine. If we get away from it, we shall go wrong. Therefore, at the end of the day, the Minister is responsible."

The Secretary of State for the Home Department and the Minister for Welsh Affairs, Sir David M'cswell Fyf also spoke about the relationship between the Parliament, the Ministers and the Civil Services.

I do not want to quote his speech at length except to say that he also expressed the view that constitutionally the Minister remains responsible to Parliament on the one hand and on the other hand, the Minister has the power to control and discipline his staff.

I have referred to this constitutional principle at some length because this is one of the principles which will help us in determining the point at issue.

The second principle which is also relevant and will assist us in reaching a decision is one which is more in the nature of a convention. This principle is to the effect that the best usage of a legislature is to refrain from making attacks in the House on people who cannot answer back, that is, who are not in the House, and therefore, not in a position to defend themselves.

On the 24th March 1952, Mr. Baker White asked the Secretary of State for Foreign Affairs for how long he proposes to retain Mr. H. D. Walston as an unpaid Agricultural Adviser of his Department. Mr. Eden, who was replying said,

"Mr. H. D. Walston holds no position of any kind in the Foreign Office. He was the Agricultural

Adviser to the Chancellor of the Dutchi of Lancaster, who was then responsible for the German Section of the Foreign Office from 1947 to 1949. The appointment was on a part-time unsalaried basis and lapsed on 20th May, 1949."

The following supplementary was then asked:

"Would my Rt. Hon. Friend bear in mind that if he requires any similar advice for his department in the coming months or years, there are many Cambridgeshire farmers far more qualified than Mr. Walston."

At this stage an objection was taken in the following terms:

"Is it not most undesirable that the order paper of the House of Commons should be used for the purpose of a quite grotesque attack on a gentleman who has given service in the past under the Government in an unpaid position, and that such slurs should be made by the Hon. Member."

The Speaker thereupon ruled, "the question on the Order paper contains no attack on any one. It is in the supplementary question that some suggestions were made and it is I ought to say not in accordance with the best usage of this House to make attacks in Parliament on people who cannot answer back."

This principle, that persons who are not in a position to defend themselves should not be subjected to attack, has been laid down repeatedly in the Lok Sabha also with reference to officers of the Government as well as others. I would like to refer only to one or two of them.

On the 30th March 1953, an Hon. Member of the Lok Sabha was commenting on certain reports that she had received from her women friends in Delhi that Police got into their houses at dead of night, broke open their bed-rooms and the like. A point of order was raised asking whether the Member was talking from personal knowledge or from reports. The

(MR. SPEAKER)

member stated that the information was from her friends. The Deputy Speaker then observed that the Hon. Member was making serious charges, to which the Lady Member replied, I am asking whether they are true. The Deputy Speaker thereupon ruled as follows :—

“There is no question of making such statements merely on the floor of the House and asking whether they are true. With respect to these matters, I always expect of every hon'ble Member here, that before he or she wants to make such allegations, the hon'ble Minister should be informed of them that, these are points that I am going to refer to so that he may be able to reply to them on the floor of the House. Otherwise, it creates an impression here. It may be true or it may be false. The Hon'ble Member proceeds on the basis of some information, while the Government have some other information. Therefore let not allegations be made which may not have a foundation. I do not say that the hon'ble Member has not got that, but for the hon'ble Minister to be able to reply, he should be informed beforehand, saying ‘these are the points, one, two, three, that I am going to raise’ not with respect to the general points, but with respect to charges against individuals or with respect to the manner in which officials have conducted themselves. I always expect that the Minister may be given some notice regarding these points, so that he may be able to find out and say whether the information is wrong or not, and we need not have in the proceedings information which is exaggerated or wrong.”

When a member asked, whether it would not amount to a new procedure, the Deputy Speaker proceeded to state :—

“True. I am here to see that the procedure adopted in this House is fair and proper. We are watched not only here in this House

but outside in the whole country as well. There need be no hesitation to make any representation or any allegation against Government which is true. After all, the hon'ble Members are here to correct the Government, and expose whatever weaknesses there are, but any exaggeration would prove dangerous. Under these circumstances, I would like, so far as facts are concerned, whatever be the inferences with respect to those facts, that the other side also may have an opportunity. There are precedents for this, and if the hon'ble Member wants to see them, I will show them.”

Later on the same day, when the Deputy Speaker was asked to give a ruling as to whether it was in order to attack officers by name who were not in the House to defend themselves because an hon'ble Member could attack a Minister, but it was not fair nor proper nor consistent with the dignity of the House that officers should be singled out and their names mentioned and all sorts of baseless charges made against them, the Deputy Speaker ruled as follows :—

“Again and again such matters come up before the House with respect to the public conduct of an officer in his public capacity. The House has, no doubt, the supreme right to go into that matter, but before doing so, the usual practice is to write to the hon'ble Minister in charge beforehand, because he cannot be expected to know everything. An officer may be generally good, but in a particular matter may be bad. But all these matters must be brought to the notice of the Minister first, and if even then redress is not obtainable, then of course, this is the last forum for it, and all such things can be brought in.”

Thereafter, the following discussion took place :—

“DR. RATJU.—May I suggest that question, starred, unstarred or short notice questions might be put on this?

Shri BIREN DUTT.—I have put questions. I had put a question regarding a big hartal, but the hon'ble Minister replied in this House saying that there was nothing of that kind which had happened there.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Another thing also. I would suggest. If any hon'. Member wants to raise under any particular motion, or any particular demand, any particular topic or resolution, the question of the public conduct of any particular individual, if he has exhausted all other remedies, then he may kindly inform the hon'ble Minister some time in advance so that the hon'ble Minister may come prepared to answer it.

Shri PUNNOOSE.—In this particular case, he is referring to the conduct of an Adviser to the Chief Commissioner, who is almost at the very level of a Minister there.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is very difficult for the hon'ble Minister to be knowing this and that, or this man kicking or that man kicking. A small incident with respect to a big man the Chief Commissioner, is a very serious affair. Therefore, due notice has to be given, so that the Government would be able to find out the truth. I would urge for future guidance, hon. Member would kindly take note of this. Individual cases might be brought to the notice of the Hon'ble Minister. If redress is not obtained, then questions can be put; if even then no redress is got, then there can be a formal resolution or motion on that particular matter, but I would say that hon. Members will kindly inform the hon. Minister in advance that they are going to raise such and such points, so that he might come ready. That will facilitate a full discussion, so far as this matter is concerned."

L.A.

Similarly, on the 8th of April 1954, when an Hon'ble Member wanted the Speaker to give a ruling as to whether it was in order to make references to individuals who are not present in the House, the Hon'ble Speaker stated as follows :—

"There seems to be some misapprehension, perhaps on my part. I have said many times that it is wrong and it is not fair that any member of this House should refer to names of individuals who are not present in this House and who have no opportunity, therefore, of either explaining the facts to the House or replying to the charge made. I do not know what names were referred to. But, whatever defects were found or believed to exist by the speaker who spoke, he could criticise the Minister without mentioning the names. It is the Minister who is responsible to this House and the officers who are acting under him must not come into the purview of the discussions in the House. If that has been done, I wish it was stopped there and then. If it was not stopped and it has gone out, I do not see how to avoid again something to be said in defence of those people."

"PANDIT BALAKRISHNA SHARMA.—Thank you very much.

Mr. SPEAKER.—That is the difficulty which I am feeling. I hope Hon'ble Members in future will take care to see that such a situation does not arise.

There is a rule also on this question. But it appears members are forgetful of the rules and sometimes in the heat of the debate, some allegations in speeches are made. All that I would like to do again is to appeal to members not to refer to any names and—I do not mean it is a threat; I give it as a notice to members—in case this is violated, the Hon'ble Member who does that will not be able to catch the Speaker's eye so long as I am in the Chair.

[MR. SPEAKER]

Dr. SURESH CHANDRA.—Should not that Hon'ble Member be asked to withdraw those remarks and allegations which he made against those persons who are not Members of the House?

Mr. SPEAKER.—Only I am making a distinction between allegations made which refer to the administration and persons who were responsible for such a kind of thing in respect of which the allegations were made. I think a Member while criticising the policy of the Government is entitled to give out his views and make the allegations he thinks are well founded. The mistake lay in mentioning names of particular officers and associating them with these allegations. That should not be done.

Shri FRANK ANTHONY.—On a point of clarification: are we to take it that in criticising the Minister—I am only giving an illustration—a person may say that the Minister has appointed so and so because he is related to him—will he be precluded from saying that? We are not making any charge against the person. We are making the charge against the Minister. I am only asking for a clarification.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member does not know that I have overruled such questions. He must first come to the Speaker if he wants to make a charge like that. He must be satisfied about the facts and then the allegation can be made. I am not going to permit mere relationship as a charge or a matter of insinuation that mere relationship gives a ground for believing that there has been nepotism. But, it should be the unanimous effort of the Members of this House to see that the prestige of the administration by giving names like that is not lowered and the level of the debate does not go down. That is the whole point.

Dr. SURESH CHANDRA.—

The Hon'ble Member yesterday made serious allegations against the Director-General, All India Radio, and made insinuations against that person. He has lowered the prestige of the person. That person has no right to defend himself here. What shall we do now?

Mr. SPEAKER.—I have said that the Hon'ble Minister will do the needful."

2-30 P.M.

I would also refer to a ruling by the Speaker of the West Bengal Legislative Assembly given on the 31st July 1952 to the following effect:—

"Mr. Bose, I have seen the proceedings of the House. It is a long standardised parliamentary practice that because a gentleman named is deprived of defending himself by making a reply in the House, he should not be named. There are thousand other ways, say, by means of sending questions to the department concerned, by which you can raise the matter. It is most unparliamentary to name a particular officer who is not present in the House. That is a standard parliamentary practice."

There is no doubt that Hon'ble Members have the fullest right to debate. Since the ministry is responsible to the House, every member has a right to criticise the administration or any aspect of it. But this right of debate is subject to rules of procedure and conventions. These conventions, as I have indicated by the varied quotations above, require that while on the one hand, any defects in the administration should be brought home to the Minister concerned who is in a position to defend himself, personal attacks against the officers who are not in the House should not be usually made. There may, however, be cases where, in order to bring home certain defects in the administration, it may be necessary to refer to the official misconduct of any particular officer.

In such a case, we have to consider the consequences of an attack against an officer on the floor of the House which is sprung as a surprise as it were. In such a case, the Minister will not have had notice of the fact that such an attack is going to be made against his own officer. He will not have relevant material with him. He will, therefore, not be in a position either to defend the officer and refute the charges or admit that after enquiry, such allegations are true. There will, therefore, appear in the proceedings and in the Press, a one-sided report of the allegations against the particular officer. I have no doubt that every Hon'ble Member who makes such allegations speaks with a sense of responsibility. But it is conceivable that there may be cases of some error in the information received by the Hon'ble Member on which such allegations are based. There may be cases of *bona fide* mistake. Then what happens is, that the reputation of an hon'ble or respected officer will be dragged into the lime-light, in circumstances which subsequently turn out to be incorrect. After all, we have got to presume that when Hon'ble Members attack officers, they do so, solely and exclusively with a view to improve the administration and not merely for the sake of attacking the individual as such. In this view, it becomes necessary to examine whether there is not some other expedient by which the same purpose of the Hon'ble Member would be served. If the purpose that an Hon'ble Member has in view in attacking an officer or making allegations against him, *viz.*, that the administration and administrative efficiency should improve, could be secured by a different method or by a different procedure, then that procedure has to be adopted. As observed by the Speaker of the Lok Sabha, in the rulings I have already cited, the procedure evolved in all such cases, is to inform the Minister concerned or the Government that the member is in possession of material that a particular officer is not discharging his duties properly. If as a result of the complaint, the Minister finds that a particular officer has been guilty of dereliction of

duty and the Minister takes suitable action, the purpose of the Member would be served without any publicity. On the other hand, it is equally possible that the Minister may convince the Hon'ble Member from the records that the charges are baseless, in which case, the member would, I am sure, be the first person to agree that such allegations should not be made in public or on the floor of the House. But if in any particular case an Hon'ble Member has sufficient material either by personal experience or by reliable evidence that an officer has been guilty of misconduct in his official duties, it becomes necessary, before he raises it on the floor of the House, that he should give previous intimation to the Minister concerned so that the Minister in turn may call for records and find out what attitude he should adopt on the floor of the House when the matter is taken up. He may have material to refute the allegations, or he may be convinced that there is sufficient basis for the allegations, in which case, he may order an enquiry or take departmental action. This procedure, while achieving the purpose which a Member has or should have in raising this matter also safeguards the interests of officers who are not members of the House and who are not in a position to defend themselves.

As I indicated the other day, it has been far from my intention to stifle debate or interfere with the rights of members. I am merely anxious to evolve a procedure which will give fullest rights to the members, but will also safeguard the interests of persons who are not in a position to defend themselves.

When I stated that before making allegations, an hon. Member should go to the chambers of the Minister, what I meant was that he should give notice beforehand to the Minister, after having exhausted all the other courses I have set out earlier so that the Minister would be in a position on his side to equip himself with relevant information to assist in the debate and either set out to the House facts refuting the allegations or in case he finds they are true, informing the House of

(MR. SPEAKER)

the steps he proposes to take to rectify the defects in his department.

As observed by the Minister for Agriculture in his speech in the Cricheldown debate to which I referred to earlier, Hon'ble Members on all sides of the House should help in keeping the civil service outside the political arena and as far as possible avoid exposing officials to public criticism since the Minister is there in the House to take full constitutional responsibility for the acts of his officers. Any correction of misconduct of an official or failure in the discharge of his official duties, must be left to the Minister who has the fullest power to control and deal with his staff. If the civil service is demoralised, to that extent administration suffers.

Of course, in attacking the Minister for misconduct in the affairs of his department, it may be necessary to refer to misconduct or dereliction of duty on the part of officers since it is through the officer that the Minister administers his department. Even in such a case, the procedure I have outlined above, if followed, would serve the purpose in view as well as conform to the principles I have referred to. There may also be cases where the Minister himself may have to reveal the facts relating to any particular incident to the House and in doing so, publicly criticise the civil servants. This aspect of the matter has also been referred to by Mr. Herbert Morrison in his book on Government and Parliament as well as in his speech on the debate on Cricheldown on the 20th July 1954. He however speaks of these as extreme cases, where in fairness to the Minister he has to criticise civil servants because specific ministerial orders have not been carried by them. He is however clear that even in such cases, the principle of ministerial responsibility will apply and the Minister cannot escape from the consequences of the action of his civil servants.

There are also cases where an enquiry has been conducted into the conduct of officers and it is proper that the House should be taken into confidence. These

are all, however, in the nature of exceptions which are necessitated by the circumstances of the case and do not take away from the principles that have been uniformly laid down in the several rulings. While the public conduct of officers can, therefore, in these very special and extraordinary circumstances come up on the floor of the House, I am quite clear that the private conduct of an officer cannot be questioned, nor can any attack be permitted against the personal character of an officer except in so far as these matters directly and intimately affect his public conduct and even then, they can be referred to only within the self-imposed restrictions that I have indicated.

I have given a somewhat lengthy ruling because this question has been coming up often and I am anxious that we should all together evolve, by means of healthy conventions, a procedure which will not affect the supreme right of the Hon'ble Members to be fully informed of matters relating to public administration, which will not affect the rights of the Hon'ble Members to watch over and be critical of affairs relating to the administration; but at the same time afford protection to officers who are not in a position to defend themselves and also establish the notion of ministerial responsibility by which it is the Minister who is answerable in this House for all acts or omissions of the departments under him rather than the officers who are answerable to this House, only through the Minister.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—May I suggest, Sir, that this particular ruling may be circulated to members since it seeks to define the ambit of our rights?

MR. SPEAKER.—I am going to circulate it.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Am I to take it that so far as references to individual officers are concerned, they could be made after advance notice is given to the concerned Ministers or is it . . .

MR. SPEAKER.—I have made the point clear in the ruling itself.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS

No. 2. Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.

(The Hon'ble Member Sri N. Rachiah began to speak without making the formal motion.)

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—Can the Hon'ble Member make his speech without moving his resolution?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may first move his resolution and then speak.

*Sri N. RACHIAH (Hunsur).—Sir, I beg to move :

“ This Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to introduce a Bill for promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, with a view to protect them from social injustice and all forms of exploitation as directed in articles 46 and 15(4) of the Constitution of India.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ This Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to introduce a Bill for promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, with a view to protect them from social injustice and all forms of exploitation as directed in articles 46 and 15(4) of the Constitution of India.”

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಠರಾವಿನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಈ ದಿನ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ದಿನವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರೂ, ಸರದಾರ್ ಪಟೇಲರೂ,

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರೂ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ನೆಹರೂ ಅವರೂ ಇತರ ಮಹಾನಾಯಕರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಲವತ್ತು ಕೋಟಿ ಜನರ ಹಿತವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದರೆ ಈ ನಲವತ್ತು ಕೋಟಿ ಜನರ ಸುಖ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರಕ್ತರಹಿತ ಚಳುವಳಿಯ ಮೂಲಕ ಹೋರಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಲಭಿಸಿತು. ಇದಾದಮೇಲೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಂದವು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂತು, ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇದೇರಿತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿದರು. 1885ರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇತಿಹಾಸ ವನ್ನವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತರಚನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ನವಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಏನು ಕರೆದಿದ್ದೇವೋ ಅದರ ರಚನೆಯೂ ಕೂಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಬಹುಕಾಲದ ಕನಸು ನೆನಸಾಗಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನ ಕನಡೆ ಮಾತಾಡಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡಲಿ, ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ಸುಖಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಧನೆಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ನಾಯಕರೂ ಈ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನತೆಯ ಹಿತವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹೊಸಮೈಸೂರು ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ವತ್ತಾಗಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿದರೂ ಕೂಡ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ಹಿತವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಐದು ಭಾಗಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ weaker sections of the people ಎಂದು ನಮೂದುಮಾಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ extremely backward classes ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್, ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು, ಹೇಜನರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Backward classes ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನಾಂಗಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ backward classes ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇದೆ. ನಾನು ಈ ಠರಾವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನಾಂಗ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯಮೇಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಅರೋಪಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವನಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಜನರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನುರಿತು ಸತ್ಯವಾದ ಏಕಾರವನ್ನು ಸದಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದಲ್ಲ ಕೋಮು ಗಳವರೂ backward ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಜನಾಂಗದವರೂ, ಲಿಂಗಾಯತರೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗದವರೂ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರನ್ನು backward classesಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ರರಾವು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಫೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಫೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದು. 1956ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಸೇರಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗ ಯಾವ ಲಿಂಗವನ್ನೇ ಸೇರಿಸಲಿ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ನುಮಾರು 2 ಕೋಟಿ ಜನರಲ್ಲಿ ದೀನವಲತರು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗವಾಗಲಿ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. 1954ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಮೇರೆಗೆ ನೆಮಕಮಾಡಿದ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನವರು 1955ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿ ಇವೆ. ಅಂಪೋರ್ಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗ ಎಂದರೆ ಕುರುಬರು, ನಾಯಕರ ಜನಾಂಗ, ಪರಿವಾರ ಜನಾಂಗ, ಥೋಬಿ ಜನಾಂಗ, ಉಪ್ಪಾರ ಜನಾಂಗ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು, ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕೊಟೀಷಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅವನ್ನು ಒದಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆ ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೆಷನ್ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ 1885ರಲ್ಲಿ ಆದಾಗ ಅದರ ಮೊದಲನೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ರಾದ ಅನರಬಲ್ ಡಬ್ಲ್ಯು. ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಅವರು ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Gems from Congress Presidential Address.

1885—SRI W. C. BANERJI:

“The more progress the people make in educational and material prosperity, the greater we feel their insight into political matters and keener their desire for political advancement.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1894ರಲ್ಲಿ Mr. ALFRED WEB ಅನ್ನು ವವರು Madras Congress ಸೆಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“Education fits us for life and inspires us to a better use and enjoyment of life.”

ಮತ್ತು 1909ರಲ್ಲಿ Lahore Congress ಸೆಷನ್ ಆದಾಗ ಪಂಡಿತ ಮದನಮೋಹನ ಮಾಲವೀಯ ಅವರು:

“Compulsory education is the one foundation upon which progress of the people could be achieved” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯುತ ಬಿ. ಎ. ಬಸು ಅವರು:

“Education is the bedrock on which we must lay the foundation of our nation.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ 1924ರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು:

“The religion and that religion of that nation which pins its faith on injustice” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ 1929 ರಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರ ಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“So long as there is one aim and all education and progress has to develop collective instinct in man, so long as there is domination of one country by another and exploitation of one class by another, there will be always an attempt to subvert the existing order.”

ಮತ್ತು ವಲ್ಲಭಭಾಯ್ ಪಟೇಲ್ ಅವರು 1930 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“My interest lies in helping the downtrodden to rise from their state and be on a level with the tallest in the land”

1937ರಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ಅವರು

“It means relief of masses from their unutterable misery . . .” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೋ, ಕಟ್ಟಿದೋ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಜಾತಿ, ಮತ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುವ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಅಥವಾ ಅದಿ ಯಾರಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಜಾತಿಮತ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಈ ಜಾತಿಮತಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯತ್ವತೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಂತು. ಇದನ್ನು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ whites and blacks ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಬಣ್ಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಇಂಪ್ರೆಸ್ ಆದದ್ದು ಏನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ:—There was everything, was available in those countries, for the country and nothing was available for one's greed. But here, everything was available for one's greed and nothing for the country.

ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ:—

Major portion of the humanity has been exploited fully for the happiness of a minor community.

ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಇದ್ದು ಆ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“WE, THE PEOPLE OF INDIA, having solemnly resolved to constitute India into a SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLIC and to secure to all its citizens:

JUSTICE, social, economic and political;

LIBERTY of thought, expression, belief, faith and worship;

EQUALITY of status and of opportunity;

and to promote among them all

FRATERNITY assuring the dignity of the individual and the unity of the Nation;”

ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಬಹಳ ಸವಿತೃವಾದ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ಸ್, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಕ್ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ಸ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ:—

15 (1) The State shall not discriminate against any citizen on grounds

only of religion, race, caste, sex, place of birth or any of them”

ಅದಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೇನೇಷನ್ ಆಗಿ ಒಂದು ಪೊಲಿಟಿಕ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ the State can discriminate ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

16 (4) Nothing in this article shall prevent the State from making any provision for the reservation of appointments or posts in favour of any backward class of citizens which, in the opinion of the State, is not adequately represented in the services under the State.”

ಹಿಂದುಳಿದವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 15 (4) ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

Nothing in this article or in clause (2) of article 29 shall prevent the State from making any special provision for the advancement of any socially and educationally backward classes of citizen, or for the Scheduled Castes or and the Scheduled tribes.

46. The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.”

3 P.M.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. 23ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.—

“Traffic in human beings and begar, and other similar forms of forced labour are prohibited and any contravention of this provision shall be an offence punishable in accordance with law.”

Here we have the Jeetha system of labour, which is forced labour. Forced labour is prohibited.

ಈ ವರ್ಗಗಳ ಜನರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೋ, ಅವನ್ನು ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಈಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜೀತ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮುಘತ್ ಸೇವೆ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದುದು. ಅದರ ಈ ಸುಲಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲು ಸರಕಾರ ಶಾಸನ ರಚಿಸಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಈ ಠರಾವನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ 17ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೂಚನೆ ಮಾಡಿರು

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ)

ವಂತೆ ಅನ್ವೃತ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. 1956ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಡ್ ಮೆಂಬರುಗಳಾದ ನಾವು ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ತಂದು ಒಂದು detailed ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ; ಯಾರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೋ, ಯಾರಿಗೆ ಬಿಡತನವಿದೆಯೋ. ಯಾರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು. ಆಗಿರುವರೋ, ಅಂಥವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೆಂದು ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ forced labour ಇದೆ ಹಾಗೂ free labour ಇದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧ ವಾದುದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೂಲಭೂತಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಚರಾಯಿನತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ, ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧ ಸುಲಗೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಮಾಡಿರೂ ಕೂಡ, ಸರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು.

The House adjourned for Lunch at Five Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Forty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಪ್ರೀ ಆಂಬರ್ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಕರಾವಳಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಪರಕೀಯರ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಬಡವರಿಗೆ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೋಸವಾಯಿತು. ಆಗ ಶೇಕಡ 30 ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು ಅಧಿಕಾರ ದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಶೇಕಡ ನೂರು ಮಂದಿ ನಮ್ಮವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬೇರೊಂದು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾರು ವಿದ್ಯಾವಂತರೋ, ಯಾರು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳೋ ಅವರೇ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮೇಲೆ ಎನಾ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ, ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯಿತು, ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಮುಂದೆ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವರಿಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಲಹೀನರಿಗೆ

ಒಂದು ಭಾವ ಚಿತ್ರ ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಬೇಜವಾದ್ದಾಗಿ ಮಾತಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಐ.ಸಿ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಹೇಳಿ, ಅಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 25 ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 20 ಭಾಗವಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಡಿನವರಿಗೆ ಮತ್ತು 50 ಭಾಗವಿರುವ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರೀಮ್ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಡಿನವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? 1947ರ ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾದ್ದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವಿತ್ತು. ಆಗಿನ ಅಂಕಿಅಂಶ ಬೇಡ. 1947 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಎಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? 1952 ರಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಆರ್ಡರು ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡ 20 ಭಾಗದ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶೇಕಡ ಐದರಷ್ಟು ಜಮೀನು ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ರುಜುವಾತು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನಾವು ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಓಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು, ಅಮೇರಿಕ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಶಾಂತ ಯುತವಾಗಿ ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಈಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಭೇದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವವರು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ, ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಲಿ, ಲಿಂಗಾಯಿತರಾಗಲಿ, ಬಡವರಾದರೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಂದುವರಿದವರು ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಈಗ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರು ಅವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಬೇರೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅರ್ಥವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅಂಕಿ ಅಂಶ ನಂಟುಕಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ಯಾದರೆ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡುವಂತೆ ಯಾರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕು. "For nothing at all criminal atrocities are being committed against low class individuals for no fault of theirs" ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದರೂ ಅನ್ವೃತ್ಯತೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ 1947ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಅರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಂದರಷ್ಟೋ ಎರಡರಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಕ್ಕೆ 98 ಭಾಗ ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು

INTERESTS OF THE WEAKER SECTIONS OF THE PEOPLE

ನಿರ್ವಯವಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ಶಾಸನ ಬದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಈ ಗುಂಪಿನ ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಅರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಇವೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, S.S.L.C. ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ್ ಆದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಯಾವುದೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲರಂತೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತು, ಮುಂದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಗಡೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರವು ದೀನದಲಿತರ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಎಂದರೆ ಹರಿಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಯಾರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರದೇ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಏತ ಕೋಸ್ತರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ ಅಥವಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಅಥವಾ ಹರಿಜನ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಇತರಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೂ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ, ಅನುಬಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹರಿಜನರಲ್ಲದೆ backward classes ಎಂದು ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಇದು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳೂ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆರು ಜಾತಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದುವು. ಆಮೇಲೆ 14 ಆಯಿತು. ಈಗ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಆದಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಆಗಿರಬಹುದು; ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಕನಗುಡಿಸುವ ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಮಿದರ್ ನ್ಯಾಲನಲ್ಲ ಓದುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಲರಷಿಪ್ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವೆಂದು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಹರಿಜನರ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ಪಂಗಡಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಮಿದರ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೇ ಓದುತ್ತಿರಲಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಲರಷಿಪ್‌ಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರೈಮರಿ ನ್ಯಾಲನಲ್ಲ ಓದುವವರಿಗೆ ಸ್ಕೆಲ್ಟನ್, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ನ್ಯಾಲರಷಿಪ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೈಸ್ಕೂಲನಲ್ಲ ಓದುತ್ತಿರುವ ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಐದು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಡಿರೆ ಮಕ್ಕಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರು. 1952ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನ್ಯಾಲರಷಿಪ್ ಗಾರಿಟ್ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟೇ ಹಣವನ್ನು ಈಗಲೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬರೆದರೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹರಿಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಜನರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. Industrial loan ಎಂದು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲವನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹರಿಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏಕೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ! ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿವೆ, ಮಹಡಿಯ ಮನೆಗಳಿವೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ? ಹರಿಜನರಿಗೆ ಇಂಥ ಮನೆಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ? ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಖಾದಿ ಬಟ್ಟೆ ಈಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೋಗಿಗುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮಕ್ಕಳೇ ದೇಶದ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು, ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೇ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳ ಅರೋಗ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ದೇಶದ ಅರೋಗ್ಯ, ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಲವೇ ದೇಶದ ಬಲ, ಅದೇ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ, ಆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ಮಾಡಬೇಕು, ಬಗ್ಗಿಟ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ. ನನಗೂ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಸತ್ಪುರುಷನಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಬೆರೆಯುವ ಸಹ ಕಾರದಿಂದ ಬೆರೆಯುವರು ನಡೆಸುವಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆ ಬರುವಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ 25 ಜನರಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ, ಅಥವಾ 50 ಜನ ಅಮರ್ಲಾರರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. ಅರ್ಹರಾದ ಜನರು ಈ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೇ? ಇವರಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರಾಗಿರುವವರು ಇಲ್ಲವೇ? ಬೇರೆ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಂದುತ್ತ ಇರುವಾಗ ಅದೇ ರೀತಿ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡವೆ? ನಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿಧಾನಸೌಧ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಹಾರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಂಥ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡದೆ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ನರಿಯಲ್ಲ. ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅವರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅವರನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸದೆ ಇರುವುದು, ಸಮಾರಾಧನೆ ಆದರೆ ಬಡದೆ ಇರುವುದು, ಈ ರೀತಿ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಯಾವ ಒಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿ ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜವಾಬನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆ ಹರಿಯುವುದೇ! ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

4 P.M.

ಬಲಹೀನ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರಾಯ ಟೇಷನ್ ನಿಲ್ಲಲೋ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಿಮ್ ಬ್ಯಾಕವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್‌ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಬರೀ ಬಲಹೀನ ವರ್ಗಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲ. ಈ ಬಲಹೀನ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನತೆ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ; ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಯಾವ ಜಾತಿ ಭಾವನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಇವೊತ್ತು ಅವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು! ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಗುಡುಗು ಮಿಂಚಿನ ಹಾಗೆ ಅರ್ಥವಿಡುತ್ತಾರೆ. ರೇಷನ್ ಅಪಾದನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ನಗರಪಾಲಿಗೆ ಈಡುಮಾಡುವರು. ನಾವು ಹೀಗೆ ನಗರಪಾಲಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಯೇ! ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ,

ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡಲೋಣವೆಂದು ಬಂದು, ಬಲಹೀನ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಅರ್ಥವಿಡುತ್ತಾ ಬಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಆಡುವ ಮಾತೇ! ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 45ರ ಪ್ರಕಾರ, 10 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ 14 ವರ್ಷ ತುಂಬುವವರೆಗೆ ಕಂಪೌಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನ್ನು ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ! ಹೋಗಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಲಂಟಿಯರ್ ಆಗಿ, ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! 45 ಲಕ್ಷ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, 10 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಜನ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಆದ್ದರಿಂದ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲೋ. ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸ್ಕೀಮ್. ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲರಕ್ಕೂ ಜನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಇಷ್ಟೇ ವರ್ಷದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಾನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ 40 ಕೋಟಿ ಜನವಿದ್ದು, 400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ. ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು, ಹರಿಜನರ ಹೆಸರು ಏಕೆ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ! ಈ ಕೋಟಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಈ ಕೋಟಿಮಾನವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಅವರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗಿರುವ ಸ್ವೀಮುಗಳಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಏನುಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ, ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಬಹು ಪರ್ಸೆಂಟ್, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು, ಹೈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಇನ್ನೂ ದುಡ್ಡು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಸ್ವೀಮುಗಳಿಗೆ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿಮಾರ್ಕ್‌ಮಾಡಿ. ಹರಿಜನರ ವಸತಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಏನುಯೋಗಿಸಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರ, ಜನರ ಸಮ ಮುಂತಾದ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಟ್ಟು ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದರೆ, ನಾವೇ ಕಾರಣರು. ನಾವು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು! ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥವರನ್ನಾಗಲಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಪೇಟಿ ನೈಜಿಂಗ್ ಅಟಿಟ್ಯೂಡಿನ್ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಅಸ್ಥಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಜನತೆಯ ಅಸ್ಥಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇವರಿಂದ ಪೇಟಿ ನೈಜಿಂಗ್ ಅಟಿಟ್ಯೂಡ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಮಾಡಿ,

ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಎರಾಜನತೆಯವರಿಗೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಲಹೀನ ಜನತೆಯವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ನಾವು ಯಾವ ಜನತೆಯ ದುಡ್ಡನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ದೇಶದ ದುಡ್ಡು. ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂಥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏಕೆ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ? ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಐದೆಯಲ್ಲಿನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏಕೆ ಹರಿಜನರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟಿಲ್ಲ? ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಕ್ಷಿಯೆರನ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಬಡವರಿಗೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹರಿಜನರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂಡ ತಕ್ಕಂಥ ಹಣವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹರಿಜನರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ದೇಶದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. The press is one of the two wings of democracy. ಒಂದು ಕಡೆ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪ್ರೆಸ್ ಇವೆರಡೂ ಕೆಲಸವಾಡಿ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ, ಎಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹರಿಜನರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮಾಡಿ. ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕೀಮ್ ಇದ್ದಂತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್ಫೇರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಎಂಬ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಏನು ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ! ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸು ಕಮಿಷನರ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡ್ ದುಡ್ಡನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹರಿಜನರ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಹರಿಜನ ಹೆಂಗಸರ, ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ! ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್ಫೇರ್ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಗತಿಗೋಸ್ಕರ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತಹ, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕು; ಫೆಡ್ಯೂರಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ಡ್ ಕಮಿಷನರ್ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರೆಸ್ಸುಮರಿ, ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ, ಅಲ್ಲಿ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿವಸ ನೀವು ಬೋರ್ಡಿನ ಬೆಂಚಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಆ ತರಹ ಬೆಂಚಿಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಗಳಂತೆ ನೀವು ಕೊಡಿ. ಅನಂತರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ. ಯಾವ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಆಗಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು.

ಹರಿಜನ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಟ್ಟಡ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರನು ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಮ್ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆ ಜನಾಂಗದವರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ಪಾನ್ಸಿಟಿ ಕಾರೇಜ್ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಬೇರೆ ಸರ್ವಣ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರು ಉದಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮಂತೆ ಅವರೂ ಮನುಷ್ಯರು, ಬಡವರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೀಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಇರುವವರು ಅವರಲ್ಲೂ ಇರುವುದರಿಂದ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ತೆರೆ ಮನೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಏಕಾ ಏಕಿ ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹರಿಜನರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನೇ ಬೇರೆ ಮಾಡಲಿ, ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಸೇರಿಸಲಿ. ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಇವರನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಅದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಕ್ತರು ಈ ರೀತಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರು ಒಬ್ಬರೋ ಇಬ್ಬರೋ ಮಾತ್ರ. ಈ ನೆಪದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರ ಕೋಮಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪಂಗಡದವರು 50 ಜನರಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರೋ ಇಬ್ಬರೋ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಅನುಮಾನ! ಹರಿಜನರ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗಳೆಂದು ಮಾಡಿ, ಇತರರನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಿ. ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವು ಬರಬೇಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಹಾಸ್ಟಲು ಬೇಡ. ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 10 ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರೇ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಶಾಖೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸರ್ವಣರಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೂರು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಬೇರೆಯವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ, ಎಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಬರಬಹುದು; ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ವೈಶ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪಾಪಂ, ಆದರೆ ಅವನ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಹಾಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ಥಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಫೆಡೊರ್ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ತರಿ, ಬುಟ್ಟಿ, ಬಾಗಿಲಾಯಿತು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಾಗ್ಗೆ ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿದರೆ ಇದು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ; ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯಬೇಕು. ಇವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ)

ತಳಹದಿಯ ಮೇಲಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ, ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಅರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾನತೆ ಬಂದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಎದ್ದೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಜಾತಿಯ ಸಮಾನತೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗೃತಿ ಹುಟ್ಟಿತಾವು ಏಕೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಎಂಬ ಅರಿವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

"Poverty is due to slavery.
Slavery is due to poverty.
Poverty ruins the body and it kills the soul."

ಎಂದು ಇಕ್ಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭದ್ರತೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾಯಕರು ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೇ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡದೆ, ಮೊದಲು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಹರಿಜನರ ಅರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದು something is better than nothing ಎನ್ನುವಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನು ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೂರಹಿತ ಹರಿಜನರು ತುಂಬಾ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಭೂನೀತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಹರಿಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊರಡಿಸಿರುವ 'ಪ್ರೆಸ್ ನೈಟ್ ಮೆಂಟ್' ನಮಗೆ ಬೇಡ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಜನರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಫೆಡ್ಲೊರ್ ಕ್ಯಾನ್ವನವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಕಾನೂನಿಗೆ ಬೇಕು. ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಭೂನೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವರ್ಕಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು ತಿಂಗಳಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಿಯವನಿಗೆ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟಾದರೂ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು exploit, ಎಂದರೆ, ತೋಷಣೆಮಾಡುತ್ತಾ ಬಿಟ್ಟು ನಾಟಿ ಹಾಕಿಸುವುದು, ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆ ಕೀಳಿಸುವುದು, ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು raw materials ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಜಮೀನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, declared holidays ಇಲ್ಲ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೂ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. Minimum wage ಕೂಡರೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು) — ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಸಾಕಷ್ಟು ಹರಿಜನ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು ;

ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವ state ownership ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಸಮಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭೂಮಿ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

Sri N. RACHIAH.—I entirely agree. ಶ್ರೀ ಅರಸಿನವರು ಹೇಳುವ Nationalisation of land ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡುವವರೆಗೆ minimum wage ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಿಗಾರ ಇತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೂಲಿಗಾರನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80-90 ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಲಿಗಾರರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ minimum wage ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾಡಿದರೂ ಜಾರಿಗೆ ತರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಏರುಪೇರುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಅರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ಇದೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮು ಇತ್ತು. ಹರಿಜನರಾಗಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಲಿ ಕಾನ್ಸ್ ನವರಾಗಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ financial assistance to the educated unemployed ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಿ ಹಣ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್ ಮೆಷೀನ್, ಗಂಡಸರಾದರೆ ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿನ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50 ಸಬ್ಸಿಡಿ, ಶೇಕಡ 50 ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೋನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಮರಾಠಾಧಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೂ ಸಹ ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಎದ್ದೆಕೆಲವರಂತೆ ಅನೇಕ ಜನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ವೃತ್ತಿಗಳ ನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಫೆಡ್ಲೊರ್ ಕ್ಯಾನ್ವನವರಿಗೆ ಈ ಬೆಂ ಫಿಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಎಂದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ ? ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಉದಾರವಾದ ಪಾಲಿಸಿ ಇದ್ದು, 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುವಾದಿ ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ 1/3 ಭಾಗ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ. ಶೇಕಡ 50 ಸಬ್ಸಿಡಿ, ಶೇಕಡ 50 ರೋನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಜಿನ್ನಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲಿಂಗ್ ಮೆಷೀನು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಆವಲಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾರೋ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಬಿದ್ದು ಈ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಯಾರು ಯಾರು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರು ಹರಿಜನರಾಗಲಿ ಬೇರೆಯವರಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಆ ಕಾರೋನಿಗಳಿಗೆ ಬಾವಿ ತೋಡಿಸುವುದು, ಸ್ಕೂಲ್

ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು—ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚು ನಂದರೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದವರಿಗೂ ಕೊಡಿ. ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿರುವುದು.

ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದಿಂದ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಯಾವ ಪೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾನಿಸಿವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಪೇರ್ ಹಣ ಕೂಡ ಸರ್ ಎಂ. ವಿ. ಅವರ ಸ್ಪೀಂ ಪ್ರಕಾರ ತೇಕಡ 50, ತೇಕಡ 70, ನೀವೇಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘದ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸರ್ವರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಮುಂದೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಂದೇಶ-ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಗಳು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಬಲಿಂಗ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ತೇಗದಮರಕ್ಕೆ ಬದಲು ಆಲದ ಮರ ಕೊಟ್ಟು 15 ವರ್ಷ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವುದು 3 ವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ಬಾಳಿಕೆ ಬರದೆ ಮನೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಫೋರೇಸ್ಟರಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಡಿಪೋಜಿಡ್. ಹರಿಜನರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ತಮ್ಮ ಜಮಾ ಬ್ಲಾಂಡಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ 10 ರಾರಿ ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬಲಿಂಗ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಕೊಡ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಲಿ. ಮುಖ್ಯತಾಗಿ ಯೇ ಸಾಮಾ ನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರಜ್ಜೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಈಗ ಆಳರೇ ಕಾಯಿ, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಮಾಡುವುದು, ಮೇಣ ಮಾಡು ವುದು, ಈ ರೀತಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಇರುವಾಗ ನಣ್ಣುಪುಟ್ಟ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ಹರಿಜನರು ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಮುಖ್ಯತಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡು ತ್ತೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಂತೆ ಕೊಡಿ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡು ದರೆ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡು ದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮುಂದೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಇನ್ನು ರೋಕರ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಎಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಡಿಸ್ಟಾರ್ಬೆಂಟು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು? ಕಡ್ಡಲನಲ್ಲಿ ರುವ ಉಳ್ಳೆ ರಕ್ತಕ್ಕಿರಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ನಂಸ್ತೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿರುವ ಕಡೆ ಗ್ರಾಂಟುಕೆಳುತ್ತೇವೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸು ವುದು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವುದು, ಗ್ರಾಮ ನೈರ್ಮಲ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ರೋ ಅದರಲ್ಲಿ 1/3 ಭಾಗ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಜನರು; ಅವರ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ; ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಮಂತ್ರಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರಲ್ಲಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದ ರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ

ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಯವರನ್ನೂ, ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಕ್ಟೋಪರ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮುನ್ಸಿಪಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾಗ ಇದೆ ಎಲ್ಲ ಅವರು ವಾಸಮಾಡು ತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆ. ವಿದ್ಯಾ ವಂತರು ಇದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯವರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರೇ ಹೇಳಲಿ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಕೊರಟ ಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬೇಕು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬೇಕು- ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. 1957ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಇಲ್ಲದೆ, ಸ್ಪೀಂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಮಕ್ಕಳ ದರೆ ರಾಜೀ ನಾಮ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

4-30 P.M.

ಮುನ್ಸಿಪಾಲಿಟಿ ರೋಕರ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾ ಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನ. ಮಂತ್ರಿ ನಾನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳು ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಂ. ಇ. ಎಸ್., ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮುಂತಾದ ಸರ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸೈಟು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಂಥ ಮನೆಗಳು ಇವೆ? ಮಹಡಿ ಮನೆಗಳು ಎಷ್ಟು, ಮಂಗಳೂರು ಹಂಚಿನ ಮನೆ ಎಷ್ಟು, ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಫುಕಡೆಮನೆ, ಹಂಚಿನ ಮನೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಕಟ್ಟಲು ಮೊದಲು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೈಟು ಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಸೈಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡು ಇಲಾಖೆ ಹರಿಜನ ಸಚಿವರ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸೈಟು ಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹರಿ ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾಣ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ ನವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ; ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸೈಟು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮರಾಮತ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀಮಾಣ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನೂಲು ರೂಪಾಯಿ ದರದಂತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ರೇಟಿನಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದ ಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮುಂದೆ ಇಡಿ. ಅವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಚೆಗೆ ಬಿರಲಿ. ಆರೋಂದು ಇರಬೇಕು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಿ. ಎ. ಅದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೈಟು ಕೊಡಿಸಿದರೆ ಕೆಲಸವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಹರಿಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಹರಿಜನರ ಹಿತಕ್ಷಮೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಜಮೀನು, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ತಕಾಖ ಸಾಲವನ್ನು ಇಂಪೀರಿಯರ್, ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಹಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಲಿ. ಅದು ಸಂತೋಷ, ಬೆಡವನ್ನು ವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬಡ ರಹಿತವಾದ land improvement loan ಕೊಡಬಾರದೇ? ಆಗ ಏಕೆ ಹರಿಜನರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯ ನವರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು. ನಾನೂ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).— ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವು ಸಾರ್ವಜನಿಕವೋ, ರಾಜಕೀಯವೋ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇನೂ ಅವರ ಪರ್ಸನಲ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಅಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಒಕ್ಕೆಯೆಮನೆ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸ್ಕೀಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು 1,000 ರೂಪಾಯಿಯೇಕೆ. 300 ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಎಂದು ಕೊಡಿ. ಬಡಿಯಲ್ಲದೆ ರೋನ್ ಎಂದು 700 ರೂಪಾಯಿ ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಣೆಯಷ್ಟೂ ಕೂಡ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡ ಹರಿಜನರು ಕೂಲಿಮಾಡಿ ಹತ್ತು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಉಪಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇಂದಿನ ದಿವಸ it is a struggle for existence. Survival of the fittest. ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆ ಏನು? ಅವರು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. 300 ರೂಪಾಯಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಷ್ಟುಹಣ ವಾದರೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಬಡವರಾದ ಹರಿಜನರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಅವನು ಎಲ್ಲದೂ ದುಡ್ಡು ತರಬೇಕು! ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. He advised the Harijans to shake off their inferiority complex and also lead an honest and pure life, which would auto-

affections of the caste Hindus. ಹರಿಜನರು ಏನು pure and honest life lead ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ "We must lead a pure and honest life" as if all caste Hindus are leading a pure and honest life and we are leading a dishonest and impure life. ಹರಿಜನರ ಬಡತನದ ವಿಚಾರವೇನು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಅದಕ್ಕಂಥ ಮಾತು ಇದು ಅಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲರುವ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಮನೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ 300 ದಿವಸದ ಕೂಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಊಟ ಉಡಿಗೆಯ ಬರ್ಚು ಇಲ್ಲವೇ? ಹರಿಜನರ ಕಾಲಿನಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕುರಿ ಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕುರಿಯು ಒಂದು ಕಾಲಿನಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ, ಕೋಳಿಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಳಿಯು ಒಂದು ಕಾಲಿನಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಕೋಳಿ ಕಾಲಿನಿ ಮಾಡಲು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೋಳಿಯನ್ನೇ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು, ಕುರಿ ಕಾಲಿನಿ ಮಾಡಲು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕುರಿಗಳನ್ನೇ ತಿಂದು ಹಾಕಿದರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕುರಿ ಕೋಳಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾಕು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜಮೀನು, ಯಾವುದಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಅಂದವರು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಷ್ಟು ಲಭ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. He has utterly failed to safeguard the rights of the Harijans as laid down in the Constitution—as a Minister, not as Sri Chennigaramiah. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಏನು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಅಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹರಿಜನರು ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದು 100 ರಲ್ಲಿ 5 ರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಹೊಣೆಗಾರರು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. 1947 ರಿಂದ administration ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮುದಲಯಾರರು ಇದ್ದಾಗ ಏನು ಒಂದು ಅಫೀಸರ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. 1947 ರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ನೇಮಕ, ಪೋಲಿಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಮರ್ನಾರ ನೇಮಕವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. Minal Development Committee, University Reorganisation Committee, States Finance Corporation ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ?

ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲೇನುಹೇಳಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜನನಂಬೈಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟಿರುವಾಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಜೀತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು, ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ಅನುನೂಲಿತ ಜಾತಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮನೋಧಯನ್ನು

INTERESTS OF THE WEAKER SECTIONS OF THE PEOPLE

ಸರ್ಕಾರದವರು ತರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತಂದು ಸರ್ವಿಸ್ ನ್ಯಾಯ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಜಮಾನು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಾಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, ದೇಶೋದ್ಧಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬಸ್‌ಗೆ ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 50 ಭಾಗ ಅದರೂ ಮೀಸಲಾಗಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಜೈಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ಗೆ ಇರಬಾರದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೀತನಿಸ್ತಂ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗಿರುವ ಸಾಲಸೋಲಗಳು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ರದ್ದಾಗಬೇಕು. ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ದಲ್ಲರವ ಹಾಗೆ ಸಂಬಳಕೊಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರನ್ನು ಬುಣದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕಾನೂನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದಿಂದ ಸುಲಗಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿ, ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದೇನಿವೆ ಅವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಚ್ಛೋಟಿ ಕಮಿಟಿ, ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರಲಿ ಈ ರಾಮನ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ, ನಾನು ಕೇಳಿರುವಂತೆ ದೀನವಲತರು, ಹಿಂದುಳಿದವರು ಯಾವಜನಾಂಗದಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತದ್ದು ಒಪ್ಪಿ ಯಿಂದ ಅವರ - ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ, ಸುಖಸಂಪತ್ತು ಕಾಪಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಅನುಮೋದನೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಬಂಡವಾಳಗಾರರೋ, ಯಾರು ಶಿಕ್ಷಕತರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶನಿಕ್ಕಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಾಂತಿಯೇಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಾಗ ಬಾರದು. ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ, ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿ, ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹ್ರೂ ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಮುಂದೆ ಪಂಡಿತಿಲಿ ಎಂದೇನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ತತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮನೋದಿಯನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲರ ಹಿತವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ತತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ, ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮೈಯಕ್ಕಿವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ವಿಚಾರ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—

ನ್ಯಾಯ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಒಂದು ವಿಧಿ ಇದುವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಧಿಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯದವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಿರುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ಆ ವಿಧಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ದೊಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಏನು ಸಾಧನಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಡ್ಡುಬಡ್ಡುವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ದೀನವಲತರು ಯಾರು, ಒಲಕಿನ ಜನಾಂಗ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಸೆನ್ಸಸ್, ಜನಮತಗಣನೆ ಎಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಲ್ಲ. ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅದು ಯಾವುದೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಏಕಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಯಾವುದಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ದಿವಸ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್, ಜಾತ್ಯತೀತರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತರಹ ಕಾಣಬಹುದು. ರಷ್ಯಾ ದೇಶದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋದಮೇಲೆ ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ರಾಜ್ಯಭಾರ, ಅದೇನೋ ನೋಡಿದರೆ ಸೆನ್ಸಸ್ ಎಂಬುದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆಯೇಹೊರತು ಕಾರ್ಯತಃ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ weaker section ಯಾವುದೆಂದೋ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಲ್ಲ.

Backward Class Commission ಎಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. Weaker sections ಯಾರು ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಈ ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಈ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಉದ್ದ ಮತ್ತು ಅಗಲ, ಅಡ್ಡಾಡಿ, ಉಟ, ತಿಂಡಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಟಲುಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ ಯಾವ ಜನಾಂಗದ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡತನವೇನಿದೆ, ಅವರ ಆದಾಯವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ)

ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾರ್ಗವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ weaker section, weaker community ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ವರನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ, ಅಥವಾ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ ಹೀಗೆ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಸೆನ್ಸಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗವೂ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು; ಏಕೆ confusion ಮಾಡಿ ಇಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸ್ಪಾಂರ್ಷಿಪ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಾಗ ಆಯಾ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ರಕ್ತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಇಷ್ಟಿತ್ತು ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ರಕ್ತಗಳೇ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಯಾವಯಾವ ಜನಾಂಗ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ 1941ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಗ ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಶೇಕಡೆ ಹತ್ತರಿಂದ ಗುಣಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಹೀಗೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ಯಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯ ಗಣನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಚೆಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಜನಾಂಗದ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೆಂದು ನಾನು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಾನು ಇವೊತ್ತು ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು information ಇತ್ತೋ ಅದುಕೂಡ ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೆನ್ಸಸ್ ನಲ್ಲಿ ಜನಗಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದರ ಫಲವಾಗಿ ವಿವರಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಜನಾಂಗಗಳು ಎನ್ನುವಾಗ ಜಾತಿಗಳು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ, ಜನಾಂಗ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಜಾತಿ ಎನ್ನುವುದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮಾತಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes, ಇವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಆಗ ಮೈಸೂರು ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ರಕ್ತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ

ಕೆಲವರನ್ನು forward class ಎಂದೂ ಉಳಿದವರನ್ನು backward class ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೋ ಏನೋ, ಅವರನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ forward class ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ chance ಬಂದರೆ ಬಂತು, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಬಡವರಲ್ಲವೇ? ಅವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲವೇ? ಏನೂ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಲ್ಲವೇ? ಇಂಥವರ ರಕ್ತವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು weaker section ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಈಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಹಾಗೆ ಹರಿಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಬಡವರು. ಅವರ ಬಡತನ ಎಷ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಂಖ್ಯಾತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ, ನೌಕರಿಯ ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ಅರ್ಥಿಕವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಭೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಜಾತೀಯತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜಾತಿಯೊಂದೇ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವು ಜಾತೀಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ವಲರ ರಕ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರ ರಕ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನೋಡಕ್ಕೆ ಅರವತ್ತಿಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅವರು ಶೇಕಡೆ 40-45 ರಷ್ಟಾದರೆ ಶೇಕಡೆ 55-60 ರಷ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾತರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗಲ್ಲ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಎಂದು ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿತನಾದವರ ಜಾತೀಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡುವಾಗಲೂ ಜಾತೀಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಧಕ್ಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಬಾಗಿಲನ್ನೂ ಕೂಡ ಜಾಗೃತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಾತೀಯತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಹೀಗಾಗಿ ಒಳಗೆ ಜಾತೀಯತೆ ಇದ್ದು ಹೊರಗೆ ಜಾತ್ಯತೀತರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ತಕ್ಕದಿ, ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ, ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಜನಾಂಗ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಒಂದು ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನು ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ.

ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಇವೊತ್ತು backward class scholarship ಮುಂತಾದುವು ಹುಚ್ಚೆಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೀಗಾದರೆ ಇತರರು ಹೇಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಎಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. Extremely backward class, backward class and forward class ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೀರಿ, ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಳೆ ಏನು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ, ಬಾಕಿಯವರಿಗೇ ಕೊಡಲಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಅಲ್ಲ.

ಕೀಗೆಯೇ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ನರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಇವೊತ್ತು ಅನೇಕರಿಗೆ ನೌಕರಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ನಾಳೆಯ ದಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗುವ ಲಸ್ತನ್ನು ನೋಡಿದರೆ weaker sections ಎನ್ನುವವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರ ಹೆಸರು ಅದರಲ್ಲಿದೆ, backward ಅಗಿರುವವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರ ಹೆಸರು ಅದರಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಕೀಗೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೇ. ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತವರ್ಗದವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ, ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೇಡ, ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅರ್ಥಿಕ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದಾರೆಯೇ, weaker sections ಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದಾರೆಯೇ, ಎಂದರೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಫೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋಗೆ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ ನವರನ್ನು ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. Backward class ನವರಿಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಇವರು ಹೇಳಿದರೆ I will bow my head. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ backward class hostels ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಫೀ ಬೋರ್ಡಿನಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು—ಕೀಗೆ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿವೆ ಎಂದ ಮಾತಕ್ಕೆ backward class ನವರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು

5 P.M.

ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಅರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಏನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಕಮಿಟಿ ವಗೈರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಫೋರಮನ್ನರು ಹೊರಗಡೆ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದವರು. ಒಳಗಡೆ ನಿಂತಿ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎದಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಕಾಕಾ ಕಾಳೇಳ್ಕರ್ ಅವರನ್ನು ಆ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಆಗ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೋದಮೇಲೆ ಉಳಿದಿರುವ ಸತ್ಯ ಪುತ್ರರು ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಇದ್ದವರಿಂದಲೇ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಈ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ, ಅದ್ದು ಬಿಡ್ತೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗನ್ನಿಸಿತು: ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರೇ ನಿಜವಾಗಿ

ಬಂದಿತೋ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೀರು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರೋ I sympathise with you, what a terrible position is this ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 'ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬರೆದ ವರದಿಗೆ ಸಹ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಪ್ರಚಾರ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರೇ ಫೋರಮನ್ನರಾಗಿ ನೋಟ್ ಆಫ್ ಡಿಸೆಂಟ್ ಬರೆದರು, ಈ ರೀತಿ ಅಪಭಾತ ಮಾಡುವ ಫೋರಮನ್ನರಿದ್ದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಏನು ಉಪಯೋಗವಾದೀತು? ಬಲ ಕೀನ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಕೀಗೆಯೇ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಒಂದೂ ನೊಂದು ದಿವಸ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಇದರ ಫಲಾಫಲಗಳು ಏನಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಪಾಪ! ಯೋಚನೆಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಸಹಿತ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಎಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಪೀಲು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಅರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನೀವು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಿರಿ. ಶ್ರೀ ಕಾಕಾ ಕಾಳೇಳ್ಕರ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಸಮಿತಿಯಿಲ್ಲ; ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಲಕೀನವರ್ಗದವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತೆಲಿ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಯಾವ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು (Weaker Sectionನವರು) ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಇವರ ಉದ್ಧಾರವಾದರೂ ಆಗುತ್ತದೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ. ಆ ಕಮಿಟಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ಸ್ ಯಾವುವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲಿ. ಕೀಗೆ ಮಾಡದೆ, ಇನ್ನಾವ ತರಹ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Weak section, weaker section, weakest section ಯಾವುವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಲಕೀನರಾದವರೂ ದೀನರಂತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದವರು ಬಹಳ ಜನಾಂಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ನೀವು ಅನಡಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಇವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದಾಗ ನಿಮಗೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವುದು ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಕೀಗೆಗೆ ಬಾರದು. ಅಪಭಾತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರವರೇ ಆತ್ಮಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾರು ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್: ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನತೆ. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ)

ವೀಕ್; ವೀಕರ್, ವೀಕ್ಸ್, ಸೆಕ್ಷನ್, ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಜಾತಿಯ ಆಧಾರಬೇಕು. ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್ ತರರಲ್ಲರೂ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾಂಗರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಎಕನಾ ಮಿಕ್ ಬೇಸಿಸ್ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಾಕಿಯವರೆಲ್ಲಾ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಕಿಯವರೆಲ್ಲಾ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿ ಎಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪರ್‌ಸೆಕ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ಲಿಟರೇಸಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪರ್‌ಸೆಕ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿದೆ, ವೈವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಯಾರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ಎರಡು ಮೂರನೆಯ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಒಂದು ತರಹ, ಆರ್ಥಿಕ ವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ವೈವಹಾರಿಕ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೊಂದು ತರಹ ಈ ರೀತಿ ಈ ಬಲ ಹೀನ ವರ್ಗಗಳಾವುವು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರು ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ರೂಲ್ ಆಫ್ ಲಾ ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು, ನದಿಗ್ ಎಂಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಟರ್ಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲೇ, ಆ ಸಮಿತಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾವುದು ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ಬಲಹೀನವರ್ಗಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಯದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪ ನವರಂಥವರು ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ, ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿ ದರೆ weaker sections ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—May I know whether the Hon'ble Member would care to include the weaker section also? If so, what has he to say?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇದೇ ಒಂದು ಅನ್ವಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 40 ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 20 ಕೋಟಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು weaker section, ಅದುದರಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಹೇಗೆ? ನಂಬತ್ತು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ 13 ಕೋಟಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಇದ್ದಾರೆಂದ ಹಾಗಾಯಿತು, ಎಂದರೆ 33 ಕೋಟಿ weaker section ಇದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೆಳವ ಏಳು ಕೋಟಿ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಲೇನು. ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದ ಮಾಡಬಹುದು. I do not agree with that. I submit that it is a very wrong presumption that they have made just to hit at us and kill us. That is hypocrisy. That is the word that I can use. We do not want to do that. We are nobler than those who are sitting and eating the fruit at our cost. ಇದು hypocrisy. ಇದರಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಇವರಲ್ಲರೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಮುಂದೆ ರಾಜ ಕೀಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಇಡೋಣ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ವಿದೆಯೇ ಏನೋ ಇಂಥವರು ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಬಹುದಿನ ನಡೆಯಲಾರದು. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರಂಥವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಮುಂದೆಯೂ ಇವರು ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನು ಮುಂದಾದರೂ ಹಿಂದುಳಿದವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಕನಾಭೂತಿ ಇರಲಿ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇ ತರಲು ಮುಂದುವರಿದಿರುವವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ, ನೈತಿಕಮಟ್ಟ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನೂ ಮುಂದೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಯದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜಾತಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೆಲವರ ಕಷ್ಟದ ಫಲವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಿಮಗೂ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಬಂದ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—‘ನಾವು’, ‘ನೀವು’ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಬಲಹೀನರು ಬಲಪಕ್ಷರು. ಯಾರು ಬಲಪಕ್ಷರು ಮಾರು ಬಲಹೀನರು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಲಹೀನರೋ ಅಥವಾ ಬಲಪಕ್ಷರೋ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ ನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇತರರು? ಶೇಕಡಾವಾರು: ರೆಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾರು ಮುಂದುವರಿದಿರ: ವವರು, ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸಮಿತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರನ್ನು ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಈ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಚೂಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡು ತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಸೆಕೆಸ್ ಕಮಿಷನರಾಗಿದ್ದರು. ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇವರ ವರದಿಯಷ್ಟು ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿತವಾಗಿರುವ ವರದಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಟ್ಟ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿದೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ವೃತ್ತಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಇಂತಹವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಲಿ. ಈಗ backward class portfolio ಎಂದು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದರು. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೇನಾದರೂ ಅರ್ಥಾಣಿ ಅಥವಾ ಒಂದಾಣಿಯನ್ನಾದರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೆ: ಪೆಪ್ಪರ್ ಕ್ಯಾನ್ ಗೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನೊ ದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ದಿವಸ ಪೆಪ್ಪರ್ ಕ್ಯಾನ್ ಸವರಿಗೆ ವೇತನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದು ಬೇರೆಮಾತು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಅನುಕೂಲತೆ ಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರು ತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವು ಈ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೂ ಹೊಂದಲಿರಲಿಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದರೂ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗದವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಡ ಜನಾಂಗ ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆದಕಾರಣ ಇತರರ ನೆರಳನ್ನೇ ಬೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ ವಾಯಿತು. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯ ಗಳನ್ನು ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಂದುವರಿದಿರುವವರು ಯಾರು, ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಪಂಗಡದವರು ಹಾಸ್ಟೆಲಿಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇನು ಕೆಲವು ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಬಡಿದರೂ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ, ಈ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಅಭಿವೇಶನದ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಈ ಜನಾಂಗದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಎಲ್ಲ ದೆಯೋ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಇನ್ನೇನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ weaker sectionsನಲ್ಲಿರುವ

ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅನ್ನಹಾಕಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಇಡೀ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಡಿಪ್ಟ್ ಕ್ಯಾನ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ಅಲ್ಲಿ 50 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 50 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕವರೆ, ಇನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲವೆ! ಅಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಬೇಡಿ ಬರುವ ನೂರಾರು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ! ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ! ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು ಬೇರೆಯು ಮಾತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ತೋರಿಕೆಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮುರಿಯಪ್ಪ (ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ದಿದ್ದರೆ ನೀವೇಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಕೈ ಕೊಡುವುದು. ವರ್ಷಾಂತರ ದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೈಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟೇನೆ, ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಆ ಕಡತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—On a point of order, Sir. ನಾವು ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿ ದ್ದೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ!

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದನೆಂದರೆ, ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿ ದ್ದೆವು ಎಂದು. ಅವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ನಾವು ಹೊಡೆ ಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎನ್ನುವ ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸು ವುದು ಸರಿಯೇ, ಸ್ವಾಮಿ!

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).— ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರೇ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ point of order ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನೇಕೆ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ!

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—Point of order ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ರಡ್ಡಿ ಯವರಂತೆಯೇ ನಾನೂ ಈ ಆಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಹಕ್ಕು ನನಗೂ ಇದೆ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿಂದ ಏನೂ ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. It is allowed. ಆ ಶಬ್ದದಿಂದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೇನಾದರೂ affect ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು withdraw ಮಾಡು ತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮಗೂ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಆ ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಏನೂ ತೊಡಕು ಬರದೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ ಅಪ್ಪೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ವರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಯಾವುದು ಎಂದು ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿರಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ವರ್ ಕ್ಲಾಸ್, ಫೈಡ್‌ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಏನು ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಅದು ಅವರ ಅರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅವರ ತಕ್ಕಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳಬೇಕಾದರೆ, ತಕ್ಕಡಿ ಸಮಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ. First five-year plan, Second five-year plan, Third five-year plan ಎಂದು 15 ವರ್ಷ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರೊಳಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಯಾರೂ ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಲಿ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಪೀಸರು ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಪೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರಿ. ಏಕೆ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದರೆ ಅವರ ಮನೆಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಇವರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ, ಇವರ ಮನೆಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಅವರ ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅರ್ಜಿ ಬರೆದುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಪೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೇ ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಲು. ಆರ್ ಎಂ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲೆಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನು ತೆಗೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಆಗಲೇ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದವಿಗಿಂತ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ, ಬೇಕಾದರೆ ಪಾಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆರ್ಥಿಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸಲಹೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಈ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಗಿ ಕಣ್‌ನಿಡಬೇಕು. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ. ಅವರ ಅರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯೋಚನೆಮಾಡಿರಿ. ಜಮೀನುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದೀರಿ. ಬರೀ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಬಾಕಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ರಿಸ್ ಪೀಸರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವನು ಪ್ರತಿಭಾವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಅವನ ಜನಾಂಗದ ಅಧಿಕಾರಿ ಸರ್ಕಾರಿನಾಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನಿಂದ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹವರ ಅರ್ಜಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಈ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅವರು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪಾಲಿಸಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—Nationalization of means of production ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ? ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು? ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಷ್ಟೆ. ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಂಡರೆಯೇ ಹೊರತು ಅನುಕೂಲ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಇವತ್ತು ಬೆಳೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಯೋ ಆ ಜನತೆಯ ತಲೆ ಒಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವೇ ಹೊರತು ಅದು ಇನ್ನೇನೂ ಆಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದ, ಅಗಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭೂಮಿ ಸೀಲಿಂಗ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟು 10 ಸಾವಿರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ ಹೊರತು ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮುರಯ್ಯ.—ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. BHEEMAPPA NAJK.—The Minister has agreed with me. I am happy. I thank him very much. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Means of production ಎಂದರೆ ಬರೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದು production ಆಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ means of production ಆಲ್ಲವೆ? ಮಿರ್ಜಾ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ 15-20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಸೆಕೆಂಡ್ ಸ್ಟೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಇನ್ನೂ 100 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡಬಾರದ ಪಾಪವನ್ನು ರೈತನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವನಿಗೆ ಏಕೆ ಸೀಲಿಂಗ್? ನಿಮಗೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಬೇಡವೇ? ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಆದಾಯ ಒಂದು ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜಿಗೆ 3—3½—4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಏಕೆ ಹಾಕಬಾರದು?

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—"Weaker section", how is that relevant?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕಾದರೆ means of production nationalise ಮಾಡಿರಿ, ಎಂದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ ನನ್ನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನನ್ನಾಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಬಡವನನ್ನು ಬಡವನನ್ನಾಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕಿದಾಗ 4 ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಸೀಲಿಂಗ್ ಇರುತ್ತೀರಿ?

5-30 P.M.

ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 50 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದೂ ಒಂದು ಸರಿಮಿತಿಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರೆ, ಅಂಥ ಭೂ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಐದು ಜನ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲಂದ ಬರಬೇಕು! ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾವ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಅದ್ದರಿಂದ

ಸಿಲಿಂಗ್ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. Deliberately I have avoided speaking on the report. ಈಗ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮನೋದ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನೋಡೋಣ. ಈ ಎಕ್ಸರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅಂದರೆ ಬಲಹೀನರಾದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶ ಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅವ ಶ್ಯಕ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ ಗಳನ್ನು ಈ ಬಲಹೀನ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕು. ಸರಕಾರ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸರಿಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಾವಕಾಶ ಇರಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇರಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ನಾನು ಒಬ್ಬ ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಿಗ ರಾಮಯ್ಯನವರೂ ಸಹ ನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಯಾರೂ ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಕ್ಸರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದರೆ ಬಲಹೀನರಾದವರ ಅಗತ್ಯ ಗಳು ಏನೆನ್ನು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ರಿಪೋರ್ಟು ತರಿಸಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗಾಗಲೇ ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಆಯಿತು. ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri MAHMOOD SHARIFF (Broadway).—I want to make one suggestion. The resolution tabled by Hon'ble Sri N. Rachiah is a very important one because as stated by Sri A. Bheemappa Naik it refers to weaker sections of our population, i.e., not only Harijans but also innumerable persons who are not economically sound. Therefore, I suggest that this question may be taken up tomorrow because it has got complicated issues,

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Yes, we will continue tomorrow also.

ಶ್ರೀ ಮೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಠರಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಧೈಯಧೋರಣಿಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ

ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ದೇಶ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಯಾವದೋ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವರ್ಣಭೇದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ ತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ವರ್ಣ ಭೇದವನ್ನು ಕನಕನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜನತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಧೈಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಣಭೇದದಿಂದ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥಂಥ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಂದೋಲನ, ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಪ್ರಸಕ್ತಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ಸಮಯೋಚಿತ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಣಭೇದ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಹುದೂರು, ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ, ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಜನಾಂಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವರ್ಣಭೇದ ಅನೇಕ ಅಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಒಡೆದವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ರೀತಿ ಆಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಒಂದು ಸುಭದ್ರವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಕನಸನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಸಾರಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅನೇಕ ತರತರಾಂತರಗಳಿಂದ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮುಂದೆ ಅವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ಭೇದಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹಾಗೂ ನಾವೂಕೂಡ ಅದನ್ನೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಅನೇಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ 12ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಮೈತಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರು, ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು, ಏಳನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಭೇದಭಾವನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ಚಿತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಗಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣ ನವರು ಮೋಡಿಯು ಎಂಬ ಆಧಿಕಾರ್ನಾಟಕನೊಡನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ಮದುವೆಯ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದಾಗ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು, ಅಂದೋಲನವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗ್ಲೆ ಆರಸನಾಗಿದ್ದ ಬಿಜ್ಜಳನು ಕೂಡ ಪಾದಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ಕರಾವಳಿಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕರಾವಳಿ ಸಮಯೋಚಿತವೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೂ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣ ನವರು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು. 12ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣ ನವರು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೋ ಅದನ್ನೇ ಇಂದು 20ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೇ ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಉದಾತ್ತವಾದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಅವರ ಹಿಂಬಾಲಗರು ಅವರ ಧೈರ್ಯಧೋರಣೆಗಳನ್ನೇ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಇಂದು ಜನರ ಮನೋಭಾವನೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆಯೇ? ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಧೈರ್ಯಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಇಂದಿನ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಧೈರ್ಯಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧೈರ್ಯಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಏನೂಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯ ನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೂ ಬೃಹದ್, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗವೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಹತ್ತರವಾದ ಧೈರ್ಯಧೋರಣೆಗಳೂ ತತ್ಯಗಳೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದೆ.

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ತತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯತಃ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಜನರಲ್ ಹಾನ್ಸರ್, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಜನರಲ್ ಹಾನ್ಸರ್ ತೆರೆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಮೂಲು ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಾಮವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಫಲವಾಗುವಂತೆಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕೋಮುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಯುಂಟಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಅಗುಹೋಗುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯವೆ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಪಾದಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಶೋಧ ಕುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡೋಣ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಮುಂದುವರಿದವರು, ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂದು ಎರಡು ಪಂಗಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60-ಅಥವಾ 75 ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದರು. ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವವರಲ್ಲಿ ಸಹ ಶೇಕಡ 10ರಿಂದ 20ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದರೆ ಆ ಜನಾಂಗ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಮುಂದುವರಿದವರು, ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕರಾವಳಿಯವರು ನೋಡಿನೆ, ಪದಗಳು ಇವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅರ್ಥವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಯಾರು ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶದವಾಗಿ ನೋಡೋಣ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಯಾವ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹಿಂದುಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಜೀವನಮಟ್ಟ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಶೇಕಡ 30-40 ಭಾಗದಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಕೋಮುಗಳವರು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದು ಅರ್ಥವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊದಲು ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ, ಹಿಂದೂ ಜನಾಂಗವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಏಕರೂಪವಾದ ಮನೋಭಾವನೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೋಮುಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ, ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ, ಅರ್ಥವಾಗಿ ಬಹಳ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶವಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ; ಸಂಬಂಧವೂ ಅಂಕಿಅಂಶ ಶೇಖರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಾತಿವಾದವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವಯಾವ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆಯೋ ಆ ಭಾವನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು ಅಥವಾ ಒಕ್ಕಲಿಗರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆ ಕೋಮುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತರಿಂದ 40ರವರೆಗೆ ಹಿಂದುಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಪೆಡ್ಲೂರಿ, ಕಾನ್ಹಾಸ್, ಮತ್ತು ಪೆಡ್ಲೂರಿ, ಚಿತ್ತೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮುಂದುವರಿದವರು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಗವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು, ರಾಚಯ್ಯನವರು, ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮುಂದುವರಿದವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಅರ್ಥವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ

ಆವರು ಸುಭದ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಕೋಮಿನಲ್ಲೂ ನೂರಾರು ಒಳಪಂಗಡಗಳಿರಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೆಮಾಡಿ, ಆ ಕೋಮಿನವರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂಕಿಅಂಶ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡೋಣ, ಒಂದು 'ಎ' ಕ್ಲಾಸು, ಎರಡನೆಯದು 'ಬಿ' ಕ್ಲಾಸು ಎಂದು ಮಾಡೋಣ. ಇದು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಕಸಬುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಯಾರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು 'ಎ' ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ; 'ಬಿ' ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಆದಿಕರ್ಣಾಳಕರು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕೋಮಿನವರು ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಯಾವಯಾವ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಬಹಳ ಮೇಲ್ವಿಳಿಗಳಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಲಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿ ಅಂಕಿಅಂಶ ತೇಜಿಸಬಹುದು, ಯಾರು ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಕತ್ತಲನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ತತ್ವವನ್ನರಿತು ಆಳವಾಗಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮೂಲಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರಿಗೆ ತೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಮಾನ್ಯಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭೃಂಹಾರದಿಂದ ಹಣಬದಗಿಸಿ ಪೋಷಿಸಬೇಕು. ಹರಿಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಏರುಪೇರು ಒಂದೇನಮಮಾಡಿ ಉತ್ತೇಜನ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಜನಾಂಗ ಏಳಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತವು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೆ! ಲಿಂಗಾಯಿತರಲ್ಲೂ ನನ್ನಂಥವರು ಕೆಲವರು ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥರಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರಲ್ಲೂ ಈ ದಿವಸ ಬದಲಾಗುವೇ! ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರನ್ನು ಕೂಡ ಏಕೆ ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕು! ಅವರ ಚಮತ್ಕಾರ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೆದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಆರ್ಥಿಕಮೆಡಿಟೇಷನ್ ಆರ್ಥಿಕವರಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಲ್ಲಿರುವ ಚಾಣಕ್ಯತವ, ಚಮತ್ಕಾರ, ಸಮಯೋಚಿತವರ್ತನೆ, ಮತ್ತು ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣಾಶಕ್ತಿ ಇವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುವು. ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈಗ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಸಹಾಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಕಿಯೇ ಇತರ

ಕೆಲವರೂ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗಲ್ಲ ಅವರು ಮುಂದುವರಿದವರಾದಮೇಲೆ ಏಕೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಈ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರನ್ನೆಲ್ಲ 'ಎ' ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ನನ್ನಂತೆ ಇರುವವರೂ ಸಹ 'ಎ' ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಯಾರುಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲ 'ಬಿ' ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ. —ಮೊದಲು ಕಾಂಪಿ ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವಿರೇಶ. —ವಾಸ್ತವವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್, ಎ. ರಾಜಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಕಮಾಲಯ ಸರ್ವತವನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇದೆ. ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರಾದಂಥ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ, ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ ಮುಂತಾದವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ನಾಳೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅಶಾವಾದಿಗಳಾಗೋಣ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಗಾಂಧೀಜಿ, ಬಸವಣ್ಣ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಮಹಾನುಭಾವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ನಾವು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಜನರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ, ಕೆಳು, ಅಥವಾ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಮೇಲು, ಆದಿಕರ್ಣಾಳಕರು ಕೆಳು ಎಂಬ ಭೇದವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಕರ್ಣಾಳಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಜೀವನ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ನಡೆನುಡಿ, ಇವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಮುಖವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಂಥದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಜನರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಆದಿಕರ್ಣಾಳಕರು ಎಂಬ ಭೇದಭಾವವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಬಾರದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿರ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೋಮಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ, forward community ಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನಾಂಗದಲ್ಲರಿತಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಬಡವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮತಭೇದಗಳನ್ನು ನಾವು ನಾವ ಧಾನದಿಂದ, ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ತಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಏರು ಪೇರುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಯಾವ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ರಕ್ತರಹಿತವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇ ವೆಯೋ, ಅದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಕ್ತಸಹಿತವಾದ ಕ್ರಾಂತಿ ಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಜನತೆ ಹಾಗೆ ಉದ್ದೇಶಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಾನೂ ನನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದ ತತ್ತ್ವ ವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಯುಗ ಯುಗ ಗಳು ಉರುಳಿದರೂ, ಕಲೆಯುಗವು ಪ್ರಳಯವಾದರೂ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯಾಂಧ, ಒಂದೇ ಬಾವುಟದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಕು. ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು, ಅವರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಆಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರ ವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಮರಾಠಾಧ್ಯಕ್ಷರವರೂ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿ ದಾಗ ಮದ್ದೂರಿನಲ್ಲಿ ವಡೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದೇವು. (ನಗು). ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ನಿತವೂ ನಮ್ಮ ವಿನಚರಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ತಮಾಷೆಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ನಾವು ವಡೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುವಾಗ ಕಾರಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕೆಲವು ಹುಡುಗರು ನಿಂತರು. ಬೀರ ಲಂಗೋಟ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಲಾರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ನಮಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾ ಯಿತು

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನೀವು ಅವರಿಗೆ ತಿಂಡಿ ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರಾಠಾಧ್ಯಕ್ಷ (ನಂಜನಗೂಡು).— ನಾನು ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳು ತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಇದೆ,

ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನೂ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಭಿಕ್ಷುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವೆಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ಾಡೆ ಬೀದಿಗಳ ಲ್ಲರಿತಕ್ಕೂ ಭಿಕ್ಷುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾಗಡಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾರೊನಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಇಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು beggar camp ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠರಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ಎರಡು ಊಟ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿ. ಇವರ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷುಗಳಾಗದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಬಾಳುವಂತೆ, ಅವರು ಮತ್ತೆ ಭಿಕ್ಷು ಗಳಾಗದಂತೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪರ್ಣಶಾರೆ, ಅಥವಾ ಕುಟೀರಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರ ವರ್ತನೋಪಾಧವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ಬಿಡ್ಡಿದ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮುಂದೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಗಳಾ ಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಾನೂ ಭಿಕ್ಷುಕ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ ಭಿಕ್ಷುಕರು, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಯನ್ನು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲು ಅವರ ತಾಯಿಬೇರನ್ನು ತೆಗೆದುಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋ ಸ್ಮರವೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿದೆಯೋ ಅಂಥಕಡೆ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಕಾರೊನಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರೇ ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟು ದೇಹಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ದರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನಾಂಗ ವಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

6 P.M.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಎರಡು ಊಟ ಕೊಡಿ. ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಸ್ತ್ರೀಮು ಜಯಪ್ರವಾಹದ ಇದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. We will start with a meagre attempt.

ಮೂರನೆಯ ಸಲಕೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಭಿಕ್ಷುಕರು ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂಸೃಷ್ಟಿ ಆಗಿರು ತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ತರುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಹರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ನಾನು. ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ನನಗೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರೂ ಹಾಕು ತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟುಗಳ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್‌ನೆಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿ ಕೊಡ ಬೇಕು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಮೂಲಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲ ವಾಗಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ವಿದ್ಯಾಹೀನತೆ ಹೋಗಿ, ಅವರೂ

ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು.

ಈ ಠರಾವಿನ ಮೇಲೆ ನಾನಾರೀತಿಯಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಠರಾವಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ತಕರಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬರೀ ಉಜ್ಜಲ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ, ನತ್ಯಪ್ರದವಾಗಿ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ನಿಲುಕಬಹುದು. ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳು ಸಾಲಸೋಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಜೀತಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಅವರ ರಕ್ತವನ್ನು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಹೀರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ, ಬಡತನ ಅವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಳುಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರವನ್ನು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಮಾಡೋಣ. ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ನಾವು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ; ಹೋಗುವಾಗ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮೈರಾಗ್ಯ ತತ್ತ್ವ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬಹುದು; ನೀವು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬಹುದು. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದ

ರಿಂದ ಈ ನಮಸ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ, ಪರಿಣತರ, ಸಮಾಜಸುಧಾರಕರ ಸಮಗ್ರ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ನಮಸ್ಕೆ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ನಮಸ್ಕೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡೋಣ. ಇಪ್ಪುಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಈ ಠರಾವಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 1.00 P.M.

The House adjourned at Ten Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, the 1st May 1958.

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (3) 4778

ದಿನಾಂಕ Date.....

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE
PROCEEDINGS OF THE FIFTIETH DAY

OF THE

FOURTH SESSION

THURSDAY, 1st MAY 1958

Vol. IV—No. 50

CONTENTS

Pages

Questions and Answers—Nos. 1644, 2320, 2470, 2532, 2619, 2640, 2728

2743, 2809, 2822

... 2437—2452

Business of the House

... 2452

Non-Official Resolutions—

Resolution No. 2— Promoting the educational and economic interests

of the weaker sections of the people (Debate not concluded)

... 2452—2478

Karnataka State Archives

(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪಠ್ಯಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಕುರಿತು)

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No (6).....4779

ದಿನಾಂಕ Date.....

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY
AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

QUESTIONS

No.	Subject
1644	Major Irrigation Schemes in Belgaum District.
2320	Sanction for the construction of Tank near Karlagatta in Shikaripur Taluk.
2470	Electrification work in the villages of Chamarajanagar Taluk.
2532	Selection of Grama Sevakas and Grama Sevikas in the State.
2619	Complaints regarding Auction of Excise Special Shops in Gulbarga District.
2640	Agreement with regard to Tungabhadra Project.
2728	Construction of High School Building at Aynur in Shimoga Taluk.
2743	Number of Students from South Kanara District admitted to the Medical and Engineering Colleges affiliated to Mysore University.
2809	Direct Recruitment of First Division Clerks in the State.
2822	Introduction of Pension Scheme for the Employees of Local Bodies' Schools.

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTIETH DAY.

Thursday, 1st May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. DEPUTY SPEAKER (SRI L. H. THIMMA BOVI, B.A.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Major Irrigation Schemes in Belgaum District.

Q.—1644. Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of Major Irrigation Schemes that have been started, during the last three years in Belgaum District;

(b) the total expenditure on each scheme since their inception together with their names and locations;

(c) the total number of acreage brought under direct irrigation, indirect irrigation and seasonal irrigation in each of such schemes;

(d) which of those schemes yield more than 4 per cent interest on the capital invested or spent by Government; and which of them yield less than that with the reasons for lower yield?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) One.

(b) Rs. 39.96 lakhs, up to December 1957. Ghataprabha Project Stage II (i) Extension of Ghataprabha Left Bank Canal from 45 to 73 miles.

(c) No area has been brought under irrigation.

(d) It is a scarcity area scheme and does not yield 4 per cent interest on the capital invested by Government.

Sri V. S. PATIL.—May I know, Sir, whether this is a major irrigation

scheme or whether it is a scheme under scarcity conditions?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Ghataprabha Second Stage is a major irrigation scheme. It is not a work under scarcity conditions.

Sri V. S. PATIL.—My question is: with reference to (d), I want to know the distinction between scarcity scheme and major irrigation scheme.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Scarcity area schemes include such cases where a definite return is not insisted upon. Generally major irrigation schemes, are expected to give a certain percentage of return on the capital invested. When major irrigation schemes are taken up in scarcity areas that percentage of return is not insisted upon.

Sri V. S. PATIL.—May I know why, when 28 miles of canal has been prepared at a cost of nearly 40 lakhs of rupees, no area has been brought under irrigation. Does it mean that no water has been supplied to the lands?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Please repeat the question.

Sri V. S. PATIL.—You say in answer (b) that the canal from 45 to 73 miles has been prepared and the cost is given as 40,000. I want to know why water was not given even when the canal was ready at a cost of Rs. 40 lakhs.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Canal work from 45 to 73 miles is under progress.

Sri V. S. PATIL.—So, water is not supplied to these 28 miles of canal?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—So far as I am aware, it is not supplied.

* Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

Sri V. S. PATIL.—Was it taken up for providing work in scarcity areas or as a major irrigation work, Sir?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Both the objects are fulfilled. It is a scarcity area and it is also a major irrigation scheme. Work will be provided for people and water will be provided for lands in those areas and scarcity will be minimised.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether for this scheme which comes under scarcity works, the Government intends to fix up water rate for the water that is supplied to people?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes.

Sri A. R. PANCHAGAVI.—Does the Government hope to finish the work during the Second Five-Year Plan and the digging of the left bank canal?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes. The work is progressing according to schedule. There is no delay. It is hoped to complete it within the Second Five-Year Plan period.

Sri A. R. PANCHAGAVI.—The amount required for the left bank channel is four crores and the amount provided in the Budgets is very meagre. Does the Government hope to complete the work?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Some amount is provided according to estimates prepared and the quantity of work that may be carried out during this year. If more work can be done and if more money is required, Government will certainly provide the necessary funds.

Sri P. G. SIDHANTI.—Will there be a storage dam?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—That is another question. That question is still to be decided.

Sri V. S. PATIL.—Is that question of storage dam a disputed point between the Bombay State and Mysore State?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I would like to explain the position, so that there may not be any doubt in the minds of Hon'ble Members. Two storage dams were proposed, one at Hadalga and another at some place higher up. Both these places are in the Bombay area and we therefore approached the Bombay Government

for permission to allow our engineers to inspect the area and carry out a survey and start the preliminary work of road making and things like that, and they said that they would consider sympathetically. After some time, on account of political developments, as many Hon'ble Members are perhaps aware, on account of the border dispute now people seem to be against the Government of India giving us permission. Especially, some *SAMITHI*—I do not know which *samithi*—seems to have passed a resolution insisting upon the Bombay Government not to allow the Mysore Government to take up the work in that area until and unless this border dispute is settled. It is only hearsay. But whatever it is, I am placing it before the House without any reservation.

The second point is, Sir, it is very unfortunate that this question of development of the area should have been linked with border dispute. Now the Mysore Government have suggested to our engineers to find out the possibility of alternate site for the purpose of putting the dam. Preliminary surveys have been conducted and a site has been found and so far as things stand at present, it is found quite suitable. Instead of two dams as proposed in the Bombay area, only one dam within the Mysore State area will serve the purpose, and both storage area and the dam will lie within the Mysore State limits. Therefore, there will be no trouble. Still, detailed investigation has to be carried out and finalised. The standing technical committee of expert engineers is visiting the said site that is now proposed and after their inspection and report, perhaps we have got to write to the Government of India and they will send their own team of experts and have this question examined and the matter will be decided. If in the meanwhile, the Bombay Government permits—we are still asking them for permission—both the alternatives will be before the Government, that is, the advice of the technical committee and the sites as already proposed. As to which of the sites will have to be decided upon is a matter that will have to be considered.

Sri V. S. PATIL.—Is the Government aware that the stand taken by the Bombay Government is to solve this problem on some principle and that they are ready to hand over these sites to this Government? Are the Government aware of this?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I will not enter into any discussion. Whatever may be the reason, this has after all nothing to do with our disputes. We will have many more disputes between State and State. I am not able to understand why those disputes should be linked up with development work. I do not know the attitude taken by the Bombay Government. They have not yet decided. It is the *Samithi* that seems to have passed a resolution. Perhaps the Bombay Government are seized of this resolution. I cannot answer for the Bombay Government as to what they aim to do.

Sanction for the construction of Tank near Karlagatta in Shikaripur Taluk.

Q.—2320. **Sri A. S. DUDHYA NAIK** (Honnali).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) when sanction was accorded for the work relating to the tank on the outskirts of Karlagatta in Shikaripur taluk;

(b) the reasons for not completing the same so far?

A.—**Sri H. K. VEERANNA GOWDH** (Minister for Public Works).—

(a) An estimate for improvements to the tank called Karlagatta Doddakere was sanctioned in October 1949.

(b) The contractor to whom the work was entrusted stopped the work during 1950, after doing a part of the work. The work was entrusted to another contractor, who did not even attempt to execute the work. The contract was cancelled and the work

was entrusted to a third contractor who is now doing the work.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದೊಡ್ಡನಾಯಕ್.—ಈ ಕೆರೆ ಕೆಲಸದ ಸಲುವಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಆದ ಮೊಬಲಗಷ್ಟು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಷ್ಟು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆರೆಕುಳಿ ಉಂಟಾದ ಹತ್ತಿರ ಗೌರಿಕೆರೆ, ಹೊಸಕೆರೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ಎಂದು ಮೂರು ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ರೀಪೇರಿ ಆಗತ್ಯ ಎಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂರನೇ ಕೆರೆಗೆ ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡಕೆರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಕೆರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ 2,250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜು ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದೊಡ್ಡನಾಯಕ್.—ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಂತೂ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮೂರನೆಯವರು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋದವರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಕಥೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೀಸಿವರ್ಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರನಿಂದ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅವರು ಎಲ್ಲಿರುವರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಏನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇದೆ. ಇದು 1949ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 8-9 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ವಿಚಾರ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಆದಂತೆ ಆಗದೆ ಇರಲು ಮೂರನೆಯವರು ಒಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದೊಡ್ಡನಾಯಕ್.—ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆರೆ ರೀಪೇರಿ ಆಗದೆ ಆ ಕೆರೆಕೆಳಗೆ ಇರುವ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಡದಾರರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಲ್ಲಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದೊಡ್ಡನಾಯಕ್.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಡದಾರರಿಗೆ ವಾಪಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ರಿಮಿಷ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದ ರಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಮಿಷ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

Electrification work in the villages of Chamaraajanagar Taluk.

Q.—2470. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of villages in which electrification works are half completed in Chamaraajanagar Taluk;

(b) the dates on which they were commenced;

(c) the reasons for the inordinate delay in completing them?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) One. About 40 per cent of the work remains to be done in this village.

(b) 2nd April 1957.

(c) Want of essential materials like aluminium and copper wire.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ material ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ material ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಚೀಚೆಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು materials ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಟೋರಿನಿಂದ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ I.P. ಸ್ಟೋರ್ಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥವಿರ ಬೇಕು ಅಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮಾಡಿರಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಎನ್ನುವ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ತಾವು conclusionಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಾನು ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಒಂದು conclusionಗೆ ಬರಲಿ. ತಾವು ಮೊದಲೇ ಈ ವಿಚಾರ

ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಾವು ಉಹೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

Sri U. M. MADAPPA.—Will the Government enquire into the matter?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I shall certainly enquire into the matter if you care to bring this matter up again. However, I will make enquiries regarding the question you have put.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know what is the stage regarding the progress of the work?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—According to the report I have received, on 7th April 1958, forty per cent of the work is yet to be completed. So, more than half is done.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ತಾಮ್ರದ ತಂತಿ ಯನ್ನು ಈಗ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡು ತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ತಾಮ್ರದ ತಂತಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದರೂ ಕಲ್ಕತ್ತದಿಂದ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯವರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ಉದ್ದದಷ್ಟು ಅಲ್ಯುಮಿನಿಯಂ ತಂತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ; ಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇಷ್ಟತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅಂದಾಜಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆಯೇ ಮುಗಿಸಿದ್ದರೆ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಯಥಾಪ್ರಕಾರ 'ರೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಈಗ ಕೊಚ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುವ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅರ್ಥದಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri U. M. MADAPPA.—The negligence and the indifference on the part of the officers is also one of the causes for the loss. Is it not a fact?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I do not admit. It is not due to the indifference on the part of the officers. It is clearly stated that it was due to the want of materials which we could not easily get. Wire and other things have got to come from abroad. Even if there is a little indifference, I cannot entirely hold them responsible.

Sri U. M. MADAPPA.—I want to know whether the Government is aware that the departmental officers have taken some other estimates which were sanctioned subsequently?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I am not aware of it. Sometimes it so happens. Even if the estimates are prepared later than the other estimates, when the officers come ready with their reports and completion report, sometimes it so happens that the estimates prepared later are taken up first and estimates prepared earlier are taken up later on. Generally it sometimes happens. In this particular case I do not know.

Selection of Grama Sevakas and Grama Sevikas in the State.

Q.—2532. Sri MANJAPPA ULLAL (Karkal).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) out of the total number of 400 Grama Sevakas selected last time, the number of candidates belonging to each taluk who have been selected for being trained as such ;

(b) the period of training ;

(c) the number of lady candidates, who have been selected for being trained as Grama Sevikas ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) No. of candidates selected and posted to the respective Training Centres (last batch) is noted hereunder.

E.T.C., Mandya	...	108
E.T.C., Munirabad	...	37
E.T.C., Dharwar	...	124
Total	...	269*

(Talukwar details vide statement given below)

(b) Six months.

(c) 30 candidates (present batch).

*(The number of Grama Sevakas that was proposed to be taken for training as per advertisement was 400. But only 269 candidates with the required qualifications were available and were taken for training.)

(SRI S. NIJALINGAPPA)

STATEMENT

Talukwar information as regards the selection of Village Level Workers to the Training Centre of Mandya, Munirabad and Dharwar (Last batch).

Names of Taluks		Number of candidates allotted			
		E.T.C. Mandya	E.T.C. Munirabad	E.T.C. Dharwar	Total
1	Mandya	10			
2	Maddur	13	...	...	...
3	Malavalli	8	...	...	...
4	Srirangapatna	4	...	...	...
5	Pandavapura	2	...	...	...
6	Krishnarajpet	11	...	...	...
7	Nagamangala	1	...	...	...
8	Mysore	4	...	...	...
9	Gundlupet	1	...	1	5
10	T.-Narasipur	1	...	...	...
11	Channarayapatna	1	...	...	...
12	Nanjangud	1	...	...	...
13	Chamarajanagar	1	...	...	...
14	Hunsur	1	...	...	...
15	Hassan	2	...	...	...
16	Holenarasipur	1	...	...	...
17	Arkalgud	3	...	1	4
18	Bangalore	10	...	...	...
19	Kanakapura	5	...	...	...
20	Ramanagaram	4	...	...	...
21	Dodballapur	1	...	...	...
22	Nelamangala	5	...	...	...
23	Magadi	5	...	...	...
24	Devanahalli	1	...	...	...
25	Channapatna	6	...	...	...
26	Coorg State	6	...	...	...
Total		108			
27	Hadagalli	...	1	...	...
28	Kudligi	...	1	...	...
29	Manvi	...	1	...	...
30	Raichur	...	2	...	...
31	Koppal	...	1	...	...
32	Yadgir	...	8	...	...
33	Gulbarga	...	3	1	4
34	Aland	...	2	...	...
35	Chitapur	...	1	...	...
36	Humnabad	...	1	...	...
37	Gauribidanur	...	2	...	...
38	Kolar	...	3	...	...
39	Chikballapur	...	1	...	...
40	Chintamani	...	1	...	...
41	Davangere	...	4	...	...
42	Holalkere	...	1	...	...
43	Hosadurga	...	1	...	...
44	Tumkur	...	1	3	4
45	Gadag	...	1	4	5
46	Anekal	...	1	...	...
Total			37		

Names of Taluks		Number of candidates allotted			
		E.T.C. Mandya	E.T.C. Munirabad	E.T.C. Dharwar	Total
47	Belgaum	...	...	1	...
48	Savadatti	...	...	5	...
49	Bailhongal	...	...	2	...
50	Athani	...	...	1	...
51	Gokak	...	...	2	...
52	Kanapur	...	...	3	...
53	Dharwar	...	...	3	...
54	Hirekerur	...	...	1	...
55	Kundagol (Mahal)	...	...	2	...
56	Ranebennur (Taluka)	...	...	4	...
57	Navalgund	...	...	7	...
58	Ron	...	...	2	...
59	Shirahatti	...	...	1	...
60	Byadagi (Mahal)	...	...	1	...
61	Mundargi (, ,)	...	...	1	...
62	Haveri	...	...	2	...
63	Hangal	...	...	1	...
64	Bijapur	...	...	14	...
65	Indi	...	...	5	...
66	Bagewadi	...	...	3	...
67	Bagalkot	...	...	1	...
68	Badami	...	...	1	...
69	Mudhol	...	...	1	...
70	Jamkhandi	...	...	1	...
71	Sindgi	...	...	1	...
72	Karwar	...	...	3	...
73	Ankola	...	...	1	...
74	Koratgere	...	...	4	...
75	Turuvekere	...	...	3	...
76	Gubbi	...	...	2	...
77	Sira	...	...	3	...
78	Madhugiri	...	...	3	...
79	Kadur	...	...	4	...
80	Chikmagalur	...	...	1	...
81	Sorab	...	...	1	...
82	Thirthahalli	...	...	1	...
83	Chennagiri	...	...	1	...
84	Shikaripur	...	...	1	...
85	Bellary	...	...	5	...
86	Bidar	...	...	3	...
87	Serum	...	...	1	...
88	Hospet	...	...	2	...
89	Siruguppa	...	...	1	...
90	Kasargod	...	...	2	...
91	Coondapur	...	...	3	...
92	Karkal	...	...	2	...
93	Mangalore	...	...	1	...
		Total			124

ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಉಳ್ಳಾಳ್.—ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರ ತರಪೇತಿಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ ?

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—2,316 ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಂ. ಕಬಾಡಿ.—ಎಷ್ಟು ಜನ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕಿಯರನ್ನು ಅರಿಸಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಂ. ಕಬಾಡಿ.—ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕಿಯರನ್ನು ಅರಿಸುವಾಗ ಹರಿ ಜನರಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನೋಟೀಸ್ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಇನ್ನೂ 131 ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಈಚೆಗೆ ಪುನಃ 195 ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರ ಕೆಲಸವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಸೇವೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರೂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಾಡಿ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether there are any Marathi speaking persons among these 269 candidates ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I want notice of it because I have not got material to say whether a particular Grama Sevaka or Grama Sevika knows Marathi or not.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—With reference to the answer to (c), may I know how many applications have been received from lady candidates ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have got the total number of all the candidates but no separate number so far as lady candidates are concerned.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರ ತರಪೇತಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವ ಉಪೇದಿರುವಾರರಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾಯೋಗ್ಯತೆ ಏನುಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—S.S.L.C. ಆಗಿರ ಬೇಕು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀನಿಂಗ್ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೀನಿಂಗ್ ಆಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಜನರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೂ, ಯಾರಿಗೂ ಈ ತರಪೇತಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿ ದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಮಾಡುವ ವರು ಯಾರು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾಡಿಗೆಗಳಿವೆ. ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರಿಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಇದೆ.

The additional Development Commissioner, C.D. and N.E.S. Blocks in Mysore, is the Chairman; Member of the Public Service Commission, Director of Agriculture, Director of Animal Husbandry, Registrar of Co-operative Societies and Director of Public Health are Members.

The Committee appointed for the Selection of Grama Sevikas consists of the following members. The additional Development Commissioner (Chairman); Director of Agriculture, Representative of the State Welfare Social Board; Principal, Extension Training Centre, Mandya; Chief Instructor, Home Science, B.T., Mandya; Representative from the Kasturba Medical Trust, Arsikere; Representative from the State Department of Education and Smt. Nagaratnamma Hirematt, M.L.A., Bangalore.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether Government have made a provision for giving training to the Marathi people because they are not getting any advantage of it ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Nobody is kept out of training. If my friends feel that they have been neglected, we will make special attempts to get them.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ತರೀಕೆರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬಂದ ಅರ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಹರಾದವರು ಯಾರೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣವೇ ಸ್ವಾಮಿ ? ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆಯಲ್ಲಿ ತರೀಕೆರಿಯಿಂದ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅರ್ಹತೆ ಉಳ್ಳವರು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is seen that out of those that applied, only 269 candidates had the required qualifications. Evidently they did not have basic agricultural training. May

I know what steps Government have in view to provide this training for an adequate number of candidates?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Now there are six schools for training people in basic agriculture at Kudige, Somana-halli, Anekal, Bagalkot, Devihosur and Vodrahalli in Bangarpet.

Sri N. RACHIAH.—May I know whether these appointments were made by way of recruitment or were they appointments of the existing officials?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Some of them are directly recruited and others are taken from among the officials.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know why two Committees are there to select Grama Sevaks and Grama Sevikas?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is because one represents the male and the other represents the female.

ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಉಲ್ಲಾಸ್.—ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ತರಪೇತು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತರಪೇತು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದೆ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Co-operation, agriculture, sanitation and some other subjects. ಹಳ್ಳಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನೇನು ಅವಶ್ಯಕವೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇಷ್ಟೇ ಜನಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದವರಲ್ಲಿ 90 ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರಿಗೆ ಮಯ್ಯಿನ ಪರಿಮಿತಿ ಇತ್ತ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have no information.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether Government has laid down a condition, because there are Grama Sevaks and Grama Sevikas, that both should be married, otherwise they should not be taken to service?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not know if we can put in such a condition. I think maids and bachelors can serve as well as married men and married women.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದೊಡ್ಡನಾಯಕ್.—ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಗದೆ ಇದ್ದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ, ಮುಂದಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಎಲ್ಲೆಂದರಾದರೂ ಬರಲಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಸೂಕ್ತವೂ ಅಲ್ಲ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—What proportion do Grama Sevaks bear to Grama Sevikas?

Sri S. NIJALINGAPPA.—No proportion as far as I know.

Sri N. RACHIAH.—Are the Government aware that in all cases of appointments, reservation quota should be assigned to Scheduled Castes and Tribes and that in the case of these appointments by the Committee, the reserved strength was not appointed?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I will enquire into it.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ನೀತಾರಾಘವರಾವ್.—ಇದಕ್ಕೆ ಸೇವಕಿಯರು ಜಾಸ್ತಿ ಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಸೇವಕರು ಜಾಸ್ತಿ ಬೇಕೋ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಸೇವಕರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಜಾಸ್ತಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ದೊಡ್ಡಮೇಟ.—ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಸೇವಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಎಷ್ಟೆ ಪ್ರತಿ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಪಟ್ಟಿ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri F. H. MOHSIN.—Due to non-availability of qualified candidates will the Government consider the question of relaxing the qualifications?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Now that arrangements have been made for giving training, I do not think there is any necessity for lowering the qualifications.

Sri J. P. SARWESH.—The hon'ble Chief Minister stated that he will make enquiries regarding the reservations made. Will he be able to inform the House tomorrow?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think it will be possible to give information by tomorrow. It may require about a week.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಕೆಲಸಕೊಡುವಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಉಲ್ಲಾಸ್.—ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಾಕಿದವರಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ಹಾಗಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

Complaints regarding Auction of Excise Special Shops in Gulbarga District.

Q.—2619. Sri V. KUMAR NAIK
(Shorapur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that certain excise contractors of Gulbarga have lodged complaints in regard to auction of special shops of Gulbarga District;

(b) if so, the action taken to redress the grievances of the contractors?

A.—Sri MOHAMED ALI (Minister for Excise and Rural Industries).—

(a) No.

(b) Does not arise.

Sri V. KUMAR NAIK.—May I know the date and the procedure of auction?

*Sri MOHAMED ALI.—The procedure of auction has been stated in the Excise Manual that has been notified. It is a public document and hon'ble Member can refer to it.

Agreement with regard to Tungabhadra Project.

Q.—2640. Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the points on which agreement was reached during the discussions

between the Chief Ministers of Andhra and Mysore at Hospet on Tungabhadra Project Scheme;

(b) the benefits accruing to the State of Mysore from the above Scheme;

(c) the financial responsibility of the Government of Mysore in the execution of High Level Canal Scheme of the Second Stage of Hydro-electric Project;

(d) the steps taken by the Government to revise the present set up and constitution of the Tungabhadra Board?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) A summary record of the conclusions reached at the Inter-State Conference is placed on the table of the House. [Placed in the Legislature Library No. 18/ L.A. 1958.]

(b) The benefits accruing are:—

I. Irrigation.—

(i) Right Bank—

acres (approx.)

(a) Low Level Canal 93,000

(b) High Level Canal ... 1,20,000

(ii) Left Bank ... 5,80,000

II. Hydro-electric.—

(i) Right Bank.—18,000 K.W. of power (on full development) until the first generating unit of the Sharavathi Valley Project is commissioned, and thereafter 14,400 K.W. of power.

(ii) Left Bank ... 27,000 K.W. of power.

(c) The cost of the common portion of the High Level Canal Scheme is to be shared between Mysore and Andhra Pradesh States on the cusec-mile basis.

The expenditure on the second stage of the Hydro-electric project is to be shared between the two States in the proportion of 1 (for Mysore) to 4 (for Andhra Pradesh) subject to adjustments rendered necessary by the increased allocation of power to Mysore (namely 25 per cent) for a temporary period until the first unit of Sharavathi Project is commissioned.

(d) The summary record of conclusions reached at the Inter-State

Conference may be referred to. The constitution of the Board continues as notified in the President's notification of 15th March 1955.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—With reference to answer (b), may I know how does it compare with the benefits that accrue to Andhra?

***Sri H. K. VEERANNA GOWDH.**—I would require some time to calculate the proportionate benefit that accrues to Mysore and Andhra. I cannot give reply off-hand.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—With reference to supplementary (c), would it be correct to say that this proportion or ratio is to be changed at the time of commissioning or at the time when the whole thing starts functioning?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—When it comes to commissioning means when it begins to function at the first stage. An increased allocation of 25 per cent of power produced was made. After some negotiations a compromise was arrived at that they would give 1/3 of the production till we go to the first stage of Sharavathi Project.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—With regard to the reconstitution of the Board, may I know when the reconstitution takes place and whether there are any non-officials in the Board?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—There are no non-officials. The Chairman of the Board is appointed by the Centre and the Chief Engineers of Andhra Pradesh and Mysore, Secretary to the Government, P.W.D., Mysore and some of the officials are on the Board.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಹೈಲೆವರ್ ಚಾನಲ್ ಗಳಿಗಾಗಿ 1,22,000 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ clearance ಆಜ್ಞೆ ಆಗಬೇಕು ; ಅವರೂ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರ ಯೋಜನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಶಂಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ, ಅಂಥದವರು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬಹುದು.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is stated in (a) that a summary record of the conclusions is placed on the table of the House. I notice from the records that they have asked for Rs. 60 lakhs for 1957-58 for carrying out High Level Canal Project. But in the Budget only Rs. 2 lakhs are provided. May I know the reason?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is a token provision. When they start the work more money will be provided.

Sri C. S. HULKOTI.—What is the total financial commitment of our State?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I require some time to give that information.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ತಿ develop ಆದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಎಡ ಭಾಗದ ದಡದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರಾವಕಾಶ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ತುಂಗಭದ್ರಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆಗಾಗ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದು, ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು, ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸಾರಾಸಾರವು ಕಾಮಗಾರಿಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the liability that is likely to devolve on this Government as a result of the agreement reached, apart from the benefits?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I will have to go into the whole question which means another study of the whole literature. I cannot say that off hand.

Sri J. B. MALLARADHYA.—When we are considering the benefits arising out of this agreement, the House is entitled to know what is the liability so far as the State is concerned in general terms?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I do not question the right of the Hon'ble Member to ask that question. My difficulty is that I cannot answer it off hand. It has to be calculated and found out.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Just now the Minister explained the functions of the Board. As soon as the construction work is over, will the work of maintenance be given back to the respective Governments of Mysore and Andhra?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—As the Hon'ble Member is perhaps aware, there is a proposal to do away with the Board itself even now, but it was thought desirable to continue it for some time more. Therefore, when the Board is done away with, the maintenance work should be entrusted to the concerned Governments.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಬೇಕಾದ ಸಾಲ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ರೆಫರೇನ್ಸ್ ನೋಡಿ ಆ ವಿವರ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಹಾಗೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೋರ್ಡ್ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಮರದ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—With regard to the high level canal, I would like to know two things. What is the time you are going to take to obtain the authorisation for proceeding with the execution of the scheme and how long would you take to get the formal sanction?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Just now I explained it. I do not know whether I made myself clear to him or not. It is pending with the Government of India and they are considering it. So far as I know, so much of irrigation work has been given to the Andhra Government. The Nagarjunasagar is a big scheme. If they were to give permission for this also, it may not find the necessary finances for the other works. Therefore, they are a bit slow in giving permission. I cannot exactly tell you when they will give us permission. So, it is with the Government of India and it depends upon their decision.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಲೋಕೇವಲ್ ಕೆನಾಲ್ ನಲ್ಲಿ 93 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗೆ ಬೆಂಫಿಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ಬೆಂಫಿಟ್ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ನೋಟೀಸ್. **ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.**—ಈ ಲೋಕ ರೈಸ್‌ಪೇಷ್ ವರ್ಕ್ ಯಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ ನ್ಯಾಯ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್, ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ಲೋಕ ರೈಸ್‌ಪೇಷ್ ನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಹಳತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಮೈಸೂರು ಭಾಗಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಲೋಕ ರೈಸ್‌ಪೇಷ್ ಸ್ಕೀಂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕ್ ಕಬಲ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ರೈತರು ವಿವರಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ತೊಂದರೆ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರದಕಡೆ ಇರುವ ಜಮೀನಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ.

Construction of High School Building at Aynur in Shimoga Taluk.

Q.—2728. **Srimathi RATHNAMMA MADHAV RAO (Shimoga).**—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether the residents of Aynur, Shimoga Taluk, have deposited rupees twenty thousand for the construction of a high school building at Aynur;

(b) whether they have requested for exemption of the remaining portion of their quota as a special case;

(c) whether they propose to take up the construction of the building immediately?

A.—**Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).**—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) As the villagers have pleaded inability to contribute more, the feasibility of constructing the High School building at a cost of Rs. 40,000 is being examined in consultation with the Director of Public Instruction in Mysore, Bangalore.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಹಣಕಾಸು ರುವುದಲ್ಲದೆ ಆ ಶಾಲೆಗೆ 30 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಈಗ ಶಾಲೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕಟ್ಟಡ ಇರುವುದು ಗೊತ್ತೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಹೊಸ ಮಾದರಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಸರ್ಕಾರ ಧರ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೌದು, ಹೊಸ ಮಾದರಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚೆರೇಸ್ಡ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಂಚಿನಮನೆಯೇ ಸಾಕು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಇಷ್ಟ ರಲ್ಲೇ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಎಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಹಾಗಾದರೆ ಜಾಗೃತ ಆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈ ವರ್ಷವೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಯಾವರೀತಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಏಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಬಾರದು?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಮರೆನಾಡಿಗೆ ಚೆರೇಸ್ಡ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೇಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಹೆಂಚಿನ ರೂಫ್ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಚೆರೇಸ್ಡ್ ರೂಫ್ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರಿನಾರಾಯಣ್.—ಹಣ ಕಡಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಕಡಮೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದೂಧಾನಾಯಕ್.—ಒಂದು ಒಂದುವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರಬಾಳತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಚೆರೇಸ್ಡ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಜಮೀನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೂ ಅಭಿಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚೆರೇಸ್ಡ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಜಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—(ಎ) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು, (ಬಿ) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೌದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. 'ಮತ್ತು' ಎಂದರೆ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನಾನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವಾದರಲ್ಲೇನೋ 'Yes' ಎಂದು ಇದೆ.

Number of Students from South Kanara District admitted to the Medical and Engineering Colleges affiliated to Mysore University.

Q.—2743. Sri U. S. NAYAK (Udipi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of students from South Kanara District who have been admitted into the Medical and Engineering Colleges affiliated to the Mysore University during the academic year 1957-58;

(b) the colleges in South Kanara from which they come;

(c) the colleges to which they have been admitted?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

(a) 24.

(b) 8¹ from St. Aloysius College, Mangalore.

4 from Mahatma Gandhi Memorial College, Udipi.

4 from Government Arts College, Mangalore.

16

8 students are from Colleges outside South Kanara District.

(c) Colleges No. of Students.

1 Medical College, Mysore... 2

2 Medical College, Bangalore 3

3 Engineering College, Bangalore. 8

4 B.M.S. College of Engineering, Bangalore. 3

5 National Institute of Engineering, Mysore. 1

6 B.D.T. College of Engineering, Davangere. 7

—

24

—

Sri U. S. NAYAK.—I want to know the number of students from South Kanara only. In answer to (a) you have stated that number is 24 whereas in answer to (b) you have stated that the number is 16.—Which is correct?

Sri V. VENKATAPPA.—The number 24 is correct.

Sri U. S. NAYAK.—Is it not a fact that a deputation of M.L.As. waited on the Education Minister as well as the Chief Minister in June last?

Sri V. VENKATAPPA.—Yes.

Sri U. S. NAYAK.—Has it not been promised that 24 students would be admitted in the Engineering College and 10 students in the Medical College?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಸೌತ್‌ಕನರಾ ಸ್ಕೂಡೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 16. ಕೊರಗಡೆಯಿಂದ ಒದಲು ಒಂದು ಸೇರಿಸುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಎಂಟು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಸ್. ನಾಯಕ್.—ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಮದರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ ಸಿಂದ ಕೆಲವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

Sri F. X. DENIS PINTO.—Does the Government know that these students are domiciled in other districts and that they do not belong to South Kanara?

Sri V. VENKATAPPA.—I do not know.

Direct Recruitment of First Division Clerks in the State.

Q.—2809. Sri B. T. MURNAL (Bagalkot).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that graduates and undergraduates are directly recruited as First Division Clerks in the State;

(b) if so, whether they are aware that in the former Bombay State the Senior Clerks' posts were filled in by promoting the Junior Clerks of the same Department who were departmentally qualified for the same instead of direct recruitment;

(c) whether there are any graduates and undergraduates allotted from Bombay State working as II Division Clerks or Junior Clerks in the New Mysore State; if so, whether they are to be treated as I Division Clerks in view of their requisite educational and departmental qualifications and experience; if not, how they are classified;

(d) whether the I Division Clerks posts which occurred after 1st November 1956 are filled in by direct recruitment instead of appointing the personnel referred to in Clause (c) above; and if so, the reasons for not filling such vacancies from among the above referred officials who deserve every preference over the fresh candidates;

(e) whether they will regularise such cases favourably?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) Yes. But they cannot be equated as I Division Clerks. The equation of posts depends on the duties and responsibilities of the posts and considering these factors they have been provisionally equated as II Division Clerks.

(d) After 1st November 1956, posts of First Division clerks are being filled up by direct recruitment and also by promotion in the ratio prescribed by the rules in force in each department. This procedure ensures promotion of officials of lower grades and at the same time permits duly qualified persons being recruited directly so as to maintain the quality of the services. Lower grade officials in service, if they are eligible for direct recruitment, are not precluded from applying for direct recruitment posts.

(e) Does not arise in view of (d) above.

Sri B. T. MURNAL.—Supplementary to first part of (c): How many of them are gazetted and non-gazetted?

***Sri S. NIJALINGAPPA.**—That analysis is not with me.

Sri B. T. MURNAL.—May I know whether the Junior Clerks working in the Commerce and Industries Department have been promoted as First Division Clerks?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have no information about that, but it is possible that some of them may have been promoted, regard being had to merit and length of service put in.

Sri B. T. MURNAL.—As regards the other persons who are working in these Departments, how much time will be required to promote them as First Division Clerks?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It depends upon the requirements of each Department. I cannot say categorically how much time will be taken or how many will be promoted.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಯಾವ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಫಸ್ಟ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಯಾರ್ಕ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—Educational qualifications ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಫಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಫಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು applications call for ಮಾಡಿ ದಾಗೆ applications ಕಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಹಿಂದಿಗಳ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ candidates merit ಮೇಲೆ selection ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಿಂದಿಗಳ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಹಾಗೂ qualifications ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದವರನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದು ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ರೋಕರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅವಧಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಅವಧಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾವಂತರು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಅಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬಂದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಹಯೋಗ-ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವವರು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ಫಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್‌ನನ್ನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಪೀನುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಕರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. P.S.C. ಲಿಸ್ಟ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರೋಕರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ರಿಕ್ಟಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ

ಫಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇಂಥಾದ್ದು ಯಾವುದೂ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯರಾದ ಸ್ವರೂಪ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Sir, in answer to (c), it is stated that there is a ratio between those who are promoted and those who are directly recruited. May I know, what that proportion is?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is 2/3 by direct recruitment and 1/3 by promotion.

Sri F. H. MOHSIN.—Is the Government aware that the senior Assistants and Junior Assistants working in the Bombay Secretariat, were equated with first Division clerks of the Mysore State?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The senior clerks of the Bombay Government were equated with first division clerks and the Junior clerks were equated with the second division clerks.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, it is said that even under-graduates are recruited as first Division clerks, is that correct?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Recently, we have passed orders that even non-graduates may be taken as first division clerks.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What chances would they have as against the graduates and double graduates appointed to the first division cadre?

Sri S. NIJALINGAPPA.—We want to have a training school where these candidates will be given a sort of training so that, when the graduates will have better chances of success, even these people may have sufficient training in these schools.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has the Public Service Commission accepted the proposal of the Government, Sir, to relax the rule in regard to educational requirements?

Sri S. NIJALINGAPPA.—That is under consideration.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—In promoting these second division clerks to the first division, is there any discrimination made against non-graduates?

Sri S. NIJALINGAPPA.—No such discrimination is made.

Sri G. N. PUTTANNA.—What is the meaning of 'under-graduates'?

Sri S. NIJALINGAPPA.—If my friend had not passed his degree examination, he would have been an under-graduate.

Introduction of Pension Scheme for the Employees of Local Bodies' Schools.

Q.—2822. Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—

Will the Government be pleased to state:—

whether there are any proposals to introduce pension scheme for the employees of Local Bodies' schools as has been done in the case of Corporation Schools of Bangalore City?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

No.

Sri Y. VEERAPPA.—Sir, the answer to my question is indicated by the word 'No'. Why, Sir?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಪನ್‌ಷನ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ, ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು investigate ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಲೇ 'Yes' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

Sri Y. VEERAPPA.—Is there any directive by the Planning Commission to introduce pension scheme even in schools run by the local bodies?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri Y. VEERAPPA.—Is it not a fact that official committees were constituted to go into the merits and details in respect of revising the pay scales and D.A. to the employees of the local bodies?

Sri V. VENKATAPPA.—Yes.

Sri Y. VEERAPPA.—What is their specific recommendation, Sir?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇನ್‌ಪುರನ್ಸ್ ಪ್ರಾಪಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಸ್ಕ್ರೀಮನ್ನು ಸೂಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಮಿಷನರಿನ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri Y. VEERAPPA.—When will it be implemented, Sir?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಅದಷ್ಟು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that in the Madras Government Border areas, they have extended the scheme of pension in some educational institutions and aided schools?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ notes ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is a scheme of pension cum insurance cum provident fund. Are the Government aware of the existence of such a scheme in operation in the border areas of the old Madras State?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಇನ್‌ಪುರನ್ಸ್ ಸ್ಕ್ರೀಮ್ ಎಂದು ಇದೆ.

2 P.M.

Business of the House.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಪ್ರಿವಿರೇಜ್ ಮೋಷನ್ ಯಾವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆರನೆಯ ತಾರೀಖು.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—I had sent in an adjournment motion. I do not know what has happened to it.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—An endorsement is under issue.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS

No. 2.—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.

(Debate continued.)

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಪಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ 46 ಮತ್ತು 15 (4)ನೆಯ ಅರ್ಜಿಗಳು ಇವೆ. ನಮೂದಿಸಿರುವ ನಿರ್ದೇಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ

INTERESTS OF THE WEAKER SECTIONS OF THE PEOPLE

ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದವಿಯೋ ಅದೇ ಪದವನ್ನು, ಅದೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನೋಟಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವವರನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿವಾಗಿದೆ, ಸಭೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದೇ ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತಾವು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಪಕ್ಷದವರೇ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರಿಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್ ಮತ್ತು ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಮನಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್ ಮತ್ತು ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್‌ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏನೂ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಹೊಸ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಂಡಿತ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ದೊರೆತಿಲ್ಲ, ಈ ದಿವಸ ದೊರೆಯಬೇಕು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬಲಹೀನವರ್ಗದವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಮತ ತರೆಯುತ್ತಾ ಮತ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಕೋಮುವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬಾರದು, ಕೋಮುವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಯಮೇಲೆ ಹತ್ತೋಟಿರುಡಬೇಕೇ ಏನಾ ಮತೆ ಆ ನೀತಿ ಪರಿಪಾಲನಬಾರದು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್ ಸೇರಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 19 ಜನಾಂಗಗಳು ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್ ಸೇರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ಯಾವಯಾವ ಜನಾಂಗಗಳು ಸೇರಿವೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವರು ಯಾರು, ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್‌ನವರು ಯಾರು ಎಂದು ಸಭೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್‌ನವರು ಎಂದರೆ ಹರಿಜನರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಯಾರು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ, ಅನ್ಯ ಶೈಲಿಯರ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಜೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಪ್ರಶೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಟಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಜನಾಂಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಗಲುವುದರಿಂದ ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್

ನವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಗೆಜೆಟ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನೋಟನೆ ಕೊಟ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಫೆಡ್ಡಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನ್‌ನವರಲ್ಲಿ ಎೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್, ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಲ ಹೀನರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದಲ್ಲೂ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಲೆವೆಲ್ ನಲ್ಲಿ ಮಾಡದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಅರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ನದಸರು, ಗ್ರಾಮದ ಮುಖಂಡರು, ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರು ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಆಗ್‌ನೈಜೇಷನ್ ಆದಿವಸ ಅವಶ್ಯಕ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷವೊಂದನ್ನೇ ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಪೊಲೀಸರ್ ಕಲರ್ ಕೊಡಬೇಡಿ, ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಾನವನ ಕಲ್ಪಾಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾನರಿಸಬಾರದು. ಎೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಫಿಷಿಯಲ್, ಹಿಂದೆ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದವರ ಮಕ್ಕಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಸನಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಮಕ್ಕಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಅಳಿಯಂದಿರು, ಅವರ ಸ್ವಾನುಷ್ಠಾನಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿ. ಈ ದಿವಸ ದೊಡ್ಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಲ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು, ಗ್ರಾಮಪಾಂಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯನ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿರುವ, ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಜನರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕೆಲಸ ಕೊಡುವಾಗ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಎೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು, ಜಾತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ನೀಡಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಎೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಕುರುಡರು, ಮೂಕರು, ಕಿವುಡರು, ಅಂಗ ಹೀನರು ಮುಂತಾದವರು ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಂತ ಬಲ ಹೀನರು. ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆಯಾವುದೋ ಒಂದು ಆಗ್‌ನೈಜೇಷನ್ ಇದೆಯೆಂದು ಆಕತೆಗೆ ಕೈತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಗ್ಗಿ ಬಿಷ್ಪಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಂಗಹೀನರದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಎಗ್ಗಿ ಬಿಷ್ಪಿ, ಅವರು ಬಂದವರನ್ನು ಕಾಸು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.)

ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ವಿರ್ಷದಿ ಸಿದ್ಧವೊಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಕೋಪ್ ಪಾಯಿನ್ಟ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಮುಂದಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇರೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಿ. ಅಂಗಕೀನರನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಕೇಳಿದಾಗ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದರು. ಅಂಗಕೀನರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಗೈರೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರು ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಹಾಯ ವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಗದ ಜನರ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎದ್ದರೂ ಒಂದೇ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವರು ಭದ್ರ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಭಿಕ್ಷುಕರ ಕಾಲೊನಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಭಿಕ್ಷುಜನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತರಬೇತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಮುಂದೆ ಸ್ವಂತ ವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಂಥ ವಿರ್ಷಾದುಗಳನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾವನೇ ಆಗಲಿ, ಭಿಕಾರಿಯಾಗಿರದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ, ಕಾಲಿಲ್ಲ, ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುಂದುಕರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಬೆನ್ನಾಗಿ ನೆಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಸಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಬೇರೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಗೋಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇದು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ವ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸುಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಪುನರುಚ್ಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಜನರ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವೆ ಇದ್ದರೆ ಬರೀ ಘೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನಿನಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ.....

Sri H. C. LINGA REDDY (Malur).—Why are you pessimistic?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಾನು ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಂದಿರತಕ್ಕ

ನಿರ್ಣಯವೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. Socialistic pattern ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿಜವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದಂಥ protective principle ಆರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿರುವುದು ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ.

Sri H. C. LINGA REDDY.—We are very optimistic.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟರ ಅಭೀನರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಗೈರೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಕೊಡುವ ವಿರ್ಷಾದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವುರಾರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗ, ಸ್ಪಷ್ಟರ ಅಭೀನರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲುಭಾಗ ಹೀಗೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಮತ್ತು ಪೋಲಿಗ್ರಾಂ ಇಲ್ಲ. ದಾನ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ದಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕೂಡ ಮನೆ ಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Tribals ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬೂದಿವಡಗ ಎಂದು ಒಂದು ಪಂಗಡವಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಮನೆ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವಿರ್ಷಾದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎತ್ತುಗಳಿಲ್ಲ, ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲ, ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಚಿಂತಾಜನಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri B. RACHIAH (Chamarajanagar).—Are you sure about this, whether they have not been given bullocks etc.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯ ನವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬೋ ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಅನಾ ವಶ್ಯಕ. ನಾನು ನೋಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪಂಗಡದವ ರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಹರಿಜನರ ಹಾಸ್ಯಲುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಿತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾಗ್ರೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬನವಲಿಂಗಪ್ಪ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣನ್ನೂ ತೆರೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಥೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸಾನದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹಳ ಜನ ಮತಬೋಧಕರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಜಾತಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೆಮೇಲೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ, ನಮ್ಮದು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ, ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಾಜದ ರಚನೆ ಹೇಗಿದೆ ಎನ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸರ್ದಾರ್ ಫಣೀಕರ್ ಅವರ ಮಾತಿಲ್ಲ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು Caste and Democracy ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ದಾರ್ ಫಣೀಕರ್ ಅವರು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥವರು ಬರೆದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ:

“The first basic principles of caste are the inequality of mankind based on birth, occupation or profession under inequality and the restriction on marriage outside their own group and sub-group. The principles of inequality operated against the vast majority of the population, for it should never be forgotten that the higher castes form only a small minority of the Indian population. The Sudras were denied the right of education and even of liberal occupation while the untouchables who were outside the pale of castes were treated as conquered slaves of community without even ordinary human rights. The Brahmin socialist philosophers responsible for the social structure were fully aware of the dangers which may result from so flagrant a denial of right of the great majority. This condemnation of the majority of the population classified on the basis of caste, placing one above the other was to be justified by

the theory of fantastic philosophy and the theory of transmigration. Psychologically, the fact that one is superior to some one is more important to him than that he has others above him.”

ಸ್ಯಾಮಿ, ಸರ್ದಾರ್ ಫಣೀಕರ್ ಅವರು ಈ ಜಾತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಒಂದು ಮಾದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅದೃಷ್ಟ, ನೀತಿ, ದೇವರ ಭಯಗಳು, ಆತ್ಮನ ಜೀವಾನಂತರದ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಇವುಗಳ ಒಂದು ತಳಪಾಯವಿದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಜನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಸ್ವ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗಿಲ್ಲಿಗೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ, ರಾಜರುಗಳು, ಜಮೀನುದಾರರುಗಳು, ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳು, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು, ಜನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಅನಂತರ ಮತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂತಾದುವು ಬಂದು ಇವರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ; ಆತಂಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಜಮೀನುದಾರರು, ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಶತ್ರುಗಳು ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಬಲಯುತವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನಗಳು, ಇತರರ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಸಾದನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಜಾತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಜನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಥವೇ. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸಿ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದುವು, ಆದರೂ ನಾವೇನಾದರೂ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಮನೋಭಾವವನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ? ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಇಷ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸಗಾರರ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ (standard of living) ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ನಲ್ಲಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು; ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಆದೇಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕ್ರಮ, ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನಿರಾಶಾಭಾವನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಆರ್ಟಿಕಲ್ 17ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬನವಲಿಂಗಪ್ಪ)

ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೀಗಾದರೆ, ಅವಿಧ್ಯಾವಂತ ಬಡ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ವರ್ಣಿಸಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ "Removal of Untouchability Act, 1955" ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯು ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಆಕ್ಟಿನ ಬಂದು ಕಾಪಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿವೇಕಾ ನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: Hungry stomach knows no religion. ನೀವು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನೇ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಸ್ವಸ್ಥರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯರ್, ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಒಡೆಯರ್, ಸಿ.ಆರ್. ರೆಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದ ಮಹನೀಯರು ಇವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಾ ಇದೆ; ಚೇತನರಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಈ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತ್ಯಜಿಸೋದು ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಇದರ ಅದು ಅಪಾಯಕರ. ಅದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಚೇತನ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಯಾರೂ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬಾರದೆಂದು ಆಡರ್ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಭಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು. ಆದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು, ಚೇತನಗೊಂಡರು; ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷರನ್ನು ನಾವು ಕೊಂದುಸಾ ನದಿಂದ ಒಡಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಇದು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ

ಮಾಡಿ, ಇವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅಂಗರಾಜಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ, ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜನರ ಹಾಸಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಅವಧಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ದಿನಿತ್ರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಹಾಸಲುಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಲಿ, ಚೇತನಗೊಳ್ಳಲಿ, ಗೌರವಯುತರಾಗಿ ಬಾಳುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ ಅವರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದುಹಾಕಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಅವರಿಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಇದ್ದರೇ ಅವರು ಶಕ್ತಿಯುತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಬಲಯುತವಾದ ಜನಾಂಗ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಸಬಾರದು. ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ; ಶಕ್ತಿಯುತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಬೇರೆ ಗೌರವಯುತ ಜನಾಂಗದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಧಲದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹೆರಿಜನ ಹಾಸಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಪೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಹಣ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಏನೂ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಸಂಪಾದನೆ ಇಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾವ ಆನುಕೂಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಣ ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ, ಅವರು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಅಲೆಯುವ ಕರಾಣಾಜನಕ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಟ್ಟು ಒಂದು ಸೀರೆ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಸೀರೆ ಇಲ್ಲ. ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ಸರ್ಜ್ ಒಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಣಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಪುನಃ ಇನ್ಸರ್ಜ್ ಒಗೆದು, ಒಣಗಿಸಿ ಉಟ್ಟು ಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಸಂಕಟ, ಕಷ್ಟವನ್ನು ದೇವರೇ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

2-30 P.M.

ನಾವು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಾಹುಕಾರರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಇಷ್ಟವೇ! ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ನೇರವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಡವರೂ ಮುಗ್ಧರೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಯುಗಾಂತರಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೆಯಿರುವವರೂ ಆದ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕು. ಈ ಜನಾಂಗ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಅವರು ಮುಂದೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವೆಂದು ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಂಥ ಸಮಾನತೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಭೇದ ಗಳಿರುವವರೆಗೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ಸಮಾನಸ್ಥಾನತೆಯನ್ನು ತಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಅಣಕು ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು 'ಗ್ರೇಡ್‌ಷೆ' ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರು, ಮತದಿಂದ ಪುರಸ್ಕಾರವಿಧ್ಯರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ವಿದ್ಯಾ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಲ್ಲದಲ್ಲೊಂದು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿರುವವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆದರ್ಶದ ರೀತಿ ಸಮತೆಯನ್ನು ತರಲು ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ನಿಧಿಪ್ತ (ತಿಪಟೂರು).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಹೈತ್ಯಾರ್ಪಕವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಣಯ. ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ನುಡಿಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬರಿಯ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ, ಜನರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾಪನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕರ್ಣಾಂಶಕರ ಬಾವಿ, ಇಂಥ ಕೋಮಿನವರ ಬಾವಿ, ಅಂಥ ಕೋಮಿನವರ ಬಾವಿ, ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಹ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. Weaker sections, ಎಂದರೆ, ಅಧಿಕರ್ಣಾಂಶಕ, ಅದಿವ್ಯಾಂಶಕ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಕೋಮಿನ ಮಿಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಡವರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಬಡವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಯಾದಾಗ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸದಸ್ಯರೂ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಡಿಸರ್ ಪಾರ್ಟ್ ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಮಾಸಿರುವವನು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಿಸದೆ ದೂರ ಇರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಜಾತಿ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರ ದರಿದ್ರ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲ ದರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ಇರಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದಾದರೂ ತೀರ ಬಡವರು ಯಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾ

ರುಮಾಡಿ ಅವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು, ಬಡವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಬಡವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸೊಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. Socialistic Pattern ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು Socialism ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮಾಡಿಯಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕುಂಬಳಕಾಯನ್ನು ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ತಿನ್ನು ಬಹುದು. ಬಡವರು ಮುಂದುವರಿದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ ತಮಗೆ ಆವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಕೆಲವರಿಗಿದೆಯೋ ಏನೋ! ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಪಾಡಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮರಗೆಲಸ, ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಬಡವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಡವರ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯವೇನು ಗೊತ್ತು? ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದ ಇಂಥ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಂಬಾರಿ ಮೇಲೆ, ಏರ್ಲೋಪ್ಲೇನ್ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುವವರಿಗೆ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವವರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಂದು ಕೆಲವು ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡು ಗೊಲ್ಲರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಈಗ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಈ ಜಾತಿಯನ್ನು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಥವಾ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಶಾಖೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಲಿ, ಹಿಂದೆ ಚನ್ನಯ್ಯನವರಿದ್ದರು, ಈಗ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿದ್ದಾರೆ, ನಾಳೆ ಜೇರಿಯವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸವಂತೂ ಆಗಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿದವರು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಬಾರದು. ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೊಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟೆಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹರಿಜನ ಸಂಘವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ವಿದ್ಯಾವಂತರೋ ಅವರು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ತಲಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಲಪುತ್ತಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೋಗಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ)

ನೋಡಲಿ. ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ಬರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ. ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಡು ಬಡವನಾದರೂ ಉರಿಗೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗುತ್ತದೆ, ಅನಿಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಅವನು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೊಡ್ಡವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಗೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಕಾನೂನು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಜಾಗೃತ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೇ ಸೇತನಸ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಅಂಕಿಅಂಶ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಬಡವರು ಅಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಏನು ಉಪಕಾರಮಾಡಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾವು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri MAHMOOD SHARIFF (Broadway).—Mr. Speaker Sir, it appears to me that the resolution that has been tabled by my Hon'ble friend Sri Rachiah has got an important aspect about it and deserves to be considered with sympathy and support by Hon'ble Members ranged on both sides of this House. This resolution seeks to draw the attention of the Government to the necessity to promote and develop the all-round progress of the weaker sections of our people, including of course, our Harijan brethren. Our Constitution, Sir, has been so framed as not to deny to any section of the people equal opportunities for the full growth and does not place any handicaps, so that no section of the people may be denied the benefit of these advantages, irrespective of caste, creed and colour. It is only on this back-ground that we have been endeavouring these ten years to build a classless society based upon the economic, educational and cultural uniformity. But let me just now submit to you, Sir, that our efforts, so far as the directives that we have received from time to time from the Centre are concerned have remained unfulfilled and our objectives remain unfulfilled. The tardy implementation, if there is any implementation at all, leads us nowhere. It appears to me, Sir, that unless these persons who are in charge of these

directives, persons who have to implement these directives, unless there is a certain amount of earnestness and desire on their part to bring about reform, it appears to me that nothing is going to happen. Unless their outlook changes for the better, nothing can happen. Sir, there is no need for me to say that our people in this country have been living under different levels of economic and cultural standards and it appears that there is no need for me to say that it is useless to apply the same rule in the case of all the people unless we place at their disposal the means required for their full development and growth. Sir, it is in this back-ground that the problem of the backward people has to be considered. It is also in this background that we have to appreciate the difficulties that the Harijan friends are undergoing. It is in this background that we have to consider the difficulties which these people are experiencing in their daily life. Sir, let me just now tell my Harijan brethren that we have nothing but sympathy for them in their plight and we appreciate their difficulties. These people do not know the potential influence which they can bring to bear on the destinies of India. These people have been subject to, may I say, most abominable treatment on the part of some persons and it is very necessary therefore to see that this amount of awakening that is already there, is speeded up.

Now, Sir, coming to the minorities question, I have to say that the balance has been tilted on account of the emergency into the picture of linguistic minorities. On account of the fact that we have drawn the map of India on linguistic basis, it is very necessary that this problem of minorities as well as the problem of backward classes have to be very carefully and delicately handled. It is on this account that, only about three years ago, the Government of India appointed a commission known as the Backward Class Commission solely with the purpose of improving the lot of backward classes. This Commission went round the whole of India, visited several places and prepared a report. Unfortunately, this Report did not

meet with the wishes of the Government of India and that was shelved. But regarding giving aid to and improvement of backward classes, they gave it due importance and they appointed a minority committee and this minority committee was entrusted with the task of collecting the grievances from those people who came under this category of backward classes and they made recommendations to the Central Government in order to rectify the grievances which were pressed upon the attention of the Government by the backward classes. It seems to me, Sir, that only last year under the leadership of Humayun Kabir this Committee has been revived and it has been made to function with greater efficiency than before.

It seems to me, Sir, that so far as Mysore is concerned, you know that it was at the time of Mr. Miller who was the Chief Judge of the High Court of Mysore that he was called upon to give a report on the different aspects of the problem of the backward classes and it was 30 to 40 years ago that this report was formulated. Much water has flown under the bridge since that report was prepared and conditions have changed. I therefore say that a strong committee consisting of very honest and conscientious men, must be constituted so that they may go round and collect the grievances of all those persons, not only Harijan friends, and ascertain what they want. I personally say, give them whatever they want. If they want 15 per cent, give them. If they want 20 per cent, let them have it, because they are our brethren and have suffered many handicaps. They have suffered and they have been subjected to abominable treatment, as I already submitted. What I say is, so far as the recommendations of the Miller Committee is concerned, rules have been framed determining the ratio in which backward class people should be given admission in the Government colleges. I say, 20 per cent seats may be set apart for Harijans, 35 per cent has to be allotted to those persons who are first-class men on merit and the balance of 45 per cent has to be distri-

buted among the 30 or 40 backward communities.

The whole thing has to be reorientated. A new scheme has to be evolved under which everybody, whether a Harijan or a non-Harijan, any one who is suffering hardship and difficulty and social disability, must be given appropriate help. So far as the nomenclature of the backward classes is concerned, it is not happy. A new nomenclature has to be planned so that it may convey a happy impression.

So far as Muslims are concerned—I am not pleading for separatist tendencies and attitudes for Muslims—according to the rules only 2½ per cent of the scholarships have to be given to them. In old Mysore there were 7 lakhs and in New Mysore we have 20 lakhs of Muslims. These people are devoid of means of employment. In the olden days, a large number of them were in service, in the Police Department and in many other fields. Since ten years, such a treatment has been meted out to them that we have been neglected from all sides. I appeal to the Government to extend their sympathetic consideration to this community and to help them in ample measure. The Muslims form twenty per cent of the population in new Mysore. There are twenty lakhs. They deserve generous treatment because they are not numerically superior. The numerically superior community will have to extend such concessions as are necessary to be given to them.

There is one other grievance I want to place before this House with your permission. Take for example the Elections. You know that the Constitution has laid a condition that one lakh of people should have one seat in the lower House. In new Mysore, we are 20 lakhs. According to the rule or convention or understanding, we will have to be given 20 seats in the Lower House. Unfortunately, in spite of repeated demands, not only to the Centre but also to the person in charge of the Congress Party, these twenty lakhs of people have been represented by seven or eight people only. Therefore I draw the attention of the Hon'ble Minister in charge to see that

(SRI MAHMOOD SHARIFF)

these shortcomings are surmounted and such treatment as may be necessary be given to this community. With these remarks I very heartily support the resolution which was tabled by my Hon'ble friend Sri Rachiah. I insist upon the Government to kindly see that a committee consisting of persons of light and leading, a committee consisting of conscientious and honest people, come forward in order to place before the Government such measures as to satisfy all sections of the people whether Harijans or Muslims or Brahmins or every one as a matter of fact. I have very great pleasure in supporting this resolution tabled by Sri Rachiah.

[Sri S. P. TALWALKAR (Raibag) spoke in Marathi.]

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

[Sri S. P. TALWALKAR continued in Marathi.]

* Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—May I make one submission? While my learned friend is speaking, I do not know whether the Chair can follow his speech. I am sure that the Minister cannot follow his speech and I do not think there is anybody here to transcribe and explain to us what he is speaking. I submit that at least a resume of the speech made may kindly be prepared and cyclostyled copies distributed to the members so that they can know what he said. Some arrangement must be made in that regard. I do not know how the Minister is going to reply to the points raised by him.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Tape recording is the only arrangement that can be thought of at present.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I am not inclined to speak in Telugu. I will say why. There is a constitutional provision for speaking in any language.

I am sure the Minister will reply to that because he knows something of Telugu. When a member speaks on the floor of the House in a language which cannot be followed by other members, some arrangement must be made for enabling other members to know what he has said.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—We can catch some salient points.

Sri MAHMOOD SHARIFF.—This question came on the floor of the Constituent Assembly of India. The President of India was occupying the chair. I was speaking in Urdu and some member said that when members did not follow Urdu, I might be asked to speak in English. Then I insisted on speaking in Urdu. A ruling was given to the effect that anybody could speak whatever he had to speak in his mother tongue. Immediately that ruling was given, members who knew Kannada spoke in Kannada and those who knew Telugu spoke in Telugu and so on. Afterwards the Chair was pleased to instruct that after a speech was made, a resume might be given so that it might be embodied in the proceedings.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What I am urging is that the speech made by a member must correctly go into the proceedings. Have you got any arrangement by which a speech a member makes goes correctly into the record? It is not some sort of translation in English. His speech must be accurately reported and it must be printed in the language in which he has spoken, whether it is Marathi or any other language.

Every member has got a right to see that his speech goes correctly into the proceedings. What I want to know is whether there is any arrangement to see that the speech a member makes on the floor of the House goes into print correctly. I do not want any speech mutilated or cut down.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I understand that after the speech is made, the member gives a summary of it in writing.

[Sri S. P. TALWALKAR continued his speech in Marathi.]

Sri V. S. PATIL.—On a point of information, Sir. I have given notice of an adjournment motion regarding the suicide committed by one Sri K. N. Shivalinganna and I have received a reply stating that the matter is not of urgency within the meaning of Rule 38. When I referred to Rule 38, I found that it was quite different. Rule 38 does not refer to Chapter VIII.

Mr. DÉPUTY SPEAKER.—Please send me a representation and I will examine it.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Mr. Speaker, Sir, I wish to associate myself with this resolution for various reasons and I would have been most happy if instead of this resolution coming from the non-official bench it had been sponsored by the Government as an official motion. I say this because I am doubtful whether in spite of all this discussion the Government would ultimately do anything for this section at all. I would have been more appreciative if the Hon'ble Minister had placed definite proposals along with this resolution and given opportunity for a full-dressed debate just as on the food motion. It is a most urgent motion. Sometimes we indulge in a full-day discussion on food. This is something even more vital than that and I would like to check up the reports of the State Government with regard to the ameliorative measures they have taken for the improvement of this class of people and I would like to have a report of their day to day administrative success. We say we have done so much for them. I wish to know what we have done for them for the last 11 or 12 years. I would like to know whether there is any report which gives us an idea as to what has been done for them for the last 11 or 12 years. Is there a report on which we can rely? If there is one that is at least a consolation for the amount that we have spent. Let me have some report. If we have not got it, at least let this resolution be a beginning in that direction. Let us have some tangible results at least in the future years. Otherwise, the danger is that if we are not going to solve this problem we will have to amend the Consti-

tution from time to time. The Hon'ble Minister for Finance, Sri T. Mariappa, has done yeoman service in showing at least in cold print what this backward class is and who they are. Before that, we never had even statistics about them. It is something on which we can think over. That is a food for thought for us. Even that we were devoid of some time back. Even Sri T. Mariappa must think over hundred times because the weaker sections as he construed them when he wrote the report have become all the more weak. Frustration has increased. Exhaustion is heading on to exasperation. Let us not be driven to something which will go to the root of democracy. All that I say is that we are dealing with an inflammable material. We say we are in a democratic set up. At the same time, we are forgetting that in democracy we have got certain basic principles on which we will have to rely—not merely rely but go about constructively finding solutions for the different problems. I say this because the first and fundamental thing is whether we are going to stop with reservation for these classes. Some time or other we will have to express our opinion on the extension of these safeguards to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. How far are you going to guarantee them reservation? That is a major problem which you must tackle immediately, and you must suggest to the Government of India the extension of these safeguards to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. I consider the extension of these safeguards to them as the first and fundamental point. I say this because there was a certain amount of conflict of opinion on this subject and there was also a feeling that we should not rely on these reservations any further. I disagree with that view. If these safeguards are not to be there, then the section which is weaker as it is will become an ignored section. Therefore, that is the basic thing on which we must give our opinion. The Government must come forward with an emphatic and unequivocal declaration that these safeguards will be extended for a period of so many years. The

(SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU)

Government must place definite proposals regarding their safeguards and regarding their amelioration. It must also give us State reports. I have got before me the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes. It has been circulated to us.

Sri F. H. MOHSIN (Hubli city).—The weaker section has not been defined in the Constitution.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I am fully conscious about it. I have got the Constitution before me. That is most discouraging and damaging and it lowers our morale. In the All-India Report there are certain obligations and duties cast upon the State and on this occasion I make myself emboldened to say that we have violated certain basic principles and duties. The Government of India has made a suggestion to the State Governments to discuss the annual reports in their legislatures. The Government of India has sent certain reports and it is incumbent on the State Government to place them before this House in order to give this House an opportunity to express their opinions. Has the Government done that till to day? Is it not the duty of the Government of India to see that the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes is placed before this House and an opportunity is given to it to discuss it just as a food resolution or some other similar resolution is discussed? It is stated in the Commissioner's report that it will be done, but till now it has not been done.

4 P. M.

"The discussion which may be held on the Annual Report in the State Legislatures will also be profitable to the Central Government as well as to the Members of the Parliament at the time when the report is discussed in Parliament." If we do not do justice here, naturally we cannot expect justice at the Parliament level or at the hands of the Central Government. These discussions also provide very useful data by way of the reaction of the State Governments and Members of the State Legislature and the various Members of the

backward classes and Scheduled Castes. Therefore, my second suggestion is that you must make it a point to place before us these reports just like any other Bill and see that a full dress debate takes place here. If you had done this for the last few years, I think the progress would have been more than what we see now.

I may also bring to the notice of the Government—I am just reading from your reports—there is an Act prevalent in Bihar. Hon'ble Minister must have seen too; I am trying to refer to Article 226 of the Bihar Educational Code prescribing definite educational concessions. It is a statutory thing not merely by way of an order or anything of the kind. When we say that we are giving certain concessions or privileges, I am referring to page 29—The whole trouble is that such a Report is not placed before this august House for discussion and it is incumbent upon the Government to do so.

*Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—May I make a little correction? That report can only be placed before the Parliament, because it is a report by the Commissioner of Scheduled Castes and Scheduled Tribes.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Then, am I reading something which is irrelevant?

Sri T. MARIAPPA.—No, the difficulty is that it cannot be placed on the Table here and discussed.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I will read for your information. I would like to be corrected, if I am wrong:—

"The Government of India made a suggestion to the State Governments to hold discussions on such reports in their State Legislatures as well. The State Legislatures are the proper places for discussion of local problems instead of the House of Parliament where only major policy questions referred to in this report can be discussed. The discussions which may be held on the annual Report in the State Legislatures will also be profitable to Central Government as well as to the Members of

Parliament. At the time the Report is discussed in Parliament, these discussions will also provide them useful data by way of reaction of State Governments and Members of the State Legislatures to the various problems confronting the Scheduled Castes and Scheduled Tribes."

I suppose, I am not reading something which is out of the way or which is not authoritative.

Sir, I am telling as a matter of policy. I am not hurting anybody's feelings and I shall for instance say we had the refugee problem which is of the first magnitude. How were we able to succeed? We solved it because it was discussed on the floor of the House from time to time and we applied the dynamic force and we gave it the importance that it deserved. It was solved in no time.

If only we had done that in this case, within these five or ten years, we could have done so much that this question of Backward Classes would never have loomed so large. What I say is, if you do not solve it in the next five or ten years, what would be the fate of the weaker sections of the population? Can you find any word in the dictionary to describe their plight? Because the state of the Backward Classes will deteriorate to that extent it will become weaker and weaker. Please do not allow such a situation to happen.

We have about 513 lakhs of Scheduled Castes people of whom 381 lakhs have taken to agriculture. That is the all-India figure. I tell you honestly, there is nothing relating to Mysore. No number, no statistics. I was very anxiously trying to find out whether there is anything relating to Mysore. All that we can be proud of is hovelt where even bandicoots would not ges in. I will tell you my experience of this Corporation; more than a lakh of people are living in these huts, that is 1/10 of the population—we have calculated—and they are living in these slums. Nearly five years have passed and we have been only talking and talking, when we can get Central aid, State aid and so many aids. We have

not been able to spend even a pie, for these Scheduled Castes people. I have been repeatedly insisting on the Government to bring out a legislation. Slum clearance can only become possible if you have a legislation for that. Give them decent housing. There are so many housing schemes that are coming up and I tell you, with all your professed intentions, you have made but little progress for the last five years and the reason for that is, I may say, you put the cart before the horse. The thing is, you provide money no doubt; but do you spend it? The difficulty is implementation. I have been telling you repeatedly, bring that legislation even today. Approve of it. In Delhi, Madras and other places, they have succeeded with regard to slum clearance, not because they have provided money, but because they have succeeded in bringing out certain legislation, legislation for slum clearance. Legislation is vital and fundamental to this, if you want to be serious about effecting any improvements. This is the second aspect I would like to dilate upon. Even now, with all the pious intentions, unless you bring about the legislation, I tell you, you will never solve this problem.

Again, I will ask you one more question. While delimiting for the purposes of elections what is the sin that Bangalore has committed? You have not thought of providing a reserve seat in Bangalore. What is the sin? Is the population here in any way inferior? or is it because we do not focus our attention to it?

You take the population. The whole trouble is in Bangalore. If you cannot give a Scheduled Caste seat for a population of one or one and a half lakh of people, I think we may not be able to do justice for these people. It is high time that representation is given to the Corporation area where we have eight to ten general seats. You take into consideration either population representation or population weightage.

I have been very seriously thinking. We have to solve this problem of educational facilities. We should not be content with what is called certain orders. Just like Bihar, we must have statutory provisions or orders. There

(SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU)

are certain duties to these people which must be implemented. That would be an adequate handle for the legislature to discuss. First, we have failed to discuss this. Secondly, we have failed to bring any legislation. Thirdly, our latches will go to cut the roots of democracy and the pattern of society we are thinking of.

In the Scheduled Castes, there is one word called ex-criminals. What I am just now more concerned about is, we are developing what is called criminal tribes. You come and see our slums. You see there people who have no regard for society, for sanitation, or who have no regard or respect for law. Because they have idle minds. They are not given any definite help. What is it you can expect from them? You can expect nothing but they playing satta or being criminals. It will be dangerous to society if we do not solve this problem.

Coming to elections, what is it we expect? It is not one's conscience. It is not the conscientious vote. It is only the economic situation. It is in the vote that all kinds of malpractices are committed. Is that why we gave adult-franchise? The very glorious conception of adult franchise has dwindled down economic conception. The man in want is prepared to do anything. At the time of writing the Constitution we had glorious ideals of adult franchise. First, place the people in a fit educational condition. Place the man in a position where he can be and where he can feel as an equal. Place him in a position where he is economically sound. Then only he can think of his vote conscientiously and then only he does justice to democracy. Otherwise, honestly I feel the words and high slogan of democracy, socialistic pattern of society and etc., have no meaning.

Then what is it you have done with regard to the important national problem which you have entrusted to a head like Social Welfare? What is this? When the problem of the refugees and displaced persons cropped up at the parliamentary level, you created a

ministry—reciprocal ministries were set up in Pakistan and India. Here is a national problem which is something more akin to and more analogous and more important than the refugee or the displaced persons' problem. The only trouble is we have not concentrated our minds on this problem of social welfare as we have done on the problem of refugees. If we have to solve this problem, we have to tackle it in that way.

Sir, I smell danger, danger in the integrated list that has been formulated. After five years, I forecast one dangerous situation. All the present heads have gone through it very carefully. I would like Hon'ble Sri Mariappa to bear this in mind. After four or five years, most of the heads of departments will have finish to their service and then one community will perpetuate the regime for another 14 or 15 years. That community will rule the State of Mysore. I make this statement without any fear or favour. It is for you to avert it before you finalise this integrated list. If you really talk of a secular State, if you think you are going to mete out justice, if you want to create a society which we think must be established, this is the time. I must bow down to Sri Rachiah. He has brought about this resolution in time. It is providential it has taken the place of precedence in the ballot. At the time of the integrated list, it is necessary that you bear in mind the weightage, the over-weightage and perhaps the dominant weightage that you are going to give for 15 years to one community. You may call me communal. The placing of all the heads of departments under one community—that is the danger. Otherwise we will perish.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—
ತೀವ್ರಪ್ರೇರಿತ, ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಪ್ಪರೂಪ ತಿರ್ಮಾನವನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಚೆನ್ನಿಗ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಗದ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಭಾರತದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸುಯೋಗ ನನಗೆ ಒದಗಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಆ ಪರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ

ಅಗ್ರತಕ್ಕು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾತರತೆ ಇದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಢನ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪು ಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು, ಅವರು ಯಾರೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ವರ್ಗ ಭೇದ ಜಾತಿಯಂತೆ ಹೊರತು ಕಡಮೆ ಆಗಿಲ್ಲ.....

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY (Malavalli).—We disagree with you.

Sri J. P. SARWESH (Serum-S.C.).—Was it not before you? It is due to the British rule that you and I are a little educated.

Sri T. MARIAPPA.—Please bear with me.

I can also answer that point. In fact, I have gone into the whole question in my Report.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಂದು ಏನುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ನಾನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅನೇಕ ಪರದಿಗಳನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಎದ್ಯಾಕ್ಟಿಯ ಹಾಗೆ ನಾನು ಓದಬೇಕಾಯಿತು. ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಸೆನೇಸಸ್ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬರೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬೆಳಕು ದೊರೆಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಆಸೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಯಾರಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆದರೂ ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವದೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ತರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇನ್ನು ನೆರವುಪಡೆಗಳ ನಂತರ ಈಗ ಇರುವುದನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಏನು ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆಯಾಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತೂಕ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕೇ ಎನಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಹಳ

ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನೂಕುವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಈಗ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡದಾರದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಟರಪ್ಷಮಾಡಿ ಮಧ್ಯೆ ಅಡ್ಡಬಂದರೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಧಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಗ್ಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ.

ಈ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವರ್ಗಗಳ ಜನರೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಂದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಂಡೆವು. ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ, ಎಂದು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields—S.C.).—Now, Sir, you accept.

Sri T. MARIAPPA.—If you cannot understand Kannada, what can we do? That is past history. India has been going on for centuries and centuries. We cannot sit in judgment over what happened in the Years B.C.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ವರ್ಗಭೇದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿತು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದು ಸರಿಹೋಗಿರಬಹುದು. ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೂಕುವಾಗಿ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರು ಜಾತಿಭೇದವನ್ನು ಹೋಗಿ ರಾಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷ ಹುಟ್ಟಿ ದಕ್ಷಿಣ, ಉತ್ತರ, ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ದ್ದಾನೆ. ಮಹಾಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಮಹಾಪುಣ್ಯಪುರುಷರು ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸರ್ವುಂಟು ಮಾಡಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನದ ಕಡೆಯ ಉಸಿರು ಇರುವವರೆಗೂ, ಅವರನಂತರ ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದವರೂ ಜಾತಿಮತಭೇದ ಹೋಗಬೇಕು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಕಂಠಶೋಷಣೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ದೈವಾಧೀನರಾದ ಮೇಲೆ, ಶಿವೈಕ್ಯರಾದ ಮೇಲೆ, ವಿಷ್ಣುಪಾದ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಜಾತಿಭೇದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯ ಇದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಎಷ್ಟೇಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಸಹ ultimately they have formed a new sect and a new caste. ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟವರೇ ಒಂದು ಜಾತಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು

(SRI T. MARIAPPA)

ಮೇಲುಕೋಟೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯತ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಚೈತನ್ಯ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಬುದ್ಧ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರುಷರು ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ rituals ಎಂದರೆ, ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಮುಂತಾದ ತಂತ್ರಗಳ ದಿವಸಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ದೇವರ ಅವತಾರವಾಯಿತು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು? ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ಮತಾ ವಲಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ 14 ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ ಟಿಬೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ಚೈನಾದಲ್ಲಿ, ಇಂಡೋಚೈನಾದಲ್ಲಿ, ಸಿರೋನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರು ಅನೇಕರ ಇಂದೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕೆ ಮತಸ್ಥಾನವೇ ಆಯಿತೋ ಅಲ್ಲ ಬೌದ್ಧರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಪೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ನೀವು ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗ್ಗೆ ಅದು ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯದಾಗಿರಬಹುದು. ಆಗ್ಗೆ ಜಾತಿಮತಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಭಾವ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಜನತೆಯ ಕೈಗೆ ಇಂದು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ political equality ಬಂದಿದೆ. On political plane, we are all equal, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಏನು ಇದ್ದಿತು, ಇಂದು ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. Political equality ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು economic and social equality ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸಮತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. Political plane ನಲ್ಲಿ equality ಬಂದು ಹೋಯಿತು. Economic ಮತ್ತು social equality ಬರಬೇಕು. ಅರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಬಂದಿರುವವರೆಗೆ ಅಸಮತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅದು ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು peaceful ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಅಥವಾ violent ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಹಿಂಸಾಯುತವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಅದರ ಸಾಧನೆಗೆ ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಪುನಃ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಯಾರನ್ನು ಯಾರೂ ದೂಷಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಪ್ಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮನೆ ಮನೆ ಆರಿದಾಡಿದಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತಡವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು, ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. They are also playing their part in this political plane. For the delay, for any obstacles that are placed, all of us are

equally responsible. ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ಕೇವಲ lip service ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುತ್ತದೆ. Top leaders ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ವರ್ಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸೆ ಇರುವ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಾನು ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ನುತ್ರಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. Castless society ಆಗ ಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಭೇದವಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಇರುವಾಗ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಬೇರೆ ಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಸಾವಿರಪಾಲೂ ಉತ್ತಮ. ಹಾಗೆ ಆಗದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವೂ ನೀವೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ನಾವೂ ನೀವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಬಾಕಿರಡೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ನಾಯಕರು ಒಂದು ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಆ ಚಳವಳಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಂತು—ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪುನಃನೂರು ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿತು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನೇಕ ರಿಯಾಯಿತಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ, ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕುವುದು, ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಬಂತು, ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಚೈತನ್ಯವೂ ಬಂತು. ಉತ್ತರ ಭಾರತ, ಹೈದರಾಬಾದು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಒಂಭತ್ತು. ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇಷ್ಟು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿತ್ತು. ಸಿಹಂದರಾಬಾದು, ಹೈದರಾಬಾದು ಇವೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತ ರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗೋಣ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರಿಬಸ್ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ. ಬಾಕಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿ ನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿದೆ, ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾಗೆ ಮೊದಲಿಂದ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ನಾವೂ, ನೀವೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಮೈಸೂರು ಎಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗದವರ ಪರವಾಗಿ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದವರನ್ನು ನಾನು ಬೇಕು. ಚಳವಳಿ ಮಾಡುವುದು ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುವುದು ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನಾರಾಯಣ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುವುದು

ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ವಾಯಿತು. ಜನರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ಯವಾದ ಪಾತಾವರಣವಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಚಳವಳಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ಅದಕ್ಕೆ ವಾತಾವರಣ ಹಿತಕರವಾಗಿರಬೇಕು. ಭೂಮಿ ಹಿತಕರವಾಗಿರುವಾಗ ಬೇಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಹೈರು ಎದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಹೈರಾಗಿ ಮರುವಾಗುತ್ತದೆ. 1918 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಅಥವಾ 1910 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ನಾಯಕರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರು. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಜನರನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗೆ ಹತ್ತಿರು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರು ವರ್ಷಗಳಾದವು; ಸರ್ಕಾರ ನೌಕರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 30 ವರ್ಷ ಪ್ರಮುಖ ಸಚ್ಚರಣ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ವರದಿವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 30 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದವರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಚಳವಳಿಯಾದರೂ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ, ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆ ಅವಶ್ಯಕ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂಕೂಡ ಇರಬೇಕು ಬರೆಯುವಾಗ ಇದ್ದ ಸಾಮಗ್ರಿ ವಗೈರೆ ನೋಡಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ; ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಚಳವಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ನೋಡಿದರೂ, ಕಾಲೇಜು ನೋಡಿದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯರು ಈ ಮೂರು ಜನಾಂಗದವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು; ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತರ ರಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿದವರು ಅರೊ ಬ್ಬರು, ಇಲೊ ಬ್ಬರು ಇರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಹಾಗಿತ್ತು. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು “ಇವರು ಎಂಥವರು, ಬಹಳ ನಿಧಾನ, ನಾವಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.” ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಹೊಗೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೋ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).— ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟರು ಬೇರೆ ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.— ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ಭಾಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಳವಳಿ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರಿದ್ದರಿಂದ, ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿವೆ, ಅವು ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶ. ಸುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಚ್ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಮೂರು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.— I want to know from the Chair whether this is the reply to the Resolution. We request Sri Mariappa to confine himself to the Backward Classes Report.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಈಗ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇಂಟರ್‌ವಿನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಫೈನಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.— ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಎಷಿಯದ ಏನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದು ಆ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಅನುಭವ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ, ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೇ ಸೇರಿದ್ದು. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಷಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:—“The President may by order appoint a Commission consisting of such persons as he thinks fit to investigate the conditions of socially and educationally backward classes” “Socially and educationally backward classes”, ಎಂಬ ಪದಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸೇರಿದೆ “within the territory of India and the difficulties under which they labour and to make recommendations as to the steps that should be taken by the Union or any State to remove such difficulties and to improve their condition and as to the grants that should be made for the purpose by the Union or any State and the conditions subject to which such grants should be made, and the order appointing such Commission shall define the procedure to be followed by the

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

Commission." ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಲು ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲಮು ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಆದರೆ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ investigation ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಿತಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ refer ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribesಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಮನವಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮತ್ತು ಕೆಲವುಕಡೆ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಅಲ್ಲದೆ ಇರುವವರೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆಗ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ interim report ಕೊಟ್ಟು, ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದ ಮಹನೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಯಾವುವು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದರೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.— ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ socially and educationally backward ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು investigate ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಕೆವೆಸಿಗೇಟ್ ಮಾಡಿ, ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಿವರಗಳನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಕಾಪಿ ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮರಾಠಾಧ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).— ಆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ secret ಅಥವಾ confidential ರೀತಿಯದೇ? ನಮಗೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳೇನಾದರೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.— ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ಕಾಪಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಬಹುದು. ಅವರು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪಾಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚರ್ಚೆಗೆ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನೋಚಿಸಿರು

ತ್ತಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ Backward Classes Conference ಆಯಿತು. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಜಗಜೀವನರಾಂ, ಪಂಜಾಬ ರಾವ್ ದೇಶಮುಖ್ ಮುಂತಾದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಲಿವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದನಂತರ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಗೆಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.

Backward Class Commission ಅವರ ಮುಂದೆ ಇದ್ದುದು socially and educationally backward communities ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. Economically backward ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇಪೊತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ socially backward ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕೂಡ untouchables ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು socially and educationally backward ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಮೇಲು ವರ್ಗದವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆತು ಅವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರಾದರು, ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮುಂದುವರಿದ ವರ್ಗದವರಾದರು, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ socially and educationally backward ಎಂದು ಹಾಕಿದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಸಮಿತಿಯವರು investigation ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ investigation ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯ, ಈ ಮೂರು ಜನಾಂಗದವರೂ socially and educationally advanced ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಆ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಶಿವ ಬಂಗಾಳದ ಬಂಕುರ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅವಿದ್ಯಾಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜವಾನರಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಡಿಗೆಯವರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವೇದ ಪಾರಾಯಣಮಾಡುವವರೂ ವೇದ ಪಾಠಗತರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ವೇದಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬಾಯಿಪಾಠದಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳು, ಮುಂತಾದವರು ಮಾತ್ರ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ಇವರುಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಾಯಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರವಣಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆದಳಿ ತಕ್ಕ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವರುಗಳೇ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—You were just now referring to one community as backward. I may point out to you that Mysore will be ruled continuously for 14 to 15 years by one community and you have called that community backward or depressed socially.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ಯಾವ community, ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಿ. ದೀನದಯಾಳು ನಾಯಡು.—ಯಾರು backward ಎಂದು ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಇನ್ನು 15 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಯಡು ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ. ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಹೋದರೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಾನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿವಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಈ ನಮಸ್ಕೇ ಇಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಿಗೆ statutory ಯಾಗಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ it is respected more in the breach than in the observance. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವವರು ನಾವು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ. ಆದಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ reservation ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರರು ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ, ಇವೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಚಳವಳಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೀರಿಯಾಡಿಕಲ್ ಆಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲೋ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಿತಿಯವರು ಮೈಸೂರನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಫ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ 30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಕೋಮುಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಈ ಸಂಬಂಧದ ಚಳವಳಿಯು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ

ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಠರಾವು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಚಳವಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಣಯ ಮೊದಲು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೂ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತೇ ಹೊರತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ backward class ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ semi-untouchables ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬಾಕಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಆಗಲೇ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಆಗಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. Backward Class Commission ನವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ backward classes ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಎಂದರೆ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ರ‍್ಯಾಡರ‍್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು, ಬಾಕಿಯವರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲಾ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಲನ್ನು 114 ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಲಿಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಇದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳು ಹೇಳಿದರೂ ಇದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಭಾವ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆ ಬಂದಿದೆ. ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅವರವರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಕಡಮೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೆನಾಸನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನಿಲಿತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೋ, ಅದೇ ನಿಲಿತಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವರಿಗೆ ಅವರಿ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ಪೊಷೆಷನ್ ಗಳಿಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಪಾಠಶಾಲೆ ಗಳಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವ್ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ರಿಸರ್ವ್‌ಷೇ ಇರಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 57 ರಷ್ಟೋ ಏನೋ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವ್‌ಷೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದನ್ನೇ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಚೆಂಟೀಷ್ ಅಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೀರಿಯಸ್ ಹಾಂಡಿಕ್ಯಾಪ್ ಎಂದರೆ ಯಾವಯಾವ ಕೋಮಿನವರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—As the Hon'ble Minister is aware, the Government of India have recently taken the decision that there should be no enumeration on the basis of communities. Secondly, in regard to the list of backward communities which you have taken, there have been some additions from time to time, if I remember correctly. Is it not time that in Mysore State, you must add to that list, in view of the enlarged Mysore State? There were various communities in the Hyderabad Karnataka, in the Bombay Karnataka and South Kanara. Now that the State is enlarged, there is an urgent necessity for expanding that list. Unless we do that, I am afraid, there will be some communities who will stand to suffer.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಲಸ್ತನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಲಾಸ್ತ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊಂಬಾಯಿ ಲಸ್ತ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಲಸ್ತ, ಮದ್ರಾಸ್ ಲಸ್ತ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಲಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಲಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿ ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷಕವಾಗಿದೆಯೋ, ಕಾಂಪ್ರ ಹೆನ್ಸಿಷ್ ಅಗಿದೆಯೋ, ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಅರಬಿಬಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೆನಾಸನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಸೆನಾಸನ್ ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಅಗಿ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸೆನಾಸನ್ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಸೆನಾಸನ್ ಅಗ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ಕೋಮು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ದಿನಚರಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವು ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಇರು ತ್ತವೆ. ಜನಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಋಷ್ಟಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟ, ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಸೆನಾಸನ್ ಅಗಲೇಬೇಕು. 1961ನೇ ಇಸವಿಯ ವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಜನಗಣತಿ ಆಗಲಿ; ಇದನ್ನು ಪರ್‌ಪೆಚ್ಯುಯಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಅಗಬೇಕೆಂದು ನಮಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ; ನಮಗೂ ಆಶೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಆಧಾರ ಬೇಕು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even for an all-India basis, you must place special emphasis and ask them to agree to our State doing Census on that basis. They have already come to that decision. We must put special emphasis on behalf of Mysore State, in view of the special conditions that exist after the States Reorganisation. We must make out a special case and that kind of figures must be taken as part of an All-India Census and in the interest of all the communities that inhabit this land.

Sri T. MARIAPPA.—I will come to that. We have already taken steps to estimate the strength of each community.

ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರಿಗೆ ಮನವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತೀವ್ರತೆ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ, ದುಗುಡ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಅವರ ಮೇಲೆಯೂ ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರ ಬಹುದು; ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯ ರಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಮೇಲೆಯೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಅಗ ಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯವನು. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯವನು. Having regard to social back-ground, the progress that is registered, ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ; ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿತಂಕಗಳು ಬರು ತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೇ,

INTERESTS OF THE WEAKER SECTIONS OF THE PEOPLE

ಆಡ ಅಡ್ಡ ತಿರುಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೀವ್ರತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನು 30 ವರ್ಷಗಳ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೋ, ಅದನ್ನು ಇಡೀ ನಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಹಣವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ವರ್ಕ್ ಕ್ಲಾಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.

5 P.M.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗಂತೂ ಇಚ್ಛೆ. ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟನ್ನು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಇಂಥ ಬಾಬಿಗೆ ಬೋಧನಾಮಾಡಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಆಗಬೇಕು, ಇದೂ ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ isolated ಆಗಿ ನೋಡಬಾರದು. ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇ, ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರೂ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. Compulsory universal primary educationನಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ನಿರಾವರಿಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದರೆ ಅವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ. ಆದರೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈ ವರ್ಗದವರು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ದಗಿಸಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು Reservation of seats ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೈಪೋಟಿಯದೆ, ಇವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ದಕ್ಷತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮತೆ ಇರಬೇಕು, ಜನರಲ್ಲಿ ಮಿತಿತವಾಗಬೇಕು. ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಿತಿತವಾಗದೇ ಕೋದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷತೆಯ ಜತೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಗುಣಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಬರಿಯ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಂದಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಹಾಗಾದರೆ General seats ಏಕೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಕಿರಿ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ. —ಅವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ನಂಬರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ, ವೇತನ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಅನುಕೂಲ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ; General developmentನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಆಗುವ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದುದು. ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಳಕ್ಕೆ ತುಳಿಯಬಾರದು. ಅವರವರ ಸಂಖ್ಯಾನುಗುಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೂ ನಮಗೂ ಅನುಕೂಲ ದೊರಕಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಎರಡು ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದರೆಂದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವರ್ಗದವರೇ ಸೇರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಹಿತವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಿಂದ unbalanced ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ economic and social rights ಕೊಡಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಒಂದು ಮಮತೆಯಿಂದ ಯೋಜನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೂ vested interests ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳಕಾಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Political rights ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ social equality and rights ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದೊಂದಾದರೆ leaders of public opinion ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಹೊಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗಡೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿ ಅವರವರ ಕೋಪವನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು casteless and classless ಸಮಾಜವನ್ನು ಎಂದರೆ ಜಾತಿರಹಿತ, ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಮನೋದಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಕಾರ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ weaker sectionsಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ambiguous ಆಗಿದೆ. Backward Classes ಎಲ್ಲವೂ weaker sectionsಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ನೂಟನೆಮಾಡಬೇಕು. Promoting the economic and educational interests of the weaker sections ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, socially and educationally backward classes ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Protect the weaker sections of the population ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಇರಬೇಕು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Removal of untouchabilityಗೆ ಒಂದು ಬರ್ ಬೇಕಾಯಿತು, civil disabilities removalಗೆ ಒಂದು ಬರ್ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದೆ. ಬಾಕಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಬಹಳ ಬೆಳೆಯದು. ಸಹಸಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರಿಬಸ್ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri N. RACHIAH (Hunsur).—What is your opinion with regard to forced labour that is prevalent in the State? By what means will you advocate its removal?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Forced labour ಎನ್ನುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾದುದು. ಯಾವುದೋ ಕೆಲವು interior ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲದ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೀತದ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ತೋಟ ತಳವಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದು forced labour ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಳೆಯಿಂದ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಜೀತದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಶ್ಚಿನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹನುಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಇರಬೇಕು. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಪ್ಪಿ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಫೀಸರಿಗೆ ರೆಪರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ; ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್

ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ನಿಯಮ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭೆ ಅದು ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕ್ಯಾಂಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಮೈಸರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ಮೇಜರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿದೆ. Forced labour ಏನಿದೆ ಅದ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾದುದು. ಅದನ್ನು enforce ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿರ್ದೇಶನ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮನೂವೆ ಏಕೆ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ಪಚೇರ, ಶ್ಯಾನು ಭೋಗರು, ತೋಟ ತಳವಾರರಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ಘಳಿಗೆ ವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮರಾಠಾಧ್ಯ.—ತೋಟ ತಳವಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri N. RACHIAH.—I rise to a point of order. ಈಗ ಮರಾಠಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಧೈತಿ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತಮರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಾವೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್‌ಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದು.

Sri J. P. SARWESH.—May I know whether Sri. Mallaradhya said on behalf of the Chief Minister or on behalf of the P.S.P.?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಲಂಗಳು ಇವೆ. ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಅಫ್ ಸೀಟ್ಸ್, ಎಜುಕೇಷನ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ರಿಮೂವರ್ ಅಫ್ ಅನೇಜಬಲಿಟಿಗೆ ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಸಿವಿಲ್ ಡಿಸ್‌ಎಬಲಿಟೀಸಿಗೆ ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, forced labourಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತೋಟ ತಳವಾರರು part of Government servants. ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಡಿ. Because in entirety, they are governed by a separate set of laws. The House has got full power to abolish this power and bring in a new law. Kindly don't mix up these two things. It is a general question of uplifting not only the Scheduled Castes

INTERESTS OF THE WEAKER SECTIONS OF THE PEOPLE

and Scheduled Tribes but also other backward classes. ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರಾಯ್‌ಟೇಷನ್ ಬಹಳ ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪ ತಾಳಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅದು ಐಸೋಲೇಟೆಡ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಲ್ಲ—ಈಗ untouchability Act ಇದೆ—ಅದನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಿರಿ, ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲ ಯಾರಿಗೂ ನಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಡೆ ಗಣ್ಯನಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರ ತಕ್ಕ ವರದಿಯನ್ನು ಪಾರಿಮೇಂಟಿನವರು ಚರ್ಚೆಮಾಡಲಿ, ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿ, ಮಧನ ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಪು ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜನರಂಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸೈನಿಕ ಆಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಫೆಸಿಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಾಕಿ ಅವರ ಹಾಗೆ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*Sri C. M. ARUMUGHAM.—

Mr. Speaker, Sir, I have followed the discussion in the House and I am very happy to note that all the members including the Minister for Finance are in favour of the resolution. This resolution is brought from a very broad view to help all the people who are economically weak and to uplift them economically, educationally and socially. I may submit that the problem of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and other backward classes must be treated as a national problem. The Government of India run by the Congress Party left this problem to be tackled by the States. As my friend Sri Deenadayalu Naidu said, the Government of India has treated the refugee problem as a national problem. They have appointed a Minister in the Centre to deal with this problem. If you go into the figures under the First Five-Year Plan the Government of India spent Rs. 14,85,00,000 for the Scheduled Castes and Rs. 23,96,00,000 for Scheduled Tribes, Rs. 99,78,000 for ex-criminals and Rs. 2,64,00,000 for the other backward classes. Under the Second Five-Year Plan they propose to spend Rs. 27.5 crores for the Sche-

duled Castes and Rs. 47 crores for the Scheduled Tribes, Rs. 3.9 crores for ex-criminals and Rs. 9.7 crores for backward classes, altogether about Rs. 91 crores. But what is the amount they have spent for the displaced persons? They have spent Rs. 345.17 crores. Up to 1956, 87.2 lakhs of displaced persons have migrated to India. For housing construction alone, the Government of India have spent Rs. 88 crores, whereas for ten years, the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes put together, they have spent about Rs. 130 crores (including the Second Five-Year Plan). Therefore, I am suggesting to the Hon'ble Minister that the problem of Scheduled Castes should be exclusively treated as national problem. There must be a Minister both at the Centre and in the State to look after exclusively the interests of the Scheduled Castes. If we are not able to concentrate all our attention to uplift these people in social, economic and educational fields, we cannot bring them on par with other communities. If the problem of the Scheduled Castes is mixed with other problems, then the former would remain as a problem for another 200 years. Late Dr. Ambedkar has tackled this problem in several ways. He was pleading the cause of these Scheduled Castes for over 30 years and at one stage he even suggested to Mahatma Gandhi at the Round Table Conference that the Scheduled Castes are not Hindus. Even today, we do not know whether we are Hindus at all. We are called by several names; some call us as Scheduled Castes, some as Harijans, Adikarnatakas, Adidravidas, etc. But under the Constitution we are called as Scheduled Castes but we do not know to what religion we really belong. In Europe, the Germans, Italians, French are all Christians and they are following one religion but not one language. For instance in India, I may quote the Indian Christians, Anglo-Indians and Europeans, are all Christians but they are not one community, and they refuse to be called as one community. So, I would like to know from Sri R. Chennigaramiah whether I am a Hindú

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

or not. If you call us as Hindus, then why should you mention as Scheduled Castes and Scheduled Tribes. So, you give us some nomenclature as Hindus. If you do not like us to be called as Hindus, call us as Protestant Hindus.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—Bro-testing Hindus!

SRI C. M. ARUMUGHAM.—Let there be two divisions as in the Christianity. If you say that this is a national problem, then it must be treated as such and on par with the displaced persons. You have spent for them nearly Rs. 345.17 crores. We have no grudge but how is it, they have spent so much? So, first of all this problem should be treated on a national basis and there must be a Minister at the Centre and in the State to look after entirely and exclusively the upliftment of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Further, before that, I appeal to the House both Opposition and the ruling party, not to give us all sorts of names and I request the Hon'ble Minister, Sri R. Chennigaramiah to give us some proper name by which we must be called. If you agree that we must be called as Hindus, then don't call us as Depressed Classes, Harijans, Adikarnatakas, etc. Give us some proper name:

Coming to the point, the Finance Minister has stated in reply to Sri N. Rachiah's request for bringing in a Bill for the upliftment of weaker sections of the society, that it has to be considered. I feel it is quite necessary and essential because under the Constitution there are so many articles providing for safeguards to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Article 15 prohibits discrimination on grounds of religion, caste, class or place of birth. Art. 46 deals with the promotion of education and economic interest of the Scheduled Castes and other weaker sections. Art. 17 deals with the abolition of untouchability, art. 330 reservation of seats in the Parliament and State Legislatures, art. 335 reservation in services for 10 years.

Now, so far as art. 330 is concerned, Sri V. P. Deenadayalu Naidu sugges-

ted that some seats should be reserved for the Scheduled Castes. I am quite sure the Chief Minister will agree because it will go only to the Congress and it is to their advantage. This sort of reservation must be cancelled otherwise the Congress party will continue to rule us for another 20 years. How is it, you are able to find candidates for standing for election as M.L.A. when you say that there are not enough qualified men for services? For an M.L.A.'s election you pick up somebody and elect him and even appoint him as a Minister. Of course I am not referring to Sri R. Chennigaramiah; he is very active and capable.

(Laughter)

But his hands are tied up. His portfolio is Local Self-Government. This is not enough. A Scheduled Caste Minister should hold the portfolio of Home Affairs. Now take the case of the Home Minister Sri C. M. Poonacha. Of course I have great respect for him. He has been given several important portfolios. If the Scheduled Castes Minister had been given that place, I am quite sure he would have been in a position to help several members belonging to the Scheduled Castes. For instance, if Sri Chennigaramiah wants to grant some land to a Scheduled Castes member, he has to refer the case to Sri M. P. Patil. I appreciate Sri S. Nijalingappa in having selected Sri R. Chennigaramiah to the Cabinet but what is the portfolio he has been given? He is given the portfolio of Local Self-Government. Therefore, I wonder as to whether we are not capable of taking up the portfolio of Sri T. Mariappa. We feel not inferior to anybody.

5-30 P.M.

We feel that we are superior or equal to others. See Dr. Ambedkar. Prime Minister Nehru praised him in the Parliament. He is an extraordinarily talented person. Most of the leaders of India would not have read the books which Dr. Ambedkar has read. He was able to write the Constitution. There are other talented persons also. As I said in the last session, Sri Chennigaramiah is a capable man, but his hands

are tied. Give him the portfolios of Home, Industries and Road Transport. Then, he will be able to select and appoint 2,000 and odd people who do not come within the purview of the Public Service Commission and they will come up economically. Or if you give him the portfolios of Revenue and Home, he will be able to protect the interests of the Scheduled Castes to a certain extent.

SRI T. MARIAPPA.—No Minister has any powers of appointment. He can give instructions to reserve some posts in the Road Transport. Please understand the system. The posts can be reserved but the appointing authority is the Public Service Commission.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—You go through the Public Service Commission Rules and you will find that Road Transport is excluded from its purview.

SRI T. MARIAPPA.—I was in charge of the Road Transport and I have actually built it up.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—About 2,000 and odd labourers are excluded from its purview. They are talking so much about education. The Hon'ble Minister Sri Mariappa has visited the Kolar Gold Fields. They say that qualification is required for appointing a person. What qualification do they want? Is it caste qualification or academic qualification? Go to the Kolar Gold Fields and see how many non-matriculantes belonging to the Brahmin community are working as officers. There are 18,000 workers but there is not a single Brahmin worker among them. There are so many graduates in the Scheduled Castes but you are not taking them as officers. A man who is not able to hold the plum is working as a Sanitary Engineer and a man who cannot define what a stone is he is working as a Mine Engineer and a man who has all the while been an Arts and Science student is the Chief Cashier and Accountant. Ten years have elapsed since we attained independence. We do not say that all these things should be done overnight. It was the desire of Mahatma Gandhi that a Scheduled Caste man should be the

President. That could have been done, but that has not been done because the Congress people are so jealous that they do not want to do it. Hon'ble Sri Jagjivan Ram is there and whichever Department he is put in charge of, he organises it well and introduces such reforms which no other Minister can do.

So far as the Social Welfare Director is concerned, he has no more powers than that of an Amildar. This time they have sanctioned Rs. 300 for the construction of houses to each Scheduled Caste man. I do not know under what provision the Amildar can deduct Rs. 5 from each Scheduled Caste man in Bangarpet Taluk.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—Is it for the Small Savings Scheme?

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I do not know whether you have instructed him to do so. In every district there is a Special Officer. In Kolar District, he has no office at all. He sits on a stool and has to do the work of a peon also. He is a graduate but you have not gazetted him. When we produce a candidate, you say he should have qualification and when we produce a qualified hand, you do not want to help him. Why not you promote the Special Officers in the 19 districts to the gazetted cadre? You are not interested in doing that. The Deputy Commissioner or the Tahsildars never consult the Special Officers. In every taluk there is a Special Revenue Inspector. The Amildars never consult them. They take instructions from somebody and distribute the amount. Sri Mariappa has toured all the States in India and he knows what are the difficulties of these persons, but still there is no Bill brought forward to ameliorate the condition of these people. Today you issue an order reserving 18 per cent of the posts for them and tomorrow you reduce it to 15 per cent.

SRI T. MARIAPPA.—Reservation is there and the Public Service Commission should adhere to that. As and when vacancies occur, candidates are recruited and posted to them.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The Government is going to appoint 200 Amildars. Supposing they reserve 20 posts for the Scheduled Castes and if there are no 20 candidates available from that community, the Government issues another order saying that the posts for which Scheduled Castes candidates are not available may be given to the backward communities. Is the Social Welfare Director taking any interest to go to the districts, to find out how many Scheduled Castes persons are there, how many of them have passed S.S.L.C., how many are graduates and to prepare a register and send it to the Public Service Commission? He is not doing that because he is not vested with such powers. Even in the matter of promotion so many things are happening. Last year in the Electricity Department one Scheduled Caste man was promoted as a Cashier. The whole branch refused to take the pay from him because he is a Scheduled Caste man. Whom should he approach under such circumstances? If the Social Welfare Director is vested with power to receive representation and to do justice, they can go to him. A Bill should be introduced to carry out not only the abolition of untouchability but other provisions in the Constitution relating to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes including their settlement on land.

Sri N. RACHIAH.—I would like to bring to the kind notice of the Finance Minister Clause (4) of article 320 which directs that the State Government or the Union Government need not consult either the State Public Service Commission or the Union Public Service Commission while implementing article 335 according to which the claims of the Scheduled Castes people shall be taken into consideration. I am sorry that most of the Ministers including the Chief Minister are not aware of this.

Sri T. MARIAPPA.—My friend is entirely wrong. We are aware of this. Due provision has already been made. Somebody must recruit and Government cannot take the responsibility for recruiting all these people.

Sri N. RACHIAH.—It is not a directive principle, it is a fundamental provision in the Constitution.

Sri T. MARIAPPA.—My friend has not properly understood the matter. The Public Service Commission recommends and forwards a list to the Government. Ultimately, it is the Government which appoints. There must be some agency to select.

Sri N. RACHIAH.—Why has the Government referred these matters to the Public Service Commission when the Constitution does not direct them to do so? It may be out of prejudice because you are all caste Hindus and you do not want to implement it.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಹಾಜರಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರೂ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಸಹ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 18 ಸ್ಥಾನಗಳು ರಿಸರ್ವ್ ಆಗಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಒಂದೇ ಕೆಲಸವೇ! ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಇರಬೇಡವೆ! ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು periodical reports ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆಲ್ಲ ಇದ್ದಲ್ಲ ಸಮೂಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಶೇಕಡ 18 ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಆಯಿತು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ!

***Sri J. P. SARWESH.**—There are other Departments such as Agriculture,

INTERESTS OF THE WEAKER SECTIONS OF THE PEOPLE

Revenue and Police—and there are Scheduled Caste officers. They do not get justice and the Director will not interfere. The Department never cares. The Harijan Minister never cares and if M.L.As represent every area want to represent, there is an order which says, officials should not approach M.L.As. How can you protect them, Sir. You are an experienced Minister and you have served in the Backward Class Commission. How to safeguard the rights of these officers?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Therefore Sir, I suggest if you agree to the resolution brought up by Sri Rachiah, in the proposed Bill, there must be an article stating that there must be a Commission for the settlement of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. That Commission must be handed over all the cultivable waste lands for distribution among the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. That Commission must be provided with enough funds both from the Centre and from the State. It shall be the duty of the Commission to secure jobs for the Scheduled Castes unemployed and it shall be the duty of the Commission also to protect the Scheduled Castes candidates in their appointment as well as in promotions. Such a thing, Sir, will go a long way and they must include these things in the Bill that they will draft. So far as the Director of Social Welfare Board is concerned, Sir, he must be vested with power and he should work exclusively for the uplift of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes in all fields. It is better he is called the Commissioner rather than the Director of Social Welfare.

Sir, I want to tell you one thing. If they want to wipe out untouchability they must bring out one reform in the Hindu religion. If you call yourself a Hindu, you must accept the Vedas, Puranas and what not. The entire Hindu structure is based on Vedas. If you say, Hindu, then there are all the communities. There is no provision in the Constitution for mentioning the names of castes. The Vokkaliga wants to lead the Government; the Lingayat wants to lead the Government. There-

fore Sir, they must remove these castes. For that, they must bring up some reform in Hindu religion.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—Do you advocate the abandonment of all communities or its retention in the Hindu religion?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—With these few words, I think the Hon'ble Minister for Harijan uplift will accept the resolution and bring a Bill as early as possible.

I am sure my friend Sri Rachiah has the strength to press the resolution. I am sure that he will even be prepared to quit the Congress Party rather than withdraw it! With that confidence, I support this resolution.

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಿಂಧಿ).—ಪ್ರಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಈ ಉರಾವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇದೇ ಭಾರತ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸಿ ತರಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೂ, ನಕ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಹೆಳವೇಕಾಗುವ ಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆಪ್ತರಾದ ದಿಂದ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ಈಗಿನ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಧಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರ ವಿಶ್ವೇಷ ಮಂಡಿ ಸುಧಾರಕರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹರಿಜನರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಕ ನಿಜವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಫೆಡ್ಲರ್ ಚೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಎನ್ನುವವರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಕ ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಂತರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ತರಕ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಇರುವವರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹರಿಜನರು ಗಡ್ಡೆ ಗಾಡು ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೊರೆಯರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಪ. ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಗರೆ ಬಹುಜನರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿಸಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್)

ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಕಾಪುರಾಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಅದರ ಇಂಥ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಸಮಾಜದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಬಡತನ, ಅವಿದ್ಯೆ ಹೋಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ರಾ ಗ್ರಾಜು ಯೇಟನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ; ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದರೆಯೇ, ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತಾರತಮ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ಟಾಲರ್ಟ್‌ಷಿಪ್, ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಸಲುವಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹರಿಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಜ್ಜಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅವು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ, ಅವರ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ, ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಹಳೆಯ

ವಿಚಾರಗಳು ನಮ್ಮ ರೋಮರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮನುಷ್ಯನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ, ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಈಗಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಿತು. ಈ ಹರಿಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ, ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರ ಹೀನಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ರುಜುವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬಂಧವೋಚನೆಯಾಗಿ, ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬರಬೇಕು; ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಹೊರೆಯರು, ಮಾದಿಗರು, ಇವರುಗಳಲ್ಲೇ ಒಳ ಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಅವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಈ ಒಳಪಂಗಡಗಳು ಹೋಗಿಬಲ್ಲವು. ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿ, ಹರಿಜನರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ, ಅಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಇವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಇಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday, the 2nd May 1958.

Karnataka State Archives,

(Departmental Library)

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ

(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)

ಖಾಸಗಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. 4779

ದಿನಾಂಕ Date.....